INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINŢĂ
ŞI DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI ŞI NEDESPĂRŢITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI OCTOMVRIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂŢII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

[illegible]

ŞI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIŢIA III-A

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
1929.

PRECUVÂNTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL

AL MĂNĂSTIREI NEAMȚUL LA 1846.

Iată cu ajutoriul lui Dumnezeu a eşit de supt tipariu, şi al doilea tom de Minee ce cuprinde rânduialele şi viețile Sfinților a lunei ce se numeşte Octomvrie, adecă luna a opta, că aşa se numià din început cu nume numerale lunile când să începeà anul dela Martie, şi când anul erà împărțit în zece luni precum vedem în Biblie. Această lună dupre obiceiul de astăzi vine luna a zecea.

La Ellinii vechi şi mai cu samă la Atinei să numià Pianepsion, pentrucă întru dânsa sărbà oarecari sărbători a lui Apolon, numită Pianepsia, adecă ferbătoarea rodurilor, ce mânca ei în cinstea lui şi altele, precum să află în scriitorii vechi greci, deşi dupre o samă să zice că ar fi Gamilion. In limba noastră Octomber latinesc, au priimit oarecare numai pre facere în slove, el însă este tot acela ce a fost şi la Numa al doilea rege al Romei!... Ca să număr întâmplările cele mai însemnate a veacurilor creştinătăței şi a păgânătăței şi alte ce Provedența au săvârşit întru această lună pentru neamul omenesc, precum s'au vorbit în precuvântările altor tomuri sau şi edițiі, n'ar trebuì decât să întorc câteva file a Sfintelor Scripturi, a Istoriilor şi a Vieților Sfinților, dar nici timpul nici lucrul m'au ertat.

Intre altele, Luna aceasta este însemnată Bisericei Pravoslavnicilor pentru sfântul şi a toată lumea Sobor cel al şaptelea din anii 783, asupra Iconomahilor, carele să serbează pentru biruința ce au purtat şi nu au lăsat o iotă să se strice din sfânta Predanie a Bisericei lui Hristos...

Iară pentru noi Românii este însemnată, că întru dânsa săvârşim sărbarea cea de preste an a Cuvioasei Maicei noastre Paraschevei ceii nouă, care s'au obicinuit de mulțime a se zice sfânta Vineri sau Vinerea mare, singurul amanet de sfinţenie a unui trup proslăvit ce ne-au rămas!...

Indreptările ce s'au făcut şi în tomul acesta sânt iarăşi potrivite ediției greceşti din Constantinopol a anului 1843. Mai adăogându-să cu voia şi Blagoslovenia Preasfinţitului Mitropolit al Moldaviei Kiriu Kir Meletie şi slujba sfântului cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel nou, a căruia sfinte Moaşte să află în sfânta Mitropolie a Bucureştilor. Deci priimiți-l vă rog cu creştinească dragoste şi râvnă, şi rugile sfinților ce să cinstesc într'ânsul să fie mijlocitoare mântuirii noastre şi părții lor, întru Impărăția Tatălui celui vecinic.

Al dragostei voastre fierbinte rugătoriu către Milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră şi doritoriu de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit şi Stareț Sfintelor Mănăstiri Neamțul şi Secul,
împreună cu tot Soborul.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta; că tu ești marginea dori„rilor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni“.

CONDACUL sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu apele fecioriei curățindu-te Cuvioasă, cu sângele muceniei Anastasìe încununându-te, dai celor ce sunt întru nevoi tămăduiri de boale, și mântuire celor ce se apropie către tine din inimă; că tărie ți-a dat ție Hristos Mirele tău, cel ce izvorăște Dar pururea curgător.

Sedealna sfintei, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Din pruncie te-ai închinat lui Dumnezeu Cuvioasă, omorând patimile trupului cu postirea, te-ai suit la înălțimea muceniei cea prea mărită, chinuindu-te dupre lege Anastasìe, și surpând în prăpastie pre balaurul cu puterea Duhului.

Slavă, a cuviosului, asemenea:

Urmând lui Avraam celui de demult părinte, te-ai depărtat de rudeniile cele dupre trup, plecându-te Dumnezeului nostru celui ce te-a chemat Avramie; pentru aceea ai postit, și ți-ai arătat sufletul mai luminat decât razele soarelui, gânditorule de Dumnezeu prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre rugul carele l-a văzut Moisì nears, pre muntele lui Dumnezeu, pre norul cel sfânt, pre cortul cel nespurcat, pre masa cea priimitoare de Dumnezeu; pre palatul Impăratului celui înalt, pre ușa cea cu totul luminoasă și neumblată; pre tine Fecioară te lăudăm.

A Crucei, a Născătoarei:

Crucea ta o laud, și patimilor tale mă închin, și bunătatea ta o slăvesc Fiule; că de bună voie ai răbdat moarte de ocară. Ce adâncime streină și înfricoșată este aceasta a rânduelei tale cei negrăite Mântuitorule! strigà către tine Maica ta.

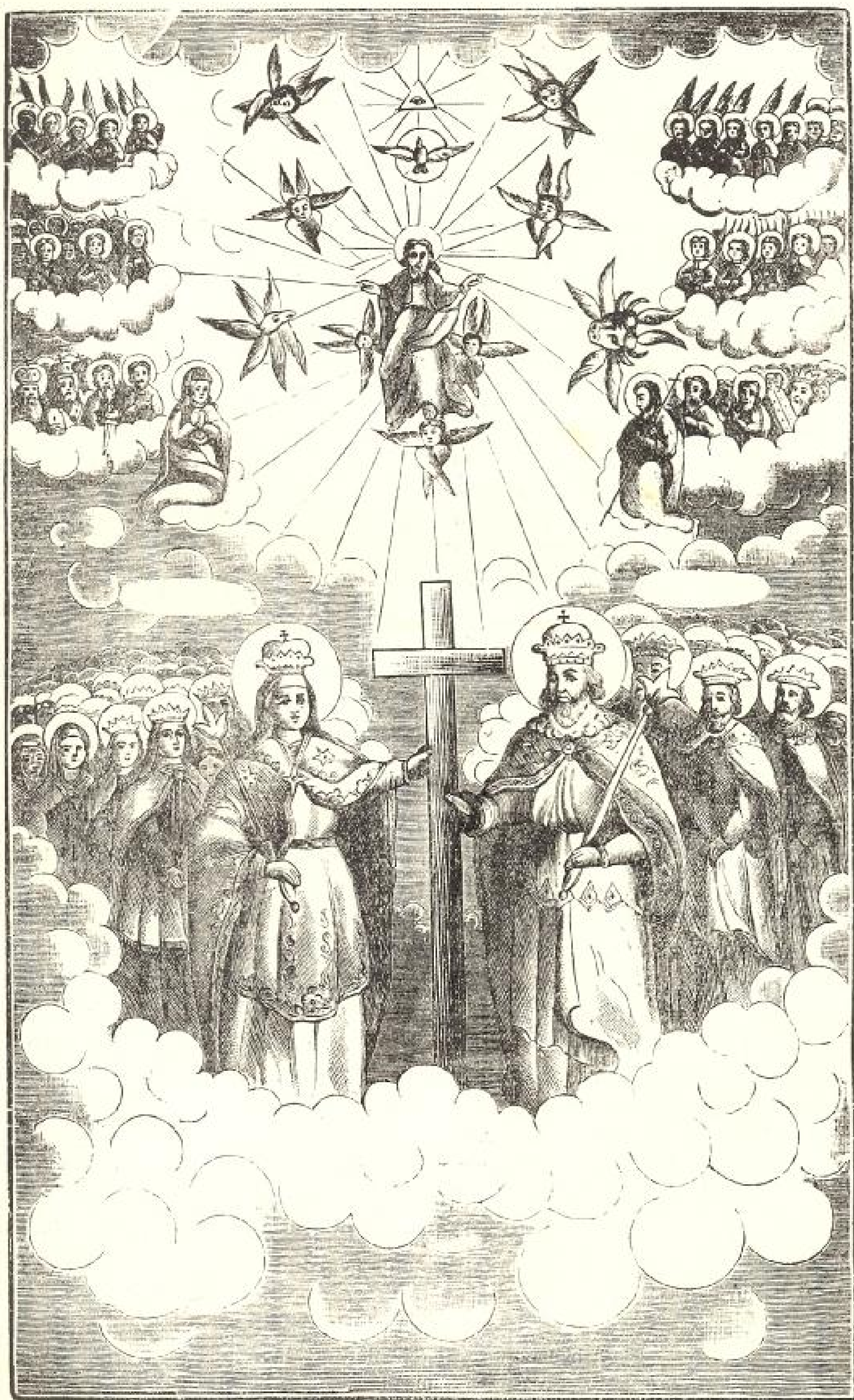
Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înțeles-am lu„crurile tale, și am prea mărit „Dumnezeirea ta“.

Pre tine muceniță, carea din tinerețe ai purtat jugul cel ușor, te-au osândit cei fără de lege, să porți lanț de fier.

Picăturile sângelui tău au stins jeratecul mulțimei dumnezeilor; iară razele minunilor tale, au ars materia patimilor.

Despoind vicleanul trupul

LUNA OCTOMVRIE

ARE ZILE TREIZECI ŞI UNA

ZIUA ARE CEASURI 11 ŞI NOAPTEA ARE CEASURI 13.

In ziua dintâi, pomenirea sfântului Apostol Anania, unul din cei şaptezeci; şi a preacuviosului părintelui nostru Roman cântăreţul.

Intru această zi, în pământul Rusiei se prăznueşte Acoperemântul Prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu privighiere. De unde şi noi am luat obiceiu în Mânăstirile noastre de prăznuim acest praznic cu privighiere. Pentru aceasta, i-am pus slujba, ca cei ce vor aveà mai multă evlavie către Prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, să cânte această slujbă dupre cum arată Tipicul cel ce l-am pus la urma slujbei.

VEZI: Slujba Născătoarei de Dumnezeu s'a pus după aceasta de acum.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; trei ale Apostolului, şi trei ale cuviosului Roman. Stihirile Apostolului.

GLASUL al 4-lea

Podobie: Cela ce de sus eşti...

Cela ce a luat rază dumnezeească, când prin voinţa cea mai bună fiind orbit Savlu, cel mai'nainte cuprins de întunerec, a venit la tine cerând dumnezeească curăţire; atuncea prea fericite, ca un ierarh înţelept, fiu l-ai făcut prin botez, pre acela carele aveà să aducă lumea la moştenirea fiească. Pentru aceasta împreună cu dânsul, te fericim pre tine Ananie de Dumnezeu înţelepţite, apostolul lui Hristos, carele te rogi să ne mântuim noi.

Invăţându-te cu prea slăvire cele dumnezeeşti, mai tare decât tunetul ai trâmbiţat fericite, mântuitorul cuvânt al lui Dumnezeu, şi pre cei ce dormiau în mormânturile deşertăciunei i-ai deşteptat; cari lepădând omorâciunea ceeace locueşte împreună cu cei morţi, pre cei ţinuţi în iad i-au întors înapoi. Pre aceştia, i-ai făcut vase cinstite, celui ce a omorât pre omorâtorul, lui Iisus Stă-

pânului, și Mântuitorului sufletelor noastre.

Ca un purtător de lumină, ca un dumnezeesc propoveduitor, ca un mărturisitor de Dumnezeu ales al patimilor lui Hristos și moștenitor împreună al mărirei cei negrăite ce va să se arate, și părtaș fiind împreună cu Stăpânul; și desfătându-te în răvărsările de lumină, care izvorăsc pururea din lumina cea neapusă, de Dumnezeu grăitorule; pre cei ce săvârșesc acum luminată prăznuirea ta, izbăvește-i Ananie cu rugăciunile tale de nevoile cele întunecate.

Alte Stihiri ale cuviosului Roman, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făcătorul de muzică, alăuta dumnezeescului Duh, privighetoarea, greerul dumnezeeștelor cântări, fluerul Bisericei, pune înaintea noastră a tuturor ospățul lui cel de cântări, și dintr'însul veselește pre gânditorii de Dumnezeu.

Sfeșnicul cel prea luminos și prea limpede, vioara cea de cântare, struna cuvintelor Duhului celor bine grăitoare, cântă luminat, învățând toată lumea a preamărì cu glasuri neîncetate, o lumină a Dumnezeirei.

Tu ca unul ce stai înaintea Stăpânului tuturor, și ai îndrăzneală către dânsul părinte, adu-ți aminte de noi cari săvârșim luminată prăznuirea ta; să ne izbăvim de primejdii și de supărări, Romane de Dumnezeu fericite.

Slavă a Apostolului, compusă de Vizantie; iară alții o cred a lui Anatolie. Glasul 1-iu.

Pre vasul cel ales, marele lăcaș al Duhului, pre Pavel Apostolul l-ai luminat Apostole, prin descoperire dela Dumnezeu înștiințându-te, ca un însuți văzător al Cuvântului, tăinuitor minunilor lui și Apostol mai'nainte de ucenic și iconom credincios al legei cei nouă a lui Hristos. Pentru aceasta urmând învățătorului tău Hristos, sângele ți-ai vărsat, mărturisitor făcându-te cu pătimirea mucenicească, Ananie ierarhe înțelepte; și alergarea săvârșindu-ți, și credința nefurată păzind, împreună cu aleșii cei de sus, întru înălțime sălășluindu-te, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaților mucenici,...

Ceea ce ești adâncul milei, miluește-mă pre mine cel ce m'am făcut adânc al necurăției și spală-mi toată întinăciunea patimilor mele, cu lacrămile pocăinței; luminează-mă cu dumnezeeasca umilință și-mi dăruește gândire smerită și mântuitoare zdrobire de inimă cu adevărat.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Pre mieluşelul său, mieluşaua şi Stăpâna cea cu totul fără de prihană, dacă l-a văzut pre Cruce, neavând chip nici frumuseţe, vai mie! plângând a zis: Unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu fiu? Unde buna podoabă? Unde Darul cel strălucitor al chipului tău? Fiul meu prea iubite.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului, zicem şi aceasta a Apostolului, glasul al 4-lea, singur glasul.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea...

Vas purtător de chinuri, te-ai arătat, Ananie Apostole, şi cu pietrele ca cu nişte flori acoperindu-te, pentru cel ce a pătimit cu trupul pentru noi, de bună voie sângele ţi-ai vărsat. Pentru aceasta Damascul se laudă astăzi cu sfinţită prăznuirea ta; şi nu numai acela ci şi toată partea cea de sub soare, semnele minunilor tale propoveduindu-le strigă: Roagă-te lui Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de păcate.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Inceput întâi a celor buni te-ai arătat şi pricină de mântuire, Romane părintele nostru; că îngerească cântare alcătuind, cu dumnezeeasca cuviinţă ţi-ai arătat petrecerea ta, Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să scape de ispite şi de nevoi pre cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Sprijinitoare şi acoperemânt îmi eşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană de Dumnezeu Născătoare; că pre tine te am ajutătoare în nevoi, în boale şi în necazuri, şi pre tine cea fără prihană te măresc.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Preacurata dacă te-a văzut pre tine, pre Cruce spânzurat, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu! prea dulcele meu fiu! Cum suferi patimă de ocară?

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Ananie...

Slavă, Troparul cuviosului, glasul al 8-lea.

Intru tine părinte cu osârdie...

Caută la sfârşitul cărţei.

Sau acesta, glasul al 6-lea.

Strălucind cu mulţimea darurilor duhovniceşti, ai avut mare învăţătoare pre Născătoarea de Dumnezeu, pre Fecioara Maria, cea prea lăudată, carea te-a învăţat pre tine cele dumnezeeşti, prea înţelepte; de unde luând graiurile cele înalte ale dogmelor celor lui Dumnezeu cuviincioase, ai luminat Biserica lui Hristos Romane. Către carele roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obișnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului, Psalm 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, și ale sfinților pe 8. CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih este la Greci acesta:

Lauda lui Anania să mă mărească

Compus de Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetului „scăpând Israilteanul strigà: „Mântuitorului și Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Să deschidem gură lăudătoare, să ne limpezim limba toți credincioșii, întru pomenirea lui Anania începătorului păstorilor, și cu dânsul să cântăm Dumnezeului nostru.

Mirelui celui preacurat, lui Hristos, a adus Anania măritul, pre mireasa cea nespurcată Biserica aceasta de aicea; cu carea luminat Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Intâi ucenic fiind, ucenicului celui nou, gonitorului celui de demult, i-ai dat să vază Ananie, și cânți cu dulceață: Dumnezeului nostru să-i cântăm.

A Născătoarei:

Cetele îngerești și omenești, pre tine Maică nenuntită, neîncetat te laudă; că pre Ziditorul lor ca pre un prunc, în brațele tale l-ai purtat.

Alt Canon al cuviosului, glasul al 6-lea.

Peasna 1, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Trimite-ne nouă dela Cer raze dătătoare de lumină, cu rugăciunile tale înțelepte, Romane dumnezeescule; ca cu cântări să lăudăm sfințită pomenirea ta.

Din tinerețe dându-te pre sineți cu totul lui Hristos, ai urmat lui, luminându-ți-se gândul cu raze dătătoare de lumină, Romane.

Slavă:

Fiind împodobit cu frumusețea Sfântului Duh, care lucrează toate, ca o stea luminoasă te-ai arătat înțelepte Romane, cu lumina bunătăților, până la marginile lumei.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine a ieșit netâlcuit cuvântul lui Dumnezeu cel dimpreună fără de 'nceput, în zilele cele de pe urmă, și pre omul cel dintâi Adam, carele erà căzut, l-a reînoit.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „ești lumina celor întunecați și „pre tine te laudă Duhul meu".

Urmând poruncilor învățătorului tău, ai fost Arhiereu și

jertfă, purtătorule de chinuri Apostole.

Cu rugăciunile tale, cele bine îmblânzitoare milostiv fă pre Mântuitorul, celor ce te laudă pre tine, Ananie Apostole.

Toată pornirea fiarei o a legat ţie Domnul, arătându-se în lumină negrăită, întunecând faţa lui.

A Născătoarei:

Pre tine toţi creştinii te-am agonisit scăpare şi zid al nostru; pre tine te mărim neîncetat. ceea ce nu ştii de mire.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Gândul tău înţelepte Romane, s'a făcut lăcaş sfintei Treimi, plin de ştiinţa cea adevărată, cu bună credinţă, care revarsă învăţături dumnezeeşti.

Izvorât-a limba ta fântâni curgătoare, cântând cele dumnezeeşti, şi arătându-ne lămurit naşterea cea negrăită a lui Hristos din Fecioară.

Slavă:

Iată că hrăneşti din destul cu înţeleptele tale cuvinte, cugetele noastre, şi cu cântările cele dulci, le umpli de dulceaţă dumnezeească, grăitorule de Dumnezeu Romane.

Şi acum, a Născătoarei:

Decât toate oştile îngereşti, eşti mai aleasă Fecioară; că pre Ziditorul acelora, pre Fiul lui Dumnezeu, l-ai zămislit în pântece, şi născându-l, ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credin- „cioşilor tăi bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr- „turisirei tale".

CONDACUL Cuviosului, glasul al 8-lea.

Cu dumnezeeşti fapte bune ale Duhului, din tinereţe înfrumuseţându-te Romane prea înţelepte, cinstitei biserici a lui Hristos înfrumuseţător ai fost; că cu cântări frumoase o ai înfrumuseţat fericite. Pentru aceea te rugăm: Dărueşte, celor ce doresc, dumnezeeştile tale daruri; ca să strigăm ţie; Bucură-te părinte prea fericite, podoaba bisericei.

Sedealna Apostolului, glasul 1-iu:

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Patimilor lui Hristos, părtaş te-ai arătat, Apostole înţelepte şi însuţi văzătorule al Cuvântului; că bând paharul, te-ai sfârşit prin sânge. Ci ca cela ce eşti împreună şezător şi moştenitor, roagă-l pentru pacea lumei, ca pre un iubitor de oameni.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre Cuvântul cel împreună

fără început cu Tatăl și cu Duhul, dogmatisindu-l lumei, a fi de o ființă, pre credincioși cu adevărat i-ai luminat. Și pricirile cele cumplite ale eresurilor surpându-le, stai înaintea Domnului, rugându-te pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine Romane minunate.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Pre Dumnezeu și Domnul cel ce din tine s'a întrupat, pentru noi cei stricați cu păcatele, roagă-l cu căldură, să se milostivească spre noi, și să-și întoarcă mânia și iuțimea sa, Curată, de către cei ce cinstim cu credință și lăudăm neîncetat, stăpânirea și puterea ta.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Pre Cruce văzându-te pre tine Hristoase Maica ta, spânzurând de bună voie în mijlocul tâlharilor, sfărâmându-se ca o maică la rărunchi a zis: Fiule! cela ce ești fără de păcate, cum fără dreptate pre Cruce, ca un făcător de rele ești pironit? Neamul omenesc, vrând a-l învià ca un prea bun.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am preamărit „Dumnezeirea ta".

De tine fiind învățat Hristoase cu patimile a biruit moartea, Anania cel pururea mărit, luând dela tine plată.

Ucenic ai fost Cuvântului celui prigonit, Apostole Ananie, și învățător celui ce prigoneà buna credință.

Arătatu-te-a Domnul lui Savlu, celui fără de ochi, pre tine cela ce te ascundeai, și te-ai făcut mijlocitor Ananie, vindecărei lui.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu pre carele ai născut, Preacurată Fecioară, roagă-l, să mântuiască de toată primejdia, pre toți cei ce te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Lăcaș te-ai făcut dumnezeescului Duh, și gură mișcătoare de foc, care glăsuești dumnezeeștile cântări și îndulcești sufletele, celor ce te laudă pre tine, Romane.

Fost-ai ca o alăută, și ca o vioară cerească, carea trage către sine tot cugetul cu povestirile tale și cu veselitoarele tale cântări.

Slavă:

Darul Duhului, care lucrează toate, a suflat și s'a sălășluit în sfântul tău suflet prea lăudate, și pre tine te-a făcut lăcaș și de Dumnezeu grăitor, înțelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

O travă a vărsat şarpele, în urechile strămoaşei; iară Preacurata o a lepădat, la glasul Arhanghelului luând în pântece şi născând pre Hristos.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela „faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă, şi m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, rogu„mă".

Celor ce sunt în vifor, liman dumnezeesc te-a arătat, şi celor din întunerec, rază, izvor pururea curgător, şi lumină neapropiată te-a făcut Ananie prea fericite, cel ce cu milostivire se odihneşte întru tine, ca într'un ucenic vrednic de vedere.

Cela ce vede cele ascunse, şi mai 'nainte de naştere ştie toate, ţie celui ce te ascundeai, ţi-a arătat pre Soarele ce se tăinuià, pre cel ce erà prigonitor oarecând, pre apărătorul, cel ce nu de multă vreme se împrotivià adevărului.

Sfârşitul venirei tale, este rânduiala ta cea neurmată; că printr'aceasta, Mântuitorule, moartea cea înfricoşată de nimica s'a făcut. Pentru aceasta Anania, ca un ucenic şi Ierarh, pentru tine bucurându-se s'a junghiat.

A Născătoarei:

Ca ceea ce ai zămislit pre făcătorul tuturor şi Domnul, toate neamurile omeneşti Curată pre tine te fericesc; şi căpiteniile cele gânditoare ale celor fără de trup, te măresc ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Ca un lăcaş prea împodobit, ca un vas prea curat al Mângâitorului, aflându-te pre tine Darul înţelepte Romane, cugetătorule de Dumnezeu, te-a făcut lăcaş strălucit de lumină, şi s'a sălăşluit întru tine.

Ceea ce a născut pre Fiul lui Dumnezeu întrupat, cu adevărat a luminat sufletul tău şi gândul ţi l-a umplut de dumnezeească cunoştinţă, venind la tine noaptea, pururea Fecioară.

Slavă:

Cu Scripturile sfinţitelor tale cuvinte, deapururea pomenite, arătându-te tuturor cu adevărat pâine foarte dulce, pre toţi îi veseleşti, luminând gândurile tuturor, şi pre toţi îi înveţi cunoştinţa cea mântuitoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumina, pre Cuvântul Tatălui cel veşnic

Curată, cu rugăciunile tale cele luminătoare, luminează-mi gândul meu și gonește întunerecul sufletului meu, Preacurată Stăpână.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a-„dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

A slujì lui Dumnezeu celui viu, învățându-te prea sfințite, și stricând năravul cel rău de multe feluri al celor fără minte, ai învățat Ananie, să cinstească Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri.

Luând în mâinile tale Ananie cârmele Bisericei, la ocârmuitorul Hristos ai venit Apostole, și pre aceasta o ai îndreptat cu Duhul, ca pre o corabie dumnezeească.

Stăpâne cel ce ai zidit îndată, pre vasul alegerei tale cei prea drepte, descoperindu-l măritului tău ucenic, când se rugà, i-ai poruncit a-l trimite pe calea cea dreaptă.

A Născătoarei:

Ca un sicriu însuflețit, ai încăput pre dătătorul de lege; și ca o Biserică sfântă ai primit pre sfântul, cel ce s'a făcut om pentru facerea de bine a oamenilor, Maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Marea vieței văzându-o...

Umplându-te de lumină, și către înălțimea bunătăților celor dumnezeești suindu-te, ai defăimat toate cele de pre pământ; și te-ai făcut stâlp ceresc, și luminător bunei credințe ai fost.

Veștejit-ai poftele trupului, și sufletul tău ți l-ai împodobit, cu razele prea luminatei curății, și ai pus împrejuru-i podoabă drăgăstoasă frumusețea bunătăților.

Slavă:

Urând desfătarea cea trecătoare, deșartă și putredă, stăruind și îngăduind neîncetat la Biserica Preacuratei, ți-ai sfințit gândul și sufletul și trupul, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Toți văzătorii de Dumnezeu prooroci, mai 'nainte văzând luminat, nașterea ta Hristoase cea preacurată, carea erà să fie mai pre urmă din fecioară pre pământ, arătat mai' nainte o ai vestit.

Irmosul:

Marea vieței văzându-o înăl-„țându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea mult „milostive.

CONDACUL Apostolului, Glasul al 2-lea.
Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Cela ce întru rugăciuni ești prea cald folositor, și celor ce cer, prea grabnic ascultător; priimește rugăciunea noastră, Ananie, și te roagă lui Hristos să ne miluiască pre noi, cela ce unul este întru sfinți preamărit.

ICOS.

Cu lumina strălucirei tale, luminând Mântuitorul meu negura inimei mele și împietrirea, dă-mi cuvânt să laud, cu curată înțelegere faptele cele de Dumnezeu luminate ale Apostolului, și patimile fericitului; că tu ești izvorul înțelepciunei și dătătorul bunătăților, mult milostive. Pentru aceasta limpezind limba mea, priimește cântarea cea de laudă, cela ce unul ești între sfinți preamărit.

Luna lui Octomvrie, are 31 de zile; ziua are ceasuri 11, și noaptea ceasuri 13. In ziua dintâi pomenirea sfântului Apostol Anania.

Stih: Pre Anania rău credincioșii cu pietre l-au împroșcat.
Și prin aceasta locuitor Cerului l-a arătat.

Sfântul Apostol Anania a fost din cetatea Damasc, carele a botezat și pre Pavel din descoperire dumnezeească, făcându-se Episcop de către Apostoli într'aceiași cetate. Deci făcând multe vindecări în Damasc, și în Elevteropoli și trăgând pre mulți la credința cea întru Hristos, fu bătut cu vine de bou de ighemonul Luchian, strujit la coaste, și pârjolit cu făclii; apoi scoțându-se afară din cetate, îl uciseră cu pietre, și așà plinindu-și mucenia s'a petrecut către cereștile lăcașuri.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Mihail din mânăstirea Zovei, și a celor cu dânsul, 36 sfinți monahi, ce au mărturisit în poporul Sevastopolei.

Stih: Tăiat fiind Mihail împreună cu treisprezece ucenici.
S'au însoțit cu ceata cuvioșilor mucenici.

Acești sfinți au fost pe vremea împărăției lui Constantin și a Irinei, șezând la o mânăstire ce se chiemà Zovi, lângă Sevastopol. Deci oștindu-se Alim Amira al Agarènilor, asupra țărei aceiea, prinse pre sfinți; iară cuvioșii părinții aceia îi stătură împrotivă, întăriți fiind cu puterea lui Hristos, și stând la mijloc Mihail prea cuviosul egumen, și învățându-i, îi povățuì pre toți spre moartea cea pentru Hristos; și întâi ei plecară capetele de-i tăiară, apoi și pre cuviosul Mihail.

Intru această zi, sfinții șase prea cuvioși mucenici, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Șase împreună Monahi, ale sale mantii, le roșesc cu chinurile cele prin săbii...

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Roman făcătorul de Condace

Stih: Mai 'nainte Roman pre Dumnezeu Cuvântul îl cântă;

Iar acum cu noi și împreună cu îngerii, îl laudă.

Acest dintru sfinți părintele nostru Roman a fost din Siria cetatea Emesinilor, Diacon făcându-se al sfintei Biserici cei din Birit. Deci mergând la Constantinopol, în zilele Impăratului Anastasie, a rămas la Biserica preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, cea din Chir, petrecând cu evlavie, și priveghind toată noaptea la slujba Vlahernelor. Și după săvârșirea slujbei de acolo, iarăși se întorceà la Chir, unde și Darul alcătuirei Condacelor a luat, arătându-se lui în vis prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, și dându-i o bucată de hârtie, îi porunceà să o mănânce; deci i se părù, că deschise gura, și înghiți hârtia; și fiind praznicul nașterei lui Hristos, îndată cum se deșteptă, suindu-se în Amvon, începù a cântà: *Fecioara astăzi pre cel mai pre sus de ființă naște...* Acesta a făcut Condacele și a celorlalte praznice, încă și ale sfinților celor mari; așà că, mulțimea Condacelor, care s'au făcut de dânsul este mai mult de o mie; apoi cu pace a adormit.

Intru această zi, sfântul mucenic Domnin.

Stih: Cumplită zdrobire membrelor Domnin a răbdat,
Şi vicleniile satanei cu totul le-a ruşinat.

Acesta a fost dela Tesalonic; deci, fiind Maximian acolo, când îşi făceà curţi împărăteşti, l-a prins aflându-l că este creştin, şi aducându-l de faţă la judecata lui, îi zise cu mânie: Pentru ce fiind eu în scaun aicea în cetate, cutezi tu de mărturiseşti pre alt Dumnezeu? Ci de voeşti să trăieşti, jertfeşte dumnezeilor. Iară sfântul nevrând să se înduplece, poruncì, de-i strujiră trupul. Deci, văzând Maximian, că se batjocorea de sfântul, porunci-a de-l scoaseră afară din cetate, şi-i zdrobiră fluerile; şi tăindu-i picioarele, sfântul mucenic trăì încă şapte zile, neîmpărtăşindu-se de hrană; şi aşà mulţumind lui Dumnezeu, ş'a dat lui fericitul său suflet.

Intru această zi, cuviosul Ioan cântăreţul cel numit *Cucuzel*, carele s'a nevoit în hotarele Lavrei cei mari din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cânţi şi acum Maicei lui Dumnezeu, întru cele de sus.
Cu cei fără de materie, fericite Ioane fiind pus.

Intru această zi, cuviosul Grigorie Domesticul carele întru aceastaşi mare Lavră a Atonului s'a nevoit, şi o monedă de aur dela Născătoarea de Dumnezeu a priimit, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nu priimeşti acum întru cele de sus monedă;
O Grigorie, ci mărirea lui Dumnezeu cea negrăită.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluеşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeia în Vavilon oare- „când, cu credinţa Treimei, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţi- „lor noştri bine eşti cuvântat".

Să trâmbiţeze înţelepţeşte, turma cea de Dumnezeu aleasă, cu trâmbiţă bine glăsuitoare, chinurile păstorului Ananiei, strigând lui Hristos începătorului păstorilor: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Să te mărească Ananie pre tine ucenicul lui Dumnezeu, Ierarhul cel credincios şi mărturisitorul dumnezeeştilor patimi, cinstita Biserică, strigând lui Hristos: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Nu pentru temerea de moarte, ci pentru dragostea turmei ascunzându-te, pre lup ca pre un miel, văzându-l îmblânzit Ananie, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Din feciorescul pântece întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră Hristoase; pentru aceasta pre a ta Maică ştiindu-o de Dumnezeu Născătoare, cu mulţămită strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Pre Născătoarea de Dumnezeu Maria ai avut învăţătoare, gânditorule de Dumnezeu, înţelepţindu-te, învăţându-te şi îndemnându-te a cântà: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Glasul cuvintelor tale a umplut lumea, şi a învăţat pre

oameni a cântà lui Hristos: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Strălucit-ai în lume Romane, ca un soare prea luminos și ca o lumină, care luminezi pre cei ce strigă cu credință: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Acum te fericesc toate neamurile omenești, Născătoare de Dumnezeu curată, precum ai zis mai 'nainte, și cu credință te măresc; bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-a ars ne„bunește, cinstitorilor de Dum„nezeu; iară văzându-i pre a„ceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mân„tuitorului a strigat: Tineri bi„necuvântați, preoți lăudați-l, „popoare prea înălțați-l întru „toți vecii".

Străin lucru socotià lăudatul Anania, puterea cea răpitoare a pierzătorului turmei tale Stăpâne, mutarea cea mai pre sus de cuvânt, spre păstorescul cin! Pentru aceasta săltând a strigat: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Să se bucure astăzi, și să sălteze cu Duhul, întru tot lăudată și fericită cetatea ta, dobândind a ta folosință, și mulțămind Dătătorului, să strige: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Porunca cea de viață făcătoare, Ananie prea cinstite, puterea cea de lumină făcătoare a celui văzut, lui Savlu o ai propoveduit, și i-ai gonit orbirea; palmele tale cele tămăduitoare punându-ți preste dânsul, săgețile balaurului le-ai zmuls ca niște solzi strigând: Prea înălțați pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Ceea ce ești mântuitoare întru nevoi și caldă folositoare tuturor celor ce sunt în necaz, prea sfântă Stăpână, milostivește-te și mă mântuește, și mă ridică pre mine cel căzut, dându-mi mână de ajutor mai 'nainte de sfârșit, ca să nu mă împresoare noaptea morței dormind; și așa dupre datorie să te măresc pre tine în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pentru legile părintești...

Lepădând toate cele frumoase ale lumei, dezmierdarea și mărirea, ți-ai ridicat sufletul către cetele cele de sus, către măririle și luminările cele de acolo, înțelepte, către frum-

sețile cele negrăite, către lăcașurile cerești, către lumina dumnezeeștei începătorii, strigând: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Arzându-te de dumnezeească dorire, ai pus suișurile în inima ta, și ai avut viețuire fără de trup, fiind în trup; urmând cetelor celor îngerești înțelepte, ai repetat în lume cântările acelora, strigând cu credință Romane: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu graiul cel înalt al cuvintelor tale celor dumnezeești și prea dulci, fericite Romane, tot cugetul oamenilor îl îndulcești și-l veselești, ca un hrănitor și dătător de bogăție; și-l luminezi foarte curat, și-l înveți a strigà: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, al Născătoarei:

Amăgindu-mă, ucigașul de oameni, șarpele cel prea viclean, că voiu fi întocma cu Dumnezeu, m'a ridicat ca pre un rob dela desfătarea raiului; iară Stăpânul cel din fire, Fiul lui Dumnezeu, întrupându-se din Fecioara Maria, a venit și m'a ridicat către înălțime îndumnezeindu-mă. Pre acesta îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pentru legile părintești, fericiții tineri în Vavilon mai 'nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărățià; și împreunându-se cu focul de carele nu s'au ars, celui ce stăpânește, vrednică cântare i-au cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu și Fecioara cea neispitită de nuntă, pre tine ceea ce ai născut mai pre sus de minte, prin cuvânt pre Dumnezeu cel adevărat, pre cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu docsologhie fără tăcere te mărim".

Risipit-ai întru tot lăudate, întunerecul necunoștinței, și lumina cea în trei ipostasuri, cu adevărat o ai strălucit Damascului. Deci, ca un părinte iubitor de fii și ca un mai mare păstor de bine doritor, întru dreapta credință păzește pre poporul tău.

Această prăznuire de preste an săvârșind, veniți cu raze de lumină strălucitoare, cu sufletească vrednicie, să lăudăm întreit strălucită fapta cea bună a Ananiei slujitorului Treimei, și propoveduitorul.

O vrednicia ta cea mai pre sus de om fericite Ananie! Căci ca un ucenic iubit ai fost, și ca un păstor te-ai odihnit, și ca un purtător de chinuri, cu Hristos împreună te-ai preamărit; cu cununi ca un mucenic fiind împodobit.

A Născătoarei:

Preacurată cu totul fără prihană, ceea ce ești vasul bunei mirezme, cere dela Hristos pre carele l-ai născut, să dăruiască celor ce domnesc, biruință, și poporului iertare din jugul robiei; că pre tine neîncetat te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea zămislirei...

Unitu-te-ai mărite, cu cetele de sus ale celor fără de trup, unde este veselia cea negrăită, și desfătarea cea deapururea; unde este lumina aceea a dumnezeeștei Stăpâniri și bucuria, unde este mărirea cea negrăită prea fericite.

Dimpreună cu drepții sălășluindu-te înlăuntrul dumnezeeștei măriri a lui Dumnezeu, vezi veselia cea negrăită de acolo, vezi desfătarea cea fără sfârșit, vezi frumsețile cerurilor, cele cu adevărat drăgăstoase înțelepte; vezi cetele Patriarhilor prea fericite.

Mântuește cu rugăciunile tale de primejdii, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cugetătorule de Dumnezeu Romane, și de toată vătămarea și răutatea celui străin, și-i învredniceşte să dobândească mărirea cea cerească, și împărăția cea de sus, prea fericite.

Slavă...

Fiind împodobit și înfrumusețat cu frumusețea Treimei cea neasemănată, gânditorule de Dumnezeu, strălucești cu raze și umbli pre lângă scaunul Ziditorului tău și Dumnezeu cu veselie, unde este glasul celor ce prăznuesc, Romane mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Prin căderea cea de demult s'a făcut rob neamul celui întâi zidit, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și supus patimilor păcatului; iară prea bunul Dumnezeu cel ce s'a născut din tine, l-a chiemat iarăși la sine cu milostivirea sa.

Irmosul:

Naşterea zămislirei cei fără „de sământă este netâlcuită, „rodul Maicei cei fără de bărbat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înoieşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică „mireasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credință te mărim“.

SVETILNA din Octoih.
Slavă, a Apostolului.

Vechiu ucenic al lui Hristos fiind Ananie, vedere i-ai dat ucenicului celui nou, dumnezeescului Pavel. Pentru aceasta pre tine cu dânsul te lăudăm, ca pre un Ierarh îndumnezeit, ca pre un Apostol dumnezeesc, ca pre un adevărat mucenic și propoveduitor de Dumnezeu grăitor, și rugător prea cald pentru toată lumea.

Și acum:

Cu cântări de Dumnezeu însuflate, ai arătat fericite, dumnezeească rânduiala întrupărei lui Hristos cea negrăită, și cu laude ai încununat Romane pre toți sfinții. Cu cari împreună ai lăudat pre cea curată Fecioară și adevărată Maica lui Dumnezeu, prea înțelepte părinte. Cu carea adu-ți aminte de noi, stând înaintea Treimei.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).
Stihirile pe 4, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cu strălucirile cereștilor daruri strălucindu-te, luceafăr te-ai arătat Ananie în lume, aruncând tuturor raze strălucite ale dumnezeeștei propoveduiri. Pentru aceasta te cinstim pre tine credincioșii ca pre un apostol și mucenic. De două ori.

Tu pe cărările cele drepte umblând prea lăudate, de cele strâmbe te-ai ferit, abătând dela nedumnezeire pre oamenii cei înșelați. Pentru aceasta și noi credincioșii, pre tine te mărim și conducător te numim și mijlocitor apropierei către Dumnezeu, Apostole.

Prea minunat întru sfinți fiind Domnul, cu îmbelșugata dare a darurilor sale, te-a mărit în lume și doftor te-a dat sufletelor și trupurilor Ananie, celor ce cu dragoste te laudă pre tine, Apostole.

Slavă, glasul al 8-lea.

Ucenice al Mântuitorului întâiule Ierarhe mărite, lauda mucenicilor Ananie, luminătorule prea luminate, iară al nostru păzitorule al cetății cu deadinsul roagă-te, să se scape turma ta din primejdii și să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Acoperemântul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doftorie duhovnicească este, căci la acesta năzuind, ne vindecăm de sufleteștile boale.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobie: Doamne de ai și stătut...

Doamne, când te-a văzut soarele pre lemn spânzurat, pre tine, soarele dreptăței, razele ș'a ascuns, și luna lumina sa în întunerec o a prefăcut; iară Preacurata ta Maică, se rănià la cele dinlăuntru.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile Octoihului.
Slavă, a cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine te cinstim îndreptătorule, Romane părintele nostru; căci prin tine pre cărarea cea dreaptă am cunoscut a umblà cu adevărat; fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu cuvioşii şi cu drepţii împreună locuitor; cu cari împreună roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: O prea mărită minune...

Deprinderile rele care mă depărtează dela bunul tău fiu, Bună şi Preacurată respinge-le departe dela ticăloasa mea inimă şi pre lupul cel prea rău, pre şarpele cel prea viclean, pre cumplitul balaur cel amăgitor, carele caută şi năvăleşte să mă înghită, zdrobeşte-l cu puterea ta, sub picioarele mele.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

O prea mărită minune! o Taină nouă! O lucru înfricoşat! Fecioara a grăit, dacă te-a văzut pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari; a plâns strigând, cea ce te-a născut înfricoşat, fără durere: Vai mie Fiule prea iubite! cum adunarea cea cumplită şi nemulţămitoare, pre Cruce te-a pironit!

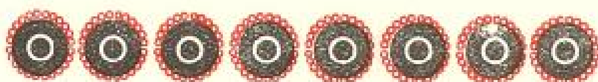
Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Apostolului. Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 8-lea: *In tot pământul a ieşit vestirea lor...* Stih: *Cerurile spun...* Apostolul, din Fapte: *In zilele acelea erà un ucenic în Damasc...* Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Cela ce ascultă pre voi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea lor..

INTRU ACEASTĂ ZI

Prăznuim Acoperemântul prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei.

VEZI: De este hramul ei sau de va voi cel mai mare, a se face Priveghere de toată noaptea cântăm slujba ei întru acest chip.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4, glasul 1-iu. Singur glasul.

Unul Dumnezeu cel ce se odihneşte pre scaunele cele dintru înălţime, mai pre sus de cele pământeşti a dat plăcutului său a te vedeà pre tine Stăpână, întinzându-ţi prea dumnezeeştile mâini cu rugă, carea pentru cetate şi pentru popor aduceai. Acopere-ne şi acum Doamnă, pre noi cu Omoforul milei tale.

De două ori.

Pre cetatea carea te cinsteşte şi dupre datorie te măreşte, o acoperi Preacurată cu cinstitul tău Omofor şi o aperi de

năvălirile celor protivnici, de foamete și de cutremur, și de războiul cel dintre sine, Fecioară; ceea ce ești neispitită de nuntă dumnezeească mireasă, acoperemântul și apărarea oamenilor.

Ceea ce ești polată însuflețită a lui Hristos, și zidul credincioșilor, acoperemântul și puterea, prin tine se mântuiește cetatea ta Maica lui Dumnezeu; prin ajutorul tău drept credincioșii împărați se încununează, cu tine cei ce se laudă poartă pururea biruinți asupra vrăjmașilor; că-i acoperi cu Omoforul milei tale.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea.

Veniți adunărilor iubitoare de praznic, să lăudăm pre prea sfânta Fecioară; că astăzi îngerii împreună cu sfinții prăznuesc, cinstitul acoperemânt al Maicei lui Dumnezeu, și către laudă ne chiamă pre noi cei pământești, ca să strigăm cu neîncetate glasuri: Bucură-te înfrumusețarea Bisericei cea minunată și acoperemântul cel prea mărit a toată lumea! Bucură-te ajutorirea în războaie a credincioșilor împărați și scutul ostașilor! Bucurăte acoperemântul și apărătoarea noastră! Pre tine neamul creștinesc neîncetat te fericește.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Slavă la ceruri și pre pământ veselie, că împărăteasa cu toți sfinții, pentru noi toți în Biserică se roagă.

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechia ta...

Veniți credincioșilor în sfânta Biserică, că acolo Născătoarea de Dumnezeu, cu Omoforul acopere pre popor, de toate ispitele vrăjmașului.

Stih: Fețel tale se vor rugà bogații poporului...

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu ne uita pre noi robii tăi, ci te roagă pentru noi, cari cu credință te cântăm pre tine.

Slavă, Și acum, glasul al 3-lea.

Veniți toți iubitorii de praznic, să fericim cinstitul acoperemânt al Maicei lui Dumnezeu; căci către Fiul mâinile cu milostivire ș'a întins, și cu sfântul ei acoperemânt lumea se îngrădește. Drept aceea cu gura și cu inima, cu laude și cu cântări duhovnicești, să prăznuim toți cei ce năzuim la luminile ei.

Tropar, glasul al 4-lea.

Astăzi poporul cel bine credincios, luminat prăznuim, umbriți fiind prin venirea ta Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta cu umilință, grăim: Acopere-ne pre noi cu cinstitul tău acoperemânt, și ne scapă de tot răul,

rugând pre Fiul tău Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Ectenia mică, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul psalm, cântăm, Fericit bărbatul,

Starea întâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul 1-iu.

Podobie: O preamărită minune!

Mare apărătoare ești celor necăjiți Născătoare de Dumnezeu curată; grabnică ajutătoare, mântuirea lumei și întărirea; noianul milei, izvorule al înțelepciunei lui Dumnezeu, și al lumei acoperemânt. Să cântăm credincioșii, lăudând nespus luminatul ei Omofor: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul cel ce dă lumei prin tine mare milă. De două ori.

Minunatul Isaia a proorocit, că va fi, zice, în zilele cele de pre urmă arătat muntele Domnului, și casa Domnului pe vârful munților. Intru tine deci am cunoscut Stăpână, adevărată împlinirea; că munții și dealurile s'au înfrumusețat, de bisericile cele cu multe nume ale praznicelor tale. Drept aceea cu veselie strigăm ție: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

O minunată înfrumusețarea tuturor credincioșilor ești, împlinirea proorocească cea adevărată, slava Apostolilor, și împodobirea mucenicilor; lauda fecioriei, și prea minunat acoperemânt a toată lumea! Acopere Stăpână cu Omoforul milei tale pre Regele și pre tot poporul ce-ți cântă: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz,..

Ca pre un rai de Dumnezeu sădit, loc al pomului vieței, adăpat cu Duhul Sfânt, pre tine de Dumnezeu Născătoare te știm, ceea ce ai născut pre Făcătorul tuturor, carele cu pâinea vieței hrănește pre cei credincioși. Căruia pentru noi cu Mergătorul înainte roagă-te, să acopere cu cinstitul tău Omofor pre Rege și popor, despre toate ispitele. De două ori.

Se sfințește Cerul și pământul, și Biserica se luminează, și toate popoarele se veselesc; că iată Maica lui Dumnezeu, cu oștile îngerești, cu înainte Mergătorul; și cu de Dumnezeu cuvântătorul, cu proorocii și cu apostolii, nevăzut intrând pentru creștini se roagă lui Hristos, ca să miluiască cetatea și poporul cel ce cântă praznicul acoperemântului ei.

Pre tine frumusețea lui Iacov, și scară cerească, pe carea Domnul s'a pogorît pre pământ; și acele închipuiri de atunci arătau mai 'nainte cinstea și slava ta Născătoare de Dumnezeu; pre tine ceea ce ai născut pre Dumnezeu tuturor, te fericesc îngerii în Cer, și pre pămînt oamenii; că pentru toată lumea te rogi, acoperind cu mila, pre cei ce săvârșesc cinstitul tău praznic.

Slavă, Și acum glasul al 8-lea.

Se bucură împreună cu noi toate tagmele minților mai înalte, și toate cetele duhovnicești împreună prăznuesc; se bucură încă și sufletele drepților, fiind privitoare vedeniei; și văzând pre Impărăteasa și Stăpâna tuturor, cea mărită cu multe numiri de credincioși, cu rugăciune întinzându-și în văzduh cinstitele sale mâini, și cerând împăcare lumei, regilor stăpânire și întărire, și mântuire sufletelor noastre.

IEȘIRE (Vohod): Lumină lină.

Prochimenul zilei, și cetirile.

De la facere Cetire.

Cap. 28, Vers 10.

Eșit-a Iacov de la puțul jurământului, și a mers în Haran, și a aflat un loc și a dormit acolo, căci apusese soarele. Și a luat din pietrele locului aceluia, și ș'a pus luiși căpătâiu. Și a dormit întru acelaș loc, și a văzut vis; și iată o scară erà întărită pre pământ, al căreia cap ajungeà la Cer; și îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe dânsa, și Domnul era întărit întrînsa, și a zis: Eu sunt Dumnezeul tătâne-tău lui Avraàm și Dumnezeul lui Isaac; nu te teme, pământul unde tu dormi pe dânsul, ție îl voiu da și seminției tale, și va fi sămânța ta ca nisipul pământului, și se va lăți spre mare și spre apus, și spre miazănoapte și spre răsărit; și se vor binecuvântà întru tine și întru sămânța ta toate semințiile pământului. Și iată eu voiu fi cu tine, păzindu-te în toată calea, ori încotro vei merge, și te voi întoarce la pământul acesta. Că nu te voiu lăsà pre tine până când voiu face cu toate câte am grăit ție. Și s'a sculat Iacov din somnul său, și a zis: Că este Domnul în locul acesta, și eu n'am știut. Și s'a temut, și a zis: Că înfricoșat este locul acesta; nu este aceasta alt, ci casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta Cerului.

Din Proorocia lui Iezechiil cetire.

Cap. 43, Vers 26.

Așà grăește Domnul, fi-va din ziua a opta și mai 'nainte face-vor preoții pre jertfelnic arderile cele de tot ale voastre, și cele ce sunt de mântuirea voastră; și voiu priimi pre voi, zice Domnul Domnul. Și m'a întors pre mine la calea ușei sfintelor cea mai dinafară carea caută spre răsărituri, și aceasta erà încueată. Și a zis Domnul către mine: Ușa aceasta încueată va fi, și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printrînsa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va intrà printrînsa, și va fi încueată. Că povățuitorul acesta va ședeà întrînsa să mănânce pâine înaintea Domnului. Pe calea ușei pridvorului va intrà, și pe calea lui va ieșì. Și m'a dus pre mine pe calea ușei sfintelor, cea despre miază-noapte, în preajma casei; și am văzut, și iată era plină de mărire casa Domnului.

De la Pilde cetire.

Cap. 9, Vers 1.

Ințelepciunea ș'a zidit eiși casă, și a întărit șapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale și a dres în paharul său vin, și a gătit masa sa; trimis-a slugile sale să chieme cu înaltă strigare la pahar grăind: Cela ce este neînțelept să se abată la mine; și celor ce le trebuește înțelepciunea le-a zis: Veniți de mâncați pâinea mea, și

beţi vinul carele am dres vouă. Lăsaţi neînţelepţia şi veţi fi vii. Şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi, şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cela ce învaţă pre cei răi îşi ia luişi ocară; şi cela ce ceartă pre cel necredincios se ocărăşte pre sine; că certările necredinciosului sunt rane lui. Nu mustrà pre cei răi ca să nu te urască; învaţă pre cel înţelept şi te va iubì pre tine. Dă pricină înţeleptului, şi mai înţelept va fi; arată dreptului, şi va adaoge a priimì. Inceperea înţelepciunei este frica Domnului şi sfatul sfinţilor priceperea; iară a cunoaşte legea, este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei petrece, şi se vor adaoge ţie anii vieţei.

LA LITIE.

Stihirile, glasul al 3-lea.

Sosit-a astăzi Preacurată Fecioară, prea luminatul praznic al cinstitului tău acoperemânt, ceeace mai mult de cât soarele luminezi pre poporul cel ce te mărturiseşte cu credinţă, din curată inimă, adevărată Maică a lui Dumnezeu, şi cântă Fiului tău: Hristoase Dumnezeule! pentru rugăciunile pururea Fecioarei, carea curat şi fără stricăciune te-a născut pre tine, să nu dai moştenirea ta vrăjmaşilor celor luptători, ci ca un milostiv, mântueşte în pace sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Lauda cea dupre vrednicie, dorind a-ţi cântà, nu pot popoarele, Fiului tău, Preacurată Stăpână; pentru că totdeauna foloseşti pre toţi credincioşii, şi-i acoperi cu cinstitul tău acoperemânt, şi te rogi să se mântuiască toţi, cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine Curată şi adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Glasul al 2-lea.

Pre cea fără de prihană Impărăteasa tuturor, pre Preacurata Fecioară, adunându-ne astăzi credincioşii să fericim pre Maica lui Hristos Dumnezeu; că pururea îşi întinde către Fiul său mâinile pentru noi. Pre aceasta o a văzut prea minunatul Andreiu în văzduh acoperind pre popor cu prea cinstitul său acoperământ. Acesteia să-i strigăm şi noi cu umilinţă: Bucură-te acoperemântule şi apărătoarea, şi mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, glas acelaşi.

Cugetul şi mintea curăţindu-ne cu îngerii să prăznuim şi noi luminat, începând cântarea lui David; pruncii miresei Impăratului tuturor a lui Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-te Doamne întru odihna ta, Tu şi sicriul sfinţirei tale! Căci înfrumuseţându-o pre aceasta ca pre o polată frumoasă, o ai însoţit cetăţei tale Stăpâne, ca să o chivernisească prin rugăciunile ei şi să o acopere despre pizmaşii păgâni, cu stăpânitoare puterea ta.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Ca ceea ce eşti mai înaltă decât toate cele cereşti şi pă-

mântești, mai mărită decât heruvimii, și mai cinstită, decât toată făptura; pre tine apărătoare și acoperemânt puternic te-a dăruit Hristos, neamului nostru, ca să acoperi și să mântuești pre cei greșiți, cari aleargă către tine. Drept aceea, pre tine scăparea tuturor te lăudăm Stăpână, și prăznuim luminat cinstitul praznic al Acoperemântului tău, rugând pre Hristos să ne dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 5-lea.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechia ta...

Să cântăm popoare luminat cântarea lui David, pruncii miresei Maicei lui Dumnezeu, a lui Hristos Impăratului tuturor: Stătut-a Impărăteasa deadreapta ta Stăpâne, cu haine de aur îmbrăcată și prea înfrumusețată, cu dumnezeeștile podoabe. Că pre aceasta, cea mai aleasă dintre femei, împodobindu-o mai mult decât pre toată lumea, bine a voit a se naște dintr'însa, pentru mila cea mare. Și pre aceasta ajutătoare poporului său o a dăruit, ca să izbăvească și să acopere de toate primejdiile pre robii săi, una cea binecuvântată.

Glasul al 7-lea.

Stih: Fețel tale se vor rugà bogații poporului.

Munte mare ești și preamărit, mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu; că acela nesuferind pogorârea mărirei lui Dumnezeu, în chipuri și în umbre, cu foc se aprindeà, și tunete și fulgere acolo s'au făcut; iară tu tot focul dumnezeesc, pre Cuvântul lui Dumnezeu, în pântecele tău fără de ardere l-ai purtat, pre cel ce pre toate le poartă cu voia. De aceea îndrăznire de Maică către dânsul având, ajută Stăpână celor ce cu credință prăznuiesc cinstitul tău praznic, și nu uità cercetându-i cu milostivire; căci ai luat dela Dumnezeu Dar, ca să îndreptezi și să acoperi pre robii tăi, turma cea numită cu numele lui Hristos.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Ca cu o coroană prea luminoasă, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, s'a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu, și se luminează astăzi bucurându-se de cinstitul tău acoperemânt; și cu taină dănțuește Stăpână, strigând ție: Bucură-te îmbrăcăminte cinstită, și cunună a mărirei lui Dumnezeu! Bucură-te ușa, săvârșirea mărirei și veșnica veselie! Bucură-te adăpostirea, izbăvirea și mântuirea noastră, a celor ce năzuim către tine.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi poporul cel binecredincios...

De trei ori.

Caută-l la Vecernia mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Acoperemântului, de trei ori.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 3-lea.

De dumnezeeştile străluciri ale oştilor îngereşti încunjurată fiind, şi cu cetele proorocilor şi ale apostolilor, cu cinste slujbe primind, ca o Maică a lui Dumnezeu, cercetează-ne pre noi robii tăi. Rugând pre Hristos Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 3-lea:

Celor neputincioşi tărie, tu eşti cu adevărat Preacurată Maica lui Dumnezeu; de aicea smeriţii prin tine ne înălţăm, de tine cea înaltă ne ţinem; tuturor tu eşti acoperemânt, şi către Dumnezeu mijlocitoare.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:

De cât Chivotul cel de demult cu adevărat este mai cinstit prea curatul tău Omofor, mai mult decât chihlibarul luminându-se, nu prin materie, ci prin duhovnicie; căci întins fiind de neîntinatele şi prea curatele tale mâini, fereşte cu milostivire pre cei ce cinstesc, bine înfrumuseţatul praznic al acoperemântului tău Stăpână; pre care adunându-ne, cu osârdie îl prăznuim.

Slavă, Şi acum, tot aceasta,

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea,

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul.

Stih:

Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucà:

In vremea aceea sculându-se Maria...

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum, tot aceasta.

Apoi Stihul:

Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 8-lea:

Se bucură împreună cu noi...

Slava, dela Vecernia cea mare.

CANONUL.

Irmosul de câte două ori, şi Troparele pe 12.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voi gura mea, şi se „va umpleà de Duh, şi cu„vânt voi răspunde Impărăte„sei Maicei, şi mă voi arătà „luminat prăznuind, şi voi cântà „minunile ei bucurându-mă".

Cu cetele sfinţilor îngeri, cu soboarele proorocilor, şi ale apostolilor întru mare slavă, ca o Maică a lui Dumnezeu intrând astăzi în biserică, te rogi pentru creştini, izbăvind de ispite şi de necazuri pre toţi, şi acoperindu-i cu mila ta.

Moisì te-a numit cort, şi toiag al lui Aaron; că tu ai în-

florit pre Hristos pomul vieţei, către carele având îndrăznire roagă-te, pentru noi cei ce te cinstim pre tine Impărăteasă, să ne izbăvească de tot răul; ca să slăvim praznicul Acoperemântului tău.

Nu precum înaintea Chivotului de demult adunând David danţuri săltează; ci mai ales acum, cu cetele sfinţilor înaintea ta alergând în Biserică, credincioşii închinându-ne, strigăm: Roagă-te pentru poporul cel ce te cinsteşte! Ca slăvind, cu cinste să prăznuim Acoperemântul tău.

Te laudă Născătoare de Dumnezeu cetele îngereşti, şi te măresc Patriarhii cu Arhiereii, alergând înaintea feţei tale în Biserică. Deci precum atuncea sfântul Andreiu te-a văzut, rugându-te pentru noi păcătoşii către Dumnezeu, aşà şi acum roagă-te, să miluiască pre poporul cel ce slăveşte praznicul Acoperemântului tău.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născă„toare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestulat, „cari s'au împreunat ceată du„hovnicească, întăreşte-i; şi în„tru dumnezeească mărirea ta, „cununilor măririi învredni„ceşte-i".

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeesc cu adevărat, ca o holdă ne arată, bucură-te masa cea însufleţită, care ai încăput pâinea vieţei, bucură-te Stăpână, care eşti izvorul apei vieţei cel nedeşertat.

Robii tăi Stăpână, în Biserica ta cu credinţă înainte stând, aşteptăm milele tale; cercetează smerenia noastră, şi scuteşte cu sfântul tău Acoperemânt, pre Regele şi popor, de toată răutatea.

Ghedeon mai înainte lână te-a închipuit; că spre tine ca nişte rouă Hristos Dumnezeu s'a pogorît. Către carele Născătoare de Dumnezeu roagă-te, ca să deà Regelui nostru biruinţă asupra vrăjmaşilor, şi ca pre Madiami surpându-i, să preamărească sfântul tău praznic.

Ceea ce eşti mult numită Fecioară, de prooroci mai 'nainte închipuită cu cinste, de aceea cari acum cu îngerii îţi slujesc; cu dânşii pentru noi către Dumnezeu te roagă, ca bucurându-ne toţi luminat, să prăznuim ziua sfântului tău Acoperemânt.

Mai mult decât razele soarelui luminezi cu Omoforul tău cel ce străluceşte, Biserica şi poporul, şi goneşti întunerecul păcatelor noastre cu cercetarea ta Născătoare de Dumne-

zeu, rugându-te pentru noi Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Ceea ce ești folositoare caldă și nebiruită, nădejdea cea încredințată și nerușinată, zidule, acoperemântul și limanule celor ce năzuesc la tine, pururea Fecioară curată, roagă cu îngerii pre Fiul tău și Dumnezeu, să deà lumei împăcare, mântuire și mare milă.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce șade în slavă pre „scaunul Dumnezeirei, pre „nor ușor, a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, și a mântuit „pre cei ce strigă: Mărire Hri„stoase puterei tale".

Intru glasuri de cântări Fecioară, strigăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată: Bucură-te munte gras și închiegat cu Duhul, Bucură-te sfeșnic și năstrapa ceea ce porți manna, carea îndulcește simțurile tuturor credincioșilor.

Mai mult decât Chivotul lui Aaron, pre tine toată Dumnezeu te-a sfințit, cu Duhul Sfânt Născătoare de Dumnezeu; și îngerilor a poruncit să slujască ție. Cu cari roagă-te pentru cetate, și pentru popoarele care măresc cinstitul tău praznic.

Vino acum cu slavă multă, în Biserica ta Născătoare de Dumnezeu, cu soboarele tuturor sfinților; precum te-a văzut în văzduh, oarecând sfântul Andreiu rugându-te pentru creștini; și ne dăruește nouă mila ta.

Intărește Stăpână pre Regele nostru cel ce te cinstește pre tine, contra vrăjmașilor celor protivnici, ca pre David asupra lui Goliat; ca veselindu-ne să strigăm ție: Bucură-te acoperemântul cel sfânt și apărarea țărei noastre!

La tine Doamnă cădem cu credință, și închinându-ne, cu mulțumită îți strigăm: Bucură-te Fecioară de Dumnezeu dăruită, acoperemântul și îngrădirea noastră și ajutătoarea celor ce sunt în primejdii; mântuește-ne pre noi cei ce scăpăm la tine, căci spre tine nădăjduim.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească mărirea ta: „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, și, „ai născut fiu pre cel fără de ani „dăruind pace, tuturor celor ce „te laudă pre tine".

Pat de demult Solomon te-a închipuit, și cămară a cerescului împărat, încunjurată de Serafimi; care pentru tine

s'a zis aceasta Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea, acum te rugăm, Maica lui Dumnezeu cea prea sfântă: Acopere-ne pre noi de toate primejdiile.

Ţie mai marii îngerilor, şi cinstiţii prooroci cu apostolii, ca ceea ce eşti Maică a lui Dumnezeu, cu cinste îţi slujesc, văzându-te aducând rugăciuni pentru lume, şi cererile tale ascultându-le Domnul. Mântueşte cetatea şi poporul carele se nădăjdueşte spre tine.

Marele între prooroci Isaia a proorocit de tine, că pre Dumnezeu vei naşte fără de ispită de nuntă; şi tu Preacurată Marie te-ai făcut, mai sfântă decât toţi, că pre Dumnezeu în pântece şi pre mâini l-ai purtat. Căruia pentru noi roagă-te, umbrind cu Acoperemântul tău pre cei ce cu credinţă te mărim.

Cu duhovniceşti aripi sburând tainic soboarele sfinţilor, au venit să-ţi slujască ţie Născătoare de Dumnezeu, văzându-te pre norul cel uşor al mărirei, rugându-te Mântuitorului Hristos să dea biruinţă Regelui contra celor ce se oştesc asupra noastră.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic „dumnezeesc şi cu totul cinstit „al Maicei lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile mărind „pre Hristos, cel ce s'a născut „dintru dânsa".

Preoţii cei de Dumnezeu înţelepţiţi, stând înainte în Biserica ta cu poporul cel bine credincios, aşteaptă milele tale Născătoare de Dumnezeu. Schimbă spre bucurie scârba noastră; tu care ai născut bucuria ce a iertat păcatele tuturor oamenilor.

Ţie tot pământul îţi aduce daruri, ca împărătesei Maicei lui Dumnezeu; împăraţii şi domnii ţi se închină şi toate popoarele se veselesc, apăraţi fiind de toată răutatea cu rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu.

Munte mare Daniil mai'nainte te-a însemnat, că din tine fără de sământă s'a născut Hristos, a risipit toată înşelăciunea drăcească, şi a umplut tot pământul de credinţa sa; către carele roagă-te Născătoare de Dumnezeu, pentru noi cei ce cinstim praznicul Acoperemântului tău.

Ingerescul glas strigăm ţie Preacurată: Bucură-te scaunul lui Dumnezeu, pre carele Iezechiil a văzut pre Domnul întru asemănare omenească, purtat de heruvimi. Cu cari roagă-te pentru noi Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică, şi cu cetele sfinţilor, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Ingerii cu Ierarhii se închină şi apostolii cu proorocii dănţuesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pre Dumnezeu cel mai'nainte de veci.

ICOS.

Veniţi popoarelor să ne îndulcim de ale acesteea prea mărite minuni; că prin aceasta Adam din stricăciune s'a mântuit, fiind aceasta Chivot nu de Noe, ci de Dumnezeu făcut. De demult n'a putut Moisì să vază pre Dumnezeu în rugul cel înfocat; iară acum pre cel ce dintru dânsa s'a născut, tot pământul îl ştie Fiu al lui Dumnezeu; către carele Maica sa pentru noi se roagă. Drept aceasta noi o preamărim astăzi, ca pre Maica lui Dumnezeu; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pre Dumnezeu cel mai'nainte de veci.

Intru această zi prăznuim pomenirea acoperemântului prea Sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei.

Trebue să ştim că acest praznic a început a se prăznuì pentru o pricină ca aceasta: In zilele împăratului Leon cel înţelept în Constantinopol, spre o Duminică, făcându-se privighiere de toată noaptea în Sfânta Biserică Vlaherna a prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în întâia zi a lunei Octomvrie, şi mulţimea poporului înainte stând, ca la patru ceasuri de noapte fiind, sfântul Andreiu cel nebun pentru Hristos, ş'a ridicat ochii în sus, împreună cu ucenicul său fericitul Epifanie, şi au văzut pre Impărăteasa Cerului pre Acoperitoarea a toată lumea, pre prea Sfânta Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, stând în văzduh şi rugându-se, strălucind cu lumină, şi acoperind pre popor cu cinstitul său Omofor, încunjurată de oşti cereşti şi de mulţime de sfinţi, cari stau în haine albe cu cucernicie împrejurul ei; din cari doi erau mai aleşi, sfântul Ioan înainte Mergătorul, şi evanghelistul Ioan. Iară cele cu umilinţă graiuri ale rugăciunei ei către iubitul său fiu, şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, acestea s'au auzit: „Impărate ce„resc! priimeşte pre tot omul cel ce te „slăveşte pre tine, şi chiamă în tot locul „prea sfânt numele tău; şi unde se face „pomenirea numelui meu, acel loc îl sfin„ţeşte, şi preamăreşte pre cei ce te prea„măresc pre tine, şi pre cei ce cu dragoste „mă cinstesc pre mine Maica ta. Priime„şte-le toate rugăciunile şi făgăduinţele „şi-i izbăveşte din toate nevoile şi răutăţile". Deci ştiind şi noi pre solitoarea şi acoperitoarea noastră, să năzuim către dânsa cu umilinţă strigând: Acopere-ne pre noi cu acoperemântul tău, prea sfântă Fecioară, în ziua răutăţilor noastre; acopere-ne în toate zilele noastre, iară mai ales în ziua cea rea când sufletul de trup se va despărţi de faţă să ne stai întru ajutor, şi să ne acoperi pre noi de Duhurile cele rele din văzduh, celei de sub Cer, şi în ziua înfricoşatei judecăţi, să ne acoperi pre noi întru ascunsul Acoperemântului tău.

Cu ale acesteea prea puternice şi bine primite rugăciuni, şi cu ale tuturor Sfinţilor tăi, Dumnezeule miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetăto„rii de Dumnezeu, fără nu„mai Făcătorului; ci îngrozirea „focului bărbăteşte călcându-o, „se bucurau cântând: Prea lău„date Doamne al părinţilor şi „Dumnezeule, bine eşti cu„vântat".

Neînsemnată de mulţi prooroci, şi ne ştiută ai fost Fecioară de îngerii cereşti cari slujesc lui Dumnezeu; iară acum toţi te ştim Născătoare de Dumnezeu şi toţi simţim nevoia de ajutorul şi sprijineala ta, ceeace eşti binecuvântată.

Munte eşti închegat cu Duhul, pre carele l-a văzut Avvacum, şi izvorăşti credincioşilor dulceaţă de vindecări, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; vindecă-ne şi pre noi, cei ce strigăm Fiului tău: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cel ce a plecat cerurile şi întru tine Fecioară s'a sălăşluit, acum caută spre rugăciunea ta Născătoare de Dumnezeu Curată, şi împlineşte cererea ta Impărăteasă; acestuia pentru noi cu osârdie roagă-te, căci spre tine nădăjduim, ceea ce eşti binecuvântată.

Făcătorule şi Mântuitorule al nostru, Hristoase Dumnezeule, priimeşte rugăciunea Maicei tale, carea o aduce ţie pentru noi păcătoşii; ca bucurându-ne, să strigăm: Prea lăudate Doamne al părinţilor noştri şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi „în cuptor, naşterea Născă„toarei de Dumnezeu i-a mân„tuit; atuncea fiind închipuită, „iară acum lucrată, pre toată „lumea ridică să-ţi cânte ţie: „Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, „şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii“.

Cu cetele îngerilor Stăpână, cu cinstiţii şi mări̦ţii prooroci, cu apostolii şi cu sfinţii mucenici, şi cu arhiereii, te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii, cari slăvim în pământul nostru praznicul Acoperemântului tău.

Surpă mândria, întărâtările, şi sfaturile celor nedrepţi; pre cei ce încep războaie pierde-i, o Maică a lui Dumnezeu, Impărăteasă cu totul cinstită! Inalţă cornul evseviosului nostru Rege! Ca slăvind praznicul tău Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, să strigăm: Pre Domnul cântaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu gura şi cu sufletul, cu inimile arzând, aducându-ţi cântare cu credinţă ne închinăm prea curatului tău Omofor, Maica lui Dumnezeu prea binecuvântată; miluește-ne pre noi cei ce ne rugăm ţie, pre Domnul cântăm, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

De multe păcate fiind îngreuiat, nu mă pricep să scriu dupre vrednicie laude Acoperemântului tău Născătoare de Dumnezeu; ci tu o maică a lui

Dumnezeu, înfrumusețează-ți praznicul tău cu minuni; ca toți bucurându-ne să cântăm pre Domnul, și să-l prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea „minților celor fără de trup, „cinstind sfințita prăznuire a „Maicei lui Dumnezeu, și să „strige: Bucură-te prea fericită „Născătoare de Dumnezeu, „Curată, pururea Fecioară".

Inalte Impărate, cela ce șezi împreună cu Tatăl și ești cântat de serafimi, caută spre rugăciunea cea de Maică, care ți se aduce pentru noi, și curățește păcatele noastre. Mântuiește țara noastră și pre popor îl înmulțește; dărueşte Regelui sănătate trupului și biruință asupra vrăjmașilor, pentru rugăciunile Maicei tale care te-a născut.

Ingerescul glas îți strigăm ție Fecioară de Dumnezeu aleasă: Bucură-te ceea ce pre Adam iarăși l-a băgat în rai, bucură-te ceea ce gonești dracii cu numele tău, bucură-te nădejdea creștinilor, bucură-te sfințirea sufletelor, bucură-te păzitoarea neamului nostru.

Pomenește-ne pre noi întru rugăciunile tale, Doamnă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim pentru mulțimea păcatelor noastre. Acopere-ne pre noi de toată răutatea, și de cumplitele ispite; căci spre tine nădăjduim, și cinstind praznicul Acoperemântului tău, pre tine te mărim.

Dar ai luat ca o Maică a lui Dumnezeu, a vindeca neputințele tuturor creștinilor, a-i izbăvì din primejdii, a-le iertà păcatele, a-i mântuì din robie și de toate nevoile. Nu ne trece cu vederea dar nici pre noi Doamnă; că știi cele ce ne trebuesc, spre sănătatea trupurilor și mântuirea sufletelor.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți...

O prea sfântă Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, acopere-ne pre noi cu minunatul tău Omofor, păzind pre Regele și popor de toată răutatea; tu pre carea minunatul Andreiu, te-a văzut în biserica Vlahernei rugându-te; trimite-ne și acum Doamnă mila ta cea mare. De trei ori.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O preamărită minune...

Spre tine cădem Doamnă, și cu umilință închinându-ne ne rugăm: Bucură-te de Dumnezeu fericită Stăpână, ceea ce ești mult numită Fecioară și de prooroci mai 'nainte închipuită

cu cinste; că întru tine ca o rouă Hristos Dumnezeu pogorându-se, ai născut neispitită de nuntă Curată, şi pre mâini ai purtat pre făcătorul tuturor şi Domnul. Acestuia pentru noi acum roagă-te, să se miluească sufletele noastre.

De două ori.

Pre tine te cântă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor, te laudă patriarhii cu arhiereii, şi sfinţii apostoli ca Maicei lui Dumnezeu cu cinste îţi slujesc, văzându-te făcând rugăciune către Mântuitorul pentru lume. Nu încetà a te rugà şi acum o Maică! pentru cetatea şi poporul care te măreşte cu credinţă, şi cinstesc praznicul acopermântului tău.

Mai mult decât chivotul lui Aaron, pre tine toată Dumnezeu te-a sfinţit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu; şi mai mult decât razele soarelui luminezi Biserica şi poporul cu strălucitor Omoforul tău; şi goneşti întunericul păcatelor noastre, şi izbăveşti din primejdii şi din necazuri, pre cei ce cu credinţă cinstesc praznicul sfântului tău Acoperemânt.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Precum te-a văzut atuncea prea minunatul Andreiu în văzduh, cu mulţimile arhanghelilor, cu apostolii, cu proorocii şi cu mulţimile mucenicilor, rugându-te Stăpână Fiului tău şi Dumnezeului nostru, pentru cetate şi pentru popor şi acoperindu-i, cu cinstitul tău Acoperemânt, nu lipsì şi acum Preacurată a mântuì aleasa moştenire a Fiului tău, mijlocind iertare de păcate celor ce prăznuesc prea cinstitul tău praznic al Acoperemântului tău, ceea ce eşti întru tot lăudată.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE.

Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului. Peasna 3, şi 6. Prochimenul, glasul al 3-lea: Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul, din cartea cea către Ebrei: *Fraţilor, cortul cel dintâi aveà îndreptări de slujbă...* Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, intrat-a Isus într'un sat...*

CHINONICUL:

Paharul mântuirei voi luà...

VEZI: De se va întâmplà praznicul Acoperemântului Duminică, şi va fi hramul, să se cânte mai întâi ale învierei, apoi ale Acoperemântului dupre cum se face şi la alte praznice ale prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, când se întâmplă Duminică.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà praznicul Acoperemântului prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în orice zi a săptămânei, afară de Duminică, şi va voì cine-va să cânte slujba sfântului Apostol Anania, împreună cu a Acoperemântului, şi a cuviosului Roman, să o cânte aşà:

La Vecernia mică, Stihirile Acoperemântului pe 4, glasul 1-iu, însuși glasnice Slavă, Și acum, glasul al 6-lea: Veniți soboarele cele iubitoare...

La stihoavnă, Stihirile glasul al 2-lea: Casa Eufratului; Slavă, Și acum, glasul al 3-lea: Veniți toți iubitorii de... Acum slobozești; și după Tatăl nostru, Troparul Acoperemântul, Ectenia mică, și otpustul.

La Vecernia cea mare, cântăm: Fericit bărbatul, starea întâia. La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, și cântăm 4 Stihiri ale Acoperem., trei ale Apostolului și trei ale lui Roman. Slavă a Apostolului, Și acum, a Acoperem. Eșire (vohod) Prochimenul zilei, și citirile Acoperem. Ecteniile obișnuite. La Litie, Stihirile Acoperem. glas 3, Slavă, a Apostolului, Și acum, a Acoperem. La Stihoavnă, Stihirile Acoperem. glas 2, samoglasnice. Slavă, a cuviosului, Și acum, a Acoperem. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Acoperemântului de trei ori: Fie numele Domnului binecuvântat de trei ori cu cântare, și Bine voiu cuvântà pre Domnul.

La Utrenie, La Dumnezeu este Domnul, Troparul Acoperem. Apoi al Apostolului, Slavă al cuviosului, Și acum al Acoperem. Și obișnuitele Catisme. După catisme, sedelnele Acoperem. și cetire. Polieleul cu Mărimurile lui, și Sedealna Acoperem. de două ori. Antifonul glasului, 4, Prochimenul glas 4: Pomeni-voiu numele tău... Stih: Fețeі tale se vor rugà... Toată suflarea să laude pre Domnul. Evanghelia lui Lucà, *In zilele acelea sculându-se Maria...* Psalmul 50, Slavă: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu; Și acum tot aceea, și Stihira, glas 8: Astăzi se bucură împreună cu noi... Canonul Acoperământului cu Irmosul pe 6, al Apostolului pe 4, și al Cuviosului pe 4. Catavasiile: *Deschide-voi gura mea.* După a treia Peasnă Condacul Apostolului, și al Cuviosului, și Sedealna Apostolului: Slavă, a Cuviosului Și acum, a Acoperemântului. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Acoperem. și Prologul; după a 9-a Peasnă Svetilna Acoperem. Slavă a Apostolului, Și acum, a Acoperemântului. La Lăudări Stihirile Acoperem. pe 4, Slavă, a Apostolului, Și acum, a Acoperem. Docsologhia cea mare. După Sfinte Dumnezeule Troparul Apostolului, Slavă, al Cuviosului, Și acum, al acoperem.; Ecteniile, și otpustul. La Ceasuri, întâi zicem Troparul Acoperem. iară Troparele sfinților le schimbăm. Iară condacul zicem al acoperemântului la toate Ceasurile.

La Liturghie, Fericirile din Canonul Născătoarei, Peasna 3, pe 4 și ale Apostolului, din Peasna 6, pe 4. După Eșire, Troparul Acoperem. al Apostolului, și al Cuviosului. Apoi Condacul Apostolului, Slavă, al Cuviosului, Și acum, al Acoperem. Apostolul Născătoarei, și al Apostolului: Evanghelia tot așà. Chinonicul, *Paharul mântuirei voi luà... Și în tot pământul;* iară Apostolul și Evanghelia rândului, le cetim în altă zi mai 'nainte.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplà praznicul cinstitului Acoperemânt, și a sfântului Apostol Anania, Duminică: Sâmbătă seara, la Vecernia mică, la Doamne strigat-am, Stihirile Invierei pe 4. Slavă, Și acum a Acoperem. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierei și ale Acoperem. Stihoavna Vecerniei mari, cu Stihurile ei. Slavă, și acum, a Acoperem. cea dela Vecernia mică. Acum slobozești. Și după Sfinte Dumnezeule.. Troparul Invierei, Slavă, Și acum al Acoperem. Ectenia mică și Otpustul.

La Vecernia mare, La Doamne strigat-am. Stihirile Invierei 4, ale Acoperem. trei și trei ale Apostolului. Slavă, a Acoperem. Și acum a Născătoarei glasului. Citirile trei. La Litie, Stihirile Acoperem. Slavă a Apostolului, Și acum, a Acoperem. La Stihoavnă: Stihirile Invierei, Slavă a Apostolului, Și acum, a Acoperem. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Acoperem. de trei ori. Iară dacă nu este priveghere, zicem Troparul Invierei, Slavă al Apostolului, Și acum, al Acoperem. La Utrenie, la Dumnezeu, este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă, a Apostolului, Și acum, al Acoperem. După Catisme, Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei lor. Apoi Polieleul cu obișnuitele Mărimuri, și Troparele Invierei: *Soborul îngeresc,* Ipacoi al glasului, și Sedelnele Acoperem. toate. Apoi Antifoanele, și Prochimenul glasului: Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos, Psalmul 50, și cele-

roagă-l să mântuiască pre cei ce te cinstesc pre tine cu credinţă.

Alt Canon, Irmos:

Ca să dobândeşti împărăţia cea de sus, şi mărirea cea negrăită, înţelepţeşte ai defăimat mărirea cea trecătoare şi care se strică înţelepte; ca unul ce ai fost cu minte şi cu pricepere.

Când a răpit cu vicleşug, lupul cel viclean pre mieluşaua ta, atuncea i-ai sfărîmat fălcile înţelepte, iară pre dânsa ca un păstor prea bun o ai adus la vieaţă.

Slavă:

Plecându-te legilor Stăpânului, ai căutat oaia cea rătăcită, şi o ai aflat, şi ridicându-o pre umerile tale prea fericite, ca un păstor o ai adus la staulul pocăinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu ai născut pre Unul din Treime în două firi, şi într'un Ipostas Fecioară; căruia cântăm: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci,

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri „binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-L „întru toţi vecii“.

Ca un biruitor ai făcut vitejie, purtătoare de chinuri prea lăudată, şi împrotiva rătăcirei ai ridicat semne de biruinţă. Că lipsirea de mâini şi de picioare ai răbdat, şi ai suferit tăierea ţâţelor şi dezrădăcinarea dinţilor tăi muceniţă, cântând cu bucurie: Popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ca soarele cel cu totul luminos ai strălucit cu razele fecioriei, şi cu podoabele mucenieі, şi lumea o ai luminat cu strălucirile cele vărsătoare de lumină ale răbdărei tale cei multe Anastasie, cu osârdie strigând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Sufletul meu cel întinat cu patimile, mireasă a lui Dumnezeu, şi întunecat de năpădirile şarpelui, cu rugăciunile tale curăţeşte-l de rele, şi-l străluceşte cu arătarea ta cea luminătoare cinstită muceniţă Anastasie; şi învredniceşte-mă să cânt: Popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pe tine cea Curată şi fără prihană, dorind fecioara Anastasia şi-a păzit şi trupul şi sufletul fără prihană, arzând aţâţările patimilor cu răbdare, şi suferind ispita a multor munci;

lalte dupre rânduială. Canonul Invierei, cu Irmosul pe 4, al Acoperem. pe 6, şi al Apostolului pe 4. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea* După a treia Peasnă, Condacul Acoperem. şi al Apostolului; Slavă, Şi acum, al Acoperem. După a 6 Peasnă, Condacul şi Icosul Invierei. La a 9 Peasnă cântăm: *Ceea ce eşti mai cinstită.* Svetilna Invierei, Slavă, a Apostolului. Şi acum, a Acoperem. La Lăudări, Stihirile Invierei 4, şi patru ale Acoperem. cu cea dela Slavă, cu Stihurile Acoperem. cele de seară, Slavă: Stihira Evangheliei, Şi acum: Prea binecuvântată eşti.. Docsologhia mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai, apoi Ecteniile şi Otpustul. La Ceasuri Troparul Invierei, Slavă al Acoperem. Şi acum, al Născătoarei Ceasului. După Tatăl nostru, Condacul Invierei şi al Acoperem. schimbându le.

La Liturghie; Fericirile glasului pe 4, ale Acoperem. Peasna 3 pe 4, ale Apostolului, Peasna 6, pe 4. După Eşire, Troparul Invierei, al Acoperăm. şi al Apostolului; apoi Condacul Invierei, Slavă, al Apostolului, Şi acum, al Acoperăm. Apostolul, Evanghelia şi Chinonicul, mai întâi ale Invierei, şi apoi ale Născătoarei de Dumnezeu.

VEZI: Slujba cuviosului Roman se lasă, şi se cântă la Pavecerniţă.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE

Sfântul Sfinţitul Mucenic Chiprian, şi sfânta Muceniţă Iustina.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz.

Cu ungerea preoţiei şi cu sângele muceniei, te-ai apropiat de Dumnezeu prea desăvârşit Chipriane pururea pomenite, floarea credinţei, frumuseţea cuvintelor, cetatea cea aleasă a înţelepciunei, cumpăna dreptăţei dogmelor, îndreptarea cea cu totul potrivită a canoanelor, şi bună podoaba Bisericei. De două ori.

Scriind bună lauda nevoitorilor, şi cununa mucenicilor, ai plecat pre gânditorii de Dumnezeu, să îndrăznească vitejeşte la chinurile cele de multe feluri, şi la legături şi la închisori, şi la despoiarea trupurilor, şi la zdrobiri, şi la ger foarte iute şi la bătăi, şi în cea de pre urmă la moarte, Chipriane prea cinstite. De două ori.

La descântecile dracilor puind împrotivă cântările Duhului şi biruinţa Crucei, ţi-ai păzit fecioria şi te-ai adus lui Hristos Muceniţă nebiruită, şi junghiere prea sfinţită; pentru aceea ai dobândit cununile biruinţei Iustino, fiind împodobită cu strălucirea fecioriei, şi cu a muceniei. De două ori.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu adevărat te-ai dezbrăcat de Invăţătura rătăcirei, şi de cunoştinţa idolilor, şi te-ai îmbrăcat cu Crucea, arma cea de mântuire, Chipriane prea fericite. Ai lepădat cărţile cele de vrăjitorie, te-ai dezbrăcat de omul cel vechiu, şi a locuit întru tine Treimea cea de o fiinţă prin cunoştinţa de Dumnezeu; pre aceasta roagă-o Ierarhe,

dimpreună cu îngerii să ne mântuim noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Tuturor scârbiţilor bucurie, şi celor năpăstuiţi folositoare, săracilor hrănitoare, şi celor străini mângâiere; liman celor înviforaţi, bolnavilor cercetare, celor necăjiţi acoperemânt şi sprijineală; toiag orbilor tu eşti Preacurată, Maica Dumnezeului celui prea înalt; grăbeşte rugămu-ne să ne mântueşti pre noi robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te Iisuse cea neispitită de nuntă, pironit pre lemnul Crucei, plângeà şi ziceà; Fiule prea dulce! pentru ce m'ai părăsit pre mine carea te-am născut, lumina cea neapropiată a Tatălui celui mai 'nainte fără început? Grăbeşte, şi te preamăreşte; ca să dobândească dumnezeeasca mărire, cei ce laudă dumnezeeştile tale patimi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea:

Pre luminătorul cel luminat de Dumnezeu, pre soţul lui Pavel şi părtaşul lucrurilor lui, pre Chiprian să-l lăudăm; căci cu îngerii se veseleşte, luând cununa nestricăciunei dela însuşi Dumnezeu; şi se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pe lemn...

Altă scăpare tare, turn de tărie, şi zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pre tine Preacurată; şi către tine năzuim şi ţie strigăm: Stăpână ajută-ne să nu pierim; arată către noi Darul tău şi slava puterei, şi mărirea milostivirei tale.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Când a văzut mieluşaua cea neîntinată pre mieluşelul său tras la junghiere, ca un om de bună voia sa, tângâindu-se ziceà: Acum te nevoeşti să mă faci fără de fiu Hristoase, pre mine carea te-am născut. Pentruce ai făcut aceasta, Mântuitorule a toată lumea? Dar laud şi măresc bunătatea ta cea desăvârşită, mai pre sus de gând şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

Troparul glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

După obişnuitele Stihologhii, sedelnele Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, fără Mucenicine, şi al sfinţilor, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud fericite Darul tău cel vărsător de lumină

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mărei roşii cu ur„me neudate pedestru tre„când Israil cel de demult, prin „mâinile lui Moisì în chipul „Crucei, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Fiind acum de o ceată cu oştile cele mai pre sus de lume, o sfinţite şi dumnezeescule cap, caută din Cer, spre cei ce cu bună credinţă te laudă, şi păzeşte-ne cu rugăciunile tale.

Fiind ţinut cumplit mai înainte în întunerecul necunoştinţei, şi cu patimile trupului cele pierzătoare de suflet, din nestâmpărare înfierbântat, ai aflat de năprasnă schimbare minunată, prea fericite.

Slavă...

Şezut-ai mai 'nainte părinte pre scaunul pierzătorilor, şi iarăşi pre scaunul preoţiei ai slăvit pre Hristos, schimbându-te aevea cu dumnezeescul Dar al celui prea înalt.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naştere, şi ai născut pre însuşi Făcătorul şi Dumnezeul tuturor, care ni s'a arătat nouă neobişnuit şi străin, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica.

Ca Pavel schimbându-ţi do„rirea sufletului către Hri„stos, Chipriane prea înţelepte, „te-ai făcut ucenic al lui".

Logodeşte-se cu tine Hristos, dăruindu-ţi ţie în loc de haina patimilor, podoabă de mărire, şi îmbrăcăminte de naştere de iznoavă.

Slavă...

Indemnător muceniei fiind mai 'nainte, mai pre urmă te-ai făcut mărturisitor adevărului, Chipriane prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Chiar şi adevărat, pre tine te cinstim credincioşii Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pre Dumnezeu, pre cel ce s'a întrupat, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul: glas. 4

Veseleşte-se de tine Bise„rica ta Hristoase strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, „scăparea şi întărirea".

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Dela meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te de Dumnezeu înţelepţite, la dumnezeeasca cunoştinţă, te-ai arătat lumei doftor prea înţelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pre tine, Chipriane cu Iustina; cu carea roagă-te iubitorului de oameni Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Fiind cu sârguinţă învăţat întru înşelăciune, ca Pavel din Cer te-ai chiemat, îndreptându-te cu Crucea către lumina cunoştinţei; că arzându-te de dragostea curatei Fecioare, printr'însa te-ai alcătuit cu Ziditorul făpturei. Pentru aceea biruind neputinţa vrăjmaşului, cu dânsa dimpreună te-ai învrednicit cetei mucenicilor, Chipriane, sfinţite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăsnuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu cugetele cele viclene, am căzut în adâncime de păcate, şi suspinând strig ţie, din inimă, Preacurată: Minunează întru mine mila ta cea bogată, şi luciul cel nemărginit al milostivirei tale, şi bogăţia cea nemăsurată a îndurărilor tale; şi-mi dă pocăinţă şi iertare greşalelor, ca să strig ţie cu dragoste: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să-mi dăruească. Că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua văzând pre mieluşelul şi păstorul pre Cruce, se văetà lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se veseleşte luând prin tine mântuire; iară pântecele meu arde, văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei; îndelung răbdătorule Doamne, adâncul milei şi izvor nedeşertat; milostiveşte-te şi dărueşte iertare greşalelor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa-„rele dreptăţei, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cu-„vine, strigând: Slavă puterei „tale Doamne".

Trezvindu-te văzătorule de Dumnezeu din nebunia de mai înainte, ai mustrat înşelăciunea cea drăcească, şi rătăcirea cea pierzătoare de suflet, şi bucurându-te strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Intărindu-se Iustina vitejeşte, şi rugând tare pre Preacurata Fecioară cea plină de Dar, ai scăpat din lanţurile, şi de meşteşugirile vrăjmaşilor.

Slavă:

Intărindu-te cu credinţa mirelui tău, şi fiind îmbrăcată cu puterea Crucii, ai rămas nerobită de draci, strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel slobod dupre a sa fire, a sărăcit, luând chip de rob din bogăţia bunătăţei, Maică pururea Fecioară, luând toată omenirea din tine, dupre Ipostas.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Având ajutor pre Preacurata Maica lui Dumnezeu, Iustino, ţi-ai păzit cinstita feciorie neprihănită.

Să cinstim chipul cel însufleţit al lui Hristos şi prea vesel, pre Iustina frumuseţea cea păzită şi odorul cel nerăpit.

Slavă:

Mireasa lui Hristos cea curată şi nespurcată, pe lângă sihăstrie primind şi mucenicia, dupre dreptate, poartă îndoită cunună.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici gând îngeresc nici omenesc, nu poate să tâlcuiască minunea naşterei tale Preacurată, cea negrăită şi minunată.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie:

Ajuns-ai în fundul cel mai de jos al răutăţei, şi iarăşi te-ai suit la înălţimea bunătăţei celei desăvârşit părinte, schimbându-te minunat prin dumnezeescul Botez.

Fosta-i mai înainte slugă dracilor, iară mai pre urmă te-ai arătat ucenic lui Hristos Dumnezeu, de bună voie poftind dorirea cea desăvârşit.

Slavă...

Mulţi mucenici ai adus Stăpânului, cu puţintel sânge, arătând că cumperi împărăţia cerurilor, carea este neguţătoria cea mai mare, gânditorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe lanţurile greşalelor mele mireasă a lui Dumnezeu, dăruindu-mi slobozire legei păcatului cu legea vieţei, ceea ce ai născut pre Stăpânul legei.

Irmosul:

Jertfi-voi ţie cu glas de lau„dă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa„sta ta".

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca pre un ierarh cinstit, şi ca pre un nevoitor prea tare, lumea dupre vrednicie te cinsteşte Chipriane pururea pomenite, şi cu cântări măreşte sfântă pomenirea ta; cerând totdeauna, să dăruească prin tine iertare greşalelor, celor ce cântă: Aliluia.

ICOS.

Ca pre un înţelept Ierarh să cinstim, ca pre un păstor

înțelept și învățător, să lăudăm; că din spinii înșelăciunei a înflorit, ca un trandafir prea frumos, și pre noi credincioșii ne-a umplut de mirezmele tămăduirilor, și de razele minunilor. Să cântăm dar și noi cântarea lui David: Aliluia.

Intru această lună, în 2 zile, pomenirea sfântului sfințitului Mucenic Chiprian, și a Iustinei.

Stih: Durere simte satanà, pre prietenul cel vechiu văzând.
Prin sabie a murì împreună cu Iustina iubind.
Chiprian împreună cu Iustina a doua zi s'au tăiat voind.

Acesta erà din Antiohia Siriei în vremea împăratului Dechie, de bun neam și bogat, filozof și vrăjitor cumplit. Și a fost vânat la credința cea întru Hristos de către Iustina fecioara și creștina, carea pre toate drăceștile lui lucrări ca pre o pânză de păeanjen le-a sfărâmat, aflându-se și aceasta din Antiohia. Căci un bărbat oarecarele ellin numit Aglaid, de dragostea frumuseței ei rănindu-se și ne ajungându-și scopul a venit la Chiprian; iară acesta de trei ori trimițând draci către tânăra, n'a isprăvit nimic. Deci după ce a cunoscut meșteșugul său cel nelucrător, s'a botezat, și arzând vrăjitoreștile sale cărți, a crezut în Domnul. Deci s'a făcut în sfârșit episcop; și pre mulți povățuindu i la credința lui Hristos, a fost prins împreună cu Iustina de către stăpânitorul Damascului, și strujindu-li-se coastele au fost băgați în tigae de fier; și fiind trimiși la Nicomidia li s'au tăiat capetele. Iară marele Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu, nu pre altul ci pre acesta îl numià iubit Fecioarei. Și se săvârșește soborul lor la locul muceniei, carele se află de aceea parte, la lăcașurile lui Solomon.

Intru această zi, Prea cuviosul părintele nostru Teofil Mărturisitorul.

Stih: Inaintea mea este cinstit sfârșitul tău...
Zice Dumnezeu ție Teofile prietenului său.

Prea cuviosul părintele nostru și Mărturisitorul Teofil, era monah cucernic pe vremea împărăției lui Leon Isavru. A căruia nedumnezeire și rea pornire asupra sfintelor icoane văzând, a mers, de l-a mustrat de față, și i-a zis că este fără de Dumnezeu, și fărădelege, și înainte mergător lui Antihrist. De care pornindu-se împăratul cu mânie și cu urgie, porunci de-l bătură cumplit, și-l băgară în temniță, de se chinuì câtva cu foamea. Apoi scoțându l, și nevrând să se supuie, îl trimise în exil departe, și acolo mulțumind lui Dumnezeu, ș'a dat aceluia sufletul.

Intru această zi, sfântul nou Mucenic Gheorghie, carele la Carageas a mărturisit, în anul o mie șapte sute nouăzeci și patru; de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre vrăjmașul cu sabia carea ți-a tins l-ai omorît.
Tu viteazule Gheorghe, și cu îngerii te-ai unit.

Și pomenirea sfântului și fericitului Andreiu cel nebun pentru Hristos.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre „tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre haldei, cari fără drep„tate vânau pre cei drepți; prea „lăudate Doamne, binecuvân„tat ești Dumnezeul părinților „noștri".

Luând rânduiala Arhieriei, te-ai arătat pre sineți lăudat în ierarhie, chip și pildă ierarhilor, strigând: Prea slăvite Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Schimbarea ta părinte Chipriane, a fost cu adevărat a dreptei cei făcătoare de vieață, și te-ai făcut grăitor de Dum-

nezeu înţelepte, cel ce cânţi: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Tu te-ai arătat nouă armă nebiruită împrotiva vrăjmaşului fericite; arătând în vedere înşelăciunile lui, celor ce cântă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Feţele cereşti, şi cetele cele mai pre sus de ceruri cu laude cuvintează pre cel născut dintru tine, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a Irmos:

Veseleşte-te Ierusalime...

Prea înţelepţeşte ai defăimat înţelepciunea elinilor slăvite; iară dumnezeescul glas al apostolilor, carele se răspunde cu Duhul, şi cu limba cea de foc se glăsueşte luminat, îl lăudai părinte, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Suitu-te-ai luminat către lăcaşurile cele înalte şi mai pre sus de lume, aducându-te lui Hristos ca o jertfă fără prihană, prin sânge părinte, şi jertfă vie primită şi bine plăcută, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Biruindu-se taberile dracilor de Darul ce locuià întru tine, se gonesc şi se depărtează patimile celor bolnavi Chipriane; iară noi credincioşii umplându-ne de dumnezeească lumină, strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Impreună cu puterile îngereşti, se veselesc de naşterea ta Curată, cei ce cu credinţă te vestesc Maică lui Dumnezeu, şi Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut pre Stăpânul şi Mântuitorul nostru, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Veseleşte-te Ierusalime, „prăznuiţi cei ce iubiţi Sionul; „că a venit Domnul puterilor „cel ce împărăţeşte vecii; să „se cucernicească tot pământul de faţa lui, şi să strige: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Privind de sus la noi cei ce te lăudăm cu bună credinţă prin dumnezeescul Dar Chipriane, cu rugăciunile tale încununează-ne pre noi cu armă de bună voire, dându-ne pace

și mântuire, ca un Ierarh prea îndumnezeit.

Izvor de tămăduire din destul dă țărâna ta celor ce te iubesc; și pre tine Chipriane, femeile cele purtătoare de Dumnezeu, ca pre o vistierie dumnezeească te primesc, și cu osârdie te arată pre tine cel tăinuit, ca toți să te dobândim.

Slavă:

Indreptează cărarea noastră către Hristos prea fericite, prin fapte și prin viețuire plăcută lui Dumnezeu, și prin curăție lămurită; cerându-ne dumnezeească liniștea cea adevărată, ca un Ierarh prea milostiv.

Și acum, a Născătoarei:

Intărește slăbiciunea sufletului nostru Maica lui Dumnezeu, cu puterea ta. Sfărâmă tăria, celor ce asupresc pre robii tăi prea sfântă, ceea ce ai răsărit lumei netâlcuit pre Soarele dreptăței.

Irmosul:

Eva adică prin boala neas„cultărei, blestem înlăuntru a „adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla ce ai purtat în pânte„ce, lumei binecuvântare ai în„florit; pentru aceasta toți te „mărim".

SVETILNA

Femei auziți...

Pre cel ce erà mai 'nainte învățător răutăței și pre urmă s'a arătat arhiereu prin cinstita Fecioară, pre marele Chiprian cu un glas să-l fericim, și către el să strigăm: Cu rugăciunile tale, îmblânzește spre Stăpânul nouă tuturor.

A Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ne-ai născut nouă bucuria cea negrăită, fă-ne pre toți părtași bucuriei celei veșnice Fecioară, mireasa lui Dumnezeu cea fără prihană, acoperemântul și întărirea, celor ce cu bună credință strigăm ție: Nu uità pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Marie.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cel mai 'nainte cu deadinsul slujitor răutăței, pe urmă s'a arătat adevărat învățător Bisericei, slujitorul înșelăciunei idolilor, s'a arătat Arhiereu credinței, și cel nestâmpărat s'a făcut cu minte întreagă prin cinstita Fecioară. Cu rugăciunile amândurora, mântuește-ne pre noi Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Cum îți voiu lăudà Darul, și purtarea de grijă cea multă din toate zilele, care de față ai arătat către mine nevrednicul

robul tău? Şi în ce chip voiu povestì bunătatea ta şi chiverniseala cea cu adevărat de multe feluri? Ci tu şi acum şi totdeauna stăi înaintea a toată răutatea, mântuindu-mă Curată pre mine şi în viaţă şi după moarte.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pironit pre Cruce pre tine Iisuse, şi priimind patimile de bună voie Stăpâne, Fecioara şi maica ta strigă: Fiul meu prea dulce! cum suferi bătăi fără dreptate, doftorul carele ai vindecat neputinţa oamenilor? Şi pre toţi ne-ai izbăvit de stricăciune cu milostivirea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului; apoi ale sfântului, Peasna a treia, pe 4. Prochimen glasul al 7-lea: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui. Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate... Apostolul, din Epistola către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, mulţămesc celui ce m'a întărit pre mine...* Aliluia glasul al 2-lea: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate. Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 3 ZILE.

Sfântul Sfinţitul mucenic Dionisie Areopaghitul.

La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, glasul 1-iu

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu undiţa Duhului, înţelepţeşte vorbind dumnezeescul Pavel te-a vânat şi văzându-te că eşti vas ales, te-a făcut descoperitor de cele dumnezeeşti, şi văzător celor negrăite. Cu carele dimpreună roagă-te, grăitorule de Dumnezeu Dionisie, să se mântuiască, cei ce te cinstesc cu dragoste.

Făcându-ţi gândul de o cinste cu îngerii, prin lucrarea bunătăţei, părinte Dionisie, ai scris în cărţi bună rânduiala ierarhiei lor, cea mai pre sus de lume, prea înţelepte; dupre care ai pus la rânduială adunările Bisericii, urmând după rânduelile cele cereşti.

Cu foarte multă înţelepciune asemănându-te lui Dumnezeu, pre cât este prin putinţă, fericite Dionisie, cu bună credinţă ai întins, dumnezeeasca descoperire a dumnezeeştilor tainice numiri, gânditorule de Dumnezeu; învăţându-te cele mai pre sus de gând, cu unirea cea mai înaltă, şi învăţând marginile lumei.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

Pre ritorul cel ceresc carele prea arătat a ritorisit dumnezeeştile vedenii, pre tainic scriitorul Darului organul înţelepciunei, pre râul cel mult curgător al dogmelor credinţei, carele cu ale sale curgeri adapă toată Biserica; pre Dionisie, cu laude întru cântări să-l mărim.

Cu strălucirile cele mai pre sus de lumini, ale razelor Duhului, cele asemenea lui Dumnezeu şi de el scrise, ai văpsit buzele tale părinte, şi le-ai împodobit cu frumuseţe, cu luminate priviri, cu prea strălucite bune rostiri; şi ai cântat Treimei, cântări de Dumnezeu arătate, şi te-ai făcut de Dumnezeu cuvântător al dumnezeeştei începătorii cu minte înaltă.

Ierarhul cel îndumnezeit, nevoitorul cel nebiruit, cel unul apostol după cei doisprezece, dumnezeiasca vistierie a tainicelor tradiţii; cel ce a descris lămurit cetele îngerilor, şi s'a aflat întocma cu îngerii; dupre vrednicie să se laude, Dionisie cel mare, lauda cuvântătorilor de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 2-lea, al lui Andreiu Ierusalimneanul, iară alţii o cred a lui Vizantie.

Veniţi credincioşii cu un glas, să lăudăm pomenirea cea de preste an a ierarhilor Dionisie şi Chiprian; că Dionisie defăimând pre filosofii cei stoici şi făcându-se ucenic vasului celui ales, s'a făcut cunoscător tainelor celor negrăite; iară Chiprian prin mijlocirea prea frumoasei Fecioare Iustina luminându-i-se gândul, a fugit de înşelăciunea dracilor, şi arzând în foc cărţile cele vrăjitoreşti, s'a făcut propoveduitor al Evangheliei. Pentru aceea şi noi păcătoşii slavoslovind pre Mântuitorul, care i-a preamărit, să strigăm: Cela ce ai încununat cu mărire pre nevoitorii tăi, Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn,..

Toată zidirea strigă ţie, bucură-te! Bucură-te Preasfântă Fecioară! Bucură-te Sceptrul lui David! Bucură-te ceea ce ai odrăslit strugurul cel de taină! Bucură-te uşă cerească şi rugul cel ne ars! Bucură-te lumina a toată lumea! Bucură-te bucuria tuturor! Bucură-te lauda Apostolilor! Bucură-te ceea ce eşti sprijineală şi părtinitoarea tuturor celor ce te cinstesc pre tine!

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Când vedeà mieluşeau cea fără prihană, pre mieluşelul său trăgându-se ca un om de voea sa la junghiere, cu tânguiri se jeleà, strigând cu amar: Ce răsplătire ţi-a dat ţie popo-

rul cel nemulțumitor, prea dulcele meu Fiu, cel ce a luat dela tine daruri prea multe? Vai mie! nu pot suferì durerea, pentrucă vrând le pătimeşti acestea.

STIHOAVNA din Octoih; sau acestea ale sfântului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu bun miros...

Bucură-te sfinţite scriitor al înaltei dumnezeeşti înţelepciuni a Duhului, tainicul împărtăşirilor celor negrăite dela Dumnezeu; prin carele toată făptura se îmbunătăţeşte. Mintea cea cerească, carea a ajuns nemărginita adâncime a înţelesurilor, şi înălţimea cea nepipăită a Dumnezeirei, o ai pipăit cu cuvintele tale. Limba cea de Dumnezeu glăsuitoare, care arătat se laudă cu slăvitele rostiri cu rânduiala şi potrivirea. Pre Hristos îmblânzeşte-l, ca să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune...

Cu totul curăţit la minte, cu totul afară de lume, afară şi de sineţi stând, şi pre toate cele simţite şi pândite covârşindu-le, nevăzut ai privit fericite pre Dumnezeu cel nevăzut, şi cu necunoştinţă ai cunoscut pre cel necunoscut prin nori umbroşi, şezând mai pre sus de lumini, mai pre sus de înţelesul tuturor. Pre acesta ce este nenumit, adâncime nestrăbătută, care nu se poate spune nici pricepe, prin lipsa tuturor celor ce sunt şi celor ce nu sunt prea fericite, dupre vrednicie l-ai lăudat.

Stih: Gura dreptului va deprinde...

Bucură-te tâlcuitorul celor mai pre sus de minte, vulturul cel ceresc, Dionisie carele ai înţeles pre toată ierarhia, şi pre cetele celor cereşti şi fără de trupuri; pre frumuseţea şi dragostea negrăitelor străluciri; carele ai zugrăvit prea înalt şi prea bine, întinderea către Dumnezeirea cea de sus. Cerescule omule, pământescule îngere, vârful ierarhilor cel de o cinste cu Apostolii; nu lipsì de a rugà pre Hristos pentru toţi cei ce te laudă pre tine.

Slavă, glasul al 4-lea.

Adâncime nevăzută a cereştei cunoştinţe, te vom numì pre tine, prea luminate mucenice al lui Hristos; căci ca pre un ostaş şi puternic ajutător Bisericei te lăudăm pre tine înţelepte, pentrucă luminându-te cu focul cel prea curat, te-ai învrednicit a te îmbrăca cu haina luminată dela Hristos, dimpreună cu oştile cele de sus, şi ţi s'a luminat gândul cu raza Duhului Dionisie. Pentru aceea prăznuim cea a toată lumea pomenirea ta, cu credinţă mărim pre Domnul cel ce te-a încununat pre tine.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Izbăveşte-mă de toată nevoia, de toată răutatea şi de primejdii cumplite, şi de multe feluri de supărări, cu dumnezeeştile tale rugăciuni; apără-mă de smintelele viclene, de oamenii cari mă urăsc, şi de dracii cari în toate zilele caută să mă piearză, Născătoare de Dumnezeu, pre mine carele te am părtinitoare.

A Crucei, a Născătoarei asemenea.

Dacă te-a văzut Doamne, Fecioara şi maica ta spânzurat pre Cruce, se tânguia, şi plângând zicea: Ce răsplătire ţi-a dat ţie, cei ce s'au îndestulat cu multe daruri dela tine Stăpâne? Dar mă rog, să nu mă laşi singură în lume, ci grăbeşte de te scoală, înviind cu tine şi pre strămoşi.

Troparul, glasul al 4-lea.

Bunătate învăţându-te, şi trezvindu-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu buna cunoştinţă, ai scos din vasul alegerei cele negrăite; şi credinţa păzind, calea întocma ai săvârşit, sfinţite mucenice Dionisie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, cu Irmosul pe 8, fără Mucenicine; şi al sfântului pe 6.

Al căruia acrostih este la Greci acesta:

Cinstesc pre mintea înţeleptelor învăţături.

Facerea lui Teofan

Peasna 1-a, glasul al 8-lea. Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „şi din răutatea Eghiptului „scăpând israilteanul, strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Fiind învăţat de dumnezeescul Pavel văzătorul de cele cereşti, ai ajuns îndată Dionisie, a fi tăinuitor ceresc, şi grăitor de cele dumnezeeşti.

Cel ce te-ai luminat cu dumnezeescul Dar, luminează fericite sufletele celor ce te laudă; ca să înţeleagă învăţăturile tale cele de Dumnezeu insuflate, Dionisie.

Slavă:

Invrednicitu-te-ai Dionisie cu gând prea luminos şi cu sufletul, a vedeà strălucirile rânduelelor cereşti, şi starea cetelor lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămară de mire luminată, te-ai arătat întrupărei cei mai pre sus de gând, a Făcătorului,

tuturor; că din tine, Maica lui Dumnezeu, s'a îmbrăcat în trupul nostru.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Mai presus de înălțimile cerești ridicându-te cuvioase, pre rânduelele și oștirile și strălucirile cele mai pre sus de lume, le-ai tâlcuit tuturor, cu înălțimea graiurilor, și cu prea înțelepte cuvinte.

Umplându-te de înalta știință a dumnezeeștilor nume prea cuvioase, ai teologhisit cunoștința Dumnezeirei făcându-te prin Dar dumnezeesc cuvântător al Treimei, prea fericite Dionisie.

Slavă:

Omorându-te cu dorirea cea spre Dumnezeu, și foarte învățându-te cu înțelepciunea cea prin Darul cel făcător de viează, te-ai făcut organ de Dumnezeu purtător părinte.

Și acum, a Născătoarei;

Cu lucrarea Duhului celui ce toate le săvârșește, ai rodit Fecioară trup Stăpânului tuturor; cu carele ai osândit păcatul lumei, și ai izvorât viața cea veșnică.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta, că tu ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Privitorule al Cerului și adâncul înțelepciunei, dumnezeescule pânditor al sfatului celui tainic; minte carea străbate văzduhul, comoara tainelor, cunoscându-te, o Dionisie prea fericite, te rugăm: Roagă pentru noi, pre cel singur iubitor de oameni.

Altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Făcându-ți mintea ca o oglindă prea văzătoare ai priimit înlăuntru fulgerile Duhului cele de raze aruncătoare, și luminările cereștilor străluciri. Pentru aceasta te-ai și învrednicit vederat a oglindì îngereștile începătorii, cu prea curată agerimea ta.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Ca unul ce ești închipuire dumnezeiască vasului celui ales cu adevărat, înveți tainele cele dumnezeești cu Duhul, și luminându-te cu darurile dumnezeeștei străluciri, arătat ai descoperit cetele îngerilor. Pentru aceea lăsând lumei înțelegerea dumnezeeștilor tale dogme, ai luminat pre toți, sfin-

ţite tăinuitorule Dionisie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Norul Soarelui celui înţelegător, sfeşnice de aur al dumnezeeştei lumini, nespurcată, neîntinată, Stăpână fără prihană, luminează-mi rogu-mă, sufletul cel orbit de patimi, cu lumina nepătimirei, şi inima fiindu-mi întinată, spală-o cu curgerile lacrămilor şi cu umilinţa pocăinţei, şi mă curăţeşte de spurcăciunea lucrurilor mele; ca cu dragoste să strig către tine: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să-mi dăruiască, că numai pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Fecioara şi maica lui Hristos, văzând pre Făcătorul lumei pre lemn, suspinà lăcrămând, şi cu amar i-se topià sufletul, şi trupul îşi bătea sfărâmându-se, şi cu amar strigà către dânsul: Vai mie o Fiul meu! cum îţi voiu suferì patima, piroanele şi suliţa, eu ceea ce te-am născut fără dureri? Ci grăbeşte de te scoală, ca să te văz Fiule şi Dumnezeule, şi să încetez de tânguiri şi durere; şi celor ce-ţi laudă patimile, să le dărueşti dezlegare greşalelor.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu Dum„nezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterei tale „iubitorule de oameni“.

Bună podoaba bisericilor o ai pus la rânduială, că întru dânsele ai zugrăvit părinte închipuirea sfinţitelor chipuri, celor asemenea puterilor neînchipuite; prin care se învaţă taina, şi se luminează toată adunarea credincioşilor, cea cugetătoare de Dumnezeu.

Pâraele cuvântării tale de Dumnezeu, Dumnezeescule, foarte adapă grădinile cele cuvântătoare şi deapururea înflorite, sădite, pe dreptatea dogmelor; că ai propoveduit unimea fiinţei şi însăşi cinstita stăpânire cea în trei feţe.

Slavă:

Neîncetarea ierarhiei tale celei îngereşti, şi dragostea şi dorirea către Dumnezeu, şi plecarea către înălţimea Dumnezeirei cea neabătută şi nepricepută, cu înţelepciunea, o ai învăţat Ierarhe, celor ce cu credinţă strigă: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Lucrător sfințit s'a făcut Fiul tău mântuirei tuturor, celor ce te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu; începător și luminător, dreptate și scutire Fecioară. Pentru aceea credincioșii dupre adevăr și chiar cu o înțelepciune, te mărim.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit în„tunericul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Glasul graiurilor tale purtându-se ca un sunet ceresc, a tunat cu cuvântul Darului în cugetele celor fără de Dumnezeu; și a luminat inimile credincioșilor, cu razele cele prea luminate ale dumnezeeștilor dogme.

Asemănatu-te-ai negutătorului care caută mărgăritare bune prea fericite, și aflând mărgăritarul cel cu adevărat de mult preț, și mirându-te de strălucirea lui cea cu lucrare dumnezeiască, l-ai mărturisit a fi Dumnezeu, Ierarhe.

Slavă

Foarte cu înțelepciune ai iubit părinte izvorul înțelepciunei, și din dragostea ei te-ai făcut desăvârșit, și izvorăști totdeauna râurile dumnezeeștilor dogme, grăitorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ca una ce ești plină de Dar, ai priimit întru tine pre cel prea încuviințat, carele numai cu voirea toate le-a făcut; și carele le-a înfrumusețat pre noi cu luminarea bunei credințe, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Având cu dragoste silință de lege, ai dobândit Darul înțelepciunei, dumnezeește grăind tu de Dumnezeu, ai lăsat în urmă-ți dogme binecredincioase, prea fericite; dintru care îndulcindu-ne credincioșii, pre tine te fericim.

Fiind împodobit cu priceperea lui Dumnezeu cuvioase, cugetătorule de Dumnezeu, ți-ai plecat urechia dumnezeescului învățător, și dela dânsul te-ai învățat înțelepciunea cea mai pre sus de lume, Dionisie.

Slavă:

Vieața ta a fost minunată, cuvântul tău și mai minunat, limba ta strălucitoare de lumină, și gura însuflată cu foc, fericite Dionisie; iară gândul tău părinte, a fost desăvârșit în chip dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Noi credincioşii Fecioară, cu bucurie strigăm ţie glasul lui Gavriil; că din tine nouă s'a născut cel negrăit, făcătorul şi începătorul vieţei, om făcându-se, şi s'a amestecat cu oamenii iubitorul de oameni.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor, rogu-mă; „căci către tine am strigat; şi „mă auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Prin uşile cerurilor trecând cu Duhul, ca un ucenic al apostolului celui ce a ajuns până la al treilea Cer, Dionisie, te-ai îmbogăţit cu toată cunoştinţa celor negrăite, şi ai luminat pre cei ce şedeau mai 'nainte în întunerecul necunoştinţei. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te părinte a toată lumea.

ICOS.

Inger din oameni, prin faptele bune făcându-se marele Dionisie, toată cunoştinţa celor cereşti i s'a învăţat gândul ca cum ar fi fost cu aripi. Pentru aceasta cu laude ca pre un înger să-l cinstim, strigând către dânsul unele ca acestea: Bucură-te cela ce ai cunoscut pre Hristos prin Pavel; bucură-te cela ce pre mulţi la Hristos i-ai întors; bucură-te pierderea capiştelor mulţimei dumnezeilor; bucură-te gândirea sfatului celui de Dumnezeu cunoscător. Bucură-te cartea cea de Dumnezeu scrisă a tainicelor vistierii; bucură-te tăbliţă de Dumnezeu închipuită şi oglindă cerească; bucură-te că patima Domnului a-i văzut; bucură-te că de bună voie pentru dânsul te-ai junghiat. Bucură-te izvorule cela ce izvorăşti înţelepciunea; bucură-te picătură carea stingi nebunia; bucură-te stăvilarul trecerei celor necredincioşi; bucură-te calea cea neamăgită a mântuirei. Bucură-te luminătorule carele luminezi pre credincioşi; bucură-te părinte a toată lumea!

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfântului sfinţitului Mucenic Dionisie Areopaghitul.

Stih: Ţi se taie capul şi mare minune:
Căci ridicându-l pre el alergi Dionisie:
Capul Dionisie a treia zi ţi s'a tăiat.
Şi ridicându-l ai alergat.

Acesta întrecând pre toţi cu bogăţia şi cu slava şi cu mintea şi cu înţelepciunea şi erà unul din sfetnicii Ariopagului, carele fiind vânat de marele Pavel, s'a botezat şi s'a hirotonit episcop, învăţându-se tainele cele negrăite şi dumnezeeşti de înţeleptul Ieroteiu, lăsat-au şi cărţi minunate şi foarte înalte; din care cu cale este la vreme să pomenim de una: Ducându-mă, zice la Crit, m'a primit sfântul Carp carele de erà atuncea şi altul asemenea, erà însă şi acesta om iscusit, la vederea lucrurilor celor dumnezeeşti, pentru multa curăţenie a gândului său atâta cât nici se atingeà de dumnezeeasca lucrare a sfintelor Taine,

de nu i se arătà mai 'nainte vre-o dumnezeească şi sfinţită vedenie, după rugăciunile sale cele mai de 'nainte. Deci ziceà că-l mâhnise oarecarele necredincios, iară mâhnirea lui erà aceasta, că acel necredincios osebise pre oarecine dela Biserică, cu înşelăciune trăgându-l spre nedumnezeire; fiind încă zilele cele de curăţenie, trebuià cu bună cuviinţă a se rugà şi pentru dânşii amândoi şi luând întru ajutor pre Dumnezeu, pre unul să întoarcă şi pre altul să biruiască cu bunătatea sa şi să nu lipsească învăţându-i pururea şi aşa să-i sue la aceeaş dumnezeească cunoştinţă, ci el lucrul, care nu l pătimise mai 'nainte nu ştiu cum atuncea, picând în sufletul lui multă pizmă şi amărăciune s'a pornit. Insă aşa mânios fiind, căci seara erà şi către miază noapte, la care vreme obişnuit erà a se sculà şi priveghià singur spre dumnezeeştile laude. Deci stând la rugăciune spre cea către Dumnezeu voroavă îşi făceà voia rea şi se mâhnià, cum nu se cădeà, zicând: Că nu este drept, să trăiască oamenii cei fără de Dumnezeu, cari strâmbează căile cele drepte ale Domnului. Şi acestea zicând se rugà lui Dumnezeu ca să-i lipsească de vieaţă totdeodată pre amândoi fără milă cu un trăsnet. Şi aşa el rugându-se, i s'a arătat unde văzù fără veste, că i se cutremură casa unde stà, desfăcându-se în două, din vârful acoperemântului până la mijloc, şi oarecare pară de foc cu multe străluciri înaintea lui, unde se pogorà dela Cer până la dânsul. Că se vedeà locul descoperit, încă şi Cerul deschis şi deasupra lui erà Iisus, căruia îi stà înainte nespuse mulţime de îngeri în chip omenesc, însă acestea vedeà în sus şi se mirà; iară dacă se plecà în jos Carp, ziceà că vede faţa pământului crăpată în chip de prăpastie adâncă şi întunecoasă, şi pre oamenii aceia ce-i blestemase înaintea lui îi vedeà stând pre gura prăpastiei, cutremurându se şi îngrozindu-se şi câte puţin se scăpătà din picioare de mai cădeà, iară din fundul prăpastiei eşiau şerpi şi se înv ăluiau pre sub picioarele lor, când şuerau şi-i spăimântau şi-i îngroziau şi-i trăgeau jos, când îi rodeau cu dinţii lor şi cu coadele lor şi i urneau silindu-se în tot chipul să-i arunce într'acea prăpastie, lovindu-i şi împingându-i şi bătându-i şi se vedeà aceea unde vrea să cază de voie de nevoie, siliţi fiind de rău şi pre încet supuindu-se. Şi ziceà Carp că vedeà şi priveà la cele de jos şi nu grijià de cele de sus, şi cum îi păreà şi se mâhnià, căci nu erau căzuţi şi căci se nevoiau de multe ori spre aceasta şi neputând îşi făceau inima rea şi blestemau şi abia iarăşi ridicându-se şi căutând spre cele de sus, vedeau iarăşi Cerul ca şi mai'nainte şi pre Iisus, unde i se făceà milă de lucrul ce se făcuse, căci s'a sculat din scaunul său cel deasupra cerurilor şi pogorându-se până la dânşii le tindeà mână bună ajutorându-le şi îngerii împreună apucau pre oamenii aceia. Şi zise Iisus lui Carp, când îşi tinse mâna sa: Bate-mă dară, că gata sunt a pătimi de multe ori pentru oamenii cari se apropie către mântuire şi mă bucur de aceasta, numai să nu greşască alţii. Deci socoteşte de-ţi va fi ţie bine, să schimbi petrecerea cea cu Dumnezeu şi bunii şi iubitorii de oameni îngeri cu lăcaşul prăpastiei şi al şerpilor. Insă acest sfânt Dionisie tâlcuind şi Tipicul bisericeştii orânduieli, după aceea s'a dus spre părţile apusului, pe vremea împărăţiei lui Domiţiau şi arătând multe minuni, i s'a tăiat capul în cetatea Parisului. Şi priimindu-şi capul în mâinile sale, a umblat două mile de loc pre picioarele sale, făcând ca să se minuneze cei ce îl vedeau şi nu l-au lăsat până nu s'a întâlnit cu o femee anume Catula, Şi oprindu-se din Dumnezeească pronie, l-a pus în palmele ei ca un odor. Aşijderea şi ucenicii săi, Rustic şi Elevterie, tăindu-li-se capetele şi aruncându-li-se trupurile împreună cu muceniceseul trup al sfântului propoveduitor ca să-l mănânce fiarele cele sălbatice şi paserile. Oarecari credincioşi le-au luat şi le-au ascuns pentru frica ce erà atuncea de ucigători; şi dupăce s'au dus aceia, le-au aşezat fericia Catula întru o casă, în trei zile ale lui Octomvrie. Erà însă la statul trupului om de mijloc, uscăţiv, albeneţ, cam galben, puţinel cam scobit la nări, cu sprâncenele dese, cu ochii adâncaţi şi cu urechile mari, cărunt, păros, cu barba cam lungă şi rară puţinel cam pântecos, fiindu-i degetele mâinilor lungi. Şi se săvârşeşte soborul lui în prea sfânta marea Biserică.

Intru această zi, sfinţii mucenici Rustic şi Elevterie.

Stih: Prin sabie Elevterie şi cu Rustic,
Slobozi de pământ şi de cele pământeşti se fac.

Intru această zi sfântul mucenic Teoctist.

Stih: Teoctist pre Ziditorul cinstind nu pre zidire,
Cu bucurie sufere a capului lipsire.

Intru această zi, sfântul Mucenic Dionisie şi cei cu dânsul opt Mucenici.

Stih: Dionisie cu optimea celor împreună nevoitori,
Mutându-se dela întunerec, în lăcaşul luminei este petrecător.

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Valerian şi Galini; şi aducându-se către ighemonul Emilian şi nesupunându-se legiei lor, l-au trimis oare unde la urgie. După aceea l-au tras la norod şi l-au împroşcat cu pietre, pătimind mai mult decât cele ce a pătimit mai'nainte de către Dechie în Livia. Deci închizându-l într'un loc sec, cu Favst şi cu Gaic şi cu Petru şi cu Pavel, şi cu ceilalţi patru cari suferind cu dânsul doisprezece ani s'au săvârşit în bună mărturisire.

Intru această zi, sfântul Mucenic Teaghen.

Stih: Cum a venit Teaghen încercarea coptorului celui înfocat,
Neînfricoşându-se de vedere în el a intrat.

Intru această zi, sfântul mucenic Teotechi.

Stih: Odată a venit şi Teotechi zicând;
Precum Pavel către Corinteni scriind:

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan Hozevitul episcopul Chesariei.

Stih: Izbăvindu-se de cursele vieţiei cele multe,
Ioan va luà răsplătiri nenumărate.

Acest sfânt părintele nostru Ioan, a fost Tibeu din ţara Eghipetului. Deci priimind dela moşul său îngerescul chip al monahilor şi luând iertăciune dela bătrânul, s'a dus la sfintele locuri la Ierusalim. A lepădat încă pre soborul cel din Halchidon şi de soborniceasca Biserică se depărtà pre sineşi, şi dar voind a se închinà cinstitei Cruci, şi oprindu-se a se apropià, i s'a părut că aude glas, că cei ce nu se împărtăşesc de soborniceasca Biserică, sunt nevrednici de închinăciunea Crucei; iară aceasta erà în vedenie. Trezindu-se dar, s'a apropiat la Biserică, apoi iarăş s'a întors la moşul său, şi iertându-se iarăş de către bătrânul ieşi din mânăstire. Şi aflând într'un loc râpos şi cu nevoie o mică peşteră, locuì într'însa, hrănindu-se cu mugurul copacilor de acolo. Pre acesta vrând Dumnezeu să-l proslăvească l-a vădit aşà: Oarecarele Ananie sihastru mare şi vestit locuià întru acele locuri; deci se aduse un copil îndrăcit al unui om bogat la acest om mare, carele copil se bântuià de duh necurat şi nu-l priimi, ci de smerenie mare sfântul acesta îi înşelă ca să meargă mai înlăuntru pustiei să caute pre Ioan Eghipteanul. Deci aicea fiind trimişi, aflară pre cel ce căutau şi spunându-i cu ce treabă au mers, întâi s'a apărat a face rugăciune, apoi supărându-l a făcut şi a zis către drac: In numele lui Iisus Hristos, duh necurat, nu eu, ci Anania robul lui Dumnezeu, îţi porunceşte să ieşi din copil. Acestea auzind duhul cel necurat dela sfântul, îndată ieşì şi fu copilul sănătos. Şi făcându-se prin minunea aceasta vestit, să supuse şi fără de voie a priimì hirotonia episcopiei din Chesaria. Şi neputând a petrece acolo vieaţa cea pustnică şi fără gâlceavă, lăsă Chesaria şi iarăş merse la pustie, dar nu s'a putut ascunde comoara de un plugar, care având şi el un copil ce se bântuià de duhul necurat l-a pus într'o coşniţă şi acoperindu-l cu burueni l-a pus lângă uşa sfântului şi s'a dus în laturi; deci plângând copilul şi sculându-se sfântul şi văzându-l, a cunoscut pre duhul cel necurat ce locuià într'însul şi gonindu-l, tămăduì pre copil.

Iară însăşi vicleanul nu se părăsì a face rău, ci prefăcându-se în chip de om, şi întâlnind pre sfântul într'un loc râpos şi cu nevoie de umblat, îi căzù la picioare prefăcându-se a cere blagoslovenie dela dânsul, şi sfântul îngrozindu-se de acel fără de veste şarpe, se impiedică, de căzù cu capul în jos tocmai în fundul râpii, dară nu-şi folosì nimica dintru aceasta ucigaşul de oameni acela, rămâind sfântul cu Darul lui Dumnezeu nevătămat. După aceea l-a dat pre sfântul în mâna unui tâlhar ucigaş de oameni, carele uneori îl bătea, alte ori îl jefuià de haina ce purtà, alte ori îi aprindeà coliba tiranul. Deci pătimind acestea sfântul, acesta numai zicea întru sineşi către Dumnezeu: De-ţi sunt bine plăcute acestea Doamne, mulţumescu-ţi. Şi-l auzì Domnul din Cer, că prinzându-se tâlharul de către Stăpânitorul, şi pierzându-se cu moarte cumplită, a aflat şi sfântul mai,

răsuflare. Iară nici cu aceasta tot nu s'a părăsit vicleanul săpându-l, de vreme ce mergând sfântul într'o zi spre cercetarea fraților, l-a întâlnit pre cale o muiere, și ţiindu-i calea îl rugà să se abată la casa ei, să-i blagoslovească casa. Deci sfântul de multa ei rugăciune, se abătù, şi merse în casa ei. Iară pângărita şi spurcata aceea, încuind uşile îşi desgolì tot trupul înaintea sfântului, şi făceà lucruri, care nu se cade a le povestì cineva, ispitindu-se a pângărì pe cel nepângărit, iară întăritul şi neamăgitul acesta, lepădând şi gonind uneltirea dracului, ieşi nevătămat. Acest fericit Ioan auzind pentru oarecarele sihastru, vestit anume Marchian, poftea ca să-l vază, iară de vreme ce el făcuse jurământ ca să nu mai iasă din peşteră, măcar de vrea a-i urmà nevoe mare şi neapărată, care să nu se poată mântuì, legându-se el însu-şi cu cuvântul, nu puteà să dezlege acea legătură, deci socotiți ce lucru minunat a făcut şi aici pronia lui Dumnezeu, ceea ce toate le vede, Inger luând pre sus pre Marchian din chilia lui, fără clinteală l-a pus în peştera fericitului Ioan; deci împreunându-se amândoi, şi sărutându-se unul cu altul, şi săturându-se unul de altul de duhovniceasca voroavă şi alcătuind fericitul Ioan, cu cuvântul cel de apoi de mulţumită şi zicând aşa: Slavă sfântului Dumnezeu, carele m-a învrednicit a vedea pe doritul meu Marchian, fără veste răpindu-se Marchian de înger, s'a făcut nevăzut dinaintea ochilor fericitului Ioan. Insă aceasta a băgat pre sfântul la multe gânduri şi se îndoia luptându-se cu gândurile şi călcându-şi legătura, a ieşit din peşteră şi purciase pe cărarea care mergeà la chilia lui Marchian pentrucă se spăimântase de mărimea minunei, socotind să nu fi fost vre-o nălucire ceea ce s'a făcut. Deci dacă se duse şi auzi pre cuviosul Marchian chemându-l pre nume şi înţelegând fericitul Ioan cum a fost pricina venirei sale, se bucurà cu inima şi se veselià. Drept aceea iarăşi sărutându-se unul cu altul, şi mulţumind lui Dumnezeu, s'a întors la lăcaşul său şi ce trebue multe a grăi? Acesta a gonit mulţi draci din oameni şi a tămăduit şi boale fără de leac, şi a făcut de a izvorât şi ape prin multe locuri şi de multe ori ploi din Cer a pogorît prin rugăciunea sa şi alte multe semne printr'însul a făcut Dumnezeu. Şi după acestea cinstitul său suflet întru bătrâneţe bune cu pace lui Dumnezeu lăudat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta ti„nerii în cuptor cu bucuros pi„cior, ca întru o grădină verde „săltând au cântat: Binecuvân„tat eşti Dumnezeul părinţilor „noştri".

Invăţăturile tale, ca ploaia cea cerească în pământ secetos, îngraşă inimile celor credincioşi cele ce deapururea doresc şi fără saţiu le învaţă a strigà: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu pricepere cugetătoare de Dumnezeu, ai scris minţile cele fără de trup, şi cuvântările lor cele de laudă fericite şi îndumnezeindu-te, ai învăţat Biserica a cântà: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Lăcaş bine întocmit al prea sfântului Duh te-ai arătat, şi însuflările lui şi arătările le-ai propoveduit ca un prooroc, înţelepte Dionisie, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit proorocia Isaiei, celui grăitor de

Dumnezeu, că Fecioara a avut în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, și a născut pre Dătătorul de vieață; căruia toți strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Fiind ca o oglindă luminată prin fapte bune, ți-ai făcut gândul încăpător arătărilor celor curate, Dionisie prea fericite, și priimind razele luminei cei mai pre sus de gând, ai strigat: Preoților binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Dar mai îndestulat s'a vărsat prin buzele tale, pentru aceea ai arătat dumnezeeștile învățături, lățindu-le și descoperindu-ne mai luminat înțelegerea lor cea mai pre sus de gând, nouă celor ce cântăm cu credință: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mai cunoscută s'a făcut prin tine Dionisie, Mitropolia cea lăudată a Atenienilor, aducându-te pre tine lui Hristos și Împăratului tuturor, ca o pârgă prea sfințită, și totdeauna cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, curățește ranele sufletului meu, și semnele păcatului; că ai născut fiu pre cel ce are puterea să isbăvească lesne pre cei legați cu lanțurile greșalelor, din legăturile cele nedezlegate; pre însuși făcătorul de bine Dumnezeu, Dătătorul de vieață.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri binecuvântați, preoți, lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Învrednicindu-te a te face văzător și dimpreună ostenitor cu sfinții apostoli, te-ai făcut părtași mărirei, și dimpreună cu ei, ai mers la vederea trupului celui cu adevărat începător de viață, al însăși Născătoarei de Dumnezeu, celei prea cinstite; pre carea dupre vrednicie o mărim.

Făcutu-te-ai moștean dumnezeieștei împărăției în ceruri părinte, ca un Arhiereu dupre lege și ca un pătimitor nebiruit,

amestecând sângele cel mucenicesc cu ungerea preoției; pentru aceea ai luat cununi îndoite, precum se cade de sfințenie, tăinuitorule Dionisie.

Slavă:

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhe înțelepte Dionisie, pentru toți te roagă pururea, ca să ne izbăvim de supărări, cei ce te lăudăm cu bună credință, pre tine învățătorul științelor celor negrăite, ca un sfințit descoperitor al bunătății cei tainic ascunsă, și cu dumnezeească stăpânire.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Biserica cea cinstită, pre carea Hristos Fiul tău o a câștigat cu scump sângele său ca un bun, arată-o cu vitejie biruitoare eresurilor; ceea ce ești plină de Dar; și mântuește-ne din primejdii, și ne izbăvește de stăpânirea varvarilor.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământu-„lui s'au minunat. Că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor tru-„pește; și pântecele tău s'a fă-„cut mai desfătat de cât ceru-„rile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în-„cepătoriile cetelor îngerești și „omenești te mărim".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Fiind ucenic lăudatului Apostol Pavel, Dionisie prea fericite, dela el te-ai învățat cunoștința celor ascunse. Pentru aceea te-a și pus luminător Bisericii, alegându-te Ierarh cetăței Atenelor, celei cu bună credință, pre carea păzește-o totdeauna întru dreaptă credință prea înțelepte, cu rugăciunile tale, propoveduitorule de Dumnezeu.

A Născătoarei:

La cinstită Adormirea ta, preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, se aflau de față Dionisie, cu Ieroteiu și cu dumnezeescul Timoteiu, împreună cu apostolii, cântând fiecare laude cuvioase pomenirei tale; cu cari dimpreună și acum toată limba omenească, te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești lumii părtinitoare.

LA LĂUDĂRI

Stihirile pe 4, Glasul I-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cutreerând frumusețile cele cerești și împreună dănțuind duhovnicește cu acele cete nemateriale, ni-ai scris cereștile cuvinte, ale prea frumoaselor acelora priviri; și luminezi pre cei ce te cinstesc pre tine.

Noi îndrăznim a zice o

Dionisie, că nu în pântecele femeei te-ai zămislit fericite, ci înger fiind în ceruri, pre pământ te-ai pogorît, ca să ne înveţi cu deamăruntul cetele îngereşti, pururea pomenite.

Grădinile cele nestricăcioase, ale dumnezeeştilor cuvinte, şi ale dumnezeeştilor predanisiri împrejur zburându-le, ai adunat prea înţelepţeşte flori veselitoare, cuvântătoare şi îndulcitoare, a prea dulcelor acelora cântări, şi a îndumnezeitelor tale scrieri.

Pre podoaba ierarhiei celei de jos o ai împodobit, înfrumuseţat scriindu-o părinte, şi semnele ei prea înţelepţeşte desvelindu-le, o ai arătat tip şi icoană a îngereştilor Ierarhii de sus, şi a înfricoşatelor înfrumuseţări.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Ghermanò.

Intre preoţi şi între mucenici...

Vezi-o mai jos.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 8-lea:

Facerea de Ghermanò:

Intre preoţi şi între mucenici, încuviinţat fiind cuvioase, te-ai arătat păstor credincios bând paharul lui Hristos; pentru aceea întru amândouă bine plăcând însuşi lui Hristos, roagă-te pentru noi toţi, împreună cu slujitorii cei de sus, să ne facă şi pre noi părtaşi luminei în care petreci acum.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

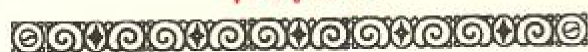
Goneşte Stăpână din smeritul meu suflet, trândăvirea, lenea, negrijirea, nebunia, nestâmpărarea, necurăţia, grăirea împrotivă, neascultarea de poruncile dumnezeescului Duh. Şi către acestea tot nesaţiul, necunoştinţa, năravul cel fără milă, mintea cea fără mustrare; şi mă mântueşte.

A Crucei a Născătoarei:

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Cuvinte al Tatălui celui fără de început, Fiul meu, şi cel de un scaun cu Duhul; cum ţi-ai întins pre lemn prea curatele tale palme? Ce este acum aceastǎ sărăcie a ta prea bunule? Stând înaintea răstignirei tale, strigă Maica cea cu totul fără de prihană.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei, dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale sfântului Peasna a 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostol din Fapte: *In zilele acelea în Atena aşteptându-i pre dânşii Pavel...*

Aliluia, glasul al 2-lea: Preoţii tăi se vor îmbrăcă... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăţia cerurilor omului neguţător...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi..

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 4 ZILE.

Sfântul sfinţitul Mucenic Ieroteiu, Episcopul Atenei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Dragostea lui Hristos, cea prea în chip de lumină şi prea dumnezeească, ţi-a luminat sufletul, şi prin strălucire prea dulce, ţi-a strălucit gândirea cu bună credinţă, şi toată patima dulceţei celei simţitoare, o a ars ca focul, făcându-te lăcaş prea cinstit cereştilor străluciri.

Mare cuviinţa cuvintelor tale Ierotee şi învăţătura şi meşteşugul cel bine alcătuit, al dovedirilor tale celor înţelepte, se cunoaşte a fi roadă gândului celui cu ştiinţa desăvârşit, şi luminează pre cei ce aleargă către dânsul, şi înţelepteşte pre cei ce citesc.

Cartea ta cea prea vestită pentru dumnezeeştile vedenii cuvioase, şi dogmele tale cele mai pre sus de fire, Dionisie cel mare, le-a arătat credincioşilor. Cu carele roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea:

Stătut-ai înaintea adormirei Maicei lui Dumnezeu, propoveduitorule de cele dumnezeeşti, şi cu graiurile cele dumnezeeşti ai veselit inimile credincioşilor fericite; şi îndulcind cuvântul cel sfinţit al binevestitorilor apostoli, ai cântat tainele lui Dumnezeu; şi pentru aceea luând îndrăzneală către Hristos, Ierarhe Ierotee, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată ceea ce stăpâneşti preste toate fápturile, mintea mea cea rău stăpânită de patimi, dezleagă-o cu folosinţa ta cea călduroasă şi cu rugăciunea cea de Maică, şi mă fă slujitor Fiului şi Dumnezeului tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Când a văzut mieluşaua cea nespurcată, pre mieluşelul său trăgându-se la junghiere, ca un om de voia sa, tânguindu-se ziceà: Acum te nevoeşti să mă faci fără de fiu Hristoase, pre mine carea te-am născut! Pentruce ai făcut aceasta Mântuitorule a toată lumea? Laud însă, şi măresc bunătatea ta cea desăvârşit, mai pre sus de gând şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Punem și aceste Stihiri ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici...

Puterea cuvintelor lui Pavel, dela înălțimea sfatului, te-a pogorît pre tine Ierotee, și ca pre cela ce ești vrednic, te-a înălțat dându-ți cârmele către păstorirea Bisericei; pre carea ca un prea bun cârmaciu cu adevărat, o ai îndreptat la limanurile cele neînvăluite, și o ai mântuit.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor...

De un chip aflându-te cu apostolii Ierotee, Domnul împreună cu aceștia te-a adus la îngroparea prea curatei sale Maici; pre carea o ai încununat cu laude întru adevăr potrivite, și o ai trimis Fiului ei, Dumnezeului și Mântuitorului tuturor; cu carea împreună neîncetat roagă-te, pentru noi cei ce te lăudăm pre tine.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune:

Aflându-te pre pământ Ierotee, ai câștigat descoperirile, privind pururea sus ca un privitor de Dumnezeu, arătătorule de cele sfinte, prea bunule. Deci, ca cela ce câștigi acum neapărat răsplătirile acelora, întru adevăr preamărite, roagă-te să se dăruiască curățire, celor ce întru credință săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, și prea cinstită.

Slavă, glasul al 2-lea:

Sfințita lui Dumnezeu dăruire și de Dumnezeu primitul arătător de cele sfinte, carele s'a luminat cu dumnezeeasca lumină, și s'a făcut luminător Bisericei, și cu Darul cel revărsat preste buzele sale dela Duhul Sfânt, a defăimat nebunia meșteșugitelor împleticiri ale sofiștilor, cu cântări de laudă să-l lăudăm: Bucură-te cel întocmai cu apostolii, cu cuvântul și cu chipul! Bucură-te ucenicul și ajutătorul lui Pavel! Bucură-te cela ce cu amenințarea dumnezeeștei începătorii, ai fost ridicat pe nori împreună cu apostolii, și împreună cu aceia te-ai făcut privitor celor mai de pre urmă dumnezeești taine ale Maicei lui Dumnezeu, și pre aceasta cu cântări de ieșire o ai slăvit; cu carea împreună te rogi pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub Acoperemântul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre tine Iisuse, cea neispitită de nuntă, spânzurat pre lemnul Crucei, plângeà și ziceà: Fiule prea dulce! pentruce m'ai lăsat singură pre mine ceea ce te-am născut, lumină neapropiată a

părintelui celui mai 'nainte de veci? grăbeşte şi te preamăreşte, ca să câştige dumnezeeasca mărire, cei ce slăvesc dumnezeeştile tale patimi.

Tropar, glasul al 4-lea.

Bunătate învăţându-te şi trezvindu-te întru toate, cu bună cunoştinţă ca un sfinţitor cuvios îmbrăcându-te, ai scos din vasul alegerei cele negrăite; şi credinţa păzind, stadiul întocma ai săvârşit, sfinţite mucenice Ierotee, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, şi al sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc purtătoare de lumină pomenirea ta prea fericite.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghipe-„tului scăpând Israilteanul, „strigă: Mântuitorului şi Dum-„nezeului nostru să-i cântăm".

Pre învăţătorul tainelor, carele s'a răpit până la Cer, pre dumnezeescul Pavel, pre vânătorul lumii având dascăl, te-ai făcut ucenic privirei celei de sus.

Limba lui Pavel cea mişcată de Duhul, grăind arătat tainele lui Dumnezeu, aceea te-a cuprins pre tine fericite, şi te-a făcut grăitor de Dumnezeu.

Slavă:

Rănindu-te cu dragostea cea duhovnicească şi cu cuvinte dumnezeeşti, vorbind cu Stăpânul tuturor, ai pus spre tine cuvintele cele sfinţite.

Şi acum a Născătoarei:

Fiind lăcaş de Dumnezeu împodobit al luminei cei veşnice, Fecioară curată, spală-mă Stăpână şi pre mine cel spurcat şi întinat de toate păcatele.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele...

Ca pre un sfinţit vorbitor carele grăeşti sfintele Scripturi, şi ca pre unul ce propoveduieşti cuvântul bunei credinţe, adunându-ne toţi te cinstim cu bucurie, şi te lăudăm fericite Ierotee.

Cu putere şi cu plecăciune şi cu dragoste dumnezeească, întinzându-te către făcătorul de bine al tuturor, ţi-ai luminat gândul cu razele cele de acolo, şi sufletul ţi l-ai strălucit prea fericite.

Slavă:

Purtător de numele sfinţirei te-ai numit, şi te-ai arătat prinos cinstit dumnezeesc, sfinţit Atotţiitorului şi făcătorului veacurilor, şi ai împodobit Biserica cea cerească, de Dumnezeu gânditorule.

Şi acum a Născătoarei:

Cel ce a întins Cerul, şi carele ţine ocolul pământului, cuprinzându-se trupeşte în braţele tale, cu toată firea Dumnezeirei, te-a arătat Preacurată întărire tuturor credincioşilor.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc „şi ai zidit Biserica, întăreşte-mă „întru dragostea ta, că tu eşti „marginea doririlor, şi credin-„cioşilor întărire, unule iubito-„rule de oameni".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Pre tine Ierarhul Atinelor te lăudăm, ca cei ce ne-am învăţat prin tine cele minunate şi negrăite; că te-ai arătat cuvântător de cântare de Dumnezeu primit. Roagă-te dar prea fericite Ierotee, să ne curăţim de toate greşalele, ca să strigăm: Bucură-te părinte de Dumnezeu înţelepţite.

ICOS:

Legea lui Hristos învăţând dela Pavel Ierotee, ai luminat pre marele Dionisie cu buna credinţă. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te luminătorul Atinelor! Bucură-te podoaba ierarhilor! Bucură-te că tu ai fost întâi Episcop în scaunul Atinelor! Bucură-te că ai fost văzător adormirei Preacuratei Fecioare şi Maicei lui Dumnezeu! Bucură-te că ai fost curat de toate cele pământeşti! Bucură-te luminătorule prea strălucite! Bucură-te că te veseleşti întru cele cereşti! Bucură-te părinte de Dumnezeu înţelepţite.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Strălucind cu bunătăţile cele duhovniceşti, te-ai făcut de un cuget cu învăţăturile apostolilor, prea fericite ierarhe Ierotee părintele nostru. Căci din dumnezeească hotărâre, ai împodobit scaunul, hrănindu-ţi trupul cu desăvârşită înfrânare. Pentru aceasta şi credinţa cu scumpătate propoveduindu-o ai păzit-o neclintită până la sfârşit, împreună vorbitorule cu îngerii; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisire Dumnezeu...

Toată lumea o ai adăpat Ierotee ca cu nişte ape, cu învă-

țăturile dogmelor bunei credințe; că Hristos izvorul vieței întru tine s'a odihnit, părinte cuvioase; roagă-l dar ca cela ce ai îndrăzneală de sus, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei, asemenea:

Nu s'a despărțit de Dumnezeeasca fire, trup făcându-se în pântecele tău; ci întrupându-se a rămas Dumnezeu, însuși Domnul, cel ce după naștere, ca și mai 'nainte de naștere, te-a păzit maică Fecioară fără prihană. Pre acela neîncetat roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielușaua Cuvântului cea neîntinată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce, pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără dureri, tânguindu-se ca o Maică strigă: Vai mie Fiul meu! cum pătimești, vrând să izbăvești pre om de patimile cele de ocară!

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne tu și puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce n'ai lăsat sânurile părintești, și a noastră sărăcie o „ai cercetat. Pentru aceasta cu „proorocul Avvacum, strig către „tine: Mărire puterei tale „iubitorule de oameni".

Cu graiuri de ritori dumnezeești, ai luminat cetele credincioșilor, fericite Ierotee, și ai veselit sfințită adunarea apostolilor; și fiind întru uimire dumnezeească, ai căutat: Mărire puterei tale iubitorule de oameni.

Cu totul te-ai făcut sfințit lui Dumnezeu, în tot chipul fericite fiind cuprins cu sfințitele cuvinte cele grăitoare de Dumnezeu către Dânsul, de Dumnezeu priimite, arătătorule de cele sfinte; de aceea, cei de față înțelepțește te socotesc, și de înțelept vorbitor de Dumnezeu, și de scriitor de laude dumnezeești.

Slavă:

Acum văzând părinte cele dumnezeești, mai arătat decât toate semnele și umbrele cele trecute prea sfințite, cu socotințele cele prea adevărate ale vederei de Dumnezeu, roagă-te, să se mântuiască, cei ce cântă cu credință: Mărire puterei tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ai născut pre Dumnezeu, cel neîncăput, încăpându-l în pântecele tău Preacurată; ca una ce ești curată și împodobită cu strălucirile nevinovăției pururea Fecioară. Pentru aceea te bine vestim cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și cinstim cu credință nașterea ta.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit în„tunericul cel strein, pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, și „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, ro„gu-mă".

Fiind dimpreună cu adunarea apostolilor, cu ei ai sosit dumnezeescule la dumnezeeasca adormire a prea sfintei curatei Maicei lui Dumnezeu, care ne-a născut nouă trupește pre dătătorul de viață.

Ințelegând fericite minunile cele mai pre sus de fire ca un bătrân mai pre sus de fire, le-ai arătat tuturor celor ce primesc cu credință luminare; celor ce poftesc, să priceapă cuvântările tale de Dumnezeu cele adunate la un loc, fericite prea alesule.

Slavă:

Cu razele cele prea fericite ale luminei cei mai pre sus de fire luminându-te pre mulți ai biruit cu adeverința dumnezeeștilor dovediri și cu curăția învățându-te cele dumnezeești, cu învățătură prea îndelungată și cu privire prea înțelepțește ai arătat cele dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Fără ispită de bărbat, Fecioară, ai zămislit pre Cuvântul cel necuprins cu firea dumnezeească și carele s'a întrupat pentru noi oamenii, și s'a închipuit din sângiurile tale cele fecioreşti, mai pre sus de cuvânt și de legea firei.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule.

Cu învățătură cuvioasă lui Dumnezeu învățându-te dumnezeeasca cunoștință, ne-ai lăsat nouă părinte cuvintele tale ca o a doua Scriptură, pentru cunoștința celor sfinte; luminând cu adevărat sufletele noastre.

Fericit te-ai făcut cu adevărat iubitorule de Dumnezeu, cu suflet curat iubind frumusețea cea cu adevărat fericită, și singură dorită a Mântuitorului, Ierotee.

Slavă:

Cu socotințe curate, uitându-te către fulgerile cele de înțeles ale dumnezeeștilor străluciri, te-ai arătat părtaș luminei acelora și strălucirei, fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Chiar și cu adevărat Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim; că ai născut negrăit cu adevărat, pre adevăratul Dumnezeu, carele s'a unit cu trup, dupre Ipostas, prea sfântă Maică Fecioară.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân- „cul răutăţilor, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce te-ai înălţat pre Cruce..

Ca un stâlp neclătit Ierotee nu te-ai temut de îngrozirile vrăjmaşilor, ci ai surpat temeiul înşelăciunei, întărindu-te ca pre o piatră cinstită părinte. Pentru aceasta, ca pre un biruitor, Stăpânul te încununează cu dreapta cea dumnezeească şi începătoare de vieaţă; pre carele roagă-l pentru noi toţi.

ICOS

Plecându-se poruncilor tale apostolii tăi, Hristoase, şi propoveduind tuturor celor din limbi Cuvântul dumnezeeştei tale veniri, au hirotonit pre la toate bisericile păstori şi învăţători credincioşi; atunci şi pre acesta pre carele l-ai ales din tinereţe l-ai pus păstor: şi luminându-l ca pre un fără prihană, cu voinţa ta l-ai înălţat la treapta aceasta, şi i-ai dat pe mână turma ta, şi l-ai făcut mărturisitor împărăţiei tale; pre acesta care se roagă pentru noi toţi.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintele nostru, Ieroteiu Episcopul Atenelor.

Stih: Ieroteiu de demult ţie s'a sfinţit.
Iară acum mutându-se, cu tine Cuvinte s'a împreunat.
Mormântul în ziua a patra pre Ieroteiu a acoperit.
Şi de mărirea cerească atunci s'a învrednicit.

Acesta a fost unul din cei nouă sfetnici ce erau la Areopag. Deci, învăţându-se ale credinţei de Apostolul Pavel, s'a hirotonit Episcop Atinelor; acesta a învăţat pre marele Dionisie credinţa în Hristos. Acesta a fost şi începător cântărilor la Adormirea şi la îngroparea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în adunarea sfinţilor Apostoli. El era cu totul înstreinat şi depărtat cu sufletul de cele pământeşti, şi arătat către toţi la cari se vedea şi se auzia, că este cuprins de Dumnezeire, şi de Dumnezeu lăudător. Deci, bine şi precum iubeşte Domnul vieţuind, şi veselind pre Dumnezeu cu bunele sale fapte, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, sfântul Mucenic Petru din Capitoliu.

Stih: Petru fiind cuţit al Duhului bine ascuţit,
De sabia cea bine ascuţită nu s'a temut.

Acesta erà foarte înţelept, întrecând pre mulţi cu înţelepciunea. Deci luându-şi femee, şi născând trei copii, după aceea s'a făcut călugăr, şi s'a preoţit, luând acest Dar, fără voia lui, de la cel ce purtà atuncea cârma Arhieriei Vostrelor; şi ca un dascăl fiind creştinilor, fu pârât la Domnul agarenilor al acelei ţări, şi ducându-l în Damasc, pentru dragostea lui Hristos, tăindu-i-se întâi limba, a grăit şi mai curat şi mai desluşit. Apoi i-a tăiat mâna dreaptă şi picioarele. După aceia l-a lipsit de ochi, l-a răstignit, şi i-a tăiat capul, şi arzându-i oasele le-a aruncat în râu.

Intru această zi, sfânta Muceniţă Domina şi ficele ei Verina şi Prozdoca.

Stih: Curgerea râului au trei fecioare:
De lumeştile neştiinţe curăţire.

Aceste femei pornindu-se din râvnă dumnezeească, părăsindu-şi casele şi rudele, fugiră şi se înstreinară din loc în loc până la Edessa. Oprindu-se ele acolo, fără de veste a ajuns bărbatul ei şi tatăl femeilor, având şi slujitori, ca să prinză vânatul. Deci dacă le prinseră, le duseră la Ierapoli,

şi acolo fiind un râu ce încungiurà locul, şi persecutorii punându-se să păzească s'au dat după băuturi; ele atunci se furişară, şi făcându-şi ruga din pripă, s'au aruncat în apă şi le luă repejunea, şi se săvârşiră înnecate de apă.

Intru această zi, sfântul Mucenic Avdact, şi Callistena fiică-sa.

Stih: De sabie Avdacte mucenice al Domnului, murind.

Viezi împreună cu mucenicii, pre Dumnezeu cel viu văzând.

Stih: Callistena acum frumuseţea lui Hristos este privind: A căreia dumnezeeasca putere o avea Acoperământ.

Acesta a fost din Efesul Asiei, carele fiind duce peste alt duce, şi Eparh al lui Maximin, întrecea pre ceilalţi cu bogăţia, şi cu înţelepciunea. Dar pentrucă n'a vrut să-şi dea pre fiică-sa împăratului, fiind străin de credinţă, l-a dat în jaf de-i prădară tot, şi izgonindu-l la Melitini, îi tăiară capul. Iară Callistena fiică-sa, îşi tunse părul capului, şi îmbrăcându-se bărbăteşte se ascunse la Nicomidia. După opt ani, se duse la o femee din Tracia, a căreia fiică era beteagă la ochi şi o a tămăduit; şi pentru tămăduirea ce a făcut acelei fete, vrură părinţii ei să o mărite după dânsul, să-l facă ginere, părându-li-se că este bărbat. Deci silindu-o spre aceasta, îşi spuse cele pentru sine; şi minunându-se, lăudară pre Dumnezeu cu cuviinţă. Deci murind Maximin luă împărăţia Lichinie; atunci Callistena se ivì la împărăteasa acestuia, creştină fiind, şi soră marelui Constantin. Şi povestindu-i toate câte i s'a întâmplat, o a luat lângă sine şi o făcù ca pre o maică fiului său: şi aşa fericita Callistena, îşi întoarse înnapoi toată averea tătâne-său, carea o luase Maximin. Şi aduse sfintele moaşte ale tatălui său, dela Mesopotamia la Asia, şi făcând o biserică mucenicească în numele lui, o a sfinţit şi apoi petrecându-şi viaţa apostolească, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ammun Eghipteanul.

Stih: Strâmtă calea nevoinţei Ammun dumnezeescul a petrecut,
Şi răsfăţată desfătare a aflat.

Acesta a fost Eghiptean de neam, şi sărac de părinţi, şi silindu-se de unchiu-său, se însură de îşi luă femee, şi locuind cu dânsa optsprezece ani, el avea grijă de făcea balsam, care-i da multă trudă şi osteneală, nesocotindu-şi soţia, ca nu cum i-ar fi femee, ci ca pre o soră o ţinea. Apoi ieşind de acolo, merse la marele Antonie, şi minunat făcându-se de dânsul, fu spre folosul multora, şi mai vârtos pentru cele nepovestite minuni, ce se făceau de dânsul.

Intru această zi, sfinţii Mucenici Faust, Gaie, Evsevie, şi Herimon Diaconii.

Stih: Cu Hristos s'a împreunat pătrimea Diaconilor: Faust, Gaie, Evsevie şi Herimon.

Aceştia erau ucenici sfântului Dionisie, şi Diaconi Domnului nostru Iisus Hristos. Deci Gaie şi Faust, izgoniţi fiind cu dânsul, şi multe pătimind s'au priimit mucenicescul sfârşit. Iară Evsevie şi Herimon, după izgonirea dascălului lor umblând şi cercetând pre sfinţii cari erau închişi prin temniţe, şi îngropând moaştele mucenicilor, şi ajungând ei până în zilele lui Dechie, şi suferind multe ispite pentru mărturisirea în Hristos, au fost prinşi şi li se tăiară capetele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasnă 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu „focul s'a ruşinat în Vavi„lon oarecând; pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuros „picior, ca întru o grădină ver„de, săltând au cântat: Binecu„vântat eşti Dumnezeul părin„ţilor noştri".

Sârguindu-te cu vieaţă curată a vedeà sfintele sfinţilor fericite, îndeplinirea dumnezeescului gând înţelepţeşte o ai câştigat, şi cântând strigai: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Sunetul cuvintelor tale și frumusețea vorbei scrierilor tale, veselește pre cei ce cu dragoste le cinstesc; și îndeamnă către laudă, învățându-i a strigà: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă, a Treimei:

Teologhit-ai o Dumnezeire în trei fețe, și lăudată în trei Ipostasuri, gânditorule de Dumnezeu, și cântând strigai: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Afară de legile firei ai născut Fecioară Maică pre Stăpânul tuturor celor văzute și celor de gând, Curată; pre carele lăudându-l cu un glas strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos

De șapte ori cuptorul...

Lucrarea sfântului Duh cea atotputernică, sălășluindu-se în prea curatul tău suflet, te-a arătat propoveduitor de Dumnezeu primit; cel ce mărești pre Răscumpărătorul, lăudând cu sfințită cuviință, și cu credință strigând: Preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Cu cercare de bună credință, cercetând tainele cele negrăite ale rânduelei lui Hristos, de față le-ai arătat; slujindu-te cu graiu înalt, și cu alcătuirea cea dulce a cuvintelor tale, strigai neîncetat: Preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Slavă:

Darul cel prea îndestulat te-a umplut pre tine cu însuflarea dumnezeească și de teologhie; pentru aceea ca un râu ai izvorât dogmele, veselind inimile apostolilor cu cari împreună acum cânți: Preoți bine cuvântați, popoare prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi omorât sufletul de greșale, și chinuit cu mușcătura cea veninată, ceea ce ai născut mai pre sus de fire, neispitită de nuntă, pre Dumnezeu cel ce poate să înviezetoate, înviază-mă și pre mine, carele strig: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul muncitorii haldeilor, l-au ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, au strigat: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Ca unul, carele te-ai făcut iubitor înțelepciunei cei mai presus de înțelepciune acum ai luat dela dânsa cu bucurie cununa darurilor cea frumoasă, și fiind dănțuitor în ceruri împrejurul Ziditorului tuturor, roagăte să ne mântuim de primejdii, cei ce te lăudăm pre tine Ierotee.

Sălășluitu-te-ai în dumnezeeștile curți cele de sus, și locuind în lăcașurile cele veșnice, acum prăznuește împreună cu oștile îngerești și cu cetele apostolilor; cu aceștia petreci cu bucurie și te veselești, cerând împreună cu ei dumnezeească pace, celor ce cu credință te cinstesc pre tine.

Slavă:

Luând adevărate răsplătiri pentru socotințele ce ai avut pre pământ, înălțându-te către Dumnezeu cu dorința cea deapururea, acum roagă-te neîncetat părinte Ierotee, să se dăruiască iertare, nouă celor ce cu credință săvârșim pomenirea ta cea purtătoare de lumină și prea sfințită.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a Ziditorului tuturor, roagă cu îndrăzneala ta de Maică pre Fiul tău, să mântuiască de apăsarea tirănească pre cei robiți în orice chip, să înceteze asupririle celor răi, și să deà liniște și mântuire celor ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământu„lui s'au minunat. Că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„pește, și pântecele tău s'a fă„cut mai desfătat decât cerurile! „Pentru aceea pre tine Născă„toare de Dumnezeu, începăto„riile cetelor îngerești și ome„nești te mărim".

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Când s'a arătat Maica Cuvântului că va să se mute către odihnele cele de acolo, tu Ierotee ai venit cu ceilalți apostoli, ca să o petreci pre ea cu cântări.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Cu adevărat vas cinstit, și priimitor de cuvintele Duhului, aflându-te pre tine Pavel Apostolul, te-a învățat negrăită dragostea lui Dumnezeu către noi, și nespusa pogorâre a lui Hristos pre pământ, și prea înțeleapta economie; iară tu pre acestea însuși le-ai propoveduit la toate marginile, cu mare încuviințare, cu prea dulce potrivirea numirilor, și cu amăruntit meșteșug, părinte Ierotee.

Cu totul suindu-ţi mintea ta, la privire cugetătorule de Dumnezeu, cu totul te-ai făcut prea asemănat lui Dumnezeu şi de Dumnezeu priimit; pre Fiul drept aceea pre acelaş şi Cuvântul şi pre Duhul încă şi propunerea pre aceeaşi ai arătat, cu cerc în şase colţuri prea bine. Iară pre Părintele prea cu dreptate ca pricinuitor acestora scriindu-l. Unuia ca Părinte, iară celuilalt ca propunerea vederat, cu cari tuturor ai arătat a ta stăruinţă înţelepte.

Pre toată inima dându-o în Cer lui Dumnezeu pururea pomenite, prea înţelepţeşte te-ai sfinţit pre sine; căci de toate poftele pământeşti cu stăruinţă te-ai iscusit părinte, cu înţeleptească înfrânare, evangheliceşte aruncând dogma cea dobitocească şi deşartă a lui Epicur celui fără de minte; socotind unica bucurie neamăgită şi potrivită omului, a se aflà împreună cu Dumnezeu Ziditorul.

Slavă, glasul al 5-lea.

Fericit eşti tu cu adevărat Ierotee, Ierarhe al Atinelor, şi învăţătorule al tuturor bisericilor; căci pre singur Dumnezeu cel adevărat fericite, l-ai iubit, şi acestuia propoveduitor te-ai făcut; lăsând toate şi socotindu-le lepădături pentru dragostea lui Hristos. Pentru aceasta şi locuinţă a făcut întru tine fericita Treime, cu al căreia Dar, strălucindu-te precum se cădeà şi mai'nainte de a te desăvârşì, ai cunoscut mai'nainte pre Hristos carele de voie a pătimit pentru noi pre Cruce, şi mai 'nainte l-ai propoveduit că este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, căci pătimià şi zidirea împreună cu el. Pentru aceasta, izbăveşte-ne şi pre noi de patimile cele de multe feluri cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te lăudăm credincioşii dupre datorie; pre tine cetatea cea nebiruită, zidul cel nesurpat; pre ajutătoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului, Slavă glasul al 8-lea.

Cu înţelepciunea veacului acestuia, de sine-ţi fiind hrănit, înţelepciunei lui Dumnezeu, celei grăite de Pavel, iubitor fierbinte te-ai arătat. Pentru aceasta pre aceea cu toate ale ei, le-ai defăimat cu necruţare, ca pline de basne şi bârfele; iară pre aceasta îmbrăţişindu-o, lămureşti tainicile ei ascunsuri; întrebuinţând toată buna rostire,aleasa tâlcuire şi prea frumoasa limbuţie. Pentru aceasta lăudându-te noi credincioşii ca pre un propoveduitor văzător de Dumnezeu, şi de Dumnezeu

grăitor, săvârşim cu bucurie prea cinstită pomenirea ta, şi o punem către Mântuitorul mijlocitoare neruşinată.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Stăpână Fecioară Preacurată, carea ai născut dupre trup pre Fiul lui Dumnezeu, pre acesta roagă-l să ne ferească de supărări şi de necazuri, pre noi cei ce cu credinţă te fericim, şi cerem a ta ajutorinţă; ca o milostivă apărându-ne Preacurată şi cerând să ne dea iertare de faptele ce am greşit.

A Crucei, a Născătoarei asemenea.

Văzând Fecioară răstignirea ta o Stăpâne, carea pentru noi păcătoşii cu îndelungă răbdare o ai priimit, tânguindu-se strigă ţie: Fiul meu cum te-au pironit pre Cruce şi te-au omorît fiii evreeşti? Ci scoală-te Cuvinte, ca să se învrednicească slavei, cei ce cu credinţă laudă cinstitele tale patimi.

Şi cealală slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Sfânta Muceniţă Haritina.

La Doamne strigat-am... Stihiri, glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca una ce eşti cu numele bucuriei, ai mers cinstită cu bucurie în cămara de mire cea cerească, unde ai dorit să-ţi câştigi vieţuirea, răbdând cu tărie focul, dezrădăcinările dureroase ale dinţilor şi ale unghiilor, biruitoare Haritino! Fecioară muceniţă mult pătimitoare.

Suferind sfărâmările fălcilor ai sfărâmat fălcile leilor, ceea ce eşti mult pătimitoare; şi dezrădăcinarea unghiilor cu vitejie ai suferit, dezrădăcinând trufiile cele cumplite ale înşelăciunei; şi fiind aruncată în adâncurile mărei, ai înnecat răutatea vrăjmaşului celui viclean.

După fericitul tău sfârşit, fiind aruncată în mare, te-ai adus mărito părintelui tău, carele a strigat cu spaimă: Cum te-ai umplut acum de Dar, fiica mea cea prea sfinţită şi prea dorită! Cu chinurile cinstitei tale mucenii, ţi-ai dobândit numire adevărată, carea mai 'nainte s'a însemnat cu Darul.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem liman de mântuire, cu totul neînviforat, Preacurată şi blândă linişte cu adevărat dumnezeească mireasă, cei ce ne înviforăm foarte în noianul primejdiilor celor cumplite şi grele ale vieţii. Pentru aceasta şi alergăm către tine toţi strigând: Nu lipsì în veci, a părtinì celor ce se roagă ţie.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre tine Mieluşaua carea ai născut pre Mieluşelul cel fără de prihană, cel ce a venit să şteargă păcatul a toată lumea, cu sângele său, carele s'a vărsat pentru noi, şi a înviat toată lumea; te rog, tu îmbracă-mă pre mine carele sunt golit de dumnezeeasca nestricăciune, cu îmbrăcămintea dumnezeescului Dar, din lâna dumnezeeştei naşterei tale.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Haritina...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih; şi al sfintei pe 4.

CANONUL sfintei.

Al căruia acrostih este la Greci acesta:

Cu dorinţă cânt Darul Haritinei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşie cu ur„me neudate pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Ammalic „în pustie a biruit".

Cu darurile tale o Haritino, umple de Dar gândul meu, ceea ce eşti dăruită cu sfinţitele nevoinţe; ca cu sfinţenie să te măresc pre tine, ca pre o muceniţă biruitoare şi strălucită cu fecioria.

Darul prea sfântului Duh te-a umplut de har; şi te-a înfrumuseţat cu împletituri săltătoare de bucurie şi te-a întărit să moşteneşti bucuria cea veşnică, ca pre ceea ce ai pătimit bărbăteşte.

Slavă:

Inţelegând lăudata muceniţă că te-ai spânzurat pre Cruce, Stăpâne, a răbdat chinurile cele cu durere, întărindu-se cu puterea ta, a celui ce ai întărit firea noastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Loc de încăpere te-ai făcut firei cei dumnezeeşti, Născătoare de Dumnezeu Curată; pentru aceea dorind de tine Haritina, dupre tine ca o fecioară s'a adus Fiului tău.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Aprinzându-ţi sufletul dumnezeeasca dorire, a stins poftele trupului, şi înfierbântă-

rile cele cumplite ale chinurilor.

Văzând că vrăjmaşul se surpă înaintea picioarelor celor muceniceşti, cu Darul lui Hristos, să-i aducem laudă.

Slavă:

Cu puterea cea lucrătoare a toate, ai sfărâmat capul vrăjmaşului, suferind cu tărie arderea capului tău muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Curată, cea singură binecuvântată între femei, iubindu-te muceniţa Haritina, s'a mărit cu darurile tale cele bune.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pentru dragostea Domnului, mărită Haritino, suferind toate cele îngrozitoare ale muncilor, ai câştigat cununa muceniei cea nestricăcioasă.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce te-ai înălţat..

De veselia celor înţelegătoare dorind, şi curgerea celor văzute părăsindu-o, ţi-ai întărit gândul cu dumnezeeştile nădejdi; pentru aceea bucurându-te ai alergat către stadia nevoinţei muceniţă, şi ai surpat pre şarpele, şi ţi-ai împletit fecioară, frumoasă cunună de biruinţă, podoaba muceniţelor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Mulţimile gândurilor mele celor necurate, şi picăturile cugetelor celor necuvioase, cine va puteà să le spue ceea ce eşti cu totul fără prihană? Incă şi pornirile şi răutatea vrăjmaşilor mei celor fără de trupuri, cine le va povestì? Ci cu rugăciunea ta, ceea ce eşti bună, dărueşte-mi scăpare de toate acestea.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Pre tine Hristoase, cel ce te-ai născut din Părintele cel fără de început, văzându-te spânzurat pre Cruce, ceea ce te-a născut trupeşte în vremile cele de pre urmă, strigà: Vai mie prea dorite Iisuse, cum voind te răstigneşti acum de oamenii cei fărădelege, Fiule? Cela ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu! Te laud îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa„rele dreptăţei, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cu„vine, strigând: Mărire puterei „tale Doamne!".

Ca pre o jertfă fără prihană, te-au răpit tiranii din braţele

cele părintești, și către junghiere te duceau pre tine muceniță pătimitoare; că foarte tare ai iubit pre Părintele cel ceresc.

Urmând fecioarelor celor înțelepte, din destul ți-ai umplut cu sânge candela ta cea sufletească prea lăudată, și te-ai sălășluit în dumnezeeasca cămară, muceniță cea cu numele Darului.

Slavă:

Inima ta arzându-se de dragostea mirelui tău, a stins jăratecul rătăcirei cu vărsarea de sânge, și a uscat marea mulțimei dumnezeilor.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre cel ce s'a întrupat, pre Dumnezeu Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu Preacurată; pre carele iubindu-l Haritina cu înfocare, s'a pus împrotiva focului și a chinurilor celor de multe feluri.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă cu credință".

Sfărâmându-ți capul cu raderea, și cu fierbințeala jăratecului, gânditoare de Dumnezeu, nici de cum n'au mișcat tăria cugetului tău.

Inchipuind piroanele și junghierea ta, Doamne, rabd durerea frigărilor celor iuți și fierbinți, strigă mucenița.

Slavă:

Cu biruință ți s'a încununat capul Haritino, biruind cu chinurile tale, frumoasă fecioară, pre șarpele carele a biruit pre Eva.

Și acum, a Născătoarei:

Mintea omenească nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai pre sus de gând, Maică Fecioară; că pre Dumnezeu ai născut.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas de...

Cu daruri și cu semne a încununat cinstitul tău creștet, Hristos, pentru carele ai și poftit să pătimești, purtătoare de chinuri; ceea ce ești cu numele bucuriei dumnezeești.

Cel ce a izbăvit pre Iona din adâncime, acela te-a mântuit și pre tine de Dumnezeu gânditoare, fiind aruncată în luciul mărei; și în adâncimea sângiurilor tale a înnecat pre vrăjmașul.

Slavă:

Cu sabia răbdărei ai omorât pre vrăjmașul, și suferind dezrădăcinarea tuturor dinților, purtătoare de chinuri, ai sfărâmat fălcile leilor celor fără de trupuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Aflându-te pre tine Fecioară putere şi întărire, răbdătoarea de patimi Haritina, munci tari sufere, şi bucurându-se se aduce Stăpânului tuturor în urma ta.

Irmosul:

Iertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, Glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Intărindu-te la minte Haritino, ţi-ai întărit sufletul cu credinţa; biruind pre vrăjmaşi aeve i-ai ruşinat, stând înaintea lui Hristos întru tot fericită; şi acum purtând haină din sângele tău, şi cu îngerii bucurându-te, roagă-te pentru noi purtătoare de chinuri.

ICOS

Adunându-ne credincioşii cu cântări duhovniceşti să lăudăm, pre mărita fecioară, muceniţa lui Hristos Haritina; căci aceasta cu sârguinţă alergând la locul nevoinţei, a surpat îngâmfările vrăjmaşului, şi a călcat înşelăciunea idolească; iară credinţa lui Hristos arătat o a propoveduit. Pentru aceasta şi dupre vrednicie a priimit dela El cununa muceniei cea nestricăcioasă.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea sfintei muceniţe Haritinei.

Stih: Dezlegarea trupului, lucrul cel prea dorit,
Haritina iată că prin rugăciune l-a priimit.
In a cincea zi Haritina a alergat,
Şi înlăuntru cetăţii lui Dumnezeu a intrat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Diocliţian şi a lui Dometie Comitul, slujnică fiind oarecăruia Clavdie, de carea aflând Comitul că este creştină, scrise la stăpânul ei să o trimiţă la dânsul să-i facă cercare, căci este creştină şi întoarce pre mulţi la credinţa creştinească. Iară stăpânul său întristându-se s'a îmbrăcat cu sac şi o plângeà, iară ea mângâindu-l îi ziceà: Nu te mâhnì Domnul meu ci te bucură, că şi pentru păcatele mele şi pentru ale tale mă voiu socotì jertfă bine priimită lui Dumnezeu. Deci zicând şi el: pomeneşte-mă şi pre mine la cerescul Impărat, o trimise la Comitul carea sosind şi pre Hristos mărturisind, îi raseră capul şi-i turnară pre cap jeratic de cărbuni vii, şi cu frigări de fier înfocate i-au împuns ţâţele şi coastele, apoi îi legară o piatră grea şi o aruncară în mare şi ieşind vie se arătă iarăşi Comitului şi mult muncindu-o şi scoţându-i unghiile dela mâini şi dela picioare din rădăcină şi dinţii, şi-a dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfânta muceniţă Mamelthi.

Stih: Impreună cu tine Hristoase mă priimeşte fiind spălată,
Mamelhta ziceà şi cu pietre fiind lovită.

Aceasta a fost dela Persida, preoteasă capiştei Artemidei, având şi soră creştină şi văzù în vis îngerul lui Dumnezeu unde-i arăta tainele creştinilor şi sculându-se cu frică, povestì surorisa. Şi ea o duse la Episcopul şi botezându-se i se făcù singură sorusa naşă de o priimì din botez. Pentru care pornindu-se Elinii asupră-i cu mânie, o uciseră cu pietri, fiind încă îmbrăcată cu hainele sfântului Botez şi o aruncară într'o groapă adâncă din care abia o putură creştinii de o scoaseră. Iară Episcopul mergând la împăratul Perşilor, a luat stăpânire să strice capiştea Artemidei şi să zidească o biserică sfintei muceniţe, carea şi făcându-o, a pus într'însa cinstitele ei moaşte.

Intru această zi, vedenia lui Cosma Monahul înfricoşată şi folositoare.

Stih: Mă tânguesc, străinele munci aicea văzând,
Mă bucur însă iarăş odihnele privind.

Intru al treisprezecelea an al împărăţiei lui Romanò, carele ocărmuià cu blagoceştie împărăţia Romanilor, se afla oarecarele om la Ţarigrad, unul fiind din cei ce slujeau la aşternutul lui Alexandru (ce fusese cu puţin mai'nainte împărat, carele erà fiu lui Vasile Machedon şi frate lui Leon înţeleptul), şi din cei mai de casă slugi. Acesta alergând la viaţa călugărească, se făcù igumen călugărilor, ce se aflau la mânăstirea, ce este la apa Sangarului. Deci trecând câţiva ani i se întâmplă de căzù într'o boală foarte grea şi zăcù multă vreme şi plinind cinci luni când a fost într'o zi la 3 ceasuri s'a trezit puţintel şi viindu-şi în fire se sculă încetişor din pat, de şezù sprijinit şi de o parte şi de alta de cei de casă. Şi aşa şezând îşi ieşi din fire şi erà mintea lui dusă cu ochii stâlpiţi în sus la podul casei dela trei ceasuri până la al nouălea şi şoptea cu gura cuvinte neîncheiate şi neînţelese, şi întru aceste ceasuri, ce s'au zis mai sus, mai viindu-şi în fire oareşce, cerù, dela cei ce erau cu dânsul, două bucăţi de pâine uscată, zicând: Daţi-mi cele două bucăţi de pâine ce am luat dela bătrânul, şi zicând aceasta îşi băgă mâinile în sân pipăind şi cercând cele ce căutà. Iară oarecarele din cei ce stà acolea socotind, că va fi vre-o nălucire şi nu vedenie, i se rugà să le spue această mare taină, zicându-i: Spune-ne Părinte şi nu te îndurà a nu ne folosì, unde erai atâtea ceasuri? Şi la ce vedenie îţi suiseşi gândul? Şi cu cine voroviai mişcând cu buzele? Iară el văzându-i pre ei foarte întristaţi şi plânşi încetaţi a zis, fiilor, că de va dà Domnul să îmi viu în fire, voiu plinì cererea voastră. Deci când fù dimineaţă, se strânse la dânsul toată obştea frăţească şi începù el povestea aşa: De voiu vrea să le tipăresc de iznoavă toate câte una cu gândul meu, părinţilor şi fraţilor şi să le povestesc cu amăruntul, trece peste mintea şi limba omenească, ci câte voiu ţinea minte şi voiu putea să povestesc, acestea vă voiu povestì. Acolo unde şedeam pe patul meu sprijinit de doi fraţi, mi se părù unde vedeam în partea deastânga mulţime de nişte măscăriciuni de oameni neasemănaţi, cu obrazele negre şi negreaţa nu erà la toţi într'un fel, ci la unii mai multă şi la alţii mai puţină, şi unii erau cu obrazele schimonosite, alţii cu vânătăi la ochi, alţii cruntaţi de sânge, având căutătură groaznică şi sălbatecă şi unii cu buzele umflate, alţii cu buzele vinete, la unii cele din sus, la alţii cele de jos, aceştia dar veneau de se apropiau de patul meu şi se nevoiau să mă ià dela voi şi întâiu văzându-vă, că staţi împrejurul meu, mi se păreà, că nu foarte îmi era frică, nici mă temeam de pornirea lor. Apoi nu ştiu cum rămăsei singur de voi şi fui cuprins de dânşii, şi cutezară de mă luară; deci unii mă trăgeau înainte legat, alţii mă împingeau dinapoi, şi unul de o parte, altul de altă parte mă strângea tare şi aşa mă duseră la o râpă foarte mare, lăţimea ei nu erà mai mult decât o aruncătură de piatră, iară adâncimea până la tartar şi mă trăgeau cu sila la acea râpă. Şi erà despre acea râpă o cărărue foarte strâmtă, atât cât nici o urmă de picior nu încăpea, deci pre acea cărărue strâmtă mă trăgeau şi eu mă lăsam tot spre partea dreaptă, de mă cumpăneam, ca nu cumva să scapăt, ca să caz întru acea prăpastie adâncă preste seamă; şi întru acea prăpastie se vedeà un râu, unde curgeà cu mari curgeri sunând. Deci trecând cu multă groază acea cărărue strâmtă, se făceà unde mergeam spre partea răsăritului şi aflarăm o poartă mare deschisă la capul acei prăpăstii, acolo şedeà un om mare ca un uriaş, negru şi groaznic la chip, ai căruia ochi erau strâmbaţi şi foarte mari şi sângeraţi şi lăsà dintr'ânşii pară de foc multă şi fum din nări, iară limba lui spânzurà afară din gură de un cot şi mâna lui cea dreaptă erà de tot seacă, iară cealaltă erà umflată, ca un stâlp gol şi foarte tinsă, care apuca pre cei osândiţi de-i arunca într'acea prăpastie şi toţi câţi se osândeau întru acea prăpastie, strigau: Vai, vai! Deci apropiindu-mă eu de acel om înfricoşat şi groaznic, el strigă tare către cei ce mă duceau, zicând:

Acesta este prietenul meu, tinzând şi mâna cu poftă să mă apuce. Iară eu spăimântându-mă de frică mă cutremurai

și mă trăsei spre sine-mi și îndată se arătară doi bărbați, ca cum iar fi trimis cinevași, oameni bătrâni și cuvioși, cari socoteam să fie Andreiu și Ioan, sfinții Apostoli, semuindu-i dupre chipurile sfintelor Icoane. Pre aceștia văzându-i acel scârnav și groaznic, îndată se trase de se ascunse. Deci luându-mă aceşti doi bătrâni și trecând prin porțile ce s'au zis mai sus, și prin orașul, carele era între porți, am ieșit la un loc șes, unde erau niște sate foarte frumoase și trecând până unde se sfârșea acea câmpie, am ieșit la o vale ierboasă cu pajiște foarte frumoasă, carea frumusețe și darul ce-l aveà, este preste putință a o povesti și a o arătà cu cuvintele. Iar în mijlocul ei ședeà un bătrân om, foarte vesel și de cinste, având împrejurul lui mulțime de coconi ca nisipul mărei. Atuncea ieșindu-mi frica, întrebam cu smerenie, pre cei ce mă purtau, cine era bătrânul acela? Și ce erà acea mulțime nenumărată dimprejurul lui? Și ei ziseră: Acesta este Avraam și sânul lui Avraam, care ai auzit, și îndată ducându-mă ei mă închinai cu plecăciune și sărutai pre acel ce ziceau ei, că este Avraam și iarăș mergând mai înainte noi pre cale și sfârșind valea am aflat un pomet foarte mare de maslini, care precum mi se pare, erau mai mulți pomi decât stelele Cerului, și la fieștece pom erà ca un cort și cu pat sub cort și pre fieștece pat erà un om, întru cari am cunoscut pre mulți din cei ce se aflau la curtea împărătească și pre mulți din oraș și pre unii din țarani, încă și pre unii dintre ai mânăstirei noastre, și aceștia câți am cunoscut sunt toți morți mai dinainte vreme. Deci cugetând eu ca să întreb, ce erà pometul acela al maslinilor așa de mare și minunat, bătrânii apucară înainte de întrebarea mea, zicând: Ce cugeți, care este acest mare și prea înfrumusețat pomet de maslin? Și care sunt acestea toate câte sunt întrînsul? Acestea sunt care le auzi: „Multe lăcașuri la tine Doamne sunt, „dupre vrednicia tuturor împărțite dupre „măsura bunătăților“; și după măslinișul acela erà o cetate, a căreia frumusețe și împistritura și încheietura și tocmirea zidurilor cu neputință este a povesti cineva. Insă erau douăsprezece rânduri împrejurul a tot zidul, ca douăsprezece brâe din cele douăsprezece pietre scumpe, și fieștecare brâu dintru acestea erà întreg făcut dintru o piatră și fieștecare își făceà încunjurarea lui și ce trebue să zic netezitura zidului și cea bună alcătuire și tocmirea, ce erà la toate, și în zidul acela erau porți pestrițe, cu aur și cu argint amestecătură, și din porți înlăuntru erà pardoseală de aur, și case de aur cu scaune de aur, și cu mese de aur, și toată cetatea erà plină de lumină nepovestită, plină de miros, plină de bucurie, prin care trecând n'am văzut nici om, nici vită, nici pasere zburătoare, nici alt nimica din câte se mișcă pre pământ și în văzduh; iară despre marginea cetăței aceea erau zidite curți minunate împărătești, și la intrarea curților erà o boltă de lungă cât ai azvârli cu o piatră, și din marginea boltei până în cea margine erà tinsă o masă de marmoră ce se numește Romancon, de naltă cât se rezemă omul și erà plină de oaspeți, ce ședeau, și toată casa erà plină de lumină foarte luminoasă, și de bun miros și de daruri, iară în fundul bolței erà o scărișoară învârtită de ieșeà într'un foișor foarte desfătat care se vedeà de la masă, din care plecându-se și ivindu-se dinafară doi tineri luminați la față ca fulgerul și plini de toată strălucirea, ziseră bătrânilor celor ce mă țineau: Șadă și acesta la masă, și îndată cum ziseră arătară și locul, la care aducându-mă bătrânii mă puseră, iară ei șezură de o parte. Iară tinerii, intrară până în casa cea dinlăuntru dela fereastra soarelui, și zăbovindu-se ei, eu mă uitam și foarte luam aminte la masa aceea și cunoșteam mulți prieteni din cei ce ședeau și din mireni și din monahii cei din mânăstirea noastră, iară unii erau și din cei ce se aflau la împărăție. Deci după aceea târziu iarăș venind acei tineri strigară pre cei doi bătrâni, zicându-le: Ridicați-l pre acesta, că mult îl plâng fiii cei duhovnicești ai lui și împăratului i-se făcù milă și va să-l lase să petreacă cu monahii în vieață și ducându-l pre altă cale, luați în locul lui pre monahul Atanasie dela Traian. Și îndată luându-mă bătrânii, cu degrab ieșirăm din boltă și din cetate și am mers pre altă cale, aflând șapte iazere pline de munci și de chinuri, unul erà plin de

întunerec, altul plin de foc, altul cu negură împuţită, altul cu viermi, altele cu alte feluri de munci şi toate erau pline de nenumărată mulţime, care plângeà şi se tânguià cu jale. Deci trecând aceste iazere şi puţinel loc mai înainte, iarăş am aflat pre bătrânul acela ce ziceà că este Avraam, şi închinându-mă la dânsul iarăş l-am sărutat, iară el mi-a dat un pahar de aur, plin de vin mai dulce decât mierea, şi trei bucăţi de pâine uscată, din care una o am muiat în vin precum mi se pare că o am mâncat şi am băut şi vinul tot, iară celelalte două ce le ceream eri, le-am băgat în sân; după aceea preste puţin iarăş am mers la locul acela unde şedeà uriaşul acela, ce erà preste seamă de grozav, şi obrazul lui asemenea cu noaptea, carele văzându-mă scârşneà cu dinţii greu asupra mea, şi mi ziceà cu mânie şi cu amar: De aicea mi-ai scăpat, ci de acum înainte nu voiu încetà a face tot felul de măestrie asupra ta şi asupra mânăstirei tale. Până aicea fraţilor fură câte am cunoscut şi am ţinut minte de v'am spus, iară cum mi-am venit în fire nimic nu ştiu. Deci trecând vedenia aceasta întru acestaşi chip, îndată am trimis la mânăstirea lui Traian şi aflară pre monahul Atanasie mort şi-l scoteau din chilie pre patul cel ce poartă morţii. Şi întrebând când a murit? auziră că a murit eri pe la al noulea ceas, în ziua în carea a văzut părintele acesta vedenia şi şi-a venit în fire. Şi preste scurtă vreme se făcură aceste două mânăstiri tot una, fiind aproape una de alta, şi până în ziua de astăzi se chivernisesc de un igumen. Şi ocârmuindu-se amândouă mânăstirile cu vieaţă plăcută lui Dumnezeu, treizeci de ani, de acest părinte ce a văzut această vedenie, trăind el atâta vreme, mult s'au sporit aceste mânăstiri, atâta cu petrecerea cea plăcută lui Dumnezeu a monahilor, cât şi cu veniturile din toate părţile spre chivernisirea şi hrana lor, întru slava iubitorului de oameni, Dumnezeului nostru, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii „lui Avraam, de pofta bunei „credinţe, mai mult decât de „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Binecuvântat eşti „în Biserica mărirei tale Doa„mne".

Cela ce a izbăvit pre tineri din cuptor, te-a mântuit mucenită Haritino, din roata cea de multe feluri, şi pre tine carea cântai: Binecuvântat eşti în Biserica mărirei tale Doamne.

Dimpreună cu fecioarele purtând făclie, mergi în cămara cea cerească, şi răbdând vitejeşte focul făcliilor, cânţi: Binecuvântat eşti în Biserica mărirei tale Doamne.

Fiind înfruntat cel fărădelege de răbdarea ta, ţi-a legat mâinile şi picioarele şi te-a aruncat în adâncimea apei, pre tine care strigai: Binecuvântat eşti în Biserica mărirei tale Doamne.

Slavă:

Prin cuvântul tău cel dumnezeesc ai batjocorit nebunia, şi prin patima patimilor celor făcătoare de vieaţă, mucenită, ai plinit lipsa; binecuvântat eşti, strigând, în Biserica mărirei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai pre tine Fecioară curată şi nestricată, te-a iubit Cuvântul cel curat, şi din tine s'a zămislit întrupându-se om deplin; cela ce a mărit pre Haritina cu minuni.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Frumoasă te-ai făcut prin frumuseţea ranelor tale, şi rămâind fecioară nestricată, te-ai logodit prea cinstită cu Cuvântul cel frumos, cu Hristos carele s'a întrupat din Fecioară pentru noi; căruia strigăm: Toate lucrurile Domnului binecuvântaţi pre Domnul.

Luptându-te cu toate năpădirile celor ce te munciau pre tine, cu vitejie ai suferit iuţimea roatei cei arzătoare, înfierbântarea frigărilor, aruncarea în adâncime, şi dezrădăcinarea dinţilor şi a unghiilor, cinstită, mărind pre Hristos în veci.

Picioarele tale s'au înfrumuseţat cu podoabele ostenelelor tale mărito. Pentru aceea intrând în ape nu s'au udat fecioară muceniţă, fiind cu tine îngerii lui Dumnezeu; cu cari dimpreună strigai: Toate lucrurile Domnului binecuvântaţi pre Domnul.

Binecuvântăm...

Minune de carea se spăimântează tot gândul, cum după sfârşitul tău adâncimea care priimise moaştele tale, le-a dat părintelui tău; pre care acesta le-a îngropat părinteşte, câştigând Darul dela tine Haritino; luând împărăţia cea cerească.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, că ai născut pre Dumnezeul cel ceresc Preacurată, carele a făcut Cer toată frământătura pământenilor, şi carele a luminat cinstita pomenire a Haritinei; căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gura leilor cele deschise în „gropă le-a încuiat; şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Ca să nimereşti mărirea cununilor, ca o fecioară nestricată muceniţă, ai suferit tot felul de chinuri veselindu-te cu Duhul, şi cu înălţarea cugetului.

Ca o frumoasă, ca o aleasă şi cuvioasă fecioară, ca o muceniţă nebiruită, ca o mireasă a Stăpânului cu totul fără prihană, cu aripi în chipul aurului ai zburat către cele cereşti.

Tu străluceşti raze cu chip de lumină Haritino, gonind totdeauna negura viclenirei dracilor şi a patimilor, cu facerile de minuni cele date ţie de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de laudă.

Slavă:

Ziua ta cea de bucurie, cu veselie adună poporul, să laude vitejiile tale, luptele şi nevoinţele cele bărbăteşti, mare muceniţă cea cu numele de Dar.

Şi acum, a Născătoarei:

Lumină ne-a răsărit nouă din pântecele tău, neispitită de bărbat Fecioară, cu ale căreia străluciri luminându-se dumnezeeşte cea cu numele de bucurie, s'a făcut lumină, Născătoare de Dumnezeu neispitită de nuntă.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumnezeu „te mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

In Ceruri o Haritino, ca o muceniţă stând înaintea lui Dumnezeu cu preamărire, pre noi toţi cei ce cu evlavie săvârşim pomenirea ta, mântueşte-ne cu stăruitoarele tale rugăciuni.

A Născătoarei:

Pre Fiul tău Fecioară, nu lipsì a-l îmblânzì pentru noi robii tăi, ca toţi să scăpăm de înfricoşata muncă de acolo, şi de gheena aceea.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând nedreapta jughierea Fiului tău Fecioară, strigai către El cu plângere: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Cum te-ai pironit pre Cruce? Cum şi mort te priveşti?

Şi cealaltă rânduială a Utreniei dupre regulă, şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Sfântul măritul şi întru tot lăudatul Apostol Toma.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

De coasta Stăpânului atingându-te prea fericite, ai ajuns cea mai înaltă din bunătăţi; că precum buretele apa, aşà de acolo ai luat izvor de bunătăţi şi vieaţă veşnică, şi ai adăpat inimile cele uscate de neştiinţă, izvorând neîncetat măririle Darului tău.

Cu credincioasă necredinţa ta, pre cei credincioşi i-ai întărit, ca să înceapă a teologhisì pre un Dumnezeu şi Domn a toată făptura; pre cel ce a purtat trup pentru noi pământenii, şi Crucea şi moartea a răbdat, pătrunderi de cue, şi împungere cu suliţa în coastă, din carea viaţă luăm.

De două ori.

Tomà cel minunat, a deschis izvorul dogmelor Stăpâne, celor de Dumnezeu înţelepţiţi; că de coasta ta atingându-se, îndoite lucrări, şi îndoite firi împreună a cunoscut, şi a strigat: Tu eşti Dumnezeul meu şi Stăpânul, tu şi Domnul mărirei, cel ce pentru mine trup te-ai făcut. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Studit.

Ca o slugă a Cuvântului şi a negrăitei întrupărei lui, ai luat adâncul înţelepciunei, Tomà apostole. Că cu trestia Crucii, scoţând dintru adânc sufletele le-ai vânat. De unde cu năvodul dogmelor tale, toată lumea ai luminat şi cu lumina cunoştinţei sufletele Indienilor cele întunecate le-ai strălucit. Pentru aceasta cu mărirea lui Hristos luminat desfătându-te, roagă pre acesta să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine, prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit; ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată, cu totul fericită, să se miluiasă sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Ca pre un mărgăritar luându-te Hristos iubitorul de oameni din marea turburărei lumeşti, prin tine a îmbogăţit pre cei lipsiţi şi cuprinşi de sărăcia nevoilor, Tomà apostole. Pentru aceasta pre tine te fericim, şi mărim cu laude pomenirea ta cea întru tot prăznuită, cinstindu-te cu bună credinţă.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Tot pământul cel întunecat al Indienilor l-ai luminat prea sfinţite şi de Dumnezeu văzătorule apostole; că învăţând pre toţi, i-ai făcut fii luminei şi zilei; şi acestora capiştile idoleşti surpând, înţelepte, le-ai ridicat cu Darul, biserici întru mărirea lui Dumnezeu, fericite rugătorule pentru sufletele noastre.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu...

Cu mâna cea sârguitoare cercând dumnezeeasca coastă şi ranele cuelor, care cel fără de moarte pentru noi a luat, şi necredinţa mutându-o cu bucurie întru bună credinţă, Tomà ai strigat: Tu eşti Dumnezeu şi Domnul, şi te măresc iubitorule de oameni, pre tine cel ce ai izvorât credincioşilor prin patimi nepătimirea.

Slavă, glasul al 6-lea, al lui Anatolie:

Cele dumnezeeşti ale înţelepciunei lui Hristos văzând, pahar înţelegător de taină te-ai arătat Tomà apostole, prin carele se veselesc sufletele credincioşilor. Că cu dumnezeescul năvod al Duhului, ai scos pre popoare dintru adâncul deznădăjduirei. Pentrucă din Sion a ieşit ca un râu al Darului, dogmele tale dumnezeeşti izvorând în toată lumea. Pentru aceasta patimilor lui Hristos urmând, în coastă ai fost împuns, intrând în norul nestricăciunei. Pre acela roagă-l, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu apostolul Tomà, să miluească sufletele noastre.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Tomà, roagă pre...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre tine ceea ce ai fost solitoare...

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfântului de două ori, Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună,...

Pre apostolul şi ucenicul lui Hristos, toţi să-l lăudăm cu cântări întru pomenirea lui; că cu dumnezeeasca cuviinţă a întărit întru Domnul gândurile noastre, pipăind ranele cuelor şi căutând credinţa cea adevărată. Acesta neîncetat se roagă, să se mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu şi Domnul cel ce s'a întrupat din tine pentru noi cei stricaţi cu păcatele roagă-l pururea să se milostivească spre noi, şi să-şi întoarcă mânia şi iuţimea sa, Curată, de către cei ce strigăm cu credinţă, şi lăudăm neîncetat măririle Darului Tău.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Atingându-te de coasta Mântuitorului, şi dobândind prin aceasta cunoştinţa lui Dumnezeu, mărite apostole, pre pământenii cei credincioşi cu necredinţa ta i-ai adus la credinţă, şi cu suliţile împungându-te preste tot trupul, luminezi sufletele tuturor celor ce laudă sfântă adormirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejde neruşinată eşti celor ce nădăjduesc spre tine, una cea ce ai născut mai pre sus de fire cu trup pre Hristos Dumnezeul nostru; pre acela roagă-l cu sfinţii apostoli, să deà lumii curăţire greşalelor,

şi nouă tuturor mai 'nainte de sfârşit îndreptare vieţii.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicine; şi al sfântului pe 6. CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

De Tomà cel plin de minuni mă voiu minunà.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voevozii cei tari...

Pre Fiul lui Dumnezeu cel fără început, Dumnezeu Cuvântul, cel ce s'a arătat pre pământ cu chipul precum suntem noi, pre carele l-ai văzut mărite, ale căruia mâini şi coasta cu palma le-ai pipăit, roagă-l să mântuiască pre robii tăi.

Ştiutorul celor ascunse, şi cel ce cearcă rărunchii şi ispiteşte inimile, Dumnezeul meu Iisus, pre tine Tomà prea fericite, te-a primit slujitor dumnezeeştei sale arătări, şi mărturisitor şi dumnezeesc apostol.

Slavă:

Rîu de ape tainice te-ai arătat Tomà, carele adăpi faţa pământului şi adunarea Bisericii, cu curgerile cunoştinţei de Dumnezeu; şi cu repejunea Duhului ai gonit înşelăciunea mulţimei dumnezeilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pierzătoare fiind a morţii şi a stricăciunei, pre Hristos izvorul nestricăciunei ai născut, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, pre cel ce a împodobit cu Darul nemurirei firea omenească, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasiile: Deschide-voiu gura mea..

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Cu podoaba faptei bune fiind împodobit însuţi văzătorule, şi cu minunile, grozăvia Indienilor cu dumnezeeasca lumină o ai strălucit prin credinţă, şi ai luminat întunecarea lor.

Din rază fiind aprins prin singură lucrarea Duhului, ca o săgeată de Dumnezeu luminată te-ai trimis, de Dumnezeu primite, şi lumea ai luminat Tomà cu minunile.

Slavă:

In taină învăţându-te dogmele dumnezeeştei înţelepciuni, ca o grabnică scăpărare de fulger, ce iute străbate, Tomà apostole ai luminat marginile lumii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce nu ştii de nuntă, carea ai născut pre Dumnezeu întrupat, pre mine cel clătit de asuprelele patimilor, mă întăreşte; că nu este Preacurată afară de tine altă ajutătoare.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu năvodul dumnezeeştilor cuvinte, vânând peşti cuvântători, i-ai adus pârgă Dumnezeului nostru; şi întru ranele lui Hristos dorind să te îmbraci, următor patimei lui te-ai arătat. Pentru aceasta adunându-ne, dupre datorie cinstim, mărite apostole, întru tot prăznuită pomenirea ta; şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm, scara cea cerească, rai cuvântător, şi chiemarea Evei; vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu credinţă se închină prea sfintei naşterei tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în mărire, pre „scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, şi a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale".

Cu mai mare arătare de minuni lucrând, şi slava dumnezeeştilor dogme luminat alcătuind apostolul, a cuprins cu propoveduirea lumea, care strigă: Slavă Hristoase puterei tale.

Ca pre cel ce însuţi ai fost văzător Cuvântului, şi cald slujitor, şi slavei lui mărturisitor, şi ca pre un credincios iconom şi apostol, te lăudăm pre tine fericite Tomà prea cinstite.

Slavă:

Ca o cămară de mire, şi cort ceresc, puind temelie piatra cea din marginea unghiului, ai zidit celor credincioşi fericite, pururea pomenite, mare apostole.

Şi acum, a Născătoarei:

Pământ nearat, carele a crescut spicul vieţii; nor uşor şi ploaie, care a picat pre dătătorul de vieaţă, numim pre prea sfânta Fecioară, strigând: Slavă Hristoase puterei tale.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Strălucit fiind apostole cu mărirea lui Hristos, şi coasta cea de vieaţă făcătoare pipăind, ai scos adâncul cuvântărei de Dumnezeu celneurmat, şi lumea ai îmbogăţit.

Nefiind Tomà de faţă la cea întâia intrare şi necrezând pre

ucenici, iar mai pre urmă a crezut și bucurându-se a strigat: Pre tine Dumnezeu și Domn te vestesc mult milostive.

Slavă:

Ca un Cer însuflețit al mărirei tale Hristoase, cu tunet duhovnicesc Tomà a strigat, Dumnezeu și Domn pre tine credincioșilor binevestindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Biruitoare patimilor și gândurilor arată-mi mintea, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile lor, dumnezeească mireasă; ceea ce ai născut pre Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas de...,

Necredința cea de suflet pierzătoare a tuturor o vindecă necredința ta fericite; că tu ai cercat adevărat semnele cuelor și ale suliței.

Slobozit-ai ca un puternic Hristoase pre apostolul tău, ca pre o săgeată ascuțită în inimile vrăjmașilor tăi, dătătorule de vieață, și pre aceștia, ca pre niște luare de dobânzi le-a adus ție.

Slavă...,

Jertfele idolești le-ai stricat îndurate, junghiat fiind pre lemn, și cu sfintele junghieri ale grăitorilor de Dumnezeu apostoli, cari au urmat patimilor tale.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile! Că Fecioara în pântece zămislind, fără ispită bărbătească pre cela ce ține împreună toate, l-a încăput fără strâmtoare.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

De Darul înțelepciunei plin fiind apostolul lui Hristos, și adevărata slugă întru pocăință a strigat: Tu ești Dumnezeul meu și Domnul.

ICOS

Către ucenicul lui Hristos, marele spuitor de taine, și de Dumnezeu grăitorul Tomà, Petru, strigând: Am văzut pre Domnul! Zis-a acela: De nu voiu vedeà eu în mâinile lui semnul cuelor, și de nu-i voiu pipăì și coasta, nu voiu crede. Atuncea Făcătorul tuturor și Stăpânul a venit ca o slugă, vrând să mântuiască pre toți și a zis Tomei: Pipăește mâinile mele și coasta, și nu fii necredincios; că eu sunt Domnul și Dumnezeul tău. Iară el cu pocăință a strigat: Tu ești Dumnezeul meu și Domnul!

Intru această Lună, în 6 zile, pomenirea sfântului măritului apostol Tomà.

Stih: Cel ce căută de demult mâna în coasta ta a pune...

Dumnezeu, și a crezut în Hristos cu tot sufletul. Iară după ce s'a făcut aceasta, auzind acești ispitiți ucenici ai lui Hristos, cum că Tomà se zăbovește în India, au mers la el cu sârguință și s'au desăvârșit cu sfântul Botez; aceștia apoi altora s'au făcut propoveduitori ai sfintei Evangheliі.

Iară când a mers apostolul Domnului la Gundafor împăratul Indiei, l-a întrebat acesta ce meșteșug știe, la lemn sau la pietre a lucrà? Apostolul răspunse că la lemn știe a face ralițe, juguri, cârme și vâsle; iară la pietre coloane, biserici și case împărătești. Atuncea împăratul zise: Oare putea-vei să-mi faci niște palaturi dupre voia mea la locul care îmi va plăceà? Apostolul zise că poate; și se tocmiră, și neispitind nimic, poruncì de s'a dat apostolului aur, ca să ia cele ce-i trebuesc, și să puie temeliile arătându-i și locul; însă apostolul zise: Acum împărate nu este vreme a zidi cinevà lucruri iscusite, ci în luna lui Octomvrie. Aceasta mi se pare să o fi zis apostolul, pentru răsplătirea ce este să se deà în veacul cel viitor, pentru cele ce am făcut în viеаță; și așà prea lesne înduplică firea împăratului, mai ales că luă în mâinile lui și dreptarul, și desemnă cu meșteșug urzeala, și-l odihnì ca să nu aibă nici o grije. Deci mirându-se împăratul de istețimea apostolului, dându-i și de cheltuială de ajuns, se întoarse la casa sa. Iară apostolul împărțì tot aurul săracilor, și ca un apostol făcù împăratului case nefăcute de mână de om, în curtea celor întâi născuți. Deci trecând câtva timp, împăratului îi erà aminte să știe pentru lucru, și auzind că lipseà numai acoperământul, de bucurie socotind că este adevărată vestea, trimise și altă măsură de aur la apostol, zicând, să-i facă acoperământul foarte frumos și mai curând. El iarăș luând aurul, își ridică mâinile și ochii către cer, și zise: Mulțumescu-ți iubitorule de oameni, că în multe feluri de chipuri știi și rânduești mântuirea fiecăruia; și aflându-se tot în acel gând, îl împărțì tot la cei lipsiți. Deci în cele din urmă, unii din cei ce se aflau cu apostolul, au spus împăratului că n'a rămas nicidecum vre-o zidire dela acel om, de vreme ce aurul l-a împărțit la săraci, și încă propovedueşte pre un Dumnezeu neștiut, face niște lucruri minunate către cei ce merg la dânsul, și nu mănâncă nimic. Deci împăratul umplându-se de nespusă mânie, trimise și aduse pre apostolul și-l întrebă de s'a zidit palatul? Iară el răspunzând îi zise: Ți-am zidit împărate palat foarte frumos, precum am învățat eu să lucrez, dela marele meșter Hristos. Și împăratul zise: Ia să mergem să-l vedem. Iară apostolul zise: Nu-ți va trebuì acum, ci când te vei mutà de aici, atuncea cu bucurie vei aveà sălășluirea palatului ce s'a zidit. Iară împăratului părându-i că-l ia în râs, strigă sălbăticit: Luați pre acest înșelător și-l băgați într'o groapă, carea va fi mai întunecoasă, împreună cu neguțătorul, carele mi l-a adus. Deci aflându-se la închisoare, în legături apostolul, fratele împăratului căzând în multă inimă rea, chemând pre împăratul îi zise: Pentru mâhnirea ce ți s'a întâmplat de acest înșelător, îngreuindu-mă la suflet, acum voi să mor; și vorbind amândoi așà, îi pierì firea și murì. Atuncea luându-i sufletul îngerul, și purtându-l pre la sălașele Domnului îi arătă frumusețea lor și-l întrebà unde-i place să locuiască? Iară sufletul văzând unul mai ales și osebit pre urma tuturor, îl arătă pre acela îngerului, și se rugă a se sălășluì în o parte a acelui palat; îngerul însă îi zise: Nu vei puteà să te sălășluești întru aceasta că este al frăține-tău, care i l-a făcut Tomà streinul. El îi zise: Rogu-te lasă-mă să mă duc la dânsul, că-l voi cumpărà dela el cu puțin preț, și mă voi întoarce; că el nu-i știe frumusețea. Atuncea îngerul întorcând sufletul în trupul cel mort, și trezindu-se mortul ca dintr'un somn greu, zise să chieme pre frate-său, carele viind îi zise: Știu fără îndoială, că ai fost tu bucuros să dai jumătate de împărăția ta pentru mine, ca să înviez. Cer dar dela tine un dar mic, și te rog a mi-l dà. Impăratul zise: Ceea ce este în puterea mea, voi dà bucuros iubitului meu frate, adeverindu-i cu jurământ. Atuncea fără nici o sfială spuse frate-său cererea, zicând: Dăruește-mi palatul carele ai la ceruri; câți bani vei vreà să-ți dau să mi-l dai? Impăratul la aceasta rămase ca un mut; apoi întrebă: Eu palaturi să am la Cer? De unde? Cu adevărat prea ai,

măcar că tu nu şti; cele ce ţi le-a zidit străinul care este închis în temniţă. Atuncea puind împăratul în mintea sa cuvintele acestea, urnì pre frate-său în acest chip, zicându-i: De ar fi ceea ce pofteşti din cele ce sunt sub împărăţia mea, ar fi păcat a se călcà jurământul; dar fiindcă este din cele ce sunt osebit la ceruri, judecă tu singur! Fiind însă meşterul de faţă, ţi-l ià şi-ţi va face mai frumoase, decât cele ce ai văzut. Acestea zicând, scoase pre apostolul şi pre Avan din temniţă; şi căzând împăratul la picioarele lui, cereà iertăciune pentru greşala ce a făcut din răpirea mâniei. Iară apostolul mulţumind lui Dumnezeu de aceasta, şi luminându-i pre amândoi cu cuvântul Darului, dându-le şi arvona împărăţiei celei veşnice, adică Dumnezeescul Botez se duse în alte cetăţi propoveduind şi binecuvântând pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul sfânt.

Intru această zi, sfânta muceniţă Erotiida.

Stih: Pre Erotiida fecioara cu foc o a ars, Fiind aprinsă de dragostea lui Hristos.

Intru această zi, sfântul noul Mucenic Macarie cel dela Chiul Vitiniei, carele în Brusa a mărturisit, împroşcat fiind mai întâi cu pietre; în urmă de sabie s'a săvârşit.

Stih: Macarie mai 'nainte fiind dupre numire fericit...
Acum şi din cercarea sabiei s'a adeverit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam...

Cu cetele cele de sus ca un apostol bucurându-te, dănţueşti în ceruri fericite, şi cânţi veselindu-te: Binecuvântat eşti în Biserica mărirei tale Doamne.

Dela margini până la margini a străbătut vestirea ta, şi glasul dumnezeeştilor tale cuvinte, care învaţă pre cei ce strigă: Binecuvântat eşti în Biserica mărirei tale Doamne.

Slavă:

Biserică te-ai făcut Treimei, prea lăudate, pentru aceasta şi capiştile idolilor şi jertfelnicile le-ai zdrobit apostole, şi biserici ai ridicat spre mărirea şi lauda lui Hristos Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

De robia legii ne-am izbăvit prin naşterea ta; că tu Născătoare de Dumnezeu fără sământă bărbătească ai născut nouă pre Mântuitorul. Binecuvântată eşti între femei, cea fără prihană Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Cu Dumnezeu cel ce s'a întrupat vorbind, te-ai arătat uitându-ţi de trup fericite; şi cu Dumnezeirea cea mai pre sus de lume te-ai îmbogăţit şi prin cea către Dumnezeu apropiere ai strigat: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu dragostea lui Hristos unindu-te, moarte împreună cu dânsul ai dorit fericite, zicând apostolilor celor împreună cu tine: Să mergem, să murim şi noi cu dânsul; şi strigând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Slavă:

Pre voi apostolii, Hristos v'a arătat nori ai cereştei ploi cu carea umpleţi bisericile de

apa dumnezeeştei cunoştinţe, prea înţelepţilor; şi adăpaţi pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

De prihăni şi de întinăciune curată fiind, şi lăcaş a toată sfinţenia, ai născut pre Cuvântul cel prea sfânt, carele sfinţeşte pre toţi, pre cel împreună fără de început cu Tatăl. Pentru aceasta pre tine Fecioară te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată,..

Car de lumină purtător te-ai arătat, purtând pre Cuvântul în sufletul tău cel bine ascultător şi de Dumnezeu purtător, carele a îndreptat spre mântuire pre cei ce te laudă pre tine mărite Apostole.

A ta prea fericită pomenire săvârşind, te rugăm să ne mântuim cu mijlocirea îndrăznirei tale, carea ai ca un apostol al lui Hristos, de tot întreitul val al păcatului, de Dumnezeu văzătorule prea cinstite.

Slavă

Astăzi săvârşind pomenirea ta Tomà apostole; luminează-ne şi ne sfinţeşte prin credinţă, mântuindu-ne de ispite, de primejdii şi de toate patimile, cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai dumnezeească mireasă Maică şi Preacurată Fecioară; că tu ai unit fecioria şi naşterea, născând Preacurată Stăpână, pre Făcătorul şi Domnul a toată făptura.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi..

Insuşi văzătorule şi apostole al lui Hristos celui cu totul îndurat, roagă-te să dăruiască pace la toată lumea, biruinţă iubitorului de Hristos ~~Regelui~~ nostru, şi iertare de greşale şi mântuire, celor ce te laudă pre tine, ca pre un ucenic de Dumnezeu grăitor.

Slavă, alta asemenea.

Ca un soare te-a trimis dela răsărit la India, pre tine tăinuitorule, cela ce ai gonit înşelăciunea cea întunecată, Tomà înţelepte apostole, şi popoarele ai luminat, să cinstească Dumnezeirea în Treime; prin carea ne păzim toţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Hristos Dumnezeu cea cu totul fără prihană, lauda cea mare a Apostolilor, a mucenicilor, a proorocilor şi a cuvioşilor; fă milostiv pre Fiul tău şi Domnul, nouă robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, când va şedeà să judece dupre vrednicie pre fiecare.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, singur glasul; glasul 1-iu, ale lui Anatolie.

Lui Hristos ai urmat Tomà apostole și de lume nu te-ai grijit și învățăturile lui în vistieria ta ascunzându-le te-ai arătat adevărat apostol. Pentru aceasta fiind între păgâni, ai luminat sufletele lor cele întunecate de înșelăciune și de patimi, cu poruncile Mântuitorului; ca să crează în treimea cea de o ființă.

Glasul al 4-lea.

Cu dumnezeescul foc al cunoștinței, sufletul luminându-ți, în toate ai fost următor Stăpânului, ca un legiuit ucenic Tomà apostole; că cu trestia Crucii ai tras din adâncul necunoștinței sufletele celor necredincioși, și mintea cea întunecată a Indienilor cu undița dumnezeescului Duh o ai vânat. Roagă pururea pre Hristos Dumnezeu, să ne scape și pre noi de chipul vrăjmașului cel întunecat, și să mântuiască sufletele noastre.

Adâncul vânărei de pești lăsând, la trestia Crucii prin credință ai alergat, și cu aceea pre toți ai vânat Tomà apostole; pentru aceasta și de prea curată coasta Cuvântului, cu mâna atingându-te, te-ai învrednicit a cercà cu degetul ranele cuelor. Pre Hristos Dumnezeu cu osârdie roagă-l pururea, să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 6-lea.

Cele dumnezeești ale înțelepciunei lui Hristos privindu-le, te-ai arătat pahar gânditor de taină, Tomà apostole cu care sufletele credincioșilor se veselesc; căci cu dumnezeească mreajă a Duhului, ai tras popoarele din adâncul deznădăjduirei. Ai ieșit din Sion ca un râu al Darului, izvorând la toată făptura dumnezeeștile dogme; și urmând patimilor lui Hristos, te-ai împuns în coastă, intrând în norul nestricăciunei. Pre acela roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea:

In căruța faptelor bune călătorind, te-ai arătat asemenea lui Ilie arzându-te cu dumnezeesc focul Duhului Tomà apostole: că cercând adâncul mărei cel înțelegător, ai prins pești, aducându-i pre aceștia din moarte la viează; și sufletele credincioșilor luminându-le cu trestia Crucii, din înșelăciunea cea purtătoare de moarte către viează le-ai scos. Pentru aceasta cu cei fără de trupuri stând înaintea lui Hristos, cu deadinsul pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu

tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieții; ție ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinții apostoli, să miluiască sufletele noastre.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE. Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna 3 și a 6. Prochimen, glas 8: *In tot pământul a ieșit vestirea lor:* Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Apostolul către Corinteni: *Fraților Dumnezeu pre noi apostolii...* Evanghelia, dela Ioan: *Fiind seară în ziua aceea...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Sfinții Mucenici, Serghie și Vach.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Vache și Serghie, pre voi împodobindu-vă Domnul mărirei cu darurile tămăduirilor, v'a arătat minunați în lume, cu bună laudă tămăduind prin voi pururea pre bolnavi; pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Vache și Serghie, nevoindu-vă voi pre pământ, dănțuiți în ceruri, dimpreună cu cei fără de trupuri, stând deapururea înaintea Treimei sfinților, și desfătându-vă cu mărire vă veseliți. Pentru aceea rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Vache și Serghie, voi amândoi ați surpat cu vitejie împrotivirea vrăjmașului, și cu bună credință ați lepădat rătăcirea cea pierzătoare a idolilor, propoveduind pre Impăratul Hristos; pre carele rugați-l să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea.

Serghie și Vach, luminarea cea limpede și veselitoare a mucenicilor, semeția tiranului o au surpat, rătăcirea idolilor o au contenit, și taina cea desăvârșit a cunoștinței de Dumnezeu o au propoveduit cu glas luminat grăind cele înalte. Cu ale cărora rugăciuni, Hristoase, dătătorule de lege al acestora, puitorule de nevoință, și de cununi dătătorule, învrednicește-ne și pre noi să ne îmbrăcăm cu tărie împrotiva puterilor răutăților celor nevăzute.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn celor...

Ceea ce ai născut pre Soarele dreptății cu totul fără prihană, risipește negura patimilor celor ce mă necăjesc, și gonește departe dela ticăloasa mea inimă pre șarpele care

amăgeşte sufletul meu şi mă îndulceşte acum cu dezmierdările şi cu deşertăciunile lumii; păzind pre robul tău întru linişte a nepătimirei.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Pre Hristos iubitorul de oameni, cea prea curată văzându-l răstignit, şi în coastă pătruns cu suliţa, plângând strigà: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-au răsplătit ţie nemulţumitorul popor pentru bunătăţile, care le-ai făcut? Te grăbeşti să mă faci lipsită de fiu, întru tot prea iubite! Mă spăimântez bunule şi îndurate de răstignirea ta cea de bună voie!

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului.

Slavă, glasul al 8-lea.

Intăritu-s'a adunarea mucenicilor lui Hristos, împrotiva vrăjmaşilor; între ei strălucesc, ca nişte luminători ai lumii, aceşti tari şi aleşi purtători de chinuri, Serghie şi Vach. De aceştia a dat dosul tabăra cea vicleană a dracilor; de aceştia s'au spăimântat tiranii şi s'au minunat îngerii, văzând pre cel fără de trup zdrobit de cei cu trupuri. Iară Biserica credincioşilor săvârşind pomenirea pururea veselă, şi de bucurie lumii, strigă: Cela ce prin neputinţa trupească ai legat pre cel tare, pentru rugăciunile sfinţilor tăi, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Cum îţi voiu lăudà Darul, şi multa purtare de grijă din toate zilele, care aievea arăţi spre mine nevrednicul robul tău? Şi în ce chip voiu spune bunătatea ta, şi îngrijirea cea de multe feluri cu adevărat? Ajută-mi încă şi acum fiind vie şi după moarte; şi mă scapă, prea cinstită, de toată răutatea.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

O prea mărită minune! O Taină nouă! O lucru înfricoşat! Fecioara grăià, văzându-te pre Cruce spânzurând între doi tâlhari; pre tine carele fără de durere înfricoşat te-a născut, şi plângând, strigà: Vai mie Fiul meu prea iubite! cum te-a pironit pre Cruce poporul cel cumplit şi nemulţămitor!

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Caută-l la sfârşitul cărţei.

Sau acesta, glasul al 3-lea.

Pre cei ce firea nu i-a cunoscut, fraţi dupre trup, pre aceştia Darul frăţeşte a cugetà până la sânge i-a silit, Serghie şi Vach, cinstita şi cucernica adunare; fără de arme şi goli în locul nevoinţei pre vrăjmaşul au călcat, rugându-se neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

După obişnuitele Catisme, sedelnele Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără Mucenicine, şi al sfinţilor, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt pre Serghie purtătorul de biruinţă, şi pre Vach pururea pomenitul.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare de „biruinţă, cu dumnezeească „cuviinţă întru tărie s'a preamă„rit; că aceasta nemuritorule, „ca o puternică a toate pre pro„tivnici ai zdrobit, făcând Israil„tenilor cale nouă prin adânc".

Serghie sluga lui Hristos, luând împreună rugător şi ajutor pre Vach pururea pomenitul, cu carele dimpreună ai săvârşit patimile cu cuget dumnezeesc, daţi-mi cuvânt de înţelepciune mie, ca să vă laud pre voi.

Pre piatra cea nemişcată a credinţei lui Hristos puindu-vă temelia, sfinţilor mucenici, fiind întăriţi la lupta cea bună, v'aţi arătat sprijinitori şi stâlpi ai bunei credinţe.

Crezând cuvintelor lui Hristos şi uitându-vă către el neabătut, aţi defăimat toată dulceaţa cea trecătoare sfinţilor, fiind cuprinşi de dragostea cea veşnică.

Slavă:

Lepădându-vă de neam, de patrie şi de cinste, pentru Hristos, acum vă veseliţi; şi îmbrăcându-vă cu îmbrăcăminte femeească, cu înţelepciune bărbătească, v'aţi înfrumuseţat cu hainele nestricăciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te Maica lui Dumnezeu, să fie blând şi milostiv credincioşilor Cuvântul pre carele l-ai născut, cel ce a venit la noi trupeşte; că pre tine te avem părtinitoare şi mântuire.

Peasna 3-a, Irmos:

Insuţi cela ce ştii neputinţa...

Cela ce însuşi ştie toate ca un Dumnezeu mai'nainte de a se face, văzând plecarea voastră cea către Dânsul, v'a umplut fericiţilor de cuvântul înţelepciunei şi de cunoştinţă dumnezeească, ca pre nişte ostaşi ai lui.

Alegând a vă chinuì pentru legea lui Hristos, ca nişte slugi ale lui, v'aţi lepădat de mărirea ceea ce se strică şi se trece, şi de toată lumea, şi de ţiitorul lumii, cu gândul cel înţelegător de Dumnezeu, purtătorilor de chinuri mucenici, pentru dragostea celui ce v'a zidit.

Slavă:

Cu pornirile gândului cele curate, stând acum înaintea lui Dumnezeu, şi umplându-vă de razele cele de acolo, şi îndulcindu-vă de fericirea cea negrăită

cu adevărat, apărați-ne pre noi de supărări, răbdătorilor de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind ținut de moarte mai înainte Adam, acum s'a izbăvit prin naşterea ta, singură mireasă a lui Dumnezeu; că mai pre sus de fire și de cuvânt ai născut Curată, vieața cea ipostatnică, unindu-se cu trup dupre Ipostas.

Irmosul:

Insuți cela ce știi neputința „ființei omenești, și dupre mi„lostivire te-ai închipuit într'în„sa, încinge-mă cu putere de „sus, ca să strig ție: Sfântă „este Biserica cea însuflețită, „a mărirei tale cei nepovestite, „iubitorule de oameni".

Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul,..

Veniți iubitorilor de mucenici, să cinstim florile cele înțelegătoare ale credinței, mărgăritarii Domnului, pre sfinții pătimitori Serghie și Vach; pre cei ce înșelăciunea vrăjmașului cu vitejie au călcat, și toată puterea idolilor la pământ o au surpat. Pentru aceea ca niște vrednici, luând cununile biruinței dela Cer, dănțuesc dimpreună cu îngerii; și noi cu credință strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Imi aduc aminte de judecată, și mă tem, că am făcut lucruri vrednice de rușine eu smeritul, ci mă rog Născătoare de Dumnezeu prea lăudată: Mai 'nainte până a nu ajunge la porțile morții, întoarce-mă și mă îndreptează către calea pocăinței; ca cu mulțămită închinându-mă, să laud puterea ta cea nemăsurată și dumnezeeasca sprijinire, prea sfântă mireasă a lui Dumnezeu. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să-mi dăruiască curățire de păcate și mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând tu Fecioară lângă Cruce, și văzând pre Fiul tău și Dumnezeu răstignit, Preacurată strigai zgâriindu-ți fața și udându-o cu lacrămi, ziceai: O! cum voiu suferì acestea, și celelalte ocări, oțetul și fierea, lovirile trestiei, loviturile cu palma și cu pumnii, și împungerea coastei, eu ceea ce te-am născut fără durere? Acum durerile tale amărăsc sufletul meu, văzându-ți patimile, îndelung răbdătorule, cele ce voind le-ai suferit.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel „dumnezeesc, privindu-te „Avvacum, cu ochii cei de de-

„parte văzători, mai 'nainte a „vestit pre sfântul lui Israil ce „erà să iasă dintru tine, spre „mântuirea şi înoirea noastră".

Doi luminători dela apus au răsărit, făcându-şi alergarea împrotiva rău credinciosului care stăpâneà atuncea pământul. Şi au ajuns Hristoase către răsăritul tău cel luminos şi de mântuire.

Nici sabia, nici focul, nici goana, nici bătăile, nu v'au despărţit pre voi de cunoştinţa cea drept credincioasă către Dumnezeu; că vieaţă aţi socotit a fi sfârşitul cel pentru dânsul, şi desfătare fericită şi nepieritoare, o vrednicilor de laudă.

Luminătorii cei cu adevărat nerătăciţi, luminează întărirea Bisericii lui Hristos, cu lumina dumnezeeştei străluciri, şi veselesc sufletele credincioşilor trimiţându-le razele minunilor.

Slavă:

Dumnezeescul Vach şi prea alesul Serghie, luminează la întoarcerile anilor şi îndeamnă duhovniceşte către ospăţ pre iubitorii de mucenici, cei ce cu bună credinţă, îşi pun înainte bunătăţile lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Sabia carea păzià uşa Edemului, acum dă voie credincioşilor, şi-i primeşte luminat, văzându-i însemnaţi cu sângele cel cinstit, şi cu Darul celui ce s'a născut din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu lumina„rea venirei tale Hristoase, şi „ai strălucit cu Crucea ta mar„ginile lumii, luminează cu lu„mina cunoştinţei Dumnezeirei „tale şi inimile celor ce te laudă „cu dreaptă credinţă".

Cei ce aţi gonit înşelăciunea cu arma adevărului, şi răbdând cu tărie muncile tiranilor, v'aţi făcut biruitori încununându-vă dela Hristos; acum dupre vrednicie vă veseliţi.

Fiind întăriţi cu putere nebiruită, şi cu Darul Treimei, numărul de doi mucenici, a surpat pre stăpânul întunerecului, şi pre cei robiţi de el; pentru aceasta cu cinste se fericesc.

Slavă:

Cu răbdarea şi cu bărbăţia sufletească şi cu întărirea gândului, doi măriţi mucenici, au biruit toată uiţimea mâniei muncitorilor, şi cu îngerii se sălăşluesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Răsărit-ai Maică a lui Dumnezeu ca o dimineaţă pre Soarele cel neînserat, purtând în braţe pre cel ce s'a unit cu trup dupre Ipostas; pre drep-

tul Adevăr. Pentru aceasta pre tine toţi te mărim.

Peasna 6-a, Irmos:

Inconjurstu-ne-au pre noi...

Moaştele mucenicilor din destul izvorăsc izvoare de tămăduiri, ca să luăm cu osârdie noi credincioşii, şi să fericim pre răbdătorii de chinuri, pre lăudatul Serghie, şi pre Vach pururea pomenitul.

Urând adunarea celor fărădelelege, şi surpând înşelăciunea lor, au mers cu statornicie pe calea cerească, Serghie şi Vach, şi au ajuns la limanul lui Hristos cel lin.

Slavă:

Se deschid purtătorilor de chinuri mucenici, uşile cele cereşti, prin cinstita urmare a patimei lui Hristos Dumnezeului nostru, carea li s'a dăruit, şi carea goneşte taberile dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat Maică a lui Dumnezeu Preacurată socotindu-te pre tine te propoveduim; că netâlcuit ai născut Fecioară pre însuş Fiul cel fără de început, carele a strălucit din Tatăl mai'nainte de veci.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a-„dâncul cel de desupt, şi nu „este mântuitor; socotitu-ne-am „ca oile de junghiere, mântue-„şte pre poporul tău Dumne-„zeul nostru; că tu eşti celor „neputincioşi tărie şi îndrep-„tare".

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutând cele de sus...

Mintea asupra vrăjmaşilor bărbăteşte v'aţi întrarmat, surpând toată înşelăciunea lor; şi biruinţă de sus luând mucenici prea lăudaţi, cu un cuget strigaţi: Bine şi frumos este a fi împreună cu Hristos.

ICOS.

In ceruri Hristoase vieţuesc Serghie şi Vach, şi de dumnezeeasca lumină dela tine se umplu, şi pre mine cel ce umblu întru întunerecul necunoştinţei, întâmpină-mă degrab, şi din patimi mă scoate, unule fără de moarte, trimiţându-mi haina pocăinţei; ca cu minte luminată, să laud praznicul acestora cel de lumină purtător, şi cu bucurie să strig: Bine şi frumos este a fi împreună cu Hristos.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea sfinţilor mari mucenici Serghie şi Vach.

Stih: Vinele tale sunt de aramă către sila vinelor Vache.
Şi către sabie, foc este inima ta Serghie.
Pre Serghie în a şaptea zi l-au omorât prin sabie.
Iară pre Vach, prin bătăile cu vine.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Maximian. Serghie erà primichir, din şcoala Chentiliilor, iară Vach erà Secundichir, din aceiaş şcoală. Deci, învăţându-se, şi urmând din început credin-

ţei creştinilor, şi dumnezeeştilor Scripturi, şi fiind pârâţi la împăratul, îi siliră să facă împreună cu dânsul jertfă la idoli; şi ei nici decum priimind aceasta, îi descinseră de brâne, şi le luară portul cel de podoabă, ce purtau împrejurul grumazilor, şi-i îmbrăcară cu port femeesc, şi-i duseră în mijlocul târgului, ca să-i ocărască, încărcaţi de lanţuri. Apoi se trimiseră la ighemonul Antioh în cetatea Eufratisiilor. Aci apropiindu-se, din arătare îngerească se umplură de îndrăzneală şi de putere dumnezeească, şi întâi Vach bătându-se cu vine de bou crude multă vreme, şi-a dat Duhul întru aceste munci. Iară lui Serghie făcându-i-se strânsuri în multe chipuri, şi băgându-i în picioare încălţăminte de fier, şi silindu-l să alerge departe, după aceea băgându-l în temniţă, şi iarăş pironindu-se cu aceleaş rane de încălţăminte, i s'a tăiat capul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Iulian Presviterul, şi Chesarie Diaconul.

Stih: Amânduror nevoitorilor ce în sac şi în adânc s'au aruncat,
Dumnezeu Cuvântul sacul spre bucurie l-a schimbat.

Impărăţind Claudie la Roma, şi omorând pre mumă-sa pentru credinţa în Hristos, nu i se mai făceà milă de creştini; atuncea fericitul Chesarie venind dela Africa la un sat ce se cheamă Tarachini, dacă văzu spurcatele jertfe, le scuipă şi le călcă cu picioarele. Atunci l-au prins şi l-au băgat în temniţă, zăcând trei zile nemâncat, apoi l-au dat la Antipatul. Şi legându-i mâinile dindărăt, îl trăgeau slujitorii înaintea carului dregătorului, până la capiştea lui Apolon. Şi dacă veniră acolò, făcând sfântul rugă, îndată căzù capiştea din temelie, fiind înlăuntru popa cel mare al idolilor şi alţi mulţi; care lucru văzându-l Leontie Ipatul căzù la sfântul, şi crezând în Hristos, se boteză înaintea tuturor. Atunci viind preotul Iulian, îl cuminică cu sfintele taine; şi Ipatul îndată şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu, precum poftise prin rugăciunea sfântului. Deci văzând Loxorie boerul ceea ce se făcù prinse pre preotul Iulian şi pre Chesarie diaconul, şi poruncì să-i bage în saci, şi să-i arunce în mare; iară sfinţii îi ziseră: Noi o Loxorie, ne aruncăm în mare, iară tu muşcat fiind de un şarpe rău, îţi vei lepădà sufletul cu rea moarte; carea se şi făcù, că preste două zile, umblând el pre lângă mare, se încolăcì preste dânsul un şarpe foarte mare şi bătându-i toate mădulările atât îl făcù de nu puteà să răsufle, şi erà mai mort, fiind o priveală mare de jale celor ce-l vedeau zăcând umflat. Iară trupurile sfinţilor ieşind din mare de Domnul ocârmuiţi, trimişi fiind din vedenie oarecarele Evsevie preotul, şi Felix de le-au priimit, şi trecând pre unde zăcea acel nenorocit, pre cari şi văzându-i strigà şi se văetà ticăloşindu-se pre sine, şi după puţin s'a lepădat sufletul său; iară feciorul botezatului Leontie Ipatului, celui mai sus zis, după ce se îngropară moaştele sfinţilor lângă cetate, tăiară şi capetele lor, şi le-au dat pre râu. Atunci Cuart preotul din cetatea Capua, de dumnezeesc înger fiind povăţuit, merse de luà moaştele acestora, adică ale lui Evsevie, şi ale lui Felix, şi le puse în loc cucernic, întru mărirea Tatălui, şi a Fiului, şi a sfântului Duh.

Sfântul Leontie Ipatul, crezând în Hristos şi rugându-se, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lăsând Leontie stăpânirea cea de jos:
Cu pace a aflat cinstea cea de sus.

Sfinţii Mucenici Evsevie Presviterul, şi Felix.

Stih: Evsevie şi Felix, pentru mucenicescul Har.
Prin sabie a aflat mucenicescul Dar.

Intru această zi, sfântul Mucenic Polihronie,

Stih: Multe sabii omoară pre Polihronie.
Dupre a cărora număr va luà şi răsplătire.

Acesta a fost născut din Eparhia ce se chiamă Gamfanita, iară tatăl acestuia Vardanie erà plugar. Şi-şi pedepsì copilul la carte, şi-i porunceà să urmeze după ceilalţi copii. Şi fiindu-le apa departe, prin ruga copilului a izvorit fântână în curtea tatâne-său cu apă foarte bună; pentru că aveà copilul multă înţelepciune şi înfrânare. Deci ajungând în vârstă, se luà cu cei ce lucrau la vii, şi merse la Constantinopol. Şi lucrând şi el cu ceilalţi lucrători la vie, gustà hrană şi beà apă

a doua zi, sau a treia zi. Iară stăpânul viei mirându-se de lucrătorul lui Dumnezeu, îl însoţi cu o sumă de aur, şi-l trimise zicându-i: Du-te la casa ta, şi te roagă lui Dumnezeu pentru mine, oprindu-i şi dichelul pentru credinţa, care făcù multe minuni; iară el cu aurul ce aveà la mâna lui, făcù o biserică; şi aflându-se la Sinodul ce s'a ţinut la Nichea, fiind ceteţ se învrednicì şi Diacon, şi Preot. După aceea murind marele Constantin, îndată eresul lui Arie începù a mestecà pre mulţi; atuncea sfântul acesta ţiind tare credinţa cea dreaptă, se sileà totdeauna a o creşte şi a o întărì. Pentru aceea ereticii se topeau de zavistie, şi aflând pre sfântul stând la jertfelnic, săriră fără veste de-l junghiară, şi-l bucăţiră cu sabiile, amestecându-l cu tainicul şi dumnezeescul sânge, şi astfel îl trimiseră fără voiea lor jertfă sfântă lui Dumnezeu.

Cuvioşii nouăzeci şi nouă de părinţi, cari în insula Critului s'au nevoit, cu pace s'au săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii; că precum cel prea înalt a „mântuit pre cei trei tineri, şi „pre mine tot omul în pântecele tău m'a înnoit, Dumnezeul părinţilor cel lăudat, şi „prea mărit".

Bucură-te însoţire mărită a răbdătorilor de patimi! Bucură-te că aţi biruit luminat îngrozirile tiranilor! Bucură-te că aţi săvârşit călătoria cea fericită! Bucură-te că staţi înaintea lui Dumnezeu, doime de Dumnezeu fericită!

Cu totul luminaţi umblând pre pământ, aţi întunecat ochii dracilor, şi feţele tiranilor cu lumina Darului şi cu strălucirile patimilor, lăudând pre Dumnezeu cel lăudat şi prea mărit.

Slavă:

Ale lui Dumnezeu celui viu fiind lăcaşuri însufleţite şi fiind vii pătimitorilor cu puterea lui Dumnezeu întărindu-vă, aţi biruit tabăra vrăjmaşilor, prea fericiţilor, lăudând cu cântări pre Dumnezeu, cel tare în războaie.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată! Tu te-ai făcut Biserică şi prea sfinţit Chivot, priimind pre făcătorul cel neajuns cu mintea şi necuprins cu înţelegerea, şi l-ai încăput în pântecele tău; pre Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea mărit.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil...

Cela ce a răcorit odinioară cu rouă văpaia tinerilor, a întărit pre mucenicii cari stau în nevoinţe, şi cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Inţelepţeşte s'au lepădat purtătorii de chinuri de amăgirile cele pierzătoare de suflet ale muncitorilor, strigând şi cântând lui Hristos: Binecuvântaţi

toate lucrurile Domnului pre Domnul; lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Mari păzitori ne-a pus nouă Hristoase pre Serghie şi pre Vach, pre cei cu adevărat purtători de cununi, cari ne păzesc, şi cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul; lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Indreptează-mi Stăpâne Hristoase calea faptelor bune cu rugăciunile mucenicilor, şi cu lesnire mă învredniceşte să strig ţie: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul; lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Fericimu-te pre tine adevărată Maica Dumnezeului nostru, aducându-ţi ţie dimpreună cu îngerul, bucură-te Preacurată şi fără prihană Stăpână! Că prin tine neîncetat toate lucrurile pre Domnul laudă, şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, „ca într'o topitoare, cu po„doaba bunei credinţe, mai „curat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul; lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterei tale...

Cu totul aţi câştigat pre Hristos că toată lumea o aţi părăsit pentru dânsul; şi acum mucenicilor v'aţi sălăşluit în ceruri, văzând şi cetele puterilor celor de sus, şi lumina bărbaţilor celor fericiţi.

Insoţire prea aleasă! dă Darul cel de sus şi iertare greşalelor celui ce-ţi aduce laudă cu dragoste, rugând pre cel însuşi milostiv; către carele năzuind, aţi defăimat râvna celor pământeşti.

Cu raza Dumnezeirii cei în trei lumini, fiind luminaţi mucenicii cei nebiruiţi, s'au lepădat de nedumnezeirea multor dumnezei şi n'au ţinut seamă de frica muncitorilor; şi acum se îndestulează de dulceaţa raiului, cea fără de stricăciune.

Slavă:

Săvârşind călătoria cea bună şi nevoindu-vă a păzì buna credinţă v'aţi învrednicit a câştigà împărăţia cea neclătită, prea lăudaţilor mucenici, şi a fi împodobiţi cu coroana frumuseţei, şi cu buna cuviinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

O cât sunt de minunate minunile tale cele mai pre sus de

minte! Că numai tu ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, făcându-se om cu trup mai pre sus de fire, Maică Fecioară; pre cel ce cu înțelepciune ține toată lumea cu dumnezeeasca voie și o chivernisește și o cuprinde.

Irmosul:

Chipul nașterei tale cei curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears; și acum te rugăm, „ca să stingi cuptorul ispitelor „cel sălbătăcit asupra noastră; „ca neîncetat să te mărim pre tine Născătoare de Dumnezeu".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii...

Fiind legați cu dragoste frățească și cu bună credință, răbdătorii de chinuri mucenici, Serghie gânditorul de Dumnezeu, și Vach pururea pomenitul, se roagă ție Hristoase, să dai pace lumii și celor din lume, Regelui tărie și biruință improtiva vrăjmașilor, și nouă iertare păcatelor și mântuire sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată Fecioară Maică, nu încetà a te rugà Domnului, celui întrupat din curate sângiurile tale, pentru noi netrebnicii robii tăi, ca să aflăm Dar și ajutor în vreme bună; și mai ales în ziua în care va judecà neamul omenesc, dând ca un Dumnezeu fiecăruia dupre faptele sale; că pre tine te avem părtinitoare în nevoi.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul 1-iu, singur glasul; a lui Ghermanò.

Davidicește strigau Serghie și Vach mucenicii: Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locuì frații împreună! Nu fiind legați dupre rânduiala firei, ci prin mijlocirea credinței. Pentru aceea sfinții au călcat pre vrăjmași, și ridicându-și Crucea au mers dupre Hristos; și se roagă Impăratului și Dumnezeu, să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea.

Ce este bun sau ce este frumos, ca socotința cea frățească a mucenicilor tăi Doamne? Că pre cari firea nu i-a cunoscut frați trupești, pre aceștia credința i-a împins a gândì întocma până la sânge. Dumnezeule, pentru rugăciunile lor, miluește-ne pre noi.

Glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Proorocește adunându-ne cu sfinții, să strigăm cântare: Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locuì frații împreună? Nu dupre urmarea firei, ci dupre unirea credinței și a Duhului sfânt. Că ferindu-se de toate cele trecătoare, s'au ridicat Crucea pre umere și au mers după Hristos,

Serghie și Vach vitejii mucenici; aceștia având îndrăzneală în ceruri, se roagă pentru noi totdeauna, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea.

Incălțându-se Serghie întru gătirea Evangheliei păcii cu încălțăminte de piroane; prin sângele care i-a curs din picioare, a orbit pre șarpele cel ce ne pândește călcâele, și a luat cununa muceniei. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, pironește cu frica ta trupurile noastre și ne miluește.

Și acum, a Născătoarei:

Izbăvește-ne pre noi în nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, carea ai născut pre Făcătorul tuturor; ca toți să strigăm ție: Bucură-te singură folositoarea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua carea te-a născut pre tine Mielul și Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn, se tânguià, și ca o Maică îți grăià: Fiule prea dorite, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucii iubitorule de oameni? Cum ți s'au pironit Cuvinte, mâinile și picioarele de cei fărădelege? Și sângele tău ți-ai vărsat Stăpâne.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Văzând odinioară Biserica lui Dumnezeu chinurile voastre mucenicilor a toată lumea, se împodobește luminat și cu credință prăznuește pomenirea voastră, purtând ca o podoabă împărătească rușinea care a fost pusă ca batjocură pre dumnezeeștii voștri grumaji; prin carea v'ați învrednicit mărirei cerești și fericirei celei fără sfârșit.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn..

Toată vieața mea cheltuindu-o în răutăți eu ticălosul, acum am rămas pustiu de toată fapta bună, Preacurată, și văzând că se apropie moartea, vai mie! mă cutremur de judecata Fiului tău și Dumnezeu. Miluește-mă Fecioară mai 'nainte de nevoia aceea și întorcându-mă Stăpână mă mântuește.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Multe dureri răbdând Preacurată la răstignirea Fiului și Dumnezeului tău, suspinat-ai lăcrămând și văetându-te grăiai: Vai mie dulcele meu Fiu! cum pătimești fără dreptate? Cum te spânzuri pre lemn cela ce ai umplut toată lumea de bucurie? Pentru aceea prea sfântă Fecioară, ne rugăm ție cu credință, fă-l nouă milostiv.

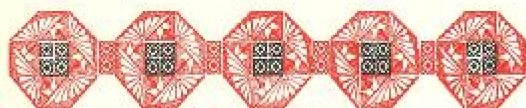
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale sfinților. Peasna 3 pe 4. Prochimen glas 4. *Sfinților celor de pre pământul lui...* Apostolul către Evrei: *Fraților, sfinții toți...* Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL:

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Prea cuvioasa Maica noastră Pelaghia.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Omorându-ți trupul cu postirea Pelaghie, sufletul l-ai înviat și l-ai împodobit, și te-ai făcut lăcaș Duhului, și te-ai unit în taină cu Mirele și Ziditorul tău; pre carele roagă-l, să ne scutească de stricăciune și de primejdii, pre noi cari cu credință săvârșim pomenirea ta cea pururea cinstită.

Frumusețea trupului o ai îndreptat la vrednicia cea dintâi, lăudată Pelaghie. Nu cu flori și cu văpsele, ci cu frumusețile bunătăților te-ai împodobit pre tine și te-ai făcut dupre asemănarea Ziditorului; roagă-te neîncetat pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Alabastrul lacrămilor vărsându-l totdeauna, ai umplut cerurile de bun miros, și s'a adus lui Hristos ca niște miruri de mult preț, revărsându-se spre mirosul cel tainic al dragostei lui. Drept aceea roagă-te pentru toți cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă:

Glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul:

Unde s'a înmulțit păcatul, mai pre sus a prisosit Darul precum învață apostolul; că cu rugăciuni și cu lacrămi, ai uscat Pelaghie noianul greșalelor celor multe și la urmă ai adus pocăință bine plăcută Domnului. Pentru aceea acum te rogi către acela pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu ploile sfântului Duh răcorește cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut picătura, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele cu îndurările sale, șterge fărădelegile oamenilor. Usucă izvorul patimilor mele, și mă învrednicește raiului desfătărei, cu rugăciunile tale cele pururea vii.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut Doamne

Fecioara şi Maica ta spânzurând pre Cruce, se tânguià şi plângând grăia: Ce răsplătire ţi-a dat ţie, cei ce s'au îndestulat de multele tale daruri Stăpâne? Ci mă rog: Nu mă lăsà singură în lume, ci grăbeşte de te scoală, înviind dimpreună cu tine pre strămoşi.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea, a lui Meletie Vlast. Ieromonahul.

După ce te-ai lepădat de desfătările trupului, te-ai arătat vas curat, celui ce pentru milostivire s'a pogorât la oameni, Cuvântului celui iubitor de oameni. Pentru aceea ca un prea bun te-a învrednicit a locuì în vieaţa cea neîmbătrânitoare. Acum toate cele cereşti se bucură împreună cu tine, care mai 'nainte ai vieţuit necinstit, văzându-te comoară nespurcată a celui ce te-a mutat de pre pământ la ceruri, şi păzind pre toţi credincioşii întru pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Către Acoperemântul tău alerg sfântă Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pentrucă ştiu că voi aflà prin tine mântuire; că poţi Curată toate câte voeşti.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Ce este această privelişte, care o văd ochii mei, o Stăpâne! Cel ce ţii toată făptura numai cu voia, pre lemn te-ai răstignit de bună voie, şi mori ca un om, cel ce dai tuturor vieaţă; Născătoarea de Dumnezeu plângând grăià, când a văzut înălţat pre Cruce pre Dumnezeu şi omul, cel ce nespus a strălucit dintr'însa.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE, amândouă din Octoih, şi al sfintei, pe patru.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu dorinţă laud pre înţeleapta Pelaghia.

Facerea lui Gheorghie.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşie cu ur„me neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Puindu-şi dumnezeeasca pomenire ca un ospăţ înaintea tuturor Pelaghia, îndeamnă toată lumea, cu taină, să se îndulcească toţi de bucatele nevoinţelor ei.

Dorirea cea mai pre sus de toată pofta sălăşluindu-se în sufletul tău cinstită, ţi-a înfocat mintea, şi aprinzând văpaia Duhului, te-a strălucit, şi a uscat noroiul patimilor.

Slavă:

Scăpând cinstită de viforul mărei păcatului, ai ajuns în limanul cel lin al lui Hristos, Pelaghie; pentru aceea prin pocăinţa ta, ai moştenit pământul celor blânzi.

Şi acum, a Născătoarei:

Liniştea oamenilor celor înviforaţi în vieaţă, neclătită întărire, liman tare şi ocârmuire, tu eşti Preacurată, totdeauna îndreptându-ne către tine şi mântuindu-ne.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica..

Zburat-ai la ceruri, porumbiţă a lui Hristos, înălţându-te cu aripile înfrânărei şi cu multe ostenele.

De noroiul cel împuţit al patimilor, spălându-te cinstită cu apa lui Hristos, mir te-ai arătat lui Pelaghie.

Slavă:

Armă de moarte cu adevărat s'a făcut vrăjmaşului, dragostea ta cea fierbinte către Dumnezeu, şi dorirea ta, prea fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o rouă de dimineaţă, picând mila ta Curată, stinge cuptorul patimilor din cei ce pururea te laudă pre tine.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne şi „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu roua pocăinţei stingând văpaia patimilor, vieaţa o ai închinat lui Dumnezeu Mântuitorului tău; şi pentru dânsul fugind din lume ai sihăstrit în pustie, şi ai ajuns la vieaţa îngerească. Pentru aceea aflând şi sfârşitul cu mărire şi cinste dela Dumnezeu, te-ai făcut cunoscută până la marginile lumii, Pelaghie prea lăudată; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Căzând în supărări de multe feluri, dela vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, cuprins sunt de valurile greşalelor mele, celor fără de număr; ci ca la o ajutătoare fierbinte şi acoperemânt, alerg la limanul bunătăţei tale Preacurată, Roagă cu deadinsul Prea Sfântă pre cel întrupat din tine fără sământă, pentru toţi robii tăi, cari te laudă neîncetat Născătoare de Dumnezeu Preacurată; iertare de greşale să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

A Crucii, a Născătoarei.

Trăgându-te Cuvinte spre

Cruce, de oamenii cei fără de lege, Maica ta la cele din lăuntru turburându-sé se tânguià, și lăcrămând ziceà: Vai mie ceea ce te-am născut Fiule, cum pătimești fără dreptate, prea bunule Cuvinte? Cum voind suferi pălmuirile obrazului, și cum rabzi scuipările şi moartea cea fără dreptate? Cum te văz pironit pre Cruce cu piroane? Ci știu că pătimești voind, cela ce din fire ești iubitor de oameni!

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te „Biserica pre tine Soarele „dreptăţei, a stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine, „strigând: Mărire puterei tale „Doamne“!

Ca o tămâe prea cinstită arzându-te în jeratecul înfrânărei Pelaghie, te-ai făcut bun miros lui Hristos Dumnezeului nostru, curgând mirosul mirului lui.

Frumusețea trupului tău, ce a fost mai'nainte tina păcatului, Pelaghie cu totul o ai prefăcut în frumusețe neîntinată, precum mirele tău Hristos a poftit.

Slavă:

Darul Duhului sălășluindu-se în sufletul tău Pelaghie, ca o scântee a Cuvântului, a aprins înalta văpae a credinței, și a topit păcatul.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag ai odrăslit Născătoare de Dumnezeu, din carele a răsărit floarea cea înțelegătoare a dumnezeeștei bune mirezme, care a umplut toată lumea, Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este scump mir nedeșertat.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Adăpându-te cu apele cele de taină ale Duhului, ai înflorit întru credință prin ostenelele sihăstriei, bună rodirea faptelor bune.

Tu Doamne ești lumină celor ce zac întru întunerec, Tu ai strălucit în inima Cuvioasei, raza cunoștinței de Dumnezeu.

Slavă:

Ostenelele tale, cinstită Pelaghie, semănându-se cu lacrămi de veselie, ai adunat în ceruri multă bucurie.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunat s'a arătat Darul tău cu adevărat Preacurată, lucrând puteri prea mărite și semne preste tot pământul.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas de laudă...

Arătându-se raza cea neînse-rată a lui Hristos Dumne-

zeu, în sufletul Pelaghiei, s'a gonit de acolo stăpânitorul întunerecului și s'a sălășluit darul Duhului și credința lui.

Ceea ce de demult erà prinsă în cursa șarpelui, s'a făcut acestuia cursă, oprind puterea lui și călcându-i viclenia, cu puterea lui Dumnezeu.

Slavă:

Iubind pre mirele Hristos Dumnezeu, fiind împodobită cu bunătățile, și înfrumusețată cu ostenelele sihăstrești, te-ai învrednicit cămărei lui celei de mire Pelaghie.

Și acum, a Născătoarei:

Dorit-au dumnezeește toți proorocii odinioară, să vază mărirea ta cea negrăită, Născătoare de Dumnezeu; dar în zilele cele de pre urmă te-ai arătat nouă, celor ce dorim de tine Fecioară fără prihană.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu rugăciuni neadormite pre Ziditorul ai rugat, ca să iei iertare desăvârșită pentru faptele tale; și ai și luat cu adevărat Cuvioasă, alergând pe calea pocăinței.

ICOS.

Câți în viață cu păcate v'ați spurcat, ca și eu ticălosul, să râvnim pocăinței și tânguirei celei cu lacrămi a cuvioasei Maicei noastre Pelaghiei; ca să luăm degrabă de la Dumnezeu iertare, precum fericita încă vie fiind s'a spălat tina păcatului, și a luat dela Dumnezeu iertare desăvârșit, alergând pe calea pocăinței.

Intru această lună în 8 zile pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Pelaghiei.

Stih: De rușine spălându-te și sgomotul lăsând,
Către limanul ceresc vii Pelaghie alergând;
In a opta zi de marea vieții Pelaghie scăpând.

Această sfântă a fost în zilele împăratului Numerian; ea erà din cetatea Antiohiei și umblà pre la jocuri și prin zboruri și făcând multe curvii a strâns avere mare din acea rea agonisire. Apoi luând învățătură dela oarecare om sfânt anume Non Episcopul, pocăindu-se cu căldură și botezându-se își lepădă toată averea, ca și cum ar fi fost niște gunoaie și îmbrăcându-se cu haine de păr, schimbându-se în chip bărbătesc și tăinuindu-se, se duse în muntele Maslinilor. Aicea se închise într'o chilie, și-și petrecù viața ce i-a mai rămas cu plăcere dumnezeească și a răposat cu pace.

Intru această zi, sfânta Pelaghia fecioara.

Stih: De mare prăpastia rușinei în prăpăstii ai fugit,
Și cu ascuțită minte Pelaghio, pre vrăjmașul prăpăstiind.

Aceasta a fost dela Antiohia Siriei de neam mare; și aflând Domnul țărei aceea, că este creștină, trimise ostași să o prinză. Deci ei mergând acolò îi în-

cunjurară casa, vrând să o răpească; iară sfânta prinzând de veste îi rugă să o îngăduiască puțin și ei o ascultară; deci, ea stând către răsărit, la locul unde-și făceà rugăciunea, ridicându-și mâinile în sus, și înălțându-și ochii la Cer, se rugă multă vreme lui Dumnezeu, ca să nu o lase să cază în mâinile ostașilor, ci să se suc către dânsul curată și sfințită jertfă fără prihană; apoi suindu-se deasupra casei, s'a aruncat pre sine în prăpastie și și-a dat sufletul lui Dumnezeu. Pre aceasta sfântul Ioan Hrisostom cu laude o a cinstit pentru curăția feciorei ei și pentru multa ei nevoință.

Intru această zi, sfânta Taisia, care a fost curvă.

Stih: De intinăciunea desfrânărei spălându-se,
Taisia luminată de Dumnezeu se apropie.

Aceasta de mică fu prăvălie drăcească, din pricina maică-sa. Deci, fiind vânătă de Pafnutis Sidoneanul și luând deplin adeverință că este pocăință, își împărțì toată averea la săraci, până la patru sute de litre de aur. Și încuindu-se întru o chilie și plângând și suspinând din toată inima, ziceà: *Cela ce m'ai zidit miluește-mă.* Intru aceasta a petrecut trei ani. Apoi ieșind de acolo din porunca părintelui, preste cincisprezece zile s'a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, de pofta bunei credințe, mai vârtos decât văpaia „focului fiind aprinși au strigat: „Binecuvântat ești în Biserica „mărirei tale, Doamne".

Noian de isprăvi dumnezeești te-ai arătat cu adevărat, în care ai înecat toată puterea vrăjmașului. Pentru aceea cântai: Binecuvântat ești în Biserica mărirei tale Doamne.

In cuptorul înfrânărei ți-ai lămurit trupul și sufletul ca un dumnezeesc aur curat, și ai arătat mai luminată frumusețea cea dintâi, cinstită Pelaghie, cu sihăstria ta desăvârșit.

Slavă...

Prin baia cea dumnezeească desbrăcându-te de omul cel vechiu și stricat de patimi, te-ai îmbrăcat în omul cel nou, ce este dupre chipul lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce șade pre scaunul părintesc, Cuvântul lui Dumnezeu, minunat s'a sălășluit întru tine Născătoare de Dumnezeu, și a zidit din nou frământătura noastră, înălțându-o întru sine ca un milostiv.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil...

Strălucesc ca soarele razele cele luminoase ale minunilor tale, arată toată lumina vieții tale, și arată la toată lumea raza dumnezeeștei tale credințe, care a strălucit întru tine cinstită Pelaghie.

Cu legătură nedezlegată legându-te prin credință cu Hristos, te-ai lipit de dânsul și ai rămas nedespărțită de unirea dragostei lui, alcătuindu-te prin gând cu credința lui, cinstită Pelaghie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Priimind prin Duhul cuno-

știință adevărată în inima ta, îndată ai părăsit toată deșertăciunea vieții. Pentru aceea ai spăimântat pre oameni, cu repede schimbarea ta cinstită, și cerurile le-ai umplut de veselie.

Și acum, a Născătoarei:

Măririle tale Fecioară Curată le laudă oștile cele de gând, le propoveduesc luminat toți patriarhii și proorocii, dimpreună cu apostolii și cu cetele mucenicilor, și cu toată mulțimea cuvioșilor; cu cari dimpreună și noi ne închinăm ție.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubi„tori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de...

Poftit-ai cu adevărat, să vezi frumusețea doritului tău Hristos; pentru care te-ai răstignit lumii, și veștejind floarea cea frumoasă a trupului Cuvioasă, te-ai lepădat cu totul de cele trecătoare.

Toată frumusețea trupului lepădându-o Pelaghie, prin pocăință și ostenele, te-ai suit la lăcașurile cele cerești; unde te îndulcești de frumusețea celui iubit al tău.

Slavă:

Acum privești de sus către toți cei ce te cinstesc cu dragoste, Cuvioasă, și către cei ce-ți săvârșesc pomenirea cea de preste an. Roagă pre Făcătorul și Ziditorul tău, să ne împărtășim și noi mărirei lui.

Și acum, a Născătoarei:

Laud nașterea ta Fecioară și măresc Darul tău; că tu ești cu adevărat luminarea și mângâerea sufletului meu; grabnică ajutătoare, mântuire și sprijineală.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat, Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite; pentru „aceasta veselindu-ne, te mă„rim pre tine Născătoare de „Dumnezeu".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii...

Pildă sihastrilor s'a arătat vieața ta, și iscusită îndreptare, celor ce cumplit au căzut, pururea pomenită Pelaghie; că fugind de noaptea patimilor, te-ai apropiat de Hristos Soarele mărirei, strălucind în adunarea sihastrilor; cu cari împreună prăznuim prea strălucită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu bucurie strigăm cuvântul marelui Arhanghel: Bucură-te! noi cei ce ne-am izbăvit Preacurată, de blestemul cel de de mult, prin dumnezeească naşterea ta. Bucură-te scăparea lui Adam! Bucură-te dezlegarea Evei! Bucură-te prin carea tot neamul omenesc s'a îndumnezeit! Bucură-te, prin carea am dobândit împărăţia cerurilor!

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE

Sfântul apostol Iacov al lui Alfeu, şi pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Andronic, şi a soţiei lui Atanasia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, trei ale apostolului, şi trei ale sfinţilor. Stihirile apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, ai tras pre oameni dintru adâncul deşertăciunei, cela ce eşti vrednic de minune Iacove, plecându-te voinţelor învăţătorului celui ce a luminat în totul mintea ta, şi apostol şi cinstit de Dumnezeu grăitor te-a arătat fericite, dumnezeirei lui celei necuprinse.

Strălucirea Duhului preste tine s'a pogorât în vedere de foc, şi te-a făcut fericite dumnezeesc lăcaş, carele degrab goneşti negura nedumnezeirei, şi lumea luminezi cu strălucirea întru tot înţeleptelor tale cuvinte; grăitorule de taine, podoaba apostolilor, însuţi văzătorule al lui Hristos Iacove.

Cu strălucirile propoveduirei pre cei ce dormiau întru întunerecul necunoştinţei, i-ai luminat, şi i-ai arătat o Iacove fii prin credinţă Stăpânului şi Dumnezeu; a căruia patimei şi morţei ai râvnit; şi mărirei te-ai făcut moştenitor ca un înţelept, de Dumnezeu grăitor, şi ca un ucenic adevărat.

Alte Stih'ri ale Cuviosului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Părăsind toată tirănia vieţii şi urând avuţia, şi din dezmierdarea cea trecătoare schimbându-vă, aţi ridicat crucea ca un jug dumnezeesc şi aţi urmat lui Hristos, trecând minunat la verdeaţa cea cerească; în care veselindu-vă dimpreună, aduceţi-vă aminte şi de noi cari cu credinţă ne aducem aminte de voi, şi cu dragoste şi cu cucernicie, săvârşim sfântă şi cinstită pomenirea voastră sfinţilor.

Cu totul iubindu-te din suflet pre tine Stăpâne, a alergat după tine însoţirea cea pururea pomenită, şi dimpreună înjugată şi toate cele de veselie, şi legătura cea nedezlegată,

ca țesătura paianjenului o au rumpt; pentru aceea au și dobândit împărăția cea nemuritoare. Așa dar cu rugăciunile lor, dă-mi iertare greșalelor îndurate, și mă fă neatins de patimile, cele ce totdeauna supără sufletul meu, Stăpâne.

Lipsitu-v'ați de însoțirea cea drăgăstoasă a copiilor, cu porunca lui Dumnezeu, și în viață rămâind neschimbați, ați ridicat glasul cel viteaz al lui Iov, și ați strigat: Domnul a dat, Domnul iarăș a luat! Pentru aceea cu înlesnire ați săvârșit lucrul cel dorit; și mutându-vă către pustietăți și locurile cele sfinte, cu bucurie v'ați arătat pereche prea sfântă.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Teofan.

Luând Darul dumnezeescului Duh, ai fost împreună numărat cu prea sfințită ceata apostolilor, Iacove; pentru aceasta și din Cer oarecând, însuflat fiind cu puternică suflarea cea în chip de limbi de foc, ai ars nedumnezeirea păgânilor cea spinoasă. Roagă și acum apostole pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei, Invierei:

Proorocul David carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare pentru tine mai'nainte a glăsuit, către cel ce a făcut ție măriri. Stătut-a Impărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare vieții te-a arătat, Dumnezeu cel ce fără de tată din tine a se face om a binevoit; ca iarăș să zidească chipul său cel stricat prin patimi, și oaia cea rătăcită pierdută prin munți aflându-o, pre umere ridicându-o, la Tatăl să o aducă, și dupre voia sa cu puterile cerești să o împreuneze, și să mântuiască Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos cel ce are mare și bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole putere nebiruită asupra dracilor întru numele lui Hristos, și Dar a gonì stăpânirile întunericului. Străbătut-ai pământul, luminând ca un soare, și toate laturile învățând mărite, ai propoveduit venirea lui Hristos cea mântuitoare.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor...

Bunătăței cei dintâi și vieții cei firești și dumnezeești asemănându-te, bărbat bun din fire ai fost Iacove; și pentru bunătatea năravurilor și curăția minței, Fiu al dumnezeescului Dar numindu-te, te-ai arătat ucenic de aproape al lui Hristos.

Stih: Cerurile spun Slava lui Dumnezeu...

Organ bine alcătuit cu dum-

nezeească îndreptare, fiind apostole Iacove, ai fost ales spre chemarea păgânilor, pre cari aducându-i la cunoştinţa lui Hristos cu cuvintele şi cu faptele, pre toţi i-ai luminat să mărturisească adevărata Dumnezeirea lui Iisus, Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 5-lea:

Cu credinţă prăznuim întru tot cinstită ziua pomenirei tale, Iacove mărite. Nu ca fiu al lui Alfeu, ci ca pre un apostol al lui Hristos cinstindu-te, şi ca pre un vestitor al negrăitei lui întrupări. Pentru aceasta stând pururea înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu cei fără de trupuri cu cetele apostolilor şi ale mucenicilor, roagă-te cu deadinsul să ne mântuiască pre noi, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei, Podobie:

Biserică şi uşă eşti, palat şi scaun al împăratului, Fecioară prea lăudată; prin carea Mântuitorul meu Hristos Domnul s'a arătat celor ce dormiau întru întunerec, fiind Soarele dreptăţei; vrând să lumineze pre cei ce i-a zidit dupre chipul său cu mâna sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală ca o maică către dânsul, roagă-l neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Iacove...

Slavă, al Cuviosului, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Şi acum, al Născătoarei, Invierei:

Gavriil zicând ţie...

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Apostolului de două ori, Slavă al Cuviosului, Şi acum al Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobie: Pentru mărturisirea credinţei...

Apostole sfinte Iacove, cela ce ai străbătut marginile pământului, învăţând popoarele cele întunecate să crează în Treimea cea de o fiinţă, stând acum înaintea scaunului lui Hristos, roagă-te cu osârdie pentru noi cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta cea de preste an; ca să ne dăruiască iertare greşalelor, ca un îndurat şi iubitor de oameni. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeeştei firi părtaşi ne-am făcut prin tine Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară; că ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat; pentru aceea dupre vrednicie toţi cu bună credinţă te mărim.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Ca un soare luminos ai fost

trimis de Hristos să luminezi tot pământul apostole sfinte Iacove. Deci, cu rugăciunile tale cele dumnezeești strălucește-ne și pre noi, cu dumnezeeasca lumină cea neînserată, pre toți cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta. De două ori.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Nădejde nerușinată ești celor ce nădăjduesc la tine, una care ai născut mai pre sus de fire cu trup, pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l cu sfinții apostoli, să deà lumii curățire de păcate, și nouă tuturor mai înainte de sfârșit îndreptare vieții.

CANOANELE.

Unul din Octoih cu Irmosul pe 4, al Apostolului pe 6, și al Cuviosului pe 4. CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre ucenicul lui Hristos, pre fiul lui Alfeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Mână dă-mi de Dumnezeu văzătorule, ucenice al lui Hristos Iacove, mie celui ce încep a lăudà cinstit praznicul tău, strălucește-mi și lumină inimii mele, cu rugăciunile tale.

Cu repejunile dumnezeeștei înțelepciuni fiind adăpat, râu ai ieșit ca din raiul desfătărei, și ai adăpat cu adevărat fața pământului, cu curgerile bunei credințe înțelepte.

Cu prea sfințită ceata ucenicilor lui Hristos te-ai unit Iacove, plinind numărul celor doisprezece; cu cari împreună stând înaintea Stăpânului, adu-ți aminte de noi.

A Născătoarei:

Pre tine prea sfântă Fecioară! Domnul, cel ce a întins Cerul, și a întemeiat pământul, Cer pământesc nouă te-a arătat, cel ce a ieșit din tine cu trup.

Alt CANON al Cuviosului, având acrostihul numai în ale Născătoarei.

Dimitrie,

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre călărașii lui Faraon..

Curățindu-ți-se sufletul Andronice cu bunătățile cele alese, și înfierbântându-te cu focul dumnezeeștei dragoste, te-ai lepădat de înfierbântările trupului; că aveai totdeauna dumnezeeasca rouă de sus, carea te răcorià.

Plecându-te poruncei Stăpânului, ca odinioară Patriarhul Avraam, ai lăsat moșia ta, și n'ai băgat seamă, de rude, de femee; te-ai depărtat și de avuție părinte, și în pustie singur ai locuit fericite.

Slavă:

Porunca Domnului ai împlinit, vânzându-ți tot și împărțind săracilor; pentru aceasta ai aflat mărgăritarul cel de mult preț, și luându-l te-ai îmbogățit

cu mari bogății prin izvorârea mirurilor.

Și acum, a Născătoarei:

Se zidește voind în pântecele tău Ziditorul lui Adam; și cel ce poartă toate în palmă, se poartă în brațele tale Născătoare de Dumnezeu; o Taină înfricoșată! că prunc s'a arătat Domnul tuturor veacurilor.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3 a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu,..

Luând vederat Darul dumnezeescului Duh, te-ai arătat celor dintru întunerec, ca un luceafăr de dimineață cuvioase Părinte, vestind tuturor arătarea Soarelui celui înțelegător.

Piciorul tău a stătut arătat întru îndreptare, fericite, lângă Impăratul cel bun și drept, săltând, foarte bucurându-se, și umblând pe cărarea cerească.

Pre Fiul lui Dumnezeu, cel fără de început, carele a făcut toate cu dumnezeeasca putere, cel mai adevărat învățător de taine, l-ai avut Iacove, îndreptându-te pre tine la cunoștința cea adevărată.

A Născătoarei:

Marie nădejdea tuturor, celor ce nădăjduesc spre tine care ai născut pre Cuvântul cel ce s'a întrupat pentru noi, scapă-ne de feluri de ispite și de nevoi Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile...

Izgonitu-s'a Adam din Edem, prin sfatul Evei; iară tu ascultând de soția ta înțelepte, ai câștigat raiul, bucurându-te împreună cu dânsa totdeauna fericite Andronice.

Cuvântul, cel ce tainic și înțelepțește rânduește toate și carele îndreptează pre oameni către mântuire, mută pre cei doriți dela pământ către Cer, arătându-ne nouă cale dreaptă prin doi copii ai voștri.

Slavă:

Nebăgând în seamă dragostea cea pieritoare și stricăcioasă și lăsându-o celor de pre pământ, v'ați legat cu dragostea Duhului, fericiților; pentru aceea acum locuiți în locașurile drepților.

Și acum, a Născătoarei:

Cea mai aleasă decât Heruvimii și Serafimii, ceea ce a născut pre Dumnezeu netâlcuit, și blestemul cel omenesc l-a mutat în binecuvântare, să se cinstească totdeauna cu laude; că aceasta este nădejdea noastră.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cela ce vânător păgânilor prea minunat s'a arătat, și între ucenici prea cinstit, și cu apostolii împreună locuitor, Iacov,

lumii bogăție de tămăduiri izvorăște, și apără de primejdii, pre cei ce laudă. Pentru aceasta cu un glas strigăm către dânsul: Mântuește pre toți cu rugăciunile tale apostole!

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Ințelepciunea cu adevărat învățătoare având, carea te-a învățat pre tine cele mai pre sus de minte, înțelepciunea elinească nebună a fi o ai arătat de Dumnezeu însuflate, și păgânilor luminător dumnezeesc ai fost, cu cuvântul bunei credințe îndreptând pre cei neînțelegători. Pentru aceasta izbăviți fiind prin tine de înșelăciune, dupre vrednicie te lăudăm și cu credință te fericim, de Dumnezeu grăitorule Iacove; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, asemenea.

Jugul Domnului cel ușor din tot sufletul pre umere luând, lui ai urmat de Dumnezeu purtătorule Andronice, și valurile lumești înfruntând în pustietăți ai alergat fericite, unde călătoria pustniciei fără prihană o ai săvârșit părinte, apropiindu-te de Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ești mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat; ca ceea ce ești locaș Mântuitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt locaș spurcat fărădelegei și batjocură dracilor, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaș luminat prin faptă bună, Curată ceea ce ești de lumină priimitoare; gonește-mi negura patimilor, și împărtășirei cei de sus și luminei celei neînserate, mă învredniceşte cu rugăciunile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Insuși Domnul cela ce este unul sfânt, te-a unit cu cinstită ceata ucenicilor pre tine fericite, văzând mai'nainte curată și luminată vieața ta.

De minunile dumnezeescului Duh fiind plin, de Dumnezeu vestitorule, faci minuni, vindecând boalele și dezlegând pre oameni din amăgirea duhurilor necurate.

Dumnezeeasca strălucire, care s'a vărsat în inima ta fericite, luminată o a lucrat Dumnezeu, și priimitoare de darurile cele mai pre sus de minte o a făcut.

A Născătoarei:

Prin dumnezeească naşterea ta, Fecioară preacurată, cetele îngereşti şi adunările omeneşti s'au împreunat; că pre începătorul păcii Hristos şi Mântuitorul tuturor l-ai născut.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Sudorile ostenelelor tale, cele ce au curs de pre trupul tău, prea sfinţite Andronice, s'au prefăcut întru mirosul mirului.

Ca un finic cu ramurile înalte părinte, ai înflorit în pustietăţi, şi cu durerile ostenelelor tale ai făcut rod plăcut lui Dumnezeu.

Slavă:

Cu curgerile lacrimilor ai rourat pământul pustiului, şi cu ostenelele pustniciei ai arătat sufletul tău roditor.

Şi acum, a Născătoarei:

Nedeşertând Domnul sânurile părinteşti, s'a sălăşluit în prea curat pântecele tău Fecioară, şi toată lumea o a înnoit.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Cu Soarele cel înţelegător, fericite, împreună vorbitor ai fost, luându-ţi de acolo razele; dela acela carele dupre fiinţă el este întâi, iară al doilea dupre Dar te-ai făcut tu mărite.

Minte prea curată şi luminată având, şi curată inimă câştigându-ţi, pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat l-ai văzut; pre cel necuprins cu mintea.

Se dă în laturi cu umilinţă dinaintea ta apostole, toată proorocia şi toată punerea de lege fericite; că pre cel ce mai'nainte acele de demult l-a însemnat, tu te-ai învrednicit a-l vedeà cu ochii.

A Născătoarei:

Iată Fecioară, dupre proorocie, ai avut în pântecele tău pre Stăpânul tuturor şi Domnul; pre carele cu chip negrăit Curată l-ai născut, rămânând după naştere Fecioară nestricată.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm...

Să lăudăm toţi credincioşii cu cântări pre Andronic, şi să mărim pre Atanasia soţia lui.

N'ai dat nicidecum, precum este scris, ochilor tăi somn, nici genelor tale dormitare, părinte Andronice.

Slavă...

Preamăritu-te-a Domnul pre tine cu miruri fericite, primind ostenelele tale ca o jertfă cu adevărat bine primită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre unul din Treime minunat l-ai născut Fecioară, şi cu lapte ai hrănit, pre cela ce hrăneşte firea omenească.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Picioarele tale sunt frumoase, că pace fără răutate bine au vestit; pacea care este mai pre sus de fire şi care covârşeşte mintea, mucenice al Domnului prea cinstite.

A cunoaşte taina şi a propovedui înfricoşată întruparea lui Dumnezeu, te-ai învrednicit Iacove, împrumutând razele cele mai întâi lucrătoare dela însuşi cel prea înalt prea fericite.

Biserică lui Dumnezeu însufleţită te-ai arătat, capiştile dracilor ai pierdut, şi biserici ai zidit cu puterea şi cu Darul lui Hristos, cela ce eşti dumnezeească podoaba apostolilor.

A Născătoarei:

Ceea ce stăpâneşti preste toate făpturile ca una ce ai născut pre Dumnezeu cel prea bun, ranele greşalelor mele vindecă-le Preacurată, milostiv făcând pre cel ce s'a născut din tine.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Nicidecum slăbiciunea firei n'a tâmpit voirea carea o ai avut, o Cuvioasă! către nevoinţele ostenelelor.

Schimbându-ţi haina, ţi-ai ascuns firea cea adevărată; pentru aceasta fără de îndoire ai săvârşit calea mântuirei.

Slavă:

Cunoscutu-ţi-ai soţul mergând pre cale, cu carele ai şi mers împreună negrăind nimic către dânsul.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul graiurilor lui Gavriil aducem acum ţie Fecioară: Bucură-te strigând! Domnul este cu tine.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Ca pre un luceafăr, ce luminează toată făptura, pre însuşi văzătorul lui Hristos şi de Dumnezeu grăitorul Iacov, cu cântări să-l lăudăm, cinstind astăzi prăznuirea lui; că se roagă pururea pentru noi toţi.

ICOS.

Pre cel ce s'a învăţat din Cer cunoştinţa Cuvântului, şi luminat a propoveduit pre pământ Evanghelia, pre marele Iacov apostolul cel dupre mai înainte alegere, pre fiul lui Alfeu te rog, trimite-mi Dar Hristoase Iisuse, să laud pre acela ce ai umplut de dumnezeescul Duh, pre înţeleptul tău ucenic; pre carele l-ai dăruit propoveduitor la toate marginile, şi rugător către tine bine priimit; că se roagă pururea pentru noi toţi.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfântului apostol Iacov al lui Alfeu.

Stih: Crucea Iacov ridicându-o cu multă dulceaţă,

Se face vrednic Mântuitorule de eterna viaţă.

Acesta erà fratele lui Mateiu Evanghelistul, ce fusese mai 'nainte vameş, şi erà fiu al lui Alfeu; carele mergând la propoveduirea Evangheliei, arzându-se de râvnă dumnezeească, a stricat toate capiştile idolilor, tămăduind boalele, şi gonind duhuri necurate; pentru carea lucru şi mulţimea limbilor, l-a numit *sămânţă dumnezeească*. Acesta umblând multă parte a lumii, şi vestind pre Hristos, ca un iubitor de Hristos şi patima i-a râvnit şi moartea; că s'a răstignit pre Cruce, şi aşa ş'a dat Duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, Prea cuviosul părintele nostru Andronic, şi Atanasia soţia lui.

Stih: Impreună vieţuitoare Andronic pre Atanasia are,
Şi în lume prin nevoinţe, şi în ceruri petrecătoare.

Acest cuvios Andronic, a fost din Antiohia cea mare, lucrător de argint, foarte cucernic, plin de fapte bune şi bogat; şi a luat lui-şi pre Atanasia, femee curată şi iubitoare de Dumnezeu; iară bogăţia lor o împărţea în trei părţi; o parte la săraci, alta la împodobirea Bisericilor, şi a treia la trebuinţa casei lor. Au născut ei un fiu şi o fiică, iară după naşterea acelor doi fii, n'au mai adaos a se cunoaşte trupeşte, ci amândoi se nevoiau pururea în curăţie, la rugăciune, şi a face bine săracilor, şi a căuta pe bolnavi. Trăind aşà doisprezece ani împreună, fiind fiii lor la o vârstră care putea să deà bucurie părinţilor, într'o zi bolnăvindu-se amândoi au murit. Deci Andronic, nu se arătà mâhnit de acea întâmplare, ci încă a strigat, fericitul acel glas al lui Iov, zicând: «Gol am ieşit din pântecele maicei mele, gol mă voiu şi duce»: «Domnul a dat, Domnul a luat», Iară femeea lui Atanasia aveà jale nemângâiată, zdrobindu-se cu atâtea plânsuri, în cât de mâhnirea cea mare atâta a slăbit în cât erà să moară; pentrucă ziceà: Să mor şi eu cu fii mei. La îngroparea fiilor lor s'au adunat toţi cetăţenii şi însuşi Patriarhul cu tot clerul, şi-i îngropară în biserica sfântului Iulian. Iară după îngropare nu voià Atanasia să meargă la casa sa, ci şedeà lângă mormântul fiilor săi plângând. La miezul nopţei însă i s'a arătat ei sfântul mucenic Iulian, în chip de călugăr, zicându-i: Pentru ce nu laşi pre cei ce sunt aicea să se odihnească, o femee? Iară ea a zis: Nu te mânia pre mine Domnule; sunt mâhnită, pentrucă doi fii am avut, şi pre aceştia astăzi i-am îngropat împreună. Iară el i-a zis: Dar de ce plângi pentru dânşii? Că în ce chip caută firea omenească mâncare, şi nu se poate a nu-i da, aşà şi copiii cu cereştile bunătăţi se hrănesc de la Hristos, pre carele îl roagă zicând: Dreptule judecător, dacă ne-ai lipsit de cele pământeşti, nu ne lipsi de cele cereşti. Iară ea auzind acestea s'a umilit, şi ş'a schimbat mâhnirea în bucurie; că zicea: Dacă fiii mei vieţuiesc în Cer, apoi de ce plâng eu? Şi s'a întors să mai vorbească cu cel ce i se arătase şi nu l-a mai văzut; l-a căutat prin toată biserica, şi n'a aflat pre nimenea. Atuncea Atanasia a cunoscut că vedenie a văzut, şi s'a spăimântat; şi mergând a spus bărbatului ceea ce a văzut, şi s'au mângâiat amândoi. Iară nu după multă vreme, a zis Atanasia către Andronic: Lasă-mă la o mânăstire, ca să-mi plâng păcatele, şi el primiind cuvântul cu bucurie, fiindcă doreà şi el, au împărţit cea mai multă parte din avuţia lor la săraci, şi au iertat robii ce erau cumpăraţi, iară cealaltă avuţie a lor o au dat socrului său ca să facă bolniţă de săraci şi gazdă străinilor, şi luându-şi puţină avere, cât să le fie pre cale, au ieşit noaptea din cetate numai amândoi singuri. Iară fericita Atanasia întorcându-se, a văzut de departe casa sa, şi căutând spre Cer a zis: Dumnezeule cela ce ai zis lui Avraam şi Sarrei: *Eşi din pământul tău şi din rudenia ta, şi vino la pământul care voiu arătà ţie*, caută şi spre noi, şi ne du întru frica ta. Iată pentru numele tău, am lăsat casa noastră, ca să nu ne închizi nouă uşile împărăţiei tale. Şi plângând amândoi, au mers în calea lor, şi ajungând la Ierusalim, s'au închinat sfintelor locuri, şi vorbind cu mulţi părinţi, au luat binecuvântare de la dânşii. Şi auzind de părintele Daniil, au mers la dânsul, şi i s'au închinat lui; acesta vorbind cu dânşii cuvânt de mântuire, mult i-a folosit, şi scriindu-le o carte i-a binecuvântat şi i-a trimes la mânăstirea Tavenisiotului. Deci mergând acolo, a dat fericitul Andronic pre sfânta sa soţie Atanasia în mânăstirea de femei.

Iară el întorcându-se la părintele Daniil, a primit îngerescul chip, și a petrecut fericitul lângă acest părinte doisprezece ani, nevoindu-se. După aceasta a rugat pre părintele să-l lase pre el la Ierusalim să se închine sfintelor locuri; iară părintele Daniil făcând rugăciune i-a dat voie. Și mergând părintele Andronic în părțile Eghiptului, a șezut să se odihnească puțin sub un copac, și iată dupre rânduiala lui Dumnezeu a văzut pre fericita Atanasia femeia sa, care mergea în chip bărbătesc, și s'au închinat unul altuia. Deci a cunoscut Atanasia pre bărbatul său, iară el nu o a cunoscut pre ea. Căci cum erà cu putință să o cunoască, că fața ei se veștejise de înfrânare, și erà neagră ca un arap; către aceasta încă și rânduiala sa schimbându-și, era îmbrăcată bărbătește, și a întrebat pre Andronic, zicând: Oare nu ești tu ucenicul părintelui Daniil, cel ce se numește Andronic? Iară el a zis: Eu sunt. Și iarăși l-a întrebat: Unde mergi Avvo Andronice? Răspuns-a Andronic: Mă duc la sfintele locuri să mă închin; dar tu unde mergi, și cum îți este numele? Iară ea a zis: Mă duc și eu la sfintele locuri, și numele îmi este Atanasie, (pentrucă așa își schimbase numele). Și a zis Andronic: Să mergem dar împreună. Iară Atanasie a zis: De voești să mergi cu mine, să pui pază gurei tale, ca în tăcere să călătorim. Iară el a zis: Bine, să fie așa precum voești. Grăit-a Atanasie: Să mergem dar, și rugăciunile sfântului tău Stareț să călătorească cu noi. Și ajungând la sfânta cetate și închinându-se la sfintele locuri, s'au întors cu tăcere la Alexandria. Și a zis Atanasie către părintele Andronic: Voești părinte să petrecem amândoi întru o chilie? Răspuns-a Andronic: Să petrecem însă mai întâi voiu întrebà pre Starețul dacă ne va porunci nouă ca împreună să petrecem. Și a zis Atanasie: Mergi și întreabă, iară eu te voi așteptà pre tine în schitul ce se chiamă Optsprezecinicul; și de-ți va porunci părintele să vii la mine, precum am umblat cu tăcere, așà cu tăcere și în chilie să petrecem. Iară de nu vei puteà să petreci cu tăcere, să nu vii la mine; că măcar și părintele de ar porunci, nu voi să viețuesc acolo unde nu ar fi tăcere. Și mergând Andronic la Avva Daniil, i-a spus de împreună călătorul său Atanasie. Și a zis Daniil lui Andronic: Mergând să iubești tăcerea, și să petreci cu Atanasie de vreme ce ești călugăr desăvârșit. Deci a luat Andronic pre Atanasie, și l-a dus în chilia sa, și au petrecut în frica lui Dumnezeu cu tăcere alți doisprezece ani; și n'a cunoscut Andronic că Atanasie este soția lui; pentrucă aceea se rugà cu deàdinsul lui Dumnezeu ca să nu fie cunoscută de bărbatul său. Iară Avva Daniil adeseori venea la dânșii și-i învățà. Odinioară fiind la dânșii, și mult grăindu-le de folosul sufletului, se întorcea; și mai 'nainte de a sosi la chilia sa, l-a ajuns fericitul Andronic, zicându-i: Părinte Daniel părintele Atanasie se duce către Domnul! Și întorcându-se Starețul, l-a aflat într'o mare fierbințeală; și a început Atanasie a plânge. Și Starețul i-a zis: Se cade să te bucuri, că mergi să întâmpini pre Hristos iară nu să plângi. Răspuns a, Atanasie: Nu plâng pentru mine ci pentru părintele Andronic; ci să faci dragoste părinte, dupre îngroparea mea vei aflà o scrisoare sub căpătâiu meu, ci cetindu-o, să o dai părintelui Andronic. Și făcând rugăciune, s'a împărtășit Atanasie cu dumnezeeștile taine, și s'a dus către Domnul. Și au venit frații să îngroape trupul lui, și aflară că erà femee cu firea. Iară Avva Daniil a aflat sub căpătâiul ei scrisoarea, și cetind-o, a dat-o lui Andronic. Atunci a cunoscut Andronic, că femeea lui erà, și toți au lăudat pre Dumnezeu. Și s'a auzit aceasta în toate Lavrele, și trimițând Avva Daniil a chemat pre toți părinții cei din Eghipt, și cei din pustiul cel mai din lăuntru, și s'au adunat toate Lavrele, și îngropară cu cinste sfântul trup al fericitei Atanasiei, mărind pre Dumnezeul cel ce i-a dat o asemenea răbdare. Iară după îngroparea ei, au petrecut Starețul cu Andronic până la a șaptea zi, și în ziua a șaptea făcând pomenirea celei ce se mutase, a voit ca să ia pre Andronic în chilia sa; iar Andronic îl rugà zicând: Lasă-mă aicea părinte, ca și eu să mă îngrop cu doamna mea Atanasia. Și lăsându-l Starețul, s'a dus; și încă nesosind el până la chilie l-a ajuns un călugăr, zicându-i: Părintele Andronic se duce către Domnul. Și a trimes Starețul în urma părinților celor ce plecase, zicând: Intoarceți-vă cu mine la părintele Andronic; iară

ei întorcându-se l-au aflat încă viu, şi s'a binecuvântat dela dânsul. Iară sfârşindu-se cu pace părintele Andronic s'a îngropat cu fericita Atanasia, lăudând pre Dumnezeul cel minunat întru sfinţii săi, căruia se cuvine mărirea, în vecii vecilor, Amin.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Popliei.

Stih: Mântuindu-se Poplia de înşelăciunea lumească.
Zboară ca o pasăre la împărăţia cerească.

Aceasta trăià pe vremea păgânului Iulian, măritată fiind mai 'nainte şi născând roadă vrednică lui Dumnezeu, pre preotul Ioan, carele a fost purtător de grije de orânduiala Bisericii, şi pururea fugeà de vrednicia Episcopiei, pentru multa lui smerenie. Deci mergând atuncea Iulian la Antiohia, având multă mândrie drăcească, şi silind pre toţi să crează în draci, această cinstită bătrână, începù a cântà în faţa împăratului cu nişte fecioare: *Idolii păgânilor argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti.* Pentru aceasta târându-o, o bătură tare preste obraz, atâta cât se roşì şi pământul de sângele ei, dar nu fu omorâtă, până la întoarcerea Paravatului. Acela însă junghiindu-se, nu s'a mai întors, iară ea trăind un an după aceea, cu pace s'a dus către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Petru.

Stih: La înălţimea faptelor bune ridicându-se dumnezeescul Petru;
Lepădând ţărâna ajunge înălţimea Cerului.

Acest fericit ostaş a fost pre vremea împărăţiei lui Teofil; şi fiindcă erà încuviinţat şi la frumuseţe şi la stat, şi la vârtutea trupului, fù încins de împăratul, mare spătar. Apoi călcând şi lepădând toate lucrurile lumeşti, merse la vieaţa călugărească, la o mânăstire ce se chiamă Dafnes, şi-şi puse numele Petru, în loc de Leon. Apoi se duse la Olimp, după aceea la sfintele locuri, apoi la Laodichia şi la Attalia, suferind toate ostenelele călătoriei. Deci înţelegându-se înălţimea vieţei şi a faptelor sale celor bune, l-a plecat împăratul Vasilie Machedon, de a mers la mânăstirea sfântului Focà: Intru care nevoindu-se foarte dupre Dumnezeu, cu pace ş'a dat Duhul.

Intru această zi, pomenirea dreptului Avraam şi a nepotului său Lot.

Stih: Care casă este a lui Avraam celui săvârşit.
A căruia sânul celorlalţi, erà casă precum lui Lazăr.
Cerul a fost nou Sigor lui Lot;
La care ajungând a fugit de vieaţă ca de foc.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Tinerii în Vavilon...

Cu vărsarea de lumină cea fără materie fiind luminat Apostole, ai luminat pre cei ţinuţi în negura cea cumplită a necunoştinţei; pre cei ce strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre tine, cela ce ai luminat mulţimea păgânilor cu strălucirile şi cu razele Duhului, sămânţă dumnezeească te-au numit, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu înţelepciune de Dumnezeu dăruită fiind îmbodobit, ai ruşinat înţelepciunea lumii, strigând Iacove ca un gânditor de Dumnezeu: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Mai sfântă eşti decât sfinţii Fecioară Maică, ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu; pre carele lăudându-l neîncetat strigăm: Binecuvântat este, Preacurată, rodul pântecelui tău.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti...

Pre cel ce se lăudà odinioară peste măsură, că va cuprinde lumea, pre începătorul răutăţei, ca pre o pasere l-ai surpat, împlătoşindu-te cu puterea Duhului, şi cu toată întrarmarea Crucei.

Purtând Crucea pre umerile tale, ai urmat Domnului cu tot sufletul, şi ai câştigat mărirea lui cea dumnezeească ca un plinitor al poruncilor lui, Andronice.

Slavă:

Darul mirurilor arată îndrăzneala ta părinte cea către Domnul; că urmezi vărsărei apelor, ce se varsă totdeauna spre mântuirea credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezeiască firea mea, cel cu totul desăvârşit se face prunc negrăit: Şi din tine Curată se naşte cel ce a făcut toate cu cuvântul, cuprinzându-le şi întărindu-le.

Peasna 8-a, Irmos.

Pentru legile părinteşti...

Invăţându-te cu adevărat cereştile taine, fericite tăinuitorule, ai străbătut toată lumea, propoveduind cu mare glas Cuvântul credinţei lui Hristos; învăţând Apostole cu negrăit Dar, şi strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fericit eşti Apostole, învrednicit fiind a toată fericirea, ca cela ce eşti împreună vorbitor, şi împreună locuitor cu Stăpânul, şi cu moştenirea cea desăvârşit cu adevărat te-ai îmbogăţit, şi împreună cu Cuvântul te veseleşti glăsuind, şi cântând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stăi fericite Iacove pentru lume rugător prea ales către Mântuitorul, cerând de sus pace bogată bisericilor, şi iertare de greşale celor ce te laudă pre tine cu credinţă; cere mântuire sufletelor celor ce strigă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Tu solitoare de mântuire te-ai arătat tuturor, Maica lui Dumnezeu, una ceea ce eşti cu totul lăudată; care ai născut pre Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu cel mântuitor; pre cel ce ne-a dezlegat de blestemul cel de demult, şi a dăruit binecuvântare celor ce strigă cu credinţă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Cu curgerile lacrămilor adăpând ţarina sufletului tău,

ai secerat bogată răsplătire, de a face minuni.

Fiindu-mi sufletul rănit de păcate, mă rog să-l tămăduești cu doftoria ta cea dumnezeească, slugă credincioasă a Domnului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre prea sfânta Treime, cea mai pre sus de toată stăpânirea, credincioșii să o lăudăm cu bună credință, pre ceea ce toate le-a făcut, din ce n'a fost.

Și acum, a Născătoarei:

Daniil te-a văzut pre tine mai 'nainte munte Fecioară, din carele fără de mână s'a tăiat piatra, care a sfărâmat capiștile idolilor.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Arătatu-te-ai lumii ca un fulger, luminând pre cei ce ședeau de demult întru întunerec și în umbra necunoștinței, trăgându-i la lumina cea neapusă a unuia născut Fiului, celui ce s'a întrupat; căruia însuți văzător ai fost fericite, și slugă fierbinte; pre carele îl mărim.

Suflarea cea repede primind, ce s'a adus din Cer fericite, și cu limbă de foc însuflată îmbogățindu-te, ai ars ca pre niște spini înțelepciunea lumească cea fără de Dumnezeu; strălucind cu strălucite razele propoveduirei lui Hristos, ai alungat negura necredinței de Dumnezeu fericite.

Infrumusețat fiind cu podoaba Stăpânului cea neasemănată, de Dumnezeu înțelepțite, și înfrumusețat cu strălucire, luminezi ca fulgerul și foarte bucurându-te Iacove, umbli cu adevărat împrejurul scaunului Ziditorului și Dumnezeu, unde sunt cetele apostolilor, prea fericite.

A Născătoarei:

Ca ceea ce fără ispită bărbătească ai avut în pântecele tău pre Cuvântul, rămânând fără stricăciune, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ai născut pre Emmanuil, cela ce este Dumnezeu și om. Pre acesta îndoit în fire științdu-l, pre tine te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Mutatu-te-ai cu bucurie dintru aceste vremelnice către cele de sus, și sălășluindu-te dimpreună cu sfinții părinți ai noștri, adu-ți aminte Părinte de cei ce te cinstesc pre tine totdeauna.

Izvorăști Darul cel nedeșertat al mirurilor, și tuturor celor ce aleargă la tine cu credință, le dai tămăduire boalelor, părinte Andronice.

Slavă:

Priimeşte-mi lauda, o însoţire a cuvioşilor! şi-mi dă răsplătire rugăciunea ta cea către Dumnezeu, izbăvindu-mă de greşale.

Şi acum, a Născătoarei:

Pântecele tău l-a însemnat odinioară cuptorul, carele n'a ars pre cei trei tineri, Fecioară Curată; primind şi tu fără de ardere focul Dumnezeirei.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Ca un tăinuitor şi apostol, slugă prea aleasă lui Hristos unuia Stăpânului, Iacove de Dumnezeu vestitorule, pre acesta roagă-l să deà Regelui nostru biruinţă, şi curăţire de păcate, întru tot lăudate, celor ce săvârşesc prea sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară proorocii mai 'nainte te-au numit năstrapă şi toiag, tăbliţă, munte netăiat şi sicriu, masă şi sfeşnic poleit cu aur; iară noi te lăudăm dupre vrednicie de Dumnezeu Născătoare.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucit-ai Apostole luminos ca Soarele, cu razele Duhului, şi toată lumea ai luminat fericite cu cunoştinţa de Dumnezeu, şi ai gonit negura mulţimei dumnezeilor, cu dumnezeeasca propoveduire, Iacove prea înţelepte; pentru aceasta astăzi prăznuim a ta prea luminată şi vrednică de minune pomenire, şi cu bună cucernicie te mărim.

Tunat-ai prea înţelepte în lume învăţăturile cele sfinte şi de mântuire, şi toată făptura o ai curăţit de înşelăciunea idolească, de Dumnezeu înţelepţite; şi ai luminat popoarele, cu strălucirea cunoştinţei de Dumnezeu; capiştile idoleşti le-ai stricat cu Darul; şi biserici ai ridicat întru mărirea lui Dumnezeu.

La înălţimea cunoştinţei de Dumnezeu şezând Iacove, ai priimit Darul Duhului, carele s'a arătat ţie în chip de foc şi cu limbă de foc ai ars tina relei credinţe a mulţimei dumnezeilor; pentru aceasta te lăudăm ca pre un apostol şi de Dumnezeu grăitor, săvârşind astăzi sfântă pomenirea ta.

Glasul al 2-lea.

Lăsând cele pământeşti ai urmat lui Hristos şi însemnându-te cu suflarea sfântului Duh, ai fost trimis de dânsul către neamurile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, apostole Iacove; şi sfârşind nevo-

ințele dumnezeeștei tale patimi și muncile cele de multe feluri, ți-ai dat sufletul lui Hristos. Pre acela roagă-l prea fericite, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, glasul 1-iu.

Pre focul cel gânditor, care luminează mințile și arde păcatele, priimindu-l în lăuntrul inimii, apostolul lui Hristos și ucenicul, strălucește cu adevărat întru neluminatele inimi ale neamurilor, cu tainici raze ale învățăturilor; dar și arde basnele rău credincioșilor, cele ca surcelele; căci astfel de lucrare are focul Duhului. O minune streină și înfricoșată! Limba cea de lut, firea cea de tină, trupul cel de țărână, au priimit cunoștința cea gânditoare și nematerialnică. Ci o tainicule al celor negrăite, și al privirilor cerești, Iacove prea lăudate! Roagă-te să se strălucească și sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dă-ne-o nouă și ne miluește pre noi ca un îndurat.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE.

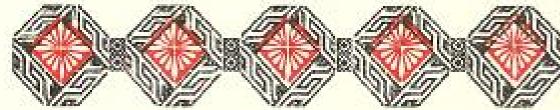
Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3 și 6 pe 8. Prochimen, glasul al 8 lea: *In tot pământul a ieșit vestirea lor...* Apostol către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, cela ce ascultă pre voi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit vestirea...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 10 ZILE

Sfinții Mucenici, Evlampie și Evlampia.

La Doamne strigat-am... Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Răsărit-a credincioșilor luminat pomenirea ta, mai strălucită decât soarele, luminând lumea cu luminări dumnezeești, Evlampie fericite; gonind negura patimilor și întunerecul dracilor. Pentru aceea te fericim și preste an te cinstim, ca pre un luminător a toată lumea, ca pre un înfocat rugător.

Cu unghii de fier sgâriindu-te, cu făclii arzându-te, și în temniță închizându-te, pre lemn spânzurându-te, și mâncare fiarelor dându-te fericite, nemișcat ți s'a păzit gândul cu Darul cel dumnezeesc, și te-ai împodobit cu cununa biruinței Evlampie. Pentru aceasta cu bucurie cinstim pomenirea ta.

Pre mult meșteșugarețul cel ce a rănit pre Eva, și o a izgonit din raiu, tu fiind rănită de dra-

gostea lui Hristos, Împăratului tuturor Evlampio, l-ai rănit, răbdând cu tărie rana trupului, și toată munca; pentru aceea cu împărtășirea cea mai bună ai nimerit dumnezeeasca îndumnezeire, rugându-te pentru toți cei ce cu credință te laudă.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Unirea numelui amestecându-se cu iubirea de frați, și curăția unindu-se cu nepăsarea de dureri, au păzit întreagă tăria cea bună a gândului; că unde este Dumnezeu cel dorit, toată lumea se defăimează. O minune! șarpele s'a omorât, și cel ce a grăit nedreptate către înălțime, s'a surpat de frații pământeni mucenici, de Evlampie înțeleptul și de Evlampia! Acestora cu cântări bine alcătuite să strigăm: Voi cari bine ați săvârșit călătoria întru Hristos, cereți lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te căruță neapusă a soarelui, cea cu chipul de soare, ceea ce ai strălucit pre Soarele cel necuprins cu mintea! Bucură-te minte, carea strălucești luminări dumnezeești, și cu lumina cea de fulger luminezi marginile pământului. Ceea ce cu adevărat arunci raze de aur, cea prea frumoasă și cu totul fără prihană, care ai strălucit credincioșilor lumina cea neînserată.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Se sparge zapisul strămoșului Adam cel din veac, împungându-ți-se coasta mult milostive; și firea oamenilor cea lepădată se sfințește cu picăturile sângelui tău, strigând: Slavă milostivirei tale, slavă dumnezeeștei tale răstigniri, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfinților, glasul al 4-lea.

Cu lumina Treimei strălucindu-se însoțirea cea de buni frați, a surpat cruzimea tiranilor. Pentru aceea călcând văpaia, și dănțuind, cântau: Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună? Și uitându-se spre mărirea cea dumnezeească, s'au învrednicit veșnicei fericiri, rugându-se pururea lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind clătinat de năvălirile dracilor, și împins în prăpastia pierzărei, milostivește-te Stăpână, și mă întărește pe piatra bunătăților; risipește sfaturile vrăjmașilor, și mă învrednicește a face poruncile lui Iisus, Fiului tău și Dumnezeului nostru; ca să aflu iertare în ziua judecăței.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Maică neispitită de bărbat cu totul fără prihană, te-ai arătat lui Dumnezeu, celui ce a priimit Crucea și cinstitele patimi și dureri; carele a pătimit de bună voie, ca să mântuiască pre oameni, carele cu Darul a încetat patimile. Pentru aceea roagă-te să mă mântuesc cu rugăciunile tale, Maică Fecioară Stăpână cea mai cinstită de cât îngerii.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței...

LA UTRENIE

CANOANELE

Octoihului; și al sfinților pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud strălucită societatea mucenicilor.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înecat, a strigat: Lui Dumne„zeu cântare de biruință să-i „cântăm".

Fiind luminați cu razele cele prea luminate, ale luminei celei cu trei străluciri, biruitorilor mucenici, cereți luminare, nouă celor ce cinstim pomenirea voastră, cea pururea prăznuită.

Raze de soare strălucește cinstita și înfrumusețata prăznuire a mucenicilor, și pururea luminează tăinuit marginile pământului, cu puterea Duhului.

Slavă:

Cu trup tânăr, tare ai biruit mucenice, pre începătorul răutăței cel vechiu, răbdând munci și foc și năpădiri de rele, fericite Evlampie.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind scăpați cu adevărat Fecioară Preacurată, de osânda cea strămoșească prin nașterea ta, cu glasuri de cântări te fericim pururea noi credincioșii, ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Săvârșit-ai luptele cu tărie, răbdând munci și chinuri amare, întărindu-te de față cu nădejdile bunătăților celor viitoare, mărite Evlampie.

Văzându-te pre tine mucenice îmbrăcat cu mărirea cea luminată a mucenicilor, s'a dat pre sineși cu totul la chinuri cinstita Evlampia, cugetând ca și tine.

Slavă:

Dorind de Hristos mucenice, toate pornirile tiranilor cele văzute, întru nimica le-ai socotit, Evlampie pătimitorule

biruind cu credința pre cei pierzători.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce te cinstesc pururea, să se izbăvească de toată pornirea cea vicleană a protivnicilor, și de patimile cele pierzătoare de suflet.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra mărturisirei tale".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Norii cei cumpliți ai chinurilor cu tărie defăimându-i, pătimitorilor, prin Darul Mântuitorului ați strălucit ca Soarele; și fiind legați dimpreună dumnezeește cu dragoste frățească, la ostenele asemenea prea luminat v'ați slăvit. Drept aceea după sfârșit, ați luat de la înălțime Dar fără de sfârșit, a tămădui boalele, voi frați împreună pătimitori; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel smerit, fiind acum necârmuit, se îneacă în valurile supărărilor vieții, lovit de viforul lor, arătându-se plin preste măsură de povara păcatelor, și amenințat a merge în fundul iadului; apucă înainte prea sfântă mireasă a lui Dumnezeu, și cu mila rugăciunilor tale dându-i liniște, așază-l în limanul tău; că tu ești liman sufletesc, tu scăpare de greutatea păcatelor, și-mi suie sufletul meu către înălțime.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua văzând pre Mielușelul, Păstorul și Mântuitorul pre Cruce, se văită lăcrămând, și cu amar strigà: Lumea se veselește luând prin tine mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne, adâncul milei și izvor nedeșertat. Milostivește-te, și dăruește iertare greșalelor, celor ce cu credință laudă dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeească cuviință cântă strigând; din „cuget curat întru Domnul „prăznuind".

Astupat-ai gurile fiarelor celor sălbatece, cu chemările dumnezeești, înfrumusețându-

te cu mărire îngerească, şi împodobindu-te cu sfinţitele străluciri ale muceniei.

Locuinţă însufleţită, locaş prea sfinţit, te-a aflat pre tine Darul Duhului, înţelepte mucenice Evlampie; cu care fiind întărit, ai surpat la pământ lăcaşurile idolilor.

Fost-a nemişcată, neîngrozită, nestrămutată de toate vicleniile muncilor celor cumplite Evlampia cea pururea pomenită, fiind întărită întru Hristos.

Slavă:

Fiind împodobiţi cu sângiurile muceniei, şi păzind între voi, fericiţilor, unirea cu credinţă frăţească, v'aţi lepădat de cugetele cele întunecoase ale tiranilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pricepând de departe, foarte arătat Avvacum, te-a numit pre tine Curată, munte umbrit cu bunătăţile; din carele ni s'a arătat, cel ce luminează sufletele noastre.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeeească strălucirea „ta Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le; ca să te „vază Cuvinte al lui Dumnezeu, „pre tine adevăratul Dumnezeu, „cela ce chemi din negura gre„şalelor".

Ca nişte zori prea frumoase ai lucit, şi ca o stea de zi cu adevărat, ca soarele cel prea luminat, luminând pre credincioşi dumnezeeşte, cu razele nevoinţilor, şi ale minunilor, mucenice Evlampie.

Foarte mari dureri suferind, şi mulţimea necontenitelor rele, socotindu-le ca nişte dulci plăceri, Evlampie, bucurându-te, ai moştenit răsplătirile cele dumnezeeşti.

Slavă:

Vărsând pârae de sânge cinstită muceniţă, ai câştigat pârâul fericirii prea lăudată, şi mărire neveştejită în veac, şi desfătarea cea dulce a raiului.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate sabiile vrăjmaşului au lipsit de tot cu adevărat, Preacurată Fecioară fără prihană; că tu ai născut pre Dumnezeul tuturor, cela ce cu Crucea a surpat trufia vrăjmaşului.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea vieţii văzându-o...

Intinzându-vă mucenicilor, chinuindu-vă cumplit şi aruncându-vă fiarelor, tăindu-vă mădularele şi aruncându-vă în foc materialnic, nu v'aţi lepădat de credinţa cea fără prihană.

Valurile muncilor, care se înălţau cu tărie, din poruncile muncitorilor, n'au putut să îne-

ce tăria gândului pătimitorilor; că se întăreau de mâna cea dumnezeească.

Slavă:

In curgerile sângiurilor, ce s'au vărsat din voi, aţi înecat pre vrăjmaşul Faraon, iară Biserica lui Hristos o aţi adăpat cu bună credinţă, înflorind întru credinţă nebiruiţilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia s'a deşertat în pântecele tău Dumnezeu, pentru nespusa îndurare, şi cu pârâul desfătărei toate le-a adăpat Stăpână, şi lumea fiind stricată, o a înoit.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o „înălţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune vieaţa mea mult „milostive".

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre vitejii mucenici şi fraţi dupre trup, pre înţeleptul Evlampie şi pre Evlampia să-i cinstim; că aceştia meşteşugirile tiranilor le-au ruşinat, cu puterea celui ce s'a răstignit; pentru aceasta s'au arătat mucenicilor mărire, împreună şi laudă.

ICOS.

Pre însoţirea pătimitorilor astăzi să o lăudăm credincioşilor, cu cântări sfinţite şi cu laude; că au surpat înşălăciunea idolilor, stingând focul mulţimei dumnezeilor; au ruşinat pe draci şi de mânia tiranilor nu s'au spăimântat, neîngrozindu-se de sabie şi de foc, nici de pornirile fiarelor celor sălbatece; nevoindu-se bine, Evlampie cel lăudat dimpreună şi cu cinstita Evlampia, arătându-se fraţi împreună pătimitori, mărirea mucenicilor şi lauda.

Intru această lună în 10 zile, sfinţii mucenici Evlampie şi Evlampia.

Stih: Şi mai 'nainte apucând tăere Evlampia.
Cu Evlampie cel tăiat se împărtăşeşte de cunună.
Tăiaţi au fost în a zecea zi Evlampie şi sora lui Evlampia.

Aceşti sfinţi mucenici au fost pe vremea lui Maximian, domnind în Nicomidia Maxim. Pe atunci mai mulţi creştini ascunşi în munte, trimiseră pre sfântul Evlampie la cetate ca să le cumpere pâine. Iară el mergând, s'a prins de slujitorii idoleşti; şi punându-l înaintea împăratului şi întrebându-l, se mărturisi pre sine că este creştin; şi intrând în capiştea idolilor, în loc să jertfească, el porunci idolului lui Aris să cază, şi căzù de se sfărâmă. Pus fiind la muncă, venì Evlampia soru-sa la mijloc, şi i se rugà să facă rugăciune pentru dânsa, ca să mărturisească şi ea împreună cu dânsul. Deci băgându-i într'o căldare ce fierbeà, şi rămânând nevătămaţi, crezură două sute de bărbaţi, şi li se tăiară capetele împreună cu dânşii.

Intru această zi, sfinţii două sute de mucenici ce s'au tăiat cu sfântul Evlampie.

Stih: Ştii cincizecimea împătrită a bărbaţilor.
Ce s'au săvârşit prin sabie, o dumnezeesc sfârşit!

Intru această zi, părintele nostru Vasian.

Stih: Vasian lăsând vieaţa cea de jos.
Cu bucurie merge la treapta de sus.

Acest prea cuvios părintele nostru Vasian erà dela răsărit, din Siria. Iară în

zilele împăratului Marchian a venit în Constantinopol, şi atâta a strălucit cu faptele şi cu minunile, cât împăratul a zidit o biserică întru numele lui, care se află şi până astăzi. Şi i s'a înmulţit numărul ucenicilor până la trei sute dintre care erà şi prea cuvioasa Matrona. Deci, trăind aşa şi pre mulţi aducând lui Dumnezeu, şi tămăduind boale, şi fiind făcător de nespuse minuni, întru adânci bătrâneţe către Domnul s'a dus.

Intru această zi, prea cuviosul Părintele nostru Teofil mărturisitorul.

Stih: Numirea cu faptele Teofil arătându-o.
S'a nevoit pentru dumnezeeasca bărbătească icoană.

Acest fericit părintele nostru Teofil, a fost născut aproape de Tiberiupol din părinţi creştini, şi când a fost de trei ani, priimind sfântul Botez, îl luară părinţii şi merseră în muntele Selentiul, unde aflând pre cuviosul părintele nostru Ştefan, şi luând binecuvântare dela dânsul, se duseră la casa lor. Deci de atuncea se nevoià copilul la învăţătura cărţei. Şi dacă ajunse la treisprezece ani, se duse iarăşi la prea cuviosul Ştefan. Acesta văzându-l, îi zise: Pentru ce ai venit fiule la mine? Iară copilul îi răspunse: M'ai chemat părinte; şi eu lăsându-mi părinţii am venit aici. Şi iarăşi zise Cuviosul: Când te-am chemat fiule, şi ce ţi-am zis: Lucrând cu, zice, la ţarină, mi-ai zis: Fiule Teofile, te-ai depărtat dela Domnul, carele zice: «Ridică-ţi Crucea, şi urmează mie»! Dintru aceste cuvinte rănindu-mă la inimă ţi-am venit pre urmă până la uşă; şi aflându-o încuiată, te-ai făcut nevăzut dela ochii mei, şi rămăsei singur; şi mi se pare părinte sfinte, precum îţi cunosc vorba, să nu fi fost tu cel ce m'ai chemat; nu te întoarce dar de către robul tău, carele cere mântuire. Iară cuviosul părinte mulţămind lui Dumnezeu, luă copilul la dânsul, crescându-l, şi deprinzându-l cu nevoinţa şi cu petrecerea vieţii călugăreşti. Apoi peste trei ani chemând părintele pre Igumenul lavrei, a dat copilul pe mâna lui, şi luându-l la mânăstirea lui, îi tunseră părul. Iară părinţii lui nu părăsiau căutându-l, şi nevoindu-se să afle pre cel ascuns; şi după câţiva ani, aflând cele despre copil, au mers la igumenul, cerând cu poftă să le arate pre fiul lor; iară igumenul întâi mâhnindu-se foarte de acest lucru, nici cum se plecà; dar dacă văzù întristarea lor şi fără de voe l-a arătat. Văzându-l părinţii, în cinul ce se află, pornindu-se spre plângere, amestecată cu bucurie, îmbrăţişându-l şi sărutându-l, ce nu ziceà, şi ce nu făceà, cât erà destùl să pornească şi pre cele fără de suflet spre bucurie?! Atuncea bucurându-se câteva zile cu fiul lor, şi cu adevărat cunoscând Darul ce erà asupra lui, se adeveriră către igumenul cu jurământ, că întorcându-se acasă poftea să-şi aibă şi copilaşul cu dânşii; ca să facă o mânăstire cu cheltuiala lor, precum de mult doriau; şi deoarece acum este vremea aceea, trebuià să se apuce de lucru. Apărându-se igumenul, găsiră cu cale să ia dela Dumnezeu răspunsul acestui lucru. Şi a făcut rugăciune şi post trei zile neîncetat, şi săvârşind rugăciunea: O! minunate sunt lucrurile tale Doamne! Se auzi un glas de sus în biserică, poruncind: Să sloboadă copilul. Pre carele lându-l părinţii împreună şi cu oarecari fraţi din mânăstire, se întoarseră cu bucurie la casa lor. Deci făcându-se în scurtă vreme mânăstirea, se afla sfântul Teofil petrecând într'însa sihăstreşte de câţiva ani. Iară fiara cea hulitoare Leon împăratul, luptătorul de icoane, făcù de veni sfântul înaintea lui, şi mărturisind închinăciunea sfintelor icoane, porunci să-l bată cu vine de bou; apoi să-i lege strâns mâinile îndărăt, şi să-l ducă pe calea ce mergea la Nicheea. Şi pre stâlpnicul Longin, să-l întindă cu faţa în sus pre pământ, şi să-i arză pe cap icoanele ce s'au aflat. Iară sfântul Teofil ajungând la Nicheea, stătù înaintea judecăţei, şi nesuferind păgânul îndrăznirea şi mustrarea sfântului porunci să-l întindă pre doi stâlpi cruciş, şi să-i rumpă carnea cu vine de bou uscate. Şi păgânul văzând că-i curgeà sângele ca un izvor, de se roşià pământul, se sculă şi el de pe scaun, de băteà însuşi pre sfântul preste obraz multe ceasuri. Deci după ce încetă a-l bate, porunci să-l încalţe cu încălţăminte de fier arsă, şi să alerge înaintea lui. Atuncea Ipatul, umilindu-se de patimile sfântului îi zise: Oare numai tu Teofile şi cu de ai tăi, vă aflaţi fără minte la închinăciunea icoanelor? Iară sfântul zise: dacă vei vreà, ia să cercăm din Sfintele Scripturi despre

întrebarea aceasta că te știu că bine le știi. Și de mă vei rămâneà cu socoteala, voi părăsi închinăciunea icoanelor; iară de vei rămâneà tu, vei voi să te închini lor? Boerul zise: Fără îndoială, așà să fie! Atuncea sfântul făcându-și voie bună, începu a se întreba pentru cinstea și rânduiala sfintelor icoane. Și rămânând sfântul pre boer, acesta zise către el: Cinstite bătrânule, eu voiu pune nevoință să plec pre împăratul, să urmeze la această cunoștință de voi putea. Iară tu du-te la chilia ta. Iară sfântul se mâhni că nu-și săvârși calea muceniei; însă având ranele îi părea bine. Și întorcându-se la mânăstire, a dus mare bucurie fraților, și prietenilor și rudelor, și tuturor câți erau pe aproape. Deci trecând puțină vreme dela întoarcerea lui dela mărturisire la mânăstire, cunoscând fericitul mutarea sa cea după pământ spre ceruri, și bine tocmind lucrurile mânăstirei, și învățând și binecuvântând pre toți, s'a mutat către Domnul, de carele dorià; a căruia este mărirea în veci, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor ti- „neri; iară pre haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-a plecat a strigà: „Binecuvântat ești Dumnezeul „părinților noștri".

Urmând cu Darul celor trei tineri, mucenici ai Domnului, ați călcat focul, răcorindu-vă cu focul Duhului cel fără de materie, și cântând lui Hristos: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Strujindu-li-se trupul, se întărià dragostea cea către Ziditorul; că sfinții cu toată plecarea către Dumnezeu îndumnezeindu-se, cântau cu credință: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Defăimându-ți mișcările inimei cu dumnezeeștile suișuri, stai biruitorule pre piatra cea neclătită și nemișcată a vieții, strigând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, carele însemnau mai 'nainte naștera ta. Că dumnezeescul foc nearzându-te, s'a sălășluit întru tine, și pre toți i-a luminat a strigà: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Din vapaie cuvioșilor...

Foarte frumos te-ai arătat cu sufletul și cu trupul, fiind împresurat cu chinurile gerului, mucenice pătimitorule; și nebiruindu-te nicidecum, cântai Stăpânului Hristos în veci.

Ritorisind dimpreună pre prea îndumnezeitul Cuvânt, au defăimat dogma cea fără de Dumnezeu mucenicii lui Dumnezeu și ai Împăratului tuturor, cei legați cu rudenia frățească.

Jertfe și dumnezeești arderi de tot, miei de bună voie jertfiți, junghieri fără de prihană, prinos priimit lui Dumnezeu v'ați

adus la masa cea cerească, purtătorilor de chinuri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cunoscându-te stea limpede, cu chipul de lumină carele luminezi cu razele tămăduirilor sufletele tuturor, biruitorule Evlampie, cu credință te lăudăm în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Fecioară neispitită de nuntă cu totul fără prihană! limanul celor înviforați de valuri. Bucură-te mireasa lui Dumnezeu! Bucură-te curățirea păcătoșilor! Bucură-te ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioșilor rouă „ai izvorît și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci „Hristoase cu singură voirea; „pre tine te prea înălțăm întru „toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a l vedeà nu este...

Dorind a vedeà mărirea Atotțiitorului și frumusețea lui cea neasemănată, n'ai băgat în seamă necinstea vieții, răbdând moarte de ocară mărite, carea ți-a adus mărirea cea deapururea, mucenice Evlampie.

Ca o lumină, ca un sfeșnic pururea luminos, te-ai arătat Evlampie celor din noaptea vieții, și gonind noaptea întunerecului, ai risipit negura patimilor, cu lumina tămăduirilor, pătimitorule de Dumnezeu fericite.

Impodobindu-vă înși-vă, cu frumoase podoabe văpsite din sângiurile voastre mucenicilor, stați înaintea Domnului purtând cununi, și cântând împreună cu îngerii: Sfânt, Sfânt, Sfântă ești Treime, ceea ce toate le lucrezi și ești Atotputernică.

Slavă:

Aduceți-vă aminte de noi cei ce cu credință săvârșim pomenirea voastră, cea pururea cinstită și sfințită, plină de lumină și de strălucire, biruitorilor mucenici și cari ne închinăm cu credință moaștelor voastre, ferindu-ne pre toți de toate supărările.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș luminei carea a strălucit cu cuviință dumnezeească din tine Curată și fără prihană, luminează ochii sufletului meu, gonind întunerecul necunoștinței, și pierzând negura păcatului.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești; iar prin tine „Preacurată, s'a arătat oameni-

„lor Cuvântul întrupat. Pre ca-„rele mărindu-l cu oştile cereşti, „pre tine te fericim".

SVETILNA.

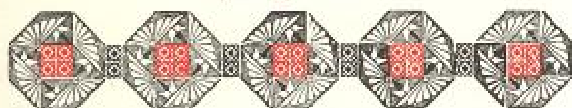
Podobie: Femei auziţi...

Dupre datorie cu cuviinţă să lăudăm pre gânditorii de cele cereşti, pre Evlampie şi pre Evlampia, pre sfinţiţii pătimitori, ca pe nişte fraţi mucenici, şi să săvârşim cu cântări pomenirea lor cea prea luminată; că aceştia îmblânzesc pre Dumnezeu pentru lume.

A Născătoarei:

Cu picăturile milei tale, adăpă sufletul meu cel topit de arsura păcatului. Şi luminează gândul meu cel întunecat de patimi, îndreptându-l arătat spre privirea cea nematerială a Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 11 ZILE.

Sfântul Apostol Filip, unul din cei şapte Diaconi; şi prea cuviosul Părintele nostru Teofan mărturisitorul, Mitropolitul Nicheei, făcătorul de cântări, şi scrisul.

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6; trei ale Apostolului, şi trei ale Cuviosului. Stihirile Apostolului glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti...

Cel ales cu cei şapte Diaconi, ca unul ce erai plin de înţelepciune, şi de dumnezeescul Dar, ai fost pus fericite Filipe, a slujì la trebile sfinţilor, dimpreună cu Ştefan; şi văzând, că-l omoară pre acesta, ai alergat fericite din dumnezeeească poruncă, să propoveduești la Samaria cuvântul lui Dumnezeu, şi să luminezi pre cei ce erau mai'nainte în întunerec, pre cari i-ai săvârşit fii zilei, prin dumnezeescul Duh, prea înţelepte.

Popoarele văzând dumnezeeştile minuni, care se săvârşeau prin mâna ta, vederea orbilor, îndreptarea slăbănogilor, gonirea duhurilor celor necurate, din aceia în cari locuiau; se spăimântau Filipe, şi se grăbiau a venì către curăţia cea mântuitoare, arătându-se fără de veste din necredincioşi, credincioşi. Acestea auzindu-le dumnezeiasca ceată a apostolilor, se veseleà, că şi mulţimea Samariei s'a adus către Domnul.

Căruţă Cuvântului fiind tu grăitorule de Dumnezeu, şi văzând pre vrednicul de minune Condachie, puternicul Etiopiei şezând în căruţă, făcându-şi întrebările şi nedomirindu-se, l-ai ajuns; şi arătându-i lui descoperirea celor ce dorià, fericite l-ai plecat să ceară dumnezeească curăţire; care luându-o, te-a făcut pre tine, Dumnezeu, lucrătorul tuturor, propovedui-

tor dumnezeesc a toată Etiopia, și pârgă mucenicilor.

Alte Stihiri ale prea cuviosului, glasul acelaşi.

Podobie: Ca pre un Viteaz..

Organ de sineşi mişcat, prin suflările sfântului Duh te-ai arătat; că cu limba ta cea cu graiul de foc, ai tunat cele dumnezeești, și ai ars neghina vrăjmaşilor, celor cu rea credință, cari nu se închinau chipului Domnului și Dumnezeului nostru, și celui a Preacuratei Maicei sale, închipuite cu văpsele materiale.

Ca un luminător prea vederos luminezi toată lumea cea de sub soare, cu luminarea dogmelor tale; și ca David mișcându-ți vioara, ai cântat cântări vrednice de laudă sfinților lui Hristos, și le-ai trimes în tot pământul. Pentru aceea te-ai preamărit ca un vrednic sfințite tăinuitorule Teofane.

Intre tagmele preoților, între adunările sihastrilor, în danțurile mucenicilor, tu te-ai ales a stă tare pentru Hristos până la sânge, împrotiva judecătorului celui fărădelege, înfruntându-i nebunia; și din porunca împăratului celui rău credincios, te-a scris în frunte, ca într'un titlu însemnându-te, cu Darul lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mă spăimântez și nu mă pricep ce voi face eu ticălosul, când mă va ajunge sfârșitul vieții? Atuncea unde este alergarea cea fără de vreme? Unde sunt vredniciile? Unde este averea? Unde este dezmierdarea? Unde este mărirea lumească? Unde este floarea tinereţelor firei? Ci vino o suflete mai'nainte de sfârșit, să cădem inaintea Născătoarei de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Mieluşaua ceea ce te-a născut pre tine Mielule și Păstorule, dacă te-a văzut pre lemn se tânguià, și ca o Maică zicea către tine: Fiule prea iubite, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucei, îndelung răbdătorule? Cum ți s'au pironit mâinile și picioarele, Cuvinte de cei fără de lege? Şi cum ți-ai vărsat sângele tău Stăpâne.

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Filipe...

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Şi acum, al Născătoarei...
Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

CANOANELE

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6; al Apostolului, pe 4, şi al Cuviosului pe 4.

CANONUL Apostolului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:
Voiu lăuda dumnezeească mărirea lui Filip.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre

„gonaciul Faraon văzându-l „înecat, a strigat: Să cântăm „lui Dumnezeu cântare de biruință“.

Luminându-te cu strălucirile cele prea luminate ale lui Hristos, dupre împărtășirea dumnezeeștei înțelepciuni, lumină a două te-ai arătat, mărite Filipe, luminând sfințite pre credincioși.

Inființându-se cu toată ființa noastră Cuvântul cel mai pre sus de ființă, te pune pre tine înainte sfințit ucenic, să scoți înțelepte limbile dela întunerecul cel fără sfințenie.

Prin punerea mâinilor sfinților ucenici, te-ai ales împreună cu Ștefan și cu ceilalți sfinți diaconi; ca unul ce erai plin de Duhul lui Dumnezeu, prea înțelepte Filipe.

A Născătoarei:

Cela ce ai zidit toate din ce n'au fost, ca o pricină te-a avut pre tine întrupărei sale, Maica lui Dumnezeu Preacuartă. Pentru aceasta dupre datorie credincioșii pre tine te fericim.

Alt CANON al Cuviosului.
Peasna 1, glas și Irmos, acelaș:

Pierde cu rugăciunile tale întunerecul cugetului meu, ierarhe al lui Hristos mărite, ca să laud cu cântări pomenirea ta cea sfântă și luminată, părinte Teofane.

Luminându-ți-se sufletul cu luminări dumnezeești Teofane, cu focul înfrânărei ai ars dulcețile patimilor, cântând adevărat: Să cântăm cântarea lui Hristos.

Slavă:

Ca un cărbune răsărind din Sion, te-ai arătat în lume, și aprinzându-te cu focul Duhului lui Dumnezeu, ai ars toată materia eresurilor, înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Cu razele cele prea luminate ale Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, luminează sufletul meu cel întunecat, și încetează turburarea patimilor, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeu, Stăpână.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Fii luminii ai făcut pre cei ce erau întru întunericul necunoștinței, fericite, ca un Cer înalt povestind mărirea Cuvântului.

Vestind sfințite pre Hristos, carele a răsărit din neamul Iudei, ai arătat fericite prin lumina Darului, pre cel ce mai înainte de demult l-au vestit Moisì și proorocii.

Cu graiurile cele curgătoare de miere, pleci pre cei lepădați departe prin necunoștință, să fugă de otrava cea pierzătoare de suflet, și să pri-

mească Darul cel de mântuire, Filipe de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei:

Sfeşnic de taină te-ai arătat Fecioară, purtând făclia, carea cu bunătatea sa cea nemărginită, luminează cu adevărat pre cei cuprinși mai 'nainte de noaptea necunoștinței.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Răvărsând prea fericite, dumnezeeștile raze ale dogmelor, ai gonit toată negura eresului, cântând lui Hristos dătătorului de vieață: Sfânt ești Doamne.

Arătatu-te-ai plin de dumnezeescul Duh înțelepte, hrănind din destul inimile celor ce vin către tine, cu dulceața bunei credințe, prin cuvântul cel dătător de vieață.

Slavă

In muntele Dumnezeeștilor bunătăți, suindu-te Ierarhe, și intrând în nor, te-ai unit cu Dumnezeu, și ai luat în lespezile cugetului legea Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acea scară care o a văzut odinioară Iacov întărită, pre carea era întărit Dumnezeu, s'a arătat Născătoarea de Dumnezeu cea curată, purtătoare de lumină feciorind.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„cioșilor tăi Bunule și ne-ai în„tărit pre noi pre piatra măr„turisirei tale„.

CONDACUL Cuviosului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata dumnezeească...

Frumos este rodul buzelor tale părinte, iară vieața dulce ca fagurul de miere, s'a arătat acum fericite Bisericii lui Hristos; că de tine s'au temut și mulțimile dracilor, și s'au rușinat bârfitoarele limbi ale ereticilor, de tine cel ce credința ai păzit.

ICOS.

Izbăvește-mă de patimi pământești și de toată robia vrăjmașului celui cumplit, cu rugăciunile tale Teofane, ca să laud vieața ta, cea întocma cu îngerii, care pre pământ ai săvârșit, cu postul, cu curăția, cu sihăstria, cu rugăciunea, cu privegherile, și cu necazurile; că până la sfârșit n'ai încetat fericite, mustrând pre împăratul cel fărădelege. Pentru aceea ți-a trimis Stăpânul din Cer cunună îndoită și Dar necontenit a vindecà boale; căci credința ai păzit.

Sedealna, glasul al 8-lea,

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Arătându-te înfricoșat dracilor, ca un luminător luminezi pre cei din întunerec; tu carele ai arătat pre Soarele cel ce a

răsărit din Fecioară, sfărâmând capiştile idolilor, ai ridicat biserici întru mărirea Dumnezeului nostru, fericite. Pentru aceea te cinstim şi cu credinţă prăznuim dumnezeească pomenirea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Apostole Filipe, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, asemenea.

Cu Darul Cuvântului îndulceşti auzurile credincioşilor; cu învăţăturile tale, pururea pomenite, ai biruit pre tiranul, şi bine ai săvârşit călătoria credinţei, şi la sfârşitul tău te-ai învrednicit mărirei mucenicilor. Pentru aceea dupre datorie cinstim sfântă pomenirea ta, mărind pre Mântuitorul, de Dumnezeu purtătorule Teofane. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul, zămislind în pântecele tău, fără ardere Maică a lui Dumnezeu, ai născut lumii pre cel ce ţine lumea, şi ai purtat în braţe, pre cel ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul făpturei. Pentru aceea te rog prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc să mă izbăveşti de greşalele mele; şi când voi sta înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, dă-mi atuncea ajutorul tău, prea lăudată; că poţi câte voeşti.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara şi Maica lui Iisus, văzând pre făcătorul pre lemn, suspinà lăcrămând, şi cu amar se tânguià bătându-şi pieptul, şi cu durere de suflet strigând, grăià: Vai mie o Fiul meu! cum voiu suferì pătimirea ta, piroanele, suliţa şi moartea cea nedreaptă, eu care fără de sământă te-am născut? Ci grăbeşte de te scoală, ca să te văz Fiule şi Dumnezeule, şi să încetez de plâns şi de durere, şi să ià dezlegare de greşale, cei ce laudă patimile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dumne„zeească cuviinţă cântă, stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Văzându-te Simon, că faci minuni şi semne mari, cu făţărie s'a botezat Filipe, şi nefugind de răutate, s'a dat pierzărei.

Văzându-te cei ce locuiau în cetatea Samaria, Filipe, propoveduitorul lui Hristos, că faci multe puteri, cu veselie primiau lumina cunoştinţei.

Ingerul Domnului a zis către tine: Mergi Filipe să îndreptezi cărările cinstitului famen Etiop; ca să cunoască calea întrupărei Cuvântului.

Sfinţitul famen văzându-te că-i îndreptezi mintea, s'a botezat de mâna ta Filipe, şi arătându-se plin de Duhul Sfânt, s'a făcut propoveduitor dumnezeesc.

A Născătoarei:

Fii lui Dumnezeu a făcut pre fiii oamenilor, Fiul tău întrupându-se şi născându-se din curate sângiurile tale, ceea ce eşti fără prihană; pentru aceea te mărim.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Curăţindu-te pre sine-ţi cu sihăstria prea înţelepte părinte Teofane, cu totul te-ai făcut plin de lumină, cu totul încăpător de Dumnezeu, cu totul părtaş Duhului.

Topindu-te de foame, fiind dus în izgoniri cumplite, prea fericite, muceniceşte răbdând ai pătimit, veselindu-te în Domnul cu cuget curat.

Slavă:

Strălucind cu faptele, mărite, te-ai arătat ca o sabie ascuţită lui Dumnezeu tăind maestriile ereticilor, fiind întărit cu dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnicul cel prea luminat, masa cea dumnezeească, locul lui Dumnezeu, sicriul, toiagul cel ce a odrăslit în lume pre Hristos floarea, tu te-ai arătat Maică Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea „ta Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te „vază Cuvinte al lui Dumnezeu, „pre tine adevăratul Dumnezeu, „cela ce chemi din negura gre„şalelor".

Ne spăimântându-te de mânia celor fărădelege ai umblat prin mijlocul lupilor Filipe, ca un miel cu adevărat, prefăcându-i pre ei către buna credinţă, cu Darul cuvântului, prea fericite.

Spre junghiere s'a adus Emmanuil, ca un miel, precum zice dumnezeescul Isaia: care neputând pricepe sfinţitul famen, se învăţă dela tine, Filipe.

Ucenic grăitor de cele sfinte, ales unul din cei şapte diaconi, te cunoaştem, pre tine dumnezeească temelie a Bisericei, şi tuturor celor dintru întunerec, luminător Filipe.

A Născătoarei:

Cei ce te mărturisim pre tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de su-

părări şi de nevoi, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu şi Domnul tuturor, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Cu strălucirile tale cele dătătoare de lumină, ai pierdut negura cea întunecată a ereticilor, părinte prea sfinţite, luminând prin învăţăturile tale marginile lumii, cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu.

Ajutătorii celor cu rea credinţă te răneau cu chinuri cumplite; şi ca cela ce ai fost vrednic de minune, cetele îngereşti te îmbrăţişau, ca pre un ierarh al lui Hristos şi dumnezeesc mucenic.

Slavă:

Fost-ai părinte povăţuitor luminat, celor rătăciţi, celor ce înoată, cârmuitor, întărire şi zid nebiruit, celor ce se clătiau, părinte Teofane.

Şi acum, a Născătoarei:

Frumuseţea lui Iacov, carea cu adevărat te-a iubit Dumnezeu, pre carea te-a şi ales a se sălăşluì întru tine, credincioşilor te-ai arătat laudă şi scăpare, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea vieţii văzându-o...

Umplându-te de apele Duhului, ai ieşit ca un râu din dumnezeescul Eden, pornind cu valuri line preste plinirile pământului, şi udând inimile, cela ce eşti vrednic de laudă.

Deschizându-ţi gura, te-ai umplut ucenice de pricepere duhovnicească, şi deschizând gâtlejul vicleanului, ai scos mulţime nenumărate de cei înghiţiţi, şi i-ai mântuit.

Puterea vrăjmaşului celui nevăzut s'a surpat şi de tot s'a prăpădit cu puterea Duhului, propoveduind tu Filipe pre Hristos, cel ce s'a răstignit şi a chemat limbile.

A Născătoarei:

Afară de legile firei, a născut pre Hristos Ziditorul firei, şi mai pre sus de fire a rămas cu adevărat Fecioară nespurcată, prea sfântă Maica ta, prea bunule.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Fiind ca un soare, prea fericite, ai revărsat raze de Dumnezeu strălucitoare, lăudând patimile mucenicilor, chinurile, bătăile şi luptele cele minunate, ierarhe al lui Hristos.

Lăudând curat pre Preacurata Stăpână, Teofane, cu limba ta ai cântat cuvinte luminate, care îndulcesc adunările credincioşilor, şi inimile înţelepţilor.

Slavă:

Scriindu-ţi-se înţelepte, faţa

cea cinstită și cucernică, cu slovele tiranilor, ai șters dogmele lor cele urâte de Dumnezeu și fără de Dumnezeu, propoveduind să se cinstească icoana lui Hristos.

Și acum a Născătoarei:

Dumnezeu cel ce a întărit toate cu voia, și le cuprinde Preacurată, se poartă în brațele tale prin cuprinderea trupului; Carele dupre dumnezeeasca ființă este necuprins.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o „înălțându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune vieața mea, „mult milostive".

CONDACUL Apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Următor făcându-te învățătorului tău apostole, pentru dânsul cu credință ai slujit la trebile sfinților săi. Pentru aceea toți credincioșii te fericim.

ICOS.

Auzind cuvintele lui Hristos, cele de mântuire și făcătoare de vieață, și văzând lucrurile lui cele minunate, printr'însele te-ai luminat cu lumina adevărului, și cu bucurie crezând întru dânsul, fericite, cu osârdie ai propoveduit și celorlalți, strigând: Mântuirea oamenilor s'a arătat; Soarele dreptății a răsărit. Drept aceea la mulți te-ai făcut sfeșnic luminător și lumină celor dintru întunerec; spre cunoștință și spre dumnezeească credința lui, înțelepte. Pentru aceea toți credincioșii te fericim.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi.

Stih: A trebuințelor ce ai slujit pre pământ,
Plata Filipe în ceruri ai primit.
Filip slujitorul primi.
Plata în a unsprezecea zi.

Acesta erà din Chesaria Palestinei, și luându-și femee, făcu patru fete proorocițe. De acesta pomenește dumnezeescul Lucà evanghelistul la Faptele Apostolilor. Se făcu și diacon de către apostoli la trebile sfinților, împreună cu Ștefan și cu ceilalți. Acesta a luminat Samaria, și a botezat pre Simon vrăjitorul, carele se fățărnicea; și răpindu-se de înger, află pre Etiopul cel scopit, pre carele învățându-l l-a botezat. După aceea aducându-se de înger, la cetatea Azot, o a luminat și pre aceasta cu cuvântul său. Apoi a mers la Trala cea din Asia, în care făcând minuni și zidind biserică, s'a dus către Domnul.

Intru această zi, sfintele Mucenițe Zinaida și Filonila surorile.

Stih: In pace prietenele pácei au adormit,
Filonila și Zinaida, amândouă s'au odihnit.
Zinaida cu Filonila cea cinstită,
In ziua a unsprezecea împreună s'au săvârșit.

Acestea au fost dela Tarsul Chilichiei, rudenii lui Pavel apostolul, și părăsindu-și patria și lepădându-se de averea lor, și prefăcându-se că umblă cu meșteșugul doftoresc, iară dupre adevăr plineau lucrul apostolesc. Veniră și în cetatea Dimitriadei, și intrând într'o peșteră, petreceau acolo vieața lor; în care loc Zinaida tămăduind toate boalele, și toate slăbiciunile, s'a dus către Domnul. Iară Filonila dându-se pre sine la îndelungate postiri și privegheri, cu rugăciunea făcea multe minuni. Și cu slujba slujind firei, se duse din vieața aceasta vremelnică.

Intru această zi, prea cuviosul Părintele nostru şi mărturisitorul Teofan, fratele sfântului Teodor scrisul.

Stih: Teofan scrisul cu faţa pre pământ.
Cu numirea în Cer este scris murind.

Aceştia fiind din părinţi cucernici, cari locuiau la Palestina, şi aveau grija iubirei de oaspeţi, prin sârguinţa părinţilor lor au învăţat toată filozofia cea sfântă, şi cea elinească, şi s'au călugărit; apoi s'au hirotonit preoţi. Pe atunci turburându-se păgânul Teofil asupra icoanelor, şi oprindu-le dela închinăciune, s'au trimis aceşti prea înţelepţi de către cel ce erà atuncea patriarh Ierusalimului, către acel hulitor de Hristos împărat pentru pricina aceasta; înaintea căruia stând de faţă, şi mustrându-l ca pre un luptător împrotiva lui Dumnezeu, se închiseră în temniţă amândoi multă vreme. După aceea spurcatul chemând pre fericitul Teodor către dânsul din temniţă, şi bătându l rău şi înfierându i obrazul cu stihuri iambiceşti, îl trimise iarăşi la temniţă. Iară pre sfântul Teofan, pătimind şi el asemenea, l-a trimis în Tesalonic la închisoare. După moartea păgânului Teofil, chemându-se dela închisoare de Mihail şi Teodora, binecredincioşii împăraţi, se făcu Mitropolit bisericei din Nicheea de Patriarhul Metodie, carele a risipit eresul luptărei icoanelor; şi ocârmuind biserica şi turma sa precum iubeşte Dumnezeu, trecu din vieaţa aceasta.

Intru această zi pomenirea sfinţilor patriarhi ai Constantinopolei: Nectarie, Arsachie, şi Sisinie.

Stih: Nectarie, cuvinte acum nu dupre băsnuire,
Ci bea adevărată băutură din a ta desfătare.
Pre Hristos slăvindu-l Arsachie pre pământ,
Ducându-se la el cu mai multă slavă i s'a răsplătit.
A ridicat Duhul lui Sisinie nevătămat,
Căci la drăceştile meşteşugiri nu s'a înduplecat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7, Irmos.

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioşilor ti„neri; iară pre Haldei arzân„du-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigà: Binecuvântat eşti Dum„nezeul părinţilor noştri".

Pusu-te-a pre tine Filipe, cel mai pre sus decât toţi dumnezeii, ca pre un cal, să turburi mările păgânilor, şi să zdrobeşti capetele vrăjmaşilor; şi să-i cânţi cu bună întocmire: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Făcându-te grăitor de cele de taină, şi descoperitor tainei celei ascunse mai 'nainte de toţi vecii, Filipe înţelepte, ai învăţat limbi şi popoare, şi le-ai curăţit de tainile cele spurcate.

Arătatu-te-ai mare Filipe, stea mărită şi podoabă Traliei, în care zace cinstitul tău trup; săvârşind semne minunate înţelepte, spre luminarea celor ce te fericesc cu bună credinţă.

A Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare te numim Fecioară Marie, Preacurată mireasă a lui Dumnezeu, noi cei ce ne mântuim prin tine ziua şi noaptea, de supărările vrăjmaşilor cele vătămătoare, de tot felul de nevoi şi întinăciuni sufleteşti.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon oarecând...

Indreptând bine cuvântul, ai răbdat ispită de bătăi, izgo-

niri amare, și răutăți Ierarhe Teofane, cântând: Bine cuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Rîurile cuvintelor tale celor de miere curgătoare Teofane, au umplut sufletele oamenilor de veselie dumnezeiască; ale celor ce slavoslovesc cu cântări, pre Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Săvârșindu-ți călătoria ta Ierarhe, te-ai mutat către Hristos, la cele dintru înălțime, strigând împreună cu îngerii Teofane: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a săvârșit taina cea mare Maică Fecioară; că sălășluindu-se în pântecele tău Fiul lui Dumnezeu, ni s'a arătat nouă; căruia veselindu-ne cântăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorît, și, jertfa dreptu„lui cu apă o ai ars; că toate „le faci Hristoase cu singură „voirea. Pre tine te prea înăl„țăm întru toți vecii".

Cu cuvântul cel dumnezeesc, ca cu niște sare slujindu-te fericite, ai curățit putrejunea cea rea a rătăcirei, și ai întărit inimile a cinsti și a slăvi pre Hristos în veci.

Se întăreau picioarele celor ologi numai cu cuvântul tău, și duhurile cele necurate, cu glas mare strigând, ieșau din cei ce le aveau, neputând suferi Darul carele era dat ție, înțelepte.

Cei ce locuiau de demult în Samaria, dela tine au priimit lumina Darului, Filipe; văzându-te că săvârșești multe minuni cu puterea Duhului, celui ce izvorăște daruri.

A Născătoarei:

Sufletul meu cel clătit de răutatea vrăjmașului, întărește-l Fecioară curată, ceea ce ai priimit neclătindu-te, pre cel ce toate le clătește cu dumnezeească lui vedere.

Alt Canon, Irmos:

Pentru legile pământești...

Purtând în adevăr legea părintească prea fericite, ai scuipat porunca cea fără de minte a împăratului celui fărădelege; că poruncea să piarză pre cei ce sărutau cu credință chipul Domnului, carele luând trup s'a născut în lume din Fecioară; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Mintea cea dumnezeească, alăuta cea bine întocmită a prea sfântului Duh, privighetoarea cu glas bun, vârful credincio-

șilor, stâlpul și întărirea ortodoxiei, întărirea Bisericii, lauda călugărilor, mărirea părinților, te-ai arătat înțelepte Teofane, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vas de mir al prea sfântului Duh te-ai arătat tu părinte cu vărsarea învățăturilor tale, și cu bun miros pierzi toată stricăciunea înșelăciunei; și cu cuvintele tale umpli de miros cinstita Biserică, strigând neîncetat cu cântări: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară muntele lui Dumnezeu cel gras, pentru carele cântând ca un prooroc odinioară strămoșul David, a scris mai 'nainte din carele s'a tăiat piatra cea din marginea unghiului Hristos, și a sfărâmat toată puterea idolilor. Pre acesta neîncetat îl lăudăm, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pentru legile părintești, fe-„ricitii tineri în Vavilon mai în-„nainte nevoie pătimind, au „scuipat porunca cea nebună, „a celui ce împărățeà; și îm-„preunându-se cu focul, de ca-„rele nu s'au ars, celui ce stă-„pânește, vrednică cântare i-au „cântat: Pre Domnul lăudați-l „lucrurile, și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a cău-„tà cetele îngerești; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa-„menilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oștile ce-„rești, pre tine te fericim“.

Văzând cele ce nădăjduiai mai 'nainte, și luând împărăția lui Dumnezeu cea neclătită, pentru care ai învățat pre oameni Filipe grăitorule de Dumnezeu, veselește-te și dănțuește îndulcindu-te de dumnezeeasca luminare și mângâere.

Ca o lumină, ca o stea, ca un soare mare, ai alergat prin lume cu razele cele luminătoare, și vestind învățătura cea dumnezeeească, ai ajuns în cetatea Traliei cea din Asia; căreia fiind povățuitor, într'însa, ai răposat fericite.

Crucea și moartea, și învierea Mântuitorului ai vestit celor de aproape și celor de departe, și ca un cer cu stele strălucești cu lumini dumnezeești, Filipe apostole al lui Hristos, vrednicule de minune.

Pământul a acoperit trupul tău cel mult chinuit, care varsă raze de tămăduiri; iară cerul a priimit sfântul tău Duh bu-

curându-se dimpreună cu apostolii, cu cari adu-ți aminte înțelepte, de cei ce te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Glas de mulțămire aduce ție toată suflarea, strigând cu bucurie și zicând: Bucură-te scaunul celui prea înalt, în chipul focului! Bucură-te cetatea lui Dumnezeu cea prea desfătată! Bucură-te Curată, cununa apostolilor cea foarte împodobită.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea zămislirei...

Neputându-te vedeà ucigașul de oameni, nevoindu-te pentru Biserica lui Hristos, ți-a înmulțit supărările; dar ai rămas neplecat, stând împrotivă către împărați cumpliți, cu gând bărbătesc, și plecându-i pre ei să se închine icoanei lui Hristos, Teofane.

Dupre dreptate ai luat răsplătirile nevoințelor tale, și acum purtând cunună, te veselești în ceruri dimpreună cu îngerii; acolo unde este adunarea proorocilor și a apostolilor, tabăra cea dumnezeeească a mucenicilor, și unde este ceata patriarhilor; adu-ți aminte și de noi părinte Teofane.

Slavă:

Nu uita în rugăciunile tale către Dumnezeu, pre cei ce săvârșesc prea cinstită ziua ta Ierarhe, izbăvindu-i de toată îngrozirea, de cumplita robie a protivnicilor, și de nevoile cele multe; păzindu-i și ferindu-i de toată vătămarea, părinte Teofane.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești ajutătoare credinciosului nostru Rege, dă-i biruință la războaie asupra protivnicilor, acoperindu-l, binecuvântată și prea mărită, neispitită de bărbat Maică Fecioară, de toată vătămarea vrăjmașului; ca mărind pre Fiul tău, pre tine să te cântăm.

Irmosul:

Naşterea zămislirei cei fără „de sămânță este netâlcuită, „rodul Maicei cei fără de băr„bat este nestricat; că naște„rea lui Dumnezeu înoește fi„rile. Pentru aceasta pre tine „toate neamurile, ca pre o „Maică mireasă a lui Dum„nezeu, cu dreaptă credință te „mărim".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Făcându-și călătoriile drepte și întins, Etiopul Candachiei în căruță, și cetind cartea Isaiei nu se pricepea; pre acesta ajungându-l Filip, l-a învățat prin dumnezeescul Duh descoperirea celor nepricepute, și bo-

tezându-l, l-a trimis bine vestitor Dumnezeirei lui Iisus în toată Etiopia.

Slavă, a prea cuviosului...

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos Ierarhe, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu și prea curata Fecioară, nu lipsì a te rugà, să dăruiască biruință asupra vrăjmașilor purtătorului de Cruce Rege, lumii pace, și sufletească mântuire celor ce săvârșesc pomenirea ta, prea înțelepte Teofane, podoaba sihastrilor.

Și acum, a Născătoarei:

Haina cea dintâi căpătată prin afundarea botezului, o am spurcat cu patimile, și mă tem ticălosul când îmi aduc aminte de ceasul cel înfricoșat al judecăței. Atuncea Fecioară, care ești cu totul fără prihană, stând înaintea lui, izbăvește-mă de înfricoșata certare.

Și cealaltă slujbă a Utreniei și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea: *In tot pământul a ieșit vestirea lor...* Stih: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu...* Apostolul din Fapte: *In zilele acelea îngerul Domnului a grăit către Filip...* Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea arătat-a Domnul și alți șaptezeci de apostoli...*

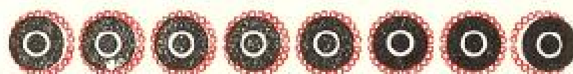
CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

VEZI: După 11 zile, ale acestei luni, în Duminica cea viitoare, săvârșim pomenirea sfinților Părinți, celor ce s'au adunat în Nicheea, a doua oară, la al șaptelea a toată lumea Sinod; trei sute șaizeci și cinci de sfinți Părinți; spre lepădarea, și răsturnarea dogmelor celor fără de Dumnezeu, ale urâtorilor de icoane, ale lui Copronim și ale Episcopilor celor de o cugetare împreună cu dânsul, și asupra nelegiuitului lor soboraș. Se cântă acest praznic în 11 zile, dacă se va întâmplà Duminică. Iară slujba sfântului de rând se lasă, și se cântă când va socoti cel mai mare.

VEZI: Pentru slujba sfinților Părinți, de se va întâmplà împreună cu a prea cuvioasei Maicei noastre Paraschevei, caută învățătură pe larg, la sfârșitul slujbei acesteia, după liturghie.

SÂMBĂTĂ SEARA

La vecernia mică, cântăm Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obicei.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul... Catisma toată.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile din Octoih, 3 ale Invierei, una a lui Anatolie și 6 ale sfinților părinți, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Cinstitele sinoade ale părinților, după osebite vremi așezându-le, întru una le-au adunat, cu una și aceeași îndreptare, foarte bine Patriarhul Ghermanò cel nou, scriind însuși și întărind dogmele acestora. Pre cari și rugători neadormiți de mântuire către Domnul i-a arătat, și turmei împreună păstori.

Scriptura legii a așezat cinstită săptămână fiilor evreești, celor ce se întemeiau pre umbră și slujeau ei; aceeași au făcut părinții adunându-se la

al şaptelea sinod, cu voinţa lui Dumnezeu, celui ce în şase zile a făcut toate şi a şaptea zi o a binecuvântat; ca să se facă mai cinstit hotarul credinţei au pus.

Treimea care este pricina facerei lumii, puternic aţi arătat-o tuturor din făpturi, de trei ori fericiţilor părinţi; căci trei şi patru sinoade, aşezând prin cuvânt prea tainic, şi apărători arătându-vă cuvântului drept credincios, şi patru fiind stihiile, şi Treimea aţi dovedit, carea a zidit acestea, şi a făcut lumea.

Destul erà proorocului Eliseiu, ca cu o plecare să însufle vieaţă fiului celui ce zăceà, al celeia ce slujià; dar de şapte ori s'a întors şi s'a plecat preste dânsul, ca un mai înainte văzător, închipuind mai 'nainte ale voastre sinoade; prin care omorârea dumnezeescului Cuvânt o aţi însufleţit, omorând pre Arie şi pre cei împreună lucrători cu dânsul.

Taina lui Hristos cea ruptă şi spartă de câinii cei lătrători, înţelepţeşte o aţi cusut, cinstiţi părinţi; căci n'aţi răbdat nici cum a vedeà goliciunea lui, ca şi Sim şi Iafet cea de demult părintească; ci aţi umplut de ruşine pre ucigătorul de părinte, pre Arie cel numit cu nume de nebunie, şi pre cei de un gând cu dânsul.

Pre Machidoniani, pre Nestoriani, pre Evtihiani şi Dioscoriani, pre Apolinariani, pre Savelie Siverianul; pre lupii cei grei ce s'au arătat în piei de oi, i-aţi gonit departe de turma Mântuitorului, ca nişte adevăraţi păstori, lăsându-i prea bine goli de piei, pre ei, de trei ori ticăloşii. Pentru aceasta pre voi vă fericim.

Slavă, glasul al 6-lea:

Pre trâmbiţile Duhului cele de taină, purtătorii de Dumnezeu părinţi, astăzi să-i lăudăm; pre cei ce au cântat în mijlocul bisericii, cântare întocmită de teologhie, mărind o Treime neschimbată, o fiinţă şi Dumnezeire; pre surpătorii lui Arie, şi pre apărătorii drept credincioşilor; pre cei ce se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, Dogmatica glasului.

EŞIRE (vohod) Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile.

Dela Facere Citire.

Cap. 14, vers. 14.

Auzind Avraam cum că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a slugile sale cele de casă trei sute optsprezece, şi au gonit în urma lor până la Dan. Şi au căzut asupra lor noaptea el şi slugile lui cu dânsul, şi i-au lovit pre dânşii, şi i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului. Şi au întors toată călărimea Sodomului, şi pre Lot feciorul fratelui său l'au întors, şi toată averea lui, şi femeile şi poporul. Şi a ieşit împăratul Sodomului întru întâmpinarea lui, după întoarcerea

lui dela tăierea lui Hodologomor şi a împăraţilor cari erau cu dânsul în valea lui Savì, care erà câmpul împăratului. Şi Melchisedec împăratul Salimului i-a adus pâine şi vin, şi erà preot lui Dumnezeu celui prea Inalt. Şi a binecuvântat pre Avraam, şi a zis: Binecuvântat fie Avraam de Dumnezeu cel prea Inalt, carele a făcut Cerul şi pământul. Şi binecuvântat fie Dumnezeu cel prea Inalt, carele a dat pre vrăjmaşii tăi sub mâna ta.

Dela a doua Lege, citire.

Cap. 1, Versul al 8-lea.

Zis-a Moisì către feciorii lui Israil: Vedeţi, am dat înaintea feţei voastre pământul; intraţi şi moşteniţi ţara care s'a jurat Domnul părinţilor voştri, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, să o deà lor, şi seminţiei lor după dânşii. Şi am zis vouă în vremea aceea zicând: Nu voiu puteà singur să vă port pre voi. Domnul Dumnezeul vostru v'a înmulţit, şi iată sunteţi astăzi ca stelele Cerului cu mulţimea. Domnul Dumnezeul părinţilor voştri să vă adauge pre voi, ca să fiţi cu miile îndoiţi, şi să vă binecuvânteze dupre cum v'a făgăduit. Şi am luat dintre voi oameni înţelepţi, cunoscuţi şi pricepuţi, şi i-am pus să stăpânească preste voi, preste mii mai mari, şi preste sute, şi preste cincizeci, şi preste zece, şi logofeţi judecătorilor voştri. Şi am poruncit judecătorilor voştri în vremea aceea, zicând: Socotiţi între fraţii voştri, şi judecaţi cu dreptul între om, şi între fratele lui, şi între nemernicul lui. Să nu vă uitaţi în faţă la judecată: precum pre cel mic aşà şi pre cel mare să judeci, şi să nu te ruşinezi de faţa omului; că judecata a lui Dumnezeu este.

Dela a doua Lege, citire.

Cap. 10, Versul al 14-lea.

Zis-a Moisì către feciorii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este Cerul, şi Cerul cerului, pământul şi toate câte sunt pe dânsul; însă pre părinţii voştri mai mult a voit Domnul a-i iubi, şi a ales seminţia lor după dânşii, pre voi mai vârtos decât pre toate neamurile, precum se vede astăzi. Tăiaţi-vă dar împrejur învârtoşarea inimei voastre, şi cerbicea voastră să nu o mai învârtoşaţi; că Domnul Dumnezeul vostru, acesta este Dumnezeul dumnezeilor, şi Domnul domnilor, Dumnezeu mare şi tare, şi înfricoşat, carele nu caută la faţă, nici la dar; carele face judecată nemernicului şi săracului şi văduvei, şi iubeşte pre cel nemernic şi-i dă lui pâine şi haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, şi lui unuia să-i slujeşti; de dânsul să te lipeşti şi întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, şi acela este Dumnezeul tău. Cela ce ţi-a făcut ţie aceste lucruri mari şi prea mărite, care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE.

Stihira hramului, Slavă, a Părinţilor, glasul al 3-lea.

Aşezămintelor apostoleşti osârduitori păzitori aţi fost sfinţi părinţi; că o fiinţă a sfintei Treimi a fi cu dreaptă credinţă învăţând, hula lui Arie o aţi surpat sinodiceşte. Cu carele împreună biruind şi pre Machedonie luptătorul împrotiva Duhului, aţi defăimat pre Nestorie, pre Evtihie şi pre Dioscor, pre Savelie şi pre Sevir cel fără de cap. De a cărora amăgire rugaţi-vă să ne izbăvim noi; ca vieaţa noastră întru credinţă nespurcată să se păzească, rugămu-vă.

Şi acum a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor, celor ce se roagă; spre tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te, celui ce s'a născut din tine, pentru nevrednicii robii tăi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierei, ale glasului.

Slavă, a Părinţilor, glasul al 4-lea:

Pomenirea cea de preste ani a purtătorilor de Dumnezeu părinţi, ce s'au adunat din toată lumea, întru luminată cetatea Nicheei, bine cinstindu-o astăzi adunarea binecredincioşilor, cu credinţă o prăznuim. Că aceştia cu bun creştinesc gând au surpat, învăţătura cea fără de Dumnezeu, a cumplitului Arie; şi dela Biserica sobornicească sinodiceşte l-au gonit. Aceştia luminat pre toţi au învăţat a mărturisi, pre Fiul lui Dumnezeu de o fiinţă, şi împreună veşnic, şi mai 'nainte de veci; cuprinzând aceasta în simbolul credinţei cu osârdie şi cu bună creştinătate. Pentru aceasta şi noi urmând dumnezeeştilor lor dogme şi tare crezând, slujim Tatălui, şi Fiului, şi Duhului celui prea sfânt, într'o Dumnezeire a Treimei cei de o fiinţă.

Şi acum a Născătoarei:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, din tot necazul mântuindu-ne pre noi; că pre tine una te avem anghiră tare şi nemişcată, şi a ta folosinţă am dobândit, să nu ne ruşinăm Stăpână, cei ce te chemăm pre tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te Stăpână ajutătoarea tuturor; bucuria şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de două ori, şi al Părinţilor, odată. Iară nefiind priveghere, Troparul Invierei, Slavă al Părinţilor, glasul al 8-lea.

Prea proslăvit eşti Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce luminători pre pământ pre părinţii noştri i-ai întemeiat, şi printr'înşii la adevărata credinţă pre noi pre toţi ne-ai îndreptat, mult îndurate slavă ţie.

Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori. Slavă, al Părinţilor, Şi acum, al Născătoarei Invierei.

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului, şi cealaltă slujbă a Invierei până la Canoane.

CANOANELE.

Al Invierei cu Irmosul pe 4; al Crucei Invierei pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi al sfinţilor Părinţi pe 6.

CANONUL

Sfinţilor, al căruia Acrostih la Greci este aceasta:

Laud a şaptea adunare a fericiţilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purta...

Dă mie celui ce doresc acum a lăudă cu cântări al şaptelea sinod, adunarea a şapte da-

ruri ale mântuitorului Duh, carele a înțelepțit pre acesta cu limbi de foc, și toată limba cea vătămătoare și hulitoare o a făcut să tacă.

Mai mare a fost din început numărul șapte; pentru că a toată zidirea lui Dumnezeu, după întâia închipuire, a fost încetare desăvârșit în ziua a șaptea; și acum în sinodul cel cu șapte numărat, este încetarea tuturor eresurilor.

Slavă:

Biruind pre Arie cel luptător cu Dumnezeu, ceata Părinților în Nicheea, mai 'nainte, cu toiagul păstoresc au îndreptat Biserica cu evsevioase dogme; și acum tot în Nicheea au fost apărători și au umplut de rușine pre luptătorii împrotiva icoanelor.

Și acum, a Născătoarei:

Așà precum părinții cu evsevie au învățat, mărturisim cu credință, că pântecele binecuvântatei Fecioare, fără durere a născut cu trup pre cel fără de trup; și ne închinăm lui, închipuind pre lemn chipul lui și cu dragoste îl sărutăm.

Catavasie.

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Cum că nu se va clătì Biserica lui Hristos cea nemișcată, dela dânsul în taină s'au învățat dumnezeeștii mai marii păstori, cari pre cei ce vrea să o clătească i-au lepădat dela cei bine credincioși, ca pre niște părți ale lui antihrist.

Curățește adunarea Părinților izvoarele cele turbure și tinoase, și luând din izvoarele mântuirei, satură luminat pre poporul cel însetat al lui Hristos, de curgerile învățăturilor.

Slavă:

Asupra celor ce urăsc adevărul, asupra clevetirilor creștinătății, s'a adunat sinodul al șaptelea al iubitorilor de Hristos, întru luminată cetatea Nicheei: ai căruia împărați Irina și Constantin au fost apărători.

Și acum, a Născătoarei:

Să se depărteze tot necredinciosul, care nu cinstește cinstita icoană a Născătoarei de Dumnezeu, și nu mărturisește pre aceasta cum că a născut pre Hristos cu dumnezeească bărbăție; unul ca acesta în foc să se trimită, și să ardă fără stingere.

CONDACUL și ICOSUL Invierei.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Luminători prea străluciți ai adevărului, aevea v'ați arătat lumii, prea fericiților părinți de Dumnezeu grăitori; uscând eresurile celor grăitori cu limbi

hulitoare, și stingând încurcăturile cele în chipul văpăiei ale celor rău măritori. Pentru aceasta ca niște ierarhi ai lui Hristos rugați-vă să ne mântuească pre noi. De două ori.

Slavă, Și acum, al Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pre noi Fecioară Maică curată, și ne scapă de vrăjmașii cei ce hulesc asupra ta, și nu ți se închină. Sfărâmă toate limbile cele veninate ale eresurilor; strică cu puterea ta pornirile lor. Ca să cunoască că tu una ești Maică lui Dumnezeu, care mântuești cu rugăciunile tale adunările drept credincioșilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Cuvântul lui Dumnezeu având săgeată și sabie, a junghiat pre toți vrăjmașii cu chipul Crucei; pre aceia cari nu cinstesc întocma închipuirile lui Hristos și ale Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor sfinților părinți cei de Dumnezeu văzători.

Precum prin încunjurare de șapte ori s'au surpat zidurile Ierihonului, așa șapte sinoade au surpat toată adunarea celor ce s'au ridicat asupra lui Dumnezeu; o au surpat întru adânc, o au surpat mai ales în adunarea a șaptea a trâmbiților Duhului celor bine glăsuitoare.

Slavă:

Arătând luptă vitejască, și cu dumnezeeasca râvnă fiind aprinsă adunarea părinților, ca și Ilie au omorît pre popii cei de rușine. Pentru aceasta cu îndrăzneală au dogmatisit, să ne închinăm cu dragoste icoanei lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești nădejdea mea Preacurată, tu și lauda mea; tu limanul și îndreptarea mea; care pre Dumnezeu Cuvântul Tatălui, cel ce s'a întrupat fără împreunare, l-ai născut. Pentru aceasta cu puterea ta fiind întărit, fără îndoială mă închin icoanei tale.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat...

Cu prea înalt gând chibzuind sfinții părinți, anatemei au dat pre luptătorii de icoane, ca pre cei ce gândiau lucruri streine de dânșii; și au poruncit a da precum se cuvine cinste icoanei lui Hristos.

Slavă:

Acum este vreme de veselie, acum s'a arătat ziua mântuirei; să ne veselim dar, și lui Hristos cu bucurie să-i strigăm: Pacea ta dă-ne-o nouă, pentru rugăciunile părinților celor dela al șaptelea sinod, iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Pentru milostivirea milei din Fecioară s'a născut Fiul lui Dumnezeu fără schimbare, purtând pre cel străin ca pre al său, și cuprins cu chipul aceluia se vede vrând, fiind necuprins dupre ființă.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Să pice munții dulceață și bucurie, că mulțimea ereticilor s'a gonit, ceea ce vărsà venin amar cu lepădarea sfintelor icoane.

Slavă:

Cerul și pământul cu un glas să prăznuiască mărirea Ficei lui Dumnezeu: Că se slăvește, lepădând pre cei ce o micșorează pre ea.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul Maicei, cel ce a fost mai întâi al Tatălui fără de mumă, fără tată cu dumnezeească cuviință s'a născut și m'a înoit pre mine cu nașterea sa. Pentru aceasta pre ceea ce l-a născut, împreună cu cel ce s'a născut închipuindu-o o sărut.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Chipul cel scris de mână...

Fiul, cel ce din Tatăl a strălucit negrăit, din femee s'a născut îndoit în fire; pre carele văzându-l nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci aceasta cu bună credință însemnându-o, cinstim cu credință. Pentru aceasta fiind Biserica credința cea adevărată, sărută icoana înomenirei lui Hristos.

ICOS.

Vrând întru tot înduratul Dumnezeu, să ne ridice pre noi pururea spre pomenirea desăvârșit a înomenirei sale, aceastä întemeere a dat oamenilor, ca să închipuiască cu văpsele pe icoană cinstitul chip; ca văzând acestea înaintea ochilor, să credem cele ce cu cuvântul le-am auzit; înțelegând luminat fapta și numele, chipul și patimile sfinților bărbați, și al lui Hristos, cel ce dă cununi sfinților nevoitori și mucenicilor; prin cari acum mai luminat fiind Biserica adevărata credință, sărută icoana înomenirei lui Hristos.

Duminică după 11 zile ale acestei luni, facem pomenirea sfinților și fericiților Părinți dela Nicheea, cari a doua oară s'au adunat în acest oraș în zilele iubitorilor de Hristos împărați Constantin și Irina, asupra celor ce păgânește, și fără învățătură și fără socoteală, Biserica lui Dumnezeu a sluji idolilor o făceau și cleveteau cinstitele și sfintele icoane.

Stih: Apărătorii tăi Cuvinte, cu armele cuvintelor sale.

Surpă pre vrăjmașii cinstitelor icoane.

Sfântul și a toată lumea al șaptelea sinod, s'a ținut la Nicheea, al doilea rând, în zilele împăratului Constantin și a Irinei maicei sale; în ale lui Adrian Papa Romei și Tarasie al Constantinopolei; Politian al Alexandriei, Teodorit al Antiohiei, și Ilie al Ierusalimului. Erau sfinții părinți, ce se adunase acolo, trei sute șaizeci și cinci; cari s'au strâns asupra luptătorilor de icoane, și au anatematisit cu scrisoare anume tot eresul, și pre căpeteniile ere-

surilor, apoi pre toți luptătorii de icoane; poruncind, și întărind cu scrisoare, cum că cel ce nu se va închină sfintelor icoane, este strein de dreapta credință. Au dogmatisit, că cinstea icoanei se sue la chipul cel dintâi; și cum că cel ce se închină și cinstește icoana, se închină și cinstește pre însuși cela ce este scris într'însa. Și așà rânduind și întărind dreapta credință, s'au dus fiecare la scaunul său.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Biruescu-se începătorii eresurilor, prin dogmele de Dumnezeu grăitorilor bărbați, cari duc cinstea icoanelor drept la chipurile cele dintâi, precum zice marele Vasilie: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Se împodobesc acum bisericile, cu luminate icoane înfrumusețându-se. Pentru aceasta lumea cântă în biserici, celui frumos cu podoaba mai mult decât toți oamenii, cu cel ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Slavă

Lumină a răsărit, întunerecul este departe, necredincioșii s'au gonit; pentru aceasta toate fiind pline de lumină, pre dătătorul de lumină Hristos cu veselie îl laudă și zic: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfânta Stăpână, care singură este nădejdea mântuirei tuturor, care mai presus de fire a născut pre Impăratul împăraților Hristos, ținându-l prunc în brațe, este închinată împreună cu el în închipuire, precum au hotărât părinții.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Cu lege prea bine a așezat adunarea părinților, cinstitorilor de Dumnezeu, cuvioasă închinăciunea și ridicarea sfintei icoanei lui Hristos. Și noi iubitorii de buna cinstire ca niște fii bine ascultători, săvârșim pomenirea lor de preste an, și cu dragoste sărutăm icoana lui Hristos.

De șapte ori cei înalți cu mintea au plecat pre cei smeriți, și au tăiat pornirile iubitorilor de fapte bune, prin care îi cleveteau în dumnezeeștile lor fapte. Dar părinții la al șaptelea sinod ce s'a adunat în Nicheea, mândria acelora îndată-și o au zmuls, mai mult de șapte ori.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Săgețile tinerilor, celor ce gândesc ca pruncii, s'au făcut precum zice Psalmistul, bătrânilor gânditori, rane și tăieturi; și cu dumnezeeasca putere slăbesc limbi multe, ale celor ce grăesc hule asupra înălțimei; și fiecare cunoaște un Dumnezeu, pre Tatăl, pre Fiul, și

pre Duhul a toate pricinuitor, și unul.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditu-s'a din curat sângele tău, Ziditorul prunc de bună voie pentru milă, cel ce te-a păzit după naștere pre tine toată Curată, și a curățit chipul cel spurcat. Pentru aceasta în icoană împreună cu tine se închipuește cu firea fiind om, Dumnezeu fiind din fire.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta..

Cela ce ești mare cu puterea și cu sfatul, carele toate împreună le ții, cela ce ești necuprins unule Dumnezeule prea puternice, a tot stăpânitorule, Impărate a toate, întărește Biserica și o păzește în dreapta credință; pentru rugăciunile prea măriților părinți, cari au rușinat credința cea rea.

De mare cinste v'ați învrednicit pre pământ sfinților, de cele cerești gânditori; că chipul lui Hristos cu dragoste l-ați cinstit. Și acum umbra și acoperemântul trupului lepădând, față către față îl vedeți, de mai mare cinste învrednicindu-vă.

Slavă:

Năvălirea a toată pornirea vrăjmașilor, carea o ai îngăduit, ca să ne pedepsim pentru păcate, și îndrăznirea lor asupra noastră, însu-ți o zdrobește; și Regelui nostru care nădăjduește în tine, ajută-i a tot Făcătorule; pentru rugăciunile cele cu îndrăzneală ale părinților, a cărora săvârșim pomenirea.

Și acum, a Născătoarei:

A înțelege taina minunatei nașterei tale, nici cum nu poate mintea omenească, și nici mintea cea prea înaltă îngerească; că ai născut pre Dumnezeu, cel ce s'a întrupat mai pre sus de fire. Pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu știindu-te, și împreună cu dânsul zugrăvindu-te, pre tine te mărim.

SVETILNA Invierii.

Slavă, a Părinților.

Podobie: Cu Duhul stând..

Părinților cei de cele cerești gânditori, cari la al șaptelea sinod v'ați adunat, aduceți rugăciune cu deadinsul Treimei, ca să ne izbăvim de tot eresul și de judecata cea veșnică, și să dobândim împărăția cerurilor, noi cei ce lăudăm dumnezeească adunarea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicei tale, prea bunule Doamne, și ale părinților ce s'au adunat la șapte sinoade, dă putere Bisericii și credința o întărește; și împărăției Cerului pre toți îi arată părtași, când vei venì

pre pământ să judeci toată făptura.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile Invierei, pe 4, şi ale sfinţilor Părinţi 3 pe 4, repeţind cea dintâi, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Toată ştiinţa sufletească adunând şi cu dumnezeescul Duh chibzuind, fericiţii şi cinstiţii Părinţi, simbolul Credinţei cu dumnezeească scrisoare l-au însemnat. In carele învaţă luminat, că Cuvântul este împreună fără început cu cel ce l-a născut, şi de o fiinţă cu adevărat; urmând apostoleştilor învăţături, cei preamăriţi şi cu totul fericiţi cu adevărat şi de Dumnezeu gânditori.

Stih: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul Părinţilor noştri şi lăudat şi preamărit este numele tău în veci.

Toată strălucirea Sfântului Duh cea cu mintea gândită priimindu-o, învăţătura cea mai pre sus de fire, cu cuvânt scurt şi cu multă înţelegere o au spus, prin dumnezeească însuflare; ca nişte propoveduitori ai lui Hristos, părtinind fericiţii evangheliceştelor dogme şi aşezământurilor creştineşti; de sus luând descoperirea lor, şi luminându-se au alcătuit credinţa cea de Dumnezeu învăţată.

Stih: Adunaţi-i lui pre Cuvioşii lui, pre cei ce aşază aşezământul de lege al lui.

Toată măestria cea păstorească adunând şi de mânia cea prea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeeştii păstori, pre lupii cei grei şi pierzători i-au gonit, împrăştiindu-i dela plinirea Bisericei cu praştia Duhului, ca pre cei ce căzuse spre moarte, şi erau ca nişte bolnavi fără vindecare; ca nişte slugi prea adevărate ale lui Hristos, şi tăinuitori prea sfinţiţi ai dumnezeeştei propoveduiri.

Slavă, glasul al 8-lea.

Ceata sfinţilor părinţi, de la marginile lumii adunându-se astăzi, o fiinţă a Tatălui şi a Fiului, şi a Sfântului Duh a fi au învăţat şi o fire; şi taina cuvântărei de Dumnezeu luminat o au dat Bisericii. Pre cari lăudându-i cu credinţă, îi fericim zicând: O dumnezeească tabără! de Dumnezeu grăitorilor ostaşi întrarmaţi ai oastei Domnului; stelele mult luminoase ale tăriei cei înţelegătoare; stâlpii cei nesurpaţi ai Sionului celui de taină; florile raiului cele cu duhovnicească mireazmă; gurile Cuvântului celui de aur; lauda Nicheei, podoaba lumei! rugaţi-vă cu deadinsul, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea binecuvântată eşti...

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) CEA MARE.

După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai. Ectenia şi Ceas 1, şi Otpustul. Apoi obişnuita Eşire în pridvor, Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei, în-

vățătura lui Studit, și Otpustul cei mai de pre urmă. La Ceasuri, troparul Invierei, Slavă al Părinților; Și acum al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul Invierei, și al Părinților le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6; și din Canonul părinților, Peasna 3, pe 4. După Vohod, troparul Invierei și al Părinților; Condacul Invierei; Slavă, al Părinților, Și acum: *Ceea ce ești folositoare...* Apostolul zilei, și al Părinților, către Tit: *Fiule Tite, credincios este cuvântul...* Evanghelia zilei, și a sfinților Părinți; dela Matei: *Zis-a Domnul, voi sunteți lumina lumei...*

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din ceruri.

Și al sfinților Părinți.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

SE CUVINE A ȘTI

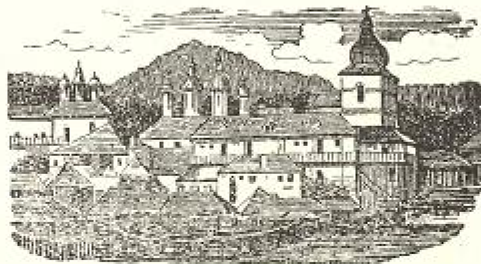
Că de se va întâmplă Duminica Sfinților Părinți, în 14 zile, împreună cu prea cuvioasa Maica noastră Parascheva.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia mică, punem Stihirile Invierei pe 4, Slavă a sfintei, Și acum, a Născătoarei. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierei, apoi ale sfintei, Stihoavna Vecerniei mari, cu Stihurile ei; Slavă, a sfintei, Și acum, a Născătoarei. Apoi acum slobozești... și după Tatăl nostru, troparul Invierei, și al Părinților, Slavă al sfintei, Și acum, al Născătoarei Invierei. Ectenia mică și Otpustul.

La Vecernia mare după obișnuitul Psalm, cântăm: *Fericit bărbatul,* Catisma toată. La Doamne strigat-am, punem trei Stihiri ale Invierei, patru ale Părinților, și trei ale sfintei. Slavă, a Părinților, Și acum, Dogmatica glasului. Vohod, Prochimenul zilei, și citirile Părinților și ale sfintei. La Litie, Stihira Părinților, glas 3, și samoglasnicile sfintei. Slavă, a sfintei, Și acum, a Născătoarei. La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă, a Părinților. Și acum, a Născătoarei. La binecuvântarea pâinilor, troparul: *Născătoare de Dumnezeu...* odată, al părinților și al sfintei.

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul, troparele Invierei și al Părinților. Slavă, al sfintei, Și acum, al Născătoarei. După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele învierei; apoi Polieleul, și Psalmii aleși cu Mărimurile sfintei, și Sedelnele sfintei toate, câte odată. Slavă, cea după Polieleu, Și acum, a Născătoarei. Antifoanele și Prochimenul glasului, Evanghelia Invierei. Invierea lui Hristos văzând... Psalm 50. Stihira Invierei. Canonul Invierei, cu Irmosul pe 4, al Părinților pe 6, și al sfintei pe 4. Catavasie: *Deschide-voi gura mea...* După a 3-a Peasnă, Condacul și Icosul sfintei și Sedealna Părinților. Slavă, a sfintei. Și acum, a Născătoarei. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Părinților. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, și a Părinților. Slavă, a sfintei, Și acum, a Născătoarei. La Lăudări (Hvalite) trei Stihiri ale Invierei, două ale Părinților și trei ale sfintei. Slavă cântăm a Părinților, Și acum, *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, numai troparul Învierei. Ecteniile și Otpustul. La Liturghie, Fericirile învierei pe 4, ale Părinților, Peasna 3, pe 4, și ale sfintei, Peasna 6, pe 4. După Vohod, troparul Invierei, al Părinților, și al sfintei. Condacul Invierei și al Părinților, Slavă, al sfintei, Și acum: *Ceea ce ești folositoare.* Apostolul Duminicei, al Părinților și al sfintei; asemenea și Evangheliile. Chinonicul Duminicei, și al părinților.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE

Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic. Și prea cuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, Episcopul de Maiuma, Aghiopolitul.

VEZI: Slujba sfântului Cosma din 14 ale acestei luni s'a mutat aicea în 12, ca în Mineiul slavonesc; fiindcă în 14 zile, se prăznuește în România prea cuvioasa Maica noastră Paraschева cea nouă.

La Doamne strigat-am... Stihirile 6. Trei ale Mucenicilor, și ale Cuviosului. Stihirile Mucenicilor glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Acești trei sfinți mucenici slujind pururea cu un cuget Dumnezeirei cei întreit sfinte, au răbdat îngrozirile tiranilor și ranele muncilor, întărindu-se cu credința; Prov, și Tarah și Andronic cel împreună pătimitor, și au luat cununi de biruință.

Fiind îmbrăcați cu Hristos și purtând Crucea ca o armă în mâinile voastre sfinților, cu tărie ați surpat semeția vrăjmașilor, și ați luat dela Dumnezeu daruri pentru biruință măriților; aceluia vă rugați, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Arzându-vă de dragostea lui Hristos, măriților purtători de chinuri, v'ați arătat nebiruiți; nici sabia, nici cuptorul, nici mânia tiranilor, nici durerile chinurilor, nici moartea nu v'au îngrozit pre voi; și săvârșind lupta pătimirei dupre vrednicie, ați luat cununi.

Alte Stihiri ale preacuviosului, Glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu razele Duhului strălucindu-se mintea, te-ai făcut purtător de lumină, vrednicule de minune, luminând pre toate cu frumusețea cuvintelor tale, și învățând să laude minunile Mântuitorului, care cu dumnezeească stăpânire le-a făcut, și patimile care de voie a suferit pentru noi, ca un iubitor de oameni.

Strălucește-te Biserică! și cu înaltă propoveduire chiamă pre fiii tăi să se bucure împreună; căci vioara Duhului, alăuta cea îndumnezeită, chiamă tainic pre toți la ospăț, puind înainte cuvântările și cântările sale cele de miere curgătoare și de Dumnezeu grăitoare, Cosma dumnezeescul și slăvitul.

Trâmbiță te-ai făcut Cuvioase, cântând patimile și minunile lui Hristos cele mântuitoare, și Adormirea preacuratei sale Maice; pre toți veselind Cosma cu cuvintele tale cele bine întocmite și îndulcitoare. Pentru aceasta toți dupre datorie te cinstim, cântând pre lăudata, dumnezeeasca și sfințita ta mutare.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Ostași lui Hristos făcându-

vă, ați lăsat frmusețile cele de pre pământ, și luând Crucea pre umere, ați mers după dânsul prin chinuri de multe feluri; și nu v'ați lepădat de el înaintea împăraților și a multor tirani. Îngerii au încununat capetele voastre cu darurile cele de biruință; căci fiind îndrăzneți cu sufletul, luminat ați venit împreună în cămara de mire cea mare. Prove, mărirea mucenicilor, Tarahe, pierzătorule al dracilor, și Andronice biruința credincioșilor; având îndrăzneală, rugați-vă Mântuitorului tuturor pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cel ce s'a făcut om pentru iubirea de oameni, și a luat din tine amestecarea noastră, și o a îndumnezeit arătat; nu mă trece cu vederea acum Preacurată, pre mine cel necăjit; ci mă miluește degrab, și din toată vrăjmășia, și vătămarea celui viclean mă miluește.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata pre Hristos omorându-se și omorând pre vicleanul, se văita cu amar către cel ce a ieșit din pântecele ei, și mirându-se de îndelungă răbdarea lui, se spăimântà strigând: Fiul meu prea iubite! Nu uità pre roaba ta. Nu întârzià iubitorule de oameni, cela ce ești dragostea sufletului meu.

STIHOAVNĂ.

Din Octoih. Slavă, glasul 1-iu a lui Andrei Ierusalimneanul.

Adunarea cea de trei odrasle, cei întocma la număr cu sfânta Treime, arătându-se dela răsărit, ca niște stele luminoase, cheamă lumea către sfințita prăznuire: Prov și Tarah, dimpreună cu înțeleptul Andronic; căci trupurile lor le-au dat fiarelor, și cu sângiurile lor roșind pământul, dănțuesc împreună cu îngerii în ceruri purtând cununi. Cereți pentru noi dela iubitorul de oameni Dumnezeu, să ne dăruiască iertare greșalelor, și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Dăruește-mi prefacere vieții Fecioară, scoțându-mă din năravurile cele pătimașe, către nepătimitoarea Dumnezeire; dându-mi neîncetat nespusă îngăduință și apropiere; spre a-mi udà sufletul cu plângeri de bucurie.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Dacă a văzut Fecioara cea fără prihană, pre Mielușelul său spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigà: Prea dulcele meu Fiu! Ce vedere nouă și

minunată este aceasta? Cum tu cela ce ții toate cu mâna, te-ai pironit cu trupul pre lemn?

Tropar, glasul al 5-lea.

De isprăvile sfinților mucenici puterile îngerești prea s'au minunat; că fiind în trup muritor, pre vrăjmașul cel fără de trup cu puterea Crucei nevoindu-se tare, l-au biruit nevăzut. Și acum se roagă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea:

Al Ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, al Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6; și ale sfinților două, pe 8. CANONUL mucenicilor.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Voi cântà Mântuitorule mărirea mucenicilor tăi.

A LUI IOSIF.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cela ce se purta în căruță, l-a cufundat toiagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre fugătorul Israil „mergătorul cel pedestru, l-a „mântuit; pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu".

Fiind împodobiți cu daruri mucenicești mucenicilor stați cu dragoste înaintea lui Hristos dătătorului de cununi în ceruri, luminându-vă cu lumina făcliei cei în trei lumini, și luminați cu credința, pre toți cari vă fericesc.

Are vremea de goană pentru buna credință v'ați arătat, gonind toată înșelăciunea celor de rea credință, cu vitejești pătimiri nebiruiților mucenici; ca niște ostași buni, ca niște sprijinitori ai Bisericii, și întăriri ai adevărului.

Cu gând înțelegător risipind prea înțelepților, viforul cel viclean, și marea relei credințe cea sălbătăcită, prin liniștea Duhului, ați ajuns către limanurile cele cerești, veselindu-vă.

Sufletele voastre, mucenicilor, se bucură în ceruri dimpreună cu sufletele mucenicilor, cu adevărat Prove, Andronice și Tarahe fericite; că ați trecut valurile muceniei, bărbătește lăudându-vă cu biruinți dumnezeești.

A Născătoarei:

Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu sfântul Duh, vrând s'a sălășluit în pântece de Fecioară, și s'a făcut trup neschimbat; și pătimind de bună voie, a pregătit cete de mucenici dumnezeești, să pătimească pentru credință.

Alt CANON al Cuviosului.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșie...

Ca un dumnezeesc, ca un purtător de lumină ai strălucit tuturor fericite, cu luminile strălucitelor și prea înțeleptelor tale cuvinte. Din care cere Cosma, ca să se lumineze toți cu rugăciunile tale.

Făcutu-te-ai trâmbiță de Dumnezeu grăitoare a Treimei cei prea îndumnezeite, propoveduind tuturor cinstitele și mântuitoarele dogme, și veselind sufletele drept măritorilor prea cinstite.

Slavă:

Nici cum n'ai dat ochilor tăi somn fericite, până ce cu adevărat ai ajuns luminat, la vârful dorințelor; de unde părinte ai luat Darul adevăratei cugetări.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară și după naștere ai rămas; căci ai născut pre însuși făcătorul tuturor și Dumnezeu; arătându-se nouă cu neobișnuit și strein chip, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Peasna 3-a Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta; că tu ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni".

Improtivindu-te tare gonaciului, Tarahe, și strivire obrazului suferind foarte tare, ai sfărâmat fălcile leilor celor înțelegători, și te-ai făcut biruitor cu puterea Duhului.

Cu mare vitejie ai suferit munci, pe spate și pe pântece mucenice Prove, întinzându-te și arzându-ți-se pieptul cu frigări, și lovindu-ți-se gura cea grăitoare de Dumnezeu.

Spânzurându-te ca o jertfă suferiai durerile bătăilor celor amare, mucenice Andronice, arderea focului și desrădăcinarea dinților, și tăierea limbei tale cei grăitoare de Dumnezeu.

Ca niște stele întreit luminătoare cu strălucirile cele înțelegătoare, ați gonit întunerecul înșelăciunei a multor Dumnezei, purtătorilor de chinuri mucenici cei văzători de lumină.

A Născătoarei:

Ca pre o frumoasă, ca pre o bună, ca pre o aleasă curată, pre tine te-a ales Cuvântul, cel ce a înființat toate, și cel mai pre sus de ființă, voind s'a sălășluit în pântecele tău cel priimitor de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Pre umere ridicând înțelepte Crucea Domnului tău, strigai: Și eu m'am rătignit lumii; pironindu-ți trupul cu frica lui.

Ca un râu al desfătărei, reverși tuturor cinstitele pârae, adăpând pururea cuvioase, mințile și sufletele celor ce te laudă pre tine.

Slavă:

Carul lui Dumnezeu umbrind asupra ta prea înțelepte, te-a arătat nouă alt dumnezeesc gură de aur, prin cuvinte.

Și acum, a Născătoarei:

Chiar și cu adevărat pre tine te cinstim credincioșii Născătoare de Dumnezeu; căci tu cea fără prihană, ai născut pre Dumnezeu carele s'a făcut trup.

Irmosul:

Veselește-se de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doamne, „scăparea și întărirea".

CONDACUL Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Impodobit fiind cu fapte bune Cosma de Dumnezeu însuflate, Bisericii lui Hristos ai fost înfrumusețare; cu cântări împodobindu-o fericite. Roagă-te dar către Domnul, ca să ne izbăvim noi de toate cursele luptătorului, cei ce-ți strigăm ție: Bucură-te părinte de trei ori fericite.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Vitejește întrarmându-se cu credința cea tare a sfintei Treimi, Andronic, Prov, și prea înțeleptul Tarah, au surpat tăria rătăcirei cei de mulți dumnezei, și au legat popoarele cu dumnezeeasca dragoste. Pentru aceea luând răsplătirile cele de biruință, se veselesc dimpreună cu cetele puterilor celor fără de trup. Cărora cu credință să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă, a Cuviosului, glasul 1-iu:

Podobie: Mormântul tău...

Iată a venit vioara cinstitei și prea sfintei Treimi, Cosma sfințitul, cântând cântarea cea întreit sfântă. Deci împreună cu dânsul să strigăm: Părinte, Fiule, și dumnezeescule Duhule împacă lumea ta, și zdrobește de grab pre satana sub picioarele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează ceea ce ești bună, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat, Curată, și-mi strică împietrirea și mă învață să fac voia Fiului tău; ca să aflu iertare de greșalele mele cele

multe Preacurată, şi să mă izbăvesc de focul cel nestins, cu rugăciunile tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea cu totul fără prihană, mort pre Cruce, strigà: Fiul meu cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această nespusă iconomie a ta? Prin carea ai mântuit zidirea prea curatelor tale mâini îndurate.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea; carele n'ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterei tale „iubitorule de oameni".

Legea ta Cuvinte păzindu-o mucenicii, au scuipat legile nelegiuiţilor, cari poruncesc a nu te cinstì pre tine Făcătorul; şi suferind toată furtuna muncilor, au câştigat cereasca linişte.

Poftind a purtà jugul lui Hristos pre grumazi, suferi zdrobirea grumazului; iară Crucea ducându-o, ca un toiag de putere prea fericite Tarahe, rabzi mulţimea toiegelor, strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Ca unul ce te-ai făcut tare cu dumnezeescul Duh, suferi cu tărie sfărâmarea fluerilor tale, cea cu durere Prove, şi lipsirea ochilor luminându-te cu cunoştinţa Treimei cea mai desăvârşit, şi împreunându-te cu cetele cele de sus.

Vitejeşte ai stătut înaintea judecăţei Andronice, luptându-te foarte tare cu vrăjmaşul. Pentru aceea tăindu-ţi-se pulpele, te făceà mai tare; ca să calci capul lui, şi să te trimită către călătoria cea de sus.

A Născătoarei:

Numai tu porţi în pântece pre Dumnezeu întrupându-se, pre cela ce dă fiinţă tuturor; pre carele mărturisindu-l în privelişte, dumnezeeştii mucenici cei neînduplecaţi s'au chinuit; Fecioară Născătoare de Dumnezeu, carea eşti minunea îngerilor şi rana dracilor prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Ca o trestie ager scriitoare s'a făcut cu adevărat limba ta, prea fericite, scriind ca pre o tăbliţă, cinstitele şi mântuitoarele patimi ale lui Hristos.

Inălţându-te ca finicul cu privirile faptelor bune, pom roditor te-ai arătat, dând îndulcire mântuitoare celor ce cântă: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Cu înaltă rostirea cuvintelor tale de Dumnezeu arătătoare, ai lăudat prea strălucit praznicele Preacuratei și ale tuturor sfinților, strigând cu bucurie: Slavă puterei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cel slobod dupre a sa fire a sărăcit asemenea slugei, pentru mulțimea bunătăței, Maică pururea Fecioară, luând din tine dupre Ipostas toată firea noastră.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit întu„nerecul cel strein pre mine ti„călosul; ci întoarce-mă, și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Făcutu-v-ați călători neabătuți din calea cea strâmtă și colțuroasă, lepădând mulțimile năpăștilor ca niște spumă de mare, și ca niște stâlpi nesfărâmați, întărindu-vă inima pre piatra credinței, purtătorilor de chinuri.

Ritorisind cele dumnezeești, și teologhisind dogmele cele mântuitoare, suferi spintecările buzelor, astupând cu tăria gândului gura care hulește împrotiva lui Dumnezeu celui ce te-a făcut, fericite Tarahe.

Fiind întins în patru părți fericitul, și zdrobit de rănile bătăilor, arătă Prov înălțarea cea vitejească a sufletului. Drept aceea arătându-se purtător de cunună, stă înaintea Impăratului tuturor, dimpreună cu cei ce s'au nevoit.

A Născătoarei:

Mai înaltă ești decât puterile cele de sus, că ai născut pre Cuvântul cel împreună fără de început și veșnic cu Tatăl; cu ale căruia lumini luminându-se purtătorii de chinuri, au trecut noaptea nedumnezeirii.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Răsărit-ai ca un luceafăr prea luminat, și strălucești cu cuvintele inimile credincioșilor, apărându-i cu praștia rostirilor tale.

Cu ca un biruitor întrebuințând praștia cuvintelor tale, de Dumnezeu fericite, ai surpat îngânfările eretecilor.

Slavă:

Cine dupre vrednicie va putea spune durerile tale, luptele și sudorile, care de voie le-ai săvârșit, afară de trup făcându-te.

Și acum, a Născătoarei:

Nici cea îngerească, nici cea omenească minte, nu poate tâlcuì minunea cea negrăită și neînțeleasă a n a ș t e r e i tale Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor, rogu-mă; căci „către tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirei mele".

Făcându-vă armă celui puternic prin credinţă, cu vitejie aţi rănit inimile celor necredincioşi, luptându-vă împrotiva lor vitejeşte, purtătorilor de chinuri cei cu nume mare.

Precum odinioară s'au ruşinat fiarele în groapă de Daniil, aşa şi acum de ostaşii cei tari ai credinţei, s'au spăimântat în privelişte, îmblânzindu-se tiranii de cinstitele lor patimi.

Asemănându-se Tarah coastei tale cei împunse Stăpâne, primeşte împungeri la coaste, şi se adapă cu oţet, şi i se arde capul foarte fără de milă.

A Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre cel mai 'nainte de veci Preacurată, şi ai născut cu trup pre cel din fire fără de trup, şi ai hrănit cu lapte pre hrănitorul tuturor, Maica lui Dumnezeu cea nefurată de nuntă.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte..

Dreptului Avel ai râvnit aducând prea arătat pârgile cuvintelor tale Cosma ca jertfe de dobitoace; puind înainte spre mâncare, glăsuirile cântărilor tale celor prea bune.

Cu mucenia cugetului tău ţi-ai petrecut vieaţa şi urmând dumnezeescului Avraam ţi-ai jertfit osârdia ca pre un alt Isaac, cu adevărat prea înţelepte.

Slavă:

Suişuri de suflet mântuitoare ai pus, ca pre scara ce o a văzut de demult patriarhul, ridicând pre toţi pe treptele cele frumos aşezate, ale dulcilor tale alcătuiri, Cosma prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu încetà Fecioară a îmblânzì pre Fiul tău pentru robii tăi, ca să şteargă ranele greşalelor noastre, celor ce drept te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară prea lăudată.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte ru„gându-se în chit, închipuind „îngroparea ta cea de trei zile „proorocul Ionà: Din strică„ciune scoate-mă, Iisuse Impă„rate al puterilor".

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând..

A Treimei mărire arătându-ne nouă, vitejii ostaşi ai lui Hristos, dumnezeeştii mucenici, împreună cu Tarah, Prov

şi Andronic, au înfruntat toată nedumnezeirea tiranilor, nevoindu-se vitejeşte pentru credinţă.

ICOS.

Patimilor lui Iisus bărbăteşte urmând, împreună cu înţeleptul Tarah, Prov şi Andronic, bucurându-se au pătimit în privelişte, mustrând nedumnezeirea celor fără de lege. Pentru aceasta şi noi cu dragoste cinstim pomenirea lor, întru cântări îi lăudăm, şi cu credinţă propoveduim vitejiile lor. Că minunat este Domnul, cel ce a preamărit în lume pre aceşti luminători, cari pentru credinţă vitejeşte s'au nevoit.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Prov, Tarah şi Andronic.

Stih: Tarah, Andronic şi Prov, prin a sabiei tăiere.

Au ridicat biruinţe, trecând din a lumii turburare.

In a douăsprezecea zi Prov s'a tăiat.

Impreună cu Andronic şi Tarah.

Aceştia au fost pe vremea Ipatului Diocliţian şi a ighemonului Flavian. Tarah erà foarte bătrân cu vrâsta, roman fiind cu neamul, şi din norocire ostaş. Iară Prov era din Sida Pamfiliei. Şi Andronic din cetatea Efesului Ioniei. Deci, lui Tarah i se zdrobi fălcile şi grumazii cu pietre; îi arseră mâinile cu foc, îl spânzurară sus de un lemn, şi cu fum împuţit îl afumară de desupt; apoi amestecând oţet cu muştar şi cu sare, i-au turnat pe nas, şi-l arseră la ţâţe cu ţepi înfocate, i se tăiară urechile, şi i se despoè capul de piele. Fu dat şi fiarelor să-l mănânce, şi în cea de apoi tăindu-se tot bucăţi cu sabia, s'a dat sufletul la Dumnezeu. Iară viteazul Prov, fu bătut cu vine crude, îi arseră picioarele cu fiare arse, îl spânzurară de un lemn; îi arseră şi-i fripseră spinarea şi coastele cu frigări înfocate, i se tăiară pulpele cu alte frigări, şi în cea de apoi, făcându-l şi pre el bucăţi cu sabiile, îşi luă fericitul sfârşit. Iară dumnezeescul Andronic fu spânzurat pe un lemn, şi sfâşiat pe picioare cu fiare ascuţite: îl împunseră pe coaste şi-l frecară cu sare preste tăieturi; i se tăiă limba şi buzele, şi asemenea lui zdrumicându-i se trupul tot bucăţi cu sabia, s'a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Cosma făcătorului de cântări, Episcopul Maiumei Aghiopolitul.

Stih: S'a dus Cosma unde este toată veselia,

Lăsând versurile cele ce veselesc Biserica.

Acest sfânt fiind foarte tânăr, rămase sărman; deci fiind în sărăcie, îl luă în casă tatăl sfântului Ioan Damaschin, ca să-l crească; acesta având multă avere şi mărire lumească, luă în casa sa pre oarecare dascăl învăţat şi înţelept, având vrednicia de Asingrit, carele şi acesta se numai Cosma; şi i-a dat pre seamă-i pre fiul său Ioan, şi pre Cosma fiul său cel de suflet, carele puind nevoinţă asupra lor cu învăţătura, în scurtă vreme învăţară tot meşteşugul cărţei; adică gramatica şi filosofia, şi încă nevoindu-se şi cu astronomia, musichia şi geometria; dintru aceasta se arătară tuturor vrednici de cinste. Dar cui îi este voia să-i cunoască de învăţaţi spre toate lucrurile, se vor adeveri din cărţile care au făcut. După aceea ducându-se ei la lavra sfântului Sava, se făcură monahi. Fericitul Ioan se hirotoni Preot, de Ioan Patriarhul Ierusalimului, iară fericitul Cosma, rugat fiind foarte de toţi Ierusalimnenii, s'a făcut Episcop la Maiuma Deci petrecând bine, şi povăţuindu-şi turma spre hrana cea mântuitoare, foarte bătrân fiind, a răposat în Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe, şi bunei biruitoare Domnina.

Stih: De şi Domninei membrele i s'au desnodat,

Insă de adevărata credinţă nu s'a lepădat.

Aceasta s'a muncit în zilele împăratului Diocliţian, aducându-se înaintea

ighemonului Lisie, în cetatea Anazarvenilor; deci mai întâi fu bătută cu vine de bou crude, și i se arseră picioarele cu fiare arse; apoi i se zdrobiră oasele cu lemne, și o deznodară din toate încheeturile. Apoi băgându-o în temniță, ș'a dat sufletul lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfânta muceniță Anastasia fecioara.

Stih: Priimì cu bucurie a gâtului tăiere.

Mucenița Anastasia buna biruitoare.

Sfânta aceasta a fost pe vremea împărăției lui Dechie și Valerian, din cetatea Romei, și erà călugăriță împreună cu alte fecioare la o mânăstire. Deci pârându-se la ighemonul, și aducându-se înaintea lui în legături de fier, fu bătută preste obraz și golită, și arzându-o cu foc, o picà pe deasupra cu iarbă pucioasă, cu untdelem și cu smoală. După aceea o au spânzurat pe un lemn, i-au tăiat țâțele și i-au scos unghiile; apoi i-au tăiat mâinile și picioarele, și i-au scos dinții din rădăcină. In cele din urmă își priimì sfârșitul prin sabie.

Intru această zi, sfinții șaptezeci de mucenici de sabie s'au săvârșit.

Stih: Șaptezecimea mucenicilor de sabie se săvârși:

Gata fiind de va cere trebuința și de multe ori a muri.

Intru această zi, sfântul Teodot episcopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Teodot scaunul pământesc l-a lăsat, și scaunul mărirei cel strălucit de sus a aflat.

Intru această zi, sfânta muceniță Malfetà, săgetată fiind s'a săvârșit.

Stih: Nu molatic cevà a fi Malfetà văzând: Arcul împrotiva sa tare întinzând.

Intru această zi, sfânta muceniță Anthia, băgată fiind în bou de aramă înfocat, s'a săvârșit.

Stih: In bou înfocat băgându-te te desflorești:

Iară în Cer Anthieo luminat înflorești.

Intru această zi, sfinții mucenici Iuventin și Maxim, de sabia s'au săvârșit.

Stih: Iuventin împreună cu Maxim fiind tăiat: In ceata mucenicilor cu Maxim s'a împreunat.

Intru această zi, sfântul Iason episcopul Damascului cu pace s'a săvârșit.

Stih: Năvălirile patimilor Iason le-a surpat:

Și turnuri de fapte bune mai nainte de sfârșit au ridicat.

Intru aceași zi, sfinții Andromah, și Diodor, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Andromahe luptă-te împrotiva vrăjmașilor Domnului:

Și priimește-ți sfârșitul împreună cu Diodor prin arderea focului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într'o grădină verde „săltând, au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinților „noștri".

Tăierea urechilor cu bucurie ai suferit Tarahe mărite, ca o slugă bine ascultătoare, a celui ce ș'a plecat ție urechia foarte cu blândețe, și a împlinit rugăciunile tale, care strigai: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Intinzându-vă mucenicilor și cu muncile chinuindu-vă, ați stătut împrotiva celor fărădelege cu cuget întărit, și făcându-vă purtători de biruință, cântați: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Umplutu-s'a duhul tău, de îndumnezeită răcorire și răsuflare; când ți se ardeau mâinile și capul cu foc; și ca și tinerii

strigai Tarahe: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu stropirea cinstitelor voastre sângiuri sfinţilor, stingând jeratecul înşelăciunei, ne izvorâţi roua Darului dumnezeesc, şi răvărsaţi apele vindecărei, celor ce laudă pomenirea voastră totdeauna.

A Născătoarei:

Se deşartă în pântecele tău Cuvântul cel foarte deplin, nedepărtându-se de sânurile părinteşti, şi se vede trup şi se naşte prunc; căruia cântăm Fecioară veselindu-ne: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:
Cel ce ai mântuit în foc...

Preste muntele faptelor bune suindu-te părinte, ca Moisì ai luat legea lui Dumnezeu, şi pre cei amăgiţi, cu lesnire i-a tras, cântând vrednicule de laudă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Cumplita boală a eresului, o ai oprit cu doftoria cuvintelor dogmelor tale, cântând Ziditorului cântare de biruinţă: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

Izvor de Dumnezeu curgător s'a arătat limba ta părinte, sufletelor celor învăpăiate prin patimi; cari bând strigă: Prea lăudat Doamne, Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mărimu-te pre tine ca pre un chivot şi cort, şi pat al Cuvântului, grădină care ai înflorit pre Hristos, veselitoare mireazmă; căruia cântăm: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Fiind luminaţi cu ranele şi frumoşi cu podoabele pătimirei cei binefăcătoare fericiţilor, staţi înaintea Domnului purtând cununi, umplându-vă din destul de lumina care se trimete de acolo, şi cu dragoste cântând neîncetat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Nebunindu-se întru sine tiranul cel fără de minte, ca unul ce erà biruit de împrotivirile voastre, degrab porunceşte să

vă omoare cu sabia, pre voi cari cântaţi Ziditorului şi Mântuitorului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Părtinitorii Treimei, bunii biruitori mucenici, cari au risipit gerul nedumnezeirei, cu fierbinţeala credinţei, turnurile cele de pază credincioşilor, florile cele veselitoare ale raiului celui înţelegător, limanurile celor înviforaţi, stâlpii cei nemişcaţi, Andronic, Prov şi Tarah, să se cinstească.

A Născătoarei

Dimpreună cu cetele cele fără de trup, cu oştile mucenicilor, cu apostolii, cu toţi proorocii, să lăudăm cu bună credinţă pre Stăpâna, care stăpâneşte toate fápturile; ca pre una ce este mai sfântă decât Heruvimii, şi singură curată Maica lui Dumnezeu; prea înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:
Mântuitorule al tuturor,..

Curăţindu-ţi-se sufletul prea fericite, te-ai arătat locaş al Duhului; şi de lumină umplându-te, ai luminat pre toţi să cânte dupre vrednicie: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu laudele neputând a te încununà Cuvioase către nevoinţele tale privind, Har cerem de sus, să se dăruiască nouă celor ce dorim a lăudà acum, însemnata ta pomenire fericite.

Binecuvântăm...

Acum petreci împreună cu cei de sus bucurându-te, împreună cu cetele sfinţilor prea fericite, a cărora strălucitele lupte şi nevoinţi, le lăudai cu dorinţă strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum a Născătoarei:

Curăţire de greşale dărueşte-mi mie, şi depărtare de răutăţi Preacurată, cu rugăciunile tale cele de Maică, Născătoare de Dumnezeu Fecioară binecuvântată; ceea ce eşti adevărata întărire a credincioşilor.

Imosul:
Sa lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor „Atotputernice, pre cei ce se „ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăii pogorându-te „i-ai rourat, şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile binecu„vântaţi şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu po„gorâre, că cel prea Inalt de „voie s'a pogorît până şi la trup, „din pântecele feciorese făcân„du-se om. Pentru aceea pre „prea curata Născătoare de

„Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Putut-au vitejii cu trupuri stricăcioase, să câştige prin pătimiri nestricăciune, şi s'au asemănat cu îngerii, câştigând împărăţia lui Dumnezeu cea nesfârşită, Prov, Tarah şi Andronic, slugile lui Hristos.

Arătatu-v'aţi jeratec, arzându-vă cu focul cel tainic fără materie, şi aţi ars rătăcirea cea materialnică, marilor mucenici; şi strălucind ca lumina, luminaţi făptura şi păziţi sufletele noastre de primejdii şi de patimi.

Astăzi Biserica lui Hristos face praznic de preste an luminat şi veselitor, prăznuind această dumnezeească pomenire a voastră; dimpreună cu voi se veselesc proorocii, apostolii şi toţi mucenicii, purtătorilor de chinuri biruitori cei cu nume mare.

Ridicatu-v'aţi la lăcaşurile cele luminate ale raiului, purtătorilor de chinuri, fiind îmbrăcaţi cu haină luminoasă, carea o aţi ţesut cu multe feluri de chinuri, şi staţi înaintea Scaunului Atotţiitorului, rugându-vă neîncetat pentru toţi.

A Născătoarei:

Iartă-mi Mântuitorule, cela ce te-ai născut şi ai păzit nestricată şi după naştere pre ceea ce te-a născut; când vei şedeà să judeci faptele, toate fărădelegile şi greşalele mele trece-le, unule cela ce eşti fără de păcate; ca un Dumnezeu milostiv, şi iubitor de oameni.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Iată acum a strălucit nouă pomenirea veselitoare, dumnezeească şi prea bună, care ne veseleşte dupre vrednicie, a lui Cosma minunatului şi de Dumnezeu cugetătorului; a dumnezeescului cântător şi de trei ori fericitului carea dupre vrednicie să o lăudăm.

Darul tămăduirilor luând prea fericite, prin împărtăşirea Duhului Sfânt, dezleagă întunerecul sufletului meu, goneşte departe norii patimilor, şi îndreptează-mă să călătoresc drept pre cărările cereşti, vrednicule de mininune.

Slavă:

Urmând legilor tale fericite, am ales a lăudà mutarea ta către cele de sus, nădăjduind a luà adevărate răsplătiri, dela tine vrednicule de laudă; cel ce rogi pre dătătorul de cununi.

Şi acum, a Născătoarei:

Intăreşte cu puterea ta neputinţa sufletutui nostru, Maică a lui Dumnezeu. Desleagă prea sfântă, greutatea ce se pune asupra robilor tăi; ceea ce ai

răsărit lumii netâlcuit pre Soarele dreptăţei.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultărei, blestem a adus; iară „tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtărei în pântece, ai înflorit lumii binecuvântarea. Pentru aceasta toţi te mărim.

SVETILNA sfinţilor.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Suferind mucenicii multe feluri de chinuri, au câştigat multe daruri de biruinţă, pentru pătimiri dela Hristos Mântuitorul, Tarah gânditorul de Dumnezeu, şi Prov şi Andronic, pătimitorii cei tari. A cărora pomenire săvârşindu-o, îi cinstim pre ei; că se roagă pentru noi, să ne mântuim de greşale.

Slavă, Svetilna Cuviosului.

Podobie: Femei auziţi...

Cu cântările tale cele de Dumnezeu însuflate Cuvioase, ai lăudat sfântă întruparea lui Hristos cea din Fecioară; şi cu cântări lăudând ai încununat pre sfinţi şi pre prea curata Maica lui Dumnezeu; cu cari împreună adu-ţi aminte şi de noi către Domnul, părinte Cosma.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre îngerul sfatului celui mare, cel ce este din Tatăl, pre Hristos împăratul slavei, l-ai născut Născătoare de Dumnezeu prea lăudată Fecioară; a căruia Cruce ridicând nevoitorii şi mucenicii, în urma lui au alergat; cu cari neîncetat roagă-te pentru noi.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile Cuviosului, glasul 1-iu:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..

Sfeşnicul cel prea luminat şi prea strălucit, vioara cea făcătoare de cântări, ţăria cuvintelor Duhului celor bine însemnătoare, tuturor nouă ne pune înainte ospeţile cele prin cântări, şi prin acestea veseleşte pre cugetătorii de Dumnezeu.

Alcătuitorul de cântări, alăuta dumnezeescului Duh, privighetoarea, greerul dumnezeeştilor cântări, fluerul Bisericii, cântă cu veselie învăţând marginile cu cântări de Dumnezeu însuflate, să slavoslovească pre Treimea cea mai pre sus de Dumnezeire.

Ca cela ce împreună cu fiinţele cele nematerialnice, stai înaintea Ziditorului tuturor şi Dumnezeu, dumnezeescule părinte Cosma, fă pomenire de cei ce săvârşesc luminatul tău praznic; ca să scape de primejdii, de ispite şi de tot felul de împrejurări.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cu Davidiceşti cântări să

lăudăm pre duhovnicescul scriitor de cântări, zicând: Vărsatu-s'a Darul în buzele tale cuvioase părinte; și limba ta s'a arătat trestie a grabnicului scriitor, bine rostindu-ne nouă cântările cele mântuitoare; prin care ne învățăm a docsologhì iconomia cea dupre Hristos, și marea taină a sfintei Treimi; cerând prin cântare sufletelor noastre mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Doamne de ai și stătut...

Mă tem de ceasul hotărîrei, cheltuind întru lenevire toată vieața mea, ca nimenea din oameni vreodată; ci apucând acum mai 'nainte de sfârșit Maică Fecioară, izbăvește sufletul meu din robia celui strein.

A Crucei, a Născătoarei asemenea:

Cuvinte al Tatălui, și Fiule cel fără de început, și cu Duhul împreună pre scaun șezătorule, cum ți-ai întins pre lemn prea curate mâinile tale? Ce este această sărăcie a ta de acum prea bunule? Stând lângă răstignirea ta, strigà cea fără prihană.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinților, glasul al 4-lea.

Ostași lui Hristos făcânduvă, ați lăsat frumusețile cele de pre pământ, și luând Crucea pre umere, ați mers după dânsul prin chinuri de multe feluri; și nu v'ați lepădat de el înaintea împăraților și a multor tirani. Ingerii au încununat capetele voastre cu cununi de biruință, și ca niște îndrăzneți cu sufletul, luminat ați venit împreună în cămara de mire cea frumoasă, Prove slava mucenicilor, Tarahe pierzătorule al dracilor și Andronice biruința credincioșilor; având îndrăzneală, rugați-vă Mântuitorului tuturor pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem...

Slăbănogirea și trândăvirea sufletului meu prefă-le în sănătate și putere, Fecioară Maică ceea ce ești cu totul fără prihană; ca să fac și să lucrez cu frică și cu dragoste îndreptările lui Hristos; ca să scap de focul cel nesuferit, și să dobândesc prin tine moștenirea cea cerească, și vieața cea fără sfârșit, bucurându-mă totdeauna.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Impungându-se coasta ta mult milostive, s'a rumpt zapisul cel din veac al strămoșului Adam, și firea cea lepădată a oamenilor, se sfințește cu picăturile sângelui tău, strigând: Slavă milostivirii tale, slavă dumnezeeștii răstignirii tale. Iisuse Atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 4-lea: *Sfinţilor cari sunt pre pământul lui...* Apostolul către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 13 ZILE.

Sfinţii Mucenici Carp şi Papil.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Roduri ai adus lui Dumnezeu cu învăţătura ta, pre cei mântuiţi, pururea pomenite; iară pre sine-ţi te-ai adus jertfă sfinţită, fiind roşit cu sângele muceniei, prea fericite, prea sfinţite. Pentru aceea roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Intărindu-vă gândul spre Hristos, v'aţi arătat neabătuţi de năpădirile muncilor, înecând de tot în sângiurile voastre pre părtinitorii rătăcirei, şi sălăşluindu-vă înlăuntrul raiului prea sfinţiţilor; ca nişte jertfe fără de prihană, ca nişte odrasle ale dumnezeeştei viţe, rugaţi pre Stăpânul, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Aprinzându-vă gândul de dragostea Ziditorului, mai tare decât de foc Carpe şi Papile, ca nişte lumini înţelegătoare, aţi stins prin Dar jertfele idolilor cu roua credinţei; şi cu vărsările sângiurilor aţi moştenit pârâul desfătărei. Rugaţi-vă lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor...

Ca cei mari luminători ai tăriei, răsărind prin credinţa Bisericii, toată făptura o luminaţi, cu strălucirile luptelor, şi cu luminile minunilor, gonind prea lăudaţilor întunerecul dracilor şi al patimilor.

Unindu-vă în credinţă, şi una cugetând, multe feluri de munci în adevăr aţi suferit, Papile şi Carpe, tarilor nevoitori, apărătorilor ai bunei credinţe. Pentru aceasta cu cinste prăznuim credincioşii sfinţita voastră pomenire.

Frumuseţea mucenicilor, doimea treimei, Papil şi Carp, neclătiţii stâlpi, liniştitele limanuri, temeliile Bisericii cele neclătite, vasele cele cu mir ale Duhului, cu sfinţite cântări bine să se laude.

Slavă, glasul al 6-lea:

Ca un vrednic între văzătorii de Dumnezeu Cuvioase, ai văzut cerurile deschise, pre Dom-

nul şezând pre scaun, şi heruvimii şi serafimii împrejurul lui. Iară dela tine luminându-ne şi noi sfinţită turma ta, strigăm către tine Carpe: Cere lumii pace, şi suflelelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Toată nădejdea mea spre tine o pun Fecioară; nu mă trece cu vederea ceea ce eşti bună, ci grăbeşte de mă scapă degrab, de patimile ce mă supără şi-mi dau războiu în toate zilele.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Sta lângă lemn odinioară, pre vremea răstignirii Fecioară, dimpreună cu ucenicul cel curat, şi plângând strigà: Vai mie cum pătimeşti Hristoase! Cela ce eşti nepătimirea tuturor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih; şi al mucenicilor pe 4. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lui Carp, împreună şi lui Papil aduc laudă.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în„necat a strigat: Lui Dumnezeu „cântare de biruinţă să-i cân„tăm".

Cer dela tine Hristoase, să se lumineze sufletul meu cel întunecat, cu lumina Dumnezeirii tale cei fără de început; şi să mi se deà cuvânt, ca dupre vrednicie să laud pre aceşti înţelepţi mucenici.

Lepădându-vă purtătorilor de chinuri de toată îndulcirea cea de pre pământ, v'aţi întrarmat gândul către calea cea cerească, întâi prin sihăstrie, şi acum prin sânge.

Slavă:

Lesne aţi putut înţelepţilor, a răbdà toată supărarea prin puterea cea dumnezeească, prin carea surpând toată puterea vrăjmaşului, aţi căpătat laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind eu învechit mai de demult din sfatul vicleanului şarpe, nesuferind Dumnezeu să mă vază pierdut, sălăşluindu-se întru tine Curată, m'a înoit.

Peasna 3-a Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Ca unii ce aţi păzit cea în adevăr dupre chipul Ziditorului, nu aţi plecat genunchile la închinăciunile cele împrotiva lui Dumnezeu ale limbilor, ci cu rugăciune nebiruită le-aţi surpat.

Din porunca cea necredincioasă a judecătorului, desponindu-se trupeşte vitejii, s'au îmbrăcat cu Hristos, pentru carele ca nişte jertfe, legându-se cu lanţuri îi duceà.

Slavă:

Văzând Stăpânul tuturor, nestrămutarea nădejdii voastre despre dânsul, aevea prin îngeri noaptea, vă îndemnà măriţilor să fiţi îndrăzneţi în chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi sufletul tare bolnav Stăpână, pentru mulţimea multelor mele greşale, tămădueşte-l cu rugăciunea ta cea fierbinte către Dumnezeu, şi-mi vindecă patimile trupului.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirei tale“.

Sedealna, glasul a 3-lea.

Podobie: Dumnezeeştei credinţe...

Fiind întrarmaţi cu armele credinţei, aţi stricat rânduelile celor fără de Dumnezeu, purtătorilor de chinuri prea lăudaţilor; şi aţi luat cununa nestricăciunei, săvâşind calea mucenieiei, Carpe şi Papile. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort Dumnezeesc al Cuvântului, una prea curată Maică Fecioară, întrecând pre îngeri cu curăţia. Deci şi pre mine, cel ce m'am făcut mai spurcat de cât toţi cu greşalele trupului, curăţeşte-mă prin rugăciunile tale, cu apele cele dumnezeeşti cinstită, dându-mi mila cea mare.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua Cuvântului cea neîntinată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce, pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără dureri, tânguindu-se, ca o Maică strigà: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti! vrând să izbăveşti pre om de patimile cele necinstite.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul cin„stita Biserică cu dumnezeea„scă cuviinţă cântă, strigând: „Din cuget curat întru Domnul „prăznuind“.

Aleasă jertfă aţi adus lui Dumnezeu cu credinţa, măriţilor purtători de chinuri, pre lăudatul Agathodor, lepădându-vă de înşelăciunea vrăjmaşului, pentru dragostea lui Hristos.

Cu otrava şarpelui înebunindu-se tiranul, şi poruncind să te lege pre tine Carpe, să-ţi

zgârie coastele și iarăși să te arză cu foc, n'a slăbit tăria ta.

Slavă:

Dorind a vedeà cămara Stăpânului cea de mire Papile, spânzurându-te sus, nu te-ai spăimântat a te zgârià, nici de focul cel ce te îngrozià, nu te-ai sfiit dumnezeescule.

Și acum, a Născătoarei:

Văzând Adam că vine Dumnezeu din pântecele tău Stăpână, ca din întunerecul patimei, strigà ție: Răpește-mă pre mine cu mijlocirea ta din nevoile morței.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce „mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să „te vază Cuvinte al lui Dum„nezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, cela ce chemi din „negura greșalelor".

Ca niște săgeți pruncești ai socotit împroșcările pietrilor ale celor fărădelege, fiind legat de trei ori fericite Papile; că erai îmbrăcat cu podoaba credinței cea cu adevărat nebiruită.

Făcutu-s'a vrăjmașul ca mort din răbdarea ta fericite, și din vitejia ta cea tare; că ai fost îmbrăcat cu tărie dela Dumnezeu arătat, prin care ai biruit două războaie Carpe.

Slavă:

Gurile fiarelor le-ați încuiat ca și Daniil, cu arme dumnezeești, mucenicilor Carpe și Papile: Și le-ați făcut a propovedui cu credință, că voi sunteți mucenici pătimitori.

Și acum, a Născătoarei:

Glăsuit-a mai 'nainte Isaia, că numai tu Preacurată vei să naști pre Fiul lui Dumnezeu, pre Emmanuil, cel ce a voit să se asemene cu noi pentru milostivire, și să ne izbăvească din stricăciune.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Intărindu-vă cu Duhul, și luând dela dânsul răcoreală nebiruiților, aruncându-vă în var nestins, nici cum nu v'ați ars, ci l-ați făcut ca niște pietre.

Cu apele învățăturilor ai adăpat sufletele bine credincioșilor, pururea pomenite; și pentru aceea te-a arătat pre tine Hristos în lume izvor îndestulat de minuni, prea fericite.

Slavă.

Cu osârdie strigà ca dintr'o gură purtătorii de chinuri: Doamne! nici foamea, nici scârbele, nici goana, nu va puteà să ne despartă pre noi Stăpâne de dragostea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Adam cel întâi zidit, sfatul femeesc l-a omorît odi-

nioară; iară acum încăpând Dumnezeu în pântecele tău Stăpână, l-a înviat, și iarăși l-a făcut fiu luminii.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o, „înălțându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin a„lergând, strig către tine: Scoa„te din stricăciune vieața mea, „mult milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ca o vistierie de mult preț și izvor ce izvorăște ape de tămăduiri, a dat Stăpânul moaștele voastre celor de pre pământ; care șterg neputințele patimilor cele de multe feluri, și dau neîncetat Dar sufletelor. Pentru aceasta Carpe și Papile, cu un glas și cu dragoste, săvârșim pomenirea voastră.

ICOS.

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea mai 'nainte de veci și Cuvântule, gonește negura minței mele, și-mi dă cuvânt de înțelepciune, ca un Dumnezeu, ca să laud pre cei ce au urmat cu dragoste și râvnă, dumnezeeștelor tale patimi; ca pre cei ce au luat dupre vrednicie, dela tine Stăpânul tuturor, răsplătiri pentru nevoințe. Că aicea adunările credincioșilor, încunjurând sicriul moaștelor, iau pururea sănătate, Papile și Carpe, cu un glas săvârșim pomenirea voastră.

Intru această lună, în 13 zile, pomenirea sfinților mucenici Carp și Papil, Agathodor, și Agathonica.

Stih: Carp și Papil, două roduri a lui Dumnezeu prea iubite.
Tăindu-se toată ușa Cerului li se deschide.
Pre Agathodor îl așteaptă mulțimea darurilor.
Ca celui ce s'a nevoit mult la răbdarea bătăilor,
Nu ți s'a făcut impiedicare Agathonico muceniță,
Către dumnezeescul sfârșit cel prin sabie, femeiasca neputință.
Pre Carp, cu Papil împreună. In treisprezece sabia îi omoară.

Acești sfinți mucenici ai lui Hristos au fost pe vremea împăratului Dechie și a lui Valerian antipatul Asiei, cu meșteșugul doftori. Sfântul Carp erà Episcop Tiatirilor, iară Papil erà hirotonit Diacon de acest Carp. Deci, prinzându-se de către Domn, și întrebându se, mărturisiră înaintea tuturor numele Domnului Hristos, și silindu-i să facă jertfă la idoli, și neînduplecându-se, îi legară pre lângă cai, târându-i dela Tiatira până la Sardia, și acolo spânzurându-i de un lemn îi strujiră. Atuncea și sfântul Agathodor slugă fiind sfinților, și urmându-le se întări de dumnezeescul înger și mărturisi pre Hristos. Deci spânzurându-l și pre el, îl bătură cumplit cu toiege. Și așà bătându-se, și-a dat Duhul în mâinile lui Dumnezeu. Iară sfântul Carp spânzurat fiind, a râs; și întrebându-se de către Domn: Pentru ce ai râs Carpe? zise: Văzui mărirea Domnului meu și mă bucurai. Iară pre Papil l-au legat de patru pari, și l-au ridicat sus, apoi îl împroșcară cu pietre, de care fù nevătămat. După aceea aducându-se de față sfinții împreună, îi tăvăliră preste spini în sus și în jos, și bătându-i deasupra pe pântece. După aceea i-au dat ca să-i mănânce fiareie: Atuncea un leu, o minune! grăind cu glas omenesc, și răcnind, oprià pre muncitori dela atâta nemilostivire. Iară ei își astupau urechile, și bătându-le cu piroane încălțăminte de fier în picioare, i-au aruncat în cuptor; atuncea și Agathonica sora sfântului Papil, făcând rugăciune, a intrat și ea cu dânșii.

Şi rămâind sfinţii nearşi şi nevătămaţi, li s'au tăiat capetele cu sabia.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Florentie.

Stih: O a mucenicului Florentie adecă îndrăznire.
Carele aleargă către foc, ca către răcorire.

Sfântul mucenic Florentie, a fost din cetatea Tesalonicului. Şi fiind creştin şi râvnitor binelui, ocără şi defăimă înaintea tuturor, pre dumnezeii Elinilor; întăriă pre creştini în credinţa cea în Hristos, şi-i îndemnă în tot chipul spre lucrarea dumnezeeştilor porunci. Deci făcând el aşà, se prinse de Ighemonul cetăţei, şi întrebându-se, mărturisi pre Hristos cu îndrăzneală fără frică înaintea tuturor, că este Dumnezeu mai 'nainte de veci şi făcătorul tuturor; şi că dumnezeii păgânilor, sunt lemne, pietre, aur, argint, aramă, fier, idoli fără suflet şi fără simţire. Acestea zicând, îl bătură cumplit, îl spânzurară de un lemn, şi-l strujiră; şi aprinzând foc mare, îl aruncară în mijlocul focului; iar el bucurându-se şi rugându-se într'însul şi mulţumind lui Dumnezeu, se săvârşi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Dioscor.

Stih: Tăindu-se Dioscor, pre Dia l-a ruşinat,
Ca pre cel ce de pierzarea omenească nu s'a săturat.

Acesta a mărturisit pre vremea împărăţiei lui Diocliţian, trăgându-se cu neamul din Schinopoliţi, şi cu vrednicia era sfetnic. Deci socotind toate lucrurile lumii acesteia ca nişte gunoae, numai ca să dobândească pre Hristos, a luat îndrăzneală, şi stând înaintea Domnului Luchian, înfruntându-l, şi mai vârtos batjocorindu-l, întru nimic îi socotià înfricoşările şi amăgirile; mai ales când acela arătà sfântului focul şi organele vârtejelor, şi alte multe feluri de munci. Insă toate acestea au rămas nelucrătoare, şi s'au arătat ca o nimica înaintea bărbăţiei şi a mărimei de suflet a mucenicului. Pentru aceasta la cea mai din urmă, cu sabia i-a tăiat sfântul lui cap.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Nichita Patriciu Mărturisitorul.

Stih: Pentru dumnezeeştile icoane sufere întristându-se,
Se bucură însă Nichita, îngereşte veselindu-se.

Acesta s'a născut în Paflogia, din părinţi creştini şi iubitori de Dumnezeu; se zice că erà rudenie împărătesei Teodorei. Deci dându-se la învăţătură şi la sfintele Scripturi, merse în Constantinopol fiind de şaptesprezece ani. Şi ţiind atuncea Irina sceptrurile împărăţiei, şi aflând că copilul erà scopit încă de părinţii săi l-a luat în casă, şi preste puţină vreme, ajunse de fu mai mare preste toţi ai casei ei. Şi ajungând la vrednicia Patrichiilor, se puse Voevod Siciliei. De atuncea trăind bine, precum iubeşte Dumnezeu, şi vrând să se călugărească, nu-l lăsară împăraţii Nichifor şi fiul său Stavrachie. Iară apoi împărăţind Mihail (adecă Rangave carele şi Curopalat se zicea), abià după multe rugăciuni, i-au dat voie, însă călugăr să se facă iară din cetate să nu iasă; ci dându-i mânăstirea Hrisoniche la poarta cea de aur, îi porunci să petreacă acolo. Şi erà de cincizeci de ani când s'a călugărit; şi la această mânăstire s'a aflat, până în zilele împărăţiei lui Leon Armeanul luptătorul de icoane. Deci dacă văzù, necinstea ce i se făcea icoanelor, ieşi din cetate şi merse la un metoh care îl dăruise el mânăstirei, şi se amestecă cu fraţii cei mai proşti, mâncând cu ei, şi lucrând împreună cu ei. Iară oaricari din clevetitori făcând voia luptătorului de Dumnezeu, îi spuse că acesta aveà o icoană a Mântuitorului, care din credinţă o luase dela Roma. Deci, se trimise unul din rânduiala sa înfricoşându-l cu cuvinte aspre şi cu îngroziri, şi cerându-i să-i deà cinstita icoană. Iară el nevrând, răspunse: Nu este a mea această cinstită icoană, ci este a lui Dumnezeu, şi s'a dăruit în sfintele odoare ale bisericii. Deci apucând pe alt frate, ca să-i arate ceia ce căută, intră în biserică, şi aflându-o o luă, ca şi cum ar fi fost lucru de nimic şi o aruncă fără de cinste la aşternutul picioarelor lui. Sfântul văzând aceasta suspină dintru adâncul inimei, socotind că aceasta era să-i fie începătura bântuelilor. Deci, vrând să plece trimisul împărătesc, închise pre sfântul, să nu iasă nici de cum de acolo. După acestea luând împărăţia Teofil luptătorul de Dumnezeu,

şi acesta purtând şi el război împrotiva sfintelor icoane, trimise şi către sfântul pre oarecarele Teodosie să-i spună înnaintea celor ce se aflau acolo că, sau să se împărtăşască cu patriarhul Antonie, şi să nu se închine icoanelor, sau în acel ceas să fie izgonit. Iară sfântul zise: Nu voiu încetà nici odinioară, a mă închinà icoanei lui Hristos şi Dumnezeului meu, măcar că aceasta nu vă place. Iară pre Antonie avându-mi mintea întreagă, nu-l voiu numi Patriarh, ci prea curvar. Deci izgoneşte, taie, fă ce-ţi este voia; şi îndată îl izgonì de acolo. Iară sfântul mulţămind lui Dumnezeu, şi luând cu dânsul trei fraţi, merse la alt metoh ce era acolo aproape, şi petrecând acolo sfânta patruzecime, până la pogorârea sfântului Duh, se duse la Pantihia. Dar eşise poruncă, să nu se primească creştinii cei ce fug. Ingrijindu-se sfântul, se întoarse la Erivol, şi acolo iarăşi cu grijă fiind pentru jafurile Agarenilor, venì către dânsul oarecarele Nicolae rudenie a sa şi zise, că ar găsi mare odihnă, de ar vrea să meargă la metohul lui, ce se chiamă Zulupas, şi se duse acolo. Apoi preste puţină vreme îi merse poruncă, dela luptătorii de icoane, ca, sau să se împărtăşască cu dânşii, sau să fugă de acolo. Deci ieşind şi de acolo, se duse la Catisia, şi aflând un locuşor mic îl cumpără, şi zidì o biserică în numele sfinţilor Arhangheli, şi petrecând întru aceea câţiva ani, bine şi cu plăcere dumnezeească, împreună cu fraţii ce erau cu dânsul, în cea de apoi se duse la mânăstirea cea de lângă mare; unde învăţând pre monahi şi rugându-se pentru dânşii şi cunoscându-şi mai 'nainte mutarea către Domnul, a răposat; făcând şi în vieaţa lui şi după moarte multe minuni, ajungând până la şaptezeci şi cinci de ani ai vieţii sale.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Veniamin Diaconul.

Stih: Prin a soartei chinuitoare temniţă zicând:
Veniamin toată greutatea sufletească este lepădând.

Acest fericit Veniamin era în zilele lui Isdigherd împăratul Persiei; fiind Diacon la biserica lui Dumnezeu, a adus pre mulţi păgâni la dumnezeeasca cunoştinţă. Atunci fu pârât ca un făcător de rele; pentru aceasta fu bătut şi băgat în temniţă unde zăcù doi ani. Deci venind un sol dela împăratul Romanilor, la împăratul Perşilor, şi aflând de aceasta, rugă pre împăratul, ca să slobozească pre Veniamin; iară împăratul zise: Se va lăsà el, să nu mai înveţe pre Maghi creştinătatea? Şi solul răspunse: Aşa este împărate, să păzească în tot chipul poruncile tale precum trebue. Iară Veniamin dacă auzi cuvintele solului, îi zise: Preste putinţă este să nu împart eu lumina care am luat, căci de câtă certare este vrednic, cela ce va ascunde talantul, ne arată aevea învăţătura sfintelor Evanghelii. Impăratul nepricepând nimica de acestea, poruncì să-i dea drumul din legături; iară el iarăşi se duceà de făceà cele obişnuite. Pentru care mâniindu-se împăratul, făcù douăzeci de ţepuşi de trestii ascuţite şi i le băgă pre sub unghiile mâinilor, şi ale picioarelor. Şi văzându-l că socotià muncile ca nişte jucării, făcù altă ţepuşă de trestie ascuţită, şi o puse în mădularul udului, care puind-o şi scoţând-o adesea, făcea dureri nesuferite sfântului. Apoi după munca aceasta, acea fiară fără de omenie poruncì, să-i îndese prin şezut un lemn gros care aveà de toate părţile noduri; şi aşa ş'a dat duhul său către Domnul viteazul nevoitor.

Intru această zi, sfântul Mucenic Antigon carele s'a săvârşit prin foc.

Stih: Hristoase al meu pentru bunătăţile de acolo voiu fi murind:
Zice Antigon, arderea de aici mai mult cinstind.

Intru această zi, sfânta nouă muceniţă Hrisi, carea s'a nevoit în oarecare loc al eparhiei Meglenilor ce se numeşte Slatina, la anul una mie şapte sute nouăzeci şi cinci, în bucăţi tăindu-se s'a săvârşit.

Stih: In munci ca aurul în topitoare,
Hrisi te-ai arătat cu totul strălucitoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioşilor ti-

„neri; iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-a plecat a strigà: „Binecuvântat eşti Dumnezeul „părinţilor noştri“.

Pironire picioarelor aţi răbdat prea cinstiţilor mucenici, şi aşà mergând pe cale şi cântând lui Dumnezeu, aţi sfărâmat ca praful boldurile necredinţei, şi aţi întărit buna credinţă.

Muncindu-vă aţi strălucit mai mult decât soarele, mucenicilor vrednici de minune, şi aţi gonit toată negura rătăcirei idolilor, dăruind pururea credincioşilor luminarea cunoştinţei de Dumnezeu.

Slavă:

Aprinzându-se mare văpaie, ca să vă aruncaţi într'însa, prea fericita Agathonica văzând, strigà lui Hristos: Nu mă lipsì de ceata mucenicilor tăi Dumnezeul părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un izvor nedeşertat te avem Stăpână, ajutor şi tare întărire Curată, zid şi acoperământ bun. Să nu ne lipsim nici odată de sprijineala ta noi robii tăi.

Peasna 8-a, Irmos:
Din văpaia Cuvioşilor...

Văzând Agathonica muceniţa, că Carp şi Papil s'au dat focului, a venit către ei dănţuind cu dor înfierbântat; cari şi Treimea închipuind, erau păziţi.

Luând graiul Stăpânului înţelepţilor, vă rugaţi pentru cei ce vă ucideau. Pentru aceea şi vouă tăindu-vi-se capetele dimpreună, v'aţi dat Duhul în mâinile Domnului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pâraele sângiurilor voastre prea lăudaţilor, ni s'au făcut nouă stropire şi vindecare; că au pierdut rătăcirea idolească, şi au propoveduit curat pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu ceea ce eşti iertătoare, carea ai născut pre Mântuitorul cel lesne iertător, vezi necazul şi suspinul poporului tău, şi grăbeşte a te rugà lui, să se milostivească spre noi.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaia cuvioşilor rouă „a izvorît, şi jertfa dreptului „cu apa o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedea...

Apropiindu-vă acum de lumina cea dumnezeească, luminaţi Biserica cu raze de rugăciuni, gonind din ea cum-

plita părere cea întunecoasă a necunoştinţei luptătorilor de icoane şi întărindu-o cu dreapta credinţa cea către Dumnezeu.

Cetele vrăjmaşilor draci goniţi-le, şi de supărări feriţi-ne pre noi fericiţilor; şi mântuiţi cu voia lui Dumnezeu de toată stăbiciunea şi boala, pre cei ce aleargă la Biserica voastră, Carpe şi Papile.

Slavă:

Curgerea lacrămilor mele nu o lepădaţi, o însoţire de sfinţi pătimitori! şi ca unii ce aveţi acum îndrăzneală către Stăpânul Hristos, rugaţi-vă lui să mă scoaţă dela întunerec, şi să mă învrednicească luminei cei neînserate.

Şi acum, a Născătoarei:

Cântare aduc ţie cu dragoste Stăpână, din spurcatele mele buze eu ticălosul, şi mă rog: Izbăveşte-mă din noroiul faptelor mele, şi pre toţi cei ce cu credinţă te laudă pre tine, învredniceşte-i stărei cei deadreapta Fiului tău.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta cetele îngereşti; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. „Pre carele mărindu-l cu oştile cereşti, pre tine te fericim".

SVETILNA sfinţilor.
Podobie: Femei auziţi...

Fiind împreună cu Dumnezeu Atotţiitorul, prea fericiţilor şi luminându-vă cu strălucirile cele de acolo, purtătorilor de chinuri, Carpe Ierarhe al lui Hristos şi Papile pururea pomenite, purtătorilor de cununi mucenici, aduceţi-vă aminte de cei ce săvârşesc pomenirea voastră cea pururea luminată.

A Născătoarei, asemenea:

Pre una Maica lui Dumnezeu neîncetat o fericim, cei ce ne-am mântuit prin dumnezeească naşterea ei cea mai pre sus de fire; şi dupre vrednică datorie slăvim pre Stăpâna Născătoarea de Dumnezeu. Că ne-a născut Mântuitor de greşalele cele de demult, pre Hristos cel ce este unul din Treime.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.
Apoi Liturghia dupre regula ştiută.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea sfinţilor mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie şi Chelsie; şi prea cuvioasa Maica noastră Parascheva cea nouă.

VEZI: Slujba sfinţilor mucenici, s'a pus după slujba Cuvioasei. Aici înainte am pus numai slujba Cuvioasei cu priveghiere, pentru cinstea sfintelor ei moaşte, ce se află în patria noastră, România (la Iaşi).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile Cuvioasei pe 4, glasul al 2-lea.

Calea cea dreaptă a raiului alergând din tânără vârstă, cinstită Paraschevo, ai urmat lui Hristos. Că din fire fiind tu milostivă înțeleaptă fecioară, desbrăcând haina ta cea scumpă o ai dat săracilor. Pentru aceasta te-ai sfințit prea mărito, rugându-te pentru sufletele noastre. De două ori.

Nădăjduind în Hristos, în pustie te-ai sălășluit, și petrecând vieață îngerească, nu te-ai biruit la minte nici de draci, nici de sălbaticele fiare nu teai îngrozit; ci ți-ai topit trupul prin post și priveghiere; prin arșiță și prin ger, prea mărită Paraschevo; întărindu-ți mintea întru Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Minunată și preamărită sărbătoare prăznuim astăzi noi credincioșii, prea cuvioasă Paraschevo; că prea slăvită fiind între fecioare, bine ai călătorit și închinându-te sfintelor locuri, la patria ta ai răposat, luând mai 'nainte dumnezeesc răspuns; unde moaștele tale au făcut prea mărite minuni și vindecări. Roagă-te lui Hristos să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea.

Veniți adunările credincioșilor, duhovnicește să ne veselim, și începând cântarea ca cu glas de trâmbiță, să propoveduim, zicând: Intru năpăști aflându-ne cu adevărat ne mântuește cu rugăciunile ei prea cuvioasa Parascheva, și ne mântuește de toată neputința și nevrednicia, ne cere dar și milă; și noi mântuindu-ne prin mijlocirea ei, toți cu bucurie cântăm adormirea ei.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te zid nebiruit! Bucură-te acoperemântul lumei! Bucură-te Biserică dumnezeească! Bucură-te sfeșnic de aur! Bucură-te Scaun dumnezeesc! Bucură-te bucuria și ajutorul tuturor! Căci mântuire luăm cu adevărat, prin tine Preacurată, de toți vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, și armă nebiruită te avem Stăpână.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Mintea ta cea curată, a strălucit în sufletul tău, și de cele cerești gândind, în pustie te-ai sălășluit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

O minune mare! Pruncă fiind Parascheva, și curată fecioară, ca o stea dela ameazăzi, în pustie a strălucit.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Racla moaştelor tale, ca o vistierie curată, nouă ne izvorăşte tămăduiri sufleteşti şi trupeşti, Cuvioasă; că tu te rogi lui Hristos pentru noi.

Slavă, glasul al 2-lea.

Intru năpăşti aflându-ne Cuvioasă Paraschevo, de către văzuţii şi nevăzuţii vrăjmaşi, de toate bunătăţile am sărăcit; pentru aceasta la tine cădem, rugându-ne ca neîncetat să te rogi lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub Acoperemântul tău.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Caută-l la sfârşitul cărţei.

Sau acesta, glasul al 4-lea.

Vieaţă pustnicească şi fără gâlceavă iubind, şi în urma lui Hristos mirelui tău cu dragoste alergând, şi jugul cel bun al aceluia în tinereţile tale luând, cu semnul Crucei bărbăteşte întrarmându-te împrotiva vrăjmaşilor celor de gând, şi cu luptele pustniceşti, cu postul, cu rugăciunile, şi cu picăturile lacrămilor, cărbunii patimilor ai stins, vrednico de laudă Paraschevo; şi acum în cămările cereşti stând înaintea lui Hristos, împreună cu înţeleptele fecioare, roagă-l pentru noi cei ce cinstim sfântă prăznuirea ta.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţei.

Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, citim sau cântăm: Fericit bărbatul. Slava întâia.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 8. Glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Strălucit-ai Paraschevo, cu fapte bune şi cu vedenia spre întărire, ca o pustnică credincioasă; şi cu razele cele prea luminate şi mărite, goneşti întunecările ereticeşti, şi luminezi pre cei ce cu credinţă cu dragoste şi cu osârdie ascultă învăţăturile tale. Pentru aceasta săvârşim cu dragoste praznicul tău cel de lumină purtător. Roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Cu ostenele pustniceşti sufletul ţi-ai întrarmat, săltările trupeşti le-ai veştejit, şi mintea o ai făcut locaş dumnezeeştei Treimi; şi te-ai înălţat o Paraschevo! unde este nestricăciunea şi odihna drepţilor; cu cari împreună acum te bucuri şi în mărire stai înaintea lui Hristos, cu îndrăzneală rugându-te pentru sufletele noastre.

Cu izvoarele dumnezeeştilor lacrămilor tale Paraschevo, ai înecat toată tabăra diavolească, ca pre o neputincioasă; şi cu voia ta cea deapururea spre Dumnezeu, şi cu puternice suişuri, pământeasca înălţare cea trufaşă o ai surpat şi te-ai înălţat la locaşurile cele cereşti şi bine împodobite, în care te sălăşlueşti împreună cu îngerii. Stând dar înaintea lui Hristos roagă-te cu îndrăsneală pentru sufletele noastre.

Alte stihiri ale Cuvioasei, glas şi podobie aceiaşi.

Vieţuind după moarte fericită Paraschevo, cercetezi pre toţi cei ce aleargă cu credinţă la mormântul tău, şi de cumplite patimi îi acoperi totdeauna; îi aperi de nevoi, le dărueşti tămăduiri, cu rugăciunile tale, şi mântueşti de năvălirea drăcească pre cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta, cerând dela Dumnezeu să le dăruiască iertare de greşale. De două ori.

Inger pământesc pre pământ te-ai arătat, vieaţa celor fără de trup în trup material arătând. Că fugind departe dela părintele tău şi dela maica ta, te-ai unit cu Hristos mirele tău, vieţuind în cămara cerească, dumnezeească mireasă. Incă şi aici în România având tare sălăşluiure, dai tămăduiri celor ce aleargă la tine cu credinţă şi izvorăşti tuturor Dar de minuni.

De demult a plouat Dumnezeu Israilitenilor mană din Cer; iară astăzi îndoită pâine se dă celor ce cinstesc numele tău; având gata spre împărţire celor ce le trebue. Invredniceşte-ne dar şi pre noi acum întru pomenirea ta cuvioasă Paraschevo, să luăm Darul pâinei cereşti, spre mulţămita minunilor tale; ca să dobândim bucurie sufletească, mântuire şi veşnica fericire.

Slavă, glasul 1-iu.

Cu vărsările lacrămilor tale, stingând aprinderea patimilor trupeşti, şi aprinzând focul dumnezeeştei râvne, te-ai luminat cu nemurirea Impăratului Hristos; cu dânsul te-ai împreunat bună fecioară şi cu dânsul în cămara cea înţelegătoare acum ai intrat Paraschevo. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit şi pre Stăpânul a născut, uşa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm; cântarea celor fără de trupuri, şi podoaba credincioşilor. Că aceasta s'a arătat Cer şi Biserică Dumnezeirei; aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat; pace a adus şi îm-

părăţia o a deschis. Deci, pre aceasta avându-o tărie credinţei, apărător avem pre Domnul cel ce s'a născut dintr'însa. Indrăznească dar, îndrăznească dar poporul lui Dumnezeu; că acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un Atotputernic.

IEŞIRE (Vohod): Lumină lină...
Prochimenul zilei şi citirile.
Dela înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 3, vers 1:

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a în ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire eşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare; iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii şi i a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulceà i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetărei sale vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetarea întru aleşii lui.

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 5, Vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii dela cel prea Inalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei, şi stema frumuseţei din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, şi cu braţul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întrarma fáptura spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca se-và în zaua dreptăţei, şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va dà război împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din mânia cea zvârlitoare plină de pietre se vor aruncà grindine, întărise-và asupra lor apa mărei, şi râurile îi vor îneca de năpraznă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vânturà pre ei, şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, şi puterea dela cel prea Inalt.

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţele sunt înţelepciunea oamenilor, si vârsta bătrâneţelor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, s'a mutat. Răpitu-s'a ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţei întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără răutate. Sfârşindu se preste puţin, a plinit ani îndelungaţi; că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceea a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutăţei. Şi popoarele văzând, şi necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.
Stihira hramului, şi ale sfintei, glasul 1-iu.

Dar duhovnicesc dela Dumnezeu luând, cuvioasă Paraschevo, strălucesc şi după moarte minunele tale; şi ostenelele tale cele pustniceşti şi nevoinţele s'au prefăcut în mir cu bună mireazmă; şi tuturor dai din destul tămăduiri boalelor, celor ce aleargă cu credinţă la mormântul tău.

Din rânduiala celui prea înalt, luând Dar duhovnicesc, izvorăşti şi după moarte izvoarele apelor cu mursă, de minuni curgătoare; şi adăpi cu veselie inimele şi gândurile credincioşilor, şi goneşti duhurile vicleniei. Roagă pre Hristos Dumnezeu, pentru cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Glasul al 2-lea.

Pentru dorul dumnezeeştei dragoste, nimica din cele lumeşti n'ai cinstit; nici n'ai băgat seamă de dorul maicei tale; şi podoaba ta ai dat-o în mâinile săracilor, şi glasul Evangheliei ascultând, de grab ai urmat lui Hristos; pre carele roagă-l, să ne mântuiască pre noi.

Slavă, glasul al 2-lea.

Patria şi rudeniile ai lăsat, şi lui Hristos mirelui tău ai urmat, cuvioasă Paraschevo, şi la Ierusalimul cel de sus ai ajuns; cu fecioarele cele înţelepte nedormitând, ai intrat în cămara cea înţelegătoare, şi vezi frumuseţea mirelui tău; pre carele roagă-l pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ceia ce de sus eşti chemat...

Rănindu-te cu dragoste dumnezeeească cuvioasă Paraschevo, şi urând toate cele deşarte ale acestei vieţi înşelătoare, lui Hristos ai urmat, cu călduros dor al Duhului; zburdarea trupului omorându-ţi cu înfrânarea, cu adevărata umilinţă, şi cu smerenie desăvârşită la voia lui. Pentru care ai şi luat dela Dumnezeu Darul facerei de minuni negrăite. Pre carele roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine.

Dorind de vieaţa îngerească cuvioasă maică Paraschevo, această viaţă trecătoare ca un vis o ai socotit; şi nevoindu-te cu înfrânarea, cu rugăciunile cele cu deadinsul, cu postul şi cu privegherea, cu zăcerea pre pământ şi cu curăţia, vas prea cinstit te-ai arătat dumnezeescului Duh; şi Dar de minuni luminate şi negrăite dela Dumnezeu ai luat. Pre carele prea fericită maică roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Ale acestei vieţi de acum înşelătoare, scurtă şi de grab trecătoare, toate le-ai lepădat,

și văpaia focului patimilor o ai stins cu neîncetată rugăciune, cu ascultare desăvârșit, și cu adevărată umilință. Și la cetele celor fără de trup ai ajuns, și vezi cu fața descoperită slava lui Dumnezeu. Pre carele roagă-l, cuvioasă Paraschevo, să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 2-lea:

Din rădăcină bună ai crescut trandafirul, care din pruncia ta ai iubit, pre Hristos Paraschevo, cu Darul mai vârtos decât cu laptele fiind hrănită, și pre piatră stând, trupul tău ți-ai topit. Și către Dumnezeu înălțându-te cu mintea, lăcaș Domnului te-ai zidit prin fapte bune, și împreună cu cei cerești dănțuești, fiind lăcaș al lui Hristos. Roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei, Invierei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără de bărbat, și să poarte în brațe pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia celui ce s'a născut. Pre carele Preacurată ca pre un prunc în brațele tale purtându-l, și îndrăzneală de maică către dânsul câștigând, să nu încetezi a-l rugà, pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască, și să mântuiască sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparele sfintei, amândouă.
Caută-le la Vecernia mică.
Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară.
O dată.
și citirea cuvântului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfintei de două ori.
Slavă, Și acum, al Născătoarei Invierei.
După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Cei ce sunt în ispite și în necazuri, alergând la Biserica ta, iau tămăduiri din dumnezeescul Dar care viețuiește întru tine, cuvioasă Paraschevo; că tu pururea izvorăști lumii tămăduiri. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, inima mea ceea ce se schimbă pururea prin păcate, întărește-o, ceea ce ești bună, cu rugăciunile tale cele de Maică; ca și eu să strig către tine de Dumnezeu Născătoare Marie: Miluește turma ta, carea o ai agonisit, ceea ce ești cu totul fără prihană.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Umblând pe cărare strâmtă, ai ajuns la lărgimea raiului celui desfătat, unde este bucuria celor ce prăznuesc, unde este pomul vieții; și de

acolo nu încetă a face pomenire pentru noi, cei ce cinstim adormirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând; şi a socotit cu mintea de ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare. De rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut, şi după naştere iarăşi a rămas Fecioară.

După Policleu, Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Porunca cea cu taină...,

Ceea ce ai fost mai 'nainte aleasă dela Dumnezeu, Cuvioasă maică Paraschevo, scăpând de valurile vieţii, şi de turburarea gândurilor patimilor lumeşti, ai ajuns la limanul vieţii, lăudând cu îngerii pre Mântuitorul Hristos Dumnezeu. Roagă-l neîncetat pentru noi, ca Dar şi milă să dăruiască nouă, celor ce cinstim cu dragoste sfântă pomenirea ta.
De două ori.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai luat dela înger bucuria lumii! Bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul făpturei! Bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.
Prochimenul, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate, care a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Matei.

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemăna-se-va împărăţia cerurilor cu zece fecioare...

După Psalm, 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile cuvioasei Paraschevei milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Apoi Stihul: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... şi Stihira, glasul al 6-lea:

Pomenirea ta în veci rămâne Cuvioasă maică Paraschevo, şi pretutindenea au înflorit ostenelele sudorilor tale. Că măcar de te-ai şi mutat de la cele pământeşti, dar cu îngerii stând înainte, pururea rogi pre Hristos Dumnezeu, pentru cei ce laudă dupre vrednicie mărită pomenirea ta.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale prea cuvioasei două, pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.
Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urme prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în„necat, a strigat: Lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm".

Bucură-te tăria cea prea lăudată a părinţilor! Bucură-te lauda cea prea mărită a neamului nostru! Bucură-te izvo-

rul mântuirei, care izvorăşti mila, celor ce cu credinţă te laudă pre tine, singură prea lăudată.

Priimeşte laudă din buzele cele desfrânate, ceea ce eşti mult lăudată şi prea mărită. Că tu eşti buna podoabă şi mântuirea lumii, carea mântueşti pre toţi cei ce cu cucernicie te cântă pre tine.

Bucură-te cortule de lumină purtător, făclie, biserică, masă, şi munte sfânt! Bucură-te palatul mărirei, dumnezeescule lăcaş a lui Dumnezeu! Bucură-te zidul cel nesurpat al celor ce te lăudăm pre tine!

Ceea ce eşti nădejdea şi părtinitoarea celor fără de nădejde, ajutătoarea cea neruşinată a tuturor, deschide-mi uşile cele cereşti şi mă adu la Fiul tău Stăpână, şi mă mântueşte pre mine robul tău.

Intâiul CANON al Cuvioasei.

Peasna 1, glas şi Irmos, acelaşi:

Goneşte negura minţei mele cu rugăciunile tale cuvioasă Paraschevo, ca să laud cu cântări mărita, purtătoarea de lumină, şi fericită pomenirea ta.

Ca un râu te-ai pornit din Sion mărită Paraschevo, şi bine ai adăpat cu dumnezeeşti izvoare adunările credincioşilor, strigând: Să cântăm Domnului cântare nouă.

Cu dumnezeeşti străluciri luminându-ţi sufletul tău Paraschevo, cu plăcere ai ars patima trupului, cu focul înfrânărei, cântând adevărată cântare lui Hristos.

A Născătoarei:

Cu luminate raze ale Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, luminează întunecatul meu suflet, şi turburarea patimilor o îmblânzeşte, cu mijlocirile tale Curată.

Al doilea CANON al Cuvioasei.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Dănţuind maică în ceruri, şi stând pururea înaintea lui Hristos mirelui tău, cu îngerii şi cu proorocii, cu apostolii şi cu cuvioasele femei; roagă-l pentru noi.

Postul iubind, şi cinstita smerenie, fecioară, pre Dumnezeu cel adevărat ai veselit; aceluia neîncetat roagă-te pentru noi.

Slavă:

Glasul lui Hristos cel de bucurie, ţi-a venit pre pământ când făceai rugăciune, maică cinstită, şi de bucurie te-ai umplut, pre acesta cu cântări rugându-l pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cetele îngereşti şi omeneşti Fecioară, te laudă neîn-

cetat pre tine care nu știi de mire; că pre Ziditorul lor, ca pre un prunc, pre mâinile tale l-ai purtat.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul „meu, carele ai înălțat cornul „credincioșilor tăi Bunule, și „ne-ai întărit pre noi pre piatra „mărturisirei tale“.

Pre tine prea sfântă, te măresc toate cetele îngerilor; iară noi dupre datorie neîncetat te cântăm, și cu mulțumită te lăudăm: Bucură-te scăparea și ajutorul celor ce cu credință te chiamă pre tine.

Cine dupre vrednicie, va lăudà naşterea ta Născătoare de Dumnezeu Fecioară? strigà cu spaimă zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine; că în adevăr n'a născut alta, fiind fecioară, afară de tine.

Dăruește milă, celor ce cer dela tine Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi; și ne întâmpină în primejdii, că pre tine te avem toți izbăvire în necazuri.

Lacrămi de pocăință nu am, ca curva de demult, și în desfrânări viața mea cheltuindu-o, cad la tine rugându-mă cu suspinuri: Dă-mi Stăpână cu rugăciunile tale, plâns curăților.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Tu înțeleaptă maică Paraschevo, te-ai umplut de dumnezeescul Duh, și te-ai arătat hrănind cu cuvânt viu și de prisosit, cu dulceața creștinătăței, pre cei ce te caută pre tine.

Cu razele dumnezeeștei străluciri, ai luminat pre toți fericită Paraschevo, gonind toată răutatea ereticească, și cântând lui Hristos dătătorului de vieață: Sfânt ești Doamne.

La muntele dumnezeeștilor fapte bune ai alergat Paraschevo, și în norul vedeniilor plecându-te, te-ai unit cu Dumnezeu, luând tablele cele înțelegătoare ale legei Darului.

A Născătoarei:

Iată scara care Iacov o a văzut oarecând întărită, pre carea se întărià Dumnezeu; purtătoarea de lumină Curata, s'a arătat rămâind Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut...

Cere Paraschevo, mireasa lui Hristos cea mărită, să se deà iertare greșalelor, celor ce te laudă pre tine cu credință.

Fugind te-ai depărtat și te-ai sălășluit în pustie, și în munți pururea și în peșteri, spre plăcere făcând lui Dumnezeu.

Slavă:

Aflat-ai pre carele l-ai iubit din suflet, prea cinstită Paraschevo, ca o vistierie ascunsă în lărgimea pustiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine noi toţi te-am agonisit scăpare şi zid al nostru creştinesc, şi pre tine te mărim neîncetat, Maică nenuntită.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Arătatu-te-ai cuvioasă Paraschevo Bisericii ca alt soare, strălucindu-o pre ea cu fulgerile minunilor tale şi luminând pre cei ce strigă ţie cu credinţă: Bucură-te lauda postnicilor, şi podoaba fecioarelor.

De două ori...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Luminează ceea ce eşti bună cu lumina ta sufletul meu cel întunecat şi-mi strică împietrirea; şi mă învaţă să fac voia Fiului tău, ca să aflu iertare de greşalele mele cele multe, Preacurată, şi să scap de focul cel nestins, cu rugăciunile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Tu eşti sprijinirea lumii, Născătoare de Dumnezeu curată, şi mântuirea tuturor; ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu. Pentru aceea cu dragoste te mărim toţi, şi te binecuvântăm.

Zid eşti şi întărire, şi nădejde a credincioşilor, şi turn de mântuire. Pentru aceea surpă Preacurată pre vrăjmaşii cari sunt asupra noastră; că spre tine ne-am pus toate nădejdile.

Având nădejdea ta cea nebiruită prea cinstită, surpăm semeţiile vrăjmaşilor Preacurată, prin credinţa cea întru tine; că cu chemarea ta acum ne întărim.

Vezi-mi necazul meu Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea, şi arată-ţi întru mine Darul tău cel mult, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Cu priveghierea curăţindu-te pre sine-ţi cuvioasă Paraschevo, toată te-ai umplut de lumină, toată încăpătoare de Dumnezeu te-ai arătat, şi toată te-ai arătat împreună părtaşă Duhului.

Cu foamea omorând zburdarea cea rea a tinereţelor fericită Paraschevo, şi durerile

pustniceşti suferind din cuget curat, întru Domnul te veseleşti.

Strălucind cu îndreptările vieţii mărită, te-ai arătat, ascuţită ca o sabie a lui Hristos, tăind meşteşugirile diavoleşti, întărită fiind cu dumnezeescul Duh.

A Născătoarei:

Sfeşnic cu totul luminat, dumnezeeascǎ masă, lăcaş dumnezeesc, chivot şi toiag, înflorind în lume pre Hristos, te-ai arătat maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Oglindă neîntinată şi sfântă cu gândul, te-a făcut strălucind pururea ca un luminător în mijlocul postnicilor, mărită.

Aflându-te în goliciune trupească, cu pălire de soare te-ai ars pentru dragostea mirelui tău, şi ai suferit răceala gerului.

Slavă:

Cu priveghiere de toată noaptea, cu neîncetate rugăciuni şi suspinuri, ţi-ai veştejit pornirile trupului, prea fericită maică.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Hristos pre carele l-ai născut Preacurată Fecioară, roagă-l să dăruiască robilor tăi iertare de greşale.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea „ta Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu drago„ste, mă rog luminează-le, ca „să te vază cuvinte al lui Dum„nezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, cela ce chiemi „din negura greşalelor".

Bucură-te zidul credincioşilor, şi mijlocitoarea cea tare prea curată! Bucură-te munte sfânt prea lăudată! Bucură-te scara însufleţită Stăpână! Bucură-te bucuria şi ajutorul tuturor celor fără ajutor; şi acoperemântul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor, strigând cu mare glas, a propoveduit înfricoşată taina naşterei tale; că tu singură ai născut fără stricăciune pre Dumnezeul tuturor, carele după naştere te-a păstrat Fecioară, precum te-a păzit şi mai 'nainte de naştere.

Cine va puteà Curată, să spună taina ta cea mai pre sus de minte? că pre Dumnezeu ai născut, şi ca pre un prunc pre acesta l-ai aplecat. Pentru aceea toate neamurile te fericesc, precum mai 'nainte ai zis Fecioară, şi cu dragoste cântăm pre cela ce te-a prea mărit pre tine.

Darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, ca ceea ce eşti milostivă şi iubitoare de bine,

le reverşi oamenilor totdeauna, Născătoare de Dumnezeu maică nenuntită; şi izbăveşti pre toţi din muncă cu rugăciunile tale. Pentru aceea să nu treci cu vederea pre cei ce aleargă la acoperemântul tău cel tare.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Cu razele tale cele de lumină purtătoare Paraschevo, ai pierdut întunerecul negurei ereticeşti; şi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu strălucindu-te, luminezi marginile lumii.

Pre tine avându-te toţi folositoare, dupre vrednicie te cinstim Paraschevo; că te-ai arătat împreună vorbitoare cu îngerii, şi podoabă fecioarelor, maică cuvioasă.

Arătatu-te-ai maică Paraschevo rază luminată, conducătoare celor rătăciţi, celor înviforaţi ocârmuitoare, celor ce se clătesc întru cele cumplite, tărie şi zid nesurpat.

A Născătoarei:

Frumuseţea lui Iacov pre care o a iubit Dumnezeu, şi a locuì o a ales; mărire pământenilor şi năzuinţă păcătoşilor, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm către tine...

Cele protivnice zilei şi lumii ştiindu-le, n'ai voit a face pofta diavolului celui izvoditor de pofte.

Socotià vrăjmaşul că va biruì dragostea ta şi curăţia, dar de batjocură a rămas cu meşteşugirile sale cel prea viclean.

Slavă:

Ingropat-au trupul tău ca pre un nestricăcios; că tu, ca cum ai fi fost fără de trup, ai vieţuit mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere, de Dumnezeu Născătoare te lăudăm pre tine; că cu trup ai născut lumii pre Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând strig către tine: „Scoate din stricăciune vieaţa mea mult milostive".

La tine caz Preacurată Născătoare de Dumnezeu; cere prin rugăciunile tale dela Fiul tău şi Domnul, dăruitorul a toată bunătatea, să-mi deà şi mie iertare greşalelor.

Intru adâncul viforului celui cumplit al mărei, care mă învăluește m'am aruncat, prin nemăsuratele şi grelele mele păcate; potoleşte-mi furtuna,

și dăruește-mi alinarea, cea cu totul neîntinată.

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidirilor, ca una ce pre Dumnezeu mai pre sus de fire l-ai născut, curățește-mi ranele greșalelor Preacurată, și vieții cei veșnice învrednicește-mă.

Tu ești mângâerea și scăparea robilor tăi Preacurată; pentru aceea fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pre tine.

Alt Canon, Irmos același

Strălucești ca soarele străluciri de raze dumnezeești dătătoare de minuni, prea fericită Paraschevo, celor ce laudă ostenelele tale cele postnicești, și minunatele lupte.

Pre Preacurata Născătoarea de Dumnezeu, lăudându-o cu cinste limba ta de Dumnezeu înțeleptită Paraschevo, cântă cuvinte cu raze luminoase ungând înțelepțește, inimile adunărilor creștine.

Icoana cea zugrăvită cu totul cinstită și sfântă, cu dragoste o săruți, și pierzi zugrăviturile celor fără de Dumnezeu; defăimi poruncile acelora cele urâte de Dumnezeu și fără Dumnezeu, și vestești cinstea și închinăciunea icoanei lui Hristos.

A Născătoarei:

Dumnezeu cela ce toate le-a întocmit cu voia sa, și pre toate le ține, pe mâinile tale se ține trupește Preacurată, cela ce cu ființa cea dumnezeească, este necuprins.

Alt Canon, Irmos:
Rugăciunea mea voiu vărsà...

Valurile lumești le-ai călcat, și stai înaintea Ziditorului lumii; zburând Maică prin post și rugăciuni, ca cu aripi împodobite cu aur, de Dumnezeu fericită.

Pentru vieața ta cea plăcută lui Dumnezeu, prea cinstită, ca un Dar sfințit te-ai dat moștenirii tale Paraschevo; venind la apus, ceea ce ești prea mărită.

Slavă:

Vieață fără prihană din tinerețe iubind, și voind a întrece cetele cele nevăzute, tăinuită fiind pre pământ Cuvioasă, spre minune ai fost, arătându-te Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te de Dumnezeu Născătoare curată, să scăpăm de cumplitele greșale cu rugăciunile tale, și să dobândim dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, carele negrăit s'a întrupat din tine.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toţi cu bună credinţă să o lăudăm, pre prea cinstita Parascheva. Că aceasta lăsând vieaţa cea stricăcioasă, cea nestricăcioasă a luat în veci. Pentru aceasta mărirea a aflat şi Dar de minuni, cu dumnezeeasca poruncă.

ICOS.

Veniţi adunarea pustnicească, veniţi poftitorii de curăţie, veniţi iubitorilor de praznic de toată vârsta, să lăudăm cu cântări duhovniceşti pre turtureaua cea iubitoare de pustie; lauda pustnicilor, podoaba fecioarelor, frumuseţea celor iubitori de tăcere, mângâitoarea celor întristaţi, cercetătoarea celor bolnavi, şi ajutătoarea celor din nevoi, cea degrab ascultătoare; pre Parascheva cea de Dumnezeu înţelepţită, carea izvorăşte tuturor tămăduiri. Că a aflat Dar de minuni, cu dumnezeeasca poruncă.

Intru această lună în 14 zile, cuvioasa Maica noastră Parascheva cea nouă.

Stih: Pre Parascheva ca pre un vas ales, Hristos în vistieria cerească o a pus.

Aceasta cu adevărat mare şi vestită între femei, cuvioasa şi pururea pomenita Parascheva, s'a născut într'un sat al Traciei, numit şi din vechi şi acum Epivata; iară părinţii fericitei erau de neam bun şi măriţi, înavuţiţi cu foarte mulţi bani şi averi; mai mult însă îi mărea şi îi îmbogăţia drept cinstirea lui Dumnezeu, şi a fi, şi a se numi creştini. Aceştia dar aducând la lumină pre Cuvioasa, întâi au renăscut-o prin scăldătoarea cea dumnezeească, apoi pe cale înaintând, o învăţară toată îmbunătăţirea, şi aşezarea cea dupre Dumnezeu; iară dupăce trecând al zecelea an, ades mergeà cu maica sa la biserica Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, a auzit aceste dumnezeeşti binevestiri: „Cela ce voeşte a „veni după mine, să se lepede de sine „şi să ridice crucea sa, şi să urmeze mie". Indată toată fu cuprinsă de aceasta, şi ieşind din biserică, întâlnind un sărac, ascunzându-se de maica sa, şi dezbrăcând hainele strălucite şi luminate ce purta, le-a dat lui, şi dânsa a îmbrăcat pre ale acestuia, luându-le pre aceste cu oarecare meşteşugire înţeleaptă. Iară după ce a venit acasă, şi s'a văzut de părinţi într'un chip ca acesta, ce trebue să zicem, cât s'a îngrozit de dânşii, şi s'a bătut, ca să nu mai facă aşa. Ea însă nu numai de două ori, ci de trei ori, şi de multe ori, se zice că dezbrăcând hainele sale, le-a dat săracilor, întru nimic socotind ocările pentru aceasta, îngrozirile, şi nesuferícioase bătăile părinţilor. Şi aceste adică în casa părintească erau ca nişte preîntâmpinări a roadelor ce mai pe urmă erau să odrăslească dintr'însa, şi păşiri spre trecerea peste om. Apoi fiindcă nu mai putea suferi durerea duhului în suflet, fără ştirea părinţilor, zic, şi ale celor de un sânge, şi a mulţimei slugilor, ajunge la Constatinopol, unde gustând toate bunătăţile cele dupre Dumnezeu, îndestulându-se de dumnezeeştile şi sfinţitele biserici şi moaştele sfinţilor, binecuvântându-se de sfinţii bărbaţi cei de acolo, şi întărindu-se cu rugăciunile lor, a ieşit din cetate şi a trecut în Halchidon de ceea parte, şi de acolo a venit la Iraclia din Pont, călătorind mulţămită cu picioarele sale. Iară părinţii ei înşişi şi prin alţii (că nevoia este lesne aflăcioasă), mult trudindu-se şi locuri din locuri schimbând, şi cetăţi şi sate călcând şi neaflându-o, s'au întors acasă. Iară prea fericita fecioară viind la Iraclia din Pont, cum am zis, şi sosind la oarecare lăcaş dumnezeesc al Maicei lui Dumnezeu, şi intrând într'ânsul cu veselie duhovnicească, s'a aşternut pe pământ şi l-a udat cu lacrămi; apoi s'a sculat şi prin ruga sa umplându-se de Dar, cinci ani întregi a petrecut cu răbdare într'acest sfânt lăcaş,

tot felul de îmbunătățiri săvârșind; căci întru rugăciunile de toată noaptea făcea stări statornice și de diamant, ajunări neîncetate, bătăi de piept, țipete, tânguiri cu lacrămi nestinse, iară culcarea jos pe fața pământului, cine dupre vrednicie va povestì; obiceiul smerit, cugetul cumpătat, curățenia inimei, și plecarea ei spre Dumnezeu. Iară acum din destul de aceste desfătându-se, trimise Dumnezeu pre cei ce erau să o ducă la Ierusalim; căci această dorință o aveà, și ruga pe Dumnezeu și pre Maica lui de aceasta. Deci așa pregătită a ieșit din biserică, și îngrădită cu ajutorul de sus, a ajuns la Ierusalim și îndestulându-se de toate cele sfinte și bune ale Ierusalimului, unde și blânde picioarele Mântuitorului meu Hristos au călcat și săturându-se, și zburând prin pustiul Iordanului ca o pasăre, a nemerit la o petrecere cinstită de călugărițe pustnice, și într'aceasta s'a băgat. Insă cât s'a nevoit într'însa, prin care pre vrăjmașul diavol până în sfârșit l-a stins, carele mai 'nainte cu ispite multe și de tot felul a năvălit asupra ei, neputând a le dà în scris toate puține oarecare din ele spre pomenire vom adăoga către aceste de față. Băutură întrebuința apă de izvor, și de aceasta foarte puțină; trebuința așternutului o împlini o rogojină, iară îmbrăcămintea erà o haină și aceasta foarte trențăroasă, cântarea în buze neîncetată, lacrămile deapururea. Peste toate aceste înflorea dragostea, iară vârful îmbunătățirilor, smerita cugetare cuprindea pre toate aceste. Deci mulți ani răbdând în arătata mânăstire a călugărițelor, și nevoindu-se prin foarte multe fapte bune, plinind al douăzeci și cincilea an al vârstei, a ieșit dintr'însa, și a venit la Ioppe, și intrând într'o corabie a început a plutì pe calea ce duceà spre casă, și a ajuns cu corabia la limanul patriei sale, după ce a suferit multe primejdii ale sfărâmărei de corabie, în mare. Apoi pururea pomenita a venit la Constantinopol, și după ce a cercetat într'însul dumnezeeștile lăcașuri, și pre sfinții bărbați, a ieșit dintr'însul, și a venit la oarecare sat anume Calicratia, și acolo la biserica sfinților și întru tot lăudaților Apostoli s'a sălășluit, defăimând petrecerea părinților de bun neam, și batjocorind înțelepțește meșteșugirile vicleanului înșelător. Deci doi ani a petrecut acolo neântinata porumbiță, și din potopul acestor curgătoare zburând, a odihnit cortul ceresc, încredințând sfânt sufletul său mâinilor îngerești și prin ei lăcașurilor celor veșnice și dumnezeești; iară trupul cel din pământ, și înfrumusețat cu dumnezeești îmbunătățiri l-a ascuns în pământ. Multă vreme după aceasta a trecut și cinevà, rău cheltuind viața, și obșteasca datorie împlinind s'a îngropat aproape de Cuvioasa; dar ea n'a vrut a-l suferì, prea viteaza; ci oarecăruia din bărbații sfinți arătându-se în vis: „Ridică, i-a zis, trupul „acest împuțit, și-l aruncă departe undevà; „că soare fiind și lumină nu pot suferì „întunerecul și putoarea". Insă zăbovind acel dumnezeesc bărbat, divina arătare a Cuvioasei socotindu-o vedere proastă, sau vis din pântece plin, și a doua, și a treia iarăși sfânta l-a strigat și cumplit l'a îngrozit. Și dupăce călugărul ș'a venit în sine dupre cum se cuvine, și din numele Cuvioasei, care îi arătà cu degetul locul, prea degrab s'a sculat, și cu sârguință a descoperit vedenia poporului de acolo, cari cu toții obștește alergând ca la o visterie foarte înavuțită săpà pământul. Iară după ce s'a apropiat de sicriu, se umpleà de mireazmă, și acel sfânt trup al Cuvioasei aflându-l întreg cu totul păzit, cu mâini cucernice l-au adus în biserica sfinților Apostoli, răsunând aerul de mirezme și tămâeri și cântând dumnezeești Psalmi. Insă câte minuni după așezarea moaștelor ei aicea, Dumnezeul minunilor a săvârșit, printr'însa și până acum săvârșește, cu neputință este în scris a le dà; căci covârșesc, ca să zicem așà, și numărul stelelor, și nisipul mărei, și grumazii pământului. De vreme ce vindecă șchiopi, surzi, ciungi, ologi și tot felul de boale, încă și cele atingătoare de moarte; și în scurt a zice, depărtează toată neputința nevindecată, numai cu atingerea raclei, care nu încetează, nici va încetà, îmbelșugat a vărsà tămăduiri, cu Darul lui Iisus Hristos, celui ce o a preamărit (a).

(a). Intre minunile prea cuvioasei Paraschevei săvârșite la noi în Moldova, chiar în timpul nostru, vom amintì: Insănătoșarea din o boală extraordinară a soției preotului G. Lateș, din comuna Rădășeni, județul Suceava, prin arătarea Sfintei. Preotul și soția lui, trăesc încă; n'au decât să mărturisească ori cui și ori când. A doua minune s'a petrecut, acum de curând, sub ochii întregului oraș Iași. Citească, cine nu știe.

Despre aceea, că sfintele moaşte ale Cuvioasei aflate în cetatea Târnovului, capitală oarecând a crailor bulgăreşti, s'a strămutat de aicea la Belgrad, şi de acolo în oraşul Constantinopol, povestesc Evtimie şi Rafail; asemenea şi Meletie al Atinelor, şi Dositeiu Patriarhul Ierusalimului. Tot la acelaşi loc aflăm şi povestire de strămutarea moaştelor ei din oraşul Constantinopol aici la Iaşi. Adică că: „Patriarhul Con„stantinopolului Partenie bătrânul, luând „bani de la Domnul Moldaviei Vasilie, „cu cuvânt ca să plătească datoriele Patri„arhiei, spânzurând de zidul Fanarului „din Constantinopol sfintele moaşte, ce se „păziau în Patriarhie, le-a trimis aici către „Stăpânitorul Moldovei".

Eacă ce zice despre aceasta Cantemir Domnul Moldovei:

„Sfânta Parascheva, precum aflăm din „cărţile bisericeşti, era stăpână a satului „Epivatelor, pre care apoi l-a câştigat ma„rele Apocavcos, Voevodul însuşi stăpâni„torului Andronic Paleologul. Sultanul „Murad al IV a dat voie Domnului Mol„daviei Vasilie să strămute sfintele moaştele „ei din biserica patriarhicească a Constan„tinopolului; şi le-a câştigat acestea pentru „cele multe şi mari binefaceri, şi slujbe „făcute sfiintei bisericei cei mari; că din „însăşi veniturile sale a plătit peste 260 „pungi ce datorià ea Turcilor, şi creştinilor. „Insă fiindcă la Turci este oprit a strămuta „mort peste trei mile, afară de trupul sul„tanului, a chieltuit peste 300 de pungi la „poarta Otomanicească, ca să ià voie pen„tru strămutarea sfintelor moaşte, şi ca „să ià poruncă către un Capugibaşa, ca „să le însoţească la Moldavia. Toată po„vestirea aceasta a strămutărei acesteia „este zugrăvită pe păretele bisericei de „ameazăzi al sfinţilor Trei Ierarhi, unde „se află sfintele moaştele ei. Intre alte „lucruri se înfăţişează acolo, şi Capugibaşa „cu ofiţerii de sub dânsul, mergând la „petrecerea sfintelor moaşte".

Această strămutare de atuncea, se descrie şi pre marmora Cuvuclului, unde sunt aşezate sfintele moaşte, aşà:

„Cu voinţa Tatălui bineplăcerea Fiu„lui, şi conlucrarea sfântului şi de vieaţă „făcătorului Duh, a Dumnezeului celui „mărit şi închinat în sfânta şi cea de o „fiinţă, şi nedespărţită Treime. „Bine„cinstitorul şi de Hristos iubitorul Ioan „Vasilie Voevod cu mila lui Dumnezeu „Domnitor a toată Moldavia, fiind râv„nitor şi apărător al sfintei evsevii răsă„ritene, dupre dumnezeească îngrijire, a „strămutat din Constantinopol cu multă „osârdie, şi prea multă dorinţă aceste cin„stite moaşte ale Cuvioasei Maicei noastre „Paraschevei cei din Târnov. Această stră„mutare s'a făcut a treia. Iară prea sfin„ţitul şi fericitul a toată lumea Patriarh „D. Partenie, cu toată bunăvoinţa şi sfatul „bisericii, a trimis aceste sfinte moaşte, „ca pre o vistierie dumnezeească, cu prea „fericiţii trei Mitropoliţi D. Ioanichie al „Iraclici, D. Partenie al Adrianupolei; D. „Teofan al Palcon-Patron, în zilele prea „sfântului D. Varlaam Mitropolitul Su„cevei şi a toată Moldavia; iară binecin„stitorul şi de Hristos iubitorul şi cu mila „lui Dumnezeu Stăpân al nostru, şi Dom„nitor a toată Moldavia Ioan Vasilie Voe„vod, de acasă ieşind cu evlavie, şi din „tot sufletul primind această nepreţuită „vistierie, potrivit le-au pus şi le-au păs„trat în cea nouă zidită biserică a sfin„ţilor Trei Ierarhi şi ai lumii dascăli: „Vasilie cel mare, Grigorie de Dumnezeu „grăitorul, şi Ioan Hrisostom, spre cinstea „şi mărirea lui Dumnezeu celui lăudat „în Treime, şi spre veşnică solire a prea „cuvioasei Maicei noastre Paraschevei, pen„tru lăsarea păcatelor sale şi a tot stră„lucit neamului lui. In anul dela Adam „7149 iară al Domniei lui al 8-lea, în „13 Iunie; în acelaşi an s'a născut şi „prea iubit Fiul lui, Ioan Ştefan Voevod, „căruia să-i deà Domnul zile îndelungate, „şi vieaţă de mulţi ani, Amin".

Din tradiţie avem povestiri de multe minuni săvârşite de Cuvioasa în anii cei din 'naintea noastră, pre care nu s'a sârguit cineva a le adunà, şi a le publicà spre lauda lui Dumnezeu slăvitorul sfinţilor săi; încă şi în zilele noastre nu conteneşte a face minuni celora ce cu credinţă aleargă la dânsa. Căci câţi neputincioşi au evlavie la sfintele moaşte, alergând cu credinţă sau din acoperemânturile puse la capul cel sfânt al Cuvioasei luând, şi purtând, dobândesc vindecare! Şi la neploare,

broşura P. S. Melchisedec întitulată, *Viaţa şi minunile Cuvioasei Maicei noastre Paraschevei* — 1889. Tipografia Cărţilor Bisericeşti.

sau altă nevoie mare, făcând litanie creştinii cu sfintele moaşte, nu se lipsesc de cerere. Ci şi în patria ei Epivata unde, precum se zice, părintească casa ei s'a prefăcut în biserică cu numele ei, Cuvioasa face prea multe minuni; din care amintim aici una mai nouă povestită de Epivateni Arhimandritului D. Serafim Caracaleanul, fostul egumen în anii trecuţi ai mânăstirei sfinţilor Trei Ierarhi, când Cuvioasa, arătându-se făţiş, a scăpat din înnecare o corabie din insula Hios. Căreia se cuvine mărirea în vecii vecilor, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri; iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigà: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri".

Maică Fecioară, să nu încetezi a rugà pre Domnul, ca să ne izbăvească pre noi din primejdii şi din necazuri Stăpână; ca cu sârguinţă să cântăm: Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară Stăpână, mai sfântă te-ai arătat decât toate puterile cereşti, şi decât heruvimii şi serafimii, ca ceea ce ai născut pre Hristos, Stăpânul zidirei.

Şi ai născut şi eşti Fecioară, şi după naştere ai rămas curată ca şi mai 'nainte de naştere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecele tău. Pentru aceea cu credinţă, după Dumnezeu, pre tine te mărim Preacurată.

Mă înfricoşază şi mă turbură valurile greşalelor mele; ci tu prea sfântă ceea ce eşti bună, cere-mi milostivire în ceasul cercărei, mântuire dăruindu-mi.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Drept ţiind Maică cuvântul mirelui Hristos, ai urmat aceluia cu neabătut dor, Doamnă numită Paraschevo, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul nostru.

De frumuseţea care se strică nu te-ai grijit Paraschevo Cuvioasă, privind la răsplătirea carea este acolo, şi ai luat mărire neîmbătrânitoare, dumnezeeasca podoabă şi veselie.

Cu râurile cuvinteler tale cele de miere izvorîtoare Paraschevo, umpli sufletele oamenilor de veselie dumnezeiască, ale celor ce cu laudă, măresc cu cântări pre Dumnezeu cel întru tot mărit.

A Născătoarei:

Mare taină s'a făcut întru tine Fecioară Maică; Fiul lui Dumnezeu din pântecele tău s'a întrupat, şi tuturor s'a arătat; căruia veselindu-ne îi cântăm: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti...

Apus-ai ca soarele, cuvioasă Maică; şi luminezi cu

minunile pre cei ce cântă cu fierbinte credință și dragoste: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Umplutu-s'au toate laturile de bună mireazma ta întru aflarea moaștelor tale; cărora poruncești Cuvioasă a cântà cu credință: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă.

Afli-te Maică, șchiopilor îndreptare; că cel ce era bolnav de picior, sărind a strigat fără tăcere: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Iată tu Fecioară, aceea pre care te-a proorocit cu Duhul sfânt marele Isaia, în pântece pre Dumnezeu zămislind, l-ai născut; și binecuvântat este Preacurată rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaia cuvioșilor roua ai izvorît, și jertfa dreptu- „lui cu apă o ai ars; că toate „le faci Hristoase cu singură „voirea; pre tine te prea înăl- „țăm întru toți vecii".

Tu ești scăparea noastră, și mângâiere tuturor Fecioară Preacurată. Că iată Domnul tuturor, născându-se din pântecele tău, te păzește Fecioară și după naștere. Pre carele binel cuvântăm cu buze nevrednice, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Pleacă-te, ceea ce ești gata fierbinte sprijineală a credincioșilor, și scăparea mea, și priimește rugăciuni dureroase din inima mea, și mă scapă de împătimirea dobitocească, și de relele deprinderi, și plâns de bucurie dă Fecioară sufletului meu celui întunecat.

Când gândesc la relele cele lucrate de mine, și la judecata cea groaznică, mă înfricoșez Fecioară și mă tem. Ci tu ca o iubitoare de oameni mai'nainte de sfârșit fă-mi milostiv pre judecătorul; că tu ești întemeerea tuturor celor căzuți, nădejdea și folositoarea celor desnădăjduiți.

Roagă Curată pre Fiul tău și Dumnezeu, să ne fie nouă milostiv și lesne împăcat; și cu rugăciunile tale păzește-ne de toată nălucirea cea protivnică și să se surpe degrab semeția vrăjmașilor; ca să te lăudăm pre tine cea cu Dar dăruită.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Dupre legea părinților, ținând adevărata credință părintească, prea fericită, ai scuipat fețele diavolilor, sărutând icoana Domnului cu temere de Dumnezeu; priimind pre cel ce s'a arătat în lume din Fecioară pre carele îl prea înălțăm în veci.

Minte dumnezeească și alăută cu totul întocmită a prea sfântului Duh, privighetoare bine glăsuitoare, lauda de căpetenie a credincioșilor, stâlp al ortodoxiei și înțeleaptă întărire; îndreptarea Bisericii, lauda monahilor și podoaba tuturor cuvioșilor, te-ai arătat, lăudând pre Hristos în veci.

Purtătoare de mir a prea sfântului Duh te-ai arătat Maică, prin vărsarea mirului învățăturilor tale celor cu bună mireazmă și înțelepte, pierzând stricăciunea înșelăciunei cea rău împuțită, și bine mirezmind, cinstita Biserică cu binefacerile tale Paraschevo; strigând neîncetat: Cu cântări te prea înălțăm Hristoase în veci.

A Născătoarei:

Muntele lui Dumnezeu cel gras, pre carele proorocul de demult lăudându-l l-a arătat, tu ești Fecioară; din carele s'a tăiat piatra cea din capul unghiului Hristos, și a sfărâmat puterea idolilor. Pre acesta neîncetat îl lăudăm și-l prea înălțăm în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Intărindu-te cu mintea, râvnind vieții îngerești, trupul ți-ai dat postului și rugăciunei, cuvioasă, și viezi în veci.

Prea fericită între femei te-ai arătat fericită Paraschevo, cântând Făcătorului: Pre tine te prea înălțăm în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Slăbănogului, ce a fost întru mulți ani, tămăduire neputinței i-a dat prea cinstita. Pentru aceasta pre tine te-a lăudat cuvioasa în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ești mai înaltă decât toate făpturile de Dumnezeu Născătoare, roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru, să ne mântuim de toate muncile, noi cei ce te cinstim pre tine cu adevărată dragoste.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căută „cetele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oame- „nilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oștile ce- „rești, pre tine te fericim".

Să nu ne uiți pre noi robii tăi, maică Fecioară neispitită de nuntă, cei ce năzuim la Biserica ta. Că tu singură ești nădejdea creștinilor, întărirea tuturor celor ce aleargă la tine Curată; ascultă și împlinește rugăciunile noastre Stăpână.

Bucură-te zidul cel nesurpat, bucură-te acoperemântul lumii, bucură-te Biserică, bu-

cură-te făclie, bucură-te scaune al lui Dumnezeu! Bucură-te bucuria şi ajutătoarea tuturor! ceea ce eşti deapururea armă de mântuire nebiruită, asupra vrăjmaşilor celor nevăzuţi.

Avându-te pre tine Curată, părtinitoare, acoperemânt şi nădejde, zid şi scăpare, curăţire şi dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite şi de primejdii, de boale şi de patimi; pentru aceea neîncetat lăudăm puterile tale.

Tu eşti mărirea îngerilor oglinda proorocilor, lauda patriarhilor şi a apostolilor; tu podoaba mucenicilor lui Hristos, sfinţenia pustnicilor şi a drepţilor, şi înoirea a toată lumea.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Luptându-te tu pentru Biserica lui Hristos, ucigaşul de oameni neputând să te vază, îţi trimitea ispite. Însă rămânând neclătită, vrăjmaşilor celor de gând le-ai stătut împrotivă vitejeşte, închinându-te icoanei lui Hristos, de Dumnezeu înţelepţită Paraschevo.

Impodobită cu vitejie nespusă, şi împestrită cu străluciri prea luminate, prea fericită cu bucurie stai înaintea scaunului lui Dumnezeu, unde este glasul celor ce prăznuesc, de Dumnezeu înţelepţită Paraschevo.

Cinstea cea vrednică a luptelor tale o ai luat, şi ca purtătoare de cunună săltând acum în ceruri împreună cu îngerii, unde este soborul proorocilor şi al apostolilor, şi multa oaste a mucenicilor, unde este adunarea patriarhilor, adu-ţi aminte de noi Cuvioasă maică Paraschevo.

A Născătoarei:

Ajutătoarea împăraţilor celor credincioşi în războaie, dă Regelui nostru biruinţă asupra vrăjmaşilor, Născătoare de Dumnezeu, acoperindu-l de toată răutatea; tu Maica lui Dumnezeu Preacurată, care nu ştii de nuntă; ca lăudând pre Fiul tău, pre tine să te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Nu încetà a rugà pre Hristos, Maică cuvioasă, să ne scape din nevoi pre noi slugile tale, cari din suflet te lăudăm pre tine.

Frumuseţea fecioarelor te-ai arătat Cuvioasă, că vieţii îngereşti ai râvnit; deci nu încetà a te rugà pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă:

Impreunatu-te-ai cu cetele celor fără de trupuri, şi stai înaintea Stăpânului bucurându-

te cu fecioarele cele înțelepte; acestuia acum roagă-te pentru lume.

Și acum, a Născătoarei:

De bucurie și de veselie umple-mă Fecioară, ca ceea ce ai priimit pricina bucuriei; că tu ai izvorît tuturor bucuria.

SVETILNA.

De vieață îngerească dorind, te-ai depărtat în pustietăți, și patimile trupești supuindu-le, întocma cu îngerii te-ai arătat, cuvioasă maică Paraschevo.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Prea mare minunea naşterei tale cea mai pre sus de minte, spăimântează tot gândul, al celor pământești și al îngerilor; că Fecioară fiind, ai născut, și Fecioară ai rămas ca și mai'nainte de naștere. O înfricoșată taină! O naștere minunată! O purtare de pântece prea lăudată!

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Paraschevo de Dumnezeu înțelepțită, cu multă înfrânare, cu rugăciunea și cu cererea, cu Dumnezeu te-ai unit, și nebiruită ai rămas de meșteșugirile luptătorului; pentru aceasta și cu îngerii dănțuești în ceruri. Pentru acestea adunându-ne astăzi, te cinstim pre tine, și prăznuim dumnezeiască pomenirea ta. De două ori.

Plecându-te voiei a tot văzătorului Dumnezeu, dela dânsul ai luat Dar a face minuni, și a gonì duhurile vicleniei. Pentru aceasta te fericim pre tine, și prăznuim sfântă pomenirea ta cu credință și dupre cuvioasa datorie, de Dumnezeu fericită.

Cu înfrânarea, cu postul și cu săvârșirea faptelor bune ai omorît zburdarea trupească. Pentru aceasta te-ai arătat ca cum ai fi fost vie după moarte cu adevărat; că moartea ca o umbră o ai socotit, la Dumnezeu mergând, și în mâinile lui dându-ți sufletul. Pre carele roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioasă maică Paraschevo, din pruncie pre sine-ți te-ai făgăduit lui Hristos Dumnezeu, și de dânsul fiind întărită, patimile trupești le-ai supus, ca cel mai prost să slujască celui mai bun. Pentru aceasta și cununa răbdărei din mâna lui ai luat; căruia roagă-te, să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; ție ne-

rugăm, roagă-te Stăpână cu prea cuvioasa Parascheva, să miluească sufletele noastre.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceas I, şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile, din Canonul I al Cuvioasei, Peasna 3-a, pe 4. Şi din al doilea, Peasna 6, pe 4. Prochimen glas 4: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.* Stih: *Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate cari mi-a dat mie?* Apostolul către Galateni: *Fraţilor mai înainte de venirea credinţei.* Evanghelia dela Lucà; *In vremea aceea, rugà pre Iisus oarecare dintre farisei.*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

INTRU ACEASTĂ ZI

Sfinţii mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie şi Chelsie.

VEZI: Slujba lor, se pune în altă zi, sau cum va voi cel mai mare.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Apărătorii credinţei lupta săvârşind, cununa biruinţei au luat, înţeleptul viteaz Nazarie, şi marele Protasie, împreună cu Chelsie înţeleptul, şi de Dumnezeu gânditorul Ghervasie; pre cari îi lăudăm ca pre nişte viteji ostaşi, ca pre nişte moştenitori împărăţiei celei de sus, şi ca pre nişte jertfe de bună voie.

Să se laude Nazarie şi să se cinstească Protasie, dumnezeescul Chelsie şi Ghervasie, cari cu bună mărturisire au pătimit, şi înşelăciunea au micşorat şi cu cetele îngereşti cu sfinţenie împreună s'au numărat, şi s'au îndumnezeit dupre dumnezeeasca împărtăşire, şi cununi de biruinţă au luat din mâna cea de vieaţă începătoare.

De Dumnezeu înţeleptitul Nazarie, cu dumnezeeasca propoveduire cetăţi încunjurând, le-a luminat; pre carele urmându-l Chelsie, au câştigat mărirea dumnezeeştilor mucenici, călcând pre cel înşelător. Pre aceştia toţi cu laude să-i cinstim, ca pre nişte stele şi luminători celor din întunerec, şi ca pre nişte doftori ai sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Să lăudăm jertfele cele cuvântătoare, pre Nazarie, Protasie, Ghervasie şi Chelsie. Căci toată nebunia tiranilor şi pre idoli i-au surpat. Pentru aceasta, cu rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, pace lumii dărueşte, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Doamne de ai şi stătut..

Mă tem de ceasul hotărîrei, cheltuind în lenevire toată

vieața mea, ca nimenea din oameni vreodată; ci apucând acum mai 'nainte de sfârșit Maică Fecioară, scapă sufletul meu din robia celui strein.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Cuvinte al Tatălui, Fiule cel fără de început, și cu Duhul împreună pre scaun șezător, cum ți-ai întins pre lemn prea curate mâinile tale? Pentru ce ești acum în atâta mizerie prea bunule? Stând lângă răstignirea ta, strigă cea fără de prihană.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, al Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților mucenici pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu credință laud pre mucenicii cei purtători de cununi.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh, și „cuvânt voiu răspunde Împă„rătesei Maicei, și mă voiu a„rătă luminat prăznuind, și voiu „cântă minunile ei bucurân„du-mă".

Cu credință nevoindu-vă și lupta săvârșind, cu cunună de biruință v'ați încununat, dumnezeeștilor mucenici; pentru aceasta prăznuim veselindu-ne, dumnezeească pomenirea voastră.

Cu vetrela dumnezeescului Duh, ca cu niște aripi ridicându-vă, ați trecut noianul muncilor fără udare, măriților mucenici; și acum v'ați sălășluit la dumnezeescul liman al strălucirei celei de sus.

Slavă:

Cu crucea ca cu o pavăză îmbrăcându-vă fericiților, pre vrăjmașul cel fără de trup l-ați biruit cu trupul; luând munci de multe feluri și moarte nedreaptă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre una ceea ce a încăput în pântece pre Domnul cel mai 'nainte de veci, pre Fecioara cea fără prihană, să o lăudăm; că s'a făcut mai desfătată decât cerurile, întrupând pre Dumnezeu, pentru bunătate.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Ca niște struguri dumnezeești ai viei celei dumnezeești fiind cu adevărat, ați izvorît nouă vin din nevoințe mucenicilor, carele duhovnicește veselește mințile cu Darul.

Tare ai stătut împrotivă, Nazarie mucenice al lui Hristos, gonitorului celui ce ți-a poruncit ție să jertfești dum-

nezeilor celor urîți, prea fericite; celui ce era gata, să te junghie ca pre un miel, mărite.

Slavă:

Impreună glăsuire de laudă să cântăm toți astăzi cu credință, lui Nazarie, lui Protasie, lui Ghervasie și lui Chelsie, celor ce au fost martori adevărului întru Duhul.

Și acum, a Născătoarei

Cortul legii mai 'nainte te-a închipuit pre tine Curată, ceea ce erai să fii lăcaș sfânt lui Dumnezeu; din carele erà să vie curățirea noastră; cel ce ne dăruește nouă sfințenia.

Irmos:

Pre ai tăi cântăreți Născă-„toare de Dumnezeu, ceea ce „ești izvor viu și îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov-„nicească, întărește-i, și întru „dumnezeească mărirea ta, cu-„nunilor mărirei învrednice-„ște-i".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

A mucenicilor celor nevoitori împătrită dumnezeeasca și cinstita pomenire cu sfințenie să o prăznuim, îndulcindu-ne în toate zilele cu minunile lor, ca cu niște izvoare care izvorăsc din cinstitele lor moaște, oprind boalele credincioșilor, cu puterea Duhului.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Luminează ceea ce ești bună, cu lumina ta sufletul meu cel întunecat Curată, și-mi împrăștie întunecarea, și mă învață să fac voia fiului tău; ca să aflu iertare de greșalele mele cele multe Preacurată, și să mă izbăvesc de focul cel nestins cu rugăciunile tale.

A Crucei, a Născătoarei.

Dacă a văzut nevinovata Fecioară pre mielușelul ridicat pre Cruce, tânguindu-se, strigà: Dulcele meu fiu! ce nouă și prea mărită vedere este aceasta? Cum cela ce ții toate cu mâna, pre lemn te pironești cu trupul!

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pe scaunul Dumnezeirei, pe „nor ușor a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, și a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale".

Dragostea sfinților tăi mucenici, cea mai presus de minte, covârșește tot gândul Cuvinte; asemenea și luptele și nevoințele cele mari și vitejiile, care le-ai dat celor ce au pătimit dupre lege.

Un cuget în osebite trupuri au arătat, fiind prea răniți ostașii lui Hristos, și pre unul Dumnezeu în priveliște au mär-

turisit, și înșelăciunea mulțimei dumnezeilor arătat o au pierdut.

De lupta cinstiților mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie, îngerii s'au mirat; cum în trup luptându-se cu cel fără de trup, l-au doborît pre pământ prea bărbătește!

Slavă:

Ca niște vrednici ostași, ca niște nebiruiți mucenici, și viteji ai lui Hristos, ca niște apărători ai creștinătății, ați moștenit cereștile lăcașuri, și vă veseliți pururea împreună cu cetele îngerești.

Și acum, a Născătoarei:

Nedeșertând sânurile părintești, prea curată Născătoare de Dumnezeu, în sânurile tale cele prea curate a încăput Dumnezeu cel prea înnalt, gătind ca un bun dumnezeească ședere tuturor și mărirea cea nesfârșită.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească mărirea ta; „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel ce este preste „toate, și ai născut Fiu pre cel „fără de ani; dăruind pace tu„turor celor ce te laudă".

Trupul tău Nazarie s'a împărtășit ranelor, chinurilor și muncilor celor de multe feluri; pentru aceasta ne izvorăște mir cu bun miros, carele umple de mireazmă sufletele celor ce te laudă pre tine cu credință neîndoită, întru tot lăudate.

Cu picăturile sângelui tău ai stins cărbunii mulțimei dumnezeilor, puriătorilor de chinuri; și cu focul dumnezeeștilor minuni, întru tot înțelepte, ai ars uscăciunea cumplitelor patimi, cu dumnezeescul Dar al Mântuitorului, Nazarie.

Florile cele ce dau din sine mireazma dumnezeeștei cunoștințe, grădinele dumnezeeștei științe, pomii cei roditori ai raiului; pre prea bunii și luminații mucenici să-i lăudăm și cu credință să-i fericim.

Slavă:

Să se laude Nazarie, să se mărească Chelsie, și împreună cu Protasie să se laude cu credință viteazul Ghervasie; cari sunt stâlpi neclătiți ai Bisericei și temelii nemișcate.

Și acum, a Născătoarei:

Sabia care păzea oarecând Edemul, dosul a dat Curată, credincioșilor; celor însemnați cu cinstit sângele ce s'a scurs de demult prin împungerea suliței, din coasta celui ce a răsărit din tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu...

Călătoriile tale au fost pre ape prea fericite Nazarie, și nu s'au cunoscut într'însele urmele tale cele întru Duhul; cu a căruia putere pre toți vrăjmașii ai rușinat.

Patimile trupurilor cele nevindecate, le-ai vindecat cu dumnezeescul Dar, mucenice Nazarie; pre carele cu bună mireazmă îl izvorăști celor ce se apropie de cinstite moaștele tale.

Slavă:

Călcând arătat dumnezeescul Protasie și cu dânsul marele Ghervasie, bogăția cea vremelnică și boieria, s'au învrednicit vrednicei măriri.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firei tu una le-ai înoit Fecioară, născând pre Dumnezeul cel fără de moarte, cel ce s'a îmbrăcat în trup muritor, ca să îndumnezeească pentru bunătate, pre cei omorîți.

Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârșind acest praznic „dumnezeesc, și cu totul cinstit „al Maicei lui Dumnezeu, veniți „să pleznim cu mâinile, slăvind „pre Hristos, cel ce s'a născut „dintr'însa".

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Mărirea cea împătrit numărată a mucenicilor lui Hristos, să o lăudăm credincioșilor cu laude de cântări; pre Nazarie, Protasie, pre Ghervasie și Chelsie, că aceștia s'au nevoit până la tăiere și moarte, aceștia luând cununa nestricăciunei, se roagă să ne mântuim noi.

ICOS.

Nevoința purtătorilor de chinuri, luptele și slăvita moarte, veniți toți iubitorii de praznic, cu cântări de laude și cu glasuri să slăvim pre ceata cea împătrit numărată; pre înțeleptul Protasie, împreună cu Ghervasie, și pre dumnezeescul Nazarie, împreună cu Chelsie de Dumnezeu grăitorul și tânărul ostaș; că au stins toată nebunia păgânească, mărturisind pre Hristos Dumnezeu mare, Împărat mai 'nainte de veci, împreună cu Tatăl și cu Duhul; și acum după moarte se roagă, să ne mântuim noi.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Nazarie, Protasie, Ghervasie și Chelsie.

Stih: Pre Nazarie împreună cu cei trei nevoitori,
Sabia i-a adus Nazarineanului Dumnezeu biruitori.
Nazarie împreună cu trei se taie, în ziua a patrusprezecea.

Aceștia s'a nevoit în Roma în zilele lui Neron împăratul, după săvârșirea sfinților apostoli Petru și Pavel. Dintre aceștia sfântul Nazarie era din tată de bun neam și bogat, asemenea și din mamă, povățuindu-se spre bună credință de apostolul Petru și botezându-se de Lin episcopul Romei. Deci când a fost în vârstă de douăzeci de ani, trecând prin cetățile Italiei, propoveduind, a atras pre mulți la

credință; iară preste zece ani, nemerind în cetatea Plachentia, aflâ pre Protasie și Ghervasie, băgați în temniță de domnul Anulie, și fù gonit dintru acea cetate. Mergând dar la altă cetate numită Chimelin, luă cu sine pre sfântul Chelsie, fiind copil de trei ani, și îndată se băgă în temniță de boierul Dinovie. Apoi dându-i-se drumul de acolo, se duse la cetățile lui Tiberie, binevestind, și prinzându-se de Neron, fu legat și dat la hiare. Scăpând de acestea nevătămat, iarăși se duse la Plachentia, și aflâ vii în temniță pre Ghervasie și pre Protasie; și iarăși se trimise la Roma de Anulie, unde se făcù pricină de mântuire moșului său; și întorcându-se la Mediolan, i s'a tăiat capul împreună cu Ghervasie, Protasie, și Chelsie.

Intru această zi, sfântul mucenic Silvan.

Stih: Silvan prin tăierea sabiei mândria a înfruntat.
Și prin aceasta tăietor înșelăciunei s'a arătat.

Acesta era din Gaza, bărbat blând, întreg cu credința, preot bisericii din Gaza, bătrân cu vârsta; carele stând față înaintea poporului Chesarenilor, a fost bătut cu amar, și i s'a strujit coastele. Apoi a fost osândit, să muncească la băile de aramă din Zoora; și de acolo fiind scăpat de credincioși, s'a învrednicit a se face episcop. Și ajungând la adânci bătrânețe și în neputință, căci erà zvântat de boală, i s'a tăiat capul de către închinătorii de idoli.

Intru această zi, sfântul mucenic Petru Avselamul.

Stih: Petru cu dumnezeească râvnă focul biruind.
S'a arătat, văpaia mincinoasei dumnezeiri stingând.

Acesta era din munții Elevterupolei, din satul ce se chiemă Ania, tare și sporit cu sufletul; iară cu trupul tânăr și vârtos. Și multe răbdând în nevoință pentru credință, și toate cele pământești defăimându-le, în al șaselea an al împărăției lui Dioclițian și Maximian, s'a făcut jertfă bine priimită lui Dumnezeu, săvârșind lupta prin foc.

Intru această zi, sfântul Evtimie carele s'a luptat în Tesalonic pentru sfintele icoane.

Stih: In locul veseliei al căruia nume îl porți, lăcuești părinte:
Nevoindu-te pre cât ți-a fost puterea fericite.

Intru această zi, sfinții patruzeci de mucenici cei din Eghipet și Palestina, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Indoita douăzecime a mucenicilor, sabie a răbdat:
Aceștia pre carii Eghipetul și Palestina i-au arătat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu fără numai făcătorului; ci îngrozirea focului bărbătește călcându-o, se bucurau cântând: Prea lăudate, Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat".

Pre piatra dumnezeeștei cunoștințe, întărindu-vă pașii inimilor voastre măriților, nu i-ați abătut spre meșteșugirile vrăjmașilor; ci pururea cântați: Domnul și Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Lumina cea neînserată v'a răsărit vouă celor ce prin sânge ați pătimit, și veselia cu adevărat v'a priimit, marilor mucenici; pre voi cei ce cântați: Domnul și Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă:

Sfințit-ați cetățile, cu râvnă încunjurându-le fericiților, mărturisind pre Hristos înaintea tiranilor, și dând toată vindecarea celor ce le trebuià, cu Darul prea sfântului Duh, purtătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfințit palat aflând Dumnezeu pântecele tău, într'însul s'a sălășluit, făcând fii luminei, ceea ce ești cu totul fără prihană, pre cei ce strigă: Domnul și Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Mânecând către Soarele cel mare, ce minunat a răsărit din Fecioară, nebiruiților mucenici, lumină ați fost, și întunerecul înșelăciunei cu Darul ați împrăștiat; pre Domnul lăudați strigând, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Roma cea veche a propoveduit nevoințele tale Nazarie mult pătimitorule, și Constantinopolul laudă minunile, ținând cu credință sfințitele tale moaște și strigând: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Dumnezeescul Nazarie izvorând mirurile Darului, îndeamnă pre toți cei ce aleargă cu credință, să le ia spre luminare și curățire; cei ce strigă: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre voi vitejii purtători de chinuri, Nazarie, Chelsie, Protasie și Ghervasie, avându-vă rugători prea tari către Dumnezeu, cu dragoste strigăm: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu trupul unindu-se cu tine dupre ființă, cel ce dă tuturor vieață, pre mine tot iarăși m'a zidit, tot m'a înoit, cel ce am fost învechit în păcate Preacurată. Pentru aceasta pre tine Fecioară te lăudăm, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin-
„cioși în cuptor, nașterea Năs-
„cătoarei de Dumnezeu i-a
„mântuit; atuncea fiind închi-
„puită, iar acum lucrată; pre
„toată lumea ridică să-ți cânte
„ție: Pre Domnul lucrurile lău-
„dați-l, și-l prea înălțați întru
„toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu puterea lui Hristos întărindu-vă, a celui ce a călcat răutatea pierzătorului; plecându-vă acestuia grumazii, ați luat sfârșit prin sabie, dezlegându-vă de trup, marilor mucenici. Pentru aceasta dupre vrednicie sunteți fericiți.

Impodobiți ați fost cu ranele trupului, și îngerilor v'ați asemănat; și acum stați înaintea feței Ziditorului, pururea bucurându-vă, și cu împărtă-

șirile cele prea frumoase arătat împodobindu-vă, întru tot fericiților.

Cu semne și cu minuni v'a împodobit Stăpânul, mai 'nainte de sfârșit și după sfârșit, întru tot lăudaților: Nazarie, Protasie, Chelsie și Ghervasie, nebiruiților mucenici. Pentru aceasta dupre vrednicie sunteți fericiți.

Slavă:

Sfințitu-s'au toate prin dragostea voastră, săvârșind astăzi pomenirea voastră. Se bucură mucenicii și proorocii cu noi prăznuesc; cu carii împreună rugați-vă pentru noi făcătorului de bine, întru tot fericiților.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul dumnezeescului Gavriil aducem ție bucurându-ne, Fecioară Preacurată: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar! Lauda mucenicilor și a apostolilor și mântuirea tuturor credincioșilor, Fecioară Maică, care nu știi de nuntă.

Irmosul:

Eva adecă prin boala neascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumei binecuvântarea ai înflo„rit. Pentru aceasta toți te mă„rim".

SVETILNA.

Ceata cea împătrită a purtătorilor de chinuri, pre Nazarie, Ghervasie, împreună cu Chelsie, să-i încununăm cu cântări de laudă, și pre măritul Protasie; că aceștia înblânzesc pre Dumnezeu pentru lume.

A Născătoarei:

Ceea ce ești dulceața îngerilor, bucuria celor necăjiți, folositoarea creștinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi și ne scapă de muncile cele veșnice.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 15 ZILE.

Sfântul cuviosul mucenic Luchian, preotul Antiohiei celei mari.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Fiind bogat de cunoștința dumnezeescului Cuvânt, prin credință ai întărit pre credincioși să sufere cu îndrăzneală muceniile cele de multe feluri și mânia tiranului, pentru vieața cea viitoare și pentru veselia cea fără stricăciune. Pentru aceasta te fericim Luchiane vrednicule de laudă, și săvârșim astăzi dumnezeescul tău prasnic.

Inchisoare de multă vreme și moarte silnică ai răbdat cuvioase, legându-te cu curele și

zgâriindu-te cu hârburi ascuţite fericite, şi mult chinuindu-te cu nemâncare şi cu sete îndelungată. Pentru aceea te-a priimit desfătarea cea cerească, ca pre un mucenic nebiruit, răbdătorule de chinuri prea viteazule.

Sânul mărei priimindu-te pre tine mărite, după treizeci de zile te-a dat la uscat, ca pre Ionà odinioară prin slujba hiarei, pentru îngroparea cea cinstită de Dumnezeu, şi spre dumnezeeească izvorîre de tămăduiri; pârga mucenicilor, întărirea Bisericii. Pentru aceea te cinstim, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Şterge spurcăciunea ticăloasei inimei mele, Născătoare de Dumnezeu Preacurată şi toate ranele, şi curăţeşte ranele ei cele din păcate şi nestatornicia gândului meu întăreşte-o; ca mântuindu-mă eu netrebnicul robul tău, să măresc puterea ta şi ajutorul tău cel mare.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzând Preacurata Maică pre Hristos omorându-se şi omorând pre cel viclean, plângându-l ca pre un Stăpân, lăudà pre cel ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea lui, strigà: Fiul meu prea dorite! nu uità pre roaba ta, nu zăbovì iubitorule de oameni, cela ce eşti dragostea mea.

Tropar, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih: şi al sfântului pe 4.

CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărirea ta prea fericite Luchiane.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voi ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre „popor din robia Eghipetului, „şi ai acoperit pre Faraon cu „căruţele şi cu puterea lui".

Strălucind Luchiane cu înţelepciune, cu Dar şi cu putere duhovnicească, ai luminat popoare, şi le-ai povăţuit mucenice către cunoştinţa lui Hristos.

Implatoşindu-te pre tine cu armele bunei credinţe ca un milostiv, cel ce a purtat neputinţa noastră, te-a făcut nebiruit de luptele vrăjmaşilor, mucenice.

Slavă:

Cu mrejile dumnezeeştilor tale dogme, ai tras la înălţimea cerească, pre cel ce căzuse în adâncimea relei credinţe, pătimitorule, vrednicule de minuni.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cuvântul ai zămislit fără sămânţă pre Cuvântul Tatălui cel veşnic, mai pre sus de pricină şi de cuvânt Preacurată, şi l-ai născut pentru mântuirea noastră.

Peasna 3-a, Irmos:
Arcul celor puternici...

Casă ai făcut lui Dumnezeu sufletul tău mucenice, cu lumina faptelor bune, şi cu rugăciunile tale ai surpat la pământ capiştile idolilor.

Improşcându-te cu tot felul de supărări, şi chinuindu-te cu durerile muncilor mucenice, lăudai ca pre un făcător de bine, pre cel ce te-a învrednicit de acest fel de bunătăţi.

Slavă:

Trupul ţi l-ai dat chinurilor mucenice, sufletul ţi l-ai păzit cu tărie; jertfă cinstită şi fără prihană te-ai adus pre tine Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc se naşte din Fecioară, cel ce a făcut veacurile cu voirea; pre carea ca pre o Născătoare de Dumnezeu o lăudăm, şi neîncetat o fericim.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul „inima mea".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu cuvântul Darului ungând inimile credincioşilor Luchiane, i-ai pregătit a se nevoì şi a biruì pre tiranul; şi bine săvârşind călătoria cea dumnezeească, te-ai învrednicit mărirei mucenicilor. Pentru aceasta adunându-ne astăzi, cinstim sfântă prăznuirea ta pururea pomenite, mărind pre Mântuitorul, purtătorule de chinuri prea lăudate. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o Fecioară şi ca pre ceea ce singură ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim; că întru tine s'a sălăşluit focul dumnezeirei, şi ca pre un prunc ai aplecat pre Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, cu cuviinţă mărim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu credinţă şi cu dragoste laudă prea sfântă naşterea ta.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând Fecioară înaintea Crucei, şi văzând răstignit pre Fiul tău şi Dumnezeu Preacu-

rată, strigai sgâriindu-ți fața, și cu lacrămi udând-o ziceai: Cum voi suferì acestea, și celelalte ocări? Oțetul și bătăile cu trestia, loviturile cu palma, împungerile și străpungerea coastei, eu ceea ce te-am născut fără durere? Iară acum chinurile tale îmi amărăsc sufletul văzând patimile, care suferi Stăpâne de bună voie.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în mărire, pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor ușor a venit Iisus cel mai „pre sus de dumnezeire, prin „palmă curată; și a mântuit „pre cei ce strigă: Mărire Hristoase puterei tale".

Tare te-ai arătat împrotiva înșelăciunei fericite; și multora îndemnător către dumnezeeștile nevoințe totdeauna, și cu răbdarea muncilor, ai smerit puterea cea neputincioasă a vrăjmașului.

Intinzându-te pre lemn, și cu curele trăgându-te, și de foamea și de setea cea în vreme îndelungată topindu-te, și cu hârburi ascuțite zgâriindu-te, ai răbdat mucenice vrednicule de laudă Luchiane.

Slavă:

Vestind legea dumnezeească, ai întors pre cei fărădelege, și i-ai plecat a beà paharul muceniei cu osârdie. Cu cari împreună te-ai sălășluit în curțile cele dumnezeești, îndulcindu-te de lemnul vieței, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Strălucind din pântecele tău Soarele Dumnezeirei, Fecioară, a luminat pre cei din întunerecul a multor dumnezei și pre cei din umbra morței i-a strălucit, căruia strigăm: Mărire Hristoase puterei tale.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedeà mărirea ta Hristoase, „iară noi pre tine unul născut „strălucirea Dumnezeirei Tatălui, de noapte mânecând te „lăudăm, iubitorule de oameni".

Arzând mărăcinii patimilor Cuvioase prin osteneli sihăstrești, cu curgerile sudorilor tale, ai stins cuptorul păgânătăței, cu totul fericite.

Impresurându-te cu chinurile și cu durerile gerului, petreceai uitându-te la Dumnezeu cel ce poate mântuì, sfinte; întru ale căruia mâini ai pus Duhul tău veselindu-te.

Slavă:

Pre păgânii cei depărtați de Dumnezeu i-ai înfruntat fericite, și fiind cuprins de întristări îndelungate și de dureri, te-ai apropiat de Hristos, ale căruia patimi le-ai închipuit.

Și acum, a Născătoarei:

După naștere ai rămas nestricată Preacurată, și ai mântuit de stricăciune neamul omenesc, ca una ce ai născut pre Dumnezeu. Pentru aceea cu credință și cu dragoste te fericim.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas de laudă...

Ne udat ai trecut furtuna muncilor, și cu dreapta cea atot puternică s'a mântuit trupul tău de adâncime, păzindu-se nevătămat pentru cei ce doreau de el, de Dumnezeu fericite.

Aprinzându-te de dragostea lui Hristos mărite, ai stătut până la moarte împrotiva tiranului, prea înțelepte. Pentru aceea veselindu-te, te-ai învrednicit împărăției cerurilor.

Slavă:

Cel ce a scos pre Ionà a treia zi din pântecele Chitului, te-a mântuit și pre tine de adâncimea mărei după treizeci de zile, slujind la aceasta hiarele cele din mare.

Și acum, a Născătoarei:

Curată porumbiță și singură nespurcată, te-a aflat pre tine Cuvântul cel curat, și din tine a binevoit a se naște, prea sfântă Maică a lui Dumnezeu Fecioară fără prihană.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Pre cel ce a strălucit mai întâi întru pustnicie, și apoi s'a luminat prin munci, toți să cinstim pre Luchian cu cântări întru mărire, ca pre un luminător prea luminos, carele nu încetează a se rugà pentru noi toți.

ICOS.

Cu dumnezeeasca cunoștință fiind întrarmat, și la minte cu dumnezeeasca mărire fiind luminat, și cu Duhul strălucit, nevoitorule, sabie ascuțită te-ai făcut, tăind împreună toate neghinele, adică învățăturile cele de altfel ale ereticilor; te-ai arătat încă și propoveduitor adevărului, îndreptând spre viață pre toți cei ce se apropie către tine cu bună credință și scapi din nevoi și necazuri, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfântului martir Luchian preotul Antiohiei cei mari.

Stih: Luchian cu curaj lipsă de pâine suferi.
De pâinea cea vie voind a nu se lipsi.
Luchian in a cincisprezecea zi,
De Foame se săvârși.

Acesta fiind fiu din părinți credincioși, după moartea lor risipindu-și averea la săraci, se nevoia cu citirea dumnezeeștilor

scripturi; prin care a tras pre mulți jidovi și elini către credința cea în Hristos. Lăsându-și apoi casa și mergând la Nicomidia, îndemnă spre nevoință pre cei ce de frica muncilor se lepădau de credință. Și știind a scrie frumos, a lăsat bisericei Nicomidenilor o carte scrisă în trei stâlpi care cuprinde tot Testamentul vechiu și nou. Și atâta se făcuse mai pre sus decât tot omul, prin înălțimea faptelor celor bune și anevoinței, cât trecând prin cetate, numai celor ce vrea le erà văzut, iară celorlalți le era nevăzut. Deci aflând de dânsul Maximian și rușinându-se a-l vedeà la față, ca nu cumva prin puterea cuvântului lui să se defaime, a grăit cu dânsul de după perdea, și cunoscând nemutarea gândului lui, îl osândì la închisoare, cu foame îndelungată. Deci multe zile nici mâncând, nici bând, s'a săvârșit în închisoare. Și trupul lui din porunca ighemonului s'a aruncat în mare. Iară din voia lui Dumnezeu un delfin ținându-l pe umere l-a scos la uscat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Savin Episcopul.

Stih: Savin viață îngerească viețuind.
Cu ceata lor s'a însoțit murind.

Fericitul Savin pentru nespusa lui bunătate se făcù episcop, și urând certele fugì și se depărtă, și atâta se nevoì cât se făcù și făcător de minuni; tămăduià boalele, gonià dracii și spunea mai 'nainte cele ce erà să fie. Și pre mulți folosind, și plecându-i a părăsì lumea și părinții și a slujì lui Hristos, cu pace a răposat.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru, și mărturisitorul Vars Episcopul Edesei.

Stih: Nici patul lui Vars nu-l trece cu vederea:
Căci și acesta izvorăște darul de tămăduire.

Acest sfânt părinte al nostru a strălucit prin faptele sale cele bune nu numai la Edesa, ci și la Fenicia și la Eghipet, și la Tebaida. Valentinian însă carele era atuncea împărat, informându-se că sfântul era râvnitor dreptelor dogme, întâi îi porunci să-l ducă să lăcuiască în insula Aradului; dar aflând că mergeà către dânsul mult popor, îl trimese în exil la o cetate eghiptenească ce se cheamă Oxirinh; și acolo asemenea pre toți i-a pornit vestitul său nume. Deci în cea de apoi, acest vrednic preot al celor cerești, se exilă într'un pirg al barbarilor, ce se medieșă acolo. Și zic că până astăzi stă patul lui la Arad, având mare cinste; căci bolnavii culcându-se pe dânsul cu credință, se tămăduiesc. Deci făcând nenumărate minuni precum am zis mai sus, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, nevoința oarecărui monah și mucenic; povestire folositoare.

Stih: Totodată neascultător și nevoitor fiind:
De unii te gonești, iar de alții te priimești voind.

Oarecarele monah se aflà la schit, și era supus la un părinte câtiva ani. Acesta din zavistia vrășmașului diavol, căzând de sub ascultarea bătrânului, se duse dela acel bătrân fără de nici o pricină călcându-și legătura; pentru că erà legat cu legătura ascultărei, ca să nu se lepede de ascultare. Deci pogorându-se la Alexandria, se prinse ca un creștin de Domnul cel de acolo, și desbrăcându-l de chipul monahicesc, îl silià să facă jertfă la idoli; și el nevrând nici de cum să se supuie, întâi îl bătù fără de milă cu vine de bou, apoi poruncì să-i taie capul, aruncându-i trupul câinilor afară din cetate. Iară oarecari creștini iubitori de Hristos îl luară noaptea, și înfășurându-l cu miruri și giulgiu, îl puseră într'un sicriu, și-l așezară ca pre un mucenic în altarul bisericei. Deci făcându-se sfânta Liturghie, și strigând sfințitul cleric: *Câți sunteți chemați ieșiți; cei chemați ieșiți!* Vedeau toți că ieșeà sicriul singur neapucat de mână de om, și stà în tinda bisericei, până la apolisul sfintei Liturghii; apoi iarăși intrà înlăuntru singur și stà în locul unde îl așezase să steà. Deci făcându-se de multe ori un lucru ca acesta, se minunau toți cei ce vedeau; despre care aflând și oarecarele din părinții cei mari purtători de Dumnezeu ce atuncia viețuià, s'a rugat lui Dumnezeu pentru aceasta, și degrab a priimit deslegare; căci viind îngerul îi zise: ce te miri de aceasta? Au n'au luat Apostolii lui Hristos, precum știi, puterea legà și a dezlegà, și dela dânșii iarăși pre rând ucenicii lor? Deci acest frate ce ș-ia vărsat sângele pentru Hristos, și nu se iartă ca să steà la jertfelnic, când se aduce sfânta jertfă, ci se scoate până în tinda bisericei, căzând din ascultarea cutărui sihastru ce a sihăstrit cu el, ucenic fiindu-i,

fiind legat de dânsul cu dreptate, el s'a înstreinat, de acolo legat. Şi ca un mucenic a luat cunună; iară ca un legat nu se iartă a sta în lăuntru când se face sfânta liturghie, până nu-l va dezlegà cel ce l-a legat. Acestea auzind dumnezeescul acela bătrân, luându-şi toiagul, se duse la acel sihastru, şi povestindu-i toată istoria, se pogorî cu dânsul la Alexandria. Şi mergând la Biserica unde se aflau moaştele mucenicului, deschizând sicriul puţintel, i-au dat amândoi iertare, şi sărutându-l, stătură la sfânta liturghie, şi rămase mucenicul neclătit în altar, de atuncea până astăzi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc „pre tinerii lui Avraam, şi „ai ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepţi; „prea lăudate Doamne, bine„cuvântat eşti Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Pornirea graiurilor tale înţelepte nesuferindu-o tiranul, te şi omoară şi în adâncul mărei te aruncă, nesocotind că-ţi pricinueşte împărăţia cea de sus în veci şi dumnezeeasca mărire.

Ne închinându-te celor cioplîţi, şi neplecându-ţi genunchile la idoli, te-ai aruncat în foc de muncă, şi ai intrat în cuptorul ispitelor, răcorindu-te prin Duhul, cu puterea dătătorului de rouă, de Dumnezeu înţelepţite mucenice.

Slavă:

Fiind neamurile ucise şi întunecate întru adâncul nedumnezeirei păgâneşti, le-ai scos cu cuvintele tale cele purtătoare de vieaţă, vrednicule de laudă, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, ceea ce una eşti binecuvântată între femei; pre carele bine-l cuvintează oştile cereşti şi adunările oamenilor, cel ce ne-a izbăvit pre noi de blestemul cel dintâi, ceea ce eşti binecuvântată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi,..

Pre cei topiţi de foamea cea înţelegătoare i-ai întărit cu pâinea cuvintelor tale, şi le-ai arătat să cinstească numai pre Domnul, carele este pâinea vieţei noastre Luchiane; căruia toţi cântăm: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pălcând prin pătimirea ta măestriile cele viclene ale vrăjmaşului celui înşelător, te-ai ridicat mărite către înălţime, vrednicule de laudă, şi ai ajuns cetele îngerilor, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O ce lucruri minunate s'au săvârşit întru tine Luchiane

mucenice, pururea pomenite! Că primind sânul mărei trupul tău cel sfânt, nu l-a stricat; ci l-a dat pe uscat fără stricăciune; ca să izvorască pârae de tămăduiri, celor ce te iubesc.

Și acum, a Născătoarei:

Cu limba și cu inima te propoveduim Născătoare de Dumnezeu, Fecioară curată; că ai născut pre Domnul îmbrăcat cu trup, și înțelegându-se în două firi. Pre carele toate puterile cerurilor îl laudă întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioși în cuptor, nașterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit; atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ți cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lău„dați-l, și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultărei.

Străluceşte-ți înțelepte sfințita pomenire, risipind norul patimilor cu razele Duhului, și luminând adunările credincioșilor, arde oștile dracilor, și păzește-ne pre noi cari prăznuim.

Dezlegatu-te ai de legăturile trupului fericite, și bucurându-te ai zburat către înălțimea Cerului, și te-ai arătat Făcătorului împodobit cu frumusețile ranelor; căruia și stai înainte veselindu-te împreună cu mucenicii.

Slavă:

Mucenicul Luchian ne-a adunat pre noi astăzi, să-i lăudăm patimile și luminata nevoință, vitejia cea până la sfârșit, și darul cel bogat al minunilor. Pre carele dupre vrednicie îl fericim.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai lăcaș înțelepciunei, mai pre sus de gând prea curată Fecioară, și scaun însuflețit și ușă. Pentru aceea te măresc adunările oamenilor, și oștile îngerilor, ceea ce singură ești mai aleasă decât toate.

Irmosul:

Eva adecă prin boala ne„ascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla ce ai purtat în pânte„ce, ai înflorit lumei binecu„vântare. Pentru aceasta toți te „mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ca unul ce ești plin de Dar duhovnicesc și de înțelepciune, Luchiane cu totul lăudate, toată scriptura cea de Dumnezeu însuflată, o ai tâlcuit mucenice. Iară înșelăciunea Elinilor cea de mulți dumnezei, și știința cea cu nume mincinos înfrun-

tându-le, ai veselit Biserica lui Hristos, purtătorule de chinuri; luminând cu cuvintele tale mulţimile drept măritorilor.

A Născătoarei:

Lăcaş te-ai făcut Preacurată a toată Dumnezeirea; că negrăit ai născut pre unul din Treime, cu fire îndoită, într'un Ipostas, Fecioară. Pre carele roagă-l neîncetat, să mântuiască de supărări şi de primejdii, pre cei ce te laudă Stăpână Născătoare de Dumnezeu; căci ţie strigăm: Bucură-te părtinitoarea lumii.

Şi cealtă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE

Sfântul mucenic Longhin sutaşul cel de lângă Crucea Domnului.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre cel ce s'a făcut om şi a suferit Cruce, şi lumina soarelui o a întunecat, şi din coastă a izvorît mântuitoarea iertare, văzându-l cu tâlharul cel mulţămitor mărite, l-ai mărturisit Dumnezeu şi Stăpân; carele a răbdat patimi de bună voie, pentru nemăsurată milostivirea sa.

Văzând mărite viţa cea roditoare spânzurată pre lemn, şi izvorând vin de vieaţă şi de iertare, ai supus buzele inimei, şi bând te-ai umplut de veselie, lepădând necredinţa cea amară; ca cel ce ai avut minte şi ca unul ce luminat ai ales ce este mai bun, de cât ce este mai rău.

Omorînd pre tiranul cu îndrăzneala cuvintelor tale, ai mers de a ta bună voie către junghiere, neîngrozindu-te prea lăudate Longhine, de moartea carea pricinueşte ţie vieaţa cea nemuritoare, prin Dar. Pentru aceasta cu credinţă săvârşim pomenirea ta cea pururea cântată; rugându-ne, să fii mijlocitor pentru noi către Domnul.

Alte Stihiri, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

Mucenice Longhine prea lăudate, tu văzând cutremurul şi soarele întunecându-se, şi toată făptura în vremea răstignirei tânguindu-se, ai cunoscut că este Dumnezeu cel ce pre lemnul Crucei s'a spânzurat; pre carele l-ai propoveduit Iudeilor, că este Fiul lui Dumnezeu; pentru carele şi sângele tău cu bucurie ţi-ai vărsat.

Mucenice Longhine prea lăudate, văzând pre Fiul lui Dumnezeu pre Cruce pătimind de voie şi gustând moarte, când ai văzut încă soarele întunecându-se şi munţii tremu-

rând, atuncea strigai poporului evreesc: Cu adevărat acesta este Fiul lui Dumnezeu, Domn și Impărat al totului.

Cu sabia tăindu-ți capul poporul evreesc, adunarea cea fărădelege, mulțimea cea nemulțămitoare, în gunoiu l-a aruncat. Dar alergând femeia cea lipsită de vederi și ridicându-l, primește vedere. O prea fericite Longhine prea lăudate, roagă-te pentru noi Domnului, ca să ne mântuim.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

La patima ta Hristoase, Longhin cel mai mare preste sută, văzând Biserica stricată te propoveduià jidovilor pre tine Fiul lui Dumnezeu. Iară aceia cumpliții, tăindu-i dumnezeescul cap cu sabia, l-a aruncat în gunoi; o femee însă aflându-l, s'a deschis pleoapele ochilor săi, care erau închise. Cu carea împreună și noi strigăm ție, celui ce l-ai încununat pentrucă a pătimit pentru tine: Luminează pentru rugăciunile lui și ochii inimei noastre, ca să te mărim pre tine Dumnezeu, celce te-ai pironit cu trupul pre Cruce, ca să ne mântuești pre noi.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Toată nădejdea...

Singur eu ticălosul, numai eu mai mult decât toți fiii oamenilor am greșit, făcând acelea care nu se pot grăì de cuvânt, și nicidecum suferite auzului, Preacurată. Pentru aceasta te și rog, iartă-mă Stăpână, iartă-mă și-mi dă pocăință; dă-mi mărturisire, dă-mi suspinuri și lacrămi; ca printr'acestea zdrobindu-mi inima deapururea, să strig: Păcătuit-am, păcătuit-am, curățește-mă, mântuește-mă.

A Crucei, a Născătoarei:

Sabie a trecut prin inima ta prea sfântă Stăpână, precum a zis Simeon, când ai văzut pre cel ce negrăit a strălucit din tine, înălțându-se pre Cruce de cei fărădelege ca un osândit și gustând oțet și fiere, în coastă împungându-se, mâinile și picioarele pironindu-se și tânguindu-te te văitai, strigând ca o maică: Ce taină nouă este aceasta, Fiule prea dulce?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Lângă Cruce stând, și luând seama la cele ce se petreceau, văzând pre cel ce s'a răstignit pre lemn Dumnezeu și om, către dânsul ai strigat: Pomenește-mă Doamne întru împărăția ta. Pentru aceea și Mântuitorul a grăit către tine: Fericit ești Longhine și pomenirea ta în neam și în neam.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Toată nădejdea mea spre

tine o pun Fecioară, nu mă trece cu vederea; ci sârgueşte ceea ce eşti bună şi mă scapă degrab de patimile cele ce mă supără şi bat război cu mine în toate zilele.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, Viaţa noastră spânzurată pre lemn, ca o Maică se văită, strigând: Fiul meu şi Dumnezeul meu, mântueşte pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Troparul, glasul a 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Longhin...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul Cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, şi al mucenicului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Voiu lăudă prea mare mărirea lui Longhin.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „prin mâinile lui Moisì în chipul „Crucei, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Fiind strălucit cu dumnezeeştile vărsări de lumină, şi dimpreună cu cetele îngerilor stând înaintea lui Hristos Dumnezeu mărite, luminează pre cei ce săvârşesc prăznuirea ta cea luminată.

Nimica nu te-a despărţit de unirea cu Dumnezeu mucenice, fiind despărţit de dulceaţa cea trupească prin credinţă, şi îndulcindu-te curat întru dorirea cea desăvârşit.

Slavă:

Slujind cu gând curat lui Dumnezeu celui viu Longhine prea înţelepte, nici de cum n'ai dat închinăciune la idolii cei morţi fericite. Drept aceea omorându-te, ai ajuns către viaţa cea fără sfârşit.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul Tatălui, cu cuvântul l-ai zămislit în pântecele tău, ca să deslege pre oameni din necuvântare, pentru a sa bunătate; Maică Fecioară Preacurată, binecuvântată cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Cunoscând pre Cruce pre Fiul lui Dumnezeu, pre Domnul cel adevărat, carele pătimià pentru noi, ai crezut Longhine într'însul cu tot sufletul.

Sufletul tău ca un pământ plin de umezeală, luând sămânţă cuvântătoare, a odrăslit spic al dumnezeeştei bunei credinţe înţelepte.

Slavă:

Cu vetrela Crucei trecând noianul muncilor, ai ajuns la limanurile cele line mărite, veselindu-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi sufletul bolnav pentru înmulţirea patimilor, vindecă-l Maica lui Dumnezeu Preacurată, şi-l îndreptează către mântuire.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Văzut-au pre Mântuitorul răstignindu-se, şi luminându-te cu razele lui, ai fugit de întunerecul cel prea adânc al necunoştinţei, şi te-ai îndreptat către Dumnezeeasca cunoştinţă, crezând că cel ce se vede, este Dumnezeu. Pentru aceasta şi chinuindu-te, te-ai numărat cu cetele mucenicilor veselindu-te, Longhine fericite. Cu carii împreună roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit, Fecioară, carele ca o corabie necârmuită, se înneacă în furtuna supărărilor, şi arătându-se însărcinat de povara păcatelor, şi primejduindu-se a cădeà în fundul iadului, apucă înainte Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunea ta cea fierbinte, şi-l mântueşte, dându-i limanul cel lin; ca cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, iertare de greşale să-mi dăruiască; că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând şi cu amar a strigat: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea care rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne. Adâncul milei şi izvorul cel nedeşertat; milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşale, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce, văzându-te Biserica pre tine Soarele „dreptăţei, a stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine, „strigând: Slavă puterei tale „Doame".

Avându-ţi cugetul întărit în credinţă fericite ai stricat întărirea înşelăciunei cea slabă

Longhine, şi strigai: Slavă puterei tale Doamne!

Văzând pre Domnul mărirei cel fără pătimire, înălţat şi pironit pre lemn, l-ai mărturisit Fiu lui Dumnezeu, prea lăudate, pătimind de a sa voie.

Slavă:

Văzând pre moarte veştejindu-se cu moartea celui fără patimă, te-ai grăbit Longhine să mori pentru el, şi să trăeşti după moarte dimpreună cu cei ce s'au chinuit cu bună laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de cuvânt ai născut Preacurată pe Cuvântul, cel ce s'a făcut om, unindu-se dupre Ipostas în pântecele tău, şi îndoit s'a arătat, cu voirile şi cu lucrările.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă cu credinţă".

Făcându-te înstreinat de tot pământul cu adevărat, te-ai înfrumuseţat cu ranele răbdătorilor de chinuri Longhine, şi te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi.

Fiind îngrădit cu puterea Crucii, ai putut să birueşti nebunia tiranilor cea neputincioasă Longhine, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Intărind Longhine inima ta pre temeiul cel neclătit, ai rămas nemişcat de valurile ispitelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu, carea singură a născut pre Dumnezeu fără ispită bărbătească; noi cei ce ne-am mântuit printr'însa, şi cu dragoste să o fericim.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voi ţie cu glas...

Văzând că s'au clătit munţii şi pământul în ziua patimei, te-ai clătit şi tu din starea necredinţei, şi te-ai întărit Longhine în credinţa celui ce pătimià.

Cunoştinţă adevărată, desăvârşit şi înţeleaptă ai luat, văzând că se schimbă făptura, şi te-ai primenit către cunoştinţa dumnezeească Longhine.

Slavă:

Răbdat-ai cumplită muncă veselindu-te, şi ţi-ai plecat grumazul sub sabie, cu gând neîndoit Longhine, tăind prin credinţă capetele vrăjmaşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Usucă şi dezrădăcinează cugetele cele spinoase ale minţei, din inima mea, ceea ce eşti fără prihană, şi o arată roditoacu mijlocirea ta, Fecioară Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voi ție cu glas de laudă „Doamne, Biserica strigă către „tine, curățindu-se de sângele „dracilor, cu Sângele cel curs „prin milostivirea din coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Veselindu-se s'a bucurat Biserica astăzi, întru cinstită pomenirea răbdătorului de patimi Longhin, strigând: Tu ești puterea mea Hristoase și întărirea.

ICOS.

Cerul cu mult întunerec întunecându-se, pământul cutremurându-se, pietrele despicându-se, și catapeteazma Bisericii rumpându-se în două, văzând Longhin întru dumnezeească patima lui Hristos, a cunoscut pre Fiul lui Dumnezeu pătimind din a sa milostivire; El carele este nepătimitor cu Dumnezeirea, mărit împreună cu Tatăl și cu dumnezeescul Duh, țiind toate și cuprinzându-le, și ca un Dumnezeu și adevărat Impărat. Pentru aceasta Longhin cu bucurie a strigat: Tu ești puterea mea Hristoase și întărirea.

Intru această lună, în 16 zile, pomenirea sfântului mucenic Longhin sutașul.

Stih: Fiu al lui Dumnezeu pre tine Hristoase zicându-te.
Longhin ca mai'nainte, i se tae capul iubindu-te.
In ziua a șasesprezecea.
Pre Longhin sabia îl tăià.

Acesta a fost pe vremea lui Tiberie Chesarul, din Capodachia, sutaș sub ascultarea lui Pilat, Guvernatorul Iudeei, și fù rânduit din porunca aceluia să slujască la cinstite patimile lui Hristos, și la răstignire, și să păzească mormântul cu straja, adică cu ceata sa de ostași ce avea sub ascultarea lui. Deci văzând el minunile ce se făceau, cutremurul și întunecarea soarelui, mormânturile ce se deschideau, morții cari eșeau afară dintr'însele, și pietrile cari se despicau; a strigat tare, zicând: Cu adevărat acesta a fost Fiul lui Dumnezeu. Acesta n'a priimit arginții care i se dà de către Iudei ca să tăgăduiască Invierea, și cu alți doi ostași, cari mai pre urmă împreună cu dânsul au mărturisit. Apoi lăsându-și slujba ce erà pe seama lui, și mergând în țara sa, propoveduià apostolește pre Hristos Dumnezeu. Deci plecându-se Pilat, mai vârtos fiind stricat prin făgăduință de bani dela Iudei, pârăște pre Longhin cu scrisorile sale către Tiberie, cum că s'a lăsat slujba și se află la patria lui propoveduind pre Hristos Dumnezeu. Și Tiberie îndată a trimis cu porunca lui de i-a tăiat capul și lui și celor doi ostași ce erau cu dânsul, și i s'a adus capul din Capadochia la Ierusalim, ca să se încredințeze Pilat și Iudeii de moartea lui, și pentru ca să ia Pilat cele ce i se făgăduise. Deci îi ascunseră cinstitul cap afară din cetate în niste gunoi. Și preste mulți ani, o femee slăvită din Capadochia, pierzându-și vederea ochilor, merse la Ierusalim cu un fiu ce-l avea unic născut, ca să poată să-și găsească leacul orbirei la acele sfinte locuri; și ajungându-o și moartea fiului său, își plângeà îndoita jale. Deci arătându-se în vis fericitul Longhin, și spuindu-i cine este, și arătându-i unde erà capul îngropat, o a îndemnat să sape, să-l scoată de acolo, că se va tămădui la ochi, și-și va vedeà și pre fiul său, că se află prea mărit. Femeia aflând gunoiul, săpă cu mâinile și scoase capul sfântului, și îndată i s'a tămăduit vederea ochilor, și văzù în vis pre fiul său unde era împreună cu sfântul, și avea cinste de dânsul. Atunci îngropă moaștele fiului său într'un loc cu capul sfântului; fiindcă așa îi zisese sfântul prin vis; și se duse la Capadochia, ca și Saul, carele căutând asinii tătâne-său, a nemerit împărăția. Așa și ea

căutându-și lecuirea ochilor, a dobândit aceasta, și pre sfântul l-a aflat de atuncea cald ajutător. Drept aceea zidind ea mucenicului o biserică foarte frumoasă, și puind acolo muceniceștile moaște se îmbogăți și ea și toți credincioșii de izvoare de tămăduiri, întru mărirea Domnului nostru Iisus Hristos, Amin.

Intru această zi, sfinții doi mucenici cei tăiați cu sfântul Longhin.

Stih: Ostășimea cea stricăcioasă doimea nevoitorilor a părăsit:
Și prin sabie ostași ai Domnului s'au făcut.

Intru această zi, sfinții mucenici Leontie, Dometie, Terentie și Domnin, cari prin foc s'au săvârșit.

Stih: Leontie trei împreună nevoitori având:
Ca un leu a intrat în mijlocul focului stând.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Mal.

Stih: Mal lăsând scurta nemernicie pământească:
Lăcuește îndelungata lăcuință cerească.

Acest dintre sfinți Părintele nostru Mal, lăsând averea și rudeniile, petrecea în locuri pustii și nelocuite, bucurându-se în postiri, în priveghieri, și în toată altă nevoință. Ba încă îi erà fața pururea veselă și făceà mari minuni cu numele lui Hristos, curățind leproșii, alungând dracii, dăruind orbilor vedere; și acestea le făceà încă fiind viu; iară dupăce s'a dus către Domnul, și lăsându-și trupul pre pământ, a luat Dar dela Dumnezeu de curgeà dintr'însul mir, cu foarte frumoasă mirosire, spre tămăduire și apărare de toate primejdiile, și de boale fără de leac: „Că „pre cei ce mă prea măresc, zice Dom-„nul, îi voiu prea mări". A căruia este mărirea și puterea, în vecii vecilor, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei cre-„dințe, mai vârtos de cât cu vă-„paia focului fiind aprinși, au „strigat: Binecuvântat ești în Bi-„serica mărirei tale Doamne".

Pătimind pentru lege mucenice, cu gând vitejesc al sufletului, ai rușinat toate sfaturile celor fărădelege, și dupre dreptate te-ai încununat, strigând: Binecuvântat ești în Biserica mărirei tale Doamne.

Dumnezeescul Dar viind preste moaștele tale, risipește toată durerea, celor ce se apropie de tine cu bună credință fericite, și te propoveduesc mărturisitor nebiruit al adevărului.

Slavă:

Nu ți-a fost milă de trupul tău cel muritor Longhine, pentru Hristos; n'ai vrut să jertfești dracilor ci te-ai adus pre tine jertfă lui Dumnezeu fără prihană, cu bucurie tăindu-te prin sabie; vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Ca într'o Curată s'a sălășluit întru tine Cuvântul cel curat Fecioară, voind să curețe prin tine spurcăciunile oamenilor; că binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Adormind mai 'nainte mișcările trupului, cu priveghierile cele către Domnul mărite, ai adormit cu somnul cel prea dulce pururea pomenite, omorându-te pentru Hristos carele a izvorît morților vieață,

prin dumnezeeasca adormire pre lemnul Crucei.

Văzut-ai prea fericite pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om pentru milostivire, împungându-se cu sulița în coastă și izvorând sânge și apă, te-ai rănit de dragostea lui cea dulce, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Stins-ai focul idolesc, cu curgerile sângiurilor tale, Longhine prea înțelepte, și ai ars pre cei cioplíți, și capiștile cele ne întărite, aprinzându-ți-se sufletul cu dumnezeească râvnă, și strigând: Lăudați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm...

Luminându-ți-se ochii inimei cu strălucirile tale Dumnezeești, ale celui ce a întunecat lumina soarelui, ai părăsit negura relei credințe Longhine, și te-ai arătat stea care luminează pre cei ce strigă: Lăudați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura, și cu limba și cu sufletul, te propoveduesc pre tine Născătoare de Dumnezeu, și te rog Preacurată, luminează inima mea cu lumina ta, și mă izbăvește de întunerecul cel cumplit, pre mine cel ce strig: Lăudați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Da-„niil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-au încuiat, și au „stins puterea focului, cu buna „faptă încingându-se tinerii cei „iubitori de buna credință, stri-„gând: Binecuvântați toate lu-„crurile Domnului pre Dom-„nul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Puterea mea și lauda este Cuvântul, cel ce și-a întins mâinile pre Cruce, ai strigat mucenice către cei fărădelege, și închipuind patima lui cea prea fericită, rabd moarte de bună voie.

Ca un împodobit răbdător de patimi, umplându-te de Dar, te-ai arătat în totul prea frumos; și stai înaintea Cuvântului celui frumos, luând răsplătirea multelor tale dureri.

Pre tine Longhine cel ce te-ai arătat ca un soare luminos și neapus, și cu razele tămăduirilor ai luminat toată lumea și ai risipit negura necunoșinței, te fericim.

Slavă:

Ridicatu-te-ai către lăcașurile cele veșnice, și te-ai numărat dimpreună cu cetele tuturor sfinților mucenici; cu cari împreună adu-ți aminte mucenice Longhine de noi, cei

ce prăznuim pomenirea ta cu bună credinţă, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş luminii cei neînserate te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, prin carea cei din întunerec şi din umbra morţei, au văzut lumină. Drept aceea luminează-mi simţirile inimei mele.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „te mărim pre tine Născătoare „de Dumnezeu".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Văzând pre Domnul şi Dumnezeul tuturor, adormit pre Cruce de bună voie, şi zidirea toată clătindu-se pe vremea răstignirei, purtătorule de chinuri Longhine dimpreună cu tâlharul cel mulţămitor, l-ai mărturisit Fiu lui Dumnezeu. Pentru carele şi bucurându-te te-ai junghiat; şi acum ca un mucenic prea ales te rogi pentru toţi.

A Născătoarei, asemenea.

Deşartă-se negrăit, în pântecele tău Cuvântul cel prea deplin, nedepărtându-se de sânurile părinteşti Preacurată, şi se vede trup şi prunc se naşte Născătoare de Dumnezeu. Pre carele roagă-l neîncetat, să se mântuiască de primejdii, de supărări, de greşale şi de gheena, cei ce cu bună credinţă te propoveduesc pre tine Stăpână, Maică a lui Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen glasul al 7-lea: Veselise-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu. Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul cel intru Hristos Iisus...* Evanghelia, dela Matei: *In vremea aceea viind ostaşii la locul ce se numeşte...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul prooroc Osie, şi prea cuviosul mucenic Andrei Criteanul.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Duhul cel sfânt carele purcede dela Tatăl, prin limba ta proorocе a hotărît, că va fi venirea lui Hristos cea viitoare, în anii cei de pre urmă, spre înoirea zidirei. Şi acum văzând săvârşirea proorociei tale mărite, cinstim pomenirea ta.

Păcătuind mai 'nainte cu socotința, firea noastră iubitorule de oameni, logodindu-te cu dânsa o ai curățit de întinăciune, împreunându-o cu tine, dupre unire nedespărțit mai pre sus de gând. Și acestui lucru făcându-se semn proorocul tău, pre cele ce erau mai 'nainte curve, le-a făcut înfrânate.

Grăitorule de Dumnezeu proorocule, văzându-ți acum graiurile tale împlinite prin Dar, și stând înaintea Dumnezeului tuturor, roagă-te pentru toți cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta; cerându-le iertare greșalelor, pace și îndreptare vieței.

Alte Stihiri, ale Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz între...

Sudorile ostenelelor sihăstriei, mărite, adăogându-se către lupta mucenicilor, au pus în tine Andree dorirea deplin; care cu bun prilej le-ai arătat întru Dumnezeu foarte tare. Roagă-te dar să se izbăvească de stricăciune și de primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Prin credință făcându-te ca o piatră de mare preț, nu te-ai sfărâmat; că bătându-te și pre pământ fiind târît, netezind mărite calea credinței o ai făcut bună de umblat, și ai răsturnat mintea cea prea rea a părerei lui Copronim, fericite, ca pre un temei putred.

Fiind crescut și hrănit cu dogmele apostolilor, fericite, și cu învățăturile dumnezeeștilor părinți, ai cinstit chipul lui Dumnezeu celui întrupat, care se vede în sfințite însemnări și în cinstite închipuiri. Pentru aceasta chinuindu-te fericite pentru dânsul, te-ai arătat învățător bunei credințe și podoabă mucenicilor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei, aceiași Podobie.

De mii de ori am făgăduit că mă voiu pocăi de păcatele mele Preacurată, dar nu mă lasă obiceiul cel rău al faptelor rele. Drept aceea strig către tine, cad înaintea ta și mă rog: Scapă-mă Stăpână din această tiranie, îndreptându-mă către cele mai bune și asemenea mântuirei.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielușa, care ai născut pre Mielul cel fără prihană, carele a venit să spele cu sângele său păcatul a toată lumea, pre cel ce s'a junghiat pentru noi Preacurată, și a înviat marginile lumii; îmbracă-mă pre mine cel ce sunt gol de nestricăciunea dumnezeiască, făcându-mi îmbrăcăminte a Darului celui dumnezeesc, din lâna nașterei tale.

Troparul proorocului, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Osie pomenirea Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, al Cuviosului, glasul al 4-lea.

Pustniceşte mai 'nainte pedepsindu-te în munte, taberile vrăjmaşilor cele netrupeşti le-ai pierdut cu arma Crucei, întru tot fericite; şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai îmbrăcat, ucigând pre Copronim cu sabia credinţei. Pentru amândouă aceste te-ai încununat dela Dumnezeu Cuvioase mucenice Andree, pururea lăudate.

Şi acum, al Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, şi două ale sfinţilor, pe 8:

CANONUL proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Osie, când cuvintele tale cele de Dumnezeu însuflate.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a ajutat în Eghipet lui Moisì „şi printr'însul pre Faraon cu „toată oastea l-a înecat, cântare de biruinţă să-i cântăm, „că s'a prea mărit."

Ca un grăitor de Dumnezeu cu adevărat, o prooroace Osie, stând înaintea dătătorului de vieaţă, roagă-te neîncetat, să izbăvească de primejdii pre toţi cei ce te laudă cu credinţă.

Curăţind vederea sufletului tău de spurcăciune, te-ai învrednicit a vedeà şi a spune mai 'nainte foarte bine, fără minciună şi luminat, cele viitoare, care erau să se împlinească.

Izvorul cunoştinţei cei mai de 'nainte, înţelepciunea lui Dumnezeu, a arătat pre grăitorul de Dumnezeu Osie, rîu de proorocie, care izvorăşte tuturor dumnezeeştile învăţături.

A Născătoarei:

Pre Hristos cel ce s'a arătat pentru noi din Fecioară, l-a chemat de faţă Tatăl din Eghipet, precum a spus de demult Osie văzătorul de Dumnezeu.

Alt CANON al prea cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dor laud pre cel numit cu numele biruinţei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Robindu-ţi bărbăteşte patimile trupului părinte sub cuget, ca unul ce eşti numit cu numele bărbăţiei, ai biruit cruzimea tiranilor, şi ai pătimit dupre lege. Pentru aceasta adunându-ne cu credinţă, toţi cu un glas te fericim.

Infierbântându-te ca un jeratec înțelegător, cu înfierbântarea dumnezeescului Duh, ai topit înghețul patimilor, și cu pâraele sângiurilor ai stins focul cel strein al necredinței, mare Andree mărturisitorule, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Legându-te cu dragostea lui Hristos părinte, din tinerețe cu bucurie luându-ți Crucea, i-ai urmat lui, lepădându-te de sine-ți prin pustnicie, prin mărturisire și prin suferinți, prea desăvârșit.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi îngreuiat sufletul totdeauna cu somnul lenevirei, alerg către sprijinirea ta, prea curată Maică Fecioară; deșteaptă-mă către privigherea pocăinței, izbăvindu-mă atuncea de munca cea veșnică.

Peasna 3-a, Irmos:

Intărește-mă Hristoase pre piatra cea neclătită a porun„cilor tale, și mă luminează cu „lumina feței tale; că nu este „sfânt fără numai tu, iubito„rule de oameni".

Fiind învățat în arătările cele dumnezeești cu învățătură cuvioasă lui Dumnezeu, arătat ai proorocit chemarea limbilor prooroace, fiind însemnat de Duhul sfânt.

Invrednicindu-te gânditorule de Dumnezeu, a vedeà mai 'nainte cele ce vor să fie ca și cum ar fi fost de față, arătat ai spus mai 'nainte căderea jidovilor, și mutarea lor din lege.

Spus-ai mai 'nainte că, Israil se va mântuì, nu cu războiu, nici cu arc, nici cu toată întrarmarea, ci în Domnul Dumnezeu Atotțiitorul, însemnându-ne prin aceasta întruparea Cuvântului.

A Născătoarei:

Bucură-te cinstită Fecioară, ceea ce ai zămislit pre Cuvântul cel ce s'a întrupat, carele cu sfânt sângele și trupul său ne-a scăpat de înșelăciune.

Alt Canon, Irmos:

Pre piatra credinței întărindu-mă...

Intărindu-ți pașii gândului pre piatra dragostei lui Hristos părinte, nici cum nu te-ai clătit de suflarea vânturilor celor protivnice strigând Ziditorului tău: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Izvorând tămăduiri și înaintea sfârșitului și după sfârșit, ajuți pre cei cu neputinți, și gonești duhurile cele necurate, cuvioase Andree, strigând Ziditorului tău: Nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Fiind spălat cu lacrămile sihăstriei, te-ai împodobit cu mucenicescul sânge şi arătându-te în totul prea frumos, ai alergat în sus către cel dorit, strigând: Nu este sfânt afară de tine Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cela ce s'a făcut asemenea nouă cu trup, pre Dumnezeu Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl, l-ai născut cu totul fără prihană, mai pre sus de cuvânt, rămâind Fecioară după naştere; pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întărin-
„du-mă, lărgit-ai gura mea a-
„supra vrăjmaşilor mei; că s'a
„veselit Duhul meu a cântà:
„Nu este sfânt ca Dumnezeul
„nostru, şi nu este drept afară
„de tine Doamne".

Sedealna proorocului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Plecatu-ţi-ai urechea proroace la cela ce te-a chemat, şi învăţându-te cunoştinţa tuturor celor ce vor să fie, ai însemnat mai 'nainte venirea lui Hristos cea dumnezeească. Pentru aceea astăzi prăznuind sfântă pomenirea ta, lăudăm pre Mântuitorul cel ce te-a mărit pre tine.

Slavă a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Ca un purtător de numele bărbăţiei, Andree, cu adevărat te-ai întărit în buna şi dreapta credinţă, mucenice vrednicule de laudă; ca unul ce ai urmat lui Hristos, ai luminat cetele sihastrilor cu faptele, şi te-ai arătat întocma mărirei cuvioşilor. Drept aceea supuindu-te luptelor muceniceşti, vitejeşte te-ai chinuit pentru lege, şi ai biruit, tu cela ce eşti de un nume cu cel întâi chemat, Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu cugetele cele viclene, am căzut în noian de păcate, şi suspinând, strig ţie din inimă Preacurată: Minunează întru mine mila ta cea bogată şi luciul cel nemărginit al milostivirei tale, şi bogăţia cea nemăsurată a îndurărilor tale, şi-mi dă pocăinţă şi iertare greşalelor; ca să strig ţie cu dragoste: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să-mi deà iertare de greşale; că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Trăgându-te Cuvinte la Cruce, de bărbaţii cei fărădelege cu gând cumplit, şi văzându-te Maica ta, cu amar lăcrămând şi rumpându-i-se cele din

lăuntru, tânguindu-se strigà, și de necazul inimei glăsuià suspinând: Cum pătimești fără dreptate prea bunule Cuvinte? Cum rabzi lovituri cu palma preste obraz de a ta bună voie? Și iarăși, cum suferi scuipirile, și moartea cea fără dreptate? Vai mie ceea ce te-am născut Fiule, pre tine care te văd pironit cu cuie pre Cruce. Ci pătimești acestea voind, cela ce din fire ești iubitor de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice „iconomia ta, și cu frică „te-am prea mărit Mântuito-„rule".

O sie cel ce ești ochiul cel văzător de Dumnezeu al proorociei, mântuește de primejdii pre cei ce te laudă.

Lăcașule cel prea luminat și întărit al Duhului, roagă-te să mântuiască pre cei ce te laudă.

Cela ce stai înaintea Judecătorului tuturor, ca un prooroc îndumnezeit, mântuește-mă de patimi cu rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Intrecut-ai pururea Fecioară, pre cetele îngerilor, purtând în pântece pre Ziditorul lumei.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Făcându-te ascultător poruncilor lui Hristos, cu veselie te-ai închinat la închipuirea lui, Părinte. Pentru aceea cel fărădelege, cu multe feluri de munci te-a omorît.

Făcându-te bun miros de bunătăți, zăcând acum în mormânt și izvorând mir, umpli de bun miros fețele celor ce se apropie de tine cu inimă neîndoită, părinte cuvioase.

Slavă:

Bolnăvindu-se cu ticăloșia mamona cel plin de toată răutatea, Cuvioase, de față i-ai înfruntat eresul, făcându-te pătimitor bărbaților celor drept credincioși, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o roadă bună ai odrăslit spicul cel ce hrănește pre toți cei ce te cinstesc pre tine, cu dreaptă credință Stăpână prea lăudată, și pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din tine.

Peasna 5-a, Irmos:

De noapte mânecând te lăudăm pre tine Hristoase, cela „ce ești împreună fără început „cu Tatăl și Mântuitorul sufle-„telor noastre; pace lumei dă-„ruește, iubitorule de oameni".

Plecând cu milostivire, ne-ai învățat pre noi îndelungă răbdarea, milostivirea și bunătatea lui Dumnezeu, prin carea în-

găduește pre toți prooroace, grăitorule de Dumnezeu.

Hristos a înviat omorând moartea, precum a vestit înțeleapta la proorocie, mai 'nainte descoperitorule de cele Dumnezeești, și a dăruit vieață sufletelor celor din iad.

Răpește-mă cu rugăciunile tale prooroace Osie, din adâncimea greșalelor mele, având neînfruntată îndrăzneală către Hristos, gânditorule de Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Domnul și împăratul tuturor, cel împreună fără început cu Tatăl, s'a făcut sub vreme, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și s'a arătat cu trup.

Alt Canon, Irmos:

Luminarea celor ce zac...

Scârbindu-te părinte de întunerecul păcatului și strălucind cu nepătimirea, te-ai arătat cu totul lumină, și luminezi cu razele vindecărilor, prin Darul cel dumnezeesc, pre cei ce se apropie cu credință de dumnezeescul tău mormânt.

Cu totul te-ai arătat lăcaș lui Dumnezeu, bine viețuind și nevoindu-te părinte cu cuget vitejesc. Și acum zăcând în mormânt, petreci întreg și netopit fericite, dezlegând patimile tuturor credincioșilor.

Slavă:

Vitejește bătând răsboi împrotiva dracilor, prea fericite, și împrotiva oamenilor eretici te-ai învrednicit mărirei cei veșnice și cununilor, Andree. Pentru aceasta toți credincioșii cu dragoste te fericim.

Și acum, a Născătoarei:

Porți în brațe cu nespusă naștere, pre Hristos carele îmbrățișează pre cei ce s'au înșelat de răutate și ticăloșește au robit înșelătorului, Fecioară prea lăudată. Pentru aceea ca pre Maica lui Dumnezeu te mărim.

Peasna 6-a, Irmos:

Pre proorocul l-ai mântuit din chit iubitorule de oa- „oameni, și pre mine mă scoate „dintru adâncul păcatelor, ro„gu-mă".

Proorocind cele ce vor să fie, Osie prea fericite, ai arătat pogorîrea Cuvântului către oameni.

Pre cei ce au fost omorîți cu greșalele, vieața cea nemuritoare, i-a scos din laturile iadului precum ai proorocit.

Luarea în laturi a celor legiuite, căderea jidovilor, și chemarea limbilor ai arătat prooroace.

A Născătoarei:

Din pântecele tău a răsărit Dumnezeu Cuvântul, ceea ce

ești fără prihană, îmbrăcându-se negrăit cu trup pentru noi, ca un milostiv.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

In temniță pentru stăpânul te-a aruncat cel fărădelege, ca să fii în pază Andree, căci păzești neatinsă voia lui cea dumnezeească.

Spărgându-ți-se trupul cu tăieturile bătăilor, fericite, n'ai băgat seamă; ci ai răbdat ca și cum ar pătimi altul, întărindu-te dumnezeește.

Slavă:

Fiind ascuns ca o comoară de mult preț, te arăți părinte stând înaintea celor bine credincioși, și pre toți cei ce te cinstesc pre tine îi îmbogățești cu minunile.

Și acum, a Născătoarei:

Sfeșnic înțelegător te vedeà mai 'nainte proorocul de demult, țiind Curată Dumnezeeasca făclie pre Hristos; prin care toți ne-am luminat.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind încunjurat, chiem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat; scoate-mă din stricăciu„ne Dumnezeule".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Prăznuește astăzi cetatea cea împărătească, strălucitul praznic al pomenirei tale cei de lumină purtătoare, chemând la sine toată cetatea și laturea; și se bucură, căci a dobândit vistierie mare, mult pătimitorul tău trup, Andree mucenice, luminătorule al ortodoxiei.

ICOS.

Crucea luând în loc de armă prea mărite, și în loc de platoșă îmbrăcându-te cu credința, ai ieșit mucenice la luptă asupra vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, de sine-ți chemat; și ai surpat taberile lor cu puterea Duhului. Prin aceasta umplându-te din destul Cuvioase, dă-mi și mie puțin dar, să-mi lumineze gândul, ca să laud dupre vrednicie nevoințele tale cele viteze, luminătorule al ortodoxiei.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului prooroc Osie.

Stih: In a șaptesprezecea zi fiind,
Osie s'a îngropat murind.

Acesta se tâlcuește mântuit, păzitor sau umbritor. Erà fecior lui Beyri din Balemot, din neamul lui Isahar. Și proorocind multe asupra lui Israil, a răposat, și s'a îngropat în pământul lui cu pace. El a dat semn că va venì Domnul pre pământ, și va lăcui cu oamenii, când va apune soarele spre Silom, și se va împărți în două părți. Și se vor face doisprezece copaci, urmând și ascultând lui Dumnezeu celui ce se va ivì pre pământ; și printr'însul se va mântuì tot pământul.

Intru această zi, pomenirea sfântului prea cuviosului mucenic Andrei cel din Crit.

Stih: Dintre amândouă picioarele, Andree unul ți s'a tăiat.

Şi calea nevoinţei o ai săvârşit arătat.

Acest fericit părintele nostru Andrei, a fost născut şi crescut în cetatea Critului cea aleasă, din părinţi binecredincioşi şi iubitori de fapte bune, şi se creşteà cu bune învăţături, şi erà cu mare căldură lucrător poruncilor lui Dumnezeu. Deci când a fost pre vremea împărăţiei lui Constantin Copronim, văzând turma lui Dumnezeu că se strică cu eresul luptătorilor de icoane, a venit în Constantinopol, şi mărturisì cu îndrăzneală adevărul înaintea împăratului, mustrând fără de nici o frică păgânătatea lui. Iară acesta nesuferind îndrăzneala lui, îl oprì numai de cât asupra vorbei, şi poruncì celor ce stau înaintea lui să-l prinză; şi aceştia îl doborâră jos la pământ pre cel înalt cu gândul, şi nu-l lăsară până a nu-l târî, cât însuşi împăratul după ce-şi răzbună de ajuns pentru îndrăsneala sfântului, poruncì să-l lase. Vorbind atuncea şi alte multe sfântul către împăratul pentru sfintele icoane, între altele îi zise: De vreme ce pre cei ce ocărăsc chipurile împărăteşti, îi certaţi de moarte, la câtă urgie şi pedeapsă dumnezeească vă veţi osândi voi cei ce ocărâţi icoana lui Dumnezeu? Atuncea tiranul foarte aprinzându-se de mânie, poruncì de-l desbrăcară şi-l întinseră cu legături de ştreanguri, şi atâta îl bătură de rău, cât se roşise locul sub el de curgerile sângelui. Deci dacă îl sculară văzând că nici cu daruri mici cu înfricoşări nu-l pot înfrânge pre viteazul, iarăşi îl puseră la munci cumplite şi fără de omenie; şi-i pătrunseră coastele, şi-i zdrobiră gura cu pietre; apoi îl băgară în temniţă. Şi a doua zi, iarăşi aducând pre sfântul înaintea lui, şi văzându-l mai îndrăzneţ de cum erà, poruncì de-l bătură iarăşi, şi-i strujia carnea şi-l pătrundea cu ranele, de se rupeau şi cădeau bucăţi de pe trupul lui. Iară în cea de apoi, legându-i fericitele picioare cu ştreanguri, îl traseră pre pământ târându-l prin tot târgul. Deci târându-se mucenicul aşà, un pescar cum, ieşì din mare cu peşte, pornindu-se din îndemnarea drăcească, luă satârul cel de măcelărie, şi tăind un picior dela trupul sfântului, contenì alegătura nevoinţei mucenicului, şi-l trimise la cereştile lăcaşuri. Iară cinstitele sale moaşte aruncate la locul făcătorilor de rele, aflându-se multă vreme amestecate cu trupurile care erau acolo, doisprezece oameni îndrăciţi, din multe părţi ale cetăţei adunaţi, se duseră acolo, ca şi cum ar fi fost sfătuiţi, şi găsiră cinstitul trup zăcând negrijit şi fără de cinste; cari atingându-se de dânsul, întru acel ceas se tămăduiră; şi luându-l îl duseră de-l îngropară la un loc sfinţit ce se numea Crisis; întru mărirea Domnului nostru Iisus Hristos, Amin.

Intru această zi, aducerea cinstitelor moaşte ale sfântului dreptului Lazăr.

Stih: Cetatea porţile prietenului lui Hristos ridicând.
Îi zice: Lazăre vino afară pre Hristos urmând

Fericitul, între împăraţi, prea înţeleptul Leon, pornindu-se din dumnezeeasca râvnă, ca din dumnezeească însuflare, întâi a zidit o biserică frumoasă dreptului Lazăr; după aceea trimiţând la insula Cipru, a aflat sfintele sale moaşte zăcând în pământ în cetatea Chitieilor, fiind trecuţi ca la o mie de ani, întru o raclă de marmură, în carea erau săpate litere într'altă limbă: „Lazăr cel de patru zile mort, prietenul lui Hristos". Deci îndată ridicând odorul cel scump, şi puindu-l într'un sicriu de argint, îl duseră la Constantinopol

La aşezarea cinstitelor lui moaşte:

Stih: Roma cea nouă, moaştele lui Lazăr ascunzând:
Ni s'a arătat altă Vitanie închipuind.

Intru această zi, sfinţii mucenici, şi buni fraţi fără de arginţi, Cosmà şi Damian, Leontie, Antim şi Evprepie.

Stih: Din neam Arabi, iară din sabie prea răbdători.
Ştiu pre cei fără de argint dumnezeeşti biruitori.
Leontie înşelăciunea a pierdut tăindu-se.
Furnicoleu precum zice cartea lui Iov arătându-se.
Antim cu Evprepie tăieţi fiind,
Prea strălucit şi bine potrivit înflorind.

Trei sunt perechile sfinţilor fără de arginţi Cosmà şi Damian, ce se numesc tot cu acest nume, şi lucrează meşteşugul doftoresc, având numele *fără de arginţi*. Unii au fost fii Teodotei, femeei cei bune şi credincioase cari au răposat cu pace, şi s'au îngropat în locul ce se chiamă *Fereman*. Alţii se aflau în Roma,

având dascăl viclean. Carele suindu-i cu înşelăciune într'un munte, ca să culeagă erburi, i-a ucis cu pietre. Iară alţii sunt aceştia a cărora şi pomenirea facem, cari au fost din Arabia, foarte învăţaţi la meşteşugul doftoresc, şi umblau prin toate cetăţile şi oraşele, tămăduind bolnavii, neluând plată; şi cu prilejul meşteşugului propoveduiau pre Hristos. Iară în zilele lui Diocliţian şi Maximian, merseră la Eghea cetatea Lisiei, şi stând înaintea ighemonului Lisiei, şi bătându-i fără de milă îi aruncă în adâncul mărei; şi cu vrerea lui Dumnezeu aflându-se pre uscat, şi prinzându-i iarăşi, îi aruncară într'un cuptor ars; şi păziţi fiind nevătămaţi, îi răstigniră pre Cruce. Şi după aceasta le tăiară capetele acestor fericiţi cinci fraţi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam, în cuptor Treimea închipuind, „văpaia focului în rouă o au „prefăcut, şi cântând strigau: „Binecuvântat eşti Dumnezeul „părinţilor noştri".

Cu lumină mai pre sus de fiinţă, luminându-ţi-se gândul Osie, te-ai îmbogăţit fericite cu cunoştinţa celor ce vor să fie strigând Stăpânului: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Asemănatu-te-ai în mâinile proorocilor, nemuritorule, înmulţind vedeniile, Mântuitorule, în multe feluri închipuindu-te celor ce cu credinţă strigă ţie: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Tu eşti izvorul lui Israil, carele verşi ape de mântuire, propoveduind mai 'nainte pre Hristos râul păcei, Osie; căruia strigăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Cel ce a strălucit din Tatăl cel fără de început, din tine s'a întrupat Fecioară Maică a lui Dumnezeu, pentru nespusa milostivire, pre carele lăudându-l strigăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Valurile viclenirii înălţându-se, n'au mişcat gândul tău Andree cuvioase, fiindu-ţi starea pre piatra cunoştinţei lui Hristos. Pentru aceea te-au făcut liman fără de valuri, tuturor celor cu adevărat înviforaţi.

Fiind întunecat la gând cugetătorul de viclenire, se ispiteà, să te înşele cu întrebări nebuneşti pre tine, cel ce erai împodobit cu luminările dogmelor. Dar au rămas de râs, umplându-se de ruşine cu îndrăzneala ta de faţă înţelepte.

Slavă:

Gândul tău fiind împodobit cu dumnezeeştile însuflări, Andree vrednicule de minune, te-ai arătat tuturor stea cu totul luminoasă, luminând totdeauna cu minuni, pre credincioşii cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Fost-ai lăcaş lui Dumnezeu celui viu Fecioară prea lăudată, întru care s'a făcut negrăit sălăşluirea, cel ce locueşte în Ceruri, şi a priimit să se facă om, pentru multa sa bunătate.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre cela ce a păzit pre co„coni în văpaia focului în „cuptorul cel ars, şi în chip de „înger s'a pogorît la dânşii. „Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Lucrarea cea mai 'nainte cunoscătoare, şi cunoaşterea celor ce vor să fie, care s'a dat proorocilor din Darul cel dumnezeesc, mai pre sus de pricepere, îi făceà a cântà. Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Având gură de Dumnezeu însuflată, şi limbă grăitoare de cele dumnezeeşti Osie: Care luminându-te cu raza credinţei cântaţi: Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu propoveduire luminată ai spus mai 'nainte celor de pre pământ măririle lui Dumnezeu, cunoştinţa celor ce vor să fie, prooroace grăitorule de cele dumnezeeşti, cântând: Lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Dumnezeu cuvântul cel pururea de o fiinţă cu Dumnezeu, întrupându-se din sfântul tău pântece Fecioară Curată, s'a arătat celor ce cântă: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul oarecând în Vavilon...

Omorând mai 'nainte patimile trupului înţelepte, cu nevoinţele cele pustniceşti, te-ai chinuit foarte tare, cu cinste, sărutând fericite, totdeauna chipul Mântuitorului, şi al Fecioarei şi al sfinţilor.

Hiarele cele cu turbare nebunească împrotiva lui Hristos, ca nişte sălbatece s'au pus asupra ta Părinte să te omoare. Drept aceea târându-te şi bătându-te, te-au aruncat în prăpastie, făcându-te mărturisitor al adevărului arătat.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu minunile adăpi pre credincioşi ca cu nişte ape prea fericite, şi goneşti duhurile viclenirii, şi pierzi boalele, luând Darul tămăduirii de sus, dela Hristos Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile Fecioară, încăpând pre Dumnezeu în pântecele tău, pre cel ne încăput întru toate. Pre carele roagă-l, să ne izbăvească de necazul cel pierzător de suflet prea Cu-

rată Stăpână, pre cei ce te lăudăm cu buna credință.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare„când în Vavilon, lucrările s'a „despărțit cu dumnezeeasca „poruncă, pre Haldei arzând, „iară pre credincioși răcorind, „pre cei ce cântau: Binecuvân„tați toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Bucură-te lauda fecioriei, „bucură-te Maică prea cu„rată, pre care toată făptura „cu dumnezeești cântări te „mărim".

Luat-ai răsplătire ca un prooroc Osie, priimind cununa cea cu bună podoabă dela Dumnezeu prea fericite.

Fiind luminat cu toată lumina lui Hristos, prea alesule, cu rugăciunile tale fă-l pre el blând, către cei ce te laudă pre tine.

Dimpreună cu cetele îngerilor stai, cu laude cinstind pre Stăpânul, vieţuind vieață întocma cu îngerii, Osie.

A Născătoarei:

Vrând să mântuiască pre om, Mântuitorul și Domnul, s'a îmbrăcat cu trupul nostru, din tine Fecioară prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără...

Iată Părinte Cuvioase, că ți-ai săvârșit călătoria, păzind credința cea pravoslavnică fără de prihană, prin care nevoindu-te dupre lege ai luat cunună îndoită de sus, ca un mucenic nebiruit, ca un pustnic nesupărat.

Ca un crin cu dulce miros, ca un trandafir, ai înflorit părinte, în livada dumnezeeștii sihăstrii arătat, și bine mirosești, fiind împodobit muceniceşte, ca un chedru, prea fericite Andree, podoaba sihastrilor.

Fiind împodobit cu semne și cu minuni arătat, ai rămas nestricat, stând înaintea tuturor fericite Andree, și luminând sufletele, celor ce cu credință fierbinte se apropie de tine, și pururea te fericesc.

Slavă:

Săvârșind astăzi sfințită pomenirea ta, ca o zi de praznic, și plină de veselie, cu credință strigăm ție părinte: Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, izbăvește-ne pre noi pre toți, de primejdiile vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-s'a pântecele tău lăcaș luminii, care a luminat lumea cu strălucirile Dumnezeirii, și a gonit de tot de pe

pământ întunerecul necunoştinţei, Fecioară fără prihană. Pentru aceea te mărim.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început, Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „şi să adune cele risipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim".

SVETILNA:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Foarte prea minunat este Darul cel plin de Duh, care ţi s'a dat dela Dumnezeu, Osie grăitorule de Dumnezeu, prin care ai spus prooroace pe faţă, întruparea Mântuitorului din Fecioară, şi răstignirea şi patimile, şi cinstita şi dumnezeeasca înviere: Iară lui Israil celui ce erà cu cuget deşert, pierderea de tot.

Alta a Cuviosului, asemenea.

Pre Andrei bunul biruitor toţi credincioşii cu dragoste să-l lăudăm, prăznuind dumnezeeşte cinstita lui pomenire: Că acesta ne-a propoveduit nouă cu toată buna credinţă, să cinstim cinstitele icoane ale Mântuitorului, şi ale tuturor sfinţilor: Pentru aceea a priimit cunună din Cer, dănţuind împreună cu îngerii.

A Născătoarei, asemenea.

Pre tine te-a arătat mai 'nainte Preacurată, că va ieşì din coapse neroditoare toiagul cel fără de umezeală al preotului, care prea slăvit a odrăslit: Pre tine te propoveduiau proorocii şi legea, Maica Stăpânului şi făcătorului tuturor, pre carele roagă-l Preacurată prea sfântă, să se mântuiască cei ce te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu fără prihană.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 18 ZILE

Sfântul Apostol şi Evanghelist Lucà.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numì pre voi...

Ce te voi numì pre tine Apostole? Cer? că mărirea lui Dumnezeu ai vestit: Fulger? că lumea luminezi cu strălucirea: Nor? că slobozeşti din tine ape dumnezeeşti. Pahar de înţelepciune prea îndumnezeit? carele izvorăşti nouă vinul, cel ce veseleşte inimile: Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voi numì pre tine acum de Dumnezeu priimite?

rîul ce iese nouă din Rai? Sicriul legii, carele a așezat Hristos? Luminător, carele strălucește nouă lumină înțelegătoare? Făclie, care luminezi Biserica? Pâinea vieții, dumnezeiască masă? Paharul dumnezeescului Duh? roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voi numì pre tine acum de Dumnezeu văzătorule? slujitor tainelor lui Hristos prea lucrător? Mai mare meșter înțelept al cortului celui înțelegător, carele tai tăblițele cele de piatră ale Darului? și legea cea mai nouă ai scris, care iese din Sion, și prin tine s'a propoveduit. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voi numì pre tine acum lăudate? Vistierie tare a cereștilor daruri? Doftor sufletelor, și trupurilor prea cu osârdie? Impreună lucrător cu Pavel și împreună călător? Scriitor faptelor Apostolilor? Lucà! multe nume ți-a făcut lucrarea bunătății. Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voi numì pre tine acum de Dumnezeu grăitorule? Ucenic că bine ai vestit nouă pre Hristos. Doftor? că patimile sufletelor tămăduești. Sfeșnic, carele strălucești nouă lumină înțelegătoare? Treaptă și temei credinței? Căci tu ne-ai scris nouă prea cinstita Evanghelie. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voi zice pre tine acum minunate? Văzător nemincinos de învățăturile înțelepciunii? Scriitor de învățătura faptelor Apostolilor, sau stâlp neclătit al creștinătății? Sau turn al Bisericii nesurpat? Multe sunt numirile tale, dar mai multe sunt darurile. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea, al lui Anatolie.

Apostole al lui Hristos, și scriitorule al dumnezeeștilor dogme, și întărirea Bisericii, tu cu adevărat inimile cele ce erau în negura necunoștinței, care apusese întru adâncul pierzării, le-ai tras cu cuvântările de Dumnezeu, mântuindu-le ca dintr'un val de vifor, următor fiind lui Pavel vasului alegerii, încă și ucenic. Pentru aceasta te rugăm pre tine Lucà, cela ce ești vrednic de minuni, frumusețea Antiohienilor. Roagă-te Mântuitorului și Dumnezeu, pentru cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei dela Inviere.

Cine nu te va fericì prea sfântă Fecioară; sau cine nu va lăudà Preacurată, nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea curată

a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale, prin limbă de foc Lucà Apostole, şi limbă de foc te-ai arătat, cuvinte de lumină slobozind cu propoveduire celor vrednici de lumină, şi săgeţi arzătoare celor ce doreau întunerecul. Scriind şi învăţând cinstita Evanghelie, mireazmă de viaţă te-ai arătat, celor ce voiau vieaţa, precum a zis Pavel, pre carele l-ai avut învăţător; şi mireazmă de moarte celor ce nu iubiau vieaţa. Dărueşte nouă pace, viaţă şi lumină, cu rugăciunile tale.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor.

Cunoscut-am precum ai zis, din cuvintele tale, întărirea cuvintelor dumnezeeşte tăinuitorule: Pentrucă te-ai hotărît a scrie nouă acele lucruri care bine le-ai dovedit, şi precum ţi le-au dat ţie cei ce mai întâi au fost singuri văzători; cu care şi tu ai fost întocma slujitor întrupărei Cuvântului pre carele după Inviere, în Emmaus l-ai văzut, şi cu arzătoare inimă împreună cu Cleopa ai mâncat; de a căruia căldură dumnezeească, umple şi sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pre tine.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

Bucură-te, cela ce însu-ţi ai scris nouă aceasta, bucură-te! şi bucurându-te ai spus bunăvestirea cei Curate; şi pre Botezătorul cel ce din pântece a zis aceasta de Dumnezeu Născătoare; a căruia ai scris şi zămislirea şi întruparea Cuvântului, ispitele şi minunile, cuvintele şi patimile, Crucea, moartea şi învierea; carele ai văzut şi înălţarea şi pogorîrea Duhului. Şi propoveduind faptele şi mai ales cele ale lui Pavel, cu carele te-ai arătat împreună călător, doftor şi tăinuitor, şi luminător Bisericii; pre carea păzeşte-o totdeauna.

Apoi această Stihiră a Apostolului, glasul al 4-lea, a lui Vasilie.

Stih: Vărsatu-s'a darul în buzele tale...

Cu trestia înţelepciunei cea vânătoare ai cercat adâncul mărei cei gândite, şi din adâncul cel purtător de moarte, sufletele credincioşilor le-ai vânat, Lucà prea fericite. Şi fiind ucenic al lui Pavel ţi-ai curăţit toată inima prin strălucirea Duhului. Luminat-ai neamurile cu dogmele tale, şi boalele patimi-

lor le-ai vindecat cu minunile. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea:

Intru tot înțelepte vânătorule sfinte apostole, lucrătorule al Mântuitorului, și cântătorule al patimilor lui, carele ai străbătut lumea, și din înșelăciune pre păgâni ai tras și lui Dumnezeu aducându-i, ca o mireazmă bună, la ceruri ai călătorit. Pentru aceasta stând înaintea Judecătorului, roagă-te să ne izbăvească pre noi de fărădelegile noastre, și să ne scape din muncă în ziua judecății.

Și acum, a Născătoarei:

Făcătorul și Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ție Preacurată, ca Maicei lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără de tăcere ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te Stăpână, folositoarea și acoperemântul, și mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 3-lea:

Apostole sfinte și Evangheliste Lucà, roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să deà iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei Invierei:

Pre tine ceea ce ai solit..

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfântului.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei Invierei:

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Veniți să lăudăm pre apostolul Lucà, ca pre un îndreptător: Că a stricat înșelăciunea idolească, ne-a scos către lumina vieței și ne-a învățat a crede în treime. Pentru aceea astăzi credincioșii să cinstim cu bună credință pre acesta, mărind pre Hristos Dumnezeul nostru. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Marie Fecioară Maică, munte sfânt, raiul Edemului, din carea s'a născut Hristos Dumnezeu, Cuvântul cel fără de sămânță, prin carele a răsărit vieață lumei.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Călătorind după sculare, Lucà prea sfințite, împreună și cu Cleopa, în satul Emmaus, întrebare făcând tu, a stătut de față Domnul în chip necunoscut. Și iarăși prin dare de pâine, ai cunoscut pre Mântuitorul.

Căruia roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca o viță nelucrată ai odrăslit Fecioară strugur frumos, carele izvorăște nouă vinul mântuirei cel ce veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceea ca pre o pricinuitoare a tuturor bunătăților pururea te fericim, strigând ție cu îngerul: Bucură-te cea plină de Dar!

După Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicine, și ale Apostolului pe 6.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea ne tăiată..

Gura ta știindu-o pahar dumnezeesc al înțelepciunei cei prea înalte, înțelepte apostole Lucà, vistieria cea mare și negrăită a Darului, îmbogățindu-ne o luăm cu osârdie, Domnului cântând, că cu mărire s'a prea mărit.

Cu taină învățându-te Hristos cele cerești, și scripturile cele de Dumnezeu însuflate, fără mijlocire deschizându-le ție apostole Lucà, tăinuitor te-a arătat și propoveduitor prea înțelept al celor mai pre sus de minte; carele cu osârdie strigi: Domnului să cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă:

Pusu-te-a Biserica lui Hristos împreună călător cu Pavel, Lucà prea fericite pre tine cel ce ai strălucit dumnezeește cu Darul lui; și urmelor lui ai urmat, strigând: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Chipul zămislirei cei negrăite și dumnezeești, ale celei curate, cu totul lăudate l-ai arătat, Apostole Lucà; cum că Duhul cel prea sfânt arătat a venit preste dânsa, și cuvântul o a umbrit; căruia cu un glas cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea..

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Evanghelia ta dumnezeescule Lucà, a arătat și arată pre Răsăritul cel de sus, carele a cercetat pre oameni.

Faptele apostolilor prea dumnezeește urmându-le cu toată buna credință, slăvite, prin scrisoare le-ai însemnat.

Slavă:

Pavel fericitul, ți-a împletit ție începuturi de laude, și laudele tale le-a arătat prin epistole.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum te fericesc pre-

cum mai 'nainte ai zis Preacurată, toate neamurile oamenilor, mântuite fiind prin tine acum.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei...

Călătorind tu după învierea lui Hristos, Lucà prea sfinţite, împreună cu Cleopa în satul Emmaus, pe când vă întrebaţi a stătut de faţă Domnul în chip necunoscut; şi luând iarăşi dare de pâine, ai cunoscut pre Mântuitorul. Căruia roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă:

Altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Ca un călător împreună cu Pavel, feluri de nevoi ai suferit cu răbdare, întru tot lăudate apostole al Domnului, şi alergarea credinţei prin chinuire săvârşind, te veseleşti fericite împreună cu dânsul întru cele de sus. Pentru aceasta şi lumei propoveduind Evanghelia lui Hristos, ai luminat toată partea cea de sub soare, Lucà prea cinstite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm; scară cerească, Rai cuvântător, mântuirea Evei, şi vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumei şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce se închină cu credinţă, prea sfintei naşterei tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Incălecat-ai pre cai pre Apost...

Dacă te-ai văzut luminat cu razele Duhului, te-ai învrednicit cu mâinile tale a tipărì prea bunule legile lui, celor iubitori de Dumnezeu, credincioşilor celor ce cântă: Slavă puterei tale Doamne.

Darul aflându-te pre tine lăcaş Mângâitorului, s'a vărsat de prisosit în buzele tale şi propoveduitor păcei te-ai arătat, tuturor celor ce cântă cu credinţă: Slavă puterei tale Doamne.

Ca cel ce te-ai arătat părtaş nevoinţelor lui Pavel, slăvite, cununilor dupre dreptate te-ai învrednicit, şi împreună cu dânsul bucurându-te pentru împărăţie, cu un glas strigaţi: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Aflând Domnul frumuseţea minţei tale, ca cu nişte

dumnezeeşti raze, frumos strălucind, te-a hirotonit propoveduitor celor ce strigă cu credinţă: Slavă puterei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Surpat-a Domnul pre cei puternici de pre scaune Fecioară şi Maică, precum a zis; şi pre cei flămânzi i-a umplut de dumnezeeşti bunătăţi; pre cei ce cântă cu credinţă: Slavă puterei tale Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:
Luminează-ne pre noi..

Lumina cea înţelegătoare în inima ta luându-o, dacă te-ai curăţit de întinăciunile cele mai de 'nainte prin legea dragostei, tuturor Lucà o ai împărţit.

Tu cu fulgerile Darului prea fericite, strălucite te vezi arătat, vorbind dumnezeeşte Lucà cu limbă de foc.

Slavă:

Dorit-ai cu Pavel înţeleptul împreună a umblà; că iubit te-ai numit, ca un slujitor şi evanghelist al Darului.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce eşti cu adevărat vistieria fecioriei, chiemarea strămoaşei şi dezlegarea blestemului strămoşului.

Peasna 6-a, Irmos:
Rugăciune vărs către Domnul..

In muntele faptelor bune suindu-te Apostole, ai vorbit cu cel dorit ca şi Moisì; şi tablele cele de Dumnezeu scrise, însemnate cu degetul Duhului, îndoite le-ai luat, fericite, Lucà învăţătorule al lumei.

Lumea ai luminat cu învăţăturile tale, ca un ritor al cinstitei Biserici; că cu razele Treimei cei nezidite, luminat te-ai văzut de Dumnezeu priimite; şi te-ai făcut ca un luceafăr, luminând marginile lumei.

Slavă:

Boalele sufletelor, de Dumnezeu însuflate, acum le vindeci şi ale trupurilor, precum de demult ţi s'a încredinţat din Cer Darul Duhului; că Pavel pre tine te mărturiseşte a fi doftor celor de faţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Căutat-a spre tine Domnul, înoind firea mea ca un puternic, făcându-ţi mărire, precum ai zis Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană; şi m'a mântuit prin tine din stricăciune, ca un Dumnezeu şi de oameni iubitor.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Ucenic făcându-te Cuvântului lui Dumnezeu, împreună cu Pavel ai luminat tot pământul şi negura ai gonit, scriind dumnezeiască Evanghelia lui Hristos.

ICOS.

Ca un doftor și ucenic iubit Lucà, vindecă cu doftoria cea de taină patimile sufletului meu și ale trupului, și-mi dă să mă întăresc în totul și să cinstesc, bucurându-mă, prăznuirea ta cea prea slăvită. Să ud cu ploi de lacrămi în loc de miruri, sfântul și prea cinstitul tău trup, căci ca un stâlp scris al vieței, strigi tuturor ca și mai'nainte în minunată Biserica apostolilor, scriind dumnezeească Evanghelia lui Hristos.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea sfântului Apostol și Evanghelist Lucà.

Stih: De și mai 'nainte la Emmaus a te vedeà era oprit.
Lucà zice, însă acum pre tine Hristoase te văz arătat.
In a optsprezecea zi sfârșit.
Lucà vieței a primit.

Lucà marele Apostol și Evanghelist, a fost din Antiohia Siriei cei mari, doftor cu meșteșugul, având și știința zugrăviei desăvârșit. Aceasta aflându-se în Tivele Beoției și doftorind pre vremea împăratului Tit Claudie, află pre sfântul Pavel Apostolul, și crezând în Hristos, părăsi rătăcirea cea părintească, și lăsându-se de tămăduirea cea trupească, se apucă de cea sufletească. Scris-a și Evanghelia sa către oarecare dregător anume Teofil, carele crezuse în Hristos, spuindu-i-o sfântul Apostol Pavel. După aceea a scris și faptele apostolilor către acelaș Teofil. Apoi după ce s'a dus dela Roma și a lăsat pre fericitul Pavel, a umblat învățând toată Ellada, și ajungând precum spun la optzeci de ani, a răposat cu pace; iară în locul în care s'a îngropat trupul lui, mărind Dumnezeu pre Apostolul lucrătorul său, a ploat colurie deasupra mormântului lui, spre semnul meșteșugului lui cel doftoricesc. (Căci Coluria este o doftorie alcătuită din picături de apă de trandafiri și din alte feluri, folositoare la boala ochilor). Pentru care a fost cunoscut și mai mult mormântul lui de toți. Iară Constantie feciorul marelui Constantin a adus de la Tive moaștele lui, prin mijlocirea lui Artemie marelui duce al Eghipetului, carele și mucenic s'a făcut, și le-a pus în biserica sfinților Apostoli, sub sfânta masă, împreună cu ale lui Andrei și ale lui Timotei. Și zic, de dânsul, că el a zugrăvit întâi icoana sfintei Născătoarei de Dumnezeu, ținând în brațe pre Domnul nostru Isus Hristos, cu meșteșugul zugrăvesc de ceară și alte două și cum că le-a dus apostolul la Maica Domnului să le vază, și Sfinția Sa să fi zis: Darul celui născut din mine, prin mine să fie cu dânsele. Asemenea și icoanele sfinților mai marilor Apostoli. Și de atuncea s'a împărțit în toată lumea un lucru bun ca acesta, ortodox și întru tot cinstit.

Intru aceasta zi, sfântul mucenic Marin cel bătrân.

Stih: Marin bătrânul învechita înșelăcine a înfruntat:
Cu îndrăzneala ca un tânăr, și de sabie s'a săvârșit.

Acesta a fost pe vremea lui Diocliţian și a lui Aristovul. Deci, stând înaintea ighemonului Ciliciei, a fost bătut cumplit cu toiage, și legându-i-se picioarele cu fiare, l-a băgat în temniță și a doua zi iarăși aducându l înainte l-a spânzurat pre lemn de picioare, și l-a bătut fără de milă; apoi pogorându-l de pre lemn, a suferit munca prin sabie dându-și duhul lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iulian, cel de lângă râul Eufratului.

Stih: Din vieața cea ca visul trecătoare.
Iulian cu veselie trece la cea pururea fiitoare.

Acest dintru sfinți părintele nostru Iulian, părăsind lumea, se duse la țărmurile apei Eufratului și găsind acolo o peșteră, petrecea vieață monahicească, căruia râvnindu-i mulți, năzuit-au la acea peșteră mică și făcându-și colibi împrejur, se strânseră până la o sută, mâncând și ei ce mâncà învățătorul lor. Minunatul acesta a omorît și pre un balaur și a făcut de a izvorî fântâna cu apă în pământ sec și fără de apă. Acesta mergând

şi la muntele Sinai, a făcut o biserică deasupra pietrii pre care a văzut Moisi puitorul pe Lege pre Dumnezeu, pre cât i-a fost prin putinţă a-l vedeà, care se află şi până astăzi. Insă mulţi şi din cei ce se temeau de întoarcerea păgânului Iulian Paravatul dela Perşi, cunoscându-l că este rob ales al lui Dumnezeu, îl rugau ca să-i mântuiască de el. Carele făcând îndelungată rugăciune către Dumnezeu zece zile, auzi glas de sus zicând: Nu numai pentru tine, ci şi pentru alţii mulţi, carii stau toată noaptea la rugăciune, spurcatul şi păgânul Iulian s'a junghiat. Apoi după câţiva ani izgonindu-se fericit Meletie dela Antiohia, chiemară unii pre fericitul acesta, pentru rugă şi mângâerea a multora, şi înduplecându-se şi mergând, se primi pe cale de o femee iubitoare de Dumnezeu şi şezând sfântul la cină, fiind un copilaş de şapte ani al acelei femei unul născut, carele se aflà împrejurul mesei, şi depărtându-se puţintel dela ochi în laturi, se întâmplă de căzù într'un puţ. Iară cinstita aceea femee văzând aceasta, fără a se întristà cât de puţin sau a se mâhnì, nimic nu-şi schimbă firea, acoperind puţul, sluji sfântul cu credinţă şi mărime de suflet. Deci sfântul întrebând de copil, ea zise cum că îi este rău, iară sfântul întrebând cu deadinsul ca să vie copilul la masă să-l binecuvinteze, se pricepù lucrul, şi numai decât sculându-se sfântul dela masă şi descoperind puţul, văzù copilaşul plutind deasupra apei sănătos, ca şi cum s'ar fi fost jucând cu mâinile şi poruncì celor ce se aflau acolo de-l scoaseră; şi întrebându-se copilul, spuneà, că nu i-a fost nici un rău, fiindcă se ridicà deasupra şi se uşura de sfântul, carele îi vorbia în apă şi se jucà cu dânsul. Deci mergând sfântul la Antiohia, se pogorî la peştera, în carea sfântul Meletie oarecând se ascundeà şi năvălind multă mulţime la peşteră, ca să iea Dar şi binecuvântare dela sfântul, iară el fiind aprins de nişte friguri foarte grele, zăcea fără de glas, deabia trăgându-şi sufletul. Deci supărându-l fraţii cei ce erau împrejurul lui zicându-i, că stau (mulţi afară) carii vor să ià binecuvântarea sa, răspunse: De este pentru folosul vostru sănătatea, să li-o deà Domnul Atotputernicul. Şi făcând rugăciune, se sculă însuşi dintru acea mare fierbinţeală, pentru folosul mulţimei. Deci călătorind el oarecând pre cale de mergeà la împărăţia Constantinopolului, oarecarele bolnav zăcând de multă vreme, atingându-se de cojocul lui, numai decât se sculă, ţiindu-se de dânsul ca şi oarecând ologul de Petru şi de Ioan. Şi nu numai aceasta, ci şi întărindu-l în pravoslavnica credinţă, se întoarse la sihăstreasca sa nevoinţă, făcându-şi calea prin mijlocul cetăţii Chirului, iară cei de loc de acolo din Chir oprind pre sfântul pentru mângâiere, îi ziseră: Robule al lui Dumnezeu, aşteptăm în locul Episcopului nostru pre oarecarele Asterie rău credincios şi adânc în răutate, ci fii cu noi de ne ajută cât vei puteà, ca nu cumva el cu bârfitoarea sa limbă, să ne întoarcă cu oarecare cuvinte. Deci sfântul rămase şi făcù rugăciune toată noaptea cu puţini ce se adunase, şi-l omorî prin urgie trimisă dela Dumnezeu, lăsându-i vieaţă chinuită numai de o zi, apoi întorcându-se către ucenicii săi şi petrecând câţiva ani cu dânşii, către Domnul a răposat.

Intru această zi, sfinţii patruzeci de tineri, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Indoita zecime de două ori a tinerilor, prin sabie s'a săvârşit...

Cinstind pre Hristos cel cu firea îndoit.

Intru această zi, sfântul Mnason Episcopul Chiprului, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Ca un turn plecat Mnason capul plecând...

Aşteaptă cea prin sabie cădere pre pământ.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor din nou arătaţi mucenici Gavriil, şi Chirmidol, carii în Eghipet s'au nevoit la anul o mie cincisute douăzeci şi doi.

Stih: Chirmidol şi Gavriil împreună...
Se nevoesc amândoi şi se încunună.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Coconii evreeşti oarecând.

O cum lui Lucà şi lui Cleopa s'a arătat Stăpânul din mormânt. Că înviind i-ai învăţat pre ei să strige: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Pre cărarea vieţei mergând, împreună călător, ai aflat fericite pre Cuvântul, carele ţi-a deschis uşile lăcaşurilor celor cereşti ţie, celui ce strigai: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Lăuta Duhului te-ai arătat, carea vesteşte dela Dumnezeu cântările cele dulci, luminând Lucà pre oamenii cei ce strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel fără de trup a strigat ţie Fecioară: Bucură-te Marie de Dumnezeu Născătoare, cu carele împreună credincioşii strigăm Fiului tău: Bine este cuvântat Preacurată; rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a prea mărit...

Ca nişte table de Dumnezeu scrise, luând cărţile tale cu credinţă, ne îndulcim de luminarea Darului prea fericite: Pre Domnul lăudându-l, şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Ca cu un organ cu limba ta Duhul lucrând, luminează pre oameni, cu taină învăţând dogmele Darului, pre cei ce laudă pre Domnul, şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Legat fiind în dragoste cu Pavel cel de Dumnezeu grăitor, de Dumnezeu grăitorule Lucà, şi însoţire prea cinstită v'aţi arătat, pre Domnul lăudându-l şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu năvodul cuvintelor tale, cel de Dumnezeu împletit, ai vânat pre oamenii cei ţinuţi în rătăcire, şi ai prins cu luminarea credinţei, pre cei ce laudă pre Domnul, şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Elisavet, Maică a Domnului pre tine te-a vestit, proorociţă arătându-se, purtând pre Botezătorul şi Inaintemergătorul, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Hotarele firei le-ai trecut...

Stătut-ai Lucà întru bucuria celor de tine dorite, întru cât ai ajuns la săvârşire, şi sfârşit fericit ai dobândit dupre adevăr, dezlegându-se simboalele prin arătările adevărului.

Strălucit-ai lumei ca un soare, de Dumnezeu însuflate, stând înaintea Treimei cu Pavel cel de Dumnezeu văzător, Lucà prea lăudate. Cu carele neîncetat te mărim pre tine de Dumnezeu arătătorule.

Cu raza cea de lumină pur-

tătorule Lucà, roagă-te a se lumina cântăreții tăi, și dăruește pace lumei prea fericite, ca neîncetat să te mărim pre tine de Dumnezeu grăitorule.

Slavă:

Bucurându-te acum Lucà, stai înaintea împăratului tuturor, fiind împodobit cu cununa dumnezeeștei bunei podoabe și a frumuseței. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu grăitorule, neîncetat te mărim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără de trup l-ai priimit, pre cel ce a voit să înoiască firea mea. Și pre acesta întrupat Fecioară l-ai născut. Petrnu aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii...

Lucà al lui Hristos Apostole, tăinuitorule al celor negrăite și învățătorule al păgânilor; cu dumnezeescul Pavel și cu Curata de Dumnezeu Născătoarea, a căreia dumnezeeasca icoană din dragoste o ai zugrăvit, roagă-te văzătorule de Dumnezeu pentru noi, cei ce te fericim pre tine, și săvârșim sfințită adormirea ta prea înțelepte, grăitorule de cele de taină. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Stăpână, Impărăteasa tuturor, ajută întru primejdii, ajută întru necazuri, fii de față întru nevoi la ziua sfârșitului, ca să nu ne apuce pre noi satana, nici iadul, nici pierzarea. Ca să stăm înaintea Divanului celui înfricoșat al Fiului tău, toți nevinovații. Căci ca o Maică a lui Dumnezeu Stăpână, câte le voiești le și faci.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Pre tine norul luminei...

Pre ucenicul lui Hristos, pre scriitorul Evangheliei cel prea înțelept, pre chipul cel însuflețit și frumos al vasului alegerei, a căruia lauda este întru toate bisericile, credincioșii, întru cântări să cinstim pre Lucà Apostolul. Că el a propoveduit prea slăvitele minuni ale lui Dumnezeu, luminând prin Dar pre cei de pre pământ, cu razele Cuvântărei de Dumnezeu.

Meșteșugul vindecărei sufletelor, mai vârtos decât al trupurilor înțelepte învățându-te, și spre amândouă prea bun arătându-te, cu înțelepciunea lui Dumnezeu fiind însuflat, prin carea și vindecând sufletele și trupurile, Lucà prea fericite, chemi la cunoștință, și îndemni spre dragostea lui Dumnezeu, și totdeauna ridici pre oameni spre Cer. Și te rogi pentru toți cei ce te laudă pre tine.

Cu undița cea cuvântătoare, pre cei ce intrase întru adâncul necunoștinței, trăgându-i ca pre niște pești la dumnezeeasca cunoștință, lui Hristos mâncare bună i-ai adus prea fericite, cinste vrednică dupre datorie, vieață nestricată, Lucà prea sfințite. Pentru aceasta și Apostol al lui Hristos ai fost, și înțelept Evanghelist, scriitor faptelor celor lucrătoare ale Darului.

Alta a lui Leontie Maestrul. Glasul al 8-lea.

Veniți toată făptura, să lăudăm cu cântări pre doftorul cel sufletesc, cu adevărat, și ucenicul Mântuitorului, pre Lucà pururea fericitul. Că acesta boala nedumnezeirei, cu ungerea scăldătoarei lui Hristos o a vindecat, și cu râurile apelor celor de Dumnezeu izvorâte din gură, țarinile cele însuflețite ale bunei vestiri le-a adăpat. Pentru aceasta a ieșit dupre proorocie vestea lui în toată lumea, și se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glas același.

Adunându-ne credincioșii cu cântări, lui Lucà ritorului celui de taină al Cuvântului, davidicește să-i strigăm: Limba ta s'a arătat trestie a scriitorului, împodobind chipurile lui Hristos degrab scriitorului, de dumnezeească știință, spre cunoștința păgânilor. Intru care ai propoveduit Evanghelia, și împreună faptele apostolilor le-ai scris. Pentru aceasta stând înaintea Treimei și Dumnezeu, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Eu sunt pomul cel neroditor, ceea ce ești cu totul fără prihană, și carele nu rodesc rod de mântuire. Pentru aceasta mă cutremur de tăiere, ca să nu mă arunc în focul cel nestins eu ticălosul. Pentru aceasta caz către tine, mântuește-mă de dânsul, și aducător de roadă arată-mă Fiului tău, Preacurată cu mijlocirea ta.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

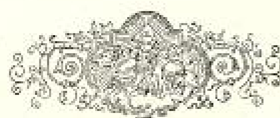
Ceas, 1, și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3, și a 6, pe 8. Prochimen glas 8: In tot pământul a ieșit vestirea lor. Stih: Cerurile spun Slava lui Dumnezeu. Apostol către Coloseni; dela jumătate: *Fraților cu înțelepciunea să umblați către cei de afară.* Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Cela ce vă ascultă pre voi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 19 ZILE.

Sfântul prooroc Ioil și sfântul mucenic Uar

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6; ale proorocului 3, și ale mucenicului 3.

Stihirile proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: O preaslăvită minune...

Dumnezeescul Duh s'a vărsat preste noi, cei ce am crezut, precum cinstitul Ioil proorocind a zis îndemnându-se de Duhul. Și descopere arătarea dumnezeeștilor taine, și proorocesc cei ce au priimit lucrarea lui, și cei ce sunt luminați cu raza cea dumnezeească, și cu dumnezeescul Dar.

De dumnezeești graiuri fiind plin minunatul Ioil, ca un izvor a ieșit din casa ta Stăpâne, adăpând sufletele, și a picurat nouă dulceață, carea îndulcește cugetele; făcându-se cu totul înalt cu duhul prin faptele bune, către dumnezeeasca înălțime.

Cu îndrăzneala ta cea proorocească, și cu unirea cea de gând către Dumnezeu, prin care vezi vedeniile cele dumnezeești Ioile, îmblânzește-l pre el asupra noastră, celor ce săvârșim cu credință pomenirea ta; cerșind iertare greșalelor slăvite, și împărtășire dumnezeeștilor desfătări și mare milă.

Alte Stihuri ale mucenicului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Văzând patimile mucenicilor celor bine biruitori, și făcându-te plin de dumnezeeasca îndrăzneală, ai alergat la lupte Uare, și ai propoveduit pre Hristos, că s'a făcut om pentru noi; netemându-te de moarte, nici de muncile care stau înaintea ta. Pentru aceea chinuindu-te și fără de milă tăindu-te, te bucurai înțelepte, cu gând desăvârșit uitându-te către slava cea vecuitoare, a celor ce doresc de Dumnezeu.

Vedeai căzându-ți cărnurile, dimpreună cu sângiurile, și socotiai durerea întru nimic, ca și cum ar pătimì altul viteazule pătimitor; că fiind legat de lemn, ai suferit spintecările celor fărădelege foarte tare. Iară dumnezeescul tău suflet, l'ai dat în mâinile lui Dumnezeu, spăimântând, pre cei ce te vedeau, cu împrotivirile cele nestrămutate. Pentru aceasta te cinstim înțelepte, că ai făcut mare vitejie, și ai surpat pre tiranul, cu ostenelele tale Uare.

Ungându-te cu miruri minunata Cleapatra, te-a pus în pământ, și ți-a zidit sfântă biserică, făcându-ți praznic minunat Uare, și grijindu-te cu credință, al căreia copilaș l-ai ales în oastea cea înțelegătoare, și l-ai înfrumusețat cu mărire, și l-ai pus împreună cu cetele

sfinţilor. De a căruia împărtăşire învredniceşte-ne pre noi, cei ce cu bună credinţă săvârşim prăznuirea ta, Mucenice vrednicule de laudă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Numai eu ticălosul singur am greşit, mai mult decât toţi fiii omeneşti, cele ce nici cu cuvântul nu se pot grăì, nici a se auzì nu sunt suferite, Preacurată. Pentru aceea mă şi rog: Iartă Stăpână, iartă, şi-mi dă pocăinţă; dă-mi mărturisire, dă-mi suspinare cu lacrămi. Ca prin mijlocirea acestora zdrobindu-mi inima deapururea, să strig: Greşit-am Doamne, milostiveşte-te de mă mântueşte.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă lemnul Crucei oarecând în vremea răstignirei Fecioara, împreună cu ucenicul cel feciorelnic, plângând strigà: Vai mie! cum pătimeşti Hristoase? Cela ce eşti nepătimirea tuturor!

Troparul proorocului, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Doamne Ioil pomenirea prăznuind, printr'însul te rugăm: mântueşte sufletele noastre.

Slavă, a mucenicului, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Uar...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voi lăudà proorociile proorocului Ioil...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pre „norodul, pre carele l-a slobozit din robia Eghiptenilor, că „s'a prea mărit".

Ceata proorocilor se veseleşte împreună cu noi, când se face ţie laudă, gânditorule de cele cereşti Ioile, de Dumnezeu arătătorule. Cu carii împreună roagă-te, să ne mântuim noi fericite.

Vestind mai 'nainte cuvintele, cele dumnezeeşti, de Dumnezeu însuflate, ai descoperit mânia cea cumplită şi pre dreptate, carea s'a întâmplat din rea credinţa norodului celui ce cugetà cele deşarte.

Pre tine te-a umbrit însuflarea Duhului cea minunată, şi purtătoare de lumină şi făcătoare de vieaţă; şi a suflat întru tine cunoştinţa celor ce vor să fie, prooroace prea fericite.

A Născătoarei:

Pre tine te-a însemnat mai 'nainte cortul mărturiei, închipuindu-te cu multe feluri de închipuiri, şi arătând pre cel întrupat din tine neschimbat, Maica lui Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Alt CANON al mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

A lăudă nevoinţele lui Uar este mărire mare..

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil.

Arătându-te la înălţimea Bisericii lui Hristos Uare, ca soarele cel luminos ai luminat cu fulgerile luptelor tale, plinirile pământului fericite.

Fiind cuprins prea fericite, cu dorirea cea dulce a dragostei celei dumnezeeşti, te-ai lepădat de sine-ţi, şi ai năvălit la toată munca trupului, nevoindu-te cu tărie.

Slavă:

Ca un înţelept te-ai legat pre sine-ţi purtătorule de chinuri, cu legăturile dumnezeeştei dragoste, şi ai rumpt legăturile înşelăciunei, cu tare răbdare a multor munci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel mai pre sus de fiinţă, s'a sălăşluit în pântecele tău mai pre sus de cuvânt, şi născându-se cu dumnezeească cuviinţă, a tras la sine-şi cetele mucenicilor Preacurată. Cu cari dimpreună te lăudăm pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine Doamne, cela ce prin lemn „ai omorît păcatul, şi frica ta „o sădeşte în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Invăţându-ne din dogmele tale înţelepte prooroace, propoveduim postire, şi slujbă cu bună credinţă, mergând în casa Domnului.

Cei ce urmăm învăţăturile tale din toată inima, şi din tot cugetul, cu plângere şi cu rugăciune căutăm pre Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Arătatu-ne-ai nouă prooroace îndelungă răbdare Atotţiitorului Stăpân, şi ne-ai descoperit aevea bunătatea şi blândeţea lui cea dumnezeească.

A Născătoarei:

Zămislit-ai Curată pre Dumnezeu, şi ai născut pre Cuvânt întrupat negrăit, pre cela ce a grăit prin prooroci, şi a săvârşit propoveduirile lor.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Plecatu-te-ai cu gând întărit la nevoinţele cele vitejeşti, întărindu-te cu nădejdile bunătăţilor celor viitoare, şi cu învăţăturile mucenicilor lui Hri-

stos cele prea înțelepte, fericite.

Văzând ceată de sfinți pătimitori, carii au pătimit dupre lege, ai arătat tăria acelora, împreunându-te bărbătește cu chinuri de multe feluri Uare.

Slavă:

La războiul cel sfințit te-ai aflat ca un ostaș viteaz Uare, și ai junghiat mulțime de vrăjmași cu sabia bărbăției, lăudându-te întru biruință înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maica lui Dumnezeu, rogu-te gonește întunerecul cel greu al lenevirei mele, și norii patimilor, cu lumina Darului care este întru tine.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul cre„dincioșilor tăi bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirei tale".

Sedealna proorocului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Curățindu-ți mai 'nainte inima de întinăciuni, grăitorule de cele dumnezeești, te-ai arătat lăcaș curat al sfântului Duh, prooroace Ioile. Pentru aceea ai arătat cunoștința adevărului, și ai propoveduit mai 'nainte venirea cu trup pre pământ a Mântuitorului și Ziditorului, carele s'a arătat mai pre urmă limbilor.

Slavă a mucenicului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Văzând patimile cinstiților mucenici, și sărutând cu dragoste legăturile lor, te-ai suit la înălțimea muceniei prea minunate. Căci spânzurându-te pre lemn, ai răbdat muncile, până ce ți-ai dat Duhul în mâinile Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Marie Curată, ceea ce nu știi de nuntă, ceea ce singură ești părtinitoare și acoperemânt credincioșilor; mântuește de primejdii, de supărări și de cumplite nevoi, pre toți cei ce au nădejdile la tine Fecioară, și mântuește sufletele noastre cu dumnezeeștile tale rugăciuni.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Mielușaua cea nespurcată, văzând pre Mielușelul și Păstorul, mort, spânzurat pre lemn, tânguindu-se grăià, văitându-se ca o maică: Cum voi suferì plecăciunea ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu! și patima cea de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, și te-am prea

„mărit pre tine unule iubito-
„rule de oameni“.

Fii milostiv Doamne, celor ce cu bună credință se pocăesc către tine; ca un singur îndurat și mult milostiv.

Precum ai vestit mai 'nainte slăvite, s'a vărsat dela Dumnezeu Duhul preste tot trupul, carele a crezut.

Pogorîrea Duhului, înțelepțind pre ucenicii Domnului, a săvârșit cuvintele tale cele grăite de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Fiind mântuiți Preacurată, din legăturile iadului cele întunecoase, prin dumnezeească naşterea ta, pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos:
Hristos este puterea mea...

Impodobindu-te cu sfintele tale rane, te-ai arătat foarte frumos, și iubit lui Dumnezeu Uare, celui ce a încununat creștetul tău, vrednicule de minunii.

Spânzurându-te pre lemn, slăvite, și fiind întins la pământ, ai răbdat dureri cumplite. Pentru aceasta ai câștigat vieața cea fără de dureri, veselindu-te.

Slavă:

Văzându-te Dumnezeeștii mucenici, că pătimești dupre lege fericite, îți dă cu cuvântul îndrăzneală de răbdare. Cu carii dimpreună săvârșind durerile cele prea îndelungate, te-ai fericit.

Și acum, a Născătoarei:

Scoate-mă din noroiul patimilor Stăpână, și din ticăloșia cugetelor, celor ce mă depărtează dela însuși Dumnezeu cel curat; ca să te fericesc cu credință.

Peasna 5-a, Irmos:

Noaptea trecând s'a apropiat ziua, și lumina lumei s'a a-
„rătat. Pentru aceasta te laudă
„cetele îngerești, și toate te mă-
„resc pre tine Hristoase Dum-
„nezeule“.

Mai 'nainte spuind proorocul tuturor credincioșilor, venirea lui Hristos a propoveduit: Că va venì și va mântuì neamul omenesc din înșelăciunea idolilor.

Cu totul înălțându-te, mărite prooroace, către lumina cea mai pre sus de minte și de cuget, ai tras de acolo darul proorociei și ai propoveduit dreptatea.

Roagă-te pentru cei ce te laudă pre tine prea fericite Ioile, să se mântuiască de toată supărarea, și să dobândească Darul dumnezeeștei lumini.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, stăpâna lumei, roagă-te să se

mântuească de greşalele cele fără de număr, şi de primejdiile vieţei, cei ce te propoveduiesc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Cu voinţele cele dumnezeeşti te-ai întărit, şi ai suferit sfărâmările cele necontenite cu cuget viteaz Uare, sfărâmând inima vrăjmaşului celui ce a născocit răutatea.

Prea slăvitul mucenic, văzându-şi cărnurile sale căzând pre pământ, se bucurà; socotind mai 'nainte cu luminarea gândului dumnezeeştile răsplătiri cele veşnice.

Slavă:

Te laud pre tine Doamne Dumnezeule şi te slăvesc şi mă închin ţie; că m'am învrednicit bunătăţilor, care ai gătit celor ce te iubesc pre tine; strigà mucenicul Uar când pătimià.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce cu adevărat te-ai arătat mai sfântă decât heruvimii şi decât serafimii, cea cu totul fără prihană; sfinţeşte pre toţi cei ce te fericesc acum pre tine cu credinţă şi mântueşte cu mijlocirea ta pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor sunt ţinut Mântuitorule, şi în_no„ianul vieţei mă învăluesc; ci „precum pre Ionà din hiară, şi „pre mine din patimi scoate-mă „şi mă mântueşte".

Izvoarele graiului celui dumnezeesc al dogmelor tale curg şi picură dulceaţa cea hrănitoare de suflet, adăpând pre cei ce cu credinţă te cinstesc mărite.

Munte, din carele picură dulceaţa proorociei, te cunoaştem pre tine Ioile, şi propoveduitor al credinţei lui Dumnezeu, proorocule, grăitorule de cele dumnezeeşti.

Păzeşte cu rugăciunile tale, proorocule al lui Dumnezeu, pre cei ce cu dragoste laudă, mărită şi pururea fericită pomenirea ta; ca unul ce ai dumnezeiască îndrăznire către Dumnezeu.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumina cea neapusă, luminează inimile, celor ce te slavoslovesc cu credinţă pre tine Preacurată Stăpână, şi pre cel ce s'a născut din tine negrăit.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Nu ai băgat în seamă cuvintele judecătorului celui fărădelege; şi focul durerilor celor nesuferite cu vitejie l-ai răbdat, mult pătimitorule Uare, rugătorule pentru cei ce cu credinţă te laudă.

Na încetat tiranul cel fără de minte, muncindu-te fără de milă cu ranele, pânăce ţi-ai dat sfinţitul suflet în mâinile lui Dumnezeu, fiind luminat cu podoabele chinurilor tale.

Slavă:

Inălţatu-te-ai pre lemn urmând lui Hristos, şi fiind spânzurat pre el, ţi-ai dat sufletul tău lui Dumnezeu, celui ce te-a încununat pre tine răbdătorule de chinuri; că te-ai purtat vitejeşte pentru lege.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează Stăpână smeritul meu suflet, că este învitorat totdeauna întru adâncul răutăţilor; şi-l scoate către limanul cel lin; ca să te fericesc pre tine cu cuget neîndoit.

Irimosul:

Marea vieţei văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune vieaţa mea mult „milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Lui Hristos ai urmat mucenice Uare, al căruia pahar l-ai băut, şi cu cununa muceniei te-ai încununat; deci cu îngerii dănţuind, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului prooroc Ioil.

Stih: Ioil cel pre pământ nenorocirile a desemnat,

De pre pământ la loc mai pre sus de patimi s'a mutat.

In ziua a nouăsprezecea moartea lui Ioil a luat.

Acesta se tâlcuieşte dragostea Domnului, sau începtăură, sau pârgă a lui Dumnezeu. El erà din seminţia lui Ruvim, din satul Metomoran; şi proorocind pentru foametea şi încetarea jertfelor legii, şi pentru patima dreptului prooroc, prin care s'a înoit spre mântuire tot pământul; murì şi se îngropă în pământul lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Uar şi acelor ce erau cu el dimpreună.

Stih: Mulţime de zgârîituri Uar suferind...

Satana începătorul înşelăciunei zise: Vai mie! suspinând.

Acesta a fost în zilele împăratului Maximian, oştindu se în Eghipet, de neam mare şi luminos şi drept măritor. Deci fiind la închisoare şapte oarecari sfinţi, în multă vreme le purtă de grijă sfântul Uar în toate zilele. Şi săvârşindu-se unul dintru acei şapte, se puse sfântul pre sine în locul aceluia; şi mergând la Ighemonul cu ceilalţi dimpreună, fù bătut cu toiage, şi-i strujiră coastele mult şi într'aceste munci, cinci ceasuri aflându se cu răbdare, pre lemn fiind pironit, ş'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, şase cuvioşi mucenici din pustie, carii dimpreună cu sfântul Uar s'au nevoit, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Pustniceşte şase bărbaţi împreună au vieţuit...

Şi prin chinuri de sabie împreună au murit.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Sadot şi cei împreună cu dânsul o sută şi douăzeci de mucenici, carii s'au săvârşit la Persida.

Stih: Tăindu-se de sabie capul dumnezeescului Sadot...

Se înfăţişază acum la scaunul Dumnezeului Savaot.

Stih: Zecime înzecită a împreună mucenicilor.

Şi două zecimi de sabie fiind tăieţi mor.

Împărățind Savorie în țara Perșilor, sfântul părintele nostru acesta, fiind acolo episcop, la o eparhie a împărăției lui, și învățând pre poporul lui Dumnezeu câte trebuesc spre folosința sufletească, botezând și pre unii din Perși fără de sfială, fù pârât la împăratul; și aducându-se înaintea lui, și nesupuindu-se a se închinà soarelui și lunei, apei și focului, întâi îl bătù cu toiage. Apoi îi scoaseră o fâșie din frunte până în unghiile picioarelor, de un deget de lată; și iarăș îl bătù cu vine de bou, și l tăvăliră preste spini și preste scai de cei ghimpoși, și-l strânseră într'un teasc cu vârtej. Deci, răbdând acestea toate vitejește, spre mai multă mânie a ațâțat pre împăratul și băgându-l în temniță, iarăși l-a scos la întrebare. Și aflându-se sănătos preste tot trupul, l-a spânzurat cu capul în jos, și l-a pătruns preste tot trupul cu țepi de fier arse. Și nesocotindu-le sfântul acestea întru nimica, a auzit pre împăratul îmfricoșindu-l mai vârtos, și zicându-i, că-i va risipì membrele trupului. Iară sfântul împrotivă îi răspunse, zicând: Eu crez lui Dumnezeu, că creștinii vor împărțì moaștele mele, și cine va chiemà pre Dumnezeu prin numele meu, va aflà mântuire. Și îndată îi tăiară limba. Iară sfântul întinzându-și mâinile și ochii la Cer, și rugându-se întru sine și a auzit glas din Cer, zicându-i: Plinitu-ți-s'a cererea, și iată vei grăi. Și crescându-i altă limbă, mărià pre Dumnezeu. Acestea văzând popoarele se spăimântară, și crezură în Domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, o mie și șaptezeci de bărbați, și alți două sute. Deci văzând împăratul, că vin mulți prin mijlocul lui către Hristos Dumnezeul nostru, porunci să-i taie capul; de vreme ce și alții mulți strigară zicând: împărate, și noi suntem creștini; și a dat și asupra lor judecata cea mai de pre urmă, și luându-i slujutorii îi aduseră la locul junghierei. Deci, făcând sfântul rugăciune și însemnându-i cu semnul cinstitei și de vieață făcătoarei Cruci, fiind o sută douăzeci, întâi se tăie capul sfântului mucenic Sadot, apoi ale celorlalți, și luară toți cununile muceniei.

Intru această zi, sfântul Leontie filozoful cu pace s'a săvârșit.

Stih: Tu părinte în vieață și cugetele cele spurcate le-ai înfrânat...

Și cunoscând meșteșugul silogismelor, cu pace te-ai mutat.

Intru această zi, sfinții Felix preotul, și Evsevie diaconul, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Tăierea capetelor Evsevie și Felix au suferit,

Pentru dragostea bunei cinstiri, pre carea tare o a iubit,

Intru această zi, Cuviosul părintele nostru Ioan făcătorul de minuni, carele la muntele Rila s'a nevoit, și mânăstirea de acolo o a zidit, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ctitor mânăstirei Rila tu Ioane arătându-te,

Lăcuești acum în lăcașurile cerești bucurându-te.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu, a tiranului celui „călcător de lege, văpaie „înaltă a ridicat; iară Hristos a „tins roua Duhului cinstitorilor „de Dumnezeu tineri; cela ce „este binecuvântat și prea pro-„slăvit".

Izvorul, carele curgeà din casa Domnului, și adăpà, a ieșit precum ai zis mai înainte, proorocule cinstite.

Râul desfătării a făcut roditor de grâu pârâul cel uscat, precum a zis mai 'nainte Ioil. Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Dumnezeule, cela ce ai pus pre prooroci de demult în umbra legii, să prooroceească de prea slăvită venirea ta în trup, pre aceștia i-ai învățat

a şi strigà: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Cela ce a făcut toate, a mântuit lumea născându-se din Fecioară; carea îl laudă cu bună credinţă, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul dătător de rouă...

Luminându-te cu adaosul pătimitor, te-a dus Cleopatra mărite la îngropare, aflând prin tine laudă vrednică credinţei; carea cu înfierbinţeală a arătat către tine, cu gând desăvârşit arătat.

Vărsând lacrămi preste tine; şi ungându-te cu miruri cinstite, te-a ascuns sub pământ prea cinstită femee, pre tine carele ai îngropat gândul cel viclean, şi cu strălucirile cele din mormânt, ne-ai luminat pre noi.

Slavă:

N'a încetat cea pururea pomenită, slujindu-ţi cu cuviinţă ţie slugei lui Hristos, până ce te-ai arătat ei solitor de împărăţia cerurilor înţelepte; căreia prin tine s'a învrednicit, dimpreună cu iubitul ei fiu.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind sfărâmat de nenumărate călcări ale poruncilor, înoeşte-mă pre mine Fecioară cu mijlocirea ta, vindecându-mi sufletul şi dându-mi cuvânt a strigà: Binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Domnul cel ce a răcorit de demult în văpaie pre ti- „nerii evreilor, şi a ars într'însa „pre Haldei, cu prea mărire, „să-l lăudăm zicând: Binecu- „vântaţi, şi-l prea înnălţaţi întru „toţi vecii".

Arătat-ai mărite aevea închipuirile pocăinţei, luând în chezăşia sa Domnul cel milostiv, pre cei ce se apropie de dânsul cu credinţă, şi cântă: Binecuvântaţi şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Fiind tu slugă Domnului proorocule Ioile, ţi s'au încredinţat tainele lui, să le prooroceşti popoarelor, celor ce laudă şi zic: Binecuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Măriţii apostoli ai Domnului varsă râuri de minuni între Iudei, precum a grăit mai 'nainte Ioil: adăpând pre cei ce strigă: Binecuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Ipostas alcătuit în două fiinţe ai născut pre Hristos, ceea ce eşti cu totul fără prihană, rămâind Fecioară curată; pre

carele lăudându-l strigăm: Binecuvântați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor....

Ascultând rugăciunile maicei mucenice, luminat ostași te-ai făcut în oastea cea cerească, și ai arătat că și cinstitul copil se va împărtăși laudei tale, prin negrăita milostivire.

Dela Eghipet te-a adus Cleopatra mucenice ca pre o vistierie de mult preț, care ai îmbogățit cu daruri de dumnezeești tămăduiri toată Palestina; carea te și cinstește pre tine cu dragoste. Slavă:

Cu bucurie ți-ai săvârșit chinurile, ostașule prea viteaz al Atotțiitorului; și ca un biruitor te-ai încununat dela dânsul, Uare prea fericite, lauda cea mare a mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Păcate adaog preste păcate, și de înfricoșata judecată ce va să fie, nu mă cutremur. Biruește pururea Curată orbirea sufletului meu, și cu rugăciunile tale întoarce-mă și mă mântuește.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorît, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci „Hristoase cu singură voirea; „pre tine te prea înnălțăm întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Cea binecuvântată în ceruri, și pre pământ mărită, bu„cură-te mireasă nenuntită“.

Impreună cu proorocii ca un prooroc, te veselești acum cu bucurie în lăcașurile cele cerești.

Caută acum de sus către noi cei ce cu credință te mărim, grăitorule de cele Dumnezeești, întru tot fericite.

Scurtă călătorie a mântuirei, a arătat Ioil de demult prin pocăință, cu cuget Dumnezeesc.

A Născătoarei:

Indreptatu-ne-ai pre noi cei căzuți Maica lui Dumnezeu; că ne-ai născut nouă pre Mântuitorul, și Stăpânul cel prea îndurat.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Puterea vrăjmașului o ai surpat, fiind încins prea arătat cu puterea cea dumnezeească, purtătorule de chinuri, viteazule Uare; pentru aceasta te lăudăm, luând vindecare din destul dela moaștele tale, noi credincioșii.

Ca un luceafăr de dimineața, ca soarele cel mare, s'a întins preste tot pământul pome-

nirea ta, Uare, luminând pre toţi cu strălucirile cele luminate ale cinstitelor tale patimi, goneşte întunerecul inimilor, prea lăudate.

Văzând iubitoarea de fiu pre fiul său strălucind cu mărire multă, a lăudat pre Dumnezeul tuturor; iară pre tine mucenice mai ales te-a mărit, având-te pre tine ca pre un mare mijlocitor, prin care arătat s'a îmbogăţit.

Slavă:

Pământul unde zace trupul tău cel mai răbdător, înţelepte, dumnezeeşte s'a sfinţit. Deci cu rugăciunile tale dă-ne nouă dezlegare păcatelor, îndreptare vieţii, şi izbăvire de toate necazurile Uare.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătându-se Domnul din tine Fecioară, din norul cel luminos, pre toţi idolii Eghipetului i-a dat de tot periciunei; şi l-a învrednicit a avea mulţime de purtători de chinuri, carii au râvnit cinstitelor lui patimi.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngereşti; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oame- „nilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oştile ce- „reşti, pre tine te fericim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE

Sfântul marele mucenic Artenie.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6. Glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz...

Luminându-ţi cugetul cu strălucirile cele cereşti, ai fugit de întunerecul rătăcirei slăvite, şi te-ai apropiat de lumina lui Hristos Dumnezeului nostru; şi cu darurile lui luminezi marginile lumei. Pentru aceea roagă-te, să se ferească de stricăciune şi de primejdii, cei ce săvârşesc pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Prin suflarea Duhului învăţându-te cunoştinţa cea dumnezeească, ai cunoscut pre Ziditorul tuturor, Artemie; şi pre cei ce slujiau făpturei, foarte cu înţelepciune i-ai înfruntat, şi ai povăţuit popoare spre cunoştinţa lui Dumnezeu; pentru care te-ai nevoit, şi ai priimit cununa ostenelilor; roagă-te să se mântuiască din stricăciune, cei ce te laudă pre tine.

Dându-ţi mult minunatul şi viteazul tău trup, să se chinuia-

scă cu munci de multe feluri, și cu bătăi cumplite, gânditorule de Dumnezeu, Artemie, nu te-ai lepădat de Hristos, nici ai jertfit celor ciopliți; ci ai răbdat, ca și cum ar pătimì altul, așteptând răsplătirile cele viitoare, și mărirea cea nemuritoare.

Alte stihiri, glasul al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi...

Măritul Artemie încingându-se cu adevărul, și într'armându-se arătat cu puterea crucei, toate cetele cele protivnice ale dracilor cu dumnezeescul Dar le-a biruit; prin ale căruia rugăciuni Stăpâne, dă tuturor mare milă.

Roșitu-ți-ai haina ta cu văpselele sângelui tău, prea fericite, și împodobindu-te cu ea dupre cuviință împărățești împreună cu Hristos, îmbrăcându-te cu cununa nestricăciunei, și celor fără de trup asemănându-te; cu carii împreună roagă-te neîncetat pentru lume, mucenice Artemie.

Racla moaștelor tale izvorând râuri de minuni, cufundă dracii, și îneacă patimile omenești cele nevindecate; pre acesta încunjurându-o, o sărutăm, îndumnezeind biruințele tale. Pentru aceasta cu rugăciunile tale sfinte, dă tuturor mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Studit.

Să cinstim pre luminătorul credinței, pre Artemie cel înțelept; că a înfruntat pre vrăjmașul împărat, și cu sângele muceniei lui a roșit Dumnezeu Biserica. Drept aceea a și luat Darul cel bogat al tămăduirilor, a vindecà boalele, celor ce cu credință aleargă la sicriul moaștelor lui.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Tu ești acoperământul și sprijineala noastră a creștinilor; tu ești scăpare tare, Maica Dumnezeului nostru. Deci și acum și totdeauna, cu neadormită cererea ta, nu încetà a te rugà, să se mântuiască toți robii tăi de primejdii; că pre tine după Dumnezeu, te avem noi creștinii singură sprijineală și scăpare.

A Crucei, a Născătoarei:

Când neîntinata Mielușa, vedeà pre Mielușelul său trăgându-l către junghiere, grăià plângând: Te grăbești acum Hristoase să mă lași fără de fiu, pre mine carea te-a născut; pentruce ai făcut aceasta Mântuitorule al tuturor? Laud însă și măresc bunătatea ta cea desăvârșit, mai pre sus de minte și de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea:

Dupre lege pentru Hristos pătimind Artemie, ai surpat dimpreună cu împăratul cel simțitor, și pre vrăjmașul cel gânditor. Deci dupre vrednicie ai luat cunună de la Mântuitorul, puitorul de nevoință. Și acum împreună cu cetele îngerești te bucuri în ceruri, îndulcindu-te luminat de vărsarea luminei cei de sus, și de începătorul luminei cel în trei ipostasuri cu îndestulare împărtășindu-te. Pentru aceasta și noi poporul cel bine-credincios și iubitor de mucenici, cu cântări strigăm ție: Bucură-te diamante nebiruit cu sufletul și ostașule cel tare al lui Hristos! Bucură-te pierzătorul înșelăciunei idolești și cu adevărat luminat apărătorule! Roagă-te Domnului, ca și noi prin vieața cea de Dumnezeu plăcută, să aflăm starea cea împreună cu tine, lângă scaunul mărirei lui.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat....

După ce te-a văzut pre tine Hristoase spânzurat pre Cruce, ceea ce te-a născut, strigă cu plângere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pun?

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Artemie...

Sau acesta, compus de Iacov protopsalt
Glasul I-iu:

Nevoindu-te prea fericite cu muncile cele de multe feluri, ca un tare diamant, ai rușinat pre Pravatul. Căci de piatră mare zdrobindu-te pentru piatra Hristos, și rănindu-te ai priimit cununa muceniei, mare mucenice Artemie. Slavă celui ce te-a întărit pre tine; slavă celui ce te-a încununat; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței...

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, fără mucenicie, și al sfântului pe 6, CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi mie fericite bogatul tău Dar.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată ostea lui Faraon „puterea cea prea întrarmată; „iară întrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea rău; „Domnul cel prea mărit, că cu „slavă s'a prea mărit“.

După ce te-ai luptat cu ne-

voință bună mucenice, și ai luat cununile cele luminoase, stai înaintea luminei, luminându-te dupre împărtășirea fără materie; pentru aceea te rugăm: Luminează-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Luminatul tău praznic, mucenice, pre toți ne-a chiemat astăzi la ospăț cu bucurie, puind înainte nevoințele tale, luptele, bărbățiile, împrotivirea; întru care desfătându-ne cu credință și cu dragoste te fericim.

Slavă:

Cunoscând fericite pre cel ce a murit pre Cruce cu trupul, pre cel necuprins cu mintea, pre Domnul pricinuitorul vieței, de bună voie ai poftit omorâre prin munci; pentru aceea ai aflat slava cea nepieritoare.

Și acum, a Născătoarei:

Intrupându-se din tine Cuvântul cel fără de trup, dupre dumnezească cuviință, pentru mulțimea iubirei de oameni Preacurată, a luat patimă, și a izvorît oamenilor nepătimire, Domnul cel prea mărit; că cu slavă s'a prea mărit.

Peasna 3-a, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Dorind a te împodobì mărite, cu cununile mucenicilor, ai suferit durerile cele amare ale bătăilor și ale chinurilor, cu Darul cel dumnezeesc.

N'a mișcat turnul inimei tale prea înțelepte, pornirea cea iute a muncilor; că a fost întărit pre piatra cea înțelegătoare, care este nemișcată.

Slavă:

Spânzurându-se pre lemn, și fiind ocolit pretutindenea de mulțimea chinurilor, te uitai cu ochiul inimei întins către acela ce poate să mântuiască, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Intrupatu-s'a Domnul de a sa voie, din sângiurile tale Stăpână Preacurată, ca să mântuiască omenirea, și a tras la sine mulțimile mucenicilor.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă, prin venirea ta; „întru carea s'a întărit inima „mea".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Impăratului veacurilor bine plăcând, ai lepădat mărite tot sfatul nelegiuitului împărat, și celor cioplíți n'ai jertfit; pentru aceasta jertfă pre sine-ți te-ai adus, Cuvântului celui ce s'a jertfit, nevoindu-te cu mare tărie. Drept aceea și izvorăști rîuri de minuni, vindecând patimile celor ce cu credință se apropie de tine, purtătorule de

chinuri Artemie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Pre ostaşul lui Hristos cel nebiruit, şi surpătorul vrăjmaşului cel prea viteaz, carele a strălucit întru minuni mari să-l lăudăm credincioşii, pre Artemie; că izvorăşte tămăduiri celor ce năzuesc către el cu dragoste, conteneşte patimi cumplite, şi părtineşte oamenilor celor ce sunt în nevoi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce şade pre scaun de heruvimi, şi se poartă în sânurile părintelui, ca pre un scaun sfânt al său şade Stăpână în sânurile tale; că cu adevărat a împărăţit Dumnezeu trupeşte preste toate neamurile; pentru aceea cu înţelegerea cântăm lui acum. Pre acesta roagă-l, să mântuiască pre robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te spânzurat pre Cruce pre tine Hristoase, carele eşti născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce te-a născut mai pre urmă cu trup, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum tu cela ce eşti cântat de îngeri ca un Dumnezeu, acum voieşti a te răstignì de cei fărădelege! Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuţi Domnul te-ai întrupat, şi m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru aceasta strig ţie: Slavă puterei tale Doamne".

Asemănându-te celui ce s'a întins pre lemn de a sa voie, te-ai înălţat întinzându-te şi strujindu-te fără de milă, şi desbrăcându-te de hainele cele de piele ale omorîrei.

Durerile trupului tău şi răbdarea nevoinţelor, ţi-au pricinuit ţie mucenice odihna cea fără durere; de carea acum îndulcindu-te, uşurezi toată durerea sufletelor noastre.

Slavă:

Făcându-te întocma ca un înger cu strălucirea nevoinţelor, prin mână de înger trimite ţie hrana cea cerească, pâinea carea este vieaţa noastră, întărindu-te mucenice pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară te-a păzit pre tine Dumnezeu după naştere, ceea ce eşti neîntinată şi nestricată, cela ce bine a voit să mă ia pre mine tot omul din pântecele tău, pentru bunătatea sa cea desăvârşit.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, Hri„stoase Dumnezeule. Că prin „tine Stăpâne am aflat întoar„cerea către părintele tău, în„cepătorul luminei, din noap„tea necunoștinței".

Făclie luminoasă te-ai arătat Duhului, Artemie, luminând pre credincioși, și gonind duhurile cele împâclate și pline de întunerice.

Cela ce ți-ai întărit pașii sufletului pre piatra vieței, strângându-te între pietre, și fiind ocolit de chinuri, ai rămas adevărat răbdător de chinuri nemișcat.

Slavă

Fiind întrarmat cu puterea Duhului cinstite, n'ai băgat în seamă spinii cei ascuțiți, mucenice înțelepte viteazule, cu dânsa călcând la pământ boldurile vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei:

Răbdând pentru noi Cruce și îngropare, cel ce din voia sa s'a născut din tine Stăpână; ca un puternic, a făcut pre Artemie tare mărturisitor patimilor sale.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Jertfă și junghiere deplin te-ai adus pre tine, mucenice Artemie, celui ce a priimit răstignire de bună voie spre înoirea noastră.

Sdruncinâdu-ți-se trupul cel răbdător cu bătăi necontenite Artemie, bun neamul sufletului l-ai păzit nevătămat întru credință.

Slavă:

Mântuește-ne de boale mucenice, de supărări, de patimi și de scârbe, pre noi cei ce alergăm către tine, următorule al Mântuitorului, Artemie.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind înviforat de valurile supărărilor, și înecându-mă în năpădirile întreitelor valuri, mântuește-mă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pre mine robul tău.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor fi„ind înconjurat, chiem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „scoate-mă din stricăciune „Dumnezeule".

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre mucenicul cel cu bună credință și purtătorul de cunună, carele a ridicat semn de biruință împrotiva vrăjmașilor, adunându-ne toți să-l lăudăm cu cântări dupre vrednicie, pre marele între mucenici Artemie, carele este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

ICOS.

Cine va puteà ajunge să spună din destul luptele tale purtătorule de chinuri, şi durerile tale, care bărbăteşte ai răbdat pentru credinţa Domnului? Asemenea şi darul, căruia te-ai învrednicit, nu poate din destul gura omenească să-l spună. Căci cu înţelepciune fiind împodobit şi cu vitejia, urând bogăţia şi vrednicia cea vremelnică, ostaş te-ai arătat prea viteaz: şi te rogi Domnului pentru noi toţi.

Intru această lună, în 20 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Artemie.

Stih: Artemie cel în viaţă cu totul strălucit,
Tăindu-se, la prea strălucita mărire s'a suit.
Lui Artemie celui întreg înţelept.
In ziua a douăzecea capul i s'a tăiat.

Acest fericit Artemie, fiind duce, şi August al Alexandriei, şi Patriciu, cinstindu-se de marele împărat Constantin; luând împărăţia Iulian Paravatul, şi muncind pre creştini la Antiohia, a mers de sineşi chemat fericitul acesta la muncă; şi mustrând fărădelegea lui, îl bătură cu vine de bou crude, şi-l zgâriară pre spate cu brice ascuţite şi tăioase, şi-i pătrunseră coastele şi tâmplele cu ţepuşi. Şi despicând o piatră mare tăietorii de pietre, îl băgară într'însa, şi lăsând piatra preste dânsul, se turtì sfântul, şi-i sărì ochii şi maţele pre pământ; după aceea îi tăiară capul. Şi aşà a luat de trei ori fericitul cununa cea neveştejită a mucenicii. Iară sfintele lui moaşte s'au adus dela Antiohia în Constantinopol, de către femeia oarecăruia diacon, ce se chemà Aristis. Şi s'a îngropat la locul ce se numeşte Ocsia.

Din minunile Sfântului.

Un om oarecarele având boală de durere de boaşe, cu grea umflătură, venì către sfântul plângând şi cerşindu-şi sănătate; aşà dar căzù de se culcă în mijlocul bisericii şi dacă adormì puţinel, vede pre sfântul Artemie în somn zicându-i: Arată mi durerea ta şi apucând sfântul binişor umflătura boaşelor cu amândouă mâinile strânse cât putù, iară bolnavul de durere mare strigă tare zicând: Vai mie, şi deşteptându-se se află pre sine sănătos, mulţămind şi slăvind pre Dumnezeu.

Altul iarăşi având chilăvie la boaşe, venì către sfântul şi făcând rugăciune noaptea, se culcă de adormì şi arătându se sfântul şi desgolindu-l unde-i erà durerea şi pipăindu-l cu mâinile sale, îl pecetluì cu semnul Crucei, şi lovindu-l în coaste, se făcù nevăzut. Iară bolnavul deşteptându-se, s'a aflat pre sine sănătos.

Altul iarăşi fiind surpat rău, venì la sfântul, carele în vis îi spintecă umflătura cu briciul, din carea ieşì mare putoare deşertându-se umezeala. Şi aşa deşteptându-se bolnavul se văzù sănătos şi locul plin de multă împuţiciune şi puroi.

Altul iarăşi întorcându-se atuncea de la Africa, auzì povestirea minunilor sfântului dela oarecine, şi având la Africa pre o rudenie a sa bolnav de această boală grea a boaşelor, cât se desnădăjduise de viaţa lui, deci acesta crezând fără de îndoială şi luându-şi cele ce trebuià pentru priveghere, merse degrab la sfântul şi făcând rugăciune toată noaptea, luă untdelemn din candelă şi se întoarse la gazdă. Iară sfântul în noaptea aceea merse la Africa şi arătându-se bolnavului aceluia îi zise: De vreme ce mi s'a rugat rudenia ta pentru tine în Vizantia, să fii de acum sănătos. Deci deşteptându-se acela se văzù cu adevărat sănătos şi a dat slavă Atotputernicului Dumnezeu, neştiind de cine se făcù acest lucru slăvit şi minunat şi însemnând ziua, a făcut ştire rudeniei sale de sănătatea sa, deci se minună şi el, fiindcă tot întru acea noapte în care se făcuse priveghere în Africa, l-a tămăduit. Şi alergând la sfântul i-a dat datornica mulţămită şi povestind minunea către cei ce se aflau acolo, a scris numai decât şi celui vindecat cum a urmat pricina şi numele sfântului.

Altul iarăşi îngreuiat fiind cu greutate cumplită de această boală a boaşelor şi îngăduind la biserica sfântului îl supără

foarte, cerând izbăbire. Deci arătându-i-se sfântul, îi zise: Du-te la Ioan faurul vecinul tău, și-ți pune umflătura deasupra pre năcovalnă și să-și înfierbânteze ciocanul și cât va puteà să o loviască și îndată te vei tămăduì. Iară el mâhnindu-se de acea vedenie, nu vru să facă așà, după aceea sfântul îi poruncì iarăși asemenea și bietul om iarăși se întristă și arătându-i-se sfântul iarăși, îi zise: Crede frate că de nu vei face ce ți-am zis, nu te vei tămăduì nici odată. Deci el și nevrând merse la faur și puindu-și chilăvia deasupra năcovalnăi, când repezi faurul cu ciocanul înfierbântat, el se trase de frică și lovi cu ciocanul numai năcovalna goală, iară acela îndată se tămăduì de boală și se cutremurară toți de acea minune mare, dând laudă și mulțămită lui Dumnezeu celui ce a slăvit pre mucenicul său.

Incă și altul luând cu credință lumânări și untdelemn, mergeà la sfântul și trecând pre cale îl întrebă un croitor: Unde mergi frate cu lumânări și cu untdelemn? Iară el răspunzând cu mâhnire a zis: Merg la sfântul Artemie să fac slujbă. Și dacă se duse mai 'nainte, îl strigă croitorul în chip de batjocură zicându-i: O cutare, când te vei întoarce, adu-mi și mie o chilăvie; iară el mergând la sfântul și săvârșindu-se dumnezeeasca liturghie, se întoarse la casa sa și încă mergând el pre cale, începu a i se slobozì boașele în jos umflându-se foarte și până a sosì drept prietenul său croitorul, abia putù de merse la dânsul, cât abia își trăgeà sufletul, de nu puteà nici să grăiască și se luară în certe și în cuvinte, zicând cel cu boala, că din pricină că și-a râs croitorul de el zicându-i ca să-i aducă chilăvie, a căzut întru acel greu, și adeverind că n'ar fi pătimit așà, de n'ar fi grăit acela acele cuvinte bârfelnice și de rău. Și certându-se ei așà și întrebând cei ce se aflau acolo, de ce se ceartă? Iară cel ce erà îngreuiat la boașe spuneà pricina patimii și pentru adeverință ridicându-și poalele cu mânie, ca să vază cei ce priveau ce a pățit el din cuvintele croitorului, el fù sănătos, iară prietenul lui croitorul strigând totodată, vai de mine, arătă tuturor cea fără de veste umflare ce-i sosì la boașele lui, și toți văzând acea fără de veste mutare și trecere a boalei la celălalt, se minunară și au dat slavă lui Dumnezeu și mucenicului său Artemie, celui ce l-a tămăduit, mulțămită. Iară celui ce-l găsì boala îi ziseră: Indrăznește frate nu te mâhnì, dreaptă este judecata lui Dumnezeu, că ce ai poftit ai dobândit.

Intru această zi, sfinții mucenici Evor și Evnoi, fiind uciși cu pietre s'au săvârșit.

Stih: Cu pietri pre Evor și pre Evnoiu cel împreună pătimitor.
Ii omoară ucigașii nevoitorilor cei de pietre slujitori.

Intru această zi, Cuvioasa Maica noastră Matroana cea dela cetatea Iliului.

Stih: Lumea cea plină de nerânduială a lăsat.
Și acum mireasă Matroano Domnului te-ai înfățișat.

Intru această zi, Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Gherasim cel nou, sihastrul cel din Pelopones; ale căruia sfinte moaște sunt în Chelafonia, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Gherasim prea frumoasă cunună a aflat.
Și din dreapta Domnului cea de sus o a luat.

Intru această zi, sfinții mucenici Zevina, Ghermanò, Nichifor și Antonin, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Sabia pre Zevina, Ghermano, Nichifor cei răbdători...
Impreună cu Antonin îi arată de biruință purtători.

Intru această zi, sfânta muceniță Manato fecioara, de foc s'a săvârșit.

Stih: Cum te-ai curățit în foc intrând?
Manato curată Fecioară și cu Duhul și cu trupul fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iară Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului; cel ce este binecuvântat și prea proslăvit".

Câştigând Artemie cuget nebiruit, prin întărirea cea nemişcată a sufletului, ai stricat mucenice viclenirile vrăjmaşilor, cântând cu înţelegere: Cela ce eşti binecuvântat şi prea proslăvit.

Cu curgerile sângiurilor tale, ai stins focul muncilor cel înalt, de Dumnezeu fericite. Şi fiind rourat cu roua Duhului, bucurându-te strigai: Cel ce eşti binecuvântat şi prea proslăvit.

Slavă:

Izvorînd daruri de tămăduiri, stingi aprinderile patimilor cu Darul cel dumnezeesc; şi cu rugăciunea ta cea neîncetată goneşti duhurile; pentru aceasta cu mare glas te fericim mărite Artemie.

Şi acum, a Născătoarei

Născut-ai Fecioară cu totul fără prihană, pre cel ce a izvorît morţilor nemurire, cu dumnezeească cuviinţă. Roagă-te dar către dânsul Curată, să omoare patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre, şi să ne învrednicească vieţei cei veşnice.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc.

Topindu-ţi-se trupul Artemie cu bătăi iuţi, ai răbdat uitându-te la răsplătirea ce va să fie, carea o a dat ţie mărite, Stăpânul, celui ce strigi: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cu sângiurile tale s'a sfinţit pământul, şi trupul tău cel mult chinuit s'a arătat doftorie, gonind pururea toată boala şi toată răutatea, şi toată vătămarea dracilor dela cei ce năzuesc către tine Artemie.

Podoabă pătimitorilor te-ai arătat, lepădând cele din lume cu cuget binecredincios, şi cumpărând cele mai pre sus de lume cu cel puţin cinstit sânge al tău Artemie, şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul!

Binecuvântăm pre Tatăl...

Liman fără valuri te-ai arătat celor înviforaţi, şi celor ce umblă pre mare întru primejdii, şi în scârbe şi în patimi Artemie; întru carele fiind păziţi cu Darul, strigăm totdeauna: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul!

Şi acum, a Născătoarei:

Căzând noi pentru mâncarea cea amară a lemnului şi din neluare aminte surpaţi fiind, ne-ai zidit din nou Fecioară, născând pre Ziditorul şi Cuvântul cel Ipostatnic Preacurată; căruia strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm,..

Cuptorul cel cu foc oare-
„când în Vavilon, lucrările şi-a
„despărţit cu dumnezeeasca
„poruncă; pre haldei arzând,
„iară pre credincioşi răcorind,
„pre cei ce cântau: Binecu-
„vântaţi toate lucrurile Dom-
„nului pre Domnul“!

Peasna 9-a, Irmos.

Fiul Părintelui celui...

Dorind a vedeà frumuseţile cele cereşti, ai trecut frumuseţile cele văzute, ale lumii, şi înfrumuseţându-te cu podoaba nevoinţelor mucenice Artemie, veselindu-te ai câştigat bunătatea cea desăvârşit.

Ca zorile, ca soarele a răsărit pomenirea ta, luminând inimele credincioşilor fericite. Căci tu te-ai arătat luminat moştean luminei şi zilei, risipind negura sufletelor noastre, Artemie.

Să săltăm astăzi duhovniceşte, dănţuind întru pomenirea dumnezeescului mucenic Artemie; să cântăm lui Dumnezeu cu laudă, celui ce este minunat întru sfinţi, şi sfinţeşte pre cei ce-l cinstesc cu credinţă.

Slavă...

Sicriul tău, care izvorăşte neîncetat tămăduiri, chiamă pre credincioşi, să ia cu dragoste mântuire, spre sănătatea trupească şi spre mântuirea sufletească, cu adevărat prea fericite Artemie, rugătorule pentru cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina feţei tale Doamne, pre mine carele sunt acoperit cu întunerecul lenevirei; având rugătoare către tine Cuvinte, pre cea cu adevărat Curată Maica ta, puterile îngereşti, şi pre lăudatul Artemie.

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără în-
„ceput Dumnezeu şi Domnul,
„întrupându-se din Fecioară s'a
„arătat nouă, ca să lumineze
„cele întunecate şi să adune
„cele risipite. Pentru aceasta
„pre Născătoarea de Dumne-
„zeu cea prea lăudată o mărim“.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stând înaintea sfintei Treimi Artemie, şi luminându-te din destul cu strălucirile cele de acolo, caută din Cer spre cei ce te cinstesc cu dragoste, mare mucenice lăudate, şi ca un ostaş ales al lui Hristos pătimitorule, ajută cu armele cele dumnezeeşti purtătorului de cruce, Regelui nostru, împrotiva vrăjmaşilor.

A Născătoarei:

Binecuvântată Preacurată

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda creștinilor, mărirea îngerilor, podoaba purtătătorilor de chinuri, tăria, zidul și acoperemântul; turn întărit, pază și părtinire, și ajutătoare întru primejdii arată-te robilor tăi. Căci întru tine ne lăudăm, ceea ce ești folositoare lumii.

STIHOAVNA din Octoih, slavă, a sfântului, glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea se luminează cu razele pătimitorului; și Biserica lui Hristos cu flori înfrumusețându-se Artemie, strigă către tine: Omule al lui Hristos, și mijlocitorule cel prea fierbinte, nu înceta rugându-te pentru robii tăi.

Și acum, a Născătoarei:

Nascătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată carea ai odrăslit rodul vieții; ție ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinții apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te pre tine răstignit Hristoase, ceea ce te-a născut, tânguindu-se ca o maică, a strigat: Ce taină streină este, ceea ce se vede Fiul meu? Cum mori spânzurat pre lemn cu trupul? Dătătorule de vieață.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale mucenicului, Peasna 3, pe 4. Prochimen glas 7: *Veseli-se-va dreptul de Domnul.* Apostolul, către Timotei: *Fiule Timotei, întărește-te în Darul...* Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ilarion cel mare.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6 Glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus...

Cela ce ai fost blând cu sufletul și cu inima, când te-a rănit pre tine dragostea cea dumnezeească, și cu suișuri sfințite te-ai plecat să te ridici dela turburările cele lumești; atuncea întrarmându-te cu puterea crucei, ai mers împrotiva înșelăciunei dracilor prea fericite, și ți-ai împletit cunună de biruință; și acum ai ajuns la lăcașurile cele luminoase ale sfinților. Cu carii împreună cere-ne nouă luminare și pace și mântuire de greșale.

Cu razele cele dătătoare de lumină ale tămăduirilor tale, minunat luminezi lumea cea de sub soare, părinte vredni-

cule de laudă, risipind întunerecul cel adânc al boalelor. Pentru aceea te cunoaştem ca pre un alt soare şi întărire sihastrilor, şi povăţuitor celor ce se mântuiesc prin dumnezeescul Duh. Şi acum săvârşim pomenirea ta cea luminată şi mântuitoare, Cuvioase Ilarioane, luând prin mijlocirea ta iertare greşalelor.

Prin înfrânare ai supus Părinte patimile trupului, părţei cei înţelegătoare a sufletului; şi fiind împodobit cu aripile nepătimirei, ai luat Dar Cuvioase, a vindecà boalele oamenilor şi a gonì duhurile răutăţii, şi a păzì pre cei ce se apropie de tine. Pentru aceea te fericesc cetele sihastrilor, înţelepte vrednicule de laudă, şi cinsteşte toată făptura nevoinţele tale, Ilarioane.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Din tinereţele tale purtând înţelepciune desăvârşit, te-ai supus pre sine-ţi Ilarioane jugului lui Hristos, şi râvnind vieţei cei dumnezeeşti a lui Antonie, asemănându-te lui întocma la măsurile bunătăţilor, ţi-ai topit trupul carele săltà ca un asin în cât era dator a se supune sufletului; şi ai săvârşit călătoria sihăstriei. Aşa dar, o prea fericite părinte, şi făcătorule de minuni, purtătorule de Dumnezeu! cere celor ce cu dragoste săvârşesc sfânta pomenirea ta, iertare şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Toată vieaţa mea cheltuindu-o întru răutăţi eu ticălosul, acum am rămas cu adevărat pustiu de toată fapta bună şi văzând că se apropie moartea mă cutremur, Curată, vai mie! de judecata Fiului tău şi Dumnezeu; din carea scoate-mă Fecioară, şi mai 'nainte de nevoia aceea întoarce-mă Stăpână, şi mă mântueşte.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Jeratecul, care l-a văzut mai 'nainte vestitul Isaia de demult, se întrupează din maică neispitită de bărbat, cu voia Tatălui care l-a născut; şi născându-se, se junghie de bună voia lui, ridicând păcatul lumii, ca un miel fără prihană. Pentru aceea văzându-l Mieluşaua şi Fecioara pre Cruce, se rănià de sabia întristărei.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea:

Fiind plin de Duhul sfânt Ilarion prea cuviosul, a tâmpit cugetele cele drăceşti; că întrarmându-se cu Crucea, şi întru dânsa nădăjduindu-se, toate boalele cu cuvântul le-a tămăduit; încă şi patimile sufletului, şi toate neputinţele trupului. Pentru rugăciunile lui

Hristoase, trimite-ne nouă pacea ta, ca un iubitor de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Eu sunt pomul cel neroditor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, carele nu fac roadă de mântuire; pentru aceea mă şi cutremur de tăiere, ca nu cumva să fiu aruncat ticălosul în focul cel nestins. Deci caz către tine, scapă-mă de dânsul Curată, şi mă arată aducător de roadă Fiului tău, cu mijlocirea ta.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Nu sufer Fiul meu a te vedeà adormit pre lemn, pre tine cela ce dai tuturor priveghierea, ca să dai dumnezeească şi mântuitoare sculare, celor ce au adormit odinioară somnul cel de periciune, prin călcarea poruncei mâncând din roadă, ziceà Fecioara tânguindu-se; pre carea o slăvim.

Tropar, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, sedelnele Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicine şi al sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud prea fericite, luminarea minunilor tale

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, „puterea cea prea întrarmată; „iară întrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea „rău; Domnul cel prea mărit, „că cu mărire s'a prea mărit".

Poftind cu bucurie a lăudà vieaţa ta fericite, cea purtătoare de lumină şi cu chip luminat, roagă-te să mă luminez eu Părinte cu blândeţea luminei tale, şi goneşte dela mine întunerecul păcatelor.

In tot chipul fericite ai mers către Dumnezeu bucurându-te, făcându-te afară de trup şi de lume, şi ţi-ai păzit gândul neturburat, întărindu-te prin înfrânare; logodindu-ţi prin aceasta nepătimirea cea îndumnezeită.

Slavă:

Luminându-te cu raze prea luminate ale Dumnezeirei cei prea stăpânitoare şi nezidită, nebăgând în seamă nedumnezeirea cea părintească, te-ai lepădat de necunoştinţa ei cea mult turburătoare, unindu-te numai cu Treimea.

Şi acum, a Născătoarei:

Răsărind Soarele din tine Maică pururea Fecioară, cel ce

a fost mai 'nainte de veci din Tatăl, cel nevăzut și cuprins minunat de trupul cel văzut, a luminat pre oameni cu lumina bunei credințe.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinței întărindu-mă...

Vindecând pornirile patimilor, le-ai veștejit, tămăduindu-le cu sihăstria, Ilarioane pururea pomenite, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept fără numai tu Doamne.

Hainele cele de piele ale omorîrei le-ai rumpt cu sabia înfrânărei, și ți-ai țesut haină de mântuire, strigând Ziditorului tău: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este drept fără numai tu Doamne.

Slavă:

Intărindu-te cu nădejdea celor veșnice, și aducându-te lui Dumnezeu prin mâinile gânditorului de Dumnezeu Antonie, căruia asemănându-te purtătorule de Dumnezeu, te-ai făcut luminător, strălucind întru minuni Cuvioase Ilarioane.

Și acum, a Născătoarei

Cela ce numai cu voia cea dumnezeeească a închipuit toate, a voit să ia chipul omului, zămislindu-se în pântecele tău Maica lui Dumnezeu; căruia strigăm acum: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este sfânt, fără numai tu Doamne.

Irmosul:

Pre piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s'a veselit Duhul meu a cântà: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine Doamne".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Râvnind duhovnicește vieții cei îmbunătățite a dumnezeescului Antonie, ai luat pe umerile tale Crucea Domnului tău, și părăsind toată grija vieții, cu omorârea patimilor, ai trăit cu Duhul. Pentru aceasta ai și umplut făptura cu semne minunate, prin Darul Duhului, cuvioase Ilarioane părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm; scară cerească, rai cuvântător, izbăvirea Evei, și vistierie mare a toată lumea. Că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii și iertarea greșalelor cele de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșale, celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterei tale.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Pre lemnul Crucei văzând Maica cea fără prihană pre Mântuitorul, se tânguià lăcrămând, cu amar grăià, cu durere de inimă își smulgeà părul, și către dânsul strigà: Fiul meu și Doamne, cum te pironeşte pre Cruce fără dreptate poporul jidovesc cel fărădelege, pre tine cela ce ești fără păcat? Și cum suferi de voe pălmuirile obrazului, oțetul, și pătrunderea coastei, fierea și piroanele? Vai mie îndelung răbdătorule Doamne! Ci slavă iconomiei tale cei dumnezeești Mântuitorul meu.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine, că auz am „auzit Doamne, și m 'am „spăimântat; că ai venit până „la mine căutându-mă, pre „mine cel rătăcit. Pentru aceea „preamăresc multă pogorârea „ta cea către mine, mult mi„lostive".

Omorând cugetul trupului și fugind de pârâul nelegiuirei cuvioase Ilarioane și de meșteșugirile dracilor, te-ai odihnit în liniștea dumnezeescului Duh, dimpreună cu drepții părinte.

Cu curgerile lacrămilor adăpându-ți cuvioase Ilarioane arătura sufletului, o ai arătat tuturor cu multă roadă, prin lucrarea Mântuitorului aevea, înmulțind adunările sihastrilor.

Slavă:

Intărindu-te cu împărtășirea sfântului Duh purtătorule de Dumnezeu, duhurile răutăței le-ai surpat; și cu puterea lui Hristos ai tămăduit pre bolnavi, îmbogățindu-te cu curăția proorocească.

Și acum, a Născătoarei:

Lăcaș și cămară însuflețită te înțelegem pre tine, Maica lui Dumnezeu binecuvântată; masă gândită și sfeșnic înțelegător, din carea a răsărit celor din întunerec strălucirea ființei părintești.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru „întunerec, mântuirea celor "deznădăjduiți Hristoase Mân„tuitorul meu; către tine mânec „Impăratul păcei; luminea„ză-mă cu strălucirea ta; că alt „Dumnezeu afară de tine nu „știu".

Ca un fulger fiind cu curăția și cu petrecerea viețuirei în lume, asemenea cu strălucirea celor fără de trup, gonești pre domnul întunerecului, luminându-te cu lumina bunei credințe, de Dumnezeu fericite

Strălucind, gânditorule de Dumnezeu, cu tot felul de minuni și fiind luminat cu dumnezeescul Dar, la toți te-ai cunoscut a fi comoară de tămăduiri, celor ce te doresc pre.

tine părinte Ilarioane de Dumnezeu purtătorule; cunoscându-te ca un prooroc al lui Dumnezeu.

Slavă:

Cu strălucirea faptelor tale prea blându-le părinte, ai gonit puterile vrăjmașului cele întunecate și răpind din nebunia acelora pre cei ce năzuesc la tine, i-ai luminat cu dumnezeeștile străluciri, către credință.

Și acum, a Născătoarei:

Un ipostas care se vede în două ființe, ne-ai născut nouă negrăit singură binecuvântată, pre Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu întrupat, pentru nespusa milostivire. Pre acesta roagă-l, să păzească pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Întru adâncul păcatelor...

Slujind însă începătoriei „Dumnezeirei cei fără început, ai înfruntat multa începătorie, stricând cu Darul idoleasca credință, gânditorule de Dumnezeu.

Odrăslind ai înflorit ca un finic în Biserică, părintele nostru cuvioase, veselind plinirile credincioșilor cu dulceața rodurilor.

Slavă:

Arătatu-te-ai surpător nebiruit duhurilor vicleniei, pururea pomenite, priimind dela Hristos Daruri făcătoare de minuni, Ilarioane fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut Fecioară, și în veac ești Fecioară, arătând semnele Dumnezeirei cei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmos:

Intru adâncul păcatelor fi- „ind încunjurat, chiem adân- „cul milostivirei tale cel ne- „urmat; scoate-mă din strică- „ciune Dumnezeule".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca pre un luminător neapus al Soarelui celui înțelegător, adunându-ne astăzi, te lăudăm cu cântări; căci ai luminat celor ce erau în întunerecul neștiinței; pre toți ridicându-ne către dumnezeeasca înălțime Ilarioane. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te Părinte, cela ce ești întemeierea pustnicilor.

ICOS.

Iubind dumnezeeștile porunci ale lui Hristos, urând desfătarea trupului și a lumii, ai venit către dânsul cu osârdie, și te-ai făcut luminător, luminând toate marginile, cu razele Duhului. Pentru aceea căzând la tine te rog: Luminează-mi și mie ochii sufletului, ca să laud

luptele tale, care ai arătat pre pământ pentru vieața ce va să fie; de carea acum îndulcindu-te, adu-ți aminte de cei ce strigă: Bucură-te părinte, întemeierea pustnicilor.

Intru această lună, în 21 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ilarion cel mare.

Stih: Semănând cu lacrimi și ostenele mai 'nainte jos,
Ilarion bucurându-se, seceră acum sus mănos.
Mai pre urmă Ilarion adormì,
In a douăzeci și una zi.

Acest prea cuvios, a fost pe vremea împărăției marelui Constantin, născut și crescut în cetatea Gazenilor, fecior din părinți necredincioși. Iară pentru dragostea învățăturei, a mers în Alexandria; și pedepsnidu-se și priimind credința în Hristos, se făcù următor marelui Antonie, și a rămas lângă dânsul multă vreme; după care întorcându-se la patria sa după moartea părinților săi, își împărți toată averea la săraci. După aceea mergând la pustie, și făcând nevoință desăvârșit, a fost făcător de multe minuni; și umblând prin multe cetăți, orașe și locuri, așa își săvârși vieața, trăind de toți anii săi optzeci.

Intru această zi, sfinții mucenici Gaie, Dasie și Zotic.

Stih: Tustrei bărbați în apă sărată murind,
Apă dulce din părâul desfătărei acum se află bând.

Acești sfinți aflându-se în Nicomidia propoveduind, și luând îndrăzneală, surpară cele ce se aflau în capiștile idolești; și dacă se dovediră, suferiră tot felul de munci, adică spânzurați pre lemn, și frecați pre coaste cu târsâni. După aceea legându-li-se pietre de grumazi, îi aruncară în mare.

Intru această zi, sfinții și din nou arătații mucenici: Andrei, Ștefan, Pavel și Petru.

Stih: Ștefan acum are trei de cunună purtători.
Pre cei ce prin aceeași sabie s'au arătat nevoitori.

Intru această zi, sfânta muceniță Teodota, și Socrate Presviterul.

Stih: Socrat să se arate ție Cuvinte, aleargă,
Și fiind tăiat Socrat cunună purtă.

Altele ale muceniței.

Stih: Pre Teodota cea prin ascuțită sabie tăiată,
O am cunoscut adusă lui Dumnezeu jertfă curată.

Sfânta Teodota a fost în zilele împăratului Alexandru Sever, din părinți de bun neam din părțile Pontului. Deci mergând la un schit, și petrecând sihăstrește, fu vădită. Și prinzându-se de către Domnul Capadociei pentru mărturisirea lui Hristos, a fost spânzurată în două rânduri, strujită, și băgată într'un cuptor aprins. Și fiind păzită cu Darul lui Hristos, fu adusă de Domnul la Bizantia; după aceea la Angira, unde se află presviterul Socrat; carele, făcând elinii un praznic dracilor, cu tot poporul, și închinându-se idolilor, umplându-se de dumnezeeasca râvnă, și răsturnând vatra jertfelor, i s'a tăiat capul. Iară sfânta Teodota silindu-se ca să jertfească la Idoli, și nesupuindu-se, de sabie își priimi sfârșitul.

Intru această zi, sfântul mucenic Evcrat, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Amestecând sângele grumazului cu ploile lacrămilor celor mai de 'nainte,
Alcătuești întocmita amestecare fericite.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Filoteiu, cel ce s'a nevoit in muntele Atonului.

Stih: Viețuind dupre dumnezeeasca plăcere Filoteiu,
Vieață nesfârșită a aflat împreună cu plăcuții lui Dumnezeu.

Intru această zi, cuviosul mucenic Zaharia, în mare s'a săvârșit.

Stih: Cărările mărilor psalmicește Zaharie trecând,
Alergi căile Cerului cu bucurie ajungând.

Intru această zi, cuviosul Varuh, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Varuh lăsând greutatea lăcuinței,
A lăcuit acolo în locul verdeței.

Intru această zi, sfântul mucenic Azis, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Azis deși prin văpae s'a săvârșit,

Insă vieţueşte vieaţă ce nu cunoaşte sfârşit.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Ioan cel dela Monemvasin, carele s'a săvârşit în munci la Tesalonic, în anii o mie şaptesute şaptezeci şi trei.

Stih: Legile păzind în biruitoarea vreme cu dorinţă,
Ţi-ai jertfit vieaţa o Ioane fericite, cu credinţă.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpae a ridicat; iară Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului; cela ce este binecuvântat și preamărit".

Graiul cuvintelor tale și Darul cel dumnezeesc al minunilor, au ieșit în tot pământul părinte Cuvioase, vărsând preste toți alinarea tămăduirilor, cu strălucirile bunei credințe.

Fiind îngrădit cu Crucea Mântuitorului, ai rămas nevătămat de trufia dracilor, care s'a pornit fără dreptate asupra ta prea înțelepte; că știe prea înaltul Dumnezeu a-și păzì sluga sa.

Slavă...

Ca un stâlp nemișcat, cu statul până la Cer, ca un turn neclătit te-ai arătat prin sihăstrie, luminând cu minunile, dând vindecări, izvorând dogme dumnezeești, din iszvorul cel pururea curgător, al Scripturilor celor de Dumnezeu însuflate.

Și acum, a Născătoarei:

Norul Fecioara, te-a născut pre tine Soarele dreptății, rămâind iarăși fecioară; împreunându-te cu patima trupului, făcându-te om Hristoase, pentru milostivire și smerenie.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Scaun simțitor te-ai făcut cu adevărat, luminându-te cu dumnezeeasca pricepere și îndreptându-te cu dumnezeeștile porunci, și cu faptele bune luminându-te; Cuvioase Ilarioane, podoaba sihastrilor, ai strigat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Căruță tainică te-ai arătat Cuvioase, purtând numele Domnului prin strălucirea faptelor, prin arătarea minunilor, și prin vieață curată, Cuvioase Ilarioane, lăcuitorule împreună cu cei fără de trupuri, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiu făcându-te prin dumnezeescul Dar, te-ai făcut moștean împreună cu Hristos, și ai luat dumnezeescule, avuția cereească a împărăției cei nepieritoare, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară fiu numit, mir înțelegător nedeșertat, umplând de bun miros cu roua Dumnezeirei pre oameni, și scoțând din stricăciune pre cei ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările s'a „despățit cu dumnezeeasca po„runcă; pre haldei arzând, iară „pre credincioși răcorind; pre „cei ce cântau: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Invrednicitu-te-ai a umblà prin lăcașurile sfinților, petrecându-ți vieața cu sfințenie Cuvioase; și fiind cu adevărat blând, ți-a răsărit lumina cea cu trei străluciri, și a ei soție, veselia, te-a priimit.

Priimind dela Dumnezeu darurile chinuirei, și câștigând arătat vieața cea veșnică, și bine împărtășindu-te cu frumusețea cea mai pre sus de gând, părinte Ilarioane, roagă-te Stăpânului, pentru cei ce te laudă.

Slavă:

Inălțându-te prin bunătate ca un cedru cu ramurile înalte, te-ai sădit în curțile lui Dumnezeu Ilarioane, și te-ai arătat ca o grădină închisă, ca un rai bine înflorit, și ca o fântână ce izvorăște tămăduiri.

Și acum, a Născătoarei:

Cămară de mire ai fost, întrupărei cei mai presus de gând a Cuvântului, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, îmbrăcată și împodobită întru mărirea bunătăților. Pentru aceasta pre tine te vestim fără prihană, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul părintelui celui fără „deînceput Dumnezeu și Dom„nul, întrupându-se din Fe„cioară s'a arătat nouă, ca să „lumineze cele întunecate și să „adune cele risipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o mărim".

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Blândețea ta părinte și curăția cea aleasă, văzându-o cela ce știe gândurile tuturor, te-a arătat luminător în lume, pre tine cela ce ești lauda sihastrilor.

A Născătoarei:

Fecioară, ceea ce ai născut pre făcătorul veacurilor, și Stăpânul îngerilor; pre acela roagă-l, să arate pre robii tăi stătători în partea cea deadreapta.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Toată nădejdea puindu-şi...

Fiind cu totul plecat totdeauna Domnului, trupul ţi l-ai omorît cu nevoinţa bunătăţilor, din tinereţe; iară ochiul sufletului ţi l-ai întraripat întru socotinţă dătătoare de lumină, Părinte. Pentru aceasta făcându-te priimitor Darurilor celor dumnezeeşti, te-ai îmbogăţit de haruri tămăduitoare, şi de minuni dumnezeeşti; împărţind din destul tuturor celor ce aveau trebuinţă de daruri, şi cu îndrăzneală rugându-te pentru sufletele noastre. De două ori.

Priimind luminat strălucirea cea în trei luminători Cuvioase Ilarioane, ca soarele cel văzut ai pătruns marginile pământului, semănând tuturor razele minunilor tale. Pentru aceea, cei ce s'au împărtăşit facerei tale de bine, şi s'au îndestulat de tămăduirile tale, de Dumnezeu gânditorule, te numiau pre tine prooroc şi făcător de minuni, şi dumnezeesc şi cuprins de Dumnezeu, dobândind mântuire prin învăţăturile tale.

Trecând cu Darul dulceaţa vieţei şi toate cele văzute, şi mutându-te către cele înţelegătoare, şi nemişcate Cuvioase, te-ai unit curat cu însuşi cel curat, prin isteţimea gândului şi prin curăţia sufletului ai vieţuit ca un înger, măcar că erai cu trup. Şi acum stând înaintea lui Hristos Stăpânului tuturor, roagă-te cu îndrăzneală, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Văzându-ţi Hristos blândeţea Părinte, vieaţa cea curată, smerenia şi firea cea lină, s'a făcut lăcaş întru tine. Şi te-ai arătat dumnezeească sălăşluire. Şi pentru aceea petreci în ceruri împreună cu îngerii fericite.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Cu totul sunt al dezmierdărilor celor stricăcioase, cu totul sunt plin de tot felul de răutăţi, cu totul din copilărie până la bătrâneţe, necontenit sunt spurcat eu ticălosul, cu răutăţile cele obişnuite. Ci tu ceea ce ai născut negrăit pre cel ce ridică păcatele lumii, roagă-l să-mi dea iertare greşalelor.

A Crucei, a Născătoarei asemenea:

Văzându-te cea neispitită de bărbat pre lemnul Crucei, Iisuse, plângeà şi ziceà: Fiul meu prea dulce, pentruce m'ai părăsit, pre mine ceea ce te-am născut; lumina cea neapropiată a Tatălui celui fără de început? Grăbeşte şi te mă-

reşte, ca să dobândească dumnezeeasca fericire cei ce măresc dumnezeeştile tale patimi.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor te cinstim pre tine îndreptătorul, Ilarioane părintele nostru. Că prin tine am cunoscut a umblà pre cărarea cea dreaptă. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit, şi puterea vrăjmaşului ai biruit; cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Gândurile îmi sunt necurate, buzele viclene, şi lucrurile mele cu totul spurcate; şi ce voi face? Cum voi întâmpinà pre Judecătorul? Stăpână Fecioară, roagă pre Fiul şi ziditorul tău şi Domnul, ca să-mi priimească Duhul întru pocăinţă, ca cel unul milostiv.

A Crucei, a Născătoarei asemenea.

Preacurata dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce de bună voie, întelegând puterea ta, erà cuprinsă de întristare Hristoase, şi tânguindu-se strigà ţie: Fiul meu nu mă părăsì pre mine ceea ce te-am născut; dă-mi cuvânt Fiule; nu mă trece cu vederea, Cuvinte al lui Dumnezeu pre mine roaba ta!

Şi cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului şi ale sfântului. Peasna 3 pe 4. Prochimen glas 7: *Cinstită este înaintea Domnului...* Apostol, către Corinteni: Fraţilor cela ce seamănă cu scumpete... Evanghelia dela Lucà: In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...

CHINONICUL:

Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE

Sfântul şi întocma cu apostolii Averchie Episcopul Ierapoliei făcătorul de minuni. Şi sfinţii şapte tineri din Efes.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6.

Trei ale Ierarhului, şi trei ale mucenicilor.

Stihirile Ierarhului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn..

Lui Dumnezeu fiind cu totul plecat, te-ai arătat împlinitor dumnezeeştilor porunci Averchie, şi priimind sfinte Dar dela înălţime ai scăpat pre oameni de multe feluri de boale; draci ai gonit, capiştile ai sfărâmat; cunoştinţa dumnezeească ai sădit, la cei ce mai 'nainte cu necunoştinţa ticăloşeşte se primejduiau, fericite.

Cu fulgerile dumnezeeştilor învăţături, ai risipit noaptea a multor dumnezei părinte Averchie, şi ai răsărit zori, fii zilei

săvârşind, pre cei ce erau mai 'nainte întru întunerecul nedumnezeirei, arătând minuni prea mărite. Pentru aceasta cu credinţă prăznuim sfântă pomenirea ta, lăudându-te toţi cu cuvântul pre tine de Dumnezeu însuflate.

Făcând minunea, în acelaş vas ai împreunat vin şi untdelemn, şi alt fel de materie părinte se vedeà, păzindu-se neamestecate cu dumnezeescul Dar când au eşit din vas; şi cu rugăciunea ai făcut, de a izvorît Dar din ape fierbinţi, care tămăduiau toate boalele, celor ce veneau cu credinţă şi te fericeau pre tine Averchie.

Alte Stihiri ale sfinţilor mucenici, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre Dumnezeu ascultând fericiţii tineri, au defăimat porunca cea fărădelege; şi fiind legaţi, au dezlegat legătura rătăcirei, şi lepădând cinstea lumei, au luat vrednicia care i-a făcut lăudaţi şi le-a pricinuit desfătarea împărăţiei cei de sus.

Nevoindu-vă înşi-vă cu tărie către nevoinţele pătimirei sfinţilor, vă ascundeaţi în peşteră, rugându-vă neîncetat către Domnul, să vă dea putere şi tărie; şi dupre judecăţile care ştie iubitorul de oameni, a poruncit cu stăpânie dumnezeească, să adormiţi voi toţi cu pace.

Preste taină se mai adăogeà taină sfinţilor; că precum nu simţiau când s'au săvârşit, aşà şi acum sculându-se, arătat se înfricoşau. Acest lucru care s'a săvârşit, pentru încredinţarea învierei morţilor s'a făcut. Care cunoscându-o cei ce se lepădau de dânsa, li se astupa gura; iară noi slavoslovim cu credinţă pre mucenici.

Slavă a sfântului, glasul al 3-lea a lui Ioan Monahul.

Arhiereule Cuvioase, întru tot fericite părinte, făcătorule de minuni, slugă a lui Hristos, Averchie, strălucind cu vieaţă proorocească, te-ai învrednicit şi darurilor apostolice; slujind Mântuitorului, împreună cu îngerii te roagă neîncetat, să se ferească de toată îngrozirea sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: Mare este puterea Crucei...

Tu eşti Fecioară bucuria dumnezeeştilor îngeri, mărirea apostolilor, şi pecetea proorocilor, folositoarea oamenilor celor credincioşi, şi povăţuitoare de mântuire. Pentru aceasta ne închinăm ţie Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzând pre cel ce s'a născut din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, spânzurându-se pre lemn, te văitai stri-

gând: Prea doritul meu fiu, unde ți-a apus frumusețea cea purtătoare de lumină? Aceluia ce ai înfrumusețat neamul omenesc.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfinților tineri, glasul al 8-lea:

Veniți toată făptura, să trimitem laudă lui Dumnezeu, în chimvale de cântări, și în glasuri de strigări, celuia ce mai 'naintea Invierei de obște ne-a arătat nouă învierea; care prin rugăciunea binecredinciosului împărat, a înviat din pământ pre sfinții șapte tineri ce s'au fost săvârșit mai 'nainte cu trei sute și șaptezeci și doi de ani; spre căderea necredincioșilor vrăjmași, spre veșnica lor rușine, și spre lauda și mărirea celor ce se tem de dânsul. Că știe Domnul a mărì pre cei ce-l slăvesc pre dânsul. Că face în adevăr voia celor ce se tem de el; cela ce singur este milostiv și iubitor de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu Stăpână, bucură-te nevinovată, lăcașul cel curat al lui Dumnezeu. Bucură-te căruță dumnezeească, care ai încăput pre Dumnezeu Cuvântul. Bucură-te palat lucrat de Dumnezeu. Bucură-te vistierie dăruită de Dumnezeu. Cămară însuflețită, dumnezeească masă și sicriu, și lăcaș fără prihană al dumnezeescului Duh.

A Crucei, a Născătoarei asemenea.

O prea mărită minune! O taină nouă! O lucru înfricoșat! Fecioara ziceà, văzându-te pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pre tine cela ce fără de dureri minunat te-a născut; și plângea strigând: Vai mie Fiul meu prea iubite, cum te-a pironit pre Cruce poporul cel cumplit și nemulțămitor.

Troparul Ierarhului, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă al mucenicilor, asemenea:

Mucenicii tăi Doamne...

Și acum, al Născătoarei.

Caută-le la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8:

CANONUL Ierarhului

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt mare lauda lui Averchie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despărțit marea, și a trecut pre „poporul pre carele l-a slobozit din robia Eghiptenilor, că „s'a prea mărit“.

Cu raza ce luminoasă a Dumnezeirei cei în trei fețe luminându-te Averchie, te-ai făcut lumină, luminând pre cei dintru întunerec, ài risipind toată negura dracilor.

Avut-ai pre pământ vieață cerească fericite, petrecând cu trupul ca și cum ai fi fost fără de trup, și omorându-ți patimile, ai priimit Darul preoției.

Având întru tine părinte pre Cuvântul grăind, ai dezlegat din necuvântare pre cei ce cugetau cele deșarte; surpând capiștile dracilor, și rătăcirea celor cioplìți.

A Născătoarei:

Limbi ritoricești nu pot să spue zămislirea cea mai pre sus de cuvânt; că ai născut pre Dumnezeu întrupat prea sfântă, asemănându-se cu noi, pentru bunătatea sa.

Alt CANON, al mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este aceasta:

Cinstesc Darul mucenicilor cel înșeptit luminat.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșie,..

Ca unii ce stați luminat înaintea luminei cei mari mucenicilor, rugați-vă să apere de negura patimilor, pre cei ce cinstesc praznicul vostru cel dumnezeesc și luminat.

Când ați cunoscut porunca cea păgânească și fără de socoteală, carea porunciă să jertfiți celor spurcate, fiind întăriți cu poruncile lui Dumnezeu, v'ați arătat nestrămutați mucenicilor.

Slavă:

Cu posturi și cu rugăciuni, ați mers de v'ați ascuns, gătindu-vă către lupta vrăjmașilor, sfinților. Domnul v'a păzit pre voi nevătămați.

Și acum, a Născătoarei:

Aflându-te pre tine Preacurată, mai curată decât toată zidirea, cel curat s'a sălășluit întru tine, vrând să scoață nelegiuirea cea sălășluită în Adam, ca un iubitor de oameni.

Peasna 3-a, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru tine Doamne, cela ce prin lemn „ai omorît păcatul, și frica ta „o sădește în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine.

Cu cuvinte sfințite, și cu arătarea minunilor prea mărite, ai îndreptat către limanul mântuirei pre cei ce înnoată în marea rătăcirei, Averchie.

Lucrând tămăduiri, săvârșind cele alese, gonitor ai fost nălucirilor drăcești, și mântuirei tuturor pricinuitor, și celor bogați folositor.

Cuvântul sfințit, vieața îndumnezeită, obiceiul strălucit cu minunile, viețuirea ta Părinte

cea slăvită, şi moartea ta s'a făcut cinstită.

A Născătoarei:

Fiind Dumnezeu mai'nainte nevăzut, s'a văzut întrupat din pântecele tău Fecioară, pentru milostivire. Drept aceea cu credinţă te fericim pre tine.

Alt Canon, Irmos

Veseleşte-se de tine Biserica...

Adusu-v'aţi la împăratul cel fărădelege, mucenicilor, să mărturisiţi numele Dumnezeului celui ce împărăţeşte în ceruri.

Fiind îmbrăcaţi luminat cu credinţa ca cu o lumină pavăză, aţi rămas mucenicilor ne răniţi de săgeţile vrăjmaşilor.

Slavă:

Stătut-aţi bărbăteşte, împrotiva împăratului celui fărădelege sfinţilor, carele poruncià vouă să aduceţi cinste necuvântătorilor idoli.

Şi acum, a Născătoarei:

Imbrăcându-se cu mine Hristos, din dumnezeeştile tale sângiuri Preacurată, m'a îmbrăcat cu podoaba Darului, de care eram de demult despoiat.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bise„rica ta Hristoase strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, „scăparea şi întărirea.

CONDACUL sfinţilor mucenici glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Prea mărit-ai pre pământ pre sfinţii tăi mai'nainte, prin înfricoşată şi prea mărita înviere ai însemnat printr'înşii, mai'nainte de Invierea cea de obşte, ca să se astupe gurile celor ce nu o credeau; iară mai pre urmă Hristoase Dumnezeule, i-ai sălăşluit întru împărăţia ta, să se desfăteze în veac.

ICOS:

Invierea minunată şi preamărită a tinerilor, văzând ierarhul Efesului oarecând, s'a spăimântat cu mintea, şi pre credinciosul împărat l-a înştiinţat de aceasta, şi la peşteră, unde sfinţii erau adunaţi, au mers cu toţi ai săi; şi văzând prea mărita minune care ai făcut Hristoase prin sfinţii tăi, a poruncit ca tot pămâtul să se veselească crezând Invierea, şi gurile ereticilor astupându-se; iară pre sfinţii tăi iarăşi i-ai chemat la tine, în vederea tuturor; ca să se desfăteze în veac.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Arătatu-te-ai Ierarh părinte, fiind uns cu ungere cinstită prin lucrare dumnezeească, şi cu Darul desăvârşind pre toţi prea sfinţite; şi fiind împodobit cu darurile dumnezeeştilor minuni, lucrezi semne şi minuni nenumărate; tămăduind boale,

pre draci arzându-i, şi mulţime de rătăciţi întorcând Averchie. Pentru aceasta strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Ca unii ce sunteţi stâlpi ai Bisericei lui Hristos, aţi surpat zidurile necredinţei, înţelepţilor mucenici cei şapte luminători; pentru aceasta, precum mai-'nainte de moarte aţi ruşinat nebunia păgânilor, aşà şi după moarte turburarea eresului. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Innoit-ai Preacurată cu dumnezeească naşterea ta firea pământenilor cea muritoare, fiind stricată de patimi; şi ne-ai ridicat pre toţi din moarte la vieaţă fără de stricăciune. Pentru aceasta toţi te fericim dupre datorie Fecioară prea mărită, precum însuţi ai proorocit.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a pătruns prea sfânt sufletul tău, când ai văzut pre Fiul tău şi Dumnezeu răstignindu-se de bună voie. Pre carele binecuvântată nu înceta rugându-l, să ne dăruiască iertare de greşale.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine, că auz am auzit Doamne, şi m'am „spăimântat; că ai venit până „la mine căutându-mă, pre „mine cel rătăcit. Pentru aceea „proslăvesc multă pogorârea „ta cea către mine, mult mi-„lostive".

Frumos ţi-ai împodobit scaunul Cuvioase Ierarhe; că te-ai înfrumuseţat cu mari minuni, şi cu vieaţă luminată. Pentru aceasta prea marele Dumnezeul nostru, te-a mărit pre tine Averchie.

Ştiind pre Domnul voitor de milă, purtătorule de Dumnezeu, cu fierbinţeală ai cerut dela el, să facă minunată izvorîre apelor celor fierbinţi, spre a multora vindecare, Averchie.

Făcut-ai cu Darul roditori pre cei neroditori; că punând în cugetul lor sământa cuvântului arătat, ca un semănător de cele bune, ai secerat spic însutit, de Dumnezeu însuflate Averchie.

A Născătoarei:

Vindecat-ai Preacurată zdrobirea şi ticăloşia cea de demult a pământenilor, născând pre cel ce a purtat neputinţele noastre, pentru nespusa

milostivire, mireasă a lui Dumnezeu cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Infrumusețatu-s'au tinerii foarte, unindu-se cu Stăpânul tuturor; drept aceea au lepădat toată răutatea şarpelui.

Nădăjduind la răsplătirile cele bogate, toată avuția o ați deşertat săracilor, câştigând în locul aceia avuție nestricată, sfinților.

Slavă:

Iubind bunul neam cel de sus' fiind născuți din părinți de bun neam, nici cum n'au priimit să-şi tragă la sine neamul cel rău al răutăților.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc tânăr ai născut pre cel ce este mai'nainte de veci Fecioară, ca să înnoiască lumea cu cunoştințele cele dumnezeeşti, fiind învechită în păcate. Pentru aceea te mărim.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întunerec, mântuirea „celor deznădăjduiți Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcei, luminează-mă cu strălucirea ta; că „alt Dumnezeu afară de tine nu ştiu.

Intărindu-ți picioarele tale pre piatra inimei gânditorule de Dumnezeu, pre cei ce au căzut la piericiune şi au dat cinste pietrelor, i-ai învățat fericite cu dumnezeeştile cuvinte, să cinstească piatra cea tare, pre Iisus Hristos Dumnezeul nostru.

Pre tine ca pre un doftor celor ce bolesc în multe feluri, pre povățuitorul tuturor rătăciților, pre vasul mirului darurilor celor de cinste, pre lăcaşul dumnezeescului Duh, pre sfințitul tăinuitor Averchie, să-l cinstim.

Punându-se din porunca ta în acelaş vas vin, untdelemn, şi încă un fel, se deşerta fiecarele la vremea sa neamestecat; ai arătat prin aceasta Darul tău cel de prisosit, gânditorule de Dumnezeu Averchie.

A Născătoarei:

Legile se înnoesc întru tine, Fecioară prea lăudată; că ai născut fără sământă pre Dumnezeu Mântuitorul, şi iarăş Fecioară ai rămas; minune streină! Pentru aceea te vestim cu bună credință Maica lui Emmanuil.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pre Maximilian, pre Constantin, pre Iamvlih, pre Martinian, luminătorii cari luminează toate marginile, să-i cinstim.

Să lăudăm credincioşilor,

pre măritul Antonin, şi pre Exacustodian; şi pre Dionisie cel prea înţelept, cu dragoste să-l mărim.

Slavă:

In locul celor trecătoare şi pieritoare, aţi luat în schimb sfinţilor cele ce nu se strică, şi nici de cum nu se învechesc. Pentru aceea dupre vrednicie vă fericiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Risipeşte orbirea sufletului meu Preacurată, şi-mi dă mie să iau aminte cu bună simţire la dumnezeeştile porunci ale Fiului tău.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor fiind încunjurat, chiem adâncul mi-„lostivirei tale cel neurmat; „scoate-mă din stricăciune „Dumnezeule.

Dela răsărit ai venit la apus cu puterea Duhului, lepădând pre împărăteasa patimilor celor drăceşti şi cumplite, Cuvioase.

Strein de lume arătându-te, prea sfinţite, streine şi înfricoşate minuni ai săvârşit, trăind încă cu trupul, şi după ce te-ai mutat de aicea Averchie.

Arătându-te Părinte în chip de fulger, ai supus taberile cele drăceşti, care nu puteau să sufere îngrozirea ta Averchie, de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei:

Prin tine prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, ne-am învrednicit vieţii, noi cei omorîţi; şi robind stricăciunei, arătat ne-am îmbogăţit de nestricăciune.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă...

Innotând prin luciul cel idolesc, acum aţi ajuns pătimitorilor la limanurile cele veşnice; ocârmuindu-vă de sus cu arma Crucei, şi făcându-vă dumnezei dupre Dar.

Stropind pământul cu picăturile lacrămilor şi cu rugăciunea cea către Dumnezeu, aţi dormit mulţi ani, şi sculându-vă, aţi arătat Invierea tuturor.

Slavă:

O minune! cum cei ce au dormit mulţi ani, încredinţează Invierea carea erà neîncredinţată la cei mai mulţi, astupând gurile ereticilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Omoară cugetul trupului meu Fecioară, ceea ce ai născut vieaţa, carea cu moarte a surpat moartea, şi pre tineri i-a preamărit, cu scularea cea slăvită.

Irmosul:

Jertfi-voi ţie cu glas de la-„udă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele draci-

„lor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDACUL Ierarhului, glasul al 8-lea.
Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca pre un mai mare preot, şi împreună locuitor cu apostolii, toată Biserica credincioşilor te cinsteşte pre tine Averchie. Pre carea cu rugăciunile tale păzeşte-o fericite, nebiruită şi fără de valuri, de tot eresul cel gânditor de cele deşarte, mult minunate.

ICOS.

Foarte multă este bogăţia Darului tău, şi cinstea ta este fără măsură. Că de unde n'a fost, toate le-ai făcut, cele văzute şi nevăzute, Doamne. Aşà dar însu-ţi tu iubitorule de oameni, dărueşte inimei mele cei spurcate, laudă dumnezeească, cela ce neîncetat eşti lăudat de îngeri, ca să cinstesc pre Ierarhul cel ce cu adevărat este mult minunat.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea celui întru sfinţi Părintelui nostru şi întocma cu apostolii Averchie, episcopul Ierapoliei făcătorul de minuni.

Stih: Averchie ţărâna ţărânei dupre legea muritorilor a dat,

Şi ca un Dumnezeu de Dumnezeu prin aşezarea firei s'a apropiat.

Averchie bucurându-se a călătorit,

In ziua a douăzeci şi două de pre pământ.

Acesta a fost episcop în Ierapolia Frighiei Salutarie, pre vremea împărăţiei lui Marco Antonin, făcător de multe minuni şi tămăduiri. Pentru că puind vin şi untdelemn şi cu alte feluri tot într'un vas, făcù de fù neamestecată unirea lor, prin rugăciune; poruncì şi unui drac, de-i aduse o piatră foarte mare dela Roma la Ierapolia, carea în loc de stâlp o puse la mormântul lui. Scoase şi ape calde cu rugăciunea sa din sânurile pământului; şi alte multe minuni a făcut, propoveduind apostoleşte dreapta credinţă întru toate cetăţile Siriei şi ale Mesopotamiei; împăcând şi bisericile şi cetăţile care aveau vrajbă între ele. A lăsat încă şi o carte la biserica Ieropoliei, plină de învăţătură, pre carea însuşi o a scris foarte frumos. Deci, aşà vieţuind fericitul, strălucind pretutindenea cu cuvintele, cu faptele şi cu minunile, şi ajungând la şaptezeci şi doi de ani, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, pomnirea sfinţilor şapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin.

Stih: Tinerii lăsând somnul cel îndelungat

Iarăşi somnul cel cu pace au adormit.

Aceşti sfinţi au fost în zilele împăratului Dechie; şi luând vremea ca să se sfătuiască, îşi împărţiră averea la săraci, şi intrară într'o peşteră; şi rugându-se lui Dumnezeu, să le ia sufletele, ca să nu cadă în mâna împăratului; aşà şi-au dat sufletele. Iară dacă se întoarse Dechie la Efes, întrebă de ei, ca să facă jerfă la idoli, şi aflând că au murit în peşteră porunci ca să astupe gura peşterei. Deci, de atuncea trecând trei sute şaptezeci şi doi de ani, când fù în vremea împărăţiei lui Teodosie cel mic, scornindu-se, un eres cum că nu este Inviere, la treizeci şi opt de ani ai împărăţiei lui; şi văzând împăratul că se turbură Biserica lui Dumnezeu, pentru că se aflau şi unii din episcopi cuprinşi de acel eres, stà îndoit ce va face. Decì dezbrăcându-se de haine, şi culcându-se jos la pământ, se rugă lui Dumnezeu cu lacrămi, ca să i arate ceea ce dorià să ştie. Domnul nu i a trecut lacrămile cu vederea, ci i-a arătat cu chip de orânduială ca acesta. Stăpânul muntelui în care erà peştera aceea, a vrut să facă întru aceeaşi vreme staul pentru turma sa; şi răsturnând pietrele dela peşteră, spre zidirea staulului, s'a deschis uşa peşterei; şi din porunca lui Dumnezeu s'au

deșteptat acei șapte sfinți tineri ce fusese săvârșiți acolo, și vorbiau între dânșii ca și cum ar fi fost adormiți de ieri, neschimbându-se nici decum; atât cât nici hainele lor ce purtau, nu se stricase nimica de pământ; și mai vârtos aceasta aducându-și aminte, că și Dechie îi cercà ca să-i muncească, vorbiau între dânșii, zicând Maximilian către ceilalți: De cumva ne vor și prinde fraților, să stăm bărbătește, și să nu vindem bunul neam al credinței noastre; iară tu frate Iamvlihe, du-te de cumpără pâine, și ia mai multă, că aseară ai adus puțină, și ne-am culcat flămânzi; și află și de Dechie, ce gând are pentru noi? Deci, mergând Iamvilih la cetate, și văzând semnul Crucei la poartă, se mirà; același semn văzând și prin alte părți, și zidirile schimbate, și alfel de oameni, i se părcà că visează, sau că nu-și este în fire. Insă mergând către cei ce vindeau pâine, luă; și dându-le argintul, se grăbeà să se întoarcă. Văzând însă că vânzătorii arătau între dânșii și pre la alții argintul, și căutând la dânsul, și zicând că au găsit comoară, precum argintul arătà lucru de față, având închipuirea, celui ce a împărățit mai 'nainte cu mulți ani, îl cuprinse frică și grijă și nu puteà să grăiască, cugetând că l-au cunoscut și-l vor prinde, și-l vor duce la împăratul Dechie. Drept aceea căzând la dânșii cu rugăminte ziceà: Rogu-mă vouă domnilor mei, dacă a-ți luat argintul, luați și pâinea, numai pre mine mă lăsați să-mi caut de cale. Iară aceea îi ziceau: Arată-ne comoara, și ne fă și pre noi părtași; sau de nu, te vom dà spre moarte. Acestea zicându i și văzându-l că este pe gânduri, îl legară de grumazi, și-l purtau prin târg, aducându-l la Antipatul cetăței ca să-și deà seama. Iară văzându-l dregătorul îi zise: Spune-ne tânărule, cum, ai aflat comoara, câtă este, și unde? Iară el a răspuns: Nici odinioară n'am aflat, comoară, ci banii îmi sunt dela părinți și ce întâmplare este aceasta nu știu. Iară Antipatul zise: Dar din care cetate ești? El zise: Dintru aceasta sunt, de este acesta Efesul. Iară Antipatul zise: Dar cari îți sunt părinții? Vie către noi, și dacă se va cunoaște adevărul te vom crede. Iară el zise: Cutare este tatăl meu și cutare este muma mea, și cutarii îmi sunt rudele și cutare este moșul meu. Iară dregătorul zise: Nu vei puteà tu să ne faci să credem spuindu-ne nume streine, care nu sunt acum, ci sunt afară din cele obișnuite. Iară Iamvlih zise: De nu mă crezi că spun adevărul, nu știu ce să zic alta. Atuncea dregătorul zise: Păgâne, banul tău mărturisește dupre scrisoare că este tipărit mai 'nainte cu trei sute de ani și mai bine, din zilele împăratului Dechie; și tu fiind tânăr nici treizeci de ani având, te silește să ne amăgești. Atuncea Iamvlih căzând la picioarele lor se rugà zicând: Mă rog domnilor mei, spuneți-mi unde se află împăratul Dechie, care erà întru această cetate? Iară ei ziseră: In vremile acestea nu se află Dechie, ci a fost mai 'nainte cu mulți ani. Și Iamvlih zise: Și pentru aceasta v'ați mirat domnii mei? Veniți dar după mine și vă voiu duce la soții mei cari sunt în peșteră, și dela dânșii doară se vor crede cuvintele mele; că eu știu că am fugit de fața împăratului Dechie. Și ieri viind ca să cumpăr pâine, am văzut pre Dechie intrând în cetatea aceasta. Acestea zise, și auzind episcopul Marin, zise către Antipatul: Pare-mi-se, să se fi întâmplat vreo minune la această povestire. Ci ia să mergem cu dânsul dinpreună să vedem. Și mergând după cuvintele acestea, intră înainte Iamvlih în peșteră; după acea episcopul. Și întorcându-se spre partea dreaptă a ușei, văzù un sicriaș pecetluit, cu două peceți de argint, pre care îl pusese Rufin și Teodor creștini fiind, ce fuseseră trimiși împreună și cu alții de Dechie, ca să astupe peștera, scriind întru aceasta spre pomenirea sfinților, însemnându-le și numele lor în table de plumb. Și strângându-se toți cei aleși cu Antipatul le-au arătat lor. Și deschizând găsiră tablele cele de plumb. Și citind se minunară, și intrând înlăuntru în peșteră, aflară pre sfinți, și au căzut la picioarele lor și șezând îi întrebau. Iară ei povestiau mai întâi despre ale lor; după aceea de isprăvile împăratului Dechie; și se mirau toți, și slăviau pre Dumnezeul minunilor. Atuncea Antipatul împreună cu Episcopul, au scris anaforà la împăratul Teodosie, și i-a vestit despre toate cele mai sus zise. Deci împăratul luând scrisoarea, s'a umplut de bucurie pentru o înștiințare ca a-

ceasta, şi merse foarte degrab acolo la acel loc; şi cum intră în peşteră, căzu la pământ, şi udà picioarele sfinţilor cu lacrămile lui, şi i se bucura sufletul, căci i-a ascultat Domnul rugăcinea, arătându-i de faţă Învierea morţilor. Deci, făcând împăratul nu puţină vorbă cu sfinţii împreună cu episcopii şi cu boierimea, sfinţii se cuprinseră ca de un somn şi privind toţi cum dormitau, iarăşi răposară către Domnul. Atuncea împăratul dând haine scumpe şi aur şi argint, ca să facă şapte sicrie întru cinstea sfinţilor, îi puseră într'nselele. Iară preste noapte se arătară împăratului şi-i ziseră: Lasă-ne împărate pre pământ,unde odată am înviat. Şi făcându-se adunare mare de episcopi, împăratul puse pre pământ precum ei poruncise prin vedenie şi făcând praznic cu bucurie, au dat multă milostenie la săracii cetăţei Efesului, şi se bucurà, pre tot poporul său cinstindu-l cu daruri. Şi slobozì pre episcopii cari erau închişi prin temniţă, pentru propoveduirea Invierei; şi se făcù de toţi praznic obştesc, mulţămind şi slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi sfântul mucenic Alexandru episcopul şi Iraclie mucenicul, Anna şi Elisavet, Teodota şi Glicheria.

Stih: Cinstitul Alexandru tăierea gâtului răbdând,

Şi mucenic al lui Hristos, nu numai jertfitor s'a arătat fiind.

Pre Teodot şi pre Glicherie zugrumând,

Pre dările lui Dumnezeu cele dulci ce dorite sunt,

Să stăm bine şi gâtul sub sabie să-l punem se cuvine,

Purtătoarele de biruinţă zic amândouă între sine.

Sfântul mucenic Alexandru, episcop fiind şi învăţând şi întorcând şi botezând pre mulţi, fu prins de ighemonul şi muncindu-l mult, şi strujindu-l şi silindu-l ca să jertfească la idoli, n'a vrut să se supună. Deci văzând Iraclie ostaşul răbdarea lui, crezù în Hristos, şi muncindu-l şi pre el mai întâi mult, i-a tăiat capul. Şi făcând sfântul Alexandru minuni şi tămăduindu-se de rane, cu ajutorul şi Darul lui Dumnezeu, a tras spre credinţa lui Hristos şi pre patru femei: Teodora, Glicheria, Anna şi Elisavet, care înaintea ighemonului stând şi mustrând înşelăciunea idolilor, li s'a tăiat capetele. Apoi şi sfântul Alexandru lovit de sabie se săvârşì.

Intru această zi, sfântul mucenic Zaharia în mare s'a săvârşit.

Stih: Pre dumnezeescul înnotător Zaharie,

Il chiamă să înnoate înlăuntrul adâncului cu veselie.

Intru această zi, sfântul Ruf cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ruf s'a dus de pre pământ şi din vieaţă prea cu dulceaţă,

Căci ca un vis le socotià şi pre pământ şi pre vieaţă.

Intru această zi, cuviosul Lot cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lot al Scripturei nouă şi nou Lot cu chipul fiind,

Cu Lot al Scripturei vechi dupre cuviinţă este locuind.

Cu ale lor lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei „tineri au defăimat porunca „cea prea fără de Dumnezeu, „şi fiind aruncaţi în mijlocul „focului, răcorindu-se au cântat; Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un păstor dumnezeesc, ca un însu-ţi făcător de minuni, cu rugăciunea ta părinte ai dat vedere orbilor, auzire surzilor, curăţire leproşilor, bun umblet şchiopilor, cari cântau: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Facerea minunei tale înţelepte Averchie, o propove-

duește în veci izvorîrea apelor celor fierbinți, stâlpul carele erà pus la mormântul tău, pre care l-a adus duhul cel necurat dela cetatea Romei cea mare, gonindu-se dintr'însa.

Fost-ai smerit, mai mare preste popor, arătându-te înnalt în socotinți, în fapte și în puteri, prea sfințite; și slugă Impăratului celui înalt, căruia strigăm: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei;

Cela ce s'a născut din Tatăl mai'nainte de veci, s'a născut din tine în două ființe și în două voiri, ca un Dumnezeu și om, Fecioară; cunoscându-se tuturor celor ce strigă cu credință: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:
In cuptorul persesc...

Dimpreună cu Iamvlih pre Exacustodian, pre Martinian, pre Antonin și pre măritul Constantin, pre Dionisie, pre Maximilian mucenicii lui Hristos să-i cinstim.

Fiind ascunși, vă rugați celui ce știe cele ascunse, să înceteze uciderea cea zavistnică a necredinciosului. Pentru aceea murind întru ascuns, ați închipuit înfricoșata Inviere.

Slavă:

Nici cum nu v'ați plecat celor fărădelege, a dà idolilor cinste urîtă lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu credință cinstim moaștele voastre sfinților, luând sfințenie.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai că întreci pre îngeri Născătoare de Dumnezeu, arătatu-te-ai cu adevărat întărire pătimitorilor, arătatu-te-ai Preacurată, pază celor ce te cunosc prea adevărată Născătoare a Cuvântului.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorât în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o au prefăcut; „ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru „toți vecii.

Păstorul cel vrednic, izvorul cel nedeșertat al tămăduirilor, stâlpul Bisericei, întărirea credincioșilor, steaua cea mare și mult luminoasă, sfințitul tăinuitorul Averchie, să se cinstească.

Ca un finic, precum zice Psalmistul, ai odrăslit în curțile lui Dumnezeu celui viu; înmulțitu-te-ai ca chedrul, și te-ai arătat ca maslinul înțelepte, ungând cu untuldelemn al faptelor tale, fețele tuturor prin credință.

Cunoscutu-te-ai ca o cetate ce este pusă deasupra unui munte vederos, al viețuirei cei

cu fapte bune; şi cetatea ta Cuvioase, care erà mai'nainte înnecată în rătăcire, o ai arătat moştenitoare cetăţei cei de sus.

A Născătoarei:

Implinindu-se acum proorociile Scripturei celei de Dumnezeu însuflate, iată patul lui Solomon, pre care îl încunjură puternicii, întru care Hristos Dumnezeu prin dumnezeeasca întrupare s'a odihnit; aceasta este cea binecuvântată şi plină de Dar.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-ş...

Se bucură ţarătat luminata mitropolie a Efesenilor, avându-vă pre voi ca o bogăţie, rugători şi sprijinitori către cel prea bun sfinţilor; cari v'aţi arătat tuturor pre pământ, vedere streină, prin învierea cea prea mărită, prin care v'aţi prea mărit.

După adormire v'aţi arătat nouă păzitori neadormiţi prea înţelepţilor, adormind valurile necredinţei, şi astupând gurile cele fără de Dumnezeu ale ereticilor, cari nu cântau: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Se surpă înaintea picioarelor voastre înşelătorul, zăcând mort fără simţire; cel ce mai 'nainte se lăudà preste măsură, şi erà întunecat de trufie. Şi se prea măreşte Hristos, cel ce v'a mărit pre voi; căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Astăzi cu sfinţite cuvinte să lăudăm pre tinerii, pre cari i-a încununat Domnul cu cununi neveştejite, şi i-a prea mărit cu străluciri de multe minuni; cari cântă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă Fecioară sufletul meu cel bolnav şi spală noroiul patimilor cel dintru mine, şi mă pune înaintea Atotţiitorului Dumnezeu cu totul mântuit; ca să cânt: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschi„se în groapă le-a încuiat, şi „puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna cre„dinţă, strigând: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul.

Peasna 9-a Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel

„căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioa- „ră negrăit întrupându-se pen- „tru noi, credincioșii cu un gând „întru laude să-l mărim.

Cât îți este de luminată vieața! Cât îți sunt de frumoase picioarele! Cât este foarte de minunată plecarea și unirea cea către Dumnezeu! Cât este de mare Darul ce ți s'a dat ție de sus înțelepte? Pentru aceasta, cu credință te cinstim Averchie.

Pre tine cel lăcuitor dimpreună cu toți sfinții mucenici, pre cel întocma cu dumnezeeștii ucenici, pre cel întocma la o cinste cu patriarhii, cu proorocii și cu cuvioșii, și pre cel împreună vorbitor al slujitorilor cerești; să cinstim cu credință pre Averchie.

Prea sfântă pomenirea ta întinzându-se în lume, luminează sufletele oamenilor, cu lumină bogată, prin Dar. Carea săvârșindu-o cu dragoste, ne rugăm ție Averchie, izbăvește-ne cu rugăciunile tale, de patimi și de supărările întunerecului.

A Născătoarei

Sfeșnic luminător te-a văzut mai 'nainte proorocul, purtând întru tine făclia cea dumnezeească cu adevărat, Prea sfântă Fecioară; pre însuși Domnul cel ce s'a făcut om din tine, pentru milostivirea îndurărei.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Iată, ce este bun, sau ce este frumos? Strigă dumnezeescul David: Fără numai a locuì în unire sfinții tineri, lăcașurile cele cinstite; ei, cari au păzit nedespărțită unirea cea către Ziditorul.

Arătatu-v'ați casă Treimei, purtându-o câte șapte dumnezeeștilor mucenici; murind înlăuntrul peșterei, și surpând casele idolilor, și către Biserica cea cerească mutându-vă, cu cuget de bună credință.

Saltă Biserica lui Hristos, care ai șapte stâlpi de te țin; pre slugile Domnului, prin cari au căzut zidurile cele neîntărite ale credinței cei rele, cu Darul celui ce a suflat vieață morților.

Slavă:

Ca niște stele ce arată ziua, luminați tot pământul cu razele cele luminoase ale dumnezeeștelor fapte bune și minuni, tineri prea fericiți. Pentru aceea luminați simțirile inimilor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Porți în brațe pre cel ce ține toate cu dumnezeeasca palmă. Pre carele roagă-l Fecioară, ca pentru milostivirea cea negrăită, să mă îmbrățișeze, și să mă mântuiască, pre mine cela ce sunt osândit.

Irmos:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat; adu-„nând firile cele osebite. Pen-„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne-„zeu te mărim.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Săvârşind minuni şi semne Averchie, cu rugăciunile tale ai făcut izvorârea apelor celor fierbinţi, şi cu porunca ta Părinte, puindu-se într'un vas: Vin, untdelemn, şi încă un fel, cu dumnezeească putere ieşau neamestecate, fiecare la vreme în chip minunat, spre dumnezeească slava lui Hristos.

Slavă sfinţilor:

Dimpreună cu Iamvlih, să lăudăm cu cântări pre Antonin, pre Martinian şi pre Constantin; pre Maximilian şi pre Dionisie, dimpreună cu lăudatul Exacustodian, prăznuind luminat strălucita lor pomenire; ca cu rugăciunile lor, şi cu mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu, să aflăm iertare greşalelor, dela Mântuitorul Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare, folositoarea creştinilor, vezi suspinurile mele, vezi credinţa mea care am către tine, şi mă scapă de toate ispitele ce-mi vin asupră, de către văzuţii şi nevăzuţii vrăjmaşi; ca să te laud pre tine, ca pre ceeace ai născut vieaţa cea veşnică.

LA HVALITE.

Stihirile podobnice ale Ierarhului. Glasul al 8-lea

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Unsu-te-a pre tine Arhiereu Darul Duhului sfânt Averchie, ca să surpi capiştile înşelăciunei, şi să ridici cu Darul, sfinţite lăcaşuri lui Dumnezeu, întru cinstea şi slava celui născut din Fecioară; care pre toate le-a sfinţit.

Cu minuni ai întărit părinte toate cuvintele dumnezeeştei propoveduiri şi ai întors pre oamenii cei rătăciţi spre dumnezeeasca cunoştinţă; arătându-te luminător nerătăcit Averchie, şi surpător dracilor. Pentru aceea te lăudăm.

Ca un soare prea mare părinte, ai răsărit lumii cu strălucirile prea înţeleptelor tale cuvinte, şi cu Darurile vindecărilor, luminând pre credincioşi şi gonind pururea întunerecul patimilor, cu împreună lucrarea Duhului sfânt fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Bine slugă bună şi credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos! Tu şi greutatea zilei ai purtat, tu şi talantul ce ţi s'a dat, l-ai înmulţit, şi celor ce

după tine au venit nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta poarta Cerului ţie s'a deschis; intră dar întru bucuria Domnului tău, şi roagă-te pentru noi sfinte Averchie.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii. Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

După ce te-a văzut pre tine Hristoase spânzurându-te pre lemn, ceea ce te-a născut strigà cu plângere: Fiul meu şi Dumnezeul meu! cum mori acum pre Cruce? Cum şi în mormânt te pun?

Şi cealaltă slujbă a Utreniei şi Otpustul

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, şi ale sfântului. Averchie Peasna 3, pe 4, Procihmen glas 1. *Gura mea va grăi înţelepciune...* Apostolul către Evrei: *Fraţilor, Arhiereu ca acesta se cădeà...* Evanghelia, dela Ioan: *Zis-a Domnul, eu sunt uşa...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic şi apostol Iacov, fratele Domnului.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6 Glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Veniţi de Dumnezeu înţelepţilor să cinstim cu sfinţenie, pomenirea fratelui lui Dumnezeu; că jugul lui Hristos luând cu osârdie, Evangheliei, bunătăţei lui, şi împărăţiei a fost propoveduitor, şi rânduiala lui cea negrăită a se crede o a făcut. Pentru carele, Atotputernice, curăţire nouă ne dărueşte.

Intru toate marginile lumii a răsunat vestea cuvintelor tale, prin care ne luminăm spre tot felul de faptă dumnezeească, şi ne îndreptăm cu credinţă spre dumnezeeasca cunoştinţă a Treimii. Pentru aceasta te rugăm pre tine, roagă ca un Ierarh, pre Iisus iubitorul de oameni, să mântuiască sufletele noastre.

Ce departe viaţa ta Iacove mai'nainte văzându-o, frate te-a priimit Hristos iubitorul de oameni, cel prea înţelept şi mai înainte cunoscător, şi Ierusalimnenilor credincios arătător de sfinţenie, şi mai mare păstor te-a hirotonit, şi tăinuitor; carele ai jertfit tainele cele negrăite. Pre carele şi acum roag-l, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cu sângele muceniciei, preoția ai împodobit, sfințite mucenice Apostole. Că stând pre aripa Bisericei pre Dumnezeu Cuvântul ai propoveduit a fi făcător a toate. Pentru aceasta de jidovi fiind surpat, cămărilor cerești te-ai învrednicit, fratele lui Dumnezeu Iacove; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei, Invierei.

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut; același din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: Doamne de ai și stătut...

Doamne de a și stătut pre aripa Bisericei Iacov, dar cu îndrăzneală grăind, pre tine Dumnezeu Cuvântul te-a propoveduit făcător a toate, carele în lume ai venit. Pentru ale căruia rugăciuni, dă și acum luminarea sufletelor noastre.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor.

Doamne măcar, de și cu lemn s'a sfărâmat capul apostolului, dar în rai s'a dus la lemnul vieții; căci din cele vremelnice dezlegându-se, în veci se bucură. Pentru ale căruia rugăciuni, trimite bisericilor pacea ta.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

Doamne, mărturisindu-te pre pământ vitejește cu tot adevărul, fratele tău cel pururea mărit, pre tine Fiul Dumnezeului celui prea înalt, pre vrăjmașii cei rău măritori i-a rușinat și i-a înfruntat. Pentru aceasta și pătimind, ție ți-a stătut înainte, bucurându-se.

Slavă glasul al 8-lea.

Lui Hristos începătorului păstorilor frate ai fost, următor scaunului, și între apostoli vestit; și pentru dânsul moarte ai iubit, și de mucenicie nu te-ai rușinat, Iacove mărite. Pre acela roagă-l neîncetat, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, și ne izbăvește pre noi de toată nevoia și necazul.

Tropar, glasul al 2-lea.

Ca un ucenic al Domnului ai luat Evanghelia dreple; ca un mucenic ai neschimbare; îndrăzneală ca un frate al lui Dumnezeu, a te rugà ca un

Ierarh. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Toate tainele tale sunt mai presus...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, troparul de două ori, Slavă, Şi acum a Născătoarei Invierii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Ca pre un dumnezeesc ucenic al lui Hristos, frate şi Apostol, toţi cu cântări te cinstim Iacove fericite şi cu căldură strigăm ţie: Cu rugciunile tale mântueşte-ne pre noi robii tăi, cei ce cu credinţă prăznuim sfinţită şi dumnezeească pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Rugul care Moisì nears l-a văzut; muntele lui Dumnezeu, nor sfânt, cort nespurcat, masă priimitoare de Dumnezeu, palat înalt al Impăratului; uşă neumblată, cu totul luminată, Fecioară pre tine te lăudăm.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea feciorieì...

Venirea dumnezeescului Duh, fericite priimindu-o, te-ai făcut lăcaş darurilor lui, şi ai scris tainica închipuire a înfricoşatei sfinţitei lucrări ;având întindere cu prea sfinţite înţelesuri, şi cu înţelepte rostiri, purtătorule de Dumnezeu Iacove; şi pre aceasta o ai dat Bisericii.

Slavă, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Ucenic al Cuvântului, şi al adevărului propoveduitor, ca o săgeată trimis ai fost luminând pre cei ce erau în cumplitul întunerec, sfinte Apostole; şi întunericul nedumnezeirei ai risipit de pre pământ; şi pre toţi cei binecredincioşi, fii ai zilei i-ai arătat de Dumnezeu văzătorule sfinte Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Celor ce neclătit avem nădejdea spre tine Fecioară Preacurată, fii acoperământ, slobozindu-ne de multe feluri de ispite, înconjurări, şi cumplite nevoi. Roagă împreună cu apostolii lui pre Fiul tău, şi mântueşte pre toţi cei ce nădăjduesc spre tine.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicine, şi a Apostolului pe 6.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşie:

Darea cea bună Iacove şi Darul cel desăvârşit, dela Părintele luminilor a se da oamenilor înveţi arătat; căruia a se împărtăşì cei ce te laudă pre tine, roagă-te Apostole.

Cu raza dumnezeescului Duh fiind luminat Iacove, și cu dânsul legile alcătuind, bisericile păgânilor le-ai îndreptat, ca un apostol al lui Hristos, de sfințenie arătătorule, cu totul fericite.

Slavă:

Ceata apostolilor, prea înțelepte, arătat o ai împodobit, ca unul ce ai fost întâi Arhiereu, fiind uns cu singură lucrarea Cuvântului, ca un ucenic și frate al lui Dumnezeu, și sfințit propoveduitor de taine.

Și acum, a Născătoarei:

Izvor de tămăduiri avându-te, ne adăpăm dela tine, ca dela ceeace ai născut izvorul vieții, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată; tămăduirea sufletelor, și înnoirea trupurilor.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Veselește-se de tine seminția Iudei astăzi, văzându-te strălucit cu razele lui Hristos.

Stea de Dumnezeu strălucită avându-te biserica păgânilor, pre tine prea lăudatul propoveduitor, se luminează cu dumnezeeștile tale învățături.

Slavă:

Legea vieții Bisericei lui Hristos tu ai pus, cu Duh de vieață făcător, legea așezând și vestind.

Și acum, a Născătoarei:

Pre carele ai născut cu trup Fecioară Maică, pre cel ce a strălucit din Tatăl, Iacov ca pre un Dumnezeu al tuturor l-a propoveduit.

Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Apostole al lui Hristos, însu-ți văzătorule și mucenice, Iacove înțelepte, fratele lui Dumnezeu fericite, pre cei ce prăznuesc cu credință cinstită pomenirea ta, slobozește-i cu rugăciunile tale de greșalele ce-i țin, cel ce ai moștenit cerurile cu puterea Duhului.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea și Cuvântul...

Rudenie lui Iisus dupre trup fiind, dela dânsul Dar mult ai luat apostole, și tuturor ai dat luminare și cunoștință, prea înțelepte Iacove, și înșelăciunea idolească din rădăcină o ai zmuls. Dar mai marii întunerecului, înșelători, cu nedreptate te-au omorît pre tine, cel ce ai propoveduit pre Mântuitorul. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceeace ești Mireasă cu totul fără prihană făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat; ca ceeace ești lăcaș Mângâitorului cu totul fără prihană; pre mine cela ce sunt lăcaș spurcat fărădelegei, și care m'am făcut batjocură dracilor întru cunoștință, grăbește de mă izbăvește de lucrarea lor cea rea, lăcaș luminat prin fapta bună făcându-mă, ceeace ești priimitoare de lumină Curată; gonește-mi negura patimilor, și împărtășirei cei de sus mă învrednicește, și luminei cei neînserate, cu rugăciunile tale.

Peasna 4-a Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Adus-ai pre mare caii tăi, pre apostoli; Mântuitorule, și au luminat pre păgâni, trăgându-i Doamne spre cunoștința ta.

Ne întinată oglindă arătându-te, și razele cele atotlucrătoare ale Treimei cei nezidite luându-le, ai strălucit Iacove tuturor.

Slavă:

Piatră rostogolindu-te, te-a văzut pre tine sfințită proorocia, sfărâmând putreda deșertăciune a înșelăciunei, cu puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a intrat Fecioară Maică în pântecele tău, Cuvântul cel mai'nainte de veci, cel ce s'a născut negrăit din Tătăl, pre Iacov apostol l-a arătat.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Tu Doamne rază de lumină strălucitoare pre Iacov l-ai arătat, carele pre oameni din înșelăciune i-a schimbat.

Pre tine Doamne cu glas slobod te-a propoveduit fratele tău cel drept; și următor patimei tale a fost, fiind omorât.

Slavă:

Ce minte pământească poate să-ți aducă cântări de laudă; ție celui luminat cu darurile faptei bune Iacove!

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine cu adevărat dumnezeesc lăcaș aflându-te s'a sălășluit întru tine Fecioară Cuvântul, grijindu-se de a noastră mântuire.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voi ție Doamne...

Cu haină mai bună decât a legii te-a îmbrăcat pre tine, și Arhiereu te-a arătat mai cinstit decât Aaron cel de demult, cel ce pentru milostivire întru frăție te-a priimit pre tine.

Organ lovit cu lucrările Duhului, îndemnând toată mintea, și lui Dumnezeu aducând pre cei mântuiți din robia cea prea cumplită, ai fost prea ales.

Slavă:

Însetat fiind, ai băut apa vieții, și rîuri curgătoare lumii izvorăști din pântecele tău cel de Dumnezeu grăitor, cu dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Eva prin neascultare, moarte a născut; iară Născătoarea de Dumnezeu zămislind, a născut viața cea neîmbătrânitoare, și datoria cea de demult pentru toți o a plătit.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Dumnezeu Cuvântul Tatălui unul născut, cel ce a venit la noi în zilele cele de apoi, Iacove dumnezeescule, pre tine întâi te-a arătat păstor și învățător Ierusalimnenilor, și ispravnic credincios tainilor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți pre tine te cinstim Apostole.

ICOS.

Pre tine fiul lui Iosif, și întâiul Ierarh al Ierusalimnenilor, Iacove de Dumnezeu văzătorule, și frate al Domnului, cu cântări de laudă te cântăm cu bună cinstire, și cu credință strigăm: Dăruește-ne nouă Dar desăvârșit dela Părintele luminilor. Și gonește necazul cel ce vine asupra noastră, și care este de față pentru mulțimea greșalelor. Că au ridicat vrăjmașii, asupra noastră călcâiul, și ne-au încunjurat pre noi cei fărădelege. Ale cărora arcuri frânge-le degrab sfințite arătătorule; ca toți să te cinstim Apostole.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic și apostol Iacov, fratele Domnului.

Stih: Chemându-te frate celui pre lemn osândit,

Mori pentru el prea fericite, de lemn fiind lovit;

Pre fratele Domnului cel bun numit,

Cu lemn în douăzeci și trei l-au omorît.

Acest sfânt Iacov fratele lui Dumnezeu, a fost cel întâiu episcop la Ierusalim, hirotonit de însuși Domnul și întâi el a izvodit și a scris dumnezeeasca Liturghie, învățată dela însuși Hristos. Pre carea Liturghie în urmă o a făcut mai pre scurt marele Vasilie, și după dânsul dumnezeescul Hrisostom, pentru neputința omenească. Păstorind sfânta Biserică din Ierusalim, și învățând pre mulți din jidovi și din ellini, și întorcându-i spre Domnul, a pornit pre jidovi asupră-și cu urgie, cari prinzându-l, l-au aruncat jos de pre aripa bisericii, și fiind încă viu l-a omorît cu un lemn. Iară pentrucă se zice fratele lui Dumnezeu, se trage acest cuvânt din predanie. Că Iosif logodnicul împărțindu-și pământul fiilor ce-i aveà cu femeia sa cea dintâi, și vrând să facă parte și celui din sfânta Fecioară, Fiu și Dumnezeu, ceilalți nu-l primiră; iară Iacov luându-l părtaș de moștenire pre partea sa, s'a chemat nu numai frate lui Dumnezeu, ci și drept.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ignatie, Patriarhul Constantinopolei

Stih: Aflat-ai vechea vrednice mutându-te Ignatie întâi șezătorule al Romei nouă bucurându-te.

Acest dintru sfinți Părintele nostru Ignatie, a fost fecior împăratului Mihail Rangave, și a împărătesei Procopiei, frate lui Teofil, și nepot împăratului Nichifor

Şi fiind eunuh, adică scopit, se făcù călugăr şi egumen la mânăstirea Arhanghelului, carea atuncea se numeà *Anatelon*; iară acum îi zic a lui Satir. După aceea a fost Patriarh Constantinopolei, şi îndreptă biserica unsprezece ani şi cinci luni. Apoi se scoase de împăratul Mihail fiul lui Teofil, carele puse Patriarh în locul lui pre Fotie, protospătarul şi protasicritul, făcându-se mai întâi monah. După aceea şi pre el îl scoase împăratul Vasilie Machedon, şi puse iarăşi pre Ignatie şi ţinù zece ani, şi iarăşi se scoase; şi în locul lui s'a făcut patriarh cel între sfinţi Ştefan, fiul împăratului Vasilie; iară sfântul Ignatie mergând la mânăstirea Satirului, cu pace s'a săvârşit; vieţuind de toţi anii vieţii sale şaptezeci şi nouă.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Macarie Romanul.

Stih: Pustiul ai iubit prea fericite ca să lăcueşti...

Ca singur cu singur Dumnezeu să vorbeşti.

Trei oarecarii sfinţi bătrâni; Serghie şi Ighin şi Teofil, din mânăstirea sfântului Asclipie cea din Mesopotamia Siriei, fiind la un gând, cu bună socoteală, se vorbiră într'una din zile, şi puseră gând până în sfârşit să umble, să încunjure pământul; şi plecând întru acea cale, aveau adesea groază, şi despre oameni şi despre fiare cu scârbă şi cu patimă rea; câte odată lipsiţi chiar şi de hrana buruenilor sălbatice. Deci călătorind multe zile, ajunseră la un loc, unde se vedeau urme de om; după care s'au şi îndreptat de au mers la o peşteră, care se vedea a locui om într'însa, că era grijită binişor. Şi intrând într'însa, aşteptă ca să vază pre cel ce locuia acolo. Şi preste puţin simţind un miros frumos, văzură o asemănare de om împodobit cu părul său. Şi acesta era prea cuviosul lui Dumnezeu Macarie Romanul. Venind acesta spre peşteră, îi simţi de departe, şi aruncându-se bătrânul jos la pământ, făcù rugăciune, şi strigând cu glas mare, zise: De sunteţi dela Dumnezeu, iviţi-vă la mine, iară de sunteţi dela diavolul, vă depărtaţi dela mine smeritul şi păcătosul. Iară ei răspunseră, zicând: Binecuvintează-ne robul lui Dumnezeu; că suntem creştini, şi ne-am lepădat de diavolul. Atuncea sculându-se stareţul, veni către dânşii şi desfăcându-şi părul de pe obraz, îi binecuvântă; Insă îi erà părul alb ca zăpada, iară pielea trupului său erà ca ţestul de broască, şi de multă bătrâneţe îi erau lăsate sprâncenele pre ochi şi unghiile mâinilor şi ale picioarelor sale mai lungi decât o palmă erau, iară barba ajungea până la picioare. Şi începù a-i întrebà: De unde sunteţi fiii mei, şi pentru ce aţi venit aicea? Iară ei îi spuseră toată întâmplarea şi gândul lor. Şi el zise: Fiii mei, nu se va aflà om ca să poată pricepe puterea lui Dumnezeu; că eu nevrednicul m'am nevoit să o fac aceasta, şi mi s'a arătat unul noaptea şi mi-a zis: Nu te pune a ispitì pre cel ce te-a zidit, că nu vei puteà trece mai 'nainte din locul acesta. Deci auzind ei acestea foarte se înfricoşară, şi fiind îndeseară, le zise: Fiii mei, staţi puţintel înlături, căci am doi copii aicea, cari vin în toată seara la mine, ca nu cumva văzându-vă streini să vă vatăme. Şi iată doi lei veniau din pustie repede şi căzură la picioarele lui răcnind; iară aceia de frică căzură cu faţa la pământ. Deci puind bătrânul mâinile preste fiare le zise: Fiii mei, din pământul omenesc a venit oarecari la mine, ci să nu le faceţi vreun rău. Şi îndată bătrânul întorcându-se către monahi, le zise: Veniţi fraţilor să facem Vecernia; şi dacă se sculară aceia înfricoşaţi, se repeziră leii la dânşii, şi le lingeau picioarele. Iară când fu a doua zi, ziseră sfântului: Spune-ne cinstite Părinte, cum ai venit aicea; şi el răspunzând, zise: Eu am fost fiul al oarecăruia boier Ioan Romanul, singliticul şi mă logodiră părinţii mei ca să mă însoare fără voia mea, şi se făcù nunta, şi când vrură să mă închiză la aşternut, jucând oamenii şi umblând ei încoace şi încolo eu ieşii singur afară, pe sub cumpăt şi mă ascunsei într'o casă a unei femei văduve, şapte zile. Iară părinţii mei plângând, şi căutându-mă, eu la miezul nopţei ieşind la drum, am aflat un bătrân şi l întrebai: Unde mergi Părinte? Iară el îmi răspunse: Unde gândeşti tu, acolo merg şi eu; şi mă luai după dânsul, şi preste trei ani am venit aicea împreună cu dânsul. Iară mai 'nainte cu puţine zile până a nu venì aicea, dormind noi, cum mă deşteptai,

n' am mai văzut pre împreună călătorul meu, și începui a plânge și a mă întristà, și numai decât mi se arătă, zicând: Eu sunt Rafail Arhanghelul; nu te sperià, ci dă slavă lui Dumnezeu, de vreme ce ai trecut întunerecul și ai venit la lumină. Zicându-mi acestea, iarăși s'a făcut nevăzut dela ochii mei. Iară eu plecai, și după cinci zile venii aicea și aflai întru această peșteră o leoaică moartă, și puii amândoui unde țipau neavând ce suge, și luându-i i-am hrănit cu mugur de prin copaci, ca pre niște fii ai mei; iară pre leoaică o am îngropat în pământ. Și dacă împlinii doui ani aici ieșii în al șaptilea ceas, și șezui cu acești leișori, și iată văzui o basma jos, foarte supțire și frumoasă și eu mă mirai în cugetul meu și zisei: De unde să fie aceasta; iară a doua zi găsii niște papuci de mătase, și mă mirai și de acelea. Și căutând împrejur văzui o femeie șezând deasupra unei pietre, și erà împodobită cu haine cu aur de mult preț și frumoasă. Și-i zisei: De unde ai venit, și ce este acest chip diavolesc? Iar ea plângeà cu amar, zicând: Eu ticăloasa sunt fiica oarecăruia boier Roman, și mă siliră părinții de mă măritară fără de voia mea. Și fugind eu dela împreunare neștiind niminea dintr'înșii fuga mea, mă rătăcesc prin munți, prin peșteri și pustietăți; și am nemerit aicea neștiind unde voiu merge; ci nu te scârbi de mine roaba ta, de vreme ce și eu sunt zidirea lui Dumnezeu. Și ea erà ispită diavolească, și-mi grăià cu meșteșug, și eu nu știam. Deci zisei către dânsa: Unde vrei să mergi, de vreme ce nici eu nu te voiu lăsà să te afli aicea cu mine? Iară ea zise: Venit-am să locuesc aicea în pustiul acesta. Și luându-o de mână o dusei în peșteră, și-i dedei să mănânce mugur, de care mâncam și eu. Și lacrămile îi curgeau ca un izvor, în cât îmi tremurà și mie sufletul; și dacă inseră și-mi făcui ruga Vecerniei, mă culcai pre pământ să mă odihnesc puțin, și începù a mă turburà satana. Și eu cel ce nici odinioară n'am poftit vreun păcat trupesc, îndrăgii femeia; și când vrui să mă împreun cu dânsa, îndată pierì dinaintea mea. Și cunoscând că am greșit înaintea lui Dumnezeu, zisei: Greșit-am înaintea ta Doamne, miluește-mă! Și în sfârșit viindu-mi în sine mi cunoscui păcatul, că nici leii aceștia nu veneau la mine de zece zile, precum făceau mai 'nainte. Și pusei gând ca să mă mut de aicea, ca nu cândva să mă amăgească iarăși, și voiu fi lepădat de către fața Domnului. Și sculându-mă ieșii dintru această peșteră, și umblând cale de două zile mi se arătă îngerul Domnului, și-mi zise: Unde mergi Macarie? Iară eu îi zisei: Fug de fața păcatelor mele! Și mi zise îngerul: O ispită nu putuși răbdà? Intoarce-te la chilie-ți; și eu îi zisei: Dar cine ești tu Doamne? Și zise: Eu sunt Rafail carele te-am povățuit la calea aceasta. Și acestea zicând, fu nevăzut dela mine, și întorcându-mă la chilia aceasta îngenunchiai către Domnul, petrecând patruzeci de zile și patruzeci de nopți nemâncat. Și sculându-mă, văzui că erau lumini în peșteră la câte patru unghiurile, și un om îmbrăcat în porfiră, și cu cunună de aur în cap de pietre scumpe, și cântà o cântare prea minunată, și glasul lui erà ca de norod mult cântând. Și dacă sfârși cântarea se făcù miros înfricoșat, și îndată se făcù nevăzut dinaintea mea cel ce se arătase; care suindu-se la ceruri, se făcură fulgere și tunete și cutremure; și eu îngrozindu-mă, fiii mei, am rămas mut fără de grai șaptezeci de zile; eram atuncea de patruzeci și opt de ani. Iată acestea le ați auzit fraților; de veți putea să suferiți, rămâneți cu noi; iară de nu, Domnul să vă îndrepteze. Și slobozindu-i le zise: Mântuiți-vă cu pace duhovniceștii mei fii, rugându-vă și pentru mine. Și-i petrecură leii trei zile; cari sărutând urmele picioarelor lor, se întoarseră către starețul; iară monahii călătorind câteva zile, și sosind la un râu, și culcându-se puținel să doarmă, se răpiră de dumnezeești îngeri și fură puși în Ierusalim. Deci deșteptându-se și cugetând câtă cale ca prin vis o trecură, au slăvit pre Dumnezeu, și făcând rugă și închinându-se pre la sfintele locuri, se întoarseră la mânăstirea lor, povestind afară din celelalte ce văzuse și pătimise și de ale sfântului Macarie.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nichifor, cel ce a așezat mânăstirea cea din Harsian cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ridicând sfințită mânăstire Nichifor prea cu cuviință,

Se silea a fi şi al vieţii purtător de biruinţă.

Intru această zi, cuviosul Petronie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Moisì pre Dumnezeu vedea de piatră acoperit fiind,

Şi Petronie pe nematerialnica piatră stând.

Intru această zi, sfinţii doi tineri, fiind siliţi a alergă preste foc aşternut pre pământ, s'au săvârşit.

Stih: La doi tineri alergatori dă cununile îndoite, cari alergau preste foc, ca la Olimpia cuvinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc...

Ca în cuptor în foişor, fiind aprins prin venirea dumnezeescului Duh, în taină Iacov a strigat: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Suflarea cea repede de sus, a întocmit pre Iacov cu limbă în chipul focului, a grăi măririle lui Dumnezeu: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă...

Alcătuind cartea privirii la Dumnezeu cei lucrătoare, ca dintr'o tăbliţă duhovnicească, ai făcut pre oameni mai buni, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce iarăşi a zidit lumea în pântecele tău dumnezeească Mireasă, a arătat săvârşitor dumnezeeştei Liturghii pre Iacov cel ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Mâinile cele tari tinzându-ţi Mântuitorule, pre apostolii tăi i-ai binecuvântat, înălţându-te Stăpâne către părintele tău cel fără de început, şi i-ai gătit să strige cu veselie: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Precum te-ai făgăduit cu adevărat apostolilor tăi, ai trimis pre Sfântul Duh; şi cu strălucirea acestuia, Iacov fiind luminat Stăpâne, luminează lumea, ca să strige: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Inţelepciunea cea ipostatnică Iacove înţelepte o ai avut învăţător, carea te-a învăţat pre tine tainile cele nespuse şi negrăite; şi spre buna credinţă pre popoare le-ai ridicat a cântà: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Munte arătat înţelegător Fecioară prea curată, te-a văzut proorocul. Că din tine s'a tăiat piatra cea prea scumpă, carea a mântuit cu adevărat lumea, ce strigă dumnezeeşte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Veniţi toţi, pre cel întâi pre scaun şezător, luminătorul Bisericii, cu sfinţite cântări, să mărim pre Iacov ca pre un ierarh şi dumnezeesc propoveduitor; pre cel ce s'a numit drept, cu adevărat.

Pre tine ca pre cel ce te-ai arătat părtaş dumnezeeştei împărăţii cei fără de sfârşit, şi frate lui Dumnezeu te-ai chemat, şi ai arătat cu numirea vieaţă adevărată, te mărim Iacove.

Slavă:

Inaintea scaunului Treimei stând fericite purtător de cunună, roagă pre Domnul tău Arhiereule Iacove, a se îndulci de darurile cele nestricăcioase, cei ce cinstesc cu credinţă şi cu dragoste pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu de Dumnezeu arătătorule, arătat înveţi cu învăţăturile tale cele de taină, a cinsti pre Dumnezeu Cuvântul cel întrupat din Fecioară. Intru carele şi crezând acum dupre vrednicie îl mărim.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ca un întâi Ierarh al legei nouă, ca un mai mare Apostol, ca un înţelept vestitor, ca un mucenic ce eşti al adevărului; mai mult decât toţi te-ai îmbogăţit cu înalta vrednicie a fi frate Domnului; acum cu pietre fiind lovit şi mutându-te la dânsul, cere nouă Iacove dezlegare de greşale. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ziua cea înfricoşată şi mare a judecăţei, a sosit acum lângă uşi; vezi suflete al meu, ia aminte, deşteaptă-te; şi din inimă cazi către Fecioara şi Maica lui Dumnezeu, strigând cu lacrămi: Te rog Curată scapă-mă de toată pedeapsa, şi mă aşază cu oile cele deadreapta Fiului tău.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..

Mulţimile credincioşilor, săvârşind acum sfinţit praznic, cu bucurie să strigăm astăzi toţi cu credinţă, lăudând cu psalmi şi cu cântări pre fratele şi apostolul Domnului; carele pururea se roagă să ne mântuim noi. De două ori.

Venirei Domnului cei dupre trup înţelepte, frate arătându-te, ucenice ai fost şi însu-ţi văzător al dumnezeeştilor taine, şi ai fugit cu dânsul în Eghipet cu Iosif şi cu Maica lui Iisus. Cu cari roagă-te să ne mântuim noi.

Adunarea apostolilor te-a ales pre tine a fi întâi sfinţitor în sfântul Sion, al lui Hristos făcătorului de bine; ca pre cel

ce ai fost rudenie naşterei lui cei dupre trup şi frate, şi împreună călător, şi următor urmelor lui, Iacove.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Cu raza cea de foc a dumnezeescului Duh luminându-te, creştinătăţei te-ai arătat dumnezeesc râvnitor, frate al lui Dumnezeu Iacove; pentru aceasta şi cu haină mai cinstită decât a preoţiei legii, ca pre Aaron cel de demult te-a îmbrăcat, cel ce pentru milostivire, întru frăţie te-a priimit. Pre acela roagă-l, mărite Apostole, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu Fecioară! Bucură-te lauda a toată lumea! Bucură-te Preacurată, Maica lui Dumnezeu binecuvântată.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) cea mare.

Ecteniile, şi Otpustul.

Ceasul 1, şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna 3, şi 6, pe 8. Prochimen, glas 8: *In tot pământul a ieşit vestirea lor...* Apostolul, către Galateni: *Fraţilor fac vouă arătată Evanghelia...* Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea venit-a Iisus în patria sa...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieşit...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 24 DE ZILE

Sfântul mucenic Aretha şi cu soţiile lui

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Bărbăţia ta o ai pus împrotiva cruzimei evreilor, mucenice Aretho prea lăudate, şi cu Darul cel dumnezeesc, te-ai arătat purtător de biruinţă, şi ai adus, mărite, lui Hristos mare ceată de mucenici, oşteni, cari s'au adunat din totă vârsta, şi s'au alcătuit din tot neamul.

Aretho prea mărită tu eşti' carele ai întărit ceată veselitoare de sfinţi mucenici, cu cari, împreună ai pătimit patima cea bună, şi ai săvârşit călătoria chinurilor tale celor bărbăteşti. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Fecioare de Dumnezeu înţelepţite, muceniţe înfierbântându-se de dragostea lui Hristos, uitându-şi neputinţa firei, şi cu puterea cea dumnezeească întărindu-se, au călcat înşelăciunea vrăjmaşului; nespăimântându-se, de durerea chinurilor, şi neîngrozindu-se de focul cuptorului.

Slavă, glasul al 4-lea.

Cu cântare astăzi să cinstim credincioşii dintr'un cuget, pre păstorul cel mare, pre Aretha

prea măritul, împreună cu ceata sa că a înfruntat pre împăratul cel fărădelege, și ș'a vărsat sângele pentru mărturisirea lui Hristos. De aceea, ca un nor de foc ardeà pre fața pământului, mustrând necredința celor fărădelege. Pentru aceasta Hristoase Dumnezeule, cela ce ai întărit pre purtătorii tăi, de chinuri către mărturisirea ta mântuește-ne pre noi ca un Stăpân al tuturor, de supărări și de nevoi, pentru rugăciunile sfinților tăi.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Dat-ai semn...

Șterge întinăciunea smeritei inimei mele, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, și toate ranele, și curățește ranele ei cele din păcate, și nestatornicia gândului meu întărește-o. Ca mântuindu-mă eu netrebnicul robul tău, să măresc puterea ta, și ajutorul tău cel mare.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te soarele și luna iubitorule de oameni spânzurat pre lemn, ș'a ascuns razele, Soare al dreptăței Hristoase al meu! și temeliile pământului s'au clătit de frica puterei tale. Iară Maica ta rănindu-se la cele dinlăuntru, strigà către tine: Iisuse prea bunule, slavă îndurărei tale.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea:

Sfătuirea cea rea, vicleană și fără de credință a evreilor, cunoscându-o mai 'nainte, cu îndrăzneala Duhului v'ați nevoit a pătimì pentru Hristos. Căprecum de demult în lege au supărat în pustie pre cel ce i-a mântuit din Eghipet, și pre dânsul l-au osândit la Cruce; așa și acum la voi, cu fapta a trecut preste cuvânt; căci râvnind necredinței, pre voi v'au osândit focului. Voi însă cu un cuget al bărbăției nevoindu-vă cu tărie, v'ați arătat înfricoșați între mucenici. Având dar îndrăzneală către Dumnezeu, cereți, să se mântuiască sufletele noastre de greșalele cele cumplite.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Răpește-mă Stăpână din mâna balaurului celui ucigător de oameni, carele bate război cu mine ca să mă înghiță de tot cu înșelăciunea. Sfărâmă-i măselele rogu-mă și strică-i măestriile. Ca izbăvindu-mă din ghiarele lui, să măresc puterea ta.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te răstignit și omorît, Născătoarea de Dumnezeu, strigà: Vai mie, cum suferi durerile prea dulcele meu Fiu! Sulița ta mă rănește la inimă, și patima ta arde cele dinlăuntru ale mele. Te laud însă, că acestea le pătimești, vrând să mântuești pre om.

Tropar, glasul 1-iu:

Pentru durerile sfinților, cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne și toate durerile noastre le vindecă, iubitorule de oameni, rugămu-ne ție.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih; și al mucenicilor pe 4

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Muceniceasca ceată cea de Dumnezeu veselitoare să o lăudăm cu cântări.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălțăm popoare, minunatului Dumnezeului „nostru, celui ce a scăpat din „robie pre Israil; cântare de „biruință cântându-i, să strigăm; „Să cântăm ție unia Stăpânului.

Mucenice purtătorule de chinuri al lui Hristos, Aretho prea fericite, cu rugăciunile tale și cu ale mucenicilor celor împreună cu tine, luminează gândul meu, ca să laud pomenirea voastră cea purtătore de lumină și dumnezeească.

Fiindu-ți vietuirea sus în ceruri, de Dumnezeu fericite, prin asemănarea lui Hristos pentru dragostea muceniei, te-ai dat pre sine-ți evreilor celor fărădelege, gânditorule de Dumnezeu.

Călcând Cuvântul lui Dumnezeu, jidovul cel fărădelege și fără dreptate, a stricat turma lui Hristos cea aleasă de Dumnezeu; dar ș'a luat plată, din dreapta și dumnezeeasca rânduială.

Slavă:

Umblând pre calea care cu adevărat duce la ceruri, ai adus lui Hristos sobor de mucenici, Aretho prea lăudate, adunați din toată vârsta și din tot neamul.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cântări să lăudăm credincioșilor pre Preacurata Fecioară, Maica lui Dumnezeu cea plină de daruri, pre acoperemântul cel dumnezeesc și limanul cel cu bună liniște; pre mântuirea tuturor credincioșilor.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Fiii evreilor celor fărădelege, văzând că adunarea ta se întărește cu Darul lui Hristos, topindu-se de invidie, fără milă o chinuiau cu multe feluri de munci, unule iubitorule de oameni.

Având păgânii limbă otrăvită și hulindu-te pre tine carele ai mântuit pre strămoșul lor din tirănia cea veche, junghiau pre cei ce credeau întru tine Mântuitorule.

Tu cela ce singur ai zidit inimile oamenilor, cu voia ta cea dumnezeească, adâncimea purtărei tale de grijă cine o va puteà pricepe? Căci turma, carea o ai adunat Hristoase, o ai dat lupilor.

Slavă:

Turma ta cea înţelepţită de Dumnezeu, tăindu-se de sabiile barbarilor, cu osârdie te chemà pre tine: Priimeşte Mântuitorule duhurile şi sufletele noastre şi le condù la lumina împărăţiei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind omorît de demult, iarăşi m'ai adus către vieaţă Preacurată, ceea ce singură ai născut vieaţa cea Ipostatnică; de care lovindu-se moartea cea vrăjmaşă, de faţă s'a zdrobit.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc „şi ai zidit biserica, tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea „ta; că tu eşti marginea dori„rilor şi credincioşilor întărire, „unule iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podóbie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu puterea Crucei întrarmându-te şi cu credinţă îngrădindu-ţi cetatea ta, cu faptele ai ruşinat trufia tiranului şi făcându-te pildă de răbdare îndumnezeită, printr'însa ai adus lui Hristos pre mucenici. Pentru aceea adunându-ne, dupre datorie cinstim pomenirea ta cea pururea prăznuită, purtătorule de chinuri fericite Aretho, pururea pomenite, Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce eşti mireasă fără prihană a Făcătorului, ca o Maică neispitită de bărbat a Mântuitorului Preacurată ca una ce eşti lăcaş Mângâitorului, pre mine carele sunt lăcaş spurcat al fărădelegei, şi carele m'am făcut întru cunoştinţă batjocură dracilor, grăbeşte de mă izbăveşte de lucrarea lor cea rea, făcându-mă lăcaş luminat prin fapte bune, ceea ce eşti priimitoare de lumină Preacurată. Goneşte-mi norul patimilor, şi mă învredniceşte împărtăşirei cei de sus, şi luminei cei neînserate, cu rugăciunile tale.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Suindu-te Cuvinte pre Cruce, văzând zidirea bogăţia bunătăţei tale, cela ce eşti necuprins de minte, tremurà; şi toată clătindu-se erà cuprinsă de frică. Iară poporul jidovilor strigà către Pilat: Ia-l, ia-l pre aceasta, ca pre un făcător de rele; spânzură-l pre Cruce! pi-

ronește-l cu cuie, și-l împunge cu sulița și-l dă la moarte! Iară Maica ta văzând că pătimești acestea, strigà cu durere: Vai mie Stăpâne! Mă minunez de smerenia ta cea desăvârșit Cuvinte!

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tărie mea Doamne, Tu și puterea mea, Tu „Dumnezeul meu, Tu bucuria „mea; carele n'ai lăsat sânurile „părintești, și a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avacum strig „către tine: Slavă puterei tale „iubitorule de oameni.

Adunarea întărită prin Duhul, ceata dumnezeiască și prea luminată, și oastea mucenicească, purtătoare de biruință, care are Arhistratig pre Aretha, să se laude cu cinste de cei ce cântă: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Adunându-se cetatea cea gânditoare de Dumnezeu prea fericite, prin a ta înțelepciune, întru carea strălucești cu cinstite căruntețe, s'a luptat bărbătește asupra celor fărădelege; și ridicând glas, cântă cântare de biruință Mântuitorului: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Cu legea cea nouă a Duhului celui făcător de vieață fiind îngrădită cetatea cea binecredinciosă, a biruit legea vechei Scripturi, cu curățirea sufletului și cu bun neamul obiceiului, cântând lui Hristos: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Slavă:

Cu adevărat cetate lui Dumnezeu te-ai arătat prea cinstită, și lăcaș dumnezeesc al mucenicilor; și acum prin tine luminat se cântă cântare prea slăvită, mare și minunată; că ai adus Stăpânului ceata ceia ce cântă: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Din neamul cel împărătesc al lui David odrăslind, ai născut Fecioară pre cel ce împărățește preste toți, pre Cuvântul cel ce a strălucit negrăit mai pre sus de gând, din Tatăl mai 'nainte de veci. Pentru aceasta ca pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cuget dumnezeesc, credincioșii te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta, cela ce ești lumina „neapusă? Și m'a acoperit în„tunerecul cel străin pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă."

Poporul cel de Dumnezeu ales și de Dumnezeu fericit, nevoindu-se și cu fierbințeală întărind unul pre altul, și ajutorin-

du-se între sine, a dorit să se junghie de cei fărădelege pentru Hristos, cu bună laudă bunii biruitori.

Întărindu-se cu credinţa, şi înfierbîntându-se cu rîvna bunei credinţe, slugile tale Hristoase, nu s'au spăimântat de îngrozirea celor fărădelege; ci fiind strâns legaţi cu dragostea ta, s'au dat pre sine-şi de bună voia lor.

Spre dumnezeiasca providenţă şi în negrăita şi înţeleapta hotărîre a lui Dumnezeu, punându-şi toată vieaţa, poporul cel dumnezeesc, au mers vitejii cu multă îndrăzneală la moartea cea prin jidovii cei fărădelege.

Slavă:

Numai în tine nădăjduindu-se, şi crezând Invierea ta vitejii ucenicii tăi, Mântuitorule, nepricindu-se, nici strigând, s'au omorît de cei fărădelege, pentru mărturisirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, împreună vecuitor cu Tatăl, pentru bogăţia milostivirei, sălăşluindu-se în pântecele tău a sărăcit, şi s'a arătat om pre pământ, făcându-se trup, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Insemnându-se sfinţii cu sângele lui Hristos, ş'au vărsat sângiurile lor cu osârdie măriţii mucenici, şi acum s'au învrednicit a împărăţi împreună cu el.

Limbile cele mute grăiau prooroceşte de pace; adică vorbele pruncilor celor mici propoveduiau pre Hristos; şi fecioare gânditoare de Dumnezeu, s'au adus jertfă pentru buna credinţă lui Dumnezeu.

Când a răsărit în tine lumina lui Hristos cea mult vărsătoare de tămăduiri, Aretho de Dumnezeu grăitorule, atuncea ai alergat către dânsul încă picându-ţi sudorile chinuirei.

Slavă:

Mulţime de mucenici dumnezeeşti ţi s'a adus Mântuitorule; cari dănţuind împrejurul tău danţurile sfinţilor, cer iertare păcatelor, celor ce te slăvesc pururea.

Şi acum, a Născătoarei:

Strălucit-a din Sion bună cuviinţa celui prea înalt, cu îmbrăcămintea trupului, care din tine l-a luat prin negrăita unire, ceeace eşti neispitită de nuntă, şi lumea o a luminat.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule,
„că multe sunt fărădelegile
„mele, şi mă ridică dintru a-
„dâncul răutăţilor rogu-mă.
„Căci către tine am strigat, şi
„mă auzi Dumnezeul mântuirei
„mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pricină de veselie ne-a venit nouă astăzi, praznicul celui purtător de chinuri; pre carele lăudându-l, slăvim pre Domnul, cel ce este întru înălțime.

ICOS.

Luminează-mi Hristoase gândul meu cu strălucirile patimilor viteazului Aretha, și cu ale tuturor sfinților celor ce au pătimit împreună cu dânsul. Că mai întâi decât toți s'a arătat credincios, stând împrotiva celor ce tăgăduesc întruparea ta, acelui ce te-ai întrupat și te-ai născut mai pre sus de fire, ca să ne izbăvești din înșelăciune, și să ne arăți nouă celor ce vom vrea să umblăm fără rătăcire, calea mărturisirei; pre carea răbdătorii de chinuri au umblat, luădându-te pre tine Doamne, cel ce ești întru înălțime.

Intru această Lună în 24 de zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Aretha, și cu soțiile sale.

Stih: Mucenicul lui Dumnezeu Aretha tăindu-se,

Mulți asemenea mucenici lui Dumnezeu aduse.

Aretha în a douăzeci și patra zi s'a tăiat,

Și împreună cu cei știuți s'a numărat.

Acesta a fost stăpânitor al cetăței Negran cei din Etiopia, pe vremea împărăției lui Iustin, în anii patru sute patruzeci și doi. Iară în Etiopia împărățià Elezvoiu prea credinciosul împărat; și în țara Omiriților împărățià păgânul Dunaan, evreul; această țară a Omiriților în sfânta Scriptură se numește Sava, iară de Ellini se numește Arabia fericită. Deci fiindcă binecredinciosul Elezvoiu a fost biruit pre păgânul Dunaan, și a pus păzitori și boieri de ai săi, ca să păzească și să ocârmuiască cetățile acelea; pentru aceasta Dunaan sculându-se cu războiu, a omorît pre păzitorii drept măritorului Elezvoiu. Și încă mergând și la cetatea Negran, o a încunjurat, și neputând a o luà cu războiu, a făcut jurământ, cum că nu va supărà pre creștinii cei dintr'însa, și așa intrà în cetate. Apoi călcându-și jurământul, a omorît băutorul de sânge pre toți câți i-a aflat într'însa, atât bărbați, cât și femei. Cari cu toții au stătut bărbătește și au mărturisit credința cea în Hristos. Atuncea și sfântul acesta Aretha, a stătut cu bărbăție și mărime de suflet la lupta muceniei. Cu toate că erà atât de bătrân, cât nici puteà umblà. Deci după ce mai întâi viteazul acesta nevoitor al bunei credințe, a întărit cu cuvintele sale pre toți împreună cetățenii săi în credința cea în Hristos, a luat moartea prin sabie, și așa s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea femeei cei ce a pătimit cu sfântul Aretha, și a copilului ei; pre carea văzându-o pruncul în foc, s'a aruncat singur în văpaie la dânsa, și s'a săvârșit împreună.

Stih: Către maica care în foc cu liniște ce nușă s'a făcut:

Pruncul cu prunceşti cuvinte neînțeles a urmat.

Intru această zi sfânta muceniță Sevastiani

Stih: Sevastiani la tăiere lapte izvorà,

Nu sânge și carne precum mai 'nainte de sabie erà.

Pe vremea împărăției lui Dometian, aflându-se petrecând sfânta muceniță Sevastiani în cetatea lui Marchian, fu pârâtă la ighemonul Serghie că este creștină; aducându-o de față înaintea lui, și mărturisind sfânta, că a fost ucenită apostolului Pavel, și s'a botezat de dânsul, și cum că este gata a muri pentru Hristos, întâi o bătură cu măciuci de plumb preste tot trupul, și o băgară în temniță, unde i se arătă apostolui zicându-i: Bucură-te, și nu te mâhni, că trebue să mergi legată în cetatea ta pentru mărturisirea în Hristos. Și preste șapte zile scoțându-o ighemonul din

temniţă, şi arzând foarte tare un cuptor, o osândì, că să se arunce într'însul. Iară sfânta aruncându-se într'însul, şi rămâind nevătămată, a ieşit, cât s'au minunat toţi şi s'au spăimântat. Deci făcând ea rugăciune, se făcù glas mare din Cer, şi fulgere şi tunete şi grindini, atât cât stinse şi focul, şi mulţi se primejduiră, şi fugeà şi ighemonul cu ceilalţi. După acestea zise ighemonul: Cine eşti tu, ce este pentru tine, şi din ce cetate eşti? Iară sfânta tăceà. Şi înţelegând dela cei ce stau înainte, cum că este din Mitropolia Iracliei, o trimise legată la ighemonul de acolo. Iară îngerul Domnului arătându-i-se îi zise: Indrăzneşte fiica lui Dumnezeu, că trebue să stai de faţă înaintea ighemonului Pompian, şi eu sunt cu tine. Şi mergând în Iraclia stătù înaintea ighemonului, carele spânzurându-o de un lemn, o strujià fără de milă ca la trei ceasuri: şi rumpându-se carnea, ieşià din ea miros frumos de mir. Deci strujindu-se ea, se rugà întru sine-şi atâta, cât ziceau toţi că pătimeşte trup neînsufleţit. Şi pogorându-o de pe lemnul acela, o a dat să o mănânce fiarele. Şi slobozindu-se un leu foarte mare, veni lângă dânsa, şi luând glas omenesc din porunca lui Dumnezeu, pentru îndreptarea păgânilor, lăudà pre sfânta şi mustrà pre cei fărădelege. Apoi slobozìră asupra ei o leoaică foarte rea, şi nu-i strică nimic; şi stà amândouă hiarele, ca nişte mieluşei tineri, şi blânzi; de care mirându-se ighemonul, a dat răspunsul cel mai de pre urmă asupra ei. Şi scoţându-o afară din cetate, îi tăiară cinstitul cap, din care curse lapte în loc de sânge. Deci băgând păgânul sfântul ei trup şi capul într'un sac, cu trei sute de litre de plumb, şi legându-l cu tot dinadinsul, îl aruncă în mijlocul mărei. Iară îngerul Domnului rumpând sacul, scoase trupul sfintei la locul ce se chiamă, Risiston. Iară Amia, o nobilă, dacă află, înfăşură moaştele cu pânză curată şi cu mirezme scumpe, şi le aşeză întru acelaşi loc la Risiston.

Intru această zi, sfinţii Marco, Sotirih şi Valentin, pre pământ târându-se, s'au săvârşit.

Stih: Treimea împreună nevoitorilor are stâlpi pre pământ,

Cari strigă, durerile lor cele pururea fericite lăudând.

Intru această zi, sfântul Acachie preotul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Acachie proalegându-te pre tine cuvinte şi decât sufletul mai mult,

Ca să-şi pue sufletul pentru tine, la sabie a năzuit.

Intru această zi, sfântul mucenic Nerdon prin foc s'a săvârşit.

Stih: Intr'un cuptor ars cu foc fiind băgat.

Nerdon soarbe paharul Dumnezeescului sfârşit.

Intru această zi cel între sfinţi părintele nostru Proclu, Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7-a Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon „oarecând. Pentru aceasta tine„rii în cuptor cu bucuros picior, „ca într'o grădină verde săltând „au strigat: Binecuvântat eşti „Dumnezeul părinţilor noştri.

Păraele sângiurilor purtătorilor tăi de chinuri, izvorăsc tămăduiri celor ce cinstesc cu credinţă pomenirea lor, şi strigă ţie Ziditorului cu osârdie: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Maice îndurătoare, fiind rănite de dragostea ta Hristoase, nu s'au îngăduit pruncilor, ci arzându-se în cuptor, strigau ţie Stăpânului: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Tot sfatul celor fărădelege l-au ruşinat pătimitorii, fiind împodobiţi cu dumnezeească minte şi isteţime; şi veselin-

du-se, se junghiau zicând.: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Aprinzând făcliile pătimirei şi ale feciorie luminat, şi veselindu-se în cămara cea de mire, împreună cu fecioarele cele înţelepte, purtătorii de chinuri strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pricină de curăţie şi de mântuire sufletelor, eşti celor ce cu credinţă şi cu dragoste te vestesc pre tine Maica lui Dumnezeu, şi celor ce strigă Fiului tău cu un glas: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Nu este în umbra legii săvârşirea, ci întru Hristos s'a dat mântuirea; de faţă strigau mucenicii spuind ucigaşilor de Dumnezeu. Pentru aceasta cu veselie poftim să murim toţi, şi murim cu dragoste şi-i cântăm: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Pruncul învăţă şi îndreptă pre cei nepricepuţi, să se uite la icoana ta cea prea curată Hristoase, şi să priimească credinţa venirei tale pre pământ; şi zmulgându-se din mâinile celor fărădelege, a intrat în văpaie, împreună cu ceea ce l-a născut, cântând: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cu bună credinţă au pătimit mucenicii pre pământ, şi dupre vrednicie au priimit cunună dela Hristos în ceruri; mergând cu bucurie unde este lăcaşul celor ce se bucură; cari cu credinţă cântau: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Biruind sfinţilor pre biruitorul lumii cel cumplit, şi pre cei ce slujesc voirilor lui, v'aţi mutat către Atotţiitorul şi Domnul tuturor, strigând cu îndrăzneală şi cu bucurie negrăită: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău şi Domnul Preacurată, pentru noi cei ce curat şi lămurit strigăm către tine, mărturisindu-te Născătoare de Dumnezeu, şi cerem dezlegarea păcatelor; ca să dobândim mântuire, cei ce cu credinţă cântăm: Popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor l-a ars nebu„neşte, cinstitorilor de Dumne-

„zeu; iară văzându-i pre aceştia „cu putere mai bună mântuiţi, „Făcătorului şi Mântuitorului, „au strigat: Tineri bine-l cuvân- „taţi, preoţi lăudaţi-l, popoare „prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Părtaşi slavei lui Hristos v'aţi făcut, împărtăşindu-vă cu moartea, sfinţilor mucenici; şi v'aţi împodobit luminat cu diadema împărăţiei, şi acum staţi înaintea lui Dumnezeu, cerându-ne nouă mântuire sufletească, vrednicilor de laudă.

Dupre lege v'aţi arătat ostaşi lui Hristos şi mucenici nebiruìţi, Aretho prea înţelepte, şi cei ce au pătimit cu râvnă împreună cu tine, împreună cu femei răbdătoare de chinuri, şi fecioare tinere. Pentru aceea ne rugăm, neîncetat rugaţi-vă pentru noi.

Mulţime stă înaintea noastră, mare adunare de mucenici aleasă de Dumnezeu; veniţi iubitorilor de Dumnezeu, să-i lăudăm cu laude, ca pre nişte purtători de biruinţă, ca pre nişte slugi ale lui Dumnezeu, ca pre cei ce se roagă neîncetat pentru noi iubitorului de oameni.

Slavă:

Cuvântule al lui Dumnezeu, îndreptează vieaţa mea, şi o chiverniseşte Stăpâne, pentru rugăciunile slugilor tale cari te iubesc. Şi trecând cu vederea păcatele mele, mă învredniceşte să mă fac părtaş cu dânşii; ca un bun iubitor de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş te-ai făcut lui Dumnezeu, încăpând în pântecele tău pre cel neîncăput, şi ai întrupat pre Cuvântul cel mai'nainte neîntrupat; pre carele acum roagă-l Curată, să dăruiască iertare păcatelor, tuturor celor ce cu credinţă te măresc pre tine pururea.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo- „râre; căci cel prea înalt de voie „s'a pogorât până şi la trup, fă- „cându-se om din pântece fe- „cioresc. Pentru aceea pre „Preacurata Născătoarea de „Dumnezeu, credincioşii o „mărim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Cretho prea fericite, împreună cu pătimitorii cei cu tine, roagă-te lui Hristos, să deà lumii unire şi pace; asemenea stăpânitorilor domni şi regilor binecredincioşi, şi gânditorilor de Dumnezeu împăraţi, mare mucenice prea lăudate, şi iertare păcatelor celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Innoit-ai firea strămoşului, ceea ce erà stricată, zămislind în pântece mai pre sus de fiinţă, şi fără ispită de bărbat, născând pre Făcătorul lumii; prin carele fiind izbăviţi, cetele mucenicilor au pătimit, lăudându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti începătura mântuirei noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul glas 4: *Sfinţilor cari sunt pre pământul lui...* Apostol către evrei: *Fraţilor, sfinţii toţi prin credinţă...* Evanghelia dela Matei: Zis-a Domnul ucenicilor săi, tot cel ce va mărturisì...

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Sfinţii mucenici Marchian şi Martirie, Notarii.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cei ce au săvârşit călătoria, şi au păzit credinţa, s'au încununat cu cununile muceniei, Marchian şi Martirie, stâlpii cei nemişcaţi ai Bisericii, ţâţele, care izvorăsc laptele cel curat; mărgăritarii cei luminoşi, luminătorii cari luminează făptura cu razele bunei credinţe.

Insoţimea cea dumnezeească, purtând tot un gând, şi având tot un cuget, a risipit eresul lui Arie, învăţând să ne închinăm Fiului celui pururea vecuitor şi împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Treimei într'o Unime, şi Treimea întru Unimea firei, în trei feţe nedespărţite.

Următori şi asemenea la năravuri, râvnitori şi întocma la obiceiuri v'aţi arătat lui Pavel propoveduitorul de cele sfinte; şi în vărsarea sângelui aţi înecat pre vrăjmaşi, şi aţi uscat pârâul eresurilor celor cumplite, şi v'aţi arătat rîuri ale bunei credinţe, adăpând Biserica lui Hristos, Marchiane şi Martirie.

Slavă glasul 1-iu, a lui Ghermanò:

Ucenici şi următori v'aţi făcut Mărturisitorului, şi propoveduitorului Treimei cei de o fiinţă, şi împreună cu dânsul pentru ea fiind goniţi fericiţilor, aţi ales mai bună moartea cea prin sabie, decât hula cea ereticească. Pentru aceea fiind împodobiţi dela Dumnezeu, cu cununi muceniceşti, şi având îndrăzneală, rugaţi-vă, să se izbăvească de primejdii, cei ce cinstesc pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ceeace eşti bucuria..

Alunecându-mă după gân-

dul cel putred, zac gol, şi către limanul tău alerg Fecioară; izbăveşte-mă de viforul cel protivnic, şi de supărările cele de multe feluri; ca să-ţi laud Darul cu dumnezeească cuviinţă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Pentru noi a suferit a pătimì Fiul tău, ca cu patima sa să deà tuturor nepătimire, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea roagă-te lui totdeauna, să ne izbăvească de tot felul de patimi, ale sufletului şi ale trupului, pentru rugăciunile tale.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 3-lea;

Luminătorii Bisericei cei înţelepţi, şi apărătorii Treimei, Marchian şi Martirie, cu pavăza credinţei risipind eresurile, au luminat lumea cu lumina pravoslaviei; căci plecându-se dogmelor celor adevărate ale lui Pavel păstorului şi învăţătorului, celui întocma cu apostolii, au surpat eresul lui Arie şi al lui Nestorie; au răsturnat turburarea lui Savelie şi a lui Sevir, au propoveduit prea lăudaţii ca teologi, să lăudăm toţi cu bună credinţă Unimea Treimei, şi pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat din Fecioară, pre unul Fiul în două firi. Pentru aceea luând din ceruri cununi de biruinţă, grăitorii de Dumnezeu, cer pentru noi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti între femei sfântă, de Dumnezeu Născătoare Maică nenuntită, roagă pre Impăratul şi Dumnezeu, pre carele l-ai născut, să ne mântuiască, ca un iubitor de oameni.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând pre cel ce s'a născut din tine, Preacurată, spânzurat pre lemn, te văitai strigând: Prea doritul meu Fiu! Unde ţi-a apus frumuseţea cea purtătoare de lumină? care a înfrumuseţat firea omenească.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei...

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cântare voiu aduce la amândoi mucenicii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufletului, „înneacă-i rogu-mă, cela ce te-„ai născut din Fecioară, întru „adâncul nepătimirei; ca ţie ca „într 'o alăută, prin omorârea „trupului, să-ţi cânt cântare de „biruinţă".

Cu totul luminându-vă cu

lumina sfintei Treimi totdeauna, ați ajuns a fi luminători neînșelați sfinților. Pentru aceasta cu credință săvârșind astăzi prăznuirea voastră cea strălucită, luminat ne veselim.

Dorind pătimitorilor, a vedeà pre Cuvântul cel ce a strălucit din Fecioară pre pământ, mărturisindu-l pre el de o ființă cu Tatăl, ați răbdat moarte silnică, cu cuget bine întărit.

Slavă:

Arătându-vă următori și ucenici înțeleptului Pavel, grăitorilor de Dumnezeu, ați propoveduit pre Fiul întocma de o cinste cu Tatăl. Pentru aceasta tăindu-vă cu sabia, ați sfințit pământul cu vărsarea sângelui vostru, răbdătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind pre Fiul lui Dumnezeu cel fără început, l-ai întrupat Preacurată, făcându-se om pentru mila cea nespusă. Pentru aceasta închinându-ne lui, cu bună credință te mărim pre tine, ceeace ești pricina îndumnezeirei tuturor.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Luminându-vă cu ortodoxia prin dumnezeescul Duh, ați gonit cu totul întunerecul lui Arie, făcându-vă mărturisitori ai Atotțiitorului.

Puind dogmă a fi Cuvântul întocma cu Tatăl, sfinților, v'ați osândit la moarte, Marchiane și Martirie, și v'ați mutat către viața cea fără de sfârșit.

Slavă:

Unitu-v'ați cu îngerii prin oștirea sfințită, și v'ați numărat luminat cu cetele mucenicilor. Pentru aceasta lăudăm cinstită pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită cu lanțuri de aur, o Stăpână Impărăteasă, stai acum deadreapta Stăpânului și Dumnezeu, rugându-te pentru noi robii tăi.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune, și în „putere, și în bogăție ne lăudăm; ci întru tine înțelepciu„nea Tatălui cea Ipostatnică „Hristoase; că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobie: De frumusețea fecioriei tale..

Pre Fiul și Domnul, pre Cuvântul Hristos întrupat, l-ați propoveduit arătat, de o ființă cu Tatăl cel mai'nainte de veci nedespărțit, sfinților. Pentru aceasta v'ați luptat pentru el până la sânge, vădind toată reaua credință a lui Arie. Pentru aceasta având îndrăzneală, rugați-vă, pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nepricepută şi necuprinsă de minte este înfricoşata taină, carea s'a făcut prin tine, Stăpână curată de Dumnezeu dăruită; că luând în pântece, ai născut pre cel necuprins, îmbrăcat cu trup din prea curate sângiurile tale. Pre carele roagă-l totdeauna Preacurată ca pre un fiu al tău, să mântuiască sufletele noastre.

A Crucei a Născătoarei, asemenea:

Prea curata Maica ta cea neispitită de nuntă, văzându-te Hristoase spânzurat pre lemn, ca o Maică tânguindu-se ziceà: Ce răsplătire ţi-a dat ţie poporul cel fărădelege şi nemulţămitor al jidovilor, care s'a îndestulat de multe şi mari darurile tale îndurate? Laud plecăciunea ta cea dumnezeească.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor, a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, şi a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale".

Cu mintea întărită, şi cu cuget desăvârşit al ortodoxiei, întărindu-vă mucenici ai Domnului, aţi săvârşit lupta muceniei- pierzând întunerecul eresului.

Dela ce n'a propoveduit pre Cuvântul de o fiinţă cu Tatăl, ca un nebun fără de minte s'a sugrumat cu strunele ostenelelor voastre, şi s'a înnecat în curgerile sângiurilor voastre cu dumnezeescul Dar.

Intrarmându-vă întru Domnul pentru credinţă sfinţilor, şi chinuindu-vă, v'aţi numărat împreună cu oştile cele cereşti; pentru aceasta vă fericiţi, fiindu-ne nouă întărire şi luminare.

Slavă:

Tâţele Bisericii care izvorăsc laptele bunei credinţe şi hrănesc pre credincioşi, viteazùl Marchian şi Martirie, să se laude cu cântări de bucurie.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţitul prooroc odinioară te-a numit pre tine Fecioară prea curată, munte dumnezeesc, umbrit preste tot cu bunătăţile; din carea s'a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre înnoirea şi luminarea sufletelor noastre.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà „slava ta Hristoase, iară noi „pre tine unul născut strălucirea slavei dumnezeirei Tatălui, „de noapte mânecând te lăudăm, iubitorule de oameni".

Arătatu-v'aţi următori dogmelor celor prea înţelepte, ale dumnezeescului Pavel lucrătorului de sfinţenie, şi ase-

mânându vă obiceiurilor lui, mucenicilor, ați pătimit cu tărie și dupre lege v'ați încununat.

Ca niște stele străluciți la înălțimea cinstitei Biserici, gonind întunerecul cel adânc al eresului lui Arie, vitejilor mucenici.

Slavă:

Lepădându-vă sfinților de frumsețile vieții, v'ați apropiat de Hristos, prin puțin sânge, și ați moștenit împărăția cea neclătită, prea lăudaților biruitori.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat ai născut Preacurată pre Fiul lui Dumnezeu cel de o ființă cu Tatăl, și cu dumnezeescul Duh, Născătoare de Dumnezeu. Pre carele roagă-l neîncetat, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 6-a, Irmos:
Venit-am întru adâncurile...

Urmând cuvintelor păstorului celui de Dumnezeu înțelepțit, ați păzit dreapta credință, Marchiane și dumnezeescule Martirie; pentru care v'ați și junghiat.

Cinstită s'a văzut moartea voastră înaintea Domnului, sfinților ostași, înțelepți. Pentru aceea preste an cu cinste vă lăudăm toți fericiților.

Slavă:

Având-vă Biserica lui Hristos izvor de minuni, pre voi răbdătorilor de chinuri prea viteji, Marchiane prea fericite, și Martirie, se veselește în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura și cu limba te mărturisim cu adevărat Fecioară Maica Dumnezeului nostru. Roagă-l pre el Curată, să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mărei, și m'a înnecat viforul „păcatelor mele celor multe; „ci ca un Dumnezeu scoate „dintru adânc vieața mea, mult „milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre Cruce...

Cu nevoință bună v'ați nevoit din pruncie, Marchiane împreună cu înțeleptul Martirie, și ați surpat pre vicleanul Arie, păzind nevătămată dreapta credință, urmând lui Pavel înțeleptului vostru învățător. Pentru aceasta împreună cu dânsul ați aflat vieață, ca niște apărători ai Treimei prea aleși.

ICOS.

Ca niște slugi binecredincioase ale iubitorului de oameni Dumnezeu, doime binecuvântată, apucați înainte de grab, păzindu-mă de rele, și dându-mi cuvânt de înțelepciune mie, celui ce laud patimile voastre, care ați răbdat

pentru credinţă cu gând neîndoit sfinţilor, şi aţi luat cununile cele cereşti. Şi vă bucuraţi pururea cu cetele mucenicilor şi cu ale apostolilor, cu ale învăţătorilor şi cu ale cinstiţilor arhierei, ca nişte propoveduitori ai dumnezeescului Cuvânt, ca nişte apărători prea aleşi ai Treimei.

Intru aceasta lună, în 25 de zile, pomenirea sfinţilor mucenici Marchian şi Martirie Notarii.

Stih: Inţelege pre Notari, ale lui Hristos condeie,

Vâpsite în sângele lor, cel vărsat prin sabie.
S'au tăiat în ziua douăzeci şi cinci,
Marchian şi Martirie, ca nişte mucenici.

Pavel Mărturisitorul, patriarhind în Constantinopol după adormirea lui Alexandru, pe vremea împărăţiei lui Constantie arianul, fiindcă n'a priimit arieneasca împărtăşire, ci mai vârtos o a înfruntat: s'a izgonit de către acelaş împărat în Armenia, unde a priimit fericitul sfârşit, sugrumându se de către arieni. Deci atuncea şi sfinţii aceştia, ca unii ce au fost notari sau scriitori ai lui, carii citeau sfinţitele cărţi la popor, luminând ortodoxia, s'au tăiat cu sabia, şi s'au îngropat la poarta Constantinopolei, ce se numeà *Milandisia*, la locul *Devterului*; a cărora biserică după acestea, din temelie o a ridicat cel între sfinţi părintele nostru Ioan Hrisostomul.

Intru această zi, sfântul mucenic Anastasie

Stih: Ce dar voi scrie ţie Anastasie.

Celui ce pentru Hristos te sârgueşti a muri prin sabie.

Acesta mergând singur de sineşi chemat la tirani şi propoveduind cu îndrăznire pre Hristos, adevărat Dumnezeu şi făcător tuturor, se minunară toţi, şi văzând neînduplecarea gândului lui, îi tăiară capul cu sabiă şi-l aruncară în mare, iară oarecare femee având frica lui Dumnezeu, scoţând din mare sfinţitele sale moaşte, şi înfăşurându-le cu mirosuri şi cu pânză curată, le puse într'o casă de rugăciune ce-şi făcuse, cu a cărora aşezare se făcură multe tămăduiri şi se fac până astăzi întru mărirea iubitorului de oameni Dumnezeului nostru, Amin.

Intru această zi, sfântul mucenic Valerin.

Stih: Tăindu-se capul lui Valerin de sabie

Prin scurtă tăiere, o câte cununi acum ià.

Intru această zi, sfântul mucenic Savin.

Stih: In foc intrând, mucenice Savine dănţueşti,

Dumnezeească dănţuire, pricinuitoare cununei dumnezeeşti.

Intru această zi, sfântul mucenic Valerie, şi Hrisaf.

Stih: Amândorora nevoitorilor pedeapsa prin sabie fiindu-le,

Carii socoteau desfătare muncile.

Intru această zi, sfânta Tavita, pre carea o a inviat sfântul Apostol Petru.

Stih: Unde-ţi este Petru, Tavita, căci iarăş de ar fi fost,

Te-ar fi ascultat de ai şi murit precum de demult.

Intru această zi, sfântul Uar cel din Eghipet de sabie s'a săvârşit.

Stih: Capetele sâinicilor demoni întru uimire,

Uar le-a tăiat priimind a capului tăiere.

Intru această zi, cuviosul Gheorghe episcopul Amastridei, făcătorul oarecărora canoane cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Dumnezeu pre pământ şi după moarte îl lauzi părinte,

Slăvindu-l pre acela cu ale tale cuvinte.

Intru această zi, sfinţii: Papia, Diodor şi Claudian, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Capetele de trei ori nevoitorilor, câte trele sabia le taie,

In care capete tustrele era asemenea cugetare.

Intru această zi, sfinţii: Favet, Vasilie şi Luchian, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Un sfârşit prin sabie a câte trei împreună nevoitorilor erà,

Cari pre Dumnezeu, Unul şi în Treime îl cugetau.

Intru această zi, sfinţii Nichifor şi Ştefan, strujindu-se s'au săvârşit.

Stih: Lui Nichifor şi Ştefan celor ce s'au strujit,

Li s'a împletit cunună purtătorului de biruinţă sfârşit.

Intru această zi, sfinţii Filadelf şi Policarp, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Sfârşitul vis cu adevărat a stătut,

Şi lui Filadelf şi lui Policarp iubit.

Intru această zi, cuviosul Macarie, episcopul Pafei celei din Chipru, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Intâi stătătorul Pafei s'a ascuns în mormânt,

Cel ce şi întru celelalte, nu numai cu numirea a fost fericit.

Intru această zi, sfinţii mucenici, cei din Trachia, prin mijlocul a două pietre înghiesuindu-se, s'au săvârşit.

Stih: Viclenii şi rostogoliri de pietre au aflat,

Intre care amândoi împreună nevoitorii s'au înghesuit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Mergând bine pre urma păstorului celui sfinţit, şi fiind împodobiţi cu ortodoxia, v'aţi omorît de mâinile celor cu rea credinţă deşartă, ostaşi prea lăudaţi.

Legile lui Dumnezeu păzindu-le dumnezeeştilor mucenici, cu credinţă nevătămată dupre lege aţi pătimit, fiind omorîţi cu sabia de mâinile celor fărădelege.

După sfinţită îngroparea voastră, vindecaţi boalele celor ce se apropie cu credinţă la mormânturile voastre, sfinţilor; cu sfinţitele voastre mijlociri către dătătorul de vieaţă.

Slavă:

Din izvoarele cele sfinţite, îmbogăţindu-vă în taină, de dumnezeescul Dar al tămăduirilor, adăpaţi pre credincioşi, uscând toată mulţimea boalelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuindu-ne prin naşterea ta de osânda cea de demult, Născătoare de Dumnezeu ţie strigăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată, şi plină de Dar.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Ca doi mieluşei vă junghiaţi, propoveduind pre Mielul lui Dumnezeu de o fiinţă cu Tatăl; şi fiind aduşi la masa cea de sus, sunteţi rânduiţi împreună cu adunarea pătimitorilor.

Intărindu-se cu puterea Duhului, a slăbit tăria rătăcirei, şi tare pătimind, tămăduesc cinstiţii mucenici pre cei ce sunt slăbănogi de boale.

Doftori ai credincioşilor fiind, boalele cele cumplite, ale sufletelor noastre sfinţilor mucenici, cu dumnezeeştile voastre rugăciuni le tămăduiţi şi năvălirile cele protivnice.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Lăudăm pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul, şi pre sfântul Duh, o fiinţă nezidită şi o Dumnezeire, strigând: Toate lucrurile Domnului binecuvântaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind noi morţi ne-ai înviat, născând vieaţa tuturor, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, mărirea mucenicilor, şi curăţitoarea cea caldă a oamenilor celor greşiţi.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor A„totputernice, pre cei ce se ţi„neau de bună credinţă, în mij„locul văpăiei pogorându-te i-ai „rourat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvâtaţi şi „lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Intărindu-vă cu puterea lui Hristos, nu v'aţi înfricoşat de moarte, răbbătorilor de chinuri; ci cu grabă supuindu-vă grumazii la sabie, vitejeşte aţi săvârşit dumnezeiasca nevoinţă. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi.

Ca doi luceferi străluciţi, luminaţi marginile lumii cu strălucirile dumnezeeştilor patimi, înţelepte Marchiane şi Martirie; gonind întunerecul eresului celui întunecat al lui Arie.

Biruind pre Machedonie cel orb cu gândul, aţi luat cununi dela Dumnezeu dupre vrednicie şi staţi înaintea scaunului Stăpânului, cerându-ne nouă dezlegare păcatelor desăvârşit, vrednicilor de laudă.

Slavă:

Dumnezeiască pomenirea voastră a răsărit mai luminat decât soarele, luminând inimile tuturor celor ce cu dragoste o prăznuesc prea fericiţilor; întru care rugaţi pre Domnul, să ne izbăvească pre noi de întunerecul greşalelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş luminei fiind Preacurată, luminează-mi ochii sufletului care sunt întunecaţi de lenevire, şi pururea acoperiţi de întunerecul cel prea adânc al negrijirei; ca cu credinţă să te fericesc.

Irmosul:

Eva adică prin boala ne„ascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumii binecuvântarea ai în„florit. Pentru aceasta toţi te „slăvim.

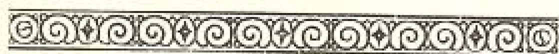
SVETILNA

Prea înţeleptul Marchian

împreună cu Martirie, au surpat dogma lui Arie cea streină și nebunească, cu dumnezeescul Dar al sfintei Treimi, pentru care s'au și chinuit; și ca niște dumnezeești mucenici priimind cununi luminate dela Hristos Mântuitorul, se roagă pentru noi, cei ce-i lăudăm pre ei.

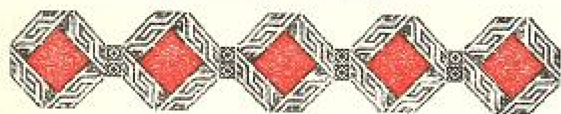
A Născătoarei:

Pre tine prea sfântă Fecioară și de Dumnezeu Născătoare, care ești sicriu, masă și sfeșnic, năstrapă, munte și palat, scaun, pat și ușă Împăratului slavei; toți te lăudăm cu dragoste, că ești acoperământ și mântuire creștinilor și ajutătoare neînfruntată și părtinitoare și păzitoare.

LA LITURGHIE

Prochimen, Apostolul, Evanghelia și Chinonicul zilei și al sfinților.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 26 DE ZILE

Sfântul și marele mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir și pomenirea marelui și înfricoșatului cutremur.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4. Glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Pre ostașul cel dumnezeesc cu adevărat, și următorul lui Hristos, frumusețea curăției, izvorul minunilor, pre Dimitrie cel mare, toți credincioșii cu cântări să-l cinstim, sfințindu-ne trupurile și sufletele, întru pomenirea nevoinței sale.

Tesalonicul saltă întru pomenirea ta, și împreună chiamă toate cetățile cele de prin prejur, Dimitrie de trei ori fericite, să săvârșească praznicul tău cel de lumină purtător. Cu care împreună adunându-ne și noi cu cântări lăudăm luptele tale.

Intru prea luminatul praznic al dumnezeescului mucenic, să ne desfătăm toți, și cu credință să ne veselim, săvârșind credincioșii praznic de toți prăznuit al săvârșirei sale; lăudând cu cântări pre Iisus, cel ce a prea mărit pomenirea sa.

Veniți credincioșii adunându-ne, să lăudăm pre ostașul lui Hristos, și viteazul luminător Dimitrie, carele toată asupreala vrăjmașului o a călcat. Acestuia să-i cântăm cu credință: Roagă-te pentru noi lui Hristos, mare mucenice!

Slavă, glasul al 6-lea:

Astăzi lumea toată se luminează cu razele purtătorului de chinuri, și Biserica lui Dumnezeu cu flori fiind împodobită, strigă ție Dimitrie: Iubite al lui Hristos! și folositorule cel prea

fierbinte, nu încetà a-l rugà pentru robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu marele mucenic Dimitrie, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Le avem pre tine, dătător de multe daruri, iubite al Domnului; că plineşti cererile, care avem pururea.

Stih: Dreptul ca finicul va înflorì, şi ca Chedrul cel din Livan se va înmulţì.

Punere înainte de cântări dulci, de laudele patimilor, de răsplătirile darurilor, priimeşte fericite Dimitrie.

Stih: Sădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

Podoaba pătimitorilor, bună cuviinţa mucenicilor, păzitorule al împăraţilor, priimeşte acum lauda, celor ce cu dragoste te măresc.

Slavă, Şi acum, aceiaşi podobie:

Lucrul lui Dumnezeu este, Fecioară după naştere; Dumnezeu Cuvântul cel născut, fire omenească având, şi arătând cele materialnice.

Troparul sfântului, glasul al 3-lea.

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pre tine cela ce ai biruit pre păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat, şi la luptă îndrăzneţ ai făcut pre Nestor; aşà sfinte Dimitrie, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, al cutremurului, glasul al 8-lea

Cel ce cauţi spre pământ, şi-l faci pre el de se cutremură, izbăveşte-ne pre noi de groaza cea înfricoşată a cutremurului, Hristoase Dumnezeul nostru, şi trimite-ne nouă milele tale cele bogate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul.

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 8-lea.

Podobie: O! prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! în Cer şi pre pământ bucurie astăzi a strălucit, întru pomenirea mucenicului Dimitrie. Dela îngeri cu laude se încununează, şi dela oameni cântare priimeşte! O! cum a pătimit! Cum bine s'a luptat! Prin carele vrăjmaşul cel viclean a căzut, biruindu-l Hristos! De două ori.

O prea slăvită minune! Cu razele minunilor mai mult decât soarele, pururea luminează Dimitrie marginilor, din lumina cea neînserată fiind strălucit, și cu lumina cea neapusă fiind împodobit. De ale căruia străluciri, norii barbarilor, s'au împrăștiat, boalele s'au gonit, dracii s'au biruit. De două ori.

O prea slăvită minune! Pentru Hristos fiind împuns de trei ori fericite Dimitrie, asupra vrăjmașilor totdeauna s'a arătat sabie de amândouă părțile ascuțită; secerând mândriile vrăjmașilor, și surpând năvălirile dracilor. Căruia să-i strigăm: Sfinte Dimitrie acoperе-ne pre noi, cei ce cinstim pomenirea ta.

Turn al creștinătății te-ai văzut, întărit tare pre piatra credinței, de ispite nebiruit, de nevoi nemișcat. Că cu mare turburare și cu vifor, valurile celor fără de Dumnezeu pornindu-se asupra ta, n'au surpat tăria ta cea nemișcată; și cu cunună mucenicească ai poftit a te împodobì.

Cu patima urmând patimii lui Hristos cei de viață purtătoare, dela dânsul lucrarea minunilor ai luat purtătorilor de chinuri Dimitrie, și mântuești pre cei ce aleargă la tine, izbăvindu-i de multe nevoi. Având mărite bine plăcută îndrăzneală către Hristos, înaintea căruia și acum stai, fiind plin de mărire.

Sângele tău picând, te-ai adus lui Hristos dătătorului de vieață, celui ce ș'a scurs sângele său cel scump pentru tine Dimitrie; și părtaș mărirei te-a făcut, și împărăției lui împreună locuitor; ca pre cel ce prea bine te-ai oștit împrotiva celui pierzător, și meșteșugirile lui cele cumplite, desăvârșit le-ai stins.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Astăzi ne adună prăznuirea cea a toată lumea, a purtătorului de chinuri. Veniți dar iubitorilor de praznic, luminat să săvârșim pomenirea lui, zicând: Bucură-te, cela ce ai rumpt haina păgânătății prin credință, și cu vitejia Duhului te-ai înfășurat! Bucură-te, cel ce ai stricat meșteșugirile călcătorilor de lege, cu puterea cea dată ție dela unul Dumnezeu! Bucură-te cela ce ai închipuit prin mădulările tale cele împunse, fericită patima lui Hristos. Pre acesta roagă-l, podoaba purtătorilor de chinuri Dimitrie, să ne izbăvim noi, de văzuții și nevăzuții vrăjmași, și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei a Invierei.

Cine nu te va fericì pre tine...

Sau acesta, glasul acelaș.

Prea sfântă Stăpână, ajutătoarea lumii, și nădejdea creș-

tinilor, pre tine acum te rugăm şi ţie ne cucerim, ceea ce eşti bună; fă milostiv pentru noi, cei ce am greşit şi suntem deznădăjduiţi, pre Fiul tău şi Domnul, de Dumnezeu Născătoare. Că ai putere cu îndrăzneala ta de Maică, ce ai către dânsul. Grăbeşte Preacurată, şi fii mijlocitoare. Şi izbăveşte pre poporul tău de groaza cutremurului; şi pentru milostivirea milei, să nu treci cu vederea pre cei ce te laudă pre tine.

IEŞIRE (Vohod): Lumină lină.

Prochimenul zilei, şi citirile.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 63, Vers 15.

Caută din Cer Doamne, şi vezi din casa cea sfântă a ta şi a slavei tale, unde este mare iubirea ta, şi tăria ta? Unde este mulţimea milei tale şi a îndurărilor tale? Că ne-ai răbdat pre noi Doamne! Pentrucă tu eşti părintele nostru! că Avraam nu ne a ştiut, şi Israil nu ne-a cunoscut; ci tu Doamne părintele nostru, izbăveşte-ne pre noi. Din început numele tău este preste noi. Dar pentruce ne-ai abătut pre noi Doamne, de am rătăcit din calea ta? Invârtoşat-ai inimile noastre, ca să nu ne temem de tine; întoarce-te pentru robii tăi, pentru neamurile moştenirei tale, ca să moştenim cât de puţin muntele cel sfânt al tău. Protivnicii noştri călcat-au sfinţirea ta; făcutu ne am ca din început când nu ne-ai stăpânit pre noi, nici s'a chemat numele tău între noi. De vei deschide Cerul, cutremur vor luà dela tine munţii şi se vor topì ca ceara de faţa focului; şi va arde focul pre vrăjmaşii tăi, şi se va arătà numele tău protivnicilor tăi. De faţa ta neamurile se vor turburà; când vei face cele mărite; cutremur vor luà dela tine munţii. Din veac n'am auzit, nici ochii noştrii n'au văzut alt Dumnezeu afară de tine şi lucrurile tale sunt adevărate; şi vei face celor ce te aşteaptă milă. Că va întâmpinà mila pre cei ce fac dreptate, şi de căile tale îşi vor aduce aminte. Şi acum Doamne Dumnezeul nostru, Tatăl nostru, tu eşti, iară noi suntem tină, şi tu făcătorul nostru; şi lucrurile mâinilor tale, noi toţi. Nu te mânià pre noi Doamne foarte, şi cu vremea să nu pomeneşti păcatele noastre; şi acum caută Doamne! că poporul tău suntem noi toţi.

Din Proorocia Ieremiei citire.

Cap. 2, Vers 1.

Acestea grăeşte Domnul: Adusu-mi-am aminte de mila tinereţelor tale, şi de dragostea săvârşirei tale, şi când urmai tu sfântului lui Israil, grăeşte Domnul. Israil erà atunci sfânt Domnului, pârga rodurilor lui, toţi cei ce voiau să-l mănânce, au fost pedepsiţi, rele au venit asupra lor, zice Domnul. Auziţi cuvântul Domnului casa lui Iacov, şi toată moştenirea casei lui Israil. Acestea zice Domnul, ce greşală a aflat întru mine părinţii voştrii, că s'au depărtat departe dela mine şi au umblat după deşertăciuni, şi de nici o treabă s'au făcut; şi n'au zis, unde este Domnul, cela ce ne-a scos pre noi din pământul Eghipetului? Cel ce ne-a trecut pre noi prin pământ uscat şi neumblat, prin pământ fără de apă şi fără de rod, şi prin umbra morţei? Prin pământ, prin carele n'a umblat cândva bărbat, nici a lăcuit fiu de om acolo. Şi v'am trimis pre voi în Carmil, ca să mâncaţi rodurile lui şi bunătăţile lui şi aţi intrat şi aţi pângărit pământul meu, şi moştenirea mea aţi pus întru urîciune. Preoţii n'au zis: Unde este Domnul? Şi cei ce ţineau legea nu m'au ştiut pre mine, şi păstorii au făcut necurăţie împrotriva mea; şi proorocii au proorocit întru Vaal, şi au umblat în urma celor netrebnice. Pentru aceasta încă mă voiu judecà cu voi, zice Domnul, şi cu fiii fiilor voştri mă voiu pârî; treceţi în ostroavele Hettimului şi vedeţi, şi în Chidar trimiteţi şi socotiţi bine, şi vedeţi de s'au făcut unele ca acestea; de ş'au schimbat păgânii dumnezeii lor, şi adevărat aceia nu sunt dumnezei. Iară poporul meu a schimbat slava mea întru aceia, dela cari nu se vor folosì. Spăimântatu-s'a Cerul de aceasta, şi s'a înfricoşat foarte, zice Domnul.

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3, Vers 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a în ochii celor

nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfărîmare; iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i a priimit. Şi în vremea cercetărei sale vor străluci, şi ca scânteile pre pae vor fugì. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelelge adevărul; şi credncioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.

Stihira hramului, apoi acestea ale sfântului, facerea lui Gheorghie Sicheliotul; glasul 1-iu.

Veseleşte-te întru Domnul cetatea Tesalonic, bucură-te şi dănţueşte, cu credinţă luminată îmbrăcându-te; având în sânul tău ca o vistierie pre Dimitrie întru tot măritul pătimitor, şi mărturisitorul adevărului. Desfătează-te văzând tămăduirile minunilor; şi vezi pre cel ce surpă îndrăznirile barbarilor; şi strigă cu mulţumită Mântuitorului: Doamne slavă ţie.

Facerea lui Anatolie.

Cu frumuseţea cântărilor, să luminăm această zi de acum, şi să glăsuim vitejiile mucenicului. Că marele Dimitrie este pus înaintea noastră spre laudă. Pentrucă năvălirile tiranilor bărbăteşte pierzându-le, la privelişte de bună voie a venit, şi purtând laude de biruinţă cu slavă, Mântuitorului se roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Intreitule biruitor, apărătorul nostru mare Dimitrie, floarea cea neveştejită din văile muceniceşti, mărul cel cu bun miros, viea cea împodobită cu felurite darurile Duhului; prea minunat este numele tău în tot pământul. Căci s'a înălţat mare cuviinţa minunilor tale mai pre sus de ceruri. Să-ţi cânte ţie acestea în toată vremea davidiceasca alăută; că pre Cuvântul Dumnezeu omul cel din Tatăl cel prea înalt urmând dupre putere, ca un adevărat rob al aceluia, pre Cruce adică nu te-ai suit, iară prea curatul tău trup, l-ai arătat înmiit rănit de împungerile suliţelor. Şi acum se cucereşte de cinstită patima ta, sabia cea de foc din Edem, precum de demult s'a îngrozit de lovirea în coasta Mântuitorului, şi a dat loc tâlharului celui întâi bine cunoscător şi de Dumnezeu înţelepţit. Pentru aceasta şi numele tău este minunat în tot pământul, şi mare cuviinţa mărirei tale, se măreşte de la margini până la margini. Iară mai vârtos în părintescul tău pământ, care este scaunul Tetalenilor, şi se păzeşte prin tine, de toate felurile şi adesele întâmplări.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Intru lăcaşurile cele mai pre sus de lume, Duhul tău cel

fără prihană Dimitrie mucenice înţelepte, Hristos Domnezeu l-a priimit; că tu Treimei ai fost apărător, şi în privelişte bărbăteşte ai pătimit ca un tare diamant. Şi împuns fiind în coasta ta cea nestricăcioasă întru tot cinstite, asemănându-te celui ce s'a împuns pre lemn spre mântuirea a toată lumea, ai luat lucrare de minuni, dând oamenilor tămăduiri din destul. Pentru aceasta astăzi prăznuind adormirea ta, dupre vrednicie slăvim pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

O mare taină! Văzând minunile, propoveduesc Dumnezeirea şi nu tăgăduesc omenirea. Că Emmanuil uşile firei a deschis ca un om; iară încuetorile fecioriei nu le-a stricat, ca un Dumnezeu. Ci a ieşit din pântece aşà precum prin auz a intrat. Aşà s'a întrupat, precum s'a zămislit. Fără patimă a intrat, negrăit a ieşit, dupre cum zice proorocul. Această uşă încuiată va fi, şi nimenea nu va trece printr'însa, fără numai Domnul Dumnezeul lui Israil cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile singur glasul ale cutremurului, facerea lui Simeon din muntele cel minunat. Glasul al 2-lea:

Pământul turburându-se de frica mâniei tale, dealurile şi munţii se cutremură Doamne; ci cu ochiul bunei îndurări căutând spre noi, nu te mânià cu iuţimea ta asupra noastră; ci milostivindu-te spre zidirea mâinilor tale, izbăveşte-ne de groaza cea înfricoşată a cutremurului, ca un un bun şi iubitor de oameni.

Glasul al 6-lea,

Stih: Cutremurat-ai pământul şi l-ai turbura pre dânsul.

Infricoşat eşti Doamne, şi cine va suferì dreaptă mânia ta? Sau cine te va îmblânzì pre tine? Sau cine milostiv te va face bunule spre poporul cel ce a greşit şi s'a deznădăjduit? Cetele cereşti, îngerii, căpeteniile, şi stăpâniile, scaunele domniile, heruvimii şi serafimii, pentru noi strigă către tine: Sfânt, Sfânt, Sfânt, eşti Doamne! Lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea Bunule! Pentru milostivirea milei, mântueşte ţara şi cetatea, carea este întru primejdii.

Stih: Cel ce caută spre pământ, şi-l face pre el de se cutremură...

Ninevitenii pentru greşale, prin îngrozirea de cutremur surpare au auzit, iar întru semnul chitului carele prin Ionà mijlocià învierea, pocăinţa au îmblânzit. Ci precum spre aceia milostivindu-te, ai priimit strigarea poporului tău, cu a pruncilor şi a dobitoacelor, aşà şi pre noi cei pedepsiţi, iartă

şi ne milueşte pentru învierea ta cea de a treia zi.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-léa, a lui Anatolie.

Are prea dumnezeesc şi fără prihană sufletul tău, pururea lăudate Dimitrie, lăcaş cerescul Ierusalim, ai căruia păreţi s'au zugrăvit cu prea curate mâinile nevăzutului Dumnezeu. Are şi prea cinstitul şi mult pătimitorul tău trup, această prea mărită Biserică pre pământ, vistierie de minuni nefurată doftorie de boale, unde alergând luăm tămăduiri. Păzeşte prea lăudate, cetatea ceea ce te măreşte pre tine de năvălirile cele protivnice; ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos, cel ce te-a preamărit pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce nu ştii de mire, carea pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi priimeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană; carea tuturor dăruieşti curăţire greşalelor; priimind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor...

Troparul sfântului, glasul al 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea... De două ori.

Caută-l la Vecernia mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată; şi citirea Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul cutremurului de două ori, Slavă, al sfântului.

Şi acum iarăşi al cutremurului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Pomenirea ta mărite mucenice Dimitrie, a luminat astăzi Biserica lui Hristos, şi pre toţi i-a adunat, cu cântări dupre vrednicie să te laude pre tine de Dumnezeu înţelepţite. Ca pre un ostaş adevărat, şi pierzător de vrăjmaşi. Pentru aceasta cu rugăciunile tale izbăveşte-ne pre noi de ispite.

Slavă, asemenea.

Lauda nevoinţei mucenice Dimitrie, întru Hristos îmbrăcându-te, ai biruit pre vrăjmaşul cel neputernic. Că înşelăciunea celor fărădelege, întru dânsul surpându-o, ai fost celor credincioşi îndemnător spre evsevie. Pentru aceasta cu cinste prăznuim pomenirea ta.

Şi acum a Născătoarei, asemenea.

Nădejdea cea neruşinată, a celor ce nădăjduiesc întru tine, ceea ce una ai născut mai pre sus de fire cu trup, pre Hristos Dumnezeul nostru; pre acesta roagă-l cu sfinţii apostoli, să dăruiască lumii curăţire şi pace, şi nouă tuturor mai 'nainte de sfârşit îndreptare vieţii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Să săvârşim astăzi cu bună cinstire praznicul lui Dimitrie purtătorul de nevoinţă, ca cel ce se roagă neîncetat lui Hristos, să se deà tuturor pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Cu credinţă neîndoită purtătorul de chinuri al lui Hristos, îndrăznirile tiranilor surpându-le bărbăteşte, vitejeşte pre cel viclean a biruit. Şi răsplătirile pentru munci, darea de minuni a luat, dela unul Dumnezeu puitorul de nevoinţă; căruia se şi roagă, să ne miluiască pre noi.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată! Bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine! Bucură-te limanul cel neviforît şi carea nu ştii de nuntă! Ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsì a te rugà, pentru cei ce cântă şi se închină naşterii tale.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioarei tale...

Pre tine mucenicul Domnului cel prea milosârd te rugăm cu credinţă Dimitrie; izbăveşte-ne pre noi cei cuprinşi de toate felurile de primejdii. Tămădueşte ranele sufletelor şi ale trupurilor noastre. Sfărâmă pornirile vrăjmaşilor noştri, sfinte. Impacă viaţa noastră, ca pururea să te mărim pre tine.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Lăudămu-te pre tine cu credinţă, ca pre un viteaz nevoitor, şi ostaş tare, al Impăratului a toate Hristos. Bucură-te frumuseţea şi veselia mucenicilor! Bucură-te steaua cea luminată a Bisericii; zidul şi limanul celor ce aleargă la tine, mare mucenice mărite Dimitrie; păzeşte pre cei ce te laudă pre tine, şi-i izbăveşte de toată vătămarea şi stricăciunea celui strein.

Şi acum, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Ca cel ce te-ai uitat pre pământ cu groază, l-ai cutremurat pre el cu puterea ta, şi sufletele tuturor credincioşilor le-ai clătit. Pentru aceasta strigăm ţie, ca Dumnezeului a toate: Stăpâne îndelung răbdătorule, lasă acum urgia ta, şi nu trece cu vederea cetatea şi poporul; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine Hristoase.

Apoi Antifonul dintâi al glasului al 4-lea
Prochimen, glasul al 4-lea;

Minunat este Dumnezeu, întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih:

Sfinţilor celor ce sunt pre pământul lui

minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată eu vă trimet...

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Dimitrie, milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Apoi Stihul: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Astăzi împreună ne chiamă pre noi...

Caută Slava dela Vecernia cea mare.

CANOANELE.

Al cutremurului cu Irmosul pe 6. Și ale sfântului două pe 8.

CANONUL cutremurului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

O Hristoase contenește degrab clătirea pământului.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruință „să-i cântăm".

Cât este de înfricoșată mânia ta, de carea ne-ai izbăvit Doamne, neîngropând în pământ toată mișcarea noastră. Pentru aceasta cu mulțumită, pre tine pururea te slăvim.

Bucurându-te pururea și cu adevărat, de a noastră cu totul desăvârșit îndreptare Stăpâne, ca pre o frunză proastă clătești tot pământul, întărind Doamne întru frica ta pre credincioși.

Izbăvește-ne de cutremurul cel prea greu pre noi pre toți, și nu da Doamne să piară cu totul moștenirea ta, carea cu multe răutăți te mânie pre tine, cel îndelung răbdător.

A Născătoarei:

Ca niște robi strigăm către tine Maica lui Dumnezeu; arată îndurările tale cele obișnuite spre cetate și poporul tău; și cu milostivire izbăvește-ne de cutremur greu și de nimicire.

CANONUL întâiu al sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre bunul biruitor Dimitrie.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Cu dumnezeească cununa muceniei fiind încununat, lângă Dumnezeu dănțuești, strălucind cu strălucirile cele de acolo, fiind plin de lumină mucenice, pururea lăudate Dimitrie.

Ca pre cel ce ai fost mărturisitor adevărului, și până la sânge te-ai luptat fericite cu răbdare, și tare împrotivire îm-

protiva luptelor ai arătat, Stăpânul te-a priimit mărite.

Pre aflătorul răutăței l-ai doborît la pământ Dimitrie, surpându-l cu muceniceasca ta suliță; fiind întărit spre aceasta fericite cu puterile dumnezeeștei bunătăți, cele mai pre sus de minte.

A Născătoarei:

Cela ce fără de mumă ca un Dumnezeu mai'nainte a fost, s'a făcut precum suntem noi, fără tată, din tine Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, trup luând dupre unire, mai pre sus de cuvânt și de cuget.

Alt Canon, al sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Amestecându-te cu gânditorul mir, te faci mir.

Facerea prea sfântului patriarh Filotei, având temeiul laudelor și rugăciunei, sfântul Mir.

Peasna 1, glasul acelaș, Irmos:

Deschide-voi gura mea...

Partea mea Dimitrie și dumnezeească mărire te fă, că și eu sunt oaie din staulul dragostei tale. Pentru aceasta primește cântarea mea purtătorule de cunună, prin care laud astăzi darul mirului tău.

Intrat-ai Dimitrie luminat, în priveliștea mucenicilor, cu untuldelemn al faptelor bune ungându-ți sufletul tău; și cu chip nou căzând, biruești viteazule, și izvor de mir ai arătat trupul tău.

De curgerile întinăciunei, și de putoarea păcatului curățește-mă Dimitrie, rogu-mă, și de patimile cele necurate, și cu mirul tău arătat mirosind, fă-mă vrednic lăcaș de mireazma lui Hristos.

Slavă:

Ca niște mir, a zis dumnezeescul David cu duhul, este unirea fraților cea frumoasă, slăvite; căci mirurile tale, înțelepte, adună făptura cea nouă, spre unirea mirului celui mai bun.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce te-ai arătat cu totul fără prihană, alabastru mirului dumnezeesc, și vas prea ales al mirezmei lui Hristos; rogu-mă ție, izbăvește-mă de putoarea patimilor, și de tina păcatelor.

Catavasia:

Deschide-voi gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul credin„cioșilor tăi Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirei tale".

Pământul se rănește, când noi săvârșim păcate, și pururea mânia ta o pornește asupra noastră, întru tot îndurate Impărate; ci iartă Stăpâne pre robii tăi.

Clătind Doamne pământul, l-ai întărit iarăș, dojenind și întorcând neputința noastră; vrând prin aceasta să ne întărim cu dumnezeească frica ta, prea bunule.

Să fugim fraților de păcatele cele ce nasc moarte amară, și cutremure prea grele, și rane nesuferite; și pre Dumnezeu cu chipuri de pocăință să-l îmblânzim.

A Născătoarei:

Ceea ce una ești bună, pre Cuvântul cel prea bun roagă-l cu deadinsul, să ne apere de nevoia cutremurului, și de toată mânia, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, rugămu-ne.

Alt Canon, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Socotitu-s'a de nimica înaintea ta porunca tiranilor; că pre Cuvântul lui Dumnezeu, purtătorule de chinuri mai mult decât pre toți l-ai cinstit.

Sfeșnic luminos, în cortul muceniei ai fost, cu dumnezeiască lumină strălucind, mucenice purtătorule de chinuri Dimitrie.

Izvor de tămăduiri, și visstierie nefurată câștigându-te, de toată veselia s'a îmbogățit sfințită și minunată cetatea ta.

A Născătoarei:

Tămăduind chipul cel putred al pământenilor Preacurată, întru acesta din tine s'a îmbrăcat, rămâind precum a fost iubitorul de oameni.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Intrat-ai în izvoarele cele de viață curgătoare, curățindu-te cu dumnezeescul Botez și cu sângele mucenicesc spălându-te Dimitrie, fire nouă ți-ai săvârșit, izvor de mir făcându-te.

Cela ce ești mare păzitor al Tesalonicului, ca un mare izvor al Domnului veselești luminat cetatea ta, cu curgerile mirului, și ca pre niște dumnezeești lăcașuri, sfințești toate.

Cetatea ta mucenice, este ca un izvor de ape vii, și vărsând ca niște curgeri în chip de rîu mirurile tale, înneacă mările eresurilor și ale patimilor.

Slavă:

Mirul Hristos, în sufletul tău Dimitrie a curs cu înțelegere și ca niște miere în buzele tale, izvor de mir a turnat, Darul Duhului, pre tine cinstit lăcaș arătându-te.

Și acum, a Născătoarei:

Iată Fecioara strigă către Stăpânul tuturor și Fiul său: Bun ești Mirele meu, iată bun și frumos! Intru mireazma mirului tău, degrab alerg în urma ta.

CONDACUL cutremurului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind râduiala cea...

Mântueşte-ne Doamne pre noi pre toţi de cutremurul cel greu şi de ranele cele nesuferite, pentru păcatele noastre. Milueşte Doamne pre iubitorul de Dumnezeu Regele nostru, şi pre poporul carele l-ai câştigat cu scump sângele tău Stăpâne; şi cetatea ta să nu o dai pierzărei prin cutremurul cel înfricoşat; că alt Dumnezeu afară de tine nu ştim. Şi strigă celor ce-ţi cântă ţie: Eu sunt cu voi, şi nimenea împrotiva voastră.

Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu obiceiurile creştinătăţii îmbogăţindu-te, înşelăciunea păgânătăţii surpând mucenice, ai călcat îndrăznirile tiranilor şi cu dumnezeescul dor, mintea aprinzându-ţi înşelăciunea idolilor, în prăpastie o ai afundat. Pentru aceasta dupre vrednicie, răsplătirea nevoinţelor ai luat, facerea de minuni, şi izvorăşti tămăduiri, purtătorule de chinuri Dimitrie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea.

Impăratului veacurilor bine plăcând, de către tot sfatul împăratului celui fărădelege te-ai ferit mărite, şi celor ciopliţi n'ai jertfit. Pentru aceasta, jertfă pre tine însuţi te-ai adus Cuvântului, celui ce s'a jertfit, prea tare pătimind. Pentru aceasta şi cu suliţa în coastă fiind împuns, tămăduești patimile celor ce vin la tine cu credinţă purtătorule de chinuri Dimitrie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a cutremurului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Fiindcă te-ai milostivit şi ne-ai izbăvit pre noi, de mânia ta cea nesuferită, ce a venit asupra noastră; noianul iubirei de oameni arătându-ne Hristoase, acum bine mulţămim ţie. Fereşte-ne pre noi cei pedepsiţi pentru toate relele noastre care ne omoară şi caută spre noi milostivindu-te Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dumne-„zeiască cuviinţă cântă, stri-„gând; din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Tu Doamne carele clăteşti pământul, voind, întăreşte-ne Stăpâne întru frica adevărului, pre noi pre toţi cei clătiţi de năravurile vicleanului luptător.

Cu dumnezeiască voia ta clătești toate și spăimântezi inimile celor ce lăcuesc pre pământ, Stăpâne. Dar slăbește Doamne valurile dreptei mâniei tale.

Neavând nici cum în minte frica ta, spăimântezi cu cutremur inimile celor de pre pământ, unule bine îndurate; ci dupre obiceiu minunează spre noi milele tale.

A Născătoarei:

Lăcaș al lui Dumnezeu Stăpână pre tine știindu-te, întru sfântul tău lăcaș, mâinile cu umilință ridicăm spre rugăciune; vezi dosădirea noastră, și ne dă ajutor.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Pre tine cela ce ai biruit minciuna păgânătăței, văzându-te Cuvântul lui Dumnezeu cel prea înalt, cu mărire te-a încununat Dimitrie, pre cel ce cânți: Slavă puterei tale Doamne.

Indreptat fiind cu palma cea de vieață purtătoare, ai ajuns la limanurile cele prea line, unde acum bucurându-te, strigi Dimitrie: Slavă puterei tale Doamne!

Asupra înșelăciunei biruință ridicând, cununa dreptăței cea de biruință ai luat Dimitrie, strigând Ziditorului tău: Slavă puterei tale Doamne!

A Născătoarei:

Ca ceea ce ești mai sfântă decât toate fapturile, numai tu te-ai învrednicit a fi Maica lui Dumnezeu; că pre acesta născând, lumea ai luminat cu Darul cunoștinței de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Ca pre un strugur copt pre tine fericite, culegându-te Hristos din dumnezeiasca viță, te-a stors în teascurile muceniei; și ca niște must curgând, te-a făcut dumnezeesc izvor de mir.

Unde petreci Mirele meu? Unde ți-ai pus lăcașul tău întru amiazăzi? Cel încununat cu slavă a strigat către Hristos: Spre mireazma mirurilor tale alerg, mir luând.

Slavă:

Cela ce curgerile înșelăciunei le-ai înnecat Dimitrie, cu curgerile sângiurilor tale; usucă și râurile păcatelor și ale patimilor mele, cu curgerile mirurilor tale, rogu-mă.

Și acum, a Născătoarei:

Spune-mi mie Mirele meu! Spune-mi mai luminat, unde paști oile? Mireasa strigă către Mirele și Fiul; că mireazma mirurilor tale, a tras pre toți cei ce te iubesc.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce „mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le; ca să te „vază Cuvinte al lui Dumne-„zeu, pre tine adevăratul Dum-„nezeu, cela ce chemi din ne-„gura greşalelor".

Şi tu inimă te clăteşte a-cum, văzând îngrozirea lui Dumnezeu stându-ţi asupră, şi strigă: Iartă pre poporul tău Stăpâne Doamne, şi potoleşte mânia ta, îndurate.

Poporul şi cetatea, care le-ai câştigat cu sângele tău Iisuse, nu le dà întru piericiune; nu lăsà să se turbure pământul cu cutremur groaznic; ceata apostolilor te roagă pre tine.

Dela căile tale Stăpâne cele drepte, abătându-ne cu minte răzvrătită, întru mânie te-am întors pre tine cel milosârd, şi carele nu ţii minte răul; ci milostiv fii îndurate, robilor tăi.

A Născătoarei:

Acum a venit vreme de ajutor, acum împăcare trebueşte Preacurată, către Fiul tău şi Domnul; roagă-l să se milostivească spre noi cei ce ne împrotivim lui, şi să ne izbăvească de această mânie de acum.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Focul dumnezeeştei dragoste în inimă priimind, ai stins focul nedumnezeeştei nebunii idoleşti, pururea slăvite Dimitrie.

Mântuindu-ne pre noi de primejdii arătate Dimitrie, acopere cu rugăciunile tale pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te laudă pre tine.

Cei ce cu credinţă şi cu osârdie aleargă la lăcaşul tău Dimitrie, de grab se mântuesc de boale şi de patimile cele de suflet stricătoare.

A Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel de o fiinţă cu Tatăl, al tău fiu este Maica lui Dumnezeu, mai pre sus de minte şi de cuvânt, cu tine de o fiinţă fiind.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Marele între mucenici Dimitrie, cu sângiurile amestecând sudorile nevoinţelor, mir dumnezeesc nouă ne-a gătit, bine fierbând doftorie cu focul duhului, spre nouă curăţire a sufletelor noastre.

Ranele trupurilor şi ale sufletelor le curăţeşti Dimitrie, ca cu nişte lucrătoare doftorii, cu mirul cel din mormântul tău; spălând veninul cel înţelegător, prin rîvna Stăpânului tău, cu picăturile sângiurilor tale.

Slavă:

Mirul cel mai lucrător de

cât focul Dimitrie, ajungând la toată Biserica, curge, izvorăște, viază, și lucrează tainic, celor ce aleargă cu credință la dânsul, arzându-le boalele, și gonind dracii.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălășluindu-se în pântecele tău Fecioară, l-a făcut doftorie de mir nou. Pentru aceasta sufletele cele fecioreşti ale dumnezeeştilor sfinți, în urma ta au alergat cu căldură: Bună eşti! strigând către tine; bună eşti! Fecioară Stăpână.

Peasna 6-a, Irmos.

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul is-„pitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din sticăciune viața „mea mult milostive".

Neavând Stăpâne îndrăzneală noi smeriții, a ne rugà înălțimei tale, pre îngerii tăi cei aleși îi mișcăm spre călduroasă rugăciune; pentru dânșii, izbăvește-ne pre noi de mânia ta.

Acum am cunoscut Doamne, că ai voit întru noi și nu ne-ai ținut sub pământ pentru păcatele cele cumplite; pre noi cei ce mult am greșit. Pentru aceasta cu mulțumită te slăvim.

Poruncești să se cutremure temeliile pământului, ca noi smeriții să încetăm a ne clătì din starea cea mai bună a faptelor celor bune, și să ne întărim cu frica ta Cuvinte.

A Născătoarei:

Sfântă dumnezeească Mireasă, milostivește-te acum spre poporul tău cel fără pricepere, și cu rugăciunile tale cele de Maică, oprește degrab mânia lui Dumnezeu ce este asupra noastră, rugămu-ne ție.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voi ție cu glas...

Adunându-ne împreună, cu un glas lăudăm Dimitrie pomenirea ta cea de lumină purtătoare, și plină de minuni, și de darurile sfântului Duh, prea fericite.

Dezleagă legăturile greșalelor mele, cu rugăciunile tale; căci ca un nebiruit mucenic ai îndrăzneală către Stăpânul; și fii mie scăpare și acoperemânt Dimitrie.

A Născătoarei:

Neîntinată, aflându-te Mirele Cuvântul în mijlocul spinilor, ca un crin prea curat, și ca o floare din văi, o Maică a lui Dumnezeu! în pântecele tău s'a sălășluit.

Alt Canon, Irmos:

Ințelepții lui Dumnezeu...

In baia dumnezeescului Botez spălându-te, te-ai uns mărite

cu mirul Duhului; carele păzindu-ți nespurcat sângele coastei tale, mir l-a făcut.

Scoală, vino aproape de mine sufletul lui Dimitrie, grăește Mirele Domnul; să intrăm în camera cea cu nard, și mirezmei mirului meu să ne împărtășim.

Nouă toate s'au făcut Dimitrie, strigă ție Mirele Hristos; iarna a trecut, vino, trandafirul a înflorit. Aleargă o prietene! la mireazma mirurilor mele!

Slavă:

Eu, zice cel iubit, eu mirele sîrguesc în urma ta; că mireazma mirurilor tale întrece toate mirurile; ea, carea sângele nostru mir l-a făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Cu moarte moartea s'a stricat, vieața din mormânt a răsărit; prin streină nașterea ta, legile firești dezlegându-se; și sângele mucenicilor mir s'a făcut.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Cu curgerile sânguirilor tale Dimitrie, Biserica Dumnezeu o a roșit, cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită; și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

ICOS.

Pre marele mucenic, toți credincioșii adunându-ne, cu un glas să-l lăudăm ca pre un ostaș al lui Hristos și mucenic; cu cântări și cu laude strigând Stăpânului și Ziditorului lumii: Izbăvește-ne pre noi de nevoia cutremurului, iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor sfinților tăi mucenici. Intru tine nădăjduim, să ne izbăvim de nevoi și de necazuri; că tu ești întărirea noastră.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea sfântului slăvitului marelui Mucenic Dimitrie, izvorîtorul de mir și făcătorul de minuni.

Stih: Sulițile Hristoase al meu, pre Dimitrie împungând.

Carele patimei coastei tale cei de suliţe împunse râvnind.

In a douăzeci şi şase pre Dimitrie l-au rănit, Suliţele şi l-au omorît,

Acesta a fost pe vremea împăraților Diocliţian şi Maximian, trăgându-se din Tesalonic, fiind din început blagocestiv şi învăţător al credinţei cei în Hristos. Deci mergând Maximian la Tesalonic, fu prins sfântul şi pus în temniţă, pentrucă erà vestit în buna credinţă. Şi lăudându-se împăratul cu un om al lui ce-l chemà Lie şi îndemnând pre oamenii cetăţei să iasă să se lupte cu dânsul, căci întreceà acesta pre toţi cei de vârsta lui la mărimea trupului şi la vîrtute. Oarecarele tânăr creştin anume Nestor, mergând la sfântul Dimitrie unde se află în temniţă, îi zise: Robule a lui Dumnezeu, voi să mă lupt cu Lie, ci te roagă pentru mine. Iară sfântul însemnându-l la frunte cu semnul crucei, îi zise: Şi pre Lie vei birui şi pentru Hristos vei mărturisi. Deci luând Nestor îndrăzneală din cuvintele acestea, merse de se luptă cu Lie şi-i puse semeţia lui jos, omorându-l. De care lucru împăratul ruşinându-se, s'a mâhnit împreună şi s'a mâniat. Şi fiindcă s'a înştiinţat cum că sfântul Dimitrie a îndemnat la aceasta pre Nestor, a trimis ostaşi şi le-a poruncit să-l străpungă cu suliţele pre sfântul înlăuntru în temniţă. Pentrucă a fost pricină junghierei lui Lie

şi făcându-se aceasta, îndată marele Dimitrie ş'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, făcând după moartea sa multe minuni şi prea slăvite tămăduiri. Apoi din porunca împăratului s'a tăiat şi capul sfântului Nestor.

Dintru ale lui Metafrast.

Aşà dar fu cele ale sfântului şi zăcându-i trupul mort pre pământ, au luat apoi nişte creştini cinstitele lui moaşte şi le-au îngropat cu cinste şi cu dragoste dumnezeească. Iară o slugă a sfântului ce-i slujià, când a priimit sfântul fericita junghiare, el precum putù strânse sfinţitul acela sânge al mucenicului, în sfântul orar ce-l purtà sfântul pre umere, încă şi inelul sfântului ce-l purtà în mână sângerându-l cu mucenicescul sânge, multe minuni cu dânsul a făcut, cât se umplù toată cetatea Tesalonichenilor de vestea minunilor. Drept aceea nici erà cu putinţă a se ascunde aceasta de Maximian, nici el a suferì zavistia, ci prinseră numai decât pre acea minunată slugă, carele se chemà Lupul, şi-l omorîră. Deci trecând câtăva vreme şi tinzându-se minunile şi ajungând în toate părţile, un om oarecarele anume Leontie, foarte de cinste şi cu căldură spre credinţa în Hristos, căzù întru o boală foarte grea, cât socotià mai dorită moartea, şi neputând doftorii nimic a-i folosì şi boala tot întărindu-se, năzuì la sfânta biserică a mucenicului, şi îndată cum l-a dus şi-l puse acolo, şi el chemând numele sfântului prin buzele sale, prea lesne se tămădui de acea boală. Şi precum Leontie curând îşi luă tămăduirea, aşà fără de zăbavă precum a putut a dat răsplătirea. Că strică lăcaşul cel mic unde erà trupul sfântului, fiind foarte strîmt, strîmtându-se de zidul băei şi de uliţă, şi zidì din temelie lăcaş mai mare în cetatea Tesalonicului, carele stă până astăzi foarte cuvios în faţa uliţei cei mari, unde este baia cea de obşte. Deci vrând acest blagocestiv om, ca să meargă la Iliric unde ocârmuià şi dregătoria eparhului, şi vrând el să ià oarece părţi din sfântul trup, ca să zidească şi acolo biserică sfântului mucenic, iară căci nu luase voie dela sfântul, pentru aceea îl zăticnì, arătându-se noaptea. Pentru care făcù a doua călătorie precum zic şi-şi tocmì lucrul, luând haina mucenicului ce erà roşită de sfântul său sânge şi o parte din orar şi puindu-le într'un sicriu de cinste, pre cele ce erau cu adevărat cinstite, într'acest chip plinì pofta mucenicului, şi luişi mare întemeiare. Deci vrând aş face calea către Sirmion în vreme de iarnă şi sosind la ţărmurile apei Istrului şi viind apa foarte mare, în scârbă erà omul. Iară sfântul Dimitrie arătându-i se, zise: Să nu aibi nici o grije, ci ţiind în mâini cele ce duci, treci fără de nici o îndoială rîul, şi ascultă eparhul pre cel ce i se arată şi dimineaţa suindu-se în car trecù apa ţiind sicriaşul în mâini, îi făcù apa loc, şi curgeà cu linişte. Deci aşà trecând fără de nici o vătămare şi sosind la Sirmion a dat acest sfânt sicriu cu odorul ce erà într'însul în biserica ce zidise mucenicului. Şi mulţi se îndulciră de multele minuni şi tămăduiri ce făceà acea sfântă hlamidă, încă şi pre cale.

Şi pre Marian eparhul Ilirionilor, carele erà cuprins de o boală rea din cap până la picioare, părăsindu-l doftorii şi mergând la biserica sfântului precum îi poruncise sfântul, l-a izbăvit de acea boală. Şi pre alt om ce aveà boală de curgerea sângelui, l-a tămăduit minunat, şi pre altul ce erà îndrăcit, încă şi pre cetatea cea mare a Tesalonicului o a izbăvit de încunjurarea şi bătaia varvarilor şi i-a scos din robia lor.

Şi pre episcopul Afrorilor, pre cari îi scriu elinii mutaţi din Finichia, robindu-se de către varvari l-a izbăvit, arătându-i-se sfântul şi slobozindu-l din legăturile ce aveà împrejur, l-a îndreptat până la Tesalonic. Iară dacă s'a dus episcopul la Africa, a zidit o biserică marelui mucenic Dimitrie şi silindu-se încă ca să-i facă şi un chivot şi un amvon, iară sfântul neîntârziind, ci arătându-se episcopului în vis, i-a zis: Ià aminte corabia ce a sosit acum în liman, că a adus marmure de câte îţi trebuiesc. Şi dintru acelea vei luà pentru acea trebuinţă; deci vorbind episcopul cu corăbierul şi neputând isprăvi, tăgăduindu-le acela, i se arătă iarăş sfântul şi i-a zis: Că la pliscul corăbiei zăceau marmurile, spuindu-le toc anume cum şi în ce fel de formă erau, şi cum că le cumpărase pre numele fratelui său şi împreună mucenicului Victor, şi cum că acela i le-a dăruit acum aflându-se

pentru dânsul altele în Ţarigrad de i s'a împlinit trebuinţa, şi să spue aevea corăbierului într'acestaş chip, că aşà îl va plecà şi le va luà, precum a şi fost.

In cetatea Tesalonicului a potolit foametea şi moartea ce erà, încunjurând pre la limanuri şi arătându-se corăbierilor, le poruncì de'şi porniau corăbiile cu bucate acolo degrab, arătându-se atuncea şi aevea, de-l vedeau corăbierii cu ochii şi mergeà sfântul departe înaintea corăbiilor, umblând pre mare.

Deci pururea pomenitul Impăratul Iustinian, a zidit, acel de Dumnezeu făcut şi fără prihană lucru, în numele adevăratei înţelepciunei Cuvântului lui Dumnezeu şi cercà ca să ascunză acolo toate cele de demult vechi şi cinstite lucruri şi poftind să i se aducă acolo şi vreo părticică din moaştele sfântului marelui mucenic Dimitrie, şi pornindu-se spre acel lucru cei trimişi de dânsul şi apropiindu-se de mucenicescul şi de Dumnezeu cinstitul mormânt al mucenicului; îndată se arătă unde străluciâ foc dela cinstitul sicriu şi săriâ de acolo văpaie de foc de-i loviâ în gură şi nu-i lăsà ca să se apropie, şi glas din foc ieşind şi povestind acel înfricoşat şi minunat lucru ziceà: Părăsiţi-vă a mai bântuì; de care îngrozindu-se căzură cu faţa la pământ şi luând numai ţărână de acolo, se duseră. Din care jumătate o puseră ca un odor în Schevofilachie, iară jumătate o trimiseră la împăratul pentru sfinţenie, povestindu-i cele ce li s'au întâmplat şi li s'au grăit.

Iară diavolul cel ce pururea pizmueşte cele bune, ispitì oarecând să deà marea cetate a Tesalonicului în mâinile vrăjmaşilor într'acest chip: Meşteşugì ca să arză Chivotul sfântului în biserică, şi aprinzându-se biserica de ardeà, sosì şi neamul cel fără de omenie al Slavinilor, şi îşi ascunse oastea puţintel în laturi dela cetate, care aceasta fu din pornirea vicleanului satana. Iară poporul strângându-se ca să stingă focul, cel ce erà purtător de grijă, de lucrurile cele sfinte ale bisericii, văzând că argintul sicriului se topise de curgeà pre pământ, se temù, să nu se facă vre un jaf, să piară argintul de norod, deci strigà cu glas mare zicând: O prietenilor şi fraţilor, vrăjmaşii împresurară cetatea şi au început a sfărâmà zidurile; meşteşugindu-se el cu cuvântul lui, ca să risipească mulţimea oamenilor, ca să nu jefuiască argintul, căci sfântul dădu-se însuflarea aceasta, cari crezând cuvântul aceluia, precum şi erà de crezut şi pornindu-se toţi numai decât la ziduri, aflară pre vrăşmaşi puind scările la ziduri şi măistriile cele de stricăciunea cetăţei şi pre cei ce dedese năvală asupra cetăţei numai puţin decât focul; deci chemând pre sfântul întru ajutor, îi goniră. Iară după ce se stinse şi focul, păzitorul acela al bisericii, spuse către toţi minunea, zicând: Că strigarea aceea ce făcuse, nu erà doară că ştiea el ceva de venirea vrăjmaşilor, ci numai pentru paza sfântului, ca să nu se jefuiască argintul de norod. Care este arătată la cei chibzuiţi, carii ştiu socotì lucrurile şi cunosc dumnezeeştile rânduiele, că cu pronia sfântului întorcând la capul vrăjmaşului meşteşugurile lui, se tămădui răul cu rău, căci cu aprinderea focului scornì norodul şi cu stingerea îl întărì, iară cu glasul cel de mântuire care s'a dat din dumnezeiasca însuflare păzitorului bisericii le strigă, fiind norodul înfierbântat, mântuì şi zidul şi cetatea foarte lesne.

Aşişderea şi oarecarele Ilustrie, ce se zice pre limba elinească protospătar, şezând lângă biserica sfântului, dumnezeesc om se cunoşteà a fi. Acesta spuneà, că pre vremea războiului Avarilor împărăţind Mavrichie, a văzut doi bărbaţi luminoşi la chip şi la stat, ca cei ce se cinstesc şi stau înaintea feţei împăratului, cari mergeau să intre în biserica sfântului şi când au fost la locul ce se chiamă Trivolon, de unde se începe a intrà în biserică, între cei doi stâlpi mari de tetalie, ce stau spre apus, ziseră slugei să-i ducă la domnul casei, şi apropiindu-se el de intrarea sfântului Chivot, iară sfântul cu de grab deschise uşile, şi ieşi de-i întâmpină şi le-a dat închinăciunea sănătăţii ca unor cunoscuţi şi veniţi dela împăratul, şi făcând voia împăratului. Iară ei grăiră către dânsul, zicând: Că împăratul a poruncit sfinţiei tale să laşi cetatea şi să mergi către dânsul, că s'a lăsat vrăjmaşilor cetatea aceasta. Care dacă auzì sfântul, plânse plecând capul, fiind cuprins cu tăcere, multă vreme, arătând cu chipul acesta greutatea mâhnirei ce-i deteră cuvintele

acelea, de care mâhnindu-se și sluga, zise: De aș fi știut fraților, că va aduce venirea voastră atâta amărăciune, nu ași fi spus domnului meu. Și după aceea târziu îi întrebă sfântul: Adevărat, așa a plăcut? Așa s'a părut Domnului și Stăpânului tuturor? Să părăsească o cetate atâta de mare carea o a cumpărat cu sângele său, să o dobândească cei ce nu-l cunosc? Și zicând ei așà adevărat. Iară sfântul și mult milostivul mucenic, îi tocmì și învăță să ducă răspunsul la Domnul și Stăpânul tuturor carele erà într'acestaș chip: Cunosc iubitorule de oameni Doamne, milosârdiile tale, cele ce biruesc pururea mâhnirea ta, carea o ațâță păcatele noastre, cunosc că ți-ai pus sufletul pentru păcătoși și ți-ai vărsat sângele pentru ei, și nu s'a zăticnit nici odată această bună voire a ta și de păcatele noastre, și de vreme ce m'ai pus și pre mine păzitor acestei cetăți, mă voi asemănà ție Stăpânului meu și-mi voi pune sufletul pentru dânșii și voi pieri cu pieritorii aceștia, ce cred în numele tău. Și nu s'au despărțit de la tine, măcar că au greșit, iară tu ești Dumnezeul celor ce se pocăesc. Spre acestea ziseră bărbații aceia: Acestea să spunem celui ce ne-a trimis? Acestea să zicem Impăratului? frică ne este să nu cumva să se mâhnească asupra ta; Iară sfântul zise: să le zică și iară să le zică și se întoarse iarăș la Chimitirion și închise sfântul Chivot înaintea celor cu chip îngeresc, cari purceseră de se duseră după vorba aceasta. Acestea le adeverea sfințitul Ilustrie, că le văzuse aevea, întru uimire; sau vedenie și povestindu-le cetățenilor, ce mai rămăsese, le da îndrăznire cu cuvântul, că erau îngroziți și slăbiți pentru boala omorului, ce se întâmplase mai'nainte, aflându-se la multă neputință și la lipsă de prada și călcarea limbilor, și-i îmbunà, că este sfântul întru ajutor cu dânșii și-i adeverià că cu rugăciunile sfântului vor fi păziți, precum mai pre urmă sfârșitul lucrurilor a arătat.

Iarăși un eclisiarh anume Onisofor, păzind la sfântul mormânt și se ostenià la aprinderea candelilor și a făcliilor și fiind rău cu năravul așa, că furà lumânările și făcliile, care făcându-o aceasta multă vreme, n'a lăsat sfântul netămăduit năravul lui cel nepriceput și de stricăciune, ci arătându-i-se în vis, îl mustră, și-l învăță cu binișor, ceea ce se cădeà să facă, zicându-i: Frate Onisifore, nu-mi place ceea ce faci la făclii, ca să știi, că făcând aceasta și pre cei ce le aduc păgubești mult, și însuți pre tine te ai împins în prăpastia pierzării. Că cu cât se aprind mai mult făcliile, se milostivește și Dumnezeu mult spre cel ce le aduce; iară când se iau curând, micșorează lucrul mila aceluia și sporește osânda celuia ce le ià. Deci oprindu-se Onisifor puținel din cuvintele acestea, preste puțină vreme iarăși lăsându-se de îmblânzirea vedeniei, se apucă iarăș de cele obișnuite, făcându-le fără de frică. Și când fu într'o zi mergând un creștin foarte de noapte, duse făclii foarte frumoase, care plăcură lui Onisifor și îndată cum le-a aprins merse să le ià, după ce se duse cel ce le adusese. Insă vezi și grija sfântului; cum se tinse acela la făclii, sfântul încă slobozì glas din sicriu, zicându-i: Dar nu te-ai mai părăsit? Intr'acestaș chip lovindu-se Onisifor, căzù la pământ cădere grea, îngrozindu-se de frică și de sunetul glasului, până a mers un cliric cunoscut al lui, de l-a ridicat de jos și l-a ținut de și-a venit în fire; și după ce își venì în fire, își mărturisì către toți îndrăznirea nebuniei lui și purtarea de grijă a sfântului, cu cea dintâi și a doua certare cu iubire omenească, cât nu numai el ci și alții toți se folosiră de minunea aceasta.

Intru această zi, sfinții mucenici Artemidor și Vasilie de sabie s'au săvârșit.

Stih: Artemidor al căruia sfârșit prin sabie s'a hotărît,

Impreună nevoitor la sabie pre Vasilie a avut.

Intru această zi, sfânta muceniță Leptina pre pământ târându-se s'a săvârșit.

Stih: De mâinile rău cugetătorilor târându-se pre pământ,

A lăsat Leptina grăsimea trupului la pământ.

Intru această zi, sfântul mucenic Glicon, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Grumazii la sabie intinzându-ți Glicone mucenice,

Sângele tău pentru Hristos îl verși jertfă prea dulce.

fiind cu sângele tău, având în loc de sceptru Crucea, împreună cu Hristos împărăţeşti acum, mucenice Dimitrie, cu împărăţie nesurpată în veci.

A Născătoarei:

Prea luminată Maică Fecioară, pre toţi cei ce te cinstesc pre tine, cea cu totul adevărată Născătoare de Dumnezeu, păzeşte-i tu ceea ce eşti binecuvântată între femei, cu totul fără prihană Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Jertfitu-ţi-ai sângele tău Împăratului tuturor Dimitrie, cela ce ai fost mărit în oaste, şi în coastă te-ai împuns, urmându-i lui. Pentru aceasta îţi dă plată cuvioasă, ca alt mir priimindu-te pre tine.

Intrupatu-s'a mirul cel ceresc, Hristos Domnul, pentru iubirea de oameni; şi Dimitrie iubindu-l foarte, uns s'a făcut, cu mir nou ungându-se, şi trupul lui izvorăşte.

Slavă:

Cu mirul bucuriei ungându-mă pre mine Hristos, din robie m'a dezlegat, şi din tirănia cea amară; ci iarăş m'am robit cu faptele cele de ruşine. Izbăveşte-mă de robia cea urîtă Bunule, ungându-mă cu mirul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Alegându-te pre tine Mirele cel frumos al tău Fecioară Stăpână, din seminţia pământenilor, frumos ai stătut înainte deadreapta lui: Vino Mireasa mea, din Livan! grăindu-ţi ţie; vino Mireasa mea şi Maică!

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Dreaptă mânia ta aceasta iubitorule de oameni, venindu-ne asupră fără de veste, ne-am turburat; şi cu deznădăjduire cu totul suntem cuprinşi, văzându-te turburat asupra noastră, îndurate.

Să tindem credincioşilor, mâinile şi ochii către unul Stăpânul cela ce poate să mântuiască, şi să strigăm: Hristoase, întoarce mânia ta de la noi, iubitor de oameni fiind.

Mii de îngeri, adunarea mucenicilor, sfântă ceata proorocilor, a apostolilor, a cuvioşilor, a ierarhilor, te roagă pre tine Stăpâne: Iartă pre poporul tău cel smerit!

Indurate, cela ce ştii neputinţa noastră, şi toată alunecarea şi neîndreptarea, slăbeşte mânia, şi turburarea o alinează,

și cu mila ta milostivește-te spre lume.

A Născătoarei:

Milostivă de Dumnezeu Născătoare ceea ce ai născut pre Mântuitorul cel milostiv vezi dosădirea și suspinul poporului tău, și grăbește a-l ruga să se milostivească spre noi.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-și..

Intunecat-ai prea lăudate, toată nebunia vrăjmașului, încingându-te cu puterea cea nebiruită a lui Hristos; și purtător de biruință fiind mucenice Dimitrie ai strigat: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Bună starea mucenicilor arătând, fericirea mucenicilor Dimitrie ai moștenit; în baia cea sfântă spălându-te, carea nu se spurcă cu adaosurile de a doua oară ale păcatelor, și cu sulița fiind împuns, ai strigat: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Mulțimea darurilor minunilor tale celor mai pre sus de minte, care ți-a dat Hristos mărite, tuturor se arată, și darul tămăduirilor, Darul cel mai pre sus de cuvânt, arătat îl propoveduește nouă celor ce strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre una întru toate neamurile Fecioară Maică, și Curata de Dumnezeu Născătoarea, cu cântări să o lăudăm; că aceasta este solitoarea mântuirei noastre, ca ceea ce a născut pre Cuvântul Mântuitorul lumii; căruia strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioși...

Inălțând pre Hristos în Biserică, gâtlejul tău s'a învățat adevărul; gura ta a grăit cuvintele înțelepciunei, fălcile tale s'au arătat pahare de mirezme. Pentru aceasta Hristos te-a arătat lumii izvor de mir dumnezeesc.

Puterea cuvintelor tale purtătorule de cunună, carea ca niște săgeți ale celui puternic, în mâinile tale de departe se învârtià, cel împrotivă luptător al tău îngrozindu-o, ți-a împuns coasta cu suliță lungă. Însă întorcându-se marea mirurilor tale, l-a înnecat ca pre Eghipteni.

Marele păstor al Tesalonicului, mântuitorul întru primejdii cel prea ales, apărătorul cel prea tare a toată Biserica, ca un părinte iubitor de fii, fiilor își dă coasta ca o țâță hrănitoare de suflet, carea mirul ca niște lapte îl dăruește.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

De boale, și de neputințile

cele grele, și de pânditurile dracilor ai mântuit, mare Dimitrie, cu stropirile mirului tău casa cea părintească, care o ai iubit, cinstind fapta bună a părinților; la cari ne aduni pre noi cei ce lăudăm harul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Bogăție de obște, o de Dumnezeu Născătoare! și mărire avându-te toți cei ce te cinstim pre tine, cu credință la tine alergăm, cu dragoste te rugăm, mântuește-ne de osânda cea din veacul ce va să fie; învrednicindu-ne desfătărei cei veșnice și mărirei, în lăcașurile drepților.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedà nu „este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești; iară prin tine „Preacurată s'a arătat oame„nilor Cuvântul întrupat; pre „carele mărindu-l cu oștile ce„rești, pre tine te fericim".

Iată noi toți am greșit, și cu frică pământul cel ce nimic n'a greșit se muncește. Că certându-ne pre noi iubitorule de oameni, pre acesta tot îl clătești, ca să luăm simțire, și să ne grijim de mântuirea noastră.

Cela ce ești al ceasurilor și al vremilor Domn, întru o clipeală ai vrut să sfărâmi pre robii tăi, dar din multă milostivirea ta Stăpâne te-ai oprit; mulțămim ție noi cei fără de răspuns, unule iubitorule de oameni.

Scapă îndurate de cutremur, de sabie, de robia cea amară, de năvălirea vrăjmașilor, de foamete și de ciumă, și de ori ce altă pedeapsă, cetatea ta și toată laturea, celor ce cu credință te laudă pre tine.

Pământul fără limbă strigă suspinând: Pentruce cu multe rele mă spurcați voi oamenii? Că Stăpânul neîndurându-se de voi, tot pre mine mă rănește. Luați simțire, și prin pocăință faceți pre Dumnezeu milostiv.

A Născătoarei:

Ceea ce n'ai luat stricăciune întru naștere, din toată stricăciunea scoate-ne pre noi pre toți Fecioară, și din cutremur mare, și din necaz; alinează mânia Stăpânului, cu împăcările cele de Maică! ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Piatra cea netăiată de mână...

Rumpe legăturile greșalelor celor ce te laudă pre tine, purtătorule de chinuri; alinează asuprelele patimilor, strică turburarea eresurilor; potolește viforul ispitelor, cu rugăciunile tale.

Roagă-te mucenice Dimi-

trie să dobândească cununile mărirei şi câştigarea împărăţiei cereşti, cei ce te laudă pre tine; roagă pre Domnul dătătorul de vieaţă, şi Impăratul puterilor.

Indreptează la cărările cele drepte ale împărăţiei cereşti, pre sfântă turma ta, purtătorule de cunună mucenice Dimitrie; povăţueşte-i la păşunea cea de mântuire, la locul cel veşnic.

A Născătoarei:

Ca pre o rădăcină, izvor şi pricină nestricăciunei, te lăudăm pre tine Fecioară toţi credincioşii, cei ce nădăjduim spre tine. Că tu ne-ai izvorît nemurirea cea Ipostatnică.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Pământul şi Cerul se minunează de lucrul tău Dimitrie. Că în trup vieaţa tuturor celor buni o ai împodobit cu podoaba cea dupre chip prea bunule, luminat ungându-o. Şi trupul văpsindu-ţi cu sângiurile, ca un împărat luminos cu mir te-ai uns.

Ca să te îmbraci în haina, de carea s'a dezbrăcat de demult Adam cel vechiu, Dimitrie, în Adam cel nou te-ai îmbrăcat, şi pielea trupului bucurându-te o ai lepădat. Pentru aceasta cu miresme, şi cu cununi ţi s'a încredinţat împărăţia cea luminoasă.

Mintea nu este îndestulată, şi cuvântul omenesc nu poate spune cinstele cele mai pre sus de fire, şi măririle cu care te-ai uns mucenice; împărăţind neîncetat cu Hristos fericite. Şi mirul cel ce curge mai pre sus de fire din moaştele tale, este semn prea luminat.

Slavă:

Turma carea Hristos o a răscumpărat cu sângele său, pătimitorule, şi tu cu cuvinte sfinţite şi cu legi, şi cu sângiuri o ai aşezat. Incă şi acum cu mirurile tale, şi cu minunile hrănindu-o, în veci nevătămată păzeşte-o de eresurile cele cumplite, prea lăudate.

Ş' acum, a Născătoarei:

Cântările cele slabe, şi rugăciunile noastre priimindu-le Stăpână, împrăştie norul primejdiilor celor amare, celor împreună şi osebite ale noastre. Potoleşte viforul Bisericii, Preacurată, risipeşte oştile varvarilor. Şi ne mântueşte de munca ce va să fie.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mucenice al lui Hristos Dimitrie, precum oarecând mândria lui Lie şi înălţarea şi îndrăzneala cea dobitocească o ai surpat cu Darul lui Dumne-

zeu, și pre viteazul Nestor în locul cel de luptă l-ai întărit cu puterea Crucii; așà și pre mine mă întărește totdeauna cu rugăciunile tale purtătorule de chinuri, împrotiva dracilor, și a patimilor celor de suflet pierzătoare. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre Domnul, carele s'a întrupat din curat sângele tău, Fecioară Maică prea curată, roagă-l neîncetat pentru noi robii tăi; ca să aflăm Dar și ajutor în vreme cuvioasă, în ziua nevoiei. Păzește neamul omenesc de groaza înfricoșatului cutremur, și de primejdii ferindu-l, cu rugăciunile tale cele de Maică.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu bun miros...

Vino mucenice al lui Hristos la noi, cei ce ne trebuiește a ta milostivă cercetare și ne apără pre noi cei dosădiți cu îngrozirile cele tirănești și cu nebunia cea cumplită a eresurilor! De care ca niște robiți și goli suntem goniți, din loc în loc adese trecând, și rătăcind prin peșteri și prin munți. Deci milostivește-te prea lăudate, și ne dă nouă iertare; alinează viforul, și potolește mânia cea asupra noastră; rugând pre Dumnezeu, cel ce dă lumii mare milă. De două ori.

Zid tare carele nu te temi de robiile vrăjmașului, te-ai dat nouă, năvălirile varvarilor surpând, și asuprelele boalelor potolind. Așezământ nestricat, și temelie nemișcată. Păzitor și folositor, și apărător ai fost cetăței tale Dimitrie. Pre carea și acum fericite, fiind în cumplite primejdii și împresurată cu nemernicie, cu rugăciunile tale o mântuește; rugând pre Hristos, cel ce dă lumii mare milă.

Toată fapta bună luând împreună, ceata purtătorilor de chinuri s'a arătat; de unde desfătarea vieții cei nestricate și fericite, dupre vrednicie au moștenit. Intre cari împodobit fiind dupre vrednicie, minunate Dimitrie, și cu urmarea lui Hristos cinstit fiind, și lăudându-te cu asemănarea suliței, roagă-te mai cu deadinsul, să ne mântuiască pre noi cei ce te cinstim pre tine, de patimi și de cumplite primejdii, cu căldură rugând, pre cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 4-lea. Facerea lui Andrei Ierusalimneanul.

Pre cel ce s'a câștigat cu sulițile, Darul coastei Mântuitorului cea împunsă cu sulița; din carea ne izvorăște Stăpânul apele vieții, și ale nestricăciunei; pre Dimitrie să-l cinstim, cel înțelept întru învățături și purtător de cunună între mu-

cenici; cel ce prin sânge a plinit călătoria pătimirei, și prin minuni a strălucit la toată lumea. Pre râvnitorul Stăpânului, și milostivul iubitor de săraci. Pre folositorul Tesalonicenilor, întru multe și adese cumplite primejdii. A căruia și pomenirea cea de preste an cinstind, slăvim pre Hristos Dumnezeu, cel ce lucrează printr'însul tuturor tămăduiri.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne din toate nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pre făcătorul tuturor; ca toți să strigăm către tine: Bucură-te una folositoarea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Și se face fraților prin Preot ungere din candela sfântului.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas 1, și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cutremurului, Peasna 3, pe 4, și a sfântului, Peasna 6, pe 4. Prochimen glas 6. *Mântuește Doamne poporul tău*... Și al sfântului, glas 7: *Veseli-se-va dreptul de Domnul*... Apostolul, către Evrei: *Fraților, pre carele iubește Domnul, îl ceartă*. Și... al sfântului, către Timotei: *Fiule Timotei, întărește-te în Darul*... Evanghelia cutremurului, dela Matei: *In vremea aceea, intrând Iisus în corabie*... Și a sfântului, dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, acestea poruncesc vouă*...

CHINONICUL:

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Și al sfântului:

Intru pomenire veșnică va fi dreptul.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplà pomenirea sfântului marelui mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir și a cutremurului, Duminecă:

Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obicei.

La Vecernia cea mare, după obișnuita Catismă, la Doamne strigat-am: Stihirile Invierei 3, ale cutremurului 3, care sunt la Stihoavna Vecerniei cei mari, și ale sfântului Dimitrie 4. Slavă, a sfântului Dimitrie, Și acum, Dogmatica glasului. Prochimenul zilei, și citirile. *La Litie*. Stihira hramului, și Stihirile sfântului; Slavă, a sfântului, Și acum a Născătoarei. La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă, a sfântului, Și acum, a Născătoarei Invierei, dupre glasul slavei sfântului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de două ori, și al sfântului odată. Iară de nu este priveghere, după Tatăl nostru... Troparul învierei, Slavă al sfântului, Și acum al cutremurului; Ectenia, și Otpustul. La Pavecerniță, după *Cade-se să te fericim*, și după Sfinte Dumnezeule, Condacul sfântului; Slavă, Și acum, al cutremurului,

La Utrenie, La Dumnezeu este Domnul. Troparul Invierei, de două ori; Slavă al sfântului, Și acum, al cutremurului. După obișnuitele Catisme, Sedelnele Invierei; apoi Polieleul, cu Mărimurile lui. Soborul îngeresc; Ipacoi al glasului, și Sedelnele sfântului, amândouă câte odată, Slavă, Sedealna cea de după Polieleu. Și acum, a Născătoarei. Antifoanele, și prochimenul glasului; Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos. Psalmul 50, și Stihira Invierei.

Canoanele: Al Invierei cu Irmosul pe 4, al cutremurului pe 4, și al sfântului, amândouă pe 6. Catavasia, *Deschide-voi gura mea*... După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul sfântului, și Sedealna, de două ori. Slavă, Și acum, a cutremurului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul Invierei. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei. Slavă, a sfântului, Și acum a cutremurului. La Lăudări, Stihirile Invierei 4, și ale sfântului cu Slava 4, cu Stihirile lui. Slavă, Stihira Evangheliei; Și acum: Prea bine-

cuvântată ești, și Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai. Ecteniile, și Otpustul. Apoi Ceas I, la care zicem Troparul Invierei, slavă al Cutremurului, Și acum, a Născătoarei, ceasului. Așà și la celelalte Ceasuri, Troparele și Condacele, le zicem schimbându-le; numai Troparul Invierei nu se schimbă.

La Liturghie Fericirile glasului pe 4, din Canonul cutremurului, Peasna 3, pe 4. Și din ale sfântului, Peasna 6, pe 4. După Eșire, Troparul Invierei, al cutremurului, al hramului dacă este al Născătoarei de Dumnezeu, și al sfântului. Condacele: al Invierei și, al cutremurului, Slavă, al sfântului, Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu. Iară de nu este hramul Născătoarei de Dumnezeu, zicem Și acum, al cutremurului. Prochimenul cutremurului, și al sfântului; Apostolul întâi al cutremurului, al Duminicei rândului în mijloc, apoi al sfântului. Asemenea și Evangheliile. Chinonicul Duminicei, și al sfântului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 27 DE ZILE

Sfântul mucenic Nestor.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O! prea slăvită minune...

Fericite pătimitorule Nestore, îmbrăcându-te cu toată întrarmarea lui Hristos, luptându-te de față cu Lie, l-ai omorît; și cu săgețile cele nevăzute, ai împiedicat pre Veliar cel nevăzut, și l-ai omorît. Pentru aceasta Marele dătător cu cunună de biruință a încununat capul tău.

Intărindu-te înțelepțite Nestore, cu cuvintele cele dumnezeești ale mucenicului Dimitrie, ai omorît bărbătește pre tiranul cel mândru; și pre cel ce a murit și a stricat iadul, l-ai mărturisit că este Dumnezeu fără de moarte; răbdând moarte fără dreptate, măritule! Pentru aceasta bucurându-te, ai moștenit vieața cea fără de sfârșit.

Tânăr dumnezeesc te-ai făcut cu adevărat Nestore, strălucind cu frumusețea trupului înțelepte; înfrumusețat cu dumnezeescul Dar, și îmbrăcat cu putere. Pentru aceea pierzând puterea lui Lie, cu puterea Atotțiitorului bucurându-te ai pătimit, și te-ai numărat cu cetele mucenicilor; cu cari împreună veselindu-te, adu-ți aminte de noi.

Slavă, glasul al 2-lea.

Facerea lui Ghermanò.

In lăcașurile cele mai pre sus de lume, Hristos Dumnezeu a primit Duhul tău neprihănit, Dimitrie mucenice înțelepte, căci tu te-ai făcut apărător al Treimei, bărbătește nevoindu-te în luptă, ca un tare diamant. Iară cu sulița împungându-ți-se prea curata ta coastă prea cinstite, urmând celui ce s'a întins pre Cruce pentru mântuirea a toată lumea, ai luat lucrarea minunilor; dând oamenilor vindecările cu îmbelșugare. Pentru aceasta prăznu-

ind astăzi adormirea ta, dupre vrednicie slăvim pre Domnul, cel ce te-a încununat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte din nevoi pre robii tăi Născătoare de Dumnezeu; că toţi după Dumnezeu la tine scăpăm, ca către un zid nestricat şi folositoare.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Răstignirea ta cea fără de dreptate, văzându-o Cuvinte prea bunule, Maica ta ceea ce te-a născut, lăcrămà cu amar, şi strigà: Vai mie Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate, vrând să mântueşti pre pământeni din stricăciune? Insă laud şi slăvesc, iconomia ta cea mai pre sus de minte iubitorule de oameni.

La stihoavnă, Stihirile Octoihului.

Slavă, glasul al 4-lea, facerea lui Andrei Ierusalimneanul.

Pre cel ce a câştigat prin suliţă...

Caută în 26. Slava, dela lăudări.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tot felul de primejdii pre...

Caută la lăudări, in 26.

A Crucci, a Născătoarei.

Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici!.

Văzându-te pre tine Doamne Maica ta spânzurat pre Cruce, plângeà şi se tânguià, şi ca o Maică grăià ţie: Fiul meu prea iubite, cum te-au pironit pre Cruce, pre tine însu-ţi Făcătorul de bine, cumpliţii şi necunoscătorii Iudei! Ci scoală-te degrab, bucurându-mă pre mine, precum ai zis.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne, Nestor...

Sau: Mare apărător te-a aflat...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei...

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi al sfântului pe 4.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Armele lui Faraon, şi puterea lui le-a aruncat în mare, „cel tare întru războaie; să-i „cântăm cântare nouă, că s'a „prea mărit".

Pusu-te-ai bucurându-te preste sângele tău înţelepte, ca pre o căruţă de văpaie, şi te-ai suit cu bucurie către înălţimea Cerului, unde este Iisus, lumina cea neînserată,

Infăşurându-te cu platoşa cea înţelegătoare a credinţei Nestore, şi având în mâini Crucea ca o suliţă, ai tăiat cu tărie taberile vrăjmaşului.

Slavă:

Intărindu-te cu căldura dragostei lui Hristos, ai sărit în locul cel de privelişte, ai risipit meşteşugirile lui Lie, şi ai întărit semn de biruinţă.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre cel împreună fără de început cu Tatăl; născut-ai neștiind de bărbat mai pre sus de fire cu trup, rămâind cu adevărat Fecioară curată. Pentru aceasta toți te cinstim.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce întărești tunetul...

Intărindu-te cu tăria puterii celui ce a sfărâmat zăvoarele și porțile iadului, degrab ai intrat la luptă, și tare ai sfărâmat măestriile vrăjmașului.

Pre începătorul cel vechi al înșelăciunii, l-ai călcat sub picioarele tale, căci ca un tânăr bărbat ai mers către tăierea sabiei, Nestore, lauda mucenicilor. Pentru aceea te lăudăm.

Slavă:

Zdrobind mai'nainte semeția celor fărădelege, ai jertfit lui Dumnezeu mucenice, dându-i lui răsplătire sângele tău cel sfințit. Pentru aceea, din nou ți-a dat ție răsplătire cu bogate daruri.

Și acum, a Născătoarei:

Iisus cel ce l-ai purtat în pântecele tău Născătoare de Dumnezeu, a înnoit mai pre sus de fire chipul cel pierdut al neamului, prin mâncarea lui Adam, dându-i podoaba cea dintâi.

Irmosul:

Cela ce întărești tunetul, și „zidești Duhul, întărește-mă „Doamne, ca să te laud pre tine „adevărat, și să fac voia ta; că „nu este sfânt afară de tine iu„bitorule de oameni".

Sedealna, glasul 1-iu:

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Pre dumnezeescul nevoitor Dimitrie, credincioșii cu evlavie adunându-ne, toți să-l lăudăm cu cântări, mărind împreună cu aceasta pre strălucitul Nestor. Carele a surpat mândria lui Lie, și s'a nevoit pentru Hristos, învrednicindu-se și slavei lui.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Nu te-ai spăimântat de sălbătăcirea vrăjmașilor, nici te-ai înfricoșat de bătăile trupului; ci fără de temere ai alergat la luptă înțelepte, purtând arma cea nebiruită, dumnezeeasca Cruce: Drept aceia ai și omorît pre înșelătorul, și fiind omorît Nestore, te-ai învrednicit vieții, stând înaintea lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei, asemenea:

Cela ce șade pre scaun de heruvimi, și se află în sânurile Tatălui, șade în sînurile tale trupește ca pre un scaun sfințit al său. Că cu adevărat a împărățit Dumnezeu preste toate limbile, și cu înțelegere cântăm

lui acum. Pre acesta roagă-l, să se mântuiască robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Dacă te-a văzut prea curata Maica ta înălţat pre Cruce, pre tine Cuvântule al lui Dumnezeu, ca o Maică tânguindu-se, ziceà: Ce este această minune nouă şi streină Fiul meu? Cum tu viaţa tuturor primeşti moarte? Vrând să înviezi pre cei morţi, ca un milostiv.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău şi m'am temut, în- „ţeles-am lucrurile tale, şi m'am „spăimântat Doamne; că de „lauda ta este plin pământul".

Luminându-te cu învăţăturile cele dătătoare de lumină ale lui Dimitrie, ai fugit dela întunerecul deşertăciunei elinilor, şi ai strălucit cu lumina muceniciei.

Turburând marea cea sărată a necredinţei, cu dulceaţa credinţei tale Nestore, ai înnecat oştile necredincioşilor întru adâncul sângiurilor tale.

Slavă:

Arătatu-te-ai pom sădit pe lângă vieaţă, hrănind cu bună rodirea chinurilor tale plinirea credincioşilor, Nestore, lauda mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii curăţitoare păcatelor mele, şi-mi dă mână de ajutor, mie celui ce mă primejduesc, prea sfântă Stăpână, folositoarea cea tare a creştinilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Răsari mie Doamne, lumina „poruncilor tale, că la tine „mânecă duhul meu, şi te laudă „pre tine; că tu eşti Dumne- „zeul nostru, şi la tine scap, „Impăratul păcei".

Udându-ţi cugetul cu cunoştinţa cuvintelor celor dumnezeeşti, ai odrăslit spic de mucenie copt la vreme, mărite Nestore.

Prin rîurile cuvintelor tale o Dimitrie, mucenice al lui Hristos! a lăsat Nestor nelegiuirea cea mare a nedumnezeirei.

Slavă:

Luptându-te cu vrăjmaşul cel văzut, ai luat ajutorul lui Dumnezeu nevăzut, Nestore pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai născut fără sământă pre Dumnezeul nostru! Bucură-te, una Maica lui Dumnezeu Preacurată! Bucură-te Mireasă nenuntită!

Peasna 6-a, Irmos:

Viforul gândurilor apucând...

Insemnându-ţi-se inima cu pecete, vitejeşte ai rănit inima lui Lie, pătimitorule, cu su-

lița bărbăției tale. Și bucurându-te, te omori pentru Iisus vieața tuturor.

Ca un mire din cămara trupului ai ieșit Nestore, și fiind luminat și împodobit cu hainele cele sfințite, din sângiurile tale mucenice, ai stătut înaintea Stăpânului.

Slavă:

Inălțându-ți picioarele pre piatra bunei credințe, te-a întărit Hristos piatra vieții și a îndreptat cărările tale către el Nestore; și pre vrăjmașii tăi i-a rușinat.

Și acum, a Născătoarei:

Rumpe lanțurile greșalelor mele, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel ce ridică păcatul lumii, Fecioară Marie. Că întru tine mi-am pus nădejdile mântuirei.

Irmosul:

Viforul gândurilor apucându-mă, mă trage întru adâncul „greșalelor celor nemăsurate; „ci tu cârmuitorule bune, mai „'nainte apucând cârmuește-„mă, ca pre proorocul și mă „mântuește".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Nevoindu-te bine, ai moștenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaș prea ales al Stăpânului făcându-te, cu rugăciunile lui Dimitrie mucenicul, cu carele împreună Nestore înțelepte, nu încetà a te rugà pentru noi toți.

ICOS.

Cu dumnezeiasca putere nevoindu-te prea fericite, purtător de biruință te-ai arătat; pre vrăjmașul cu picioarele tale călcându-l, te-ai preamărit; purtător de cunună te-ai arătat, împreună cu cetele cinstiților purtători de chinuri Nestore, și pre Aaron l-ai covârșit viteazule al lui Hristos, aducându-ți împreună cu Avel dumnezeescul tău sânge, și acum stai înaintea dumnezeescului scaun al Ziditorului, împreună cu cetele îngerești, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Intru aceastã Lună în 27 de zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Nestor.

Stih: Stricăciunea înșelăciunei, împreună cu Lie,

Omorând Nestor, prin sabie se taie.

In a douăzeci și șapte a tăiat,

Pre Nestor cel prea nevinovat.

Acesta fiind tânăr și foarte frumos, era cunoscut marelui mucenic Dimitrie; și alergând la locul unde se aflà sfântul Dimitrie în pază, căzù la picioarele lui, și zise: Robul lui Dumnezeu, voi să mă lupt cu Lie; roagă-te pentru mine, chemând numele lui Hristos. Iară sfântul însemnându-l cu semnul cinstitei Cruci, îi zise: Și pre Lie vei biruì, și pentru Hristos vei mărturisì. Deci mergând la locul cel de luptă, privindu-l Maximian, a zis: Dumnezeul lui Dimitrie ajută-mi, și apucându-se cu acel grozav ucigaș Lie, și lovindu-l lovitură de moarte tocma în inimă, îl omorî. Iară împăratul se turburà la suflet, și îndată poruncì de omorîră

pre sfântul Dimitrie cu suliţele, ca pre un pricinuitor ce era de junghierea lui Lie; şi pre sfântul Nestor poruncì de-l omorîră cu sabia lui.

Intru această zi, sfintele muceniţe: Capitolina şi Erotiida.

Stih: Din sabie pe sluga şi stăpâna omorînd,

Pre cele ce slugi ale Treimei ce cu adevărat domnitoare sunt.

Acestea au fost pre vremea împăratului Diocliţian şi a lui Zilichinie Domnul Capadochiei. Capitolina de neam mare fiind şi bogată, împărţindu-şi toată averea la săraci şi iertându-şi robii săi cu cinste, luă îndrăznire, şi merse înnaintea Domnului de se mărturisì că este creştină. Şi băgându-o în temniţă, a doua zi o scoaseră, şi-i tăiară capul; iară Erotiida, care şi roabă era sfintei, de vreme ce şi cu pietre a zvârlit în Eparhul de l-a lovit, fu bătută cu toiage; şi cu Darul lui Hristos făcându-se sănătoasă, i-a tăiat şi ei capul.

Intru această zi, cel dintre sfinţi Părintele nostru Chiriac Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Chiriac lăsând pământul şi viaţa muritorilor.

Merge către însuşi Domnul domnilor,

Intru această zi, pomenirea sfintei Proclei, femeia lui Pilat.

Stih: Stăpânul pre tine Proclo te are stătătoare înainte,

Cel ce a stătut faţă la soţul tău Pilat mai nainte.

Povestire pentru Iviriţi, cum au venit la cunoştinţa dumnezeească, de o femeie roabă,

Stih: Faptă prea mare cucernica femeie lucrând.

Pre tot întreg neamul Ivirilor întorcând.

In zilele celui dintru sfinţi Constantin marele împărat, oarecarea femee fu adusă roabă la Iviri, carea erà pedepsită din copilărie, desăvârşit cu vieaţă sihăstrească, şi ajungând la robie, asemenea se ostenea. Deci Ivirii fiind lipsiţi de tot, de meşteşugul doftoresc, au obicei de merg unii la alţii, de-şi întrebă de leacul boalei, ce li se întâmplă. Deci a mers altă femeie la acea vrednică şi minunată femeie având un copil, care se îngreuia şi se chinuia cu lovitură de cumplită boală ,întrebând-o, adecă să o întrebe ce ar face? Iară roaba aceea luând pruncul îl puse în patul său şi se rugă la Dumnezeu, ca să-l izbăvească din boală, şi o auzì, cel ce cunoaşte ascunsurile inimilor, şi fără de zăbavă a dat sănătate copilului. De care lucru fu vestită acea minunată femeie, cât merse şi la urechile împărătesei, cea ce se făcù, carea îndată trimise să o ià (pentru că şi ea aveà o boală grea). Iară femeea smerindu-se nu vreà să meargă, socotindu-se pre sine nevrednică a merge la împărăteasa. Deci împărăteasa nebăgând nici decum seamă de mărirea împărăţiei, se pogorî, de merse la acea roabă, şi ea făcând loc împărătesei de şezù pre patul ei cel sărac, unde pusese şi copilul, aduse rugăciunea în loc de iarbă pentru leacul boalei; şi izbăvindu-se împărăteasa de boală, îi da aur şi argint, şi haine şi alte daruri împărăteşti, făcând răsplătire celeia ce aşa curând cu tot harul o izbăvì de boală. Iară minunata aceia femeie zise: Că nu-i trebue nici unele de acelea, ci socoteà plată mare a fi cunoştinţa bunei credinţe. Şi-i poruncì să zidească o biserică lui Dumnezeu acelui ce o a izbăvit de acea boală, şi o a mântuit. Auzind împărăteasa cuvintele acestea, merse la împărăţie şi făcù pre împăratul de se minună de acea minunată tămăduire, povestindu-i şi în ce chip, şi adevereà că Dumnezeul roabei, acela este cel adevărat Dumnezeu. Şi cum că se cade, cât mai curând să zidească o biserică, şi să întoarcă pre tot poporul spre închinăciunea aceluia. Deci Impăratul de acel lucru minunat se mirà, iară a zidì biserică nu vrea. Şi preste puţină vreme ieşind împăratul la vânat, ceilalţi toţi făceau vânarea fără de nici o sminteală, iară împăratul singur rămăsese, că-l lovise nevederea şi mirându-se de ceea ce i se întâmplase, îşi aduse aminte de neascultare, şi chemând întru ajutor pre Dumnezeul roabei, se izbăvì îndată de întunecare şi mergând la acea minunată roabă, o rugà, ca să-i arate chipul zidirei şi ea însemnà şi închipuià, iară meşterii zideau. Deci dacă se isprăvì biserica şi se acoperì şi rămăsese lucrul numai pre preoţi, află prilej şi pentru lucrul acesta minunata femee. Şi plecă pre împăratul Ivirilor, să trimiţă solie la îm-

păratul Romanilor să-l roage, să trimiţă dascăli de blagocestie, carele făcù după pofta ei şi trimise. Iară împăratul Constantin priimind solia prieteneşte şi cu cinste, mulţămi lui Dumnezeu, şi trimise pre oarecarele om de cinste, împodobit fiind cu credinţă şi cu înţelepciune şi cu bună vieaţă, şi vrednic Arhiereu, a propovedui dumnezeeasca cunoştinţă la neamul acela, cu multe daruri, carele mergând şi trăgând pre toţi cu minuni şi cu învăţături spre adevărata credinţă creştinească şi botezându-i, şi zidindu-le multe biserici şi făcând preoţi, şi întorcând toată ţara Ivirilor spre dumnezeeasca cunoştinţă, s'a mutat către Domnul. Intr'acestaş chip au cunoscut Ivirii pre Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai grăit cu Moisì în „munte, şi chipul Fecioarei „în rug l-ai arătat; binecuvântat „eşti Dumnezeul părinţilor „noştrii".

Cela ce ai luminat inimile credincioşilor, cu razele nevoinţelor răbdătorului de chinuri; binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştrii.

Stingând văpaia necredinţei, cu roua dumnezeeştilor tale sângiuri, mucenice Nestore, acum cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Jertfă vie aducându-te Domnului, întru miros cu bună mireazmă, mucenice Nestore, strigai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştrii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât heruvimii te-ai arătat, prea sfântă Stăpână, născând pre prea sfântul Dumnezeu Cuvântul, pre cel ce ne sfinţeşte pre noi.

Peasna 8-a, Irmos:

Pământul, şi toate cele...

Pământul a priimit cinstitul tău sânge, cel ce s'a vărsat pentru Hristos; cerurile ţi-au priimit sufletul, ca pre o mireasă înfrumuseţată; cetele mucenicilor şi sufletele tuturor drepţilor, cu veselie te-au întâmpinat pre tine mucenice.

O sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu! carele întru nimic a socotit moartea cea vremelnică, iară vieaţa cea întru Dumnezeu o a ales; o ce bărbăţie dumnezeească! care a biruit cu tărie nebărbăţia vrăjmaşilor, celor ce nu mărturisesc pre Hristos.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luptatu-te-ai lupta cea bună, călătoria o ai săvârşit cu adevărat Nestore înţelepte, şi ţi-ai păzit credinţa; şi de acum înainte te aşteaptă cununa dreptăţii, carea o va dà ţie Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu mă tem de vânările vrăjmaşului, avându-te pre tine ajutătoare. Nu mă voiu teme de rele, năzuind la tine Născătoare de Dumnezeu; că întru tine mă laud, şi întru tine voiu trece zi-

dul păcatului, mântuindu-mă cu rugăciunea ta, Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pământul și toate cele ce „sunt pre dânsul, mările și „toate izvoarele, cerurile ceru„rilor, lumina și întunerecul, „gerul și zăduful, fiii oamenilor „și preoți, binecuvântați pre „Domnul, și-l prea înălțați pre „el în veci“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pentrucă mi-a făcut mie...

Imbrăcându-te cu porfiră văpsită din sfințite sângiurile tale, și țiind în dreapta ta Crucea ca un sceptru, împărățești împreună cu Hristos, fericite Nestore.

Strugur copt al viei cei înțelegătoare te-ai arătat, și în linurile muceniei ne-ai stors nouă vinul umilinței, izvorându-l credincioșilor, Nestore mult pătimitorule.

Slavă:

Cela ce dănțuești împreună cu îngerii înaintea feței lui Iisus, și te îndestulezi de slava lui, Nestore, adu-ți aminte totdeauna de cei ce săvârșesc cu credință, cinstită pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai lăcaș luminei, ceea ce a risipit negura necunoștinței, cei de demult cu adevărat; Biserică a sfinţeniei, sfeșnic de aur, ceea ce ești mai pre sus de ceruri, Preacurată.

Irmosul:

Pentrucă mi-a făcut mie „măriri cel puternic, și sfânt „numele lui; și mila lui este din „neam în neam spre cei ce se „tem de dânsul“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți...

Precum ai risipit gândul cel trufaș, și semeția cea dușmană a lui Lie, și a tiranilor celor împreună cu el, Nestore; așa surpă și mișcările patimilor, ale celor ce te laudă pre tine mucenice al lui Hristos; ca prin nepătimire să te lăudăm pre tine, mucenice al lui Hristos.

A Născătoarei:

Dupre obiceiu Preacurată Născătoare de Dumnezeu arată și acum milele tale și îndurările tale cele multe, ceea ce ești iubitoare de bine; păzindu-ne de toată nevoia, apărându-ne de primejdii și de scârbe, pre noi pre toți; și ne scapă de îngrozirea cea înfricoșată a cutremurului.

La Stihoavnă, Stihirile Octoihului.

Slavă, glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea strălucește, cu razele purtătorului de nevoință, și Biserica lui Hristos cu flori împodobindu-se, strigă ție Dimitrie, slugă a lui Hristos

şi apărătorule prea fierbinte: Nu lipsì a te rugà pentru robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

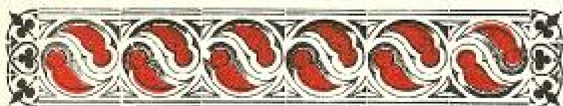
M'am pironit cu adevărat pre lemn ca un om; am murit şi în mormînt m'am pus ca un muritor; iară ca Dumnezeu, o Maică, morţii voiu învià, şi pre tine te voiu slăvì cu scularea mea.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Slujbă obişnuită.

INTRU ACEASTĂ ZI

Se prăznueşte şi prea cuviosul Părintele nostru Dimitrie cel nou dela Basarabov.

VEZI: Slujba prea cuviosului Părintelui nostru Dimitrie, n'a fost în Mineile bisericeşti; ci numai în osebită filadă. Iară pe vremea şi cu binecuvântarea Inalt Preasfinţitului Mitropolit Meletie, s'a pus după slujba sfântului Nestor; ca cei ce vor aveà evlavie şi vor voi, să poată să-i cânte slujba cu polieleu dupre cum este de faţă; pentru Sfintele lui Moaşte ce se află în sfânta Mitropolie, din Bucureşti.

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Nicidecum nu te-ai înşelat de dulceţile trupului, nici de mărirea veacului cestuia trecător te-ai amăgit cu ispitele, mărite Dimitrie; ci cu totul te-ai arătat, slugă bună Stăpânului, priimind jugul cel prea bun şi sarcina cea uşoară a vieţii cei curate; pentru aceasta te fericim.

Ascultând pre Stăpânul tău, cel ce zice prin rostul său: Cel ce voeşte a urmà după mine, să lepede toată voia sa trupească, şi Crucea să-şi ià, şi să vie după mine. Din pruncia ta ai urmat aceasta, lepădându-te de toată deşertăciunea lumească, prea cuvioase Dimitrie.

Pavel apostolul, vasul cel sfânt al alegerei zice: Pre cei slabi şi pre cei proşti i-a ales Domnul, ca să înfrunteze pre cei tari ai lumii acesteia; care o mărturisim pentru tine, Cuvioase; că păstor fiind, simplu, şi slugă între oameni, ca un prunc fără prihană; cu fericire te-a prea mărit.

Ostenelele trupului, înfrânarea poftelor şi privigherea

de toate nopţile, smerenia cea către toţi şi blândeţele, te-au prea mărit şi vestit te-a arătat tuturor credincioşilor, o Dimitrie; ci ca cel ce ai mare îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te ca şi noi toţi să ne mântuim.

Ca o stea fiind luminat de razele Soarelui celui înalt şi luminat Iisus Hristos, luminează-ne sufletul celor ce suntem întunecaţi de norul ispitelor şi de rele supărări; ca să putem fi fii luminei prin candelă aprinsă, ieşind spre întîmpinarea Mirelui şi Stăpânului.

Pre noi cari te fericim cu credinţă, şi prăznuim prin glasuri de laudă pomenirea ta, de tot necazul şi patima, de boale năpraznice, din primejdii şi din nevoi, mântueşte-ne te rugăm; ca să prea mărim îndrăznirea ce ai către Stăpânul, ca slugă credinciosă, prea fericite Dimitrie.

Slavă, glasul al 2-lea.

Precum oarecând porumbul a vestit lui Noe contenirea potopului, şi îmblânzirea Stăpânului, aşa şi Sfintele tale Moaşte fericite, ne-au pricinuit încetarea a tuturor scârbelor, şi nu numai vestitor de bucurie te-ai arătat, ci şi mijlocitor te-ai făcut către Domnul, pentru potolirea mâniei, cei cu dreptate pornită asupra noastră. Pentru aceasta toţi cu un glas te fericim, şi cu credinţă alergăm la ajutorul tău; ca prin rugăciunile tale cele bine priimite lui Dumnezeu, să scăpăm de toată ispita şi să ne împărtăşim veşnicei împărăţii cereşti.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Trecut-a umbra legii, şi Darul a venit; că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşà Fecioră ai născut, şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţei; în locul lui Moisì, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

IEŞIRE (Vohod) Lumină lină.

Prochimenul zilei, şi citirile.

Caută-le înapoi în 14 zile pag. 176.

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu.

Cel mai mic între sate şi nesocotit, Basarabovul, prin naşterea ta l-ai cinstit cu creşterea ta l-ai preamărit, şi cu vieaţa cea fără prihană prea cuvioase părinte, între cetăţile cele vestite l-ai înălţat; şi apa cea mică a Lomului, cu afundarea într'însa a Sfintelor tale Moaşte o ai sfinţit, şi tuturor izvor de tămăduiri o ai arătat. Iar acum oraşul acesta cel drept măritor cu darurile tale îl veseleşti; tămăduiri întru neputinţe dăruindu-ne, şi apărându-ne de ispitele vrăjmaşului pre noi cei ce cu credinţă năzuim sub aco-

peremântul tău. Roagă-te Domnului Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de păcate și mare milă.

Glasul al 8-lea.

Cu nebiruită vitejie, Cuvioase părinte și cu prea înaltă înțelepciune, luptându-te împrotiva patimilor, și toată deșertăciunea urînd, nicidecum nu a putut vicleanul vrăjmaș să te înșele precum oarecând pre strămoși, prin gustarea celor oprite, sau cu înălțarea firei împrotiva Ziditorului; ci cu amărăciunea înfrânărei, ca cu o prea dulce desfătare petrecându-ți toată vieața, desăvârșită smerenie ai câștigat; și nu numai în vieață ai petrecut necunoscut, ci și după moarte ți-ai ascuns trupul în apa Lomului. Ci Domnul cel ce prea mărește pre slugile sale, te-a descoperit ca o comoară izvorîtoare de tămăduiri, tuturor celor ce pătimesc. Roagă-te dar pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase Părinte, din pruncie faptelor celor bune urmând, și vieață fără prihană prin muncă câștigând, vas ales te-ai arătat al sfântului Duh, și dela dânsul învrednicindu-te Darului de minuni, ai întărit pre oameni în frica Domnului. Iară acum cu strălucirea dumnezeeștilor raze luminându-te, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să lumineze ochii noștri cei sufletești, ca să nu ne policnim întru întunerecul păcatelor, Părinte Dimitrie.

Și acum, a Născătoarei:

Biserică și ușă ești, palat și scaun împărătesc, Fecioară cu totul cinstită, prin care Mântuitorul meu Hristos Domnul, s'a arătat celor ce dormiau întru întunerec, Soarele dreptății fiind; vrând să lumineze pre cei ce i-a zidit dupre chipul său cu mâna sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală ca o Maică către dânsul, roagă-te neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Părinte Dimitrie, de mic ți-ai înfrânat poftele, și toată voia dulceței trupului ai lepădat, și cu vitejie împrotiva șarpelui te-ai luptat, prin post și prin rugăciuni, până l-ai biruit; pentru aceasta cununa ostenelelor dela Domnul Dumnezeu ai priimit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Nu sânge nici trup ai biruit de trei ori fericite, ci pre vrăjmașul diavolul, carele a izgonit pre Adam, pre Eva și pre noi pre toți din rai, cu sfatul cel

viclean şi înşelător spre pomul cel oprit. Ci, ca iarăşi toţi să câştigăm fericirea, roagă-te către Domnul.

Stih: Fericit este omul, cel ce se teme de Domnul...

Pre noi cei de tot îngreuiaţi cu sarcina poftelor, şi cu ispitele boalelor; cari nu cutezăm să ridicăm ochii spre mila Stăpânului, acopere-ne sfinte cu Darul tău, şi ne mântueşte din nevoi prin mijlocirea ta, rugându-te către Domnul Dumnezeu.

Slavă, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei Domnului ascultând, lumea ai părăsit, şi bogăţia şi mărirea întru nimic le-ai socotit, şi către toţi ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu, şi veţi aflà Dar veşnic şi fără de sfârşit! Să nu cinstiţi nimic mai mult decât dragostea lui, ca întru slava sa, când va venì, să aflaţi odihnă sufletelor voastre, împreună cu toţi sfinţii. Cu ale cărora rugăciuni, Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Cuviosul Dimitrie şi cu toţi sfinţii, să ne miluiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce pentru noi te ai născut din Fecioară...

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfântului de două ori, Slavă, Şi acum al Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Din boale, din nevoi, din dureri şi din patimi, scapă sfinte pre cei ce te cinstim; degrab ascultându-ne când strigăm cu osârdie: O Dimitrie prea fericite şi bune, tinde-ţi mâinile către Stăpânul şi-l roagă, ca toţi să ne mântuim. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre noi cei ce am căzut în păcate grozave, şi robi ne-am osândit tiraniei cei crude a şarpelui celui viclean şi pierzător neamului omenesc, prea milostivă Fecioară nu ne părăsì, nici să ne treci cu vederea, că poţi a ne mântuì.

După a 2-a Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

Ca un înger pre pământ, vieaţa ta ţi-ai săvârşit în post şi în rugăciuni, ziua şi noaptea petrecând; ca să înfrângi pornirea ispitelor, cu care te-ai luptat, ca un ostaş adevărat al Domnului; a căruia voia ai pli-

nit din tinereţe Dimitrie şi toate întru nimica le-ai socotit; pentru aceasta şi noi cu credinţă te lăudăm şi te prea mărim.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Iosif s'a spăimântat, în mintea sa fiind luptat, cum Hristos s'a zămislit în pântecele tău cel sfânt, neispitită ştiindu-te de nuntă; iară dacă a gândit la cele vechi minuni, şi la rugul cel nears şi la toiagul cel odrăslit, s'a dezlegat mirarea sa, şi a strigat prea lăudată Mireasă: Fecioara naşte, şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întîmpină...

De grab mântueşte-ne din necazuri, pre noi cei ce te-am câştigat folositor în nevoi, mărite Dimitrie; apără, mântueşte de boale tot poporul; roagă-te cu deadinsul şi îmblânzeşte pre Stăpânul spre noi cei ce prăznuim sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spre tine am năzuit noi, toţi ce suntem cuprinşi de boale năpraznice, sufleteşti şi trupeşti, strigând cu osârdie: Maică prea fericită, apără, mântueşte de nevoi şi de scârbe a ta moştenire, ne rugăm şi ne cucerim noi nevrednicii.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea Prochimen, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih:

Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca:

In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Cuviosului tău milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare...

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale; pentru aceasta în cerurui ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără de prihană ai urmat. Indrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului cu Irmosul pe 6, al Cuviosului pe 8.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Drepta ta cea purtătoare...

Pururea fiind cu Dumnezeu, cu toiagul neadormitelor tale rugăciuni, pre Faraon cel gânditor, cu toată oastea lui îneacă-l, rugămu-ne, Părintele nostru; ca cu laude să te mărim.

Rod bun din părinţi binecredincioşi, născându-te Pă-

te roagă neîncetat; vezi necazurile lor, mântuindu-i din nevoi; întîmpină nevoia, dând la toţi bogată mila ta.

Slavă

Unime în trei Ipostasuri, Treime nedespărţită, Părinte, Fiule şi Sfinte Duhule cel drept, miluește-ne pre noi cei ce ne închinăm stăpânirei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Duhul sfânt umbrindu-te, Fecioară Maica Domnului, ai născut fără ispită de bărbat pre Dumnezeu, şi ai rămas Fecioară după naştere ca şi mai 'nainte de naştere.

CONDAC, glasul al 8-lea

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Apărător al său nebiruit şi neînfrânt, ca cela ce prin tine din nevoi s'a mântuit, te pune înainte oraşul tău Dimitrie. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-l pre el de toate nevoile; ca să strigăm ţie: Bucură-te făcătorule de minuni, Dimitrie.

ICOS.

Jugul Domnului cel uşor cu tot sufletul pe umere luându-l, lui ai urmat Cuvioase, şi valurile lumeşti de tot aruncându-le, în peşteră fericite cu osârdie te-ai nevoit, şi pre toate marginile ca un soare ai strălucit. Pentru aceasta cu credinţă strigăm către tine unele ca acestea: Bucură-te lauda cea frumoasă a Basarabovului! Bucură-te luminătorul cel strălucit al Daciei. Bucură-te bună odraslă a peşterei! Bucură-te al călugărilor îndreptător şi pravilă! Bucură-te mângâierea cea grabnică a celor bolnavi! Bucură-te razimul cel neclătit al celor sănătoşi! Bucură-te că în ceruri cu îngerii dănţuieşti! Bucură-te că prin multa răbdare şi smerenie te-ai făcut vas ales al sfântului Duh! Bucură-te păzitorul dumnezeeştilor fapte cu adevărat! Bucură-te izgonitorul tuturor patimilor! Bucură-te folositorul nostru cel prea cald! Bucură-te scăparea tuturor credincioşilor! Bucură-te făcătorule de minuni Dimitrie!

Intru această zi, se prăznueşte în România, preacuviosul Părintele nostru Dimitrie cel nou dela Basarabov.

Stih: Ca un al doilea sicriu din apa Lomului ieşind.

Şi Basarabovul cu facerea de minuni mângâind;

Mai pre urmă te-ai dat Valahiei Voevod mare.

Gonind pre păgâni, şi ciuma cu putere tare.

Acest cuvios Părinte, a fost pe vremea evsevioşilor împăraţi Bulgari, dintr'un sat din Bulgaria ce se chiamă Basarabov, de pe marginea apei Lomului; şi întâi a fost păzitor de vite la numitul sat, apoi văzând că toate ale lumii sunt trecătoare, a ieşit din satul acela, şi s'a dus într'o peşteră ce eră aproape de Basarabov, şi s'a făcut călugăr la o mânăstire ce eră înlăuntru peşterei. Şi cine poate spune luptele ce a suferit? Postul, rugăciunea şi privighierile ce făcea! Incât şi darului facerei de minuni s'a învrednicit; încă şi vremea ieşirei sufletului

rinte Dimitrie, iară mai ales prin sfântul Duh şi prin Botez renăscându-te, ai ajuns la măsura vârstei plinirei lui Hristos.

Slavă:

Edemul încă de aici l-ai dobândit, cu blândeţe şi smerenie vieţuind; unde acum lăcuind, şi îndulcindu-te de faţa Stăpânului cu deadinsul roagă-l pentru noi sfinte Dimitrie.

Şi acum, a Născătoarei:

David mai întâi, strămoşul tău, Impărăteasă te-a numit şi munte închiegat, în carele bine a voit Dumnezeu a lăcuì cu trup omenesc. Deci şi noi Curată, Născătoare de Dumnezeu, te vestim.

Catavasia: Deschide-voi gura mea...

Peasna 5, Irmos:

Insu-ţi cela ce ştii neputinţa...

Faptele tale pre pământ, pildă ne-au rămas, cuvioase Părinte Dimitrie; ca urmând ţie, să slujim lui Dumnezeu, şi cu tine să ne odihnim în pământul celor blânzi, în vecii vecilor.

Moaştele tale nouă s'au făcut izvor pururea curgător, de multe minuni şi tămăduiri; că boalele năprasnice le goneşte dela noi, şi pre cei ce caută a a ne pierde, îi dă pierzărei, Părinte, cu darul tău.

Slavă:

Armă bine plăcută lui Dumnezeu, o Părinte ai aflat; că cu traiul tău cel simplu, biruind pre vechiul vrăjmaş, sub picioare-ţi l-ai supus. Deci supune şi acum credinciosului nostru Rege, pre tot vrăjmaşul şi protivnicul.

Şi acum, a Născătoarei:

Treime nedespărţită, un Dumnezeu, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule, se roagă ţie Preacurata Marie, cu cuviosul Dimitrie, milueşte lumea ta, care cu bună credinţă te laudă.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sărăcia Domnului o ai iubit, urînd bogăţia cea trecătoare; pentru aceea ai câştigat împărăţia cea pururea veşnică.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

La noianul milelor tale Fecioară, năzuim cu îndrăzneală noi robii tăi şi cerem iertare de relele cele ce am făcut, cu umilinţă rugându-ne pururea.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Raiul cugetând în minte Dimitrie, ale lumii desfătări întru nimic le-ai socotit, şi aicea în vieaţa ta pre pământ în linişte petrecând, acum te îndulceşti de pomul vieţii.

Iisus Dumnezeu cu Darul

său umbrindu-te, el carele a grăit prin prooroci, că aceia îi sunt iubiţi, adică cei blânzi: te-ai depărtat prin munţi şi prin peşteri, ridicând cu bucurie jugul lui.

Iernând gol şi fără acoperemânt ani mulţi pre pământ, te încălzia cu Darul său umbrirea prea sfântului Duh. Iară acum te încălzeşte sînul lui Avraam, Părinte Dimitrie.

Slavă:

Ceasul cel înfricoşat al judecăţei cugetând, întru suspinuri neîncetat ziua şi noaptea ai petrecut; şi cu posturi şi priveghieri trupul topindu-ţi Dimitrie, prin smerenie ai surpat sprînceana lui Veliar.

Şi acum, a Născătoarei:

Eva cu neascultare de pom atingându-se, moarte a adus lumii; iară prin ascultarea ta, iată roaba Domnului! vieaţă veşnică lumii ai odrăslit, născând Fecioară pre Hristos Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai luminat...

Luceafăr luminat a toată lumea Părinte te-ai arătat, căci după multe osteneli ale pustiei, ce ai săvârşit, Dar de minuni ai priimit; toată boala tămădueşti, dela toţi cei ce năzuesc la tine cu credinţă.

Minunată a fost vieaţa ta înţelepte Părinte, minunată s'a arătat încă şi mutarea ta; minunată a fost şi aflarea ta, ieşind din apele Lomului, ca o comoară de mult preţ.

Arătatu-te-a după mulţi ani din ape Dumnezeu, şi ai tămăduit pre cel cuprins de duh necurat, izvorând tămăduiri şi celor ce veneau la Sfintele tale Moaşte, spre slava lui Dumnezeu.

Slavă:

Ridicând din apă trupul tău cu cinste clerul bisericii, tot poporul cu bucurie săltă veselindu-se, şi cu cântări şi laude l-a pus în biserica Basarabov, ca un Dar priimit lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Eeşiţi şi staţi de faţă toţi ritorii şi cei cu multe învăţături, de împletiţi Fecioarei cununi frumoase de laudă; că stă de faţă acum slăvind pre cei ce cântă cu bună credinţă minunile ei.

Peasna 6-a, Irmos:

Pre proorocul Iona...

Laudă lui Dumnezeu să trimitem neîncetat, căci ne-a dat ocrotitor şi de bine făcător pre Dimitrie; Părinte, doftor, şi de minuni făcător!

Auzi Părinte pre fii tăi, cari

te roagă neîncetat; vezi necazurile lor, mântuindu-i din nevoi; întîmpină nevoia, dând la toţi bogată mila ta.

Slavă

Unime în trei Ipostasuri, Treime nedespărţită, Părinte, Fiule şi Sfinte Duhule cel drept, milueşte-ne pre noi cei ce ne închinăm stăpânirei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Duhul sfânt umbrindu-te, Fecioară Maica Domnului, ai născut fără ispită de bărbat pre Dumnezeu, şi ai rămas Fecioară după naştere ca şi mai 'nainte de naştere.

CONDAC, glasul al 8-lea

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Apărător al său nebiruit şi neînfrânt, ca cela ce prin tine din nevoi s'a mântuit, te pune înainte oraşul tău Dimitrie. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-l pre el de toate nevoile; ca să strigăm ţie: Bucură-te făcătorule de minuni, Dimitrie.

ICOS.

Jugul Domnului cel uşor cu tot sufletul pe umere luându-l, lui ai urmat Cuvioase, şi valurile lumeşti de tot aruncându-le, în peşteră fericite cu osârdie te-ai nevoit, şi pre toate marginile ca un soare ai strălucit. Pentru aceasta cu credinţă strigăm către tine unele ca acestea: Bucură-te lauda cea frumoasă a Basarabovului! Bucură-te luminătorul cel strălucit al Daciei. Bucură-te bună odraslă a peşterei! Bucură-te al călugărilor îndreptător şi pravilă! Bucură-te mângâierea cea grabnică a celor bolnavi! Bucură-te razimul cel neclătit al celor sănătoşi! Bucură-te că în ceruri cu îngerii dănţuieşti! Bucură-te că prin multa răbdare şi smerenie te-ai făcut vas ales al sfântului Duh! Bucură-te păzitorul dumnezeeştilor fapte cu adevărat! Bucură-te izgonitorul tuturor patimilor! Bucură-te folositorul nostru cel prea cald! Bucură-te scăparea tuturor credincioşilor! Bucură-te făcătorule de minuni Dimitrie!

Intru această zi, se prăznueşte în România, preacuviosul Părintele nostru Dimitrie cel nou dela Basarabov.

Stih: Ca un al doilea sicriu din apa Lomului ieşind.

Şi Basarabovul cu facerea de minuni mângâind;

Mai pre urmă te-ai dat Valahiei Voevod mare.

Gonind pre păgâni, şi ciuma cu putere tare.

Acest cuvios Părinte, a fost pe vremea evsevioşilor împăraţi Bulgari, dintr'un sat din Bulgaria ce se chiamă Basarabov, de pe marginea apei Lomului; şi întâi a fost păzitor de vite la numitul sat, apoi văzând că toate ale lumii sunt trecătoare, a ieşit din satul acela, şi s'a dus într'o peşteră ce erà aproape de Basarabov, şi s'a făcut călugăr la o mânăstire ce erà înlăuntru peşterei. Şi cine poate spune luptele ce a suferit? Postul, rugăciunea şi privighierile ce făcea! Incât şi darului facerei de minuni s'a învrednicit; încă şi vremea ieşirei sufletului

său din trup o a cunoscut, pentru care intrând în mijlocul a două pietre, așà s'a dat prea luminatul său suflet în mâna lui Dumnezeu. Și trecând multă vreme, a venit acea apă a Lomului mare de surpà lemnele și pietrele de prin prejur. Atuncea a căzut în apă și cele două pietre ce erau în cuprinsul peșterei, dimpreună cu Moaștele Sfântului; și mult timp a fost acolo. Deci vrând Dumnezeu să-l descopere, s'a arătat îngerul Domnului în vis la o copilă a unui evsevios, ce pătimià de duh necurat, zicându-i: De mă vor scoate părinții tăi din apă, cu te voi tămădui; și dacă s'a sculat copila dimineața, a spus visul ce a văzut la părinții ei, și așà adunându-se preoți și oameni mulți, s'au dus la locul acela, unde de multe ori se arătà lumină, și cei ce vedeau, socoteau a fi comoară, și au găsit pre Sfântul precum a zis îngerul, întreg și luminat ca soarele, și luându-l l-au dus în sat, și mergând vestea în toate părțile de aflarea Sfântului, a ajuns și la urechile domnului din București, carele îndată a și trimis preoți și boieri, să aducă pre Sfântul la biserica curței domnești. Și mergând trimișii aceia la Basarabov, au luat pre Sfântul, și au purces să meargă la București, și sosind până aproape de Ruși, unde este o fântână, n'a vrut să meargă mai'nainte. Deci văzând preoții și boierii acea minune, și neștiind ce să facă, s'au socotit cu sfat de obște de au înjugat doi junci tineri neînvățați, ca să vază unde este voia Sfântului să meargă, și așa o minune! S'a întors îndată Sfântul la Basarabov în mijlocul satului, și acolo a stătut. Iară preoții și boierii întorcându-se la București, au spus toate cele ce au văzut. Deci domnul, a trimis boieri cu cheltuială de au făcut o biserică în numele Cuviosului Dimitrie la Basarabov, unde s'a și așezat Sfântul. Unde multe minuni a lucrat la cei ce cu credință au năzuit; și măcar că fiind satul mic și prost și lipsit de oameni cu știință, nu s'au însemnat toate câte minuni s'au întâmplat, dar câte s'au scris de cei ce au văzut minunile Sfântului, prin cucernici creștini le însemnăm:

Două oarecare femei surori anume Aspra și Ecaterina, dela satul ce se numește Cernavoda, au făcut o biserică prea frumoasă, puindu-i hramul Adormirea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Mariei, și au gândit întru sine, doară ar puteà să ia vre o părticică din moaștele Sfântului Dimitrie, și să o aducă în biserica lor; că de a le luà cu totul, socoteau ele că nu va vrea Sfântul, precum a și fost. Deci venind prea cu smerenie și cu evlavie, și închinându-se Sfântului, pre taină au luat o mică părticică din Moaștele lui, și vrând să se ducă, șezând în căruțele lor, nici de cum n'au putut a se mișcà caii din locul acela, măcar de-i și băteà foarte vizitii. Iară ele cunoscând pricina, și din căruțe pogorându-se, cu lacrimi au alergat și au căzut la Sfântul, și puind părticica la locul ei, s'au rugat să le ierte greșala, și așà s'au dus cu pace la satul lor.

Altădată a venit prea sfințitul Mitropolitul Târnovului, anume Nichifor, cu sinodia lui, ca să se închine Sfintelor Moaște, ale sfântului Dimitrie. Și închinându-se mai întâi Mitropolitul, și sărutând Sfintele Moaște, și depărtându-se a șezut pre un scaun; apoi pe rînd mergând și ceilalți ai sinodiei lui toți, și sărutând Sfintele Moaște, oarecarele monah anume Lavrentie, în vremea sărutărei, ispitindu-se să rumpă cu gura o mică părticică din Sfintele Moaște ale Sfântului, a rămas cu gura căscată, și toți căutând la dânsul, și văzându-l cu gura căscată, nu se pricepeau ce a pătimit. Iar Mitropolitul i-a poruncit, să se deà înlături, ca să se închine și ceilalți. Iar el mut și fără de glas fiind, deabea s'a depărtat puțin dela sicriul Sfântului. Iară după ce au ieșit toți, a căzut cu lacrămi rugându-se Sfântului, și cerându-și iertăciune, și așa i s'a dezlegat limba, și a grăit ca mai 'nainte. După aceea a mers cu Mitropolitul la gazdă, și i-a spus toate cele ce a pătimit. Iară el i-a zis: O omule, cum n'ai socotit, că de ar fi fost să se împartă Moaștele la toți câți vin spre închinarea lor, până acum n'ar fi rămas nimic. Ci de acum căește-te, că ai greșit lui Dumnezeu și Sfântului.

Un iubitor de Dumnezeu Episcop al Preslaviei, anume Ioanichie, căzând întru o boală foarte grea, încât de patru inși se purtà, și ne putând a se vindecà, l-au adus la biserica Sfântului Dimitrie, și l-au

pus cu așternutul lui înlăuntru în biserică, și slujindu-se Sfânta Liturghie, după trei ceasuri s'a sculat sănătos, și umblà pre picioarele sale, lăudând pre Sfântul, și mulțumindu-i. Acestea și altele minuni a făcut Sfântul, care nu s'au scris dupre cum s'a zis, pentru neștiința lăcuitorilor.

Iară în anii o mie șapte sute șasezeci și nouă, și o mie șapte sute șaptezeci și patru, fiind războiu între împărăția Rusiei și între poarta Otomană, și cuprinzând Muscalii amândouă țările acestea, și trecând generalul Petru Salticov, Dunărea, și dând răsboiu Rusciucului, a călcat și câteva sate de peste Dunăre, orașul Cernavoda și altele; între care a călcat și satul Basarabov, unde se afla Moaștele Sfântului, pre care luându-le mai sus numitul general, vrea să le trimită în Rusia. Iară un evsevios creștin anume Hagi Dimitrie întâmplându-se într'acea vreme lângă generalul a căzut la dânsul cu rugăminte, ca să nu înstreineze Sfintele Moaște, ci să le dăruiască țării ca răsplată pentru prăzile și jafurile care au pătimit din pricina răsboiului, și să o mângâie cu acest dar al Sfintelor Moaște; și plecându-se generalul, le-a dăruit țării. Pre care priimindu-le cu mare cinste și evlavie tot poporul, le-au așezat în biserica cea mare a sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei, în zilele prea sfințitului Mitropolit al țărei Chir Grigorie. Și îndată a simțit tot poporul ocrotirea și părtinirea Sfântului; că nu numai războiul dintre Muscali și dintre Turci l-a încetat, ci și boala ciumei cea înfricoșată o a contenit. Și mult ajutor și mare folos câștigă, toți cei ce cu credință năzuesc către Sfântul [1]). Pentru ale căruia rugăciuni Dumnezeule miluiește-ne și ne mântuiește și pre noi pre toți, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

1. Chiar și în timpurile noastre săvârșește Sfântul multe minuni. Arătăm cititorilor acestei Sfinte cărți, ceea ce a spus duhovnicește un bătrân colonel, carele a încetat din vieață. La începutul războiului Româno-ruso-turc, în anii 1877–1878, acest bătrân avea șapte feciori, în armată. Ingrijat foarte de soarta lor, a însemnat numele lor pre o hârtie, care punându-o sub capul Sfântului, s'a rugat să-i păstreze și să-i întoacă pre toți sănătoși. Dorința bătrânului colonel fu împlinită; căci după războiu toți șapte s'au întors sănătoși. Trăește și acum în comuna Dudeștii o fată, carea s'a vindecat la racla sfântului de paralizie. Nu mai vorbim de însănătoșiri de boale obișnuite și de împlinirea de cereri ale celor ce se roagă cu credință lui Dumnezeu și Sfântului.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre tine cuptor înțelegător...

Ieșind ca Avraam din patria ta, ai venit să ne cercetezi, ca un tată prea dorit, pre noi iubiții fiii tăi, ce eram de tot pierduți, de nenumărații vrăjmași și de desele boale; și de acestea de toate, ne-ai scăpat sfinte Dimitrie.

Urmând lui Hristos, numai cu atingerea de cinstitul trupul tău gonești toată boala celor ce cu credință vin, și de păcate sufletești îi curățești Dimitrie; deci cu un glas te lăudăm, mărind pomenirea ta.

Slavă:

Mare ușurare cu adevărat a luat toată țara Daciei, cu priimirea trupului tău în sânurile ei; căci îndată s'a gonit boala ciumei cea prea grea, și pre cei ce căutau, a o pierde, i-ai înfrânt.

Și acum, a Născătoarei:

Inima mea cea rănită de asuprelele celui viclean, vindecă-o ca o milostivă, de Dumnezeu Născătoare, prea curată Maică; ceea ce ai născut nespus pre cel ce s'a răstignit cu trupul pre Cruce.

Peasna 8-a, Irmos:

Taină mai pre sus de minte...

Chiamă în taină sicriul tău Sfinte, pre toți câți pătimesc în nevoi: Cei ce sunteți bân-

tuiţi de duhuri rele, de friguri şi de ciumă, veniţi cu credinţă şi cu dragoste, de vă atingeţi de Moaştele lui Dimitrie, şi fără de plată vă priimiţi sănătatea.

Umpli de bună mireasmă duhovnicească pre toţi, din sicriul Moaştelor tale. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, îngroapă pre cei ce vor a ne da pierzărei, în luciul cel fără de fund. Că al doilea Moisì al nostru te avem, dela Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Gura ta cea de Dumnezeu cinstitoare deschide-o, şi fă rugăciune pentru tot clerul Bisericii tale, pentru Arhierei şi călugări, pentru preoţi sfinţitori, şi pentru tot sufletul creştinesc; ca păzindu-se în pace cu solirea ta, să binecuvinteze pre Domnul întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Eu sunt pomul cel fără de roadă, şi mă tem de tăiere şi de focul gheenei. Deci milostiveşte-te Hristoase Doamne, şi mă miluește; că se roagă ţie Fecioara Maica ta, şi al tău prea cuvios Dimitrie, dimpreună şi adunările sfinţilor, şi cele fără de trupuri puteri gânditoare.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre norul cel purtător...

Rămân cu totul fără glas, şi înspăimântat de minune! cum slăbănogul Episcop Ioanichie al Preslavei, numai cât a sărutat prea cinstit trupul tău, şi s'a sculat; iară pre cei ce au vrut să fure din Moaştele tale i-ai pedepsit.

Aducându-ne aminte de neputinţa firei noastre, socotind însă şi mărimea Darului tău, Sfinte, îndrăzneala ce ai luat dela Dumnezeu Dimitrie, nu ne pricepem a-ţi împletì laudă vrednică, ci priimeşte cea dupre putinţa noastră.

Saltă şi dănţueşte Basarabovul, o Părinte, căci întru dânsul ai crescut, vieţuind îngereşte. Dară se laudă mai ales şi România, avându-te Dimitrie vistierie nefurată, şi Voevod apărător nebiruit.

Slavă:

Iisus Hristos Domnul, cu toţi cuvioşii şi drepţii, şi cu toţii sfinţii au venit, la sfântul tău sfârşit; sfinţii îngeri glăsuind cântarea cea întreit sfântă priimindu-ţi sufletul; iară trupul ni l-a lăsat nouă fiilor tăi, izvor de minuni!

Şi acum, a Născătoarei:

Minţile celor fără de trupuri, nu se pricep o Fecioară, a lăudà precum se cade minunea naşterei tale; dară ştiind dragostea ta ce ai spre fiii omeneşti cei muritori, am îndrăznit; ci priimeşte-o dar, ca

spre aceasta şi cântarea o să-săvârşim.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Din mâna Ziditorului ai priimit Cuvioase, cununa ostenelelor, şi în lăcaşul drepţilor te sălăşlueşti Dimitrie, privind faţa Stăpânului; având desfătare cântarea cea îngerească şi întreit sfântă. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară toţi prorocii te-au numit sicriu, năstrapă, rug şi tăbliţă, cădelniţă de aur, sfeşnic şi masă, toiag şi munte netăiat; iară noi fericită, dupre vrednicie, de Dumnezeu Născătoare, te lăudăm.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Defăimătorul celor de jos şi înstreinatul, iubitorul celor de sus, şi cetăţeanul pustiei, Dimitrie prea înţeleptul, pre noi pre toţi ne-a adunat, să prăznuim cu credinţă mutarea lui cea către Dumnezeu, şi mântuitoarea zi.

Afară de trup şi de lume prin fapte bune făcându-te, şi printr'însele prea mărind pre pământ cu vieaţa ta pre Domnul slavei, Părinte înţelepte, dupre vrednicie te-ai prea mărit, şi te-ai arătat prin El, dumnezeesc izvor de tămăduiri Dimitrie.

Smerit, fără de răutate, blând şi fără vicleşug, lin fiind Părinte, mai pre sus de om cu adevărat, în trup stricăcios fără stricăciune, lăcaş vrednic lui Dumnezeu te-ai făcut, luând dela dânsul daruri de tămăduiri, şi nouă izvorându-le totdeauna.

Incepătură de frunte a celor bune te-ai arătat, şi pricină de mântuire, Părinte Dimitrie; că viaţa din pruncie ţi-ai făgăduit lui Hristos, Dumnezeului nostru; pre acesta roagă-l să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea:

Cuvioase Părinte, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te, te-ai făcut organ sfântului Duh, şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulceţile; şi acum mai curat cu dumnezeiască lumină fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre Părinte Dimitrie.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu; păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) cea mare.

Ecteniile, şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului Peasna 3, și 6, pe 8. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, și Chinonicul. Caută-le cum sunt la sfântul Sava, în 5 Dechemvrie.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Sfinții mucenici Terentie, Neonilla și cei împreună cu dânșii. Și cuviosul părintele nostru Ștefan Savaitul, făcătorul de canoane.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; trei ale Mucenicilor și trei ale Cuviosului. Stihirile Mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Multe feluri de munci răbdând bărbătește ați surpat trufia vrăjmașilor, fericiților mărturisind înaintea tiranilor, pre cel ce s'a arătat pentru noi întrupat și a răbdat patimile cele prea curate de bună voie și a izvorît lumii luminare și nepătimire.

Impreună cu Terentie, a strălucit Neonilla cea mărită, Nita și Sarvil minunații, Fota și Ierax, dimpreună pătimind dupre lege, și stingând focul muncilor cu dumnezeiasca roua Duhului, făcându-se turnuri ale credinței și jertfe bine priimite și prinoase prea curate.

Ca un soare prea luminos Terentie, împreunându-te cu luna Neonilla, ai născut ceata numărului cea de stele înseptită; cari s'au roșit cu sângele muceniciei, și varsă strălucirile luminei, sălășluindu-se în odihna cea neînserată; unde dănțuesc cu veselie cetele tuturor pătimitorilor.

Alte Stihiri ale prea cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

Părinte purtătorule de Dumnezeu Ștefane, întărindu-ți gândul luminat cu dumnezeiască minte, ai îndreptat prin bunătate mânia cu bărbăție și pofta prin curăție, și toată puterea sufletului cu dreptatea, făcându-ți căruță veselitoare de bunătăți; în carea puindu-te cu bucurie, te-ai suit întru înălțime cuvioase!

Părinte de Dumnezeu grăitorule Ștefane! luminatu-ți-ai gândul cu teologhia, Cuvioase, puind mânia ca pre un arc încordat împrotiva hulitoarelor eresuri, fericite; pentru dorirea desfătărei cei de sus, căreia te-ai învrednicit a te împărtăși; minunat stând înaintea Scaunului Impăratului tuturor, și Atotțiitorului.

Părinte de Dumnezeu grăitorule Ștefane! Prin înfrânare îngrădindu-ți mintea, o ai făcut a se înălță către pricina cea dintâi, și liniștind turburarea patimilor și lepădându-te de certe, cu curăția minței, te-ai amestecat prea înțelepte dupre

adevăr cu dorirea cea desăvârșit, Cuvioase de Dumnezeu gânditorule!

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă ceea ce ești fără prihană; mântuește-mă, ceea ce ai născut pre Mântuitorul Hristos negrăit; că numai pre tine te am părtinitoare și zid nebiruit, acoperemânt și veselie și sufletului meu dumnezeească mângâere. Mântuește-mă de viermele cel neadormit, și de focul cel veșnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara și Maica ta, văzându-te pre tine Iisuse pironit pre Cruce, și priimind patimile de bună voie Stăpâne, strigà: Fiul meu cel prea dulce, cum suferi rane fără dreptate? doftorule cela ce ai tămăduit neputința oamenilor, și ai scăpat pre toți din stricăciune cu milostivirea ta.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă al Cuviosului, glasul al 8-lea,

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, al Născătoarei:

Caută-le la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8:

CANONUL mucenicilor.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea și se va umpleà de Duh, și cu„vânt voiu răspunde Impărăte„sei Maicei, și mă voiu arătà lu„minat prăznuind, și voiu cântà „minunile ei bucurându-mă".

Fiind eu învifoarat de adâncul păcatelor, iubitorule de oameni, numai către luciul milostivirei tale întinz ochiul inimei mele, îndreptează-mă și mă mântuește, cu rugăciunile purtătorilor de chinuri.

Soarele cel neapus v'a arătat stele, spre întărirea Bisericii sale, luminând plinirea ei, cu strălucirea nevoințelor voastre, prea lăudaților mucenici.

Stâlpi credinței, întărire Bisericii s'au făcut Terenție și Nità, Sarvil și Teodul, Ierax, Neonilla și Vil minunații, Evnichi și Fotà.

A Născătoarei:

Pricinuitoare de bucurie te-ai arătat nouă, cea cu totul fără prihană, ca una ce ai priimit plinirea a toată Dumnezeirea. Pentru aceasta toți împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești de Dumnezeu dăruită!

Alt CANON al Cuviosului.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Ție prea fericite aducând mulțămită pentru învăță-

tura ta, ne plinim datoria Ștefane, împletindu-ți laudă; iară tu priimind aceasta cu blândețe prea fericite, dă-mi prin rugăciunile tale Darul Duhului.

Pornirea patimilor celor de pierzare o ai veștejit părinte, prin cuget gânditor de Dumnezeu; că ai fost blând, bine priimitor, lin și smerit, fiind încununat cu cuvântul înțelepciunei, și al științei Ștefane.

Slavă:

Cu sfințenie te-ai împodobit pre tine însu-ți părinte, prin cunoștință, și prin Darul lucrărei faptelor bune, grăitorule de Dumnezeu Ștefane; că dorind de cununile slavei lui Hristos, ți-ai îndeplinit foarte bine dorința.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă ești decât toate zidirile cele văzute și nevăzute, ceea ce ești fără prihană, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit să se întrupeze din pântecele tău Preacurată; pre carele roagă-l cu îndrăzneală, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciune și în putere și în bogăție ne lăudăm; ci întru tine înțelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase. Că nu este sfânt afară de tine, iubitorule de oameni".

Ca un soare, împreunându-te cu Neonilla luna cea prea luminoasă, ai născut Terentie ceata mucenicilor lui Hristos, cea de stele înșeptită.

Cu zdrobirea mădulărilor tale, pătimitorule Terentie, ai supțiat ca țărâna oasele înșelăciunei; iară ție ți-ai dobândit mărirea cea negrăită.

Cu aripile cele de aur zburând Evnichi, ai scăpat de vicleșugurile vânătorilor celor fărădelege, și te-ai sălășluit înlăuntrul cămărei cei înțelegătoare.

A Născătoarei:

Aflându-te înțelepciunea lui Dumnezeu lăcaș prea curat, s'a întrupat din prea curate sângiurile tale, și după naștere te-a arătat nestricată.

Alt Canon, Irmos:

Inflorit-a pustia ca crinul...

Strălucit-a vieața ta de Dumnezeu purtătorule Ștefane în lume, ca soarele cel prea luminos, și a luminat pre cei ce cu credință și cu dragoste se lipesc de tine.

Cu învățăturile tale Cuvioase, se luminează marginile lumii; că ai strălucit ca un luminător, purtătorule de Dumnezeu, Bisericii lui Hristos; întru carea s'a întărit inima ta.

Slavă:

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi, şi de dezmierdările trupului, purtătorule de Dumnezeu cinstite Ştefane. Pentru aceasta acum dupre vrednicie pre tine te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai cu curăţia Stăpână, ca crinul în mijlocul spinilor, strălucind cu strălucirile feciorie tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea cinstită.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă, prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea".

Sedealna sfinţilor mucenici, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Ca nişte stele luminoase fiii lui Terentie cei sfinţiţi, asemănându-se cu lumina soarelui, luminează făptura, şi strălucind vitejeşte cu bărbăteştile nevoinţe, au risipit cu adevărat noaptea mulţimei dumnezeilor. Pre cari să-i fericim cu credinţă, ca pre cei ce sunt cu adevărat slugi ai lui Dumnezeu, şi să strigăm: Purtători de chinuri prea lăudaţi! Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, altă Sedealnă a Cuviosului, glasul al 8-lea

Podobie: Inviat-ai din morţi...

Făcându-ţi sufletul lăcaş luminos al sfântului Duh, Părinte Cuvioase, ai avut înlăuntru negrăit pre Impăratul Hristos şi Domnul; aflat-ai bogăţie de minuni, şi împarţi lumii daruri fără scumpete. Pentru aceea păzeşte de primejdii şi de stricăciune, pre toţi cei ce te laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară Marie, mărirea îngerilor, tu frumuseţea cea veselitoare, şi podoaba pământenilor, dărueşte iertare păcatelor, celor ce te laudă pre tine; milostiveşte-te spre robii tăi, că tu eşti scăparea celor deznădăjduiţi Preacurată, şi cu adevărat tare solitoare oamenilor.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua cea curată, văzând pre Mieluşelul şi Păstorul spânzurat pre Cruce, strigà: Fiul meu, ce este această vedere streină şi neaşteptată? Cum se osândeşte vieaţa la moarte, asemenea cu oamenii? Ci te scoală din morţi a treia zi precum ai zis, ca bucurându-mă să te măresc.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa-„rele dreptăţei, a stătut întru a-„sa rânduială, precum se cu-

„vine, strigând: Slavă puterei „tale Doamne".

Ceata cea de şapte fraţi a pătimitorilor, împreună cu doi părinţi ai săi, ca o jertfă fără prihană s'a adus ţie, Stăpâne Hristoase, celuia ce te-ai jertfit pentru noi ca o oaie, iubitorule de oameni.

Darul Duhului s'a arătat ţie în chip de porumb mărită Evnichi, uşurându-te viforul nevoilor şi al scârbelor celor cumplite, ce erau asupra ta.

Cu armele credinţei aţi biruit, mucenici prea lăudaţi, pre tiranul cel mândru, pre cel ce s'a înălţat cu stăpânirea necredinţei, şi aţi cântat: Slavă puterei tale Doamne.

A Născătoarei:

Cel ce a zidit toate cu voirea, voind se zideşte din prea curate sângiurile tale mai pre sus de cuvânt, ceea ce eşti neispitită de nuntă; mântuind pre cei ce strigă cu credinţă: Slavă puterei tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Tu Ştefane te-ai făcut cunună sihastrilor, fiind împodobit nu cu piatră de mult preţ, ci cu bunătatea; că te-ai arătat cu adevărat fericite, lăcaş de Dumnezeu dăruit.

Cinstit-ai purtătorule de Dumnezeu înţelepciunea cea dumnezeească; că aceasta te-a luminat pre tine cu cununile darurilor ei, pricinuindu-ţi mărirea cea veşnică, Părinte pururea pomenite.

Slavă:

Cu toate mişcările inimii ai poftit dorirea cea desăvârşit, părăsind dulceaţa lumii; şi dupre pofta ta ai şi aflat desfătare potrivită prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Rodul morţei mi-a adus Eva, iară tu Preacurată, născând viaţa cea ipostatnică, iarăşi m'ai înviat. Pentru aceasta strig ţie: Mărire naşterei tale Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Pre tine Doamne avându-te mucenicii putere, au îndrăznit cu bărbăţie spre munci şi spre bătăi, la foc şi la moarte.

O fii sfinţiţi! O junghieri plăcute lui Dumnezeu! O adunare care ai stricat măestriile cele viclene ale vrăjmaşului.

Cu biruinţă nemuritoare ţi-ai încununat capul, că ai biruit Evnichi pre şarpele, cel ce a biruit pre Eva.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă lumina cea neînserată, strălucirea Tatălui, făcându-se sub ani, din bogăția bunătăței, ceea ce ești fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Pornirea patimilor, cu dragostea nepătimirei o ai stins purtătorule de Dumnezeu Ștefane, și cu privirile, și cu faptele ai luminat toată starea sufletului.

Cu cuget curat ai priceput scripturile Duhului, de Dumnezeu grăitorule Ștefane; și ai adunat bogăția privirei și a faptei, gânditorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Slavă:

Cercând adâncul înțelepciunei Ștefane, și aflându-l, ai cuprins cât este de trebuință; și prin ostenele ai câștigat mărgăritarul cel de mult preț al cunoștinței, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Iată ai luat în pântece Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pre Hristos Dumnezeu, mai pre sus de cuvânt, precum Isaia a grăit mai 'nainte; și l-ai născut mai pre sus de fire.

Peasna 6-a Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă că„tre tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

Poruncind tiranul, să se întinză fără milă și să se lege de roate mucenicii cu silnicie, aceștia au răbdat multe feluri de munci. Dar aceia s'au rușinat văzându-i nebiruiți.

Sarvil, Neonilla, Fotà și Teodul, Vil, Ierax, Evnichi, și dumnezeescul Nită, împreună cu Terentie, ca niște mucenici viteji, cu bună credință să se laude.

Intrând în livedea pătimirei voastre, ne umplem de mirosul dumnezeesc al chinurilor voastre, fericiților, lepădând din suflet urîciunea patimilor.

A Născătoarei:

Rugul însemnà mai 'nainte taina cea mare a nașterei tale celei mai pre sus de gând, fiind cuprins preste tot cu foc și nicidecum arzându-se, Fecioară prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

De adâncul greșalelor fiind...

Arătatu-te-ai părinte Ștefane luminător lumii prea luminat, luminând cu strălucirea cuvântului, pre cei ce aleargă către tine cu credință și cu dragoste.

Cu fericire ți-ai petrecut

viața, că închizându-ți simțirile, ai ieșit afară din turburarea lumii, și cu Dumnezeu ai vorbit Ștefane.

Slavă:

Cât este de bună, cât este de frumoasă cununa ta, cu carea te-ai încununat acum prea înțelepte Ștefane, fiind încununat cu bunătățile, și împărățind preste patimi prea alesule.

Și acum, a Născătoarei

Mai pre sus de fire ai născut Fecioară, și ești în veci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirei cei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat; scoate-mă din stricăciune „Dumnezeule."

CONDACUL sfinților, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Săvârșind astăzi cu credință pomenirea lui Terentie și a Neonilei soției sale, și a fiilor săi, să lăudăm pre Domnul, cel ce cu mărire i-a preamărit.

ALT CANON al cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Sădit-ai raiul faptelor bune, și l-ai udat cu curgerile lacrămilor tale, ca cel ce ai dobândit lemnul vieții prea mărite; mântuește cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzește de asupreală pre cei ce te cinstesc pre tine cu căldură. Că pre tine înțelepte folositor prea mare, toți cu credință și cu dragoste te-am agonisit.

ICOS.

Ca la un pierzător al patimilor și chip al vieții cei drepte, și ajutor al celor necăsătoriți, îndreptător călugărilor și pildă de fapte bune, toți la tine venind întru pomenirea ta înțelepte, ucenicii tăi strigăm: Slavă celui ce te-a prea mărit pre tine dupre vrednicie, cu minuni neîncetate și cu semne înfricoșate; nu numai întru această vieață de acum, ci și după sfârșit. Pentru aceasta nu încetă a te rugă lui Hristos, ca să se trimită pururea celor ce te cinstesc pre tine, dezlegare de greșalele cele multe și rele. Că pre tine înțelepte folositor prea mare, toți cu credință și cu dragoste te-am agonisit.

Intru aceastä lună, în 28 de zile, sfinții mucenici Terentie, Neonila și fiii lor Nità, Sarvil, Ierax, Teodul, Fotà, Vil și Evnichi.

Stih: Impreună cu șapte copii a însoțiților pereche:

Cinste socoteà tăierea cea prin sabie.
In douăzeci și opt a lui Octomvrie:
S'au tăiat grumazii lui Terentie.

Acești sfinți fiind într'o casă, închinându-se și slujind lui Dumnezeu pururea, au fost pârîți și aducându-i la judecată, mărturisiră pre Hristos Dumnezeu adevărat, și pre idoli batjocoriau. Deci spânzurându-i îi strujià, și-i uda preste rane cu oțet iute și cu sare, pârjolindu-i dedesupt cu foc. Iară ei se rugau lui Dum-

nezeu în tăcere, îndemnându-se unul pre altul la mucenie. Şi nu trecù Dumnezeu cu vederea ruga lor, şi îngeri nevăzuţi îi slobozìră din legături, şi le dădură tămăduiri; iar păgânii se înfricoşau şi se spăimântau. Apoi legându-i la o roată, îi băteau, şi cât se păreà acelora că-i bat, ei nici un rău la nici o muncă nu pătimiau; apoi i-au dat să-i mănânce hiarele. Şi sfinţii mucenici rămâind de toate nevătămaţi, îi băgară în nişte căldări cu zmoală clocotind pe foc; şi zmoala se prefăcu în apă. Deci văzând păgânii că muncile nu-s nimic înaintea lor, le tăiară capetele.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ştefan Savaitul.

Stih: Ştefane dupre numire, acolo cunună eşti purtând,

Pre carea mâna cea făcătoare de bine ţi-a împletit.

Acest cuvios din tânără vrâstă dorind, s'a făcut monah, în anii şapte sute nouăzeci; şi viind în Lavra marelui Sava, şi priimindu-se de către sfinţii părinţi ce lăcuiau în Lavră, s'a învăţat de către aceia frica lui Dumnezeu, şi toată altă faptă bună, şi regula pustnicească. Deci a rămas neîmpărtăşit de dulceţile lumii fericitul acesta, căci s'a făcut monah foarte de tânăr. Iară după ce a sporit cu vrâsta cea dupre Dumnezeu, şi a strălucit cu ascultarea şi liniştea, atuncea s'a învrednicit şi darului Arhieriei. Şi nu numai aceasta, ci şi Dar făcător de minuni a luat dela Dumnezeu, după ce mai întâi a omorât patimile sufletului şi ale trupului, cu înfrânarea, cu osteneala sihăstriei, şi cu dumnezeeasca cugetare. A vindecat pre o fecioară îndrăcită prin rugăciunea sa, şi sănătoasă o a dat tatălui ei; îmblânzià hiarele cele sălbatece, şi cerbilor celor ce veneau la el, le dà hrană cu mâinile sale. Odată lovind cuviosul pământul cu toiagul său, a scos apă de a adăpat, pre ucenicul său, şi alte semne şi minuni a făcut. A strălucit în sfârşit pretutindenea ca un soare, cu nevoinţa şi cu minunile, şi pildă a faptelor bune făcându-se ucenicilor săi, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfinţii mucenci: African, Terentie, Maxim, Pompie, şi alţii treizeci şi şase.

La Terentie. Stih: Taie pre Terentie, carele lapte în loc de sânge au dat,

Şi după tăiere, minune nouă a arătat.

La African, Maxim şi Pompie:

Stih: Prea răi, ai idolilor închinători,

Omoară prin sabie pre cei ai Treimei slăvitori.

La cei treizeci şi şase.

Stih: Pre şase bărbaţi şi împreună de trei ori zece, nevoitori,

I-am cunoscut din sabie împreună luptători.

Aceşti sfinţi mucenici s'au nevoit pe timpul împăratului Dechie, şi a ighemonului Fortunat, fiind născuţi în Africa, şi ieşind la nevoinţă, au fost bătuţi cu vine de bou crude, apoi cu toiage, şi arşi pe spinare, cu ţepi arse în foc; apoi căliţi cu oţet amestecat cu sare preste arsuri şi frecaţi cu târsîni; apoi întrebându-se iarăşi, şi neînduplecându-se a se lepădà de Hristos, îi legară goli la pământ, deasupra focului, şi iarăşi îi frecară cu târsîni. După aceea îi aruncară într'o groapă plină de şerpi şi de scorpii, şi rămâind nevătămaţi, le tăiară capetele.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Firmilian, episcopul Chesariei şi Melhion dascălul şi preotul Antiohiei, cel ce a caterisit pre Pavel Samosatul.

Stih: Cu pace fiii păcei au adormit:

Firmilian şi cu el Melhion cel iubit.

Intru această zi, sfinţitul mucenic Chiriac, carele a descoperit cinstita Cruce, în zilele marelui Constantin, şi a maicei sale Elena.

Stih: Chiriace prea fericite cu untdelemn ai amestecat,

Cinstitul tău sânge, şi nouă amestecare ai lucrat.

Acesta după ce descoperì cinstita Cruce, şi crezù, şi se boteză, se făcù episcop Ierusalimului şi trăì până în zilele lui Iulian Paravatul. Carele ridicându-se cu oaste asupra Perşilor, merse şi la Ierusalim, şi aflând de sfântul acesta, trimise de-l prinse şi-l aduse înaintea lui şi silindu-l să facă jertfă la idoli, se mustră de dânsul împăratul. Drept aceea porunci păgânul de-i tăie mâna dreaptă, zicându-i: Multe cărţi ai scris tu cu mâna aceasta, de ai întors pre mulţi dela închinăciunea dumnezeilor. După aceea îi

turnă plumb topit în gură și apoi îl culcă pe un pat de fier ars în foc cu fața în jos. Intre acestea mergând mumă-sa la dânsul, o prinse și pre ea, și porunci de o spânzură de părul capului și pre ea, și strujindu-o, ș'a dat duhul către Domnul. Apoi și pre sfântul băgându-l într'o căldare, plină de untdelemn fierbinte, fu junghiat de sabie și așà luă sfârșitul.

Intru această zi, Anna maica sfântului Chiriac cu făclii arzându-se și strujindu-se, s'a săvârșit.

Stih: Arzându-se trupul muceniței Annei cu făclii aprinse,

A stătut înaintea Domnului ca o făclie pururea luminoasă.

Intru această zi, sfânta Fevronia fiica împăratului Iraclie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Impărăția cerurilor Fevronio prea cinstită,

Mai întâi alegi decât cea părintească, ceea ce ești cu mintea ascuțită.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Atanasie Patriarhul Constantinopolei, carele a sihăstrit în muntele Atonului.

Stih: Atanasie cine nu te va slăvi pre tine,

Pre carele singură Treimea te-a slăvit pretutindenea.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei „credințe, mai vârtos de cât „cu văpaia focului fiind aprinși, „au strigat: Binecuvântat ești „în Biserica slavei tale Doamne.

In cuptorul chinurilor fiind aruncați, mucenicilor, prin răbdare ați aflat roua din Cer, cu mulțămită cântând: Binecuvântat ești în Biserica slavei tale Doamne.

Având cugetul sufletului întărit pre piatra cea nemișcată a credinței lui Hristos, au surpat mucenicii îngânfarea celor fără de Dumnezeu, făcând cutremur prin rugăciune.

Spânzurându-vă și strujindu-vi-se coastele cu tărie și aprinzându-vă cu oțet tare și cu ardere de foc fericiților, ați ars toată înșelăciunea cea materială, lăudând pre Dumnezeu în veci.

A Născătoarei:

Cel ce îmbracă Cerul cu nori, Preacurată, alt Cer te-a arărat pre tine pre pământ, și din tine s'a îmbrăcat în om deplin, și mă îndumnezeește pre mine, pentru îndurarea cea nemăsurată.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Cuvintele dogmelor tale cuvioase, bine mirezmesc, luminându-se cu Darul Duhului; că cinstind o Dumnezeire în trei fețe, și lăudând întruparea Cuvântului, ne umplì pre noi de bun miros, întru tot fericite.

Fiindu-ți viața asemenea cu cuvântul Părinte, ți-a pricinuit ție cunună îndoită prea fericite; că te-ai făcut organ al înțelepciunei Părinte prea cinstite, strigând Ziditorului tău: Binecuvântat ești și prea mărit.

Slavă:

Cuvântul tău este cu sare

îndulcit, vieața ta s'a arătat luminată cu Darul, prea fericite dumnezeescule; pentru aceea ai lăcuit în lăcașurile cele de sus veselindu-te, stând acum înaintea lui Hristos cu îndrăzneală.

Și acum, a Născătoarei:

Indreptând vieața mea, Curată, povățuește-mă către limanul tău cel cu totul lin, ca una ce ai născut pre Dumnezeu, izvorul binelui, cel ce dă tuturor credincioșilor, bunătatea nestricăciunei.

Peasna 8-a Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încuiat și puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate „lucrurile Domnului pre Domnul".

Fiind luminați cu lumina dumnezeescului Duh, dumnezeeștii mucenici, nu s'au temut de foc, fierberea căldărilor o au arătat nelucrătoare, priimind dela Cer răcorire dumnezeiască; pre cari dupre vrednicie, noi credincioșii să-i lăudăm.

Arătatu-s'a mulțime de îngeri întărindu-vă luminat la luptă, pre voi prea lăudaților mucenici și de dureri ușurându-vă, cu cari împreună strigați cântarea tinerilor: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Avându-ți ochiul inimei tale priveghetor către Dumnezeu Sarvile, ai suferit scoaterea ochilor, înfruntând pre muncitorul, carele erà cuprins de întunerecul nedumnezeirei. Pentru aceasta toți te fericim ca pre un fiu al zilei.

A Născătoarei:

Cu bună voința Tatălui ai luat în pântece pre Fiul, umbrindu-te dumnezeescul Duh Preacurată; și născându-l ai rămas Fecioară ca și mai 'nainte. Către carele roagă-te neîncetat, să se mântuiască toată lumea de stricăciune și de iad.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând...

Cunună împodobită a pus pre creștetul tău Dătătorul de viață Hristos, Ștefane, cel cu numele de cunună; că te-ai încuviințat prin fapte și te-ai arătat cu socotință, strigând: Prea înălțați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre mucenicii lui Hristos i-ai lăudat gânditorule de Dumnezeu și adunările sfinților, și împreună cu ei te-ai sălășluit, umplându-te de veselie și de dumnezeiasca desfătare; și stri-

gând: Prea înălțați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Gândul cel fără de patimă, în pântecele tău se unește cu gândul cel omenesc Preacurată, și prin grosimea trupului, s'a făcut sub vreme cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta cu credință și cu dragoste te mărim pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările și-a „despărțit cu dumnezeeasca „poruncă; pre haldei arzând, „iară pre credincioși răcorind; „pre cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat, Fecioară s'a tăiat adunând firele cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „mărim".

Arătatu-v'ați rai, având în mijloc lemnul vieții pre Domnul și izvorînd rîuri de tămăduiri, și pârae cu adevărat pline de ape dumnezeești ale Duhului, sfinților.

Stâlpi ai Bisericii lui Hristos, și limanuri foarte line celor ce sunt înviforați în luciul răutăței, v'ați arătat mucenicilor, solitori pentru lume, și viețuitori împreună cu îngerii.

Cununile cele neveștejite dobândind răbdătorilor de patimi, și întru lățimea raiului umblând, păziți-ne pre noi, cari vă lăudăm pre pământ de toată stricăciunea, și de supărări.

A Născătoarei:

Ceea ce ești mai desfătată decât cerurile, mai sfântă decât heruvimii, și mai cinstită decât toată făptura, roagă pre Dumnezeu, pre carele l-ai născut, pentru noi cei ce te cinstim pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui...

Prea cinstite Ștefane, cel ce te îndulcești acum curat, și ai dobândit desfătarea cea mai pre sus de gând, unde adunările sfinților dănțuesc, împrejurul lui Dumnezeu fericite, fiind mijlocitor, trage către tine pre cei ce năzuesc la ajutorul tău.

Mutatu-te-ai vesel către dorirea cea desăvârșit, către însuși cel cu adevărat fericit, către frumusețea cea în totul aleasă, către vieață cea cu adevărat neîmbătrânită, către

lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu Părinte Ștefane.

Slavă:

Ca soarele ai strălucit în adunarea călugărilor, fiind sfințit din pruncie, împrăștiind bunătățile vieții tale ca niște raze, prea dulce Ștefane, purtătorule de Dumnezeu Părinte cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te de departe proorocul, prin ochii cei mai 'nainte văzători, de tine a grăit mai'nainte, că vei să fii Maică Făcătorului tuturor și Stăpânului. Pentru aceasta te mărim pre tine întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul

Fiul Părintelui celui fără în„ceput Dumnezeu și Domnul, „întrupându-se din Fecioară s'a „arătat nouă, ca să lumineze „cele întunecate, și să adune „cele risipite. Pentru aceasta „pre Născătoarea de Dum„nezeu cea prea lăudată o „mărim".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii sa ne suim...

Dimpreună cu Terentie, au strălucit cinstita Neonila, Nită, Fotă și Sarvil, Vil și Ierax, Teodul și Evnichi; că au pătimit pentru Hristos de bună voie cu vitejie, și au surpat pre tirani, purtătorii de chinuri mucenicii cei prea lăudați. Pre cari cinstindu-i, prăznuim luminat pomenirea lor cea luminată.

Slavă, a Cuviosului.

Purtătorule de cunună Ștefane, priimind căldura sfântului Duh, te-ai osebit de lume, ridicându-ți Crucea, Părinte, și unindu-te cu Hristos prin sihăstrie desăvârșit și prin feciorie curată, te-ai învrednicit Cuvioase darurilor celor mai pre sus de gând; din care îmbogățești prea înțelepte toată lumea cea de sub soare.

Și acum, a Născătoarei:

Nu încetà de a te rugà Domnului celui ce s'a întrupat din prea curate sângiurile tale, Fecioară Maică prea curată, pentru netrebnicii robii tăi, ca să aflăm Har, și ajutor la vreme de trebuință, la ziua întru carea va judecà neamul omenesc, dând dupre vrednicia fiecăruia, ca un Dumnezeu; că pre tine te avem toți folositoare întru nevoi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE

Sfânta şi prea cuvioasa marea muceniţă Anastasia Romana; şi prea cuviosul părintele nostru Avramie închisul.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; trei ale sfintei şi trei ale cuviosului.

Stihirile sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Chinurile trupului, şi tăierea ţâţelor şi a mâinilor, le-ai suferit toate cu tărie; dezrădăcinarea dinţilor, arsura coastelor, tăierea picioarelor, şi moartea cea fără dreptate. Pentru aceasta ai luat cununile biruinţei, lăcuind în cămările cereşti, Anastasie mult pătimitoare.

Odor al feciorici, rai închis, jertfă sfinţită, lăcaş dumnezeesc, mireasă a lui Hristos cu totul nestricată, şi chip însufleţit; pildă sihastrilor, podoabă mucenicilor, fântână ce izvorăşte rîuri de tămăduiri, te-ai arătat celor ce săvârşesc pomenirea ta, Anastasie prea lăudată.

Pre podoaba muceniţelor, pre înflorirea fecioarelor, pre marea înfrumuseţare a cuvioaselor, pre Anastasia cea mult pătimitoare, care este lauda Romei, şi junghierea lui Dumnezeu foarte veselitoare şi fără prihană; pre temelia cea nemişcată a bunei credinţe; veniţi toţi să o lăudăm cu osârdie, că a pătimit luminat.

Alte Stihiri ale prea cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

Părinte de Dumnezeu înţeleptite Avramie, făcându-te următor lui Avraam cu duhul, te-ai mutat din patria ta fericite, şi lepădându-te de pofte ţi-ai închis trupul întru o colibă mică, bucurându-te; iară sufletul ţi l-ai înălţat la Cer, unde arătat ţi-ai câştigat petrecerea.

Cuvioase Părinte Avramie, fiindu-ţi sufletul ca al lui Avraam, dupre asemănarea numelui ai suferit supărări; fiind însă întărit în dumnezeeasca credinţă, şi prin dragoste unindu-te cu Dumnezeu, ai câştigat pământul făgăduinţei; înfrumuseţându-te cu strălucirile bunătăţilor. Pentru aceasta prăznuim pomenirea ta veselindu-ne.

Cuvioase Părinte Avramie, pre ceea ce s'a amăgit cumplit de înşelăciunea şarpelui, şi s'a alunecat în prăpastia periciunei, prin dumnezeeasca însuflare o ai tras, şi o ai pus înaintea lui Dumnezeu mântuită. De a căreia pocăinţă toţi s'au mirat, cei ce cu bună credinţă slăvesc pre Domnul cel prea bun.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete? cel ce spre pocăinţă

nicidecum nu te deştepţi, şi de foc nu te temi, nedepărtându-te de răutăţi; scoală-te, şi chiamă pre cea una grabnică ajutătoare spre folosinţă; nu înceta rugând pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să mă scape de cursele celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Cruce răstignit văzându-te Curata, ceea ce te-a născut pre tine Doamne, şi stând aproape, plângând grăia: Fiule, ce pătimeşti acestea cu trupul şi te sileşti să mă laşi fără de fiu? Te grăbeşti ca să te prea măreşti, şi să mă măresc şi eu cu patima ta.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Anastasia...

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea:

Intru tine Părinte cu osârdie...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL Muceniţei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud bărbăteştile tale dureri Muceniţă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce „a povăţuit pre poporul său „prin marea Roşie, cântare de „biruinţă, că s'a prea mărit".

Dă-mi luminare mireasă a lui Dumnezeu, mie celui ce cinstesc această purtătoare de lumină pomenirea ta, gonind întunerecul sufletului meu.

Cu totul te-ai închinat pre sine-ţi Ziditorului tău încă din scutece, şi cu focul înfrânărei ai ars poftele trupului.

Suindu-te către înălţimea muceniei, Muceniţă care ai numele învierei, te-ai învrednicit ca o fecioară cămărei cei înţelegătoare.

A Născătoarei:

Pre tine scara cea înaltă până la Cer, pre carea s'a întărit Dumnezeu, făcând pre oameni cereşti, te lăudăm Fecioară.

Alt CANON, al Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud fericite vieaţa ta cea prea luminată.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o...

Fiind luminat cu dumnezeeştile fulgere, mântueşte Avramie cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârşesc praznicul tău cel purtător de lumină, de patimile întunerecului prea fericite.

Aprinzând în sufletul tău Avramie pofta cea dumnezeească, ai stins dragostea trupului părinte, şi aceasta te-a

făcut să vieţueşti pre pământ, fără de materie.

Slavă:

Omorându-ţi mădulările cele de pre pământ, cu postul şi cu toate patimile cele aspre Părinte înţelepte, te-ai învrednicit de vieaţa cea mai bună în ceruri, de Dumnezeu purtătorule Avramie.

Şi acum, a Născătoarei:

Din sfinţite sângiurile tale s'a întrupat mai pre sus de fire Dumnezeu Cuvântul Tatălui, Fecioară Marie; pre carele roagă-l să omoare cugetele trupului meu.

Peasna 3-a, Irmos

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

Stătut-ai înaintea judeţului tirănesc, propoveduind pre Dumnezeu Cuvântul, pre Hristos Impăratul şi Făcătorul şi Stăpânul tuturor.

Frumseţea cea din inimă a chipului celui văzut risipindu-se, te-a arătat pre tine prea frumoasă, celor ce te vedeau, prea lăudată.

Bogăţie neîmpuţinată de tămăduiri ţi-a dat ţie Fecioară, Hristos, a căruia sărăcie ai iubit de bună voie.

A Născătoarei:

Cuptorul păcatelor mele, stinge-l cu focul rugăciunilor tale, Maica lui Dumnezeu, aducându-mi dumnezeeasca rouă a iertărei.

Alt Canon Irmos

Doamne cela ce ai făcut cele...

In tot chipul dorind de dragostea cea mai desăvârşit, purtătorule de Dumnezeu, ai ieşit afară din lume şi din trup. Pentru aceasta ai luat mărirea cea mai pre sus de gând şi veşnica desfătare, Părinte Avramie.

Lăcaş viu te-ai arătat Duhului celui ce lucrează toate Părinte, închizându-ţi cuvioase trupul în colibă; pentru aceasta ai strălucit cu lumina bunătăţilor, împodobindu-te sfinţite Părinte Avramie.

Slavă

Cu plugăria ostenelelor tale, ai crescut spic copt însutit de bunătăţi Cuvioase; cu care se hrănesc râvnindu-ţi, cei ce prăznuesc dumnezeească adormirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine prea sfântă s'a sălăşluit voind, cel ce este pricina tuturor pentru multa milostivire, şi a sfinţit fiinţa omenească, carea s'a fost alunecat mai'nainte prin călcarea poruncei.

tău, de Dar nu l-a putut despoià; ci mai vârtos ți-a pricinuit ție haină țesută de sus, carea nu se sparge.

Ridicându-te mai sus de pământ, se aprindeà fericită, foc pre pieptul tău, care aprindeà dragostea ta către Stăpânul, frumoasă Fecioară.

A Născătoarei:

După naștere ai rămas Fecioară nestricată, ca și mai 'nainte de naștere; că ai născut prunc tânăr, pre cel cunoscut mai'nainte de veci.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Cu curgerile lacrămilor tale Părinte spălând întinăciunile sufletești, te-ai făcut lăcaș dumnezeesc și cinstit al Duhului, prea fericite.

Priveghere de toată noaptea, rugăciune neîncetată, nepizmuire, dragoste nefățarnică, și credință desăvârșit te-ai nevoit a aveà Părinte.

Slavă:

Luat-ai Dar Avramie, a vindecà boale și a gonì duhuri; ca o adevărată slugă a lui Dumnezeu, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind biruit de lenevire, și înnecându-mă în păcăte, izbăvește-mă cu rugăciunea ta Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ție Doamne, mântuește-ne pre noi; „că tu ești Dumnezeul nostru, „afară de tine pre altul nu „știm“.

Necuprinsă de focul cel material te-ai arătat muceniță Anastasìe; că te răcorià pre tine focul cel din inimă, al dumnezeeștei dragoste.

Infrumusețându-se Muceniță obrazul tău de pălmuire, ai pălmuit obrazele cele grozave ale vrăjmașilor.

Intinzându-te pre lemn, de Dumnezeu gânditoare Anastasìe, pentru dragostea Mirelui tău, ai închipuit dumnezeeasca patimă.

A Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine pururea lăudată prea sfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu; că ai născut cu trup pre Dumnezeu cel prea lăudat.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Ca o viță foarte roditoare, ai crescut părinte Avramie, struguri de bunătăți dumnezeești, care izvorăsc vinul cel de umilință, și izgonesc din suflet beția patimilor, și veselesc inimile credincioșilor.

Multe feluri de supărări ți-a scornit ție șarpele cel prea vi-

clean, Părinte, iară tu cu arma Crucei l-ai omorît, purtătorule de Dumnezeu; și ai luat dela Dumnezeu cununa biruinței cu dreaptă judecată, de Dumnezeu înțeleptite Avramie.

Slavă:

Făcându-te prin credință casă prea sfântă dumnezeescului Duh, Părinte, ai zidit casă sfântă; și cu învățăturile tale prefăcând adunarea cea nesfințită a rătăcirei cei fără sfințenie, o ai închinat Dumnezeului tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Luminându-se cu dumnezeescul Duh sfinții prooroci, Preacurată, cu glasuri sfințite te-au vestit mai 'nainte Fecioară Maică; din carea s'a întrupat Dumnezeu Cuvântul, mai pre sus de fire și de cuvânt, pentru mila cea nemăsurată.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie, cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult milostive Hristoase Dumnezeul „nostru".

Struncinându-ți-se trupul cu chinuri, însemnă îndreptarea voirei tale către Dumnezeu, Anastasie prea lăudată.

Spânzuratu-te-ai sus, răbdând bătăi Mucenița, și ferind bun neamul sufletului nerănit, ceea ce ești vrednică de laudă.

Răbdat-ai scoaterea dinților, tăierea mâinilor și a picioarelor, Mucenița mult pătimitoare, uitându-te la mirele tău Hristos.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Dumnezeu iubitorul de oameni, Stăpână iubitoare de bine, roagă-l, să ne izbăvească pre noi de focul gheenei.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Aflându-te pre tine cei din întunerecul rătăcirei, luminător carele povățuești drept către căile vieții, purtătorule de Dumnezeu, au părăsit întunerecul necunoștinței, făcându-se luminoși prin dumnezeeasca credință, Avramie.

Cu privegherea îmblânzind pre Dumnezeu, și trimițând luminare de mântuire celor cuprinși de noaptea nebuniei idolești, gânditorule de Dumnezeu, i-ai arătat pre toți fii luminei și zilei cu Darul.

Slavă:

Cu liniște săvârșindu-ți vieața, ai trecut întreitele valuri cele din vieață, cu nădejdea cea către Dumnezeu fericite, și ai apucat la limanurile cele line ale împărăției cerurilor, și ale dumnezeeștei luminări, Avramie.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine cel ce sunt îngreuinat de somnul lenevirei, ridică-mă cu mijlocirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi nu mă lăsà a dormì spre mortea păcatului Fecioară; că pre tine mi te ştiu folositoare şi îndreptătoare vieţii mele.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsa „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi via„ţa mea s'a apropiat de iad; „şi ca Ionà mă rog: Dumne„zeule scoate-mă din stri„căciune“-

CONDACUL Cuviosului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

In trup ca un înger pe pământ te-ai arătat, şi pustnicind, ai fost ca un pom răsădit bine crescând lângă apa înfrînărei, şi cu curgerile lacrămilor tale spălând întinăciunea. Pentru aceasta te-ai arătat lăcaş dumnezeesc al Duhului, Avramie.

ICOS.

Lepădându-te de cele stricăcioase, ai dobândit frumuseţile cele nestricăcioase; desfătările trupului le-ai urît înţelepte, şi din pruncie ai iubit curăţia. Pentrucă de cămară şi de lume fugind, de lăudata soţie, şi de părinţi te-ai ferit. Pre unul Dumnezeu înţelepte ai iubit, şi l-ai dorit în adevăr din tot sufletul şi inima, Părinte. Pentru aceasta te-ai arătat lăcaş fecioriei şi curăţiei, şi vas dumnezeesc al Duhului, Avramie.

Intru această Lună în 29 de zile, sfânta Preacuvioasa marea muceniţă Anastasia Romana.

Stih: Tăierea capului a răbdat cu tăria inimei,

Muceniţa Anastasia odrasla Romei.
In a douăzeci şi nouă este săvârşită,
Anastasia, prin sabie ascuţită.

Aceasta a fost pre vremea înpăraţilor Dechie şi Valerian, şi a ighemonului Prob, romană de neam, tânără fiind şi lăcuind la o Mânăstire. Aceasta mărturisind pre Hristos cu îndrăzneală de faţă, fu bătută cu palme preste obraz, şi o tinseră pe jeratec de foc, apoi o bătură cu toiage. Apoi spânzurându-o pre lemn, o strânseră cu vârteje de munci, şi o pătrunseră cu ţepi ascuţite. Şi iarăş spânzurându-o, o strujiră preste tot trupul, şi-i tăiară ţâţele; îi dezrădăcinară unghiile, şi-i tăiară mâinile, picioreie şi limba; apoi i-au scos măselele şi dinţii, şi pre urmă i-au tăiat şi capul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Avramie, şi Maria nepoata sa.

Stih: Avramie omorându-ţi toată partea trupului prin ostenele bărbăteşti,

După moarte cu îngerii cei netrupeşti împreună lăcueşti.

Mario pre iubitorii trupului ai lăsat,

Şi tainic cu îndrăgitorul sufletelor te-ai împreunat.

Acesta a fost fiu din părinţi creştini şi însurându-l fără voia lui, lăsă toate pentru dragostea ce aveà către Domnul, şi se duse de se închise într'o chilioară, pedepsindu-se cu toată nevoinţa; şi preste zece ani, se hirotonì preot. Deci murind frate-său cel trupesc, îi rămaseră o copilă de nouă ani, şi o luă la sine, şi făcând o chilioară lângă chilia lui, o puse acolo; iară când fata ajunse la vârsta de douăzeci de ani, i se întâmplă de căzu cu oa-

recine în păcat; și fugì de se duse la o casă publică. Atunci sfântul îmbrăcându-se în port ostășesc, încălecă pe un cal, și se duse de o luă dintru acea cădere, și o aduse iarăși la acel loc; care atâta pocăință a arătat, cât peste scurtă vreme făcea mari minuni. Deci răposând fericitul Avramie în 29 ale lui Octomvrie, ea cu puțin mai pe urmă s'a săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Chiril.

Stih: Chiril zice știu că a sabiei îngrozire,

Imi este făgăduință de cunună fiitoare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Min, și Mineu.

Stih: Cade Mineu de sabie, a vedeà dorind,

Și pre Min cu asemenea sfârșit căzând.

Intru această zi, sfântul Sava Stratilatul, de toate părțile însulițat și pătruns fiind s'a săvârșit.

Stih: Sava dupre amândouă părțile numirei Sava se zice,

Dupre amândouă dar părțile cu sulițele se împunge.

Intru această zi, pomenirea Maicei noastre Annei, care s'a schimbat portul și numele bărbătește și s'a numit Evfimian.

Stih: Sub haină bărbătească cinstita Anna s'a ascuns,

Pre carea o a îmbărbătat asupra dracilor însuș Hristos.

Această prea cuvioasă Maica noastră Anna s'a născut în Vizantia, fiind fiică unui diacon cucernic de la biserica prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne, pre vremea împăratului Leon Isavrul, în anii șapte sute șasesprezece. Deaceia rămâind ea săracă de părinți, se silia moașă-sa ca să o mărite după vre un om cinstit, precum în cea de apoi a și făcut. Și viind dela muntele Olimpului unchiul ei de pre tată, om foarte ales dintre sihastri și procopsit spre cele dumnezeești, căruia cu toate că îi tăiase limba Leon Iconomahul, tot vorbià și după tăietură curat și nesmintit. Deci dacă o văzù măritată, zise: Pentruce o ați dat după bărbat pre aceasta, care trăgeà spre dumnezeeștile nevoințe și ostenele? Și dându-i blagoslovenia sa, se duse. Deaceea trecând câțiva ani, pierì acel necredincios împărat Leon și se duse în fundul iadului, iară Irina și Constantin pravoslavnicii și prea credincioșii împărați, trimițând să aducă pre sfântul acesta și aflându-i de patima ce pătimise dela cel mai dinainte împărat, îi priimi rugăciunea și blagoslovenia și el învățându-i cele ce erau de folos spre bună plăcerea lui Dumnezeu, s'a dus la lăcașul său. Atuncea iarăși văzând pre fericita aceasta, îi zise: Imbărbătează-te și te întărește fiică, că multe sunt scârbele drepților și să știi că nu vei naște copilul din pântecele tău, până nu-ți vei îngropà mai întâi pre bărbatul tău, care a și fost; că fiind ea grea de șase luni, îi murì bărbatul, care plângând și tânguindu-se, după ce făcù copilul și îl înțarcă, l-a dat în mâinile altui unchiu al ei. Iară ea se supuse la nevoințele pustnicești. In ce chip și precum știu cei ce i-au urmat și au săvârșit prea deplin vieața cea sihăstrească. Deci aflându-se ea întru acestea, venì iarăși dela muntele Olimpului sfântul acela om de cele înainte cunoscător și ea căzându-i la picioare și cerșindu-i blagoslovenia, auzì zicându-i, întărește-te întru Domnul fiică. Deaceea o întrebă: Unde-ți este copilul? Iară ea răspunse: Unul am dat fratelui tău celui după Dumnezeu mie făcător de bine, iară celălalt, este cu mine. Acestea și alte cuvinte amestecate zise din inimă foarte mâhnită, și aducându-și amândoi copii înaintea cinstitului stareț, plângând se rugà, zicând: Roagă-te pentru copiii mei aceștia cinstite părinte. Iară el zise: N'au trebuință aceștia de rugăciune, care cuvânt fu greu la urechile ei și suspinând dintru adânc, zise: Vai mie păcătoasei! ce rău va să-mi mai vie? Și starețul zise. Nu ți-am spus fiică, că multe sunt scârbele drepților? De nu vom suferì, nu ne vom mântuì niciodată, că așà se cade și place lui Dumnezeu, iară ea zise: Au doară părinte s'a părut Stăpânului nostru Hristos să-mi mute copilașii cei fără de vârstă la lăcașurile cele de acolo? Și minunatul părinte zise: Bine ai zis fiica mea, că curând va să-i ia Domnul dela tine. Iară ea mulțumind lui Dumnezeu cu cuviință, și căzând la picioarele cinstitului stareț și luându-i rugăciunea, începu cu amândouă mâinile a-și împărțì averea

la săraci şi apoi în scurtă vreme murindu-i copilaşii, plânse mult după dânşii, şi dând şi ce mai rămăsese iară la săraci, încunjurà pe la biserici, făcând rugăciune şi aprinzând lumini. Şi luându-şi ziua bună şi iertăciune de către toţi, află pre oarecarele monah dela muntele Olimpului şi se tunse de dânsul în chipul monahicesc. Deci se îmbrăcă pe de desupt cu port bărbătesc şi pre dinafară cu femeesc şi purcezând pre ascuns, a mers spre părţile Olimpului şi acolo lepădând desăvârşit portul femeesc. Mergând la o mânăstire de cele de obşte, vorbì cu portarul şi-i zise: că-i este aminte foarte a vedeà pre egumenul. Deci portarul făcând ştire egumenului, o chiemă de merse la dânsul şi căzând cinstita femee la picioarele egumenului şi cerând blagoslovenie dupre obiceiu, iară dumnezeescul acela bărbat blagoslovindu o şi sculându-o, îi zise: Pentru care pricină ai venit aicea? Şi cum îţi este numele? Şi ea zise: Pricina venirei mele la sfânta această mânăstire, sfinte părinte, este mulţimea păcatelor mele, ca să pot aflà pre Dumnezeu blând şi milostiv la ziua judecăţei, sihăstrind aicea rămăşiţa vieţii mele, iară numele îmi este Evfimian. Deci stareţul zise: De ai pus în inima ta fiul meu gând ca acela şi pofteşti să te mântueşti, să fugi din adunare, că firea celor fameni se birueşte lesne de gândurile poftelor. Acestea zicându-i şi blagoslovind-o o rânduì în ceata celorlalţi fraţi. Deaciea atâta procopsì şi sporì spre toată fapta bună şi smerirea, în cât se făcù pildă tuturor monahilor, ce se nevoiau la mânăstire. Iară sluga carea o alesese ea de o lăsase iconom preste casa ei, tocmind toate precum îi poruncise, ieşise de căutà pre stăpâna sa. Şi întâmpinând pre monahul acela carele o tunsese, îl întrebà, de ştie unde se află, ceea ce a părăsit cele pământeşti şi căuta cele cereşti; iară el răspunzând zise: Cum că ştiu de întâmplarea ei fiul meu, nu tăgăduesc, iară unde s'ar fi aflând ea acum, nu o ştiu; ci vino mai preste un cias să mergem împreună la o mânăstire. Şi mergând aflară dela portar, că erà înlăuntru ceea ce se căutà. Şi-l rugară să-i facă ştire. Deci ieşind ea, şi arătându-i monahul pre sluga sa, îi zise: Iată credinciosul iconom al casei tale, că este aicea carele mult s'a ostenit căutându-te şi de vei vrea să mergem la mânăstirea noastră. Auzind acestea sfânta şi mergând la igumenul mânăstirei şi luând blagoslovenie dela dânsul şi dela toţi fraţii, ieşi de se duse cu sluga ei şi cu monahul la lavră. Şi petrecând câtăva vreme acolo, se arătă de nespuse minuni făcătoare. Drept aceea ducându-se vestea minunilor, mergeà la mânăstire multă mulţime de cei ce se lepădau de lume, ca să se facă monahi, iară strâmtoarea locului îi opreà a se înmulţi cei ce veniau. Pentru aceea igumenului mânăstirei dându-i-se însuflare dela Dumnezeu, a dat ştire Patriarhului ce erà atuncea în Constantinopol, sfântului Tarasie, ca să ştie de lucrurile cele minunate ale monahului Evfimian, că înţelegându-se vestea minunilor, au năvălit mulţime multă la mânstire şi numai încăpeà pentru strâmtoarea şi micşorarea locului. De care lucrul află pre Patriarhul la un gând cu dânsul şi-i dăruì un loc căzut. Deci luându-l igumenul pre acesta, în puţină vreme a zidit acolo o mânăstire din temelie spre a multora mântuire sufletească, carea acum se numeşte mânăstirea Avramitenilor. Şi aşeză pre sfânta ca să-şi săvârşiască vremea nevoinţei acolo. Şi aşà vestindu-se la toţi acea îngerească petrecere şi vieţuire şi vădindu-se pre încet ceea ce se ascundea, nu este cu putinţă a scrie la câtă sumă de număr venise din cei ce se adunau în toate zilele. Iară de vreme ce se întâmplă sfintei şi bântuială, de către oarecarele ce erà numai cu chipul monah, iară cu faptele asemenea cu cei ce lăcuesc cu pizmătăreţul diavol. Carele nu părăsià a ocărì în toată vremea şi a batjocorì pre sfânta, defăimându-o de faţă, în nume de scopit. Deci ea socotindu-le acestea întru nimica, se adeverì, că mai mult îi sunt de folos cele ce o ponosleşte. Iară oarecarea femee iubitoare de Dumnezeu, auzind acele cuvinte grozave şi pline de scârbă, ale acelui necurat şi ucigaş precum s'a arătat mai pre urmă, îi ziceà, socoteşte frate, dar dacă nu va fi scopit, nici cu poftă precum ţi se pare, ci este femee nepătimaşă. Şi vei dobândi gheena focului, căci ocărăşti şi defaimi pre cea nevinovată şi pângăreşti pre cei

ce aud. Căci cu puţină vreme mai 'nainte o femee oarecare împărţindu-şi averea la săraci, nu s'a mai văzut, şi oare nu cumva este aceea, care zici tu că este scopit, şi-ţi bagi sufletul întru adâncimea pierzărei. Iară pângăritul acela şi vicleanul, luându-o şi aceasta spre răutatea lui, vădi cuvântul la mulţi şi părăsind ocărârile, pândià vreme ca să-i deà brânci sfintei undevà, să o surpe jos, ca să i se dezgolească trupul să se adevereze, precum a şi făcut şi n'a văzut nimic. Şi-i secă lui trupul jumătate, pedepsindu-se de puterea dumnezeească. Deci ducându-se el din mânăstire, a mers la patria sa şi acolo aflându-se fu prins cu vină de ucidere şi osândindu-se îl puseră în ţeapă, dându-şi pângăritul lui suflet la pierzare. Iară sfânta vestindu-se şi dintr'un aceasta, şi fugind de scandale, luând doi monahi cu dânsa, suindu se la părţile ce se chemau a lui Stenò şi aflând o biserică ce aveà apă şi o grădiniţă, lăcuì acolo cu acei doi monahi ce se numiau Evstatie şi Neofit. Şi preste puţină vreme se duse şi de acolo, fiind chemată la Vizantia de oarecarii monahi spre părţile Sigmatei, petrecând acolo rămăşiţa vieţii cu plăcere dumnezeească, şi dăruind tămăduiri şi minuni multe celor ce mergeau către dânsa, către Domnul a răposat.

Intru această zi, sfânta muceniţă Melitina.

Stih: Melitinei tăindu-i-se capul cu sabia,
A adus lui Hristos sângele dulce ca mierea.

Această sfântă muceniţă fiind pârită, că este creştină, şi stând înaintea Stăpânitorului, întâi o bătù preste obraz, şi dezbrăcându-o în pielea goală; şi stând la întrebare câteva ceasuri, în mijlocul divanului, batjocorià pre stăpânitorul, şi toate închinăciunile lui. De aceea, dându-se la multe munci, şi cu puterea lui Dumnezeu ferindu-se nevătămată, pre urmă fu tăiată de sabie, şi aşa ş'a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului sfinţit mucenic Atanasie celui ce era din Sparta Ataliei, carele a mărturisit în Muntania în anii o mie şasesute cincizeci şi trei.

Stih: Prin moarte nemurirea priimeşti,
Atanasie cel ce slava sfinţiţilor eşti.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule „în veci".

Unde este sunetul glasului celor ce prăznuesc, acolo dănţueşti pătimitoare, cu fecioarele cântând Ziditorului: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Văzându-ţi mădulările zdrobite, şi suferind dezrădăcinarea unghiilor, te-ai adus jertfă lui Hristos, cântând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

De Dumnezeu gânditoare, arătatu-te-ai ca o vie, tăindu-ţi-se mâinile şi picioarele ca nişte ramuri, şi nouă izvorîndu-ne vinul cel înţelegător, care veseleşte inimile şi goneşte beţia patimilor, Anastasie.

De focul cel mistuitor nu te-ai spăimântat, asemănându-te tinerilor celor de demult. Că ai luat dumnezeească rouă, ceea ce eşti curată, cântând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Imbrăcându-se Domnul în om deplin afară de păcat, a ieşit din pântecele tău Curată purtător de trup; pre carele

şi acum dănţueşte în cereştile cămări, veselindu-se împreună cu tine întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu...

In prăpastia piericiunei, a împins pre porumbiţa ta cea curată, şarpele făcătorul de rele; dară o ai scos pre ea părinte cu minte întreagă, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi în vieaţă fiind părinte Avramie, şi după moarte te-ai arătat doftor boalelor, cu Darul cel dumnezeesc al Duhului, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl,..

Cu nerăutate şi cu dreptate, cu curăţie şi cu credinţă strălucind Părinte, te-ai numărat împreună cu îngerii cuvioase, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai lăcaş prea sfânt râului celui viu, din care bând noi cei omorâţi, moştenim vieaţa, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu, în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: Bi„necuvântaţi lucrurile Domnu„lui pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimăntatu-s'a de aceasta „Cerul si marginile pămân„tului s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine Născă„toare de Dumnezeu, începă„toriile cetelor îngereşti şi ome„neşti te mărim".

Fiind spânzurată pre lemn ai închipuit patima cea mântuitoare a cuvântului lui Dumnezeu, şi ai suferit tăierea mâinilor şi a picioarelor; dezrădăcinarea dinţilor, tăierea limbei şi a ţâţelor, curată Anastasie lauda, sihastrilor, podoaba mucenicilor.

Ca o mireasă te-ai împodobit cu frumuseţile, logodindu-te cu Mirele prin patimile cele roditoare de bunătăţi şi ca o aleasă te-ai sălăşluit înlăuntru cămărilor celor luminate, purtând făclia fecioriei. Şi acum împărăţeşti Anastasie dimpreună cu cel ce este viu în veci.

Ostenelele tale pică dulceaţa, care pierde amărăciunea păcatului; iară mormântul tău izvorăşte râuri de tămăduiri şi înneacă toate patimile şi boalele cele cumplite întru slava Mântuitorului, celui ce dupre vred-

nicie te-a preamărit pre tine lăudată Anastasie.

Făcut-au vitejie femeile, întărindu-se cu Crucea ta Hristoase Atotputernice; și capul vrăjmașului celui cu multe măestrii, bărbătește l-au zdrobit, Cuvântule al lui Dumnezeu; și câștigând lăcașul raiului, cu bucurie s'au împărtășit dumnezeirei, lăudându-te pre tine după vrednicie.

A Născătoarei:

Dacă a cunoscut mucenița ta Doamne, că te-ai îmbrăcat cu trup din femee, fiind luminată cu razele fecioriei și înflorită cu sângele muceniei, s'a adus ție Hristoase, ca unui Impărat al zidirei, urmând după Maica ta.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare:

Invrednicitu-te-ai a vedeà Părinte purtătorule de Dumnezeu, cele de care de demult doriai prin nădejde; care ochiul n'a văzut și urechia n'a auzit.

Frumos te-ai arătat, strălucind cu dumnezeeștile raze ale bunătăților Avramie și bucurându-te stai înaintea Stăpânului tuturor.

Impreunatu-te-ai cu cetele tuturor cuvioșilor, și cu ei câștigând îndumnezeirea Cuvioase, te rogi să ne mântuim noi.

Slavă:

Zi de veselie face bucurându-se Biserica, prăznuind adormirea ta cea sfântă Avramie și cinstindu-ți viețuirea.

Și acum, a Născătoarei:

Iubitoare de bine Fecioară, îmbunătățește sufletul meu cel înrăutățit de păcate; și mă fă părtaș bunătăților cerești.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară Curată, cei mân„tuiți prin tine; cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te „pre tine".

SVETILNA Sfintei.

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Lauda sihastrilor și frumusețea mucenicilor, tu te-ai arătat Anastasie, nevoindu-te întru feciorie și chinuindu-te întru tărie, pentru dragostea lui Hristos.

Slavă a cuviosului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Precum ai izbăvit din înșelăciunea dracilor pre cei de rea credință, cuvioase Avramie de Dumnezeu purtătorule și i-ai adus lui Dumnezeu și Mântuitorului și pre cei ce au căzut odinioară în prăpastia pierciunei; așà și pre noi izbăvește-ne cu rugăciunile tale de supărările cele multe, de nevoi și de

necazuri; pre cei ce săvârşim cu dragoste cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Raiu de Dumnezeu sădit te-ai arătat Preacurată Născătoare de Dumnezeu, având în mijloc pomul vieţii pre Domnul; din care mâncând nu vom murì niciodată; ci prin tine vom vieţuì toţi vieaţă mai bună; purtând arma Crucei preste noi, şi biruind pre vicleanul tiran, lăudându-te pre tine Fecioară în veci.

LA LITURGHIE.

Slujba cuvioşească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE

Sfinţitul mucenic Zenovie, episcopul Egheilor, şi sora lui Zenovia.

La Doamne strigat-am... trei Stihiri din Octoih şi trei ale sfinţilor. Glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Văpsindu-ţi haina cu sângele muceniei mărite Zenovie, o ai făcut sfinţită cu Darul, cu care ai intrat în sfintele sfinţilor ca un arhiereu înţelept; aducându-te jertfă fără de prihană şi prinos prea curat şi desăvârşit, celui ce s'a jertfit pentru tine prea sfinţite.

Strujindu-ţi-se trupul, frumuseţea sufletului tău cea prea luminată, mai frumoasă o ai arătat vrednicule de laudă, sfinţite mucenice, de Dumnezeu gânditorule Zenovie, frumuseţea preoţilor, lauda pătimitorilor, izvorul cel pururea curgător al minunilor, gonitorul duhurilor celor necurate, şi rugătorule pentru sufletele noastre.

Fiind la un gând cu tine sora ta cea de un sânge, Zenovia prea înţeleapta, a voit să pătimească împreună cu tine; că fierberile căldărilor, îngrozirea focului şi moartea cea silnică, le-a răbdat bărbăteşte. Pentru aceasta împreună cu tine a dobândit cununile biruinţei şi împărăţia cea de sus, sfinţite tăinuitorule Zenovie.

Slavă, glasul al 6-lea.

Facerea lui Ioan Monahul.

Ceată de cântăreţi să adunăm astăzi o iubitorilor de mucenici, la pomenirea prea lăudaţilor pătimitori, Zenovie şi Zenovia. Că aceştia s'au făcut apărători Treimei, şi la luptă cu bărbăţie au înnecat pre vrăjmaşul cel nevăzut, întru cinstit sângele lor, şi cu mărire au luat cununa biruinţei. Pentru aceasta strigăm către dânşii: Insoţire sfântă a Domnului, binecuvântată şi luminată pereche, rugaţi-vă Mântuitorului, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Sprijin şi acoperemânt, îmi eşti mie de Dumnezeu Născătoare fără prihană; că pre tine te am ajutătoare în supărări, în boale şi în nevoi, şi pre tine te cânt, ceea ce eşti nevinovată.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Văzând Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, vieaţa noastră spânzurată pre lemn, ca o maică tânguindu-se, striga: Fiul meu şi Dumnezeul meu, mântueşte pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi al sfinţilor pe 4.

CANONUL sfinţilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm popoare, „minunatului Dumnezeului „nostru, celui ce a scăpat din „robie pre Israil, care cântă „cântare de biruinţă şi strigă: „Să cântăm ţie unuia Stă„pânului“.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, ca un preot bine priimit, şi ca un mucenic prea ales, Zenovie de trei ori fericite, apără de smintelele vieţii, pre cei ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Luminându-te înţelepte cu strălucirea luminei cei în trei luminători, ai risipit întunerecul păgânătăţei, luminând pre toţi cu lumina cuvintelor tale; şi acum te-ai mutat către lumina cea neapusă.

Slavă:

Arătatu-te-ai cărbune înţelegător, aprins de focul dumnezeescului Duh, şi ai aprins inimile tuturor către dumnezeeasca dragoste, sfinţite tăinuitorule, şi ai ars toată înşelăciunea.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te lăcaşul cel prea sfânt, lâna cea cu roua dumnezeească, fântână pecetluită a rîului celui nemuritor; păzeşte turma ta Stăpână, de tot felul de vrăjmaşi.

Peasna 3-a, Irmos:

Frica ta Doamne o sădeşte...

Fiind uns Zenovie cu mirul ungerei Duhului, ai preoţit ca un înger, împodobindu-te la sfârşit cu cununi muceniceşti.

Luând purtarea de grijă a sufletelor, cu lucrarea cea dumnezeească, prea cuvioase, le-ai arătat în totul roditoare. Pentru aceasta te-ai învrednicit bucuriei Domnului.

Slavă:

La un cuget cu tine s'a arătat sora ta Zenovia, că a ales a pătimì împreună cu tine Zenovie, ca cu tine să dobândească și mărirea cea dumnezeească.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre unul din Treime, carele s'a îmbrăcat cu omenirea, prea sfântă Maică Fecioară; pre carele roagă-l să se mântuească cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Frica ta Doamne, o sădește „în inimile robilor tăi, și fii „nouă întărire, celor ce întru „adevăr te chemăm pre tine".

Sedealna, glasul al 8 lea,

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Înțeleapta frăție a pătimitorilor, să o lăudăm toți cu credință; pre mucenicul Zenovie cel nebiruit, împreună și pre Zenovia, părechia cea cinstită: ca pre niște pahare care varsă ape dumnezeești. Dela cari, totdeauna preste an luăm tămăduiri cu credință, strigând cu cucernicie, pătimitorilor prea lăudați: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruească, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Căzând la grea slăbiciune și împilându-mă cu dureri cumplite, nu mai pot răbdà bolnăvirea lenevirei mele. Ci tu Mântuitorule cela ce știi neputința fiecăruia, și ca un părinte pedepsești pre cei ce ți-au greșit prin cunoștință, ridică-mă pre mine, tu care ești puternic a vindecà boalele trupurilor și ale sufletelor noastre; ca pururea să strigăm ție: Mari sunt lucrurile tale Mântuitorule, și minunile înfricoșate; că mântuești pre cei credincioși din nevoi, pentru rugăciunile singurei pururea Fecioarei.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Văzând Maica cea fără prihană, pre Mântuitorul pre lemnul Crucei, se tânguià lăcrămând, și cu amar grăià, și de întristarea inimei își zmulgeà părul, și strigà către el: Fiul meu și Doamne! cum te pironesc fără dreptate pe Cruce, pre tine cel fără de păcat, poporul jidovilor cel fără de lege? Și cum voind rabzi pălmuiri preste obraz, piroanele și împungerea coastei, fierea și oțetul? Vai mie îndelung răbdătorule! Ci slavă dumnezeeștei iconomiei tale Mântuitorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Încălecat-ai pre cai, pre apostolii tăi Doamne, și ai luat „cu mâinile tale frâele lor, și „mântuire s'a făcut călătoria ta, „celor ce-ți cântă cu credință: „Slavă puterei tale Doamne.„

Prea înalt te-ai arătat cu cinstitele chinuri, şi ai luat cununi de biruinţă înţelepte, şi ai dobândit veselia cea veşnică. Pentru aceasta te lăudăm sfinţite mucenice ierarhe Zenovie.

Urmând celui ce s'a întins de bună voie pre lemn, te-ai spânzurat şi te-ai sfăşiat Zenovie, şi dezbrăcându-te fericite de grăsimea stricăciunei şi a omorîrei, te-ai îmbrăcat în podoabă nestricăcioasă.

Slavă:

Cu rugăciunea ta cea tare s'a surpat tăria dracilor, şi capiştile s'au sfărîmat, prin credinţa ta cea întărită Zenovie fericite, lauda sfinţiţilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu naşterea ta cea streină, pre cei ce s'au înstreinat de Dumnezeu, i-ai unit cu el, ceea ce eşti pururea lăudată. Pentru aceasta cu glas mare te lăudăm toţi cu credinţă, şi strigăm: Bucură-te mântuirea tuturor pământenilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă? Şi m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „păcătosul? Ci mă întoarce, „şi la lumina poruncilor tale „îndreptează căile mele ro„gu-mă".

Firea cea femeească s'a întărit cu dumnezeescul Duh, şi a ruşinat pre cel ce a înşelat odinioară pre strămoaşa Eva; şi s'a învrednicit dumnezeieştei măriri în ceruri Zenovia, strălucind prin chinuire.

Făcutu-s'a limba ta nor dătător de ploaie, ca una ce ai plouat ploi de bună credinţă, şi adapă inimile credincioşilor, şi îndreptează gândurile spre bună rodirea faptelor celor bune, Zenovio.

Slavă:

Cu razele fecioriei, ai risipit întunerecul dezmierdărilor, şi cu lumina chinurilor, ai pierdut noaptea nedumnezeirei, muceniţă Zenovie, frumoasă mireasă a lui Hristos, lăcaşule al dumnezeescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Totdeauna sunt împresurat cu mari greutăţi ale păcatului, Preacurată; de aceea strig ţie: Uşurează-mă de dânsele cu mijlocirea ta cea dumnezeească! Că tu eşti folositoarea păcătoşilor prea mărită, că ai născut pre Mântuitorul.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsă...

Rugăciunea dumnezeescului tău suflet, s'a priimit ca o tămâe Părinte; că te-ai jertfit Zenovie fericite, întru miros de

bună mireazmă a patimilor celui ce a strălucit din femee, și a luminat toată zidirea.

Cu sângele chinuirei Mucenice, ai sfințit pământul, iară Duhul înălțându-se, s'a suit în ceruri, luminând Biserica celor întâi născuți dumnezeește, Zenovie, lauda cea luminată a ierarhilor și a mucenicilor.

Slavă:

Strâmtorat-ai păgânătatea fericite; că lățimea bunei credințe cei adevărate, și căile care duc către dânsa le-ai arătat celor rătăciți; și ai mântuit pre cei ce înnotau cumplit pre marea apelor rătăcirei.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețează sufletul meu Fecioară, carele este biruit de urâciunea patimilor și a gândurilor, și cu chipuri de pocăință adevărată, întărește ticăloasa mea inimă; și mă mântuește pre mine, carele nădăjduesc spre tine adevărat Fecioară.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà
„către Domnul, și lui voiu spune
„scârbele mele, că s'a umplut
„sufletul meu de răutăți, și vieața
„mea s'a apropiat de iad, și ca
„Ionà mă rog: Dumnezeule,
„scoate-mă din stricăciune".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Pre mărturisitorii adevărului, și propoveduitorii bunei credințe, doimea dupre vrednicie să o cinstim cu cântări de Dumnezeu însuflate, pre Zenovie și pre înțeleapta Zenovia; pre cei ce împreună au viețuit și împreună au pătimit, și cari prin mucenie au luat cunună nestricăcioasă.

ICOS.

Pre viteazul și marele Zenovie, cu cântări și cu laude să-l lăudăm, și cu dânsul împreună și pre Fecioara și nespurcata Zenovia, care a fost împreună pătimitoare. Aceștia au surpat îngâmfarea vrăjmașilor, și credința lui Hristos luminat o au arătat. Pentru aceasta arătat au și luat din Cer, dupre vrednicie de la Dumnezeu, cunună nestricăcioasă.

Intru această lună în 30 de zile, sfinții Mucenici și frați Zinovie episcopul cetăței Egheilor, și cu sora lui Zenovia.

Stih: Impreună cu tine Zenovie ingădui la sabie.

Zenovia cea cu cuget ingăduitor de și era femee.

Zenovia și fratele ei se taie,
In ziua a treizecea.

Aceștia au fost în zilele împărăției lui Dioclițian, fii din părinți creștini. Deci Zenovie sporind în buna cinstire cea dupre Dumnezeu, s'a pus episcop cetăței Egheilor, în care s'a și născut și s'a îngropat, făcând multe minuni cu numele lui Hristos. Și fiind prins, stătu înaintea ighemonului. Și acolo unde se aflà el la întrebare, s'a dat singură pre sine și soru-sa Zenovia. Deci îi bătură pre amândoi, și-i băgară întru o căldare plină cu smoală fierbând pre foc și păzindu-se cu Darul lui Dumnezeu nevătămați, își priimiră sfârșitul prin sabie, și așà au luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfânta muceniță Melitina și sfântul Marchian episcopul Siracusiei, ucenicul sfântului apostol Petru.

Stih: Pre Marchian slujitorul lui Hristos cel iubit.

Prin sugrumare ucigașii de Hristos l-au omorît.

Acesta hirotonit fiind de Apostolul Petru se trimise la Siracusele Sicheliei, carele surpând cu rugăciunea sa capiștile idolilor și trăgând pre mulți spre adevăr, și înfricoșându-i cu semne și cu minuni, i-a făcut fii luminei. Pentru care zavistuind jidovii, nesuferindu-i fățișata îndrăznire a sa, îl omorâră cu moarte grabnică. Și așa a luat fericitul cununa chinuirei cea neveștejită.

Intru această zi, sfinții mucenici Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie și alți treisprezece.

Stih: Fierberea valului împreună Alexandru cu Cronion,

Sufere necinstind pre fiul lui Cron.
Iulian și Macarie prin a sabiei tăiere,
Au aflat vieața cea plină de fericire.
Nici foc aprins, nici sabie ascuțită Cuvinte de ar fi,

Ziceau bărbații cei de două ori, cinci și trei, de tine nu ne va despărți.

Sfinții aceștia au pătimit pre vremea împăratului Dechie la Alexandria. Deci aducându-se de față întâi Alexandru și neputând stà pre picioare, că erà podagrios, îl puseră călare pre cămilă împreună cu Cronion, carele erà om al lui și-i purtară pre ulițe, apoi spânzurându-i și bătându-i, mai pre urmă turnară pre dânșii var nestins. Și așà fericiții prin munca aceasta ș'au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu. Iară lui Iulian și Macarie după multe munci, li s'au tăiat capetele. Așijderea și din cei treisprezece unii strujiți în multe feluri, alții arși, alții omorâți de sabii și nepărăsindu-și credința lor, luară cu toții cununa muceniei.

Intru această zi, sfânta muceniță Evtropia.

Stih: Pre Evtropia cu făclii ca pre o mireasă,

O a adus la cămara gânditorului Mire cea frumoasă.

Aceasta fu pârâtă la Ighemonul Apelian, că este creștină și cum că umblă pre la temniță, de caută și miluește pre cei închiși. Drept aceea întâi o spânzurară și o arseră cu lumânări aprinse. Iară ea socotea văpaia focului ca apa, și adeverea către toți, că vedeà un om înfricoșat rourându-o și răcorindu-o, pre carele om îl vedeau și slujitorii. După aceea muncindu-o mai cumplit, așà întru acele munci ș'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul apostol Cleopa și sfântul prea cuviosul părintele nostru Iosif patriarhul Constantinopolei.

Stih: Cleopa Cuvinte nu ca mai'nainte pre tine te vede,

Și acum se desfătează de privirea ta văzându-te aevea.
Intre patriarhi Iosif foarte strălucind,
Cerul lăcaș împreună cu patriarhii este având.

Intru această zi, sfinții mucenici Asterie, Claudie, Neon și cu sora lor Neonilla.

Stih: Claudie, Asterie încă și Neon fiind,
Stele nouă s'au văzut munca sabiei răbdând.
Pre lemn Neonilla întinzându-se,
Scuipă vechea stricăciune cea din lemn, îngrețoșindu-se.

La întâia Ipatie a lui Diocliţian domnind în Chilichia, Lisie, erau acești sfinți creștini și frați buni, lăcuind împreună și având avere destulă. Deci murind muma lor, aveà mumă vitregă. După aceea murind și tatăl lor și silindu-se mașteha să le oprească averea părinților, îi pârî la ighemonul că sunt creștini, și dacă stătură tinerii înaintea ighemonului la întrebare, răspunseră: Noi de nici un lucru o ighemonule nu băgăm seamă,ci pentru credința noastră vom răbda ori ce rău ne va veni asupră. Iară ceeace în locul maicei noastre nu bine s'a ales, ne-a pârît la tine, nu îndreptând legea voastră, ci silind ca să ne oprească părinteasca moștenire, multă fiind. Acestea auzindu-le ighemonul, i se părù și aceasta a fi după gândul lui pentru a lui îndreptare și îndată tinseră la pământ pre Claudie de patru părți și poruncì să-l bată cu toiege pre spate. După aceea spânzurându-l de degetele mâinilor, îl ardeà la picioare cu jeratec și-i zgârià coastele cu bolduri, și iarăși frecându-l preste rane cu hârburi, îl ardeà cu papură. Iară sfântul auzind totdeauna zicându-i, fă jertfă dumnezeilor și să te izbăvești, răspunse: Am zis odată, că pentru credința lui Hristos Domnului meu, nici de moarte nu bag seamă, ci fă ce-ți este voia. Și pogorându-l de pre lemn îl băgară în temniță și

aduseră înaintea judecăţei pre Asterie, către carele zise Lisie: Cum îţi este numele? Şi tăcând sfântul nevrând să răspunză, porunci de-i zdrobiră dinţii, şi auzind sfântul pre propoveduitori zicând: Inchină-te dumnezeilor, aceasta răspundeà: Ceea ce vrei să faci ighemonule, fă-o; că eu nu mă voi lepăda nici odată de Dumnezeul meu. Atuncia spânzurându-l îl strujià şi aşternându-i jeratec din jos, îi ardea picioarele. Deaceea bătându-l cu toiage, l-au băgat în temniţă. Şi-au adus pre Neon, carele întrebându-se şi el, cum îţi este numele? Zise: De vei vrea să afli numele meu ighemonule, Neon mă chiamă. Iară mai mult de cât aceasta dela mine nu nădăjdui a şti; că fiind eu frate cu cei ce înaintea mea s'au muncit, nu pot să mă despart de dânşii, ci iată înaintea ta sunt pentru mărturisirea Hristosului meu şi nu zăbovì a face ceea ce vei să faci. Atuncea întinzându-l şi pre dânsul, îl bătură rău, aşternând şi sub picioarele lui foc, şi bătându-l multe ciasuri, îl băgară în temniţă şi a doua zi şezând Lisie pre scaun la judecată aduseră înainte pre sfântul Claudie şi zise: Spune-ne de te-ai dojenit însuţi pre tine şi ţi-ai schimbat gândul şi ai pus socotială mai bună. Iară sfântul zise: Incă mai îndrăzneţ îţi stau înainte astăzi decât eri, făcându-mă mai ager muncilor tale şi mai îndrăzneţ. Deci îndată legându-l vârtos, îl ridicară de degetele mâinilor şi ale picioarelor şi aducând cleşte şi croiale de deznodături, i-au deznodat mâinile şi picioarele de prin închieturi. Şi după multă vreme ce stătù spânzurat, pogorându-l mai mort, l-au băgat în temniţă. După aceea uitându-se Lisie şi la sfântul Asterie cel ce erà adus înainte, îi zise: Dar tu ce zici? Socotitu-te-ai a jertfi dumnezeilor şi a te slobozi de acum înainte de munci? Iară sfântul zise: Cela ce cunoaşte pre adevăratul Dumnezeu, şi-şi pune toată nădejdea întru dânsul, nu-i este grijă de moarte, măcar de ar cădeà în mii de răutăţi. Atuncea zise Lisie: Spânzuraţi-l pre dânsul, şi-i strujiţi coastele, şi să i se taie degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi-i frigeţi armurile cu frigări arse în foc. Şi făcându-se acestea, iară sfântul de dureri mari şi iuţi ce simţià strigă, zicând: Vază Dumnezeu acestea ce faci tu robului lui, necuratule, şi să-ţi facă dreaptă izbândire. Deci Lisie porunci să bage pre aceasta în temniţă şi să aducă pre celălalt la întrebare si stând sfântul Neon de faţă, tot acelaş erà ca şi intâi cu îndrăzneala şi întinzându-l iarăşi la pământ îl bătură cu vine de bou şi înnoindu-i ranele cele de mai înainte, îl făcură peste tot trupul rane şi-l băgară în temniţă. Atuncea porunci ighemonul de aduseră şi pre Neonilla sora sfinţilor şi aflând-o şi pre dânsa mai întărită decât piatra întru credinţa lui Hristos, porunci de o bătură preste obraz şi o legară de picioare şi o bătură pre talpe cu bice. Apoi o spânzurară de degetele mâinilor. Deaceea o raseră pre cap şi întinzându o de patru părţi, o ucideà pre trup cu curele crude. Deaceea o întinseră la pământ cu faţa în sus şi umplură un vas de jeratec de-l puseră pre pântecele sfintei, sfârâind şi cu aceasta o scoaseră din vieaţa aceasta. Deaceia băgând cinstitul ei trup într'un sac, îl aruncară în mijlocul mărei. Iară pre sfinţii mucenici Claudie, Asterie şi Neon, tăindu-le capetele slujitorii afară din cetate, i-au aruncat să-i mănânce hiarele. Şi aşà s'au sfârşit sfinţii şi bunii biruitorii lui Hristos mucenici şi fraţi, şi au luat cununa biruinţei.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor Apostoli din cei şaptezeci, Tertie, Marcu, Iust carele se zice şi Iisus şi Artema.

Stih: Tu scriitor cuvintelor lui Pavel fiind,
Iară eu Tertie al tău nou scriitor sunt.
Slugă apostolilor pre tine Marcu te-am ştiut.
Dar însă iarăş şi împreună lucrător te-am cunoscut.
Iisus aflând pre Iisus mântuire,
Mântuitor s'a arătat a altora prin a numelui purtare.
Artema de slava celor fără de trup s'a împărtăşit.
Păzindu-şi cel către Domnul gând întreg neprihănit.

Aceşti sfinţi apostoli sunt din cei şaptezeci, luminaţi fiind întru credinţa cea către Dumnezeu. Deci Tertie fu al doilea episcop al Icoanei după Sosipatru, şi a acestuia lipsă a plinit şi a înnoit pre toţi cei rămaşi cu sfântul botez, adică câţi rămăsese dela Sosipatru, făcându-se făcător de minuni, a scris şi epistolia sfântului Pavel cea către Romani. Iară Marcu nepotul de frate al Varnavei de carele pomeneşte apostolul Pavel la epistolie, şi aceasta a fost hirotonit episcop Apolonia-

dei risipind cu propovăduirea adevărului închinăciunea idolilor. Iară Iust căruia şi Iisus îi zic, fu episcop în Elevterupolis, trăgând pre toţi la cunoştinţa adevărului cu cuvântul învăţăturei sale. Iară Artema fu episcop în Listra, risipind toate îndărătniciile şi vicleniile dracilor, ca un slujitor desăvârşit al lui Hristos. Deci aşa nevoindu-se aceşti patru apostoli pentru buna credinţă şi căzând întru mari şi grele bântuieli cu pace ş'au dat sufletele către Domnul.

Intru această zi, sfinţii nouă Mucenici prin foc s'au săvârşit.

Stih: Către cuptorul cel ars face pre cei nouă îndrăzneţi.
Cuptorul cel înfocat al dumnezeeştilor dorinţi.

Intru această zi, sfântul Mucenic Manuil de sabie s'a săvârşit.

Stih: Manuil prin tăierea sabiei să mi se verse zice,
Măcar un pahar de ar fi al meu sânge.

Intru această zi, sfântul mucenic Dometie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Cu mânie cumplită sabia asupra lui Dometie repezind,
Acesta purtător de sabie este înlăuntrul privind.

Intru această zi, un gelat oarecarele cunoscând pre Hristos, şi în închisoare întunecată fiind băgat s'a săvârşit.

Stih: La închisoare întunecoasă gelatul s'a osândit,
Căci pre Hristos cel ce scoate din întunerec la lumină, l-a cunoscut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Binecu„vântat eşti Doamne Dumne„zeule în veci".

Cu curgerile sângiurilor stingând focul păgânătăţei, pururea pomenite Zenovie, totdeauna ne rourezi cu ploaia minunilor tale, pre noi cei ce binecuvântăm pre Stăpânul: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Intrând în dumnezeescul nor, ai văzut pre cel nevăzut pre cât s'a putut, carele ţi-a luminat gândul şi sufletul fericite, cântând cu cuget de bună credinţă: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Muceniţa cea dintr'un sânge, fiind la un gând cu tine, şi făcând împreună cu tine cele cuvioase cu dragoste, cu tine se învredniceşte bucuriei cei de acolo, slujitorule de cele sfinte Zenovie; cu carea împreună cu credinţă te cinstim.

Şi acum, a Născătoarei:

Loc de sfinţenie te-ai arătat Fecioară, de unde Dumnezeu s'a arătat, sfinţindu-ne pre noi, cei ce cu credinţă cântăm: Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori de...

Nu te-ai spăimântat de sabie Ierahe, nu te-ai îngrozit de primejdii, nu te-ai înfricoşat de moarte, care acestea te arătă că eşti împărtăşit cu mărirea cea nemuritoare.

Sfinţit lucrător te-ai arătat

tainelor, şi sfinţindu-te pre tine însuţi, te-ai arătat jertfă de bun miros, şi vrednic de masa cea de sus, Zenovie.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Strălucind cu lucruri minunate ierarhe, luminat ai strălucit raze de mucenie, şi negura înşelăciunei de tot o ai pierdut.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit strugurul cel nelucrat, carele izvorăşte vinul iertărei, Fecioară Maică, scapă-mă rogu-mă, de beţia patimilor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul..

Stătut-ai înaintea judecăţei muncitorilor prea fericite, propoveduind cu glas mare întruparea Atotţiitorului, şi patimile lui, Crucea, moartea şi învierea; prin care ne-a mântuit pre noi, ca un iubitor de oameni.

O minune! Cum fiind cu trup a biruit pre vrăjmaşii cei fără de trup? Cum prin slăbiciune a surpat pre cel cu multe măestrii? Cum cel pământean s'a adunat cu slujitorii cereşti, nevoindu-se Zenovie! pre carele acum îl fericim.

Cinstiţilor mucenici, trupurile v'aţi dat la tot felul de chinuri, uitându-vă la fericirea cea veşnică; că dumnezeescul Zenovie prin dragostea cea frăţească, cu podoabe muceniceşti se luminează, împreună cu cinstita Zenovia; pentru aceasta se şi fericesc.

Slavă:

Pomenirea voastră astăzi fiind luminată cu luminarea Duhului, la toţi a strălucit, luminând cu Darul minunilor; şi totdeauna izvorăşte rîuri de tămăduiri; pre carea prăznuind-o vă fericim pre voi mucenicii lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează ochii inimei mele uşă a luminei rogu-mă, gonind departe întunerecul cel adânc al păcatului, dela ticălosul meu suflet; ca să te măresc şi să te cânt, şi cu dragoste să te laud pre tine cea pururea lăudată.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„rîre; căci cel prea înalt de voie „s'a pogorît până şi la trup; „din pântece fecioresc făcân„du-se om. Pentru aceea pre

„Preacurata Născătoarea de „Dumnezeu, credincioşii o „mărim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Văpsindu-ţi mai mult de cât cu roşu sfinţita podoabă Zenovie fericite, stai înaintea lui Hristos bucurându-te, ca un ierarh îndumnezeit, rugându-te pentru noi, dimpreună cu cea de un sânge cu tine sfinţita fecioară şi muceniţa Zenovia.

A Născătoarei:

Pre tine te-au propoveduit mai 'nainte prooroci, sicriu şi masă, năstrapă şi toiag, munte şi carte scrisă, palat şi scară, şi pod care duci către înălţimea dumnezeeştei cunoştinţi; iară noi dupre vrednicie te lăudăm Născătoare de Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE

Sfinţii apostoli, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul şi Narcis, şi sfântul mucenic Epimah.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, trei ale apostolilor, şi trei ale mucenicului.

Stihirile apostolilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Preste tot pământul a alergat mântuitoarea voastră vestire, apostoli ai Domnului, luminând inimile tuturor cu lumina Darului, măriţilor, şi risipind negura înşelăciunei. Pentru aceasta rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stahie prea fericitul propoveduitor şi apostol al lui Hristos, Apeli minunatul şi Aristobul, Urban, Amplie şi dumnezeescul Narcis propoveduind pre prea sfânta Treime, au luminat pre neamuri, şi le-au scos din robie. Pre toţi aceştia să-i fericim cu credinţă.

Luminători prea luminaţi, vase prea curate ale lui Hristos, în care a încăput cu credinţă toată lumina Duhului; stâlpii Bisericii, ceruri prea mărite, care vestiţi slava lui Dumnezeu. Acestuia vă rugaţi, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale mucenicului, glasul acelaşi.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor.

Frumuseţile Cerului poftind mărite, întru nimica ai socotit preţul celor vremelnice. Pentru aceasta vieţuind asemenea ca îngerii în trup, ca şi cum ar fi fost fără trup, vitejeşte ai răbdat muncile cele de multe feluri ale tiranilor Epimahe.

In cămările cereşti dănţuind mărite, şi îndulcindu-te de slava Stăpânului tuturor, Epimahe de trei ori fericite; roagă-l pre el pentru noi cei ce te cinstim pre

tine; ca să dobândim desfătarea cea veşnică, şi bucuria cea dimpreună cu îngerii.

Luminător prea luminat te-ai arătat mucenice Epimahe, luminând celor dintru întunerec; pre cei biruiţi mai de demult de negura necunoştinţei, luminându-i cu învăţăturile tale cele sfinţite; şi pătimind dupre lege pentru Hristos, ai luat cununa biruinţei.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cu cântări dumnezeeşti, adunându-ne împreună să lăudăm cu credinţă pre Amplie văzătorul de Dumnezeu, şi pre Aristobul şi pre Narcis, pre Stahie şi Urban, şi pre Apeli. Căci aceştia încungiurând toată lumea, cu lumina dreptei credinţe au pierdut întunerecul cel adânc al relei credinţe; şi surpând capiştile idolilor, au zidit lăcaşuri spre slava lui Dumnezeu; căruia se şi roagă pururea, să dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te uşa lui Dumnezeu! Bucură-te Fecioară curată cu totul fără prihană! Bucură-te Stăpâna şi folositoarea lumii! Bucură-te zidul şi scăparea, şi acoperitoarea neamului nostru.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara Maica, şi prunca cea fără prihană, văzând oare când, pre mielul său pre Cruce înălţat plângând, strigà: Vai mie Fiul meu! cum mori, fiind cu firea Dumnezeu fără de moarte.

Troparul apostolilor, glasul al 3-lea:

Sfinţilor apostoli rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să deà iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă al mucenicului, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Epimah...

Şi acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8:

CANONUL apostolilor.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu credinţă laud pre slujitorii lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Pre cei ce cinstesc cu credinţă, şi prăznuesc cu bucurie pomenirea voastră cea sfinţită, de Dumnezeu grăitorilor, mântuiţi-i de negura patimilor, şi-i faceţi părtaşi bucuriei cei veşnice.

Mergând pre urma lui Hristos celui ce s'a întrupat pentru milostivire, prea fericiţilor; slujind poruncilor lui celor dumnezeeşti, v'aţi arătat îndreptători

către buna credință tuturor celor rătăciți.

Pre Stahie și pre Amplie înțeleptul, pre Urban și Apeli, pre Narcis și pre Aristobul, pre ucenicii lui Hristos, adunându-ne dimpreună cu credință dupre datorie să-i fericim.

A Născătoarei:

Pre muntele lui Dumnezeu cel prea arătat, pre sicriul cel sfânt, masa și năstrapa cea de aur, pre palatul lui Iisus cel cinstit, pre cea binecuvântată între femei, să o fericim.

Alt CANON al Mucenicului.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu...

Roagă-te fericite Epimahe, să se lumineze cu dumnezeeștile lumini purtătorule de chinuri, cei ce săvârșesc cu credință praznicul tău cel purtător de lumină și cinstit.

Mers-ai către munci bucurându-te, nespăimântându-te de semețiile tiranilor prea fericite; ci pentru dragostea Ziditorului tău, te veseliai când te ucideà.

Slavă:

Stătut-ai înaintea divanului purtătorule de chinuri, fiind ocolit preste tot cu toată arma Crucei, slăvind pre Dumnezeu cu cuget vitejesc.

Și acum, a Născătoarei:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu, că fără sământă te-ai născut din pântecele Fecioarei, prin carea ai mântuit pre toți, ca unul ce singur ești mult milostiv.

Peasna 3-a, Irmos:

Insuți cela ce știi neputința...

Ca un spic cu multă roadă te-ai arătat înțelepte, hrănind pre cei ce se topeau de foamea credinței, cu cuvântul înțelegerii Stahie de Dumnezeu fericite, și i-ai făcut părtași hranei cei mai bune, prin Dar, cu puterea Duhului.

Făcându-te iscusit cu mreaja limbei, ai vânat mulțimea din adâncimea rătăcirei apostole, și o ai adus dobândă dumnezeească, Narcise, Impăratului și Stăpânului fapturei; celui ce a venit să mântuiască pre cel rătăcit.

Pornind dela răsărit ai alergat ca o stea, și ai ajuns la cetățile Britaniei, propoveduind Evanghelia lui Hristos și luminând cu Darul, pre cei ce primeau cuvântul tău cu credință, fericite Aristobule.

A Născătoarei:

Cămară a lui Hristos purtătoare de lumină și scaun prea înalt te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană; că întru tine odihnindu-se însuș, a ridicat ostenelele noastre, și a gătit celor vrednici, odihna ceea ce va să fie.

Alt Canon, Irmos:

Arcul celor puternici..

Semeţia păgânilor o a întunecat, îmbrăcându-se cu toată întrarmarea Crucei, purtătorul de biruinţă şi încununatul mucenic a lui Hristos Epimah.

Nebăgând în seamă mărirea cea vremelnică, şi desbrăcându-te pentru lupte te bucurai ca un ostaş cu gând viteaz, mucenice a lui Hristos Epimahe.

Slavă:

Trupul ţi l-ai dat muncilor mucenice, sufletul ţi l-ai păzit cu tărie, aducându-te pre tine însuţi jertfă prea cinstită Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Maică pururea Fecioară, ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, şi l-ai născut întrupat, ca pre un Dumnezeu şi om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au încins cu putere; pentru aceasta s'au întărit întru Domnul inima mea."

CONDACUL apostolilor glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca nişte sfinţite vistierii ale Prea sfântului Duh şi raze ale soarelui mărirei, dupre datorie să lăudăm pre înţelepţii apostoli, pre Apeli, pre Urban şi pre Aristobul, pre Amplie, pre Narcis şi pre Stahie, pre cari i-a adunat Darul Dumnezeului nostru.

Sedealna, glasul 1-iu:

Podobie: Mormântul tău...

In tot pământul a ieşit cu adevărat vestea voastră cea înţeleaptă, singuri văzători ai Domnului, apostoli măriţi Urbane cu Amplie şi Aristobule, Apeli şi Narcise, împreună cu Stahie; rugaţi-vă neîncetat Mântuitorului pentru noi.

Slavă a mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întîmpină pre noi...

Impodobindu-te cu dumnezeeştile luminări, ai împuţinat întunerecul nedumnezeirei înţelepte, chinuindu-te prin sânge; pentru aceea, săvârşind cu credinţă prea sfântă şi de lumină purtătoare pomenirea ta, toţi ne rugăm ca să luăm milă, mucenice Epimahe.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Curată cu totul fără prihană şi neispitită de nuntă, ceea ce singură ai născut în vreme, pre Fiul şi cuvântul lui Dumnezeu, cel mai pre sus de vreme; pre acesta roagă-l dimpreună cu sfinţii şi cinstiţii patriarhi, cu mucenicii, cuvioşii şi cu proorocii, să ne dăruiască nouă iertare şi mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără pri-

hană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut pre Fiul și Dumnezeul tău, răstignindu-se de a sa voie; pre carele binecuvântată nu încetă rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare greșalelor.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Strălucind pre pământ Soarele dreptăței, aevea a slobozit ca pre niște raze de taină pre Stahie, pre Narcis și pre Urban, pre Amplie, pre Aristobul și pre Apeli, ca să lumineze pre cei dintru întunerec.

Intărindu-te cu puterea dumnezeescului Duh, pre cei ce lăcuiau întru adâncimea necunoștinței i-ai arătat fii luminei, Amplie apostole; săvârșind lucruri minunate prea mărite și năbușind taberile dracilor.

Fiind plin de ape dumnezeești, ai curs ca un rîu de mântuire Urbane, gonind apele cele amare, care nu erau de băut și adăpând cu Darul plinirea celor cu bună credință, prea fericite.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai aleasă decât îngerii Stăpână, că te-ai învrednicit a încăpeă în pântece minunat, pre acela de carele și ei singuri se înfricoșează, și a purtă în mâini ca pre un prunc, pre acela ce este mai pre sus de zile și de ani.

Alt Canon, Irmos:

Arătatu-te-ai pre pământ...

Negrijind de înfricoșările celor fără de Dumnezeu, s'au într'armat către nevoință lăudatul Epimah, strigând cu îndrăzneală: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Fiind întărit cu nădejdea bunătăților celor ce vor să fie, bărbătește a defăimat durerile, strigând Epimah: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Defăimând lucrurile cele pământești, prin moarte ai moștenit împărăția cea veșnică, minunate Epimahe, cu credință strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce întreci cetele heruvimilor și ai ținut în brațe pre Dumnezeu cu trup; bucură-te Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești nenuntită.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai luminat cu lumina...

Oile cele alese de Dumnezeu ale păstorului celui bun, în mijlocul lupilor s'au trimis de el, ca să-i îmblânzească și să-i ducă în staulul cel înțelegător prin credință.

Marele Andrei te-a sfințit

pre tine Stahie prea sfinţite, episcop Bizantiei, ca să ocârmueşti pre credincioşii cei de acolo, ce înnoată către limanurile cele line, cu dumnezeescul Dar.

Ca o piatră de mare preţ din marginea unghiului, te-a avut cinstita biserică a Iracliei, Apeli fericite, întărindu-o pre ea cu cuvântul adevărului. Pentru aceea dupre vrednicie te lăudăm pre tine.

A Născătoarei:

Zămislit-ai pre Cuvântul mai pre sus de cuvânt şi ai născut prea lăudată, pre cela ce Tatăl l-a născut din pântece mai 'nainte de veci. Pentru aceea ca pre o Maică a acestuia, dupre vrednicie te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Lumina ta Doamne trimete-ne...

Implătoşindu-se prin Dar cu arma Crucei, strigă mucenicul către păgâni: Nici sabia, nici focul, nu mă va despărţì de dragostea lui Hristos.

Epimah cel cu bună laudă stând la judecată de faţă, înaintea celor fărădelege, a strigat cu îndrăzneală: dumnezeii cari n'au făcut Cerul şi pământul, să piară.

Slavă:

Epimah cel răbdător de chinuri însuflându-se de Dumnezeu, a propoveduit Treimea celor ce nu cunoşteau pre Tatăl, pre Cuvântul şi pre Sfântul Duh întru o fiinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine va puteà spune chipul cel prea mărit, mai pre sus de cuvânt al naşterii tale Curată? Că ai născut întrupat pre cel din fire Dumnezeu, mai pre sus de cuvânt.

Peasna 6-a, Irmos:

Incunjuratu-ne-a pre noi adâncul...

Turburat-aţi marea păgânilor, cu dumnezeeştile voastre umblete, şi aţi mântuit pre cei ce se înecau de demult în apa cea sărată, cari mântuindu-se, i-aţi adus Mântuitorului, de Dumnezeu fericiţilor.

Propoveduit-ai pre Dumnezeu cel voitor de milă, şi ai scăpat din înşelăciune sufletele celor binecredincioşi, dumnezeescule Narcise, făcându-te mai mare scaunului Atineilor, şi săditor de pomi frumoşi, de Dumnezeu fericite.

Dumnezeescul Urban, izvorînd cuvânt izvorîtor de vieaţă, şi Dar de tămăduiri, a tras popoare către luminarea dumnezeescului Dar, ca un următor celui ce s'a întrupat şi a mântuit lumea.

A Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine prin carea ne-am îndreptat, noi cei

mai'nainte osândiţi, şi ne-am unit cu slujitorii cei fără materie, şi ne-am învrednicit raiului, ceea ce eşti între femei binecuvântată şi de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte..

Incetat-a rătăcirea idolilor Epimah, cu puterea lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce s'a răstignit cu trupul, şi a luat dela dânsul cununile mărirei cu adevărat.

Părăsit-a cele din lume şi lumea Epimah, şi trupul şi l-a dat muncilor cu bărbăţie pentru Stăpânul; şi acum se bucură cu purtătorii de chinuri.

Slavă.

Patimilor lui Hristos împărtăşindu-se Epimah, cu puterea Dumnezeului nostru celui ce s'a răstignit cu trupul, a luat dela dânsul cununile mărirei, ca un următor al lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă pentru robii tăi Fecioară Născătoare de Dumnezeu, pre cel ce s'a întrupat din tine Dumnezeul nostru; că numai pre tine te ştim folositoare, noi credincioşii.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune scoate-mă, Iisuse îm„părate al puterilor".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu sângiurile tale...

Până la marginile lumii alergând, cuvântul cunoştinţei de Dumnezeu aţi semănat şi spic înmulţit secerând, Impăratului tuturor l-aţi adus, apostolii lui Hristos cei prea fericiţi.

ICOS.

Pomenirea apostolilor, toţi ca pre o zi de mântuire să o lăudăm acum, şi cu bună credinţă să o fericim. Că aceasta luminează la toată lumea ca un soare, gonind cu razele luminei toată negura, şi strălucind pre cei ce săvârşesc cu dragoste pomenirea lor, şi o cinstesc cu credinţă. Pentru aceasta cu osârdie să ne adunăm, să-i lăudăm şi să strigăm către dânşii: Păziţi-ne de primejdii apostoli ai Domnului prea fericiţi.

Intru această lună, în 31 de zile, pomenirea sfinţilor apostoli din cei şaptezeci: Stahie, Amplie, Urban, Narcis şi Apeli.

Stih: Stahie prin secerea sfârşitului ca un spic arătându-se.
Din vieaţa aceasta s'a mutat secerându-se.
Aristobul sufletele cu cuvinte vânând,
Le aduce lui Hristos plata vânărei cerând.
Tace alăuta cea cu patru strune a apostolilor,
Pentru despărtirea duhurilor, ca pentru a strunelor.
Intru a treizeci şi una, şase apostoli au adormit,
Şi sfârşitul cel dorit au dobândit.

Dintre aceşti cinci sfinţi apostoli, Stahie se puse episcop Vizantiei de către apostolul Andrei, şi a zidit şi biserică în Arghi-

ropol, la care se adună nenumărată mulţime de creştini şi-i învăţă. Şi aşà vieţuind şasesprezece ani, cu pace a răposat. Iară sfântul Apelì făcându-se episcop Iracliei şi pre mulţi aducând la credinţa lui Hristos, a luat fericitul sfârşit. Iară sfântul Amplie şi Urban, făcându-se şi ei episcopi, tot de acestaş apostol Andrei, însă Amplie cetăţei Odisopoleos, iară Urban Machedoniei şi pentru mărturisirea în Hristos şi a idolilor surpare, omorîţi fiind de jidovi şi de elini, ş'au dat fericitele lor suflete la Dumnezeu. Iară Narcis aşezându-se episcop Atineilor şi în multe feluri fiind muncit, ş'a dat şi el sufletul la Dumnezeu, pentru carele ş'a vărsat şi sângele cu osârdie. Iară Aristobul, s'a hirotonit şi acesta păstor al oilor celor cuvântătoare şi pre Hristos tuturor propoveduindu-l, a luat fericitul sfârşit al ostenelelor sale celor multe.

Intru această zi, sfântul mucenic Epimah

Stih: Nu s'a arătat Epimah către sabie fricos,
Căci apărător avea pre Dumnezeu cel necuprins.
In a treizeci şi una lui Epimah gâtul i s'a tăiat,
Şi bucurându-se, la Cer s'a mutat.

Acesta erà din Eghipet, foarte frumos la faţă, şi lăcuià la ţară, fiind din cetatea Pilusiului. Deci pârându-se la ighemonul Apelian, carele muncià mulţime de sfinţi în Alexandria şi când se făcea jertfă idolilor mergând Epimah cu degrab, se apucă să răstoarne jertfelnicul. Deci îndată îl spânzurară de un lemn şi-l strujiră cu unghii de fier şi-i zdrobiră oasele cu pietre. Deci stând o femee acolo, carea erà oarbă de un ochi şi căutând fără abatere tot la sfântul, se făcù la dânsa o minune mare şi dorită, că strujind pre sfântul şi rumpându-se oarece parte din trupul său, de se aruncă în văzduh, picà o picătură din sângele lui în ochiul ei cel beteag şi închegându-se picătura, o minune! I se făcù lumină şi i se făcù ochiul sănătos, apoi şi capul sfântului s'a tăiat.

Intru această zi, cel dintru sfinţi părintele nostru Iacov episcopul Migdonici, unul din cei trei sute optsprezece sfinţi părinţi din Nicheia.

Stih: Iacov strămutând patimile trupului,
A arătat din lucruri purtarea numelui.

Acest sfânt părintele nostru Iacov, a fost episcop în Antiohia Migdonici, cărcia îi zic şi Nisibia, şi pentru cea desăvârşit faptă bună a sa, făcându-se mare şi de minuni făcător, a înviat morţi cu puterea lui Hristos şi a întors pre mulţi din nebunia idolească spre cunoştinţa dumnezeească, şi pre alţii cari de frica omenească se lepădau de Hristos, i-a făcut de s'au întors la dânsul. Şi a scris ş'o carte foarte de folos, şi a urmat unele dintru acea carte Teodorit episcopul Chirului la a sa de Dumnezeu iubitoare istorie. Acesta răbdând multe năpăşti dela împăraţii cei închinători de idoli şi neînduplecându-se, ajunse până în zilele marelui împărat Constantin, de a fost unul din acei trei sute optsprezece sfinţi Părinţi, ce s'au strâns la Soborul cel dintâi şi pecetluind şi adeverind cu cei ce erau împreună cu dânsul, câte s'au propoveduit acolo cu bună credinţă, se duse la Constantinopol la marele Mitrofan, şi adunându-se cu dânsul şi îngropându-l după ce a răposat, s'a întors la scaunul său şi puţin trăind în urmă şi luminând cu semne şi cu minuni, a răposat întru Domnul.

Intru această zi, povestirea lui Teodorit episcopul, pentru vieaţa şi nevoinţa oarecăruia Mărturisitor nenumit.

Stih: Deşi nu ştim care ţi-i numirea fericite
Dar cu adevărat eşti scris în cartea celor vii sfinte.

In zilele apostatului Iulian, un tânăr oarecarele fecior de popă idolesc, fiind crescut în păgânătate, se mută în ceata bunilor credincioşi, întracestaş chip: Oarecare femee vestită în frica lui Dumnezeu şi cu vrednicia diaconiţă, erà cunoscută cu muma sfântului acestuia. Aceasta când venià el cu mumă-sa încă mic fiind, îl primea şi-l îndemna spre creştinătate. După aceea murind mumă-sa, mergea la dânsa tânărul şi lua obişnuita învăţătură. Şi întărindu-se cu aceste învăţături ale cinstitei femei, o întrebă, zicând: Cum aşi puteà să scap de rătăcirea tatălui meu şi să fiu părtaş adevărului, carele îl propoveduești tu? Iară ea îi zise: Trebue fiul meu săscapi dela tatăl tău şi să alegi pre Făcătorul şi al tău şi al lui şi să mergi într'altă cetate, unde vei puteà să scapi de mâinile păgânului împărat. Şi ea i se făgădui că-i va purta grija, de va veni lucrul acesta la

sfârşit. Iară tânărul zise: Da'm-voiu şi sufletul. Deci trecând câteva zile, Iulian se sui în Antiohia la Dafne, făcând jertfe de obşte cu poporul şi împreună cu dânsul se sui şi tatăl copilului fiind popă idolesc, că avea obiceiu a merge şi el cu împăratul. Deci era şi copilul cu tatăl său şi cu alt frate al lui că era slujitor capiştei şi stropia bucatele împărăteşti, căci 7 zile obişnuia a prăznuì la Dafne. Iară la ziua dintâi stând înainte copilul la rânduielele slujbei ce aveà de presără înaintea împăratului şi stropind spurcatele bucate dupre obiceiu şi umplându-se de urâciune, fugì de merse la Antiohia şi îndată sosind la minunata acea femee, zise: Eu m'am ţinut de cuvânt şi am făcut precum m'am făgăduit, de am venit, iară tu te grijeşte şi de mântuirea mea şi de a ta, şi plineşte ceea ce mi-ai făgăduit. Şi îndată sculându-se, a dus pre copil la omul lui Dumnezeu la sfântul Meletie şi el atuncea îl aşeză, ca să se afle sus la lăcaşul lui. Iară tatăl său căutându-şi copilul, încunjură dafnele şi mergând în cetate lua aminte în toate părţile, încunjurând drumurile şi cărările ca să-l afle. Deci mergând şi acolo unde erà lăcaşul sfântului Meletie, căutând în sus, îl văzù unde se plecà în jos şi grăbind îl apucă de-l pogorî târâş; şi aducându-l la casa lui întâi îl bătù cu toiage şi i-a pătruns spinarea şi mâinile şi picioarele cu frigări arse. Deaceia l-a închis într'o cămară şi încuind-o pre dinafară se suì la dafne. Acestea eu (zice fericitul Teodorit) am auzit povestind omul bătrân fiind atuncea, că făcându-se minunat şi plin de dumnezeescul Dar, a zdrobit toţi idolii tătâne-său şi batjocorià slăbiciunea lor. Deaceia luându-şi seama de ce făcù pentru venirea tătâne-său, se rugă lui Dumnezeu să se năstăvească, să zdrobească încuetorile şi să se deschiză uşile, că pentru tine Doamne, ziceà, am pătimit şi am făcut aceasta. Şi zicând eu, zice, aceste cuvinte, căzură încuetorile şi se deschiseră uşile. Şi numai decât ieşii de mă dusei la acea femee şi ea îmbrăcându-mă în port femeesc şi ţiindu-mă în camera ei, mă duse iarăşi la sfântul Meletie. Iară el m'a dat în mâna Patriarhului din Ierusalim, fiind atuncea sfântul Chiril, şi aşà ne-am dus noaptea la Palestina. Deci după moartea lui Iulian, a povăţuit aceasta şi pre tatăsău la buna credinţă; şi ajungând la bătrâneţe şi purtând ranele pre trupul său şi povăţuind şi pre alţi elini spre buna credinţă, s'a dus şi el către veşnicele lăcaşuri.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Ştefan, Varnava, Trofim, Dorimedont, Cosma, Damian, Sava, Vas, Avramie şi sinodia lor.

Stih: Cei nouă nevoitori cu mulţimea împreună a pătimitorilor.
In ceruri deopotrivă s'au împărtăşit şi cununilor.

Intru această zi, sfântul mucenic Pes, cu piatră fiind lovit în cap s'a săvârşit.

Stih: Piatră roşie ca un Dar este ţie aducând,
Pes, capul său sângerat având.

Intru această zi, sfintele douăsprezece tinere înlăuntrul cămărei spânzurate s'au săvârşit,

Stih: Ca un ceasornic lemnul cel ce în mijlocul cămărei erà,
Pre cele douăsprezece tinere în loc de ceasuri le arătà.

Intru această zi, sfinţii mucenici Seleuc şi Stratonic împreună vieţuitori, de sabie s'au săvârşit cari izvorăsc mir pururea.

Stih: Impreună vieţuitorii prin sabie sângele lor vărsând,
Cari şi morţi fiind se văd Mir pururea izvorând.

Intru ceeastă zi, sfântul mucenic Gordian, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Şi Gordian slava mucenicilor a căutat,
Care prin sabie mucenic arătându-se o a aflat.

Intru această zi, sfântul mucenic Epimah Romanul, de sabie tăiat s'a săvârşit.

Stih: Epimahe ascuţiturile sabiilor răbdând,
Impungi pre vrăjmaşii ale cărora dinţii ca sabia sunt.

Intru această zi, sfinţii trei mucenici cei în Melitina, zdrobindu-li-se picioarele s'au săvârşit.

Stih: La trei mucenici picioarele cu lemne li s'au sfărâmat,
Şi picioarele înşelăciunei cele lungi le-au sfărâmat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nicolae, carele în Hio a mărturisit la anul o mie şapte sute cincizeci şi patru, de sabe s'a săvârşit.

Stih: Nicolae răsplătiri de biruinţă ai luat,
Căci pentru Hristos fericite cu tărie te-ai luptat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare...

Cu răbdarea v'aţi scăpat de surpările vrăjmaşului, care vă supără pre voi, cu ploile cuvântului vieţii mărişilor apostoli, toată văpaia rătăcirii o aţi încetat, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri binecuvântat eşti şi preamărit.

Luminat te-ai sfătuit prea alesule, şi desăvârşit ai învăţat pre ucenicii tăi Aristobule fericite; ca unul ce ai avut pre înţelepciunea cea Ipostatnică, de te-ai învăţat să propoveduești pre Dumnezeu, cel prea lăudat şi preamărit.

Adunarea cea sfinţită a credincioşilor, cu prea sfinţite glasuri te fericeşte pre tine Apeli, că ai avut sfârşit fericit şi vieţuire îngerească, cântând totdeauna: Dumnezeul părinţilor, cel prea lăudat şi prea mărit.

A Născătoarei:

Mântueşte-ne pre noi de supărări şi de scârbe, de tot felul de primejdii, şi de năpădirea barbarilor, Stăpână prea lăudată; ca să te mărim pre tine, şi pre cel născut din tine, mireasă a lui Dumnezeu pre cel lăudat şi prea mărit, Dumnezeul părinţilor.

Alt canor, Irmos

Tinerii lui Avraam oarecând...

Călcând bărbăteşte rătăcirea împreună cu focul pururea pomenitul Epimah, strigă celui răstignit: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Nu s'a spăimântat Epimah de văpaie, nici de împresurarea hiarelor celor sălbatece, nici de munci, ci a strigat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu răbdarea supărărilor, mucenicul nici cum n'a dat cinste dumnezeilor celor fără de suflet. Ci cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

In rugul cel nears şi în cuptorul cel dătător de rouă, tu te-ai însemnat mai 'nainte Maică Fecioară; carea ai născut negrăit pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a întrupat din tine.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil...

In lume ca nişte fulgere v'aţi arătat văzătorilor de Dumnezeu, arzând rătăcirea; iară pre fiii zilei i-aţi arătat cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sarea cea dulce a dogmelor tale Amplie, ai curăţit putrejunea rătăcirei. Pentru aceasta cinstindu-te cântăm: Bi-

necuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul; lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Să se laude Stahie cel mărit, Amplie, Apeli şi Narcis, Urban şi prea înţeleptul Aristob, strigând cu credinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Ştiindu-te pre tine zid, scăpare şi scară, carea duci pre om întru înălţime, ceea ce eşti Curată fără prihană, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit...

Inchipuind cinstita patimă pre mădulările tale înţelepte, ai suferit bărbăteşte ispita multor munci propoveduind pre Hristos Dumnezeul nostru.

Sudorile tale mucenice, pică dulceaţă de dumnezeească credinţă, care ridică amărăciunea rătăcirei idoleşti Epimahe; pentru aceea măreşti pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Te bucurai cu toată buna tărie, luând tot felul de chinuri, Epimahe prea fericite, strigând: Prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă Curată, ceea ce ai născut pre Mântuitorul Hristos, carele s'a asemănat nouă; ca cu laude pururea să te fericim, binecuvântată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, şi ne-a arătat „nouă arma de mântuire, tineri „prea înălţaţi pre Hristos Dum- „nezeul nostru în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterei tale cei curate...

Ca să luminezi lumina cunoştinţei marginilor pământului, care erau pline de rătăcirea vrăjmaşului, pline de întunerecul nedumnezeirei, le-ai trimis lor îndurate razele tale de mântuire.

Cu purtarea numelui te-ai arătat mărite spic de mântuire, aducând celor ce au trebuinţă, grâu care dă întărirea cunoştinţei lui Dumnezeu, şi scapă din foametea cea înţelegătoare, pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te fericesc pre tine, propoveduitorule de cele sfinte.

Dumnezeească gură făcându-te, limbile ritorilor le-ai arătat negrăitoare, şi din gâtlejul vrăjmaşului ai scos sufletele Aristobule, şi prin cunoştinţă desăvârşit le-ai adus Domnului mântuite.

Viețuind, v'ați arătat dumnezeești apostoli ca niște ceruri văzătoare de Dumnezeu; pentru aceea, pre cei ce curat vă cinstesc și cu dragoste vă fericesc, să-i învredniciți a fi părtași luminei cei veșnice.

A Născătoarei:

Purtând pre cel ce poartă toate, și aplecând pre cel ce dă hrană tuturor, mare și înfricoșată este taina cea mai pre sus de gând, sicriule al sfințeniei și al curăției, Fecioară de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceea cu credință te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Fiind întărit cu puterea lui Hristos, Epimahe purtătorule de chinuri, ai smerit stăpânirea cea neputincioasă a dracilor, și ai ridicat luminat semn de biruință, încununându-te cu cetele pătimitorilor. Pentru aceasta cu credință te fericim.

Arătatu-s'a ca un izvor adevărat sicriul tău Epimahe, izvorînd dar de minuni prea mărite, și gonind norul patimilor dela cei ce vin către tine totdeauna, mucenice de Dumnezeu gânditorule, vrednicule de laudă.

Sfărâmat-ai toate cursele vrăjmașului, prea lăudate, și ai pierdut numele lui cu sunet, mărturisind pre Hristos înaintea tiranilor și a împăraților, Epimahe. Pentru aceasta toți te fericim.

Slavă:

Mai luminat decât soarele ne-a strălucit nouă pomenirea ta pururea lăudate, luminând prin ea inimile tuturor celor ce te laudă cu credință, fericite purtătorule de chinuri Epimahe. Pentru aceasta toți te fericim.

Și acum:

Lăcaș luminei te-ai făcut Curată; pentru aceasta te rog, luminează-mi rogu-mă Stăpână, ochii inimei mele cei smerite de negurile cele cumplite ale patimilor, ca cu credință să te fericesc.

Irmosul:

Eva adică prin boala neas-„cultărei, blestemul înlăuntru a „adus iară tu Fecioară de Dum-„nezeu Născătoare, prin odra-„sla care ai purtat în pântece, „lumii binecuvântare ai înflorit. „Pentru aceasta toți te mărim“.

SEDEALNA.

Podobie: Femei auziți...

Stahie, Amplie, Narcis, Apeli măritul, dumnezeescul Aristobul și Urban, luminătorii, acum să se laude de noi dupre

datorie, ca nişte apostoli ai lui Hristos; rugându-se pentru noi, cei ce cu dragoste săvârşim sfinţită pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Uitându-te către moştenirea cea prea lăudată, păzeşte-o cu puterea ta cea nebiruită; îndreptează sceptrurile împărăţiei, şi le întăreşte; îmblânzeşte limbile şi revarsă pacea până la marginile lumii, Născătoare de Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

Biserica Domniţa Bălaşa din Bucureşti.

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI OCTOMVRIE

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu părintele nostru (N); cu postul, cu priveghierea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ți-a dat ție putere; slavă celui ce te-a încunuat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA UN APOSTOL.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte (N), roagă pre milostivul Dumnezeu ca să dea ietare de greșale, sufletelor noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat; zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuește sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU.

Tropar, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinței, și chip blândețelor, învățător înfrânărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și ur-

mător scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primește-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea.

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credințe învățătorule și al curăției; al luminei luminătorule, podoaba Arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată (N) înțelepte, cu învățăturile tale pre toți i-ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, stălucind cu minunile, (N), părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

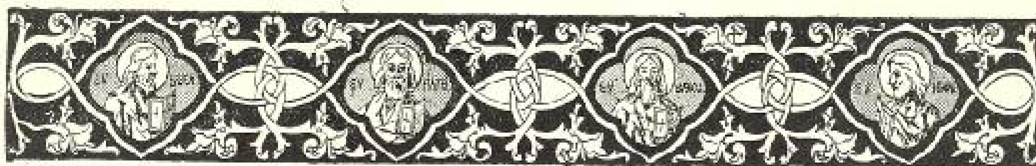
Intru tine Părinte cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat, să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură cuvioase (N), Duhul tău.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură cuvioasă (N), Duhul tău.

Sfârșitul lunei Octomvrie, și lui Dumnezeu slavă.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul şi la sfârşitul Utreniei.

DUMINICA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Minunea minunilor, ceea ce eşti plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zemislit fără sămânţă, şi ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA.

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, şi ai născut fără de sămânţă pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te măresc pre tine.

La sfârşitul Utreniei,

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela, Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1.

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1.

A ta folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...glasul 1.

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 2-lea.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt preamărite Năs-

cătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

Iară de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cari bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă:

Pomeneşte Doamne, ca un bun pre robii tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Şi acum.

Maică sfântă a luminei cei negrăite... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumseţea fecioriei tale, şi de prea luminata curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez; pentru aceasta, precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este astfel, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acoperă pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte...

Vezi mai sus.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut: Că tu eşti cu adevarat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi mărim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine unde se mântueşte...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Prorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar milueşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşale.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARĂ

Și Luni la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'ânsa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 5-lea.

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi improtiva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceeace ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, dupre datorie pururea te lăudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sămânță, și cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă..

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită. Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te ușa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul și acopere-

mântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforit și neispitită de nuntă; ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te rugă, pentru cei ce laudă, și se închină naşterei tale.

La şfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat și tron de heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere Darul, și priimește dăruirea spre folosul cererei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai'nainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Si Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătăței lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de vieață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon ze-

mislirea, şi David a deslușit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sământă, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşale mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentru că Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Împacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţei, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi, că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut din tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii, pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu, pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceia ce ai născut mântuirea; care mai'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi dupre naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger ai priimit bucuria lumii; bucură-te ceia ce ai născut pre făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Intărirea credinței cea neclătită și prețiosul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te ceea ce piatra vieții în pântecele tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați; bucură-te mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul, păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o suferi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu bună credință te mărim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Ușa vieții cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să mărim prea sfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre mielul, păstorul și Mântuitorul. Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni milostive, priimește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară Preacurată mântuește-ne pre noi. Vezi mai sus.

Sfârșitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Comisia pentru cercetarea cărților de ritual:
Prea Sfințitul Episcop VISARION al HOTINULUI
Prea Sfințitul Episcop COSMA al DUNĂRII de JOS
Prea Sfințitul Arhiereu TITU S. TÂRGOVIȘTEANUL

Director al Tipografiei, PAVEL SURU

Șef general, ZAMFIR IONESCU.